ஸ்ரீகாளஹஸ்தீசுவராய நமோ நமோ

ஸ்ரீ மே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

அடையாறு சென்னை-20.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

திருத்துருத்தி ஞானாபீடம்

காசாதிர சுவாமிகள் ஆதீனம்

ஈசூர். சச்சிதாநந்த சுவாமிகள்

மாணாக்கருள் ஒருவராகிய,

தண்டமிழ்.

சுப்பராய ஆசாரியர் அவர்களால்

மதுரை சுவாமிநாதையரது ஓலைச்

சுவடியினின்று.

ஸ்ரீ சதாசிவ ஸ்ரீகண்ட சாஸ்திரிகள்

சோர்க்கடாயம்

இராமலிங்கத் தம்பிரான்கள் மடாலயத்தில்

வடிவேலு முதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

அத்துவித சபையாரது

உதவியிருளல.

சென்னை,

ஜார்ஜ்டௌன் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இதன் விலை ரூபா 1.

சார்வரி வரு கார்த்திகைமீ

Registered Copyright.

திருச்சிற்றம்பலம்.

விளம்பரம்.

நிகனல் அறிவிப்பது யாதெனின், இப்புத்தகம் வேணுகோபால செட்டியார் பரம்பரை வண்ணாரப்பேட்டை திருவொற்றியூர் ஜாகையாட்டு, கெங்கன்ன தெரு, 9 - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலிருக்கும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, தஞ்சை. கூடமுடி. அரமனைதம்பிரான் ஆசானியாரிடத்திலும், தங்கசாலை விரு, 194 - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டிலிருக்கும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ. புதுப்பாக்கம். சபாபதி முதலியாரிடத்திலும், வேத சாலைவிரு. ஸ்ரீநிவாஸ ஐன்கார் ஐன்ஸ்டிட்யூஷனை யென்றபான்ஸ்டர, ம-ள-ள-ஸ்ரீ, ம. குமாரசாமி முதலியாரிடத்திலும, வேத சென்னை வேடபேரி, புதுமாங்கட்டுக்கு பேயண்ணை யெங்கடாசலமுதலி விரு, 17 - வது கெமபா வீட்டிலிருக்கும் ம-ள-ள-ஸ்ரீ. த. சுப்பராய ஆசானியாரிடத்திலும பெற்றுகொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அத்தியாய முட்டவணை.

சூத்திரம்.	பக்கம்
[illegible]ட்டபேத விளக்கம்.	உ0
[illegible]மபொறி ஆராய்ச்சி விளக்கம்.	ஈ1
[illegible]ந்தக்கரண ஆராய்ச்சி விளக்கம்.	ஈஈ
[illegible]வபோத ஆராய்ச்சி விளகக்ம.	ச2
[illegible]டஸ்த சைதன்னிய ரூபட்சியாய விளக்கம்.	ஈச
[illegible]கித தரிசாதீதாப ஆபாயச்சி விளக்கம்.	ச உ
[illegible]வித இன்பாதீதாப ஆராய்ச்சி விளக்கம்.	ஈ ரி
[illegible]தகமென்னுய சத்தா [illegible]க ஆராய்ச்சி விளகம	ஈ0ஈ
[illegible]வயவமென்னும ரச [illegible]ர ஆராய்ச்சி விளகடம.	கடக
[illegible]மிசாகமென்னுய சமுதாய ஆராய்ச்சிவிளகக்ய கருத	
[illegible]ன்னின் மகத்துருவாராய்ச்சி விளக்கம.	கஈ0
[illegible]ன்னின் தூலவறுவாராய்ச்சி விளக்கம.	கஈச
[illegible]ணினின சூக்குமவறுவாராய்ச்சி விளக்கம்.	கஈஎ
[illegible]ன்னின்காரணமாகியபரமாறுவாராய்ச்சிவிளகக்ம்	கச உ
[illegible]ருவபாய ஆராய்கசி விளக்கம	கஈச
[illegible]ன்முதலிய சதுர்பதூத குணிப்பொருள் ஆராய்ச்சி [illegible]ளக்கம்.	கள அ
[illegible]மனைதன்னிய இலட்சியார்த்த விளக்கம.	கஈ0
[illegible]திவுநாந்த ஐக்காயபவ விளக்கம்.	உகஉ
[illegible]பதினெட்டாவது அத்தியாயத்திலுள்ளவை,	
[illegible]குரு சற்குரு இலக்கணம்.	உஉ
[illegible]ரிநானம்.	உஉஅ
[illegible]யாக்கிய கிரூபணம்.	உச0

சு கேட்டலென்பது. உ

ரு சிந்தித்தலென்பது. உஞ

சூ தெளிதலென்பது. உரு

எ வழிபடுமார்க்கத் தெவைதம் உரூ

அ வழிபடு நாக்க விசிட்டாத்துவைதம். உசூஉ

கூ எதார்த்ததுவிதம். உஎக

கo எதாத்த விசிட்டாததுவிதம். உஎசூ

கக அதுவிதம. உஅo

திட்டாந்த தாட்டாந்த துவிதமுதலியவற்றுள்

கஉ திட்டாந்தத்தில் துவிதம. உகூஎ

கஙூ திட்டார்ந்தத்தில் விசிட்டாத்துவிதம. உகூஅ

கசூ திட்டாதத்தில் அத்துவிதம, ஙoo

கரு நாட்டாததில் துவிதம. ஙoசூ

கூசூ தாடடாாததில் விசிட்டாத்துவிதம. ஙoரு

கஎ தாடடாந்தத்தில் அதுவிதம. ஙoசூ

கஅ சரியையெனபது. ஙகக

கஙூ கிரியையென்பது. ஙகஉ

டுo யோகமென்பது. ஙூகரு

உக வேதவேதாந்த விசாரமென்பது. ஙஉo

உட அறமாதிநான்கு மினையவென்பது. ஙஉரு

உசூ சிவனுமுத்தரது பேதங்கள். ஙஉஎ

உ சு நிட்டையெனபது. ஙஉக

அத்தியாய அட்டவணை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றமபலம.

சாத்துகவிகள்.

மகாவித்துவான் காஞ்சீபுரம்,

இராமசாமிநாயுடு அவர்களியற்றிய

எண்சீர் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருதனில மனபனைதழுத் தாபமொருங கொள்ட
வீணையறுபேரின்பவம்பு ராகியடிந் திடுவென
சுந்தமிகு மிந்திரபீடத்துமர போங்கத்
தனிவருசச் சிதாகந்தன் முளினெயெங் குனறுத
சிந்தையெனுரு கினகரத்து நிறுவியுயா நோன
தீரனனி யுறுசுப்ப ராயப்பே பறிரு
னந்தமிலசீ ரகம்புறவா ராய்ச்சிவிள கமதென
மருதூலீந் தனனனமேறை கவனிபென்றை றுவந்த.

ம - ர - ர - ஸ்ரீ,

திருமழிசை. கந்தசாமிமுதலியார் குமாரரு ய

சொர்க்கபுரம.

இராமலிங்கத தம்பிரானவர்கள்மாணாக்கரும யிய,

வடிவேலுமுதலியாரியற்றிய

வெண்பா.

அளக்கவரி தாகு மகம்புறவா ராய்ச்சி
வினக்கமெனு மோர்நூல் விளம்பித்—துளக்கமறு
மத்துவித வுண்ணமையறைந் தான்சச்சி தாநந்தன
கொத்தடிமை சுப்பராயக் கோ.

திருமூலர்மரபு

காஞ்சிவப் பிரமயோகிகட்கும், ஈசுர. சச்சிதாகந்தசுவாமி

கட்கும் மாணாக்கராகிய,

ம - ர - ர - ஸ்ரீ,

கே. சுப்பரா...முதலியாரியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

தெகிடு பரணைவகூ ழுலகிண்டை யுயிர்க-டாங்கிடு மவிதனைத்த
ணரதரு ளடையச-சிறந்துபு சங்கரா சாரியர் தேர்ந்தே - யதம
வளமுந் தருகுச வனபுளவ கூர்ந்து-மாகிறைற் பீட மதித்திடவ்
குதகனர் - தேசுறு நூலிற் றிசழிதர பீடத்-துயர்மர புதனி
லுவந்தினி திலகு-மயலறு சுரபாத நிரனிழ யருவு-மண்ணலாரு
தெதகாத நிரயணருநெ சமன்ம-வணமமர யறுநினமவணங்குழு
தணையன-விசாலலரு மயனமட தொறுசுப்ர பஞ்ய-னெல்லையி
னவண்டு ளிமலிபரம் வணங்குந்-திருநாளை வாழுரு ணைசலன்
றிருவடி-யருவி ப்பணி : நிய மாசிலாப பிறைறனை-வந்திடு மருண
சலகுரு யணியைச்-சிரசைதயி லெருந்திச் சிவோகம் பாவிதநே-
யறிவறி யாமை யகன்றருள் வடிவாய்ப் - பிறிவிலா மாயா பேத
மரிய-நிஜகீ வபரச நிடகிர யற்றி-பசபாச மெனவருள்
யோக மொழியாற்-கூட்டிட வல்ல சுருவிணவா ரிதியா-நாட்டா
தரமே நாட்டிய வ்ளள-மீதுச் சச்சிதா நந்த னிவ்ணையடி-நேச
மோ மேடதது நின்மல னுவாது-தால மதனிறறங்கிய வுயிர்கள்-
வேலையாம பவத்தை விட்டனன ஏறறி நிதநிய திருத்தி நிதழுய
பொருந்தச்-சதநிய மாகச் சுலபீவ நாதது-றூலைலா மாய்ந்து
றுண்ணறி வதுறை-பாலைலாவ கனடையப் பருவமீதந்-தேறிய
னொக்கந நிகழுறு பூநிணை-பாறிடா நுணாநது மாதவஞ் சிறா
து-சாந்தி முதலிய சறகுணையபொருதிக்-காந்தி யுடனே சுருணை
வா ரிதியா-யடித்தவா தவக னையப தகற்றி-விம்தநிட வவிதனை
விழிபினை யருளிச்-சச்சிதா நந்தத துமபொரு ளுணரு-நிச்சய
ஞான நிலைபெற வுணாத்தி-யதுவா மார்க்க மகனறுமே னுய்
யத் - தத்துவா தீதத தன்மையுங் காட்டி-மோனமொழியான்
மூடிவினை யுணாதநி - ஞான நிலைதனை காட்டிடு புனித-னுயா

வுறு வில்வ குலமதி லுதித்தோ - னயர்வகன் றில்லந் தனிண
மர்ந் திட்டோன்-சுப்பரா யனெனுந் தாய்மதி யுடையோ-னப்
பரா பரனிலை யாய்ந்ததன் னனுபவ-முலகினி லுயிர்க ளுவந்த
டைந் துய்யக்-கலக மிலாவறக் கருணை யுதவு-லகமபுற மிணை
டிலை நாய்சசி விளக்கந்-சுகமுட னிருபதத் தியாயமாய்ச் சுருக்
கத-கரதலினி லுயர்ந்த தனிமுகி லுலகிம்-சிரத்தொடு பெய்யுங
திறமெனப் பொழிந்தா-னடைகுவோ ரின்ப மடைகுவ தறை-
றிடமுட னிதனை தீதாகதறி குவரே-நிலையதாக் கொண்டோ
நிசரிலாச் சகச-நிலையினைப் பொருந்தி நீடுவாழ் குவரே.

இந்திரபீடைய ஈசூர். சச்சிதானந்தசுவாமிகள் மாணைக்கா

ம - ன - ன - ஸ்ரீ,

டழனை - தங்கலேலைபரியபற்றிய

நோலை ஆசியப்பா.

மலர்தலை யுலகிற் றலைமை சான்ற மகத னாக்கையிற் டுக்க
வெபை வுயிரு ம-னித்துக டாயகன் மூதறியத் திணைபிற-சிவஞா வர்
களின நிமதது நோய்க்கின் செயற்கைபி லொன்று மியற்கையி
னிரண்டுமென்-றோதி மாயா வாத மயக்கெனநீஇச்-செறுபரந்
சயசினன நிருபரு நியமா - நிட்டைபில வினகுரு கட்டதி றை
நேறப-நிலையெது நோவாத நிலையே தன்னிலை-பிறநோவா வென்
னிற் பிறநோவ பிறநோவ-தனனிலை யெனன லெதநிலை பென்னிற்-
காலத தாலுந தேசத் தாலுமை - பரிசநே தமின்றிப பரிநா ரண
மாய்ச-சுசா நி விசா நி சுகத நேத-மிறநதொரு படித்தாய்ச் சுற
க்கினா றறிவே-யென்றுள தறிநதே யினிதுற வகமபுற-வா
ராய்ச் சிவினகக மருளினனமம-வன்னவ ரினனை நைறகுவன்
நேகண்மின-பிறைமுடிப்பெம்மான் கறைமிடற் றண்ணல் நிருவு
ளம் பற்றிய வருமுறை நான்கின் - சிரமிசைப் பொலியு மொரு
மொழி யுண்மை - விளக்க வடிவாய் விளகதிடுந் சதுரன்-சன்
முக ஞானத் தலதது றை யெங்கோன் - சச்சிதா நந்தன் சரண
மேற் கொண்டவன் - பூரண நோக்கம் புரியப் பெற்றவன-பந்த
மித் தையதாய்ப் பாதகிற் கண்ணன் - எதகை யோர்க்குந்

சித்தமால் கலைத்து - தத்துவார்த் தங்களைச் சாற்றி மகிழ்பவன-
கருணைக் களஞ்சியன் காட்சிக் கினிய - ஔபசாத தத்திற் குறை
விட மேலோ - னெப்புயர் வில்லா வொருவன் சுப்ப - ராயகு
ரூயவின் ணவனே.

ஈசூர். சச்சிதாநந்தசுவாமிகள் மாணாக்கர்

ம - ர - ர - ஸ்ரீ,

பி. ஆறுமுகமுதலியாரியற்றிய

நேரிசை ஆசிரியப்பா.

உயர்நிலம் போந்த வுயிர்தவதொதாகை யனைத்துந-தய தவெழு
பேதச சாரபகன றனைறு-மிரியா தேகமா யிலகுகிடற் கநநா-
சகுகரா சாரிய சுவாமிகள வகுதத-விந்திர பீடத தெநனைதகுக
சசசி - தாநநத னெனனுறு சாநதனெனு கோமான-சரணை சர
னெனச சாரந்தவன பாலே-சிரவண மாதி சிறக்கச் செய்தே-
யுணமை யிஃதென வுணாந்ததி வாகி-ஜனன மரணத திகைட
பினை யொரீஇ - யெமபோல வார்நெடு வெம்பவ நீங்கி-யுய்வா
னருள யுளளத தனைததே-யகமபுற வாராயச பிவிளக்க மென
னு-நூல தொனை று நுவனறனவெனகள்-மெயப்பயன கொணரு
மினிதருளி-சபப ராய துயமெயந துவனே.

ஈசூர். சசிதாநந்தசுவாமிகள் மாணாக்கர்

ம-ர-ர-ஸ்ரீ, அரிகரபாடி.

சின்னையாமுகலியாரியற்றிய

வெண்பா.

இநதிரபீ டத்தமாநத வெநனைதசசி தாநந்த
னநதவில்சி டன்சுப்ப ராயக்கோன்—சிந்தையினைச்
சீராயா ராய்ந்தேயச் சித்தாநத மேநாடிப்
பாராரா டுகழுற்றுன பார்.
அகம்புறவா ராய்ச்சி விளக்கவரு நூலைச
செகமபரவ வேயியற்றிச் சீராய்ச்—சுகம்பெறவே
யாய்ந்துய்வ தற்கே யளித்ததனை நல்லோர்கள
காய்ந்திகழா வொன்றுமே காண்.

சாத்துகவிகள்.

சூர். சச்சிதாநந்தசுவாமிகள் மாணாக்கா

ம - ர - ர - ஸ்ரீ,

தே. வேலுநாயகரியற்றிய

வெண்பா.

அகம்புறவா ராய்ச்சிகோ ராதவனைப் போலே
யகபுறவா ராய்ச்சி யருநூற்—சுகமபெறவே
யிந்திரபீ டந்தழைக்க வேய்ந்தசுப்ப ராயக்கோன
றந்தனனன் றேற்கா சரி
சகமாதி மெய்யெனவே தோந்த மருளாகுச
சகமாதி பொய்யெனமூன றோவிந்—தகமது நான்
சச்சிதா நந்தமதாத தாளிலங்குச் சாமமறை
யெச்சமிலா தோதினை னீகு.

திருசிரபுரம உறையூர் மகாவித்துவான்
வில்லிபுதுலை சிலகா,
வாணிபீடம்-முத்துஸ்ரமாமுனியர் குமாரரை,
புராணைப் பிரசங்கயாகரயாகிய

ம - ர - ர - ஸ்ரீ,

வைத்தியலிங்க ஆசாரியாரியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

திருவளர் மறையுந் தோந்த மனமு-மருவளர் முடிவி லமைய மூனை நிற்-பொருளா ரோபித மபோக்கி யிருமையு-மொருமை யாய்ந்த துலங்க வுள்ளத் துள்ளிச்-சுயம்பிரகாசச் சுகமாம பிரய-மயக்கமில் மதியாய் வயங்குறு தனையே-நவநவ் மாக நயந்தனு பவித்த-துவந்துவ மற்ற சுவாஜ்ய பவமே-நமதுரு வெனன நவி னறன றோநூ-லமையு மகம்புற வாராய்ச் சியிணும்-விளக்க மென்ன வியனவே தாந்தநூற்-றுளக்கறத் தோந்தோர் துதித் திடச் சென்னைப்-பதியே வசிக்கும் பதியாக் கொணடு-மதியு ளோரா தினஞ்சிர வணித்திட வாய்மலர்ந்-திங்கங் ககம்புற மியா ணீ யென்று-தங்கு முள்ளது மில்லதுஞ் சத்தே-யென்று சுருக் கமா யெடுத்தெடுத் தன்பர்-வன்றுயர் தீர மாரு துணர்த்துங்-

குலவு விஸ்வ குலஞ்செய் தவத்தி-னிலவ வுதித்த நிகரிலா வா
சான்-றங்கிய நிலமேயே தானென நின்ற - நங்கள் சுப்ப ராயதே
சிகனே.

இந்நூலாசிரியரா பாணைக்கருள் ஒருவராகிய

ம-ர-ர-ஸ்ரீ, உறையூர்.

அ. க. ற. பெருமாள்செட்டியாரியற்றிய

நிலமண்டில ஆசிரியப்பா.

ஆகலி சூழ மம்புவி யகனிற-கார்சரு மந்த காரம தகல-
வினகொளி விரிக்கு பாலையும் விளக்கு-மளகதி ரிரவி யனை
யோ ருகைப்-பிறப்பிறப் பளவு பிலைமுனி வொப்ப - மற்போ
டரசை மருவா மணிமு - பகயக பாதர சாரிய னெனப்படக-
சல கலையோ சமயகுர சாரிய ரிரு ருலகிற் பெருக்தகை
யாகித - நிடமென மக்களை னுணரொழி ற் சிறக்க ராமாயருத
ருளிய சூலக்கா - ட் - கரதரு வரி, இப ட் - சுனையிய-
மகாகர பாடிற்ற சொல் பி பாடினா ர - சுக வரு டல்புகச
சொலவதீக்கட வொழுகுள - சதப ர நு சு சுப் ர வரைபிகு-
மரசனைசமர வரசக னென்றிய, பிடவே - மாநிலை ருரலிகள்
வானதுதமர சுவமா - நிலை ர் ர ர் ர் சுசய்தருற
றவதனை - பேரளரா நானைகி பிறங்கிய தாயெனக் - கூற
வோர மானவக் கூப்பா யம்பேரா த் - தோரவிசு வகுலத் தோ
ளிமிக வினகு-மேர்தரு தினகர னெனவுவ தரித்புச-மெசன்னை
யா ருகரிற் சீர்பெற வினகரு வோன - நனைய வாகுள நனவ
ரெறப்பிலா-யேதார் தரதின் யேவுத துவித-நாதார் ததனைத நன
ரு யுனாருதபின் - றசுதுவ யசிபதர் தன்னை யுணர்த்திடு-மதது
வித நூலனைத்து யாகிய-கலவி கணையில கற்பவர் நாள்சில-யெ
ல்ல நினைகனை மேவிடு பிணிபல-வேணுநூன் முறையை வித
மாயறிது-மானுடர்க் கிரங்கிமுன் வழுத்துசாத திரமெலா-மன
னஞ் செய்துநல் வழிதனை மருவுதல்-கனவயர் வாமெனக் கருத்
தினி லுன்னி-யதது வித நூலனதினு முள்ள-தத்துவக் கரு
த்தைத தாம்ன சுருக்கி-மிகவகம் புறவா ராய்ச்சி விளக்கநூல்-
சகமது புகழ்கொளச் சாற்றின னம்ம-நித்தமெங் கட்குறு நெறி

சாதனவிசயிகள.

[illegible] யுணர்த்துரு-சுத்ரனை மனமுறு சுப்பரா யக்கோன-றி
[illegible]ணமும பற்றிலாத தீரரு மவணிரு-சாணதா மனாமலா தலைக
[illegible]ணி;ேலோே

ம ர-ர ஸ்ரீ, மாயூரம அட்டாவதானம

சந்திரசேகர உபாத்தியாயரியற்றிய

அறுகீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

சிறப நூலின படிச்சாரு திற உரின படியுருவும பெர
றட மனைமகுதுவ னைகலை யா [illegible] ஞான ஒ ரு கடகுரிருள
கருகு டியாரா லெச்சியறா ற காரணழருசக்ரு கவிவலவ ரொ
றக மினறிப டாடிய ஈ ரெணைரி ரருள்பெற நிலமனறே.

எதுசன னைபெரி யு யரெரிசய பெடபுர, ஜனமயினன
றிலெயதுபோர - ர யத ட ர்ரபக ே ர்த ெசர
ஜனது நிருகதாவரு - ன யிர ட ரிரபசூல ரவகன் ச ப
ரரயபோர - ழுதுனை யமரி ர ர்வணபக முடனை யுபக்க
நிறுயினோ.

அர ந்ர பதாரோடெ ர்டெ ரயர்சி வினக்க மெனபபக
மர-வித ர ப டழடபோட ர்வட போ ம பரியாவ ரோறு பிவர சம
கருப பன ரர ேவயனட ர துறடர்சவய டயில வேணட ர ேவகர
ரத ெனானறூ லளிகுய போனபத தூய பத நிற் றுலக
குவே.

உறையூர. மகாவித்துவான் வாணிபீடம
மூத்துவீரபட முனிவா மாணாக்கரும, சதாசிவ பாடசாலை
மானேஜருமாகிய வித்துவான
ம - ர - ர - ஸ்ரீ,

சதாசிவசெட்டியாரியற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

அகமகிழுரு செனனை யறிவகுலத் துற்ற
குகனான சுப்பரா யக்கோன—சுகமா
ரகமபுறவா ராய்ச்சி விளக்கவரு நூலைச்
சகமபுகழச சாற்றினன ரன்.

சாத்துகவிகள்.

உறையூர். மகாவித்துவான் வாணிபீடம்
முத்துவீரமா முனிவர்கள் மாணாக்கர் ஷை யூர்
ம - ர - ர - ஸ்ரீ,
தெ. மு. நல்லசாமிப்பிள்ளையியற்றிய

இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா.

எல்லாஞ்சித் தென்றே யெழுந்த வனுபவத்தை
யெல்லாருங் கண்டிங சிதமடையச்—சொன்ன
வகம்புறவா ராய்ச்சி விளக்க வருநூற்
குகனே யெவாக்குங குரு

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சத்திமரங் கயிறறுலிவெள்ளி யாளரா வெனவுருவு தோன
றுமாபோல், பெதகுமுனை யுலகமுணர்ந் தணர்வொழித்திட்
டருமறையின் பேறனைத கண்டிங், கதகுவிதச் சுவானுபவ
தனதுருவென் றறிவுருவா யமையும் லீலை, சுத்தமாயக் கா
டழியாத சுப்பரா யகுருவே துணையா மன்றே.

தேவகுரு சுவாமிகள பரம்பரை

ம - ர - ர - ஸ்ரீ,

உறையூர். அருணைசல ஆசாரியாரியற்றிய

அறுசீர்க் கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

செகம்பரவப் பரமகிலை செப்பியவே தாகதமெலாக தெளிந்
த மேலோர், சுகம்பெறுமிக் திரபீடக் காரபாத்ர சுவாமிகளின்
றாயா தின, னிகம்பரமாங் கற்பிதங்க ளுணர்விஸ்வ குலசுப்ப
ராய வேந்த. லகம்புறவா ராய்ச்சிவிளக் கப்பெயாகொ ளருள
தலை யருளி னனே.

சாத்துகவிகள

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

முகவுரை.

உபாதி ரகிதமாகிய எண்ணரிய உயிர்களுள் எந்
றும் எங்கணும் தான் தானென்னும் போதவடிவில்
நிகழும் உயிர் ஒன்றேனும் இல்லவே இல்லை.
லையாயினும், அவ்வவ்வுயிர்களாகிய போதங்களுள்,
கடத்துக்கு உபாதான காரணமாக இருக்கின்றது
மட்பொருளோ அந்த மட்பொருளொன்றே எண்
ய கடபேதங்கட்கும் உபாதானகாரணமாக இருக்கு
ஓர்போதத்துக்கு உபாதானகாரணமாக இருக்கின்
எந்த ஆதாரப்பெரும்போதமோ அப்போதமொன்றே
சோபாதிகமாகிய எண்ணரிய போதங்கட்கும் உபா
தான காரணமாக இருந்திலங்குகின்றது. இஃது வறிய
ல்வாதமன்று, சுருதி யுக்தி அனுபவங்கட்கு ஒத்த
த்தவாத சம்மதம். இங்ஙனமிருக்கும் அவ்வாதாரப்
நமபோதமானது, அதிட்டானரோபங்கட்கு இயைந்த
சாசுத்த சகலகேவலங்கட்கு அதிதமுற்றிருக்கின்
அவ்வாறிருக்கினும், அஃது அவத்தாத்திரய முத
னவாக நிகழும் அஞ்ஞானதிசைக்கண் கெடு எண்
ய சீவபோதமாகவும், இருவித சமாதிகளென்னும்
திசைக்கண் ஏகமாகியசிவபோதமாகவும் ஆரோபவ
ானங்கட்கு இயைந்து பிரகாசிக்கின்றது. இங்ஙனம்

பிரகாசிகினற ! இவவிருபோதபுப் கை அதகாரமகிய முகற்போதத்தினை ! பாலகன்றே ? யசனல், அவ்வாதார மாகிய முகறபோதமானது ஏறகீடபாதமெனபபடும. அதகா வது, தானேதானகிய தேதாமெனக. என்னின ?

சொறபசாறம.

நிதகியமா யோசமாய ராதலாய்ப தூரண மாய்ச
சத்தியமாய நினறுளி ருந தறபோதஞ்—சுத்தராய்ச
சிதகுஞ்சி பெறறலாயர நீரதகசென னெதகயாத
யுதகமாய யள்ளாத குறபம. என்றாய,

தாயுமானவர.

தானுமா தனமயமே யலலா லொன்ன ரத்
தலையெதிகள மொடடாது தலைப்பட் டாங்கே
போனலுங காபூர சீட மபோலப்
போயொளிகது மல்லாது புலன்வே றினறும்
றோணோ ராதிதிணை நேய மறற
றோதுருவு நமுலாம னெழுவி நிறகு
மாறறு மிதனை டெருணமை யெவாகாற சொல்வா
ரதுவாறு லதுவாவா ரதுவே சொல்லுட. எ-ம்,

வாசிட்டம்

அகமகமென் றினைதது யிரி னிடதது மிருந தனைவரத
பூரைப்ப தாகி
நிகழொளியா மாதமதத் துவமான சொலறுபதனை
நினைதது செய்வாம
திகழிதைய குகையுறையுந் தெவதையை விடடயேன்
தெயவ நேடன
மிகவரிய கவுத்துவத்தை யெறிநதுசிறு மணிதேடம
வேட்கை போலாம. என்றும,

முகவுரை.

உபநிடதம்.

காலிவன்று னைவினென்றே கவின்றறியா தேயுழன்ற
காயி னேற்குத்
தானமரு நிலையிதுவே தாந்தவுப சாந்தமிது
தானே தானு
மோனமொழி யிதுவெனநான்மறையினுபநிடதமொழி
மு'ழவு காட்டும்
ஞானகுரு தேசிகனை நாவகத்தும் பாவகத்து
ளவிற்று வாமே. என்றும்,

கைவல்ய நவநீதம்.

ஞானங் காரண மறிவுகாண் காரிய
காமரு பப்போக
மான தெப்படி யழிந்ததெப் படியென
வாய்ந்துதல் பயனன்றே
மான மைகதனே நீர்க்கசொப் பனசகம்
வந்தது பாராமற்
போனது நினை யாமலுன் போதமாய்ப்
பூர்ணமா யிருப்பாயே. என்றும்,

தத்துவராயர் பாடுதுறை.

உள்ளது போதமென் றூதேடா காள
முலகமோக காளமென் றூதேடா காளம்
வெள்ள வெளியீதென் றூதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ண மூதேடா காளம். என்றும்,

புத்திவி கற்பம றுக்குழு ரெங்களூர்
பூரண போதமே யானவு ரெங்களூர்
வித்தும்வி ளைவுமி லாதவு ரெங்களூர்
விண்முதற் பூதம்வி ளைந்தவு ரெங்களூர்.

என்றும் கூறியவாற்றுல் காண்க. மேற்கூறியுள்ள உயிர்களாகிய சர்வபோதகதுள், மக்கள்யாகனையைப் பெற்று

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

நிகழும் போதமாகிய உயிர்கள், மூன்றான்று வகை நிவ போதமாகிப் பின்றான்று தற்போதமாதற்கு, வேதமாதா தனது இயற்கைக் கருணையினால் விரிந்திராநின்ற சாண் டத்திரயத்துள் முடிவாகிய ஞானகாண்டத்துள்ளே மூம் கூறிய இருவகையாயுள்ள சமாதிகளில் மூன்றான்று அக ச்சமாதிக்கண் தனிச்சாட்சி போதமாகவும், பின்றான்று புறச்சமாதிக்கண் சர்வசாட்சி போதமாகவும் ஆகுமாறு, தான் உணர்த்திய இவ்விருவித சுவானுபூதியாகிய அரிய பெருஞ்செல்வங்களை எளிதிலுணருமவணணம் அகம்புற ஆராய்ச்சி என்னும் இந்நூலானது வசனநடையாக அமை க்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இங்ஙனம் அமைந்த இந்நூல் முகவுரை உட்பட இருபது அத்தியாயங்களாயிருக்கின் றது. அவற்றுள 1-வது முகவுரை, 2-வது சிறப்புப் பாயிரம், 3-வது நாட்டபேத ஆராய்ச்சிவிளகம், 4-வது ஐம்பொறி ஆராய்ச்சிவிளக்கம, 5-வது அந்தகரண ஆரா ய்ச்சிவிளக்கம், 6-வது சீவபோத ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 7-வது கூடஸ்தசைதன்னிய இலட்சியாதத்துவிளகம், 8-வது துவைதசித்தாரோப ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 9-வது துவைத இன்பாரோப ஆராய்ச்சிவிளகம ஆக இவ் வொன்பதும் முதலாவது அகத்தாராய்ச்சி விளகத்தின் கண் உள்ளன. மற்றவை, 10-வது தேகமென்னும் சதசார் த்த ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 11-வது அவயவமென்னும சத் தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம், 12-வது மாமிசாதிகளென் னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 13-வது மண்ணீன தூமகத்தென்னும்சத்தார்த்த ஆராய்ச்சிவிளகம், 14 வது மண்ணினது தூல அணுவென்னும சத்தார்த்த ஆரா ய்ச்சிவிளகம, 15 வது மண்ணினது சூக்கும அணு வென்னும் சதசார்த்த ஆராய்ச்சிவிளகம், 16-வது மண்

ணினை துகாரண அணுவென்னும் சத்தார்த்தஆராய்ச்சிவி
ளக்கம், அதாவது பரமாணுவெனப்படுவது. 17-வது அரு
வபாவ ஆராய்ச்சிவிளக்கம், 18-வது சதுர்ப்பூத குணிப்
பொருளாராய்ச்சி விளக்கம், 19-வது பிரமனைதன்னியு
இலட்சிபாத்தவிளக்கம், 20-வது ஆறிவானந்தஜக்யாஞ
பவ தற்போதவிளக்கம், ஆக இப்பதினென்றும் வே
2 வது புறத்தாராய்ச்சிக்கண் உள்ளன. இங்ஙனமாக இருக்
கின்ற இந்நூலின்கண் கர்மோபாசனைகாண்டமிரண்டை
யும் கௌணமாகத் தழுவிச்சொல்லுகின்றது. எனை
னின்? கர்மகாண்டத்தில் உயிர்கள்பற்பாவமென்னும் தீய
நெறிகளிற் புகாதுமடங்கி அறநெறியிற் கட்டுண்டிருந்த
ற்கு விதிவிடேதங்களையும், உபாசனைகாண்டத்தில் அங்
னம்கட்டுண்டொழுகி முதிர்ந்தஉயிர்கள் பின்னான்று அவ்
வறநெறியில் முக்கியமாகப்புகாது அதைக கௌணமாகத்
தழுவிச் சுதந்தாமிழுத்தலென்னுஞ் சித்தசுத்தி வாய்ந்
திருத்தறகுச் சரியையாதி மூன்றினையும் உணர்த்தியிருக்
கின்றதாவென்க. இந்நூல் அவ்விருகாண்டத்தையும் கௌ
ணமாகத் தழுவியிருத்தலால் இவ்விருதிறததருகும் எங்
ஙனம் உடன்பாடாகுமெனின், இவ்விருவருள் காமகாண்டி
கள் அவத்தாத்திரயங்களோடறும் தூல முதலியனவாகிய
உபாதித்திரயங்களை நான்நானென்றழுந்தியிருக்கும் மய
க்கமான சீவபோதம் கிஞ்சித்துங்குன்றுது முற்றும் வி
ளங்கவராயும, உபாசனைகாண்டகள் அச்சீவபோதம் கிஞ்
சித்தும் நசிப்புறுது முற்றுங்குன்றினவராயுமிருக்கினும்,
இவ்விருவருக்கும் எவ்வித்தத்தும் சீவபோதம் முற்றுங்கெ
டவேண்டுவது அவசியமாகலின், இவர்களுடன்பாட்டிற்கு
முரணின்றென்க. இவ்விருவரதுபோதமும் கெடவேண்டு
வதெற்றுக்கு? போதமானது முற்றுமழிந்திருக்கும் கர்ம

காண்டிகளே பிள்ளைறு உபாசனாகாண்டிகளாய் நின் றழுகும சவத்தாப் அபோதமகுன்றியிருகபோகி றார்கள். அங்ஙனமகுன்றாதலே சாலுமனறோ போதம கெடவேண்டுமெனபாரேனெனின், இவவிருகாண்டகத்திற்குமேல ஞானகாண்டமிருபபது யாதுசெயதறகு? அவவிரண்டாது போதமுமகெச் செயதறகனறோ? எனனெனமெனின, இவவிருகாண்டசனறம காமிபத்தலம் காமிபதறகம் புரிவது யாதுகது? காமியகமுமம இகபரவாகபோக மாகிய சிறினபதனையும, நிகாமிபதமம சாலோசாதி பதவிபபேறுகிய பேரின்பதனையும உறுபவிதறகனறோ? அனறியும இவவினபபேறினமம யாருகு? உயிரகளெனின, உயிரகள போதசொரூபமறவாகவாயிருககட்டுமே! அஙஙனமகூறுவாரேனெனின, நானம தானெனறத உயிரகளினமாறுகலன, சுதநதிரனைபபேறினமம நானெனபது சொலலறுது போதமறவாகலெனபபடுமவாறு சிவபோதமறறவிரணின, உபாசனகாண்டதிலருடபது சிவபோதநதானறக்குமெ! அசிவபோதமானது உபாசனகாண்டதனதழுவிச சாலோகாதிபதவிபபேறினபதனைக அளிபபதாகுமெ! அங்ஙனமாயினம, சிவபோதமானது ஞானகாண்டத்தைதழுவி நிசநிசயானநதகளைக அளிபபதாகுமெ! இஃது விபரீதமனறோ? இதுநிற்க,

உபாசனைகாண்டங்கள் புரியும்தலைமைனத்தும் ஈசுராாப்பண மாயிஞும், "அத்தவத்தை அடிமையென்று புரிவதா? அஃதின்மிப்புரிவதா? அடிமையென்றே புரிவதெனின், அடிமை ஆரைனைப்புரிவது? நானைனப்புரிவதன்றே? அங்ஙனம் புரிவதனைலன்றே "என்றுநீயன்றுநானுன்னைடிமையல்லவோ," என்றுரான்றோர். இதனைல், அடிமை நானென்ணுமபோதசொருபமாயிறனென்க. மேலும், போரின்படபேறுபாருது? அங்ஙனம் அடிமைப்பட்டிருக்கும நானென்படுதுங்கன்றே? அடிமை நானென்படது சீவபோதமா? அன்றிச் சிவபோதமா? சீவபோதமாகன், அபோரின்படபடின் நானென்படுறிகள்றுமநான் அடிமையென்றும்கொன்டிருகும் இவ்விடரீதுபோதம்எங்கே ஆகன்றது? உபாசனைகாண்டங்குபோதம்குன்றியிருகின்றதினை புன்குரான்று கூறியிதங்ஙனமெனின், தாலோபாதினை நானைமையங்கியபரின்று, இவ்வுபாதிசரனமாகத் தான் உபசரித்துகொள்ளுதலும், அங்ஙனம் உபசரித்தற்கு இனைந்த சுகதாதுனைக் கருவிசளை எதிர்கொள்ளுதலும் குனநினைதேயன்றி, அடிமையென்படபபரியும போரினபமெனைடனைதப்படற்றியும் எறியிருகுகின்ற பானைனைதென்னுமபோதம் கிஞ்சித்தும்குன்றவில்லையே! அன்றியும், இவ்வுபாசனைகாண்டங்கள் போரின்டப்பாயினை எந்த நானுகன்றுபுசிகின்றது? அவ்வுபாசனைசித்தாந்தப்படி, அடிமையாகிய நானென்கிறசீவன் சாதபோதனைகளென் எதோர ஒரு நானல்லாதனைத நானைசாசாதது நின்றல்லவோ புசிகவேண்டியது! தாலோ தாலைகயின்றல்லவே? தாலோ தாலைத்தினிந்த தெளிவின்படி இருந்திடற் சுகிப்பானென்பதும சுகமென்பதும்வது? இல்லையே! அன்றியும், இவ்வுபாசனைகாண்டங்கள் கம்மால் உபாசித்தற்கு

இவைகள உபாசனைமூர்த்தங்கள் தமக்கு எனது எனறென்னுங் கிழமைப்பொருள்களாகின்றனவா ? அன்றி நான் நானென்னுந் தன்மைப்பொருள்களாகின்றனவா ? எனது எனறென்றே பந்தித்துப் பூசிக்கின்றதால் அவைகள் நானென்பது அன்று, எனறென்பவைகளாகின்ற வெனின், இவற்றுல் பூசிபபான் நானென்பதும் பூசிக்கப்படும உபாசனைமூர்த்தங்கள் எனறென்பதும் ஆகின்றன. ஆகவே, யானென்னும் அகங்காரமும் எனறென்னும் மமகாரமும் நிந்திக்கும் அகன்றதன்று, அவ்வகங்கார மமகாரங் களை அற்றவினை தமென்றன்றே

"யானினை தென்னுஞ் செருக்கறபபான் வாலோக்
குயாக்க வலம் புகுட"

எனக்குறள் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. பிறந்துள ள இவ்வாக்கிய ம நிவ்வி நகாண்டகட்கும் அன்றே? அன் றெனின், கர்மகாண டகர் இகசுவாகக்போகநுகட்கு இனை யா நக கவம்புரினான்றம எந்த நாளைக நிற்பது? தாலோ பாதி நாளைக அல்லவோ? அப்வினைகள புரினான்றும் நானென் பது தாலோபாதியாயினும அவ்வினுபயனையும அனுபவிக் குனான்றும எந்த நாளைகநிற்பது? இவ்விகபோ சுத்தைத் தாலநாளைகவும் சுவர்ககபோசத்தைச் சூச்குபா நாகவும் நின்னன் நிறுபுரிகின்றது? இதுபோல, சாலோ சாரி பதவிப்போய்க்கு இனையந்தகவம் புரினான்றும நிந்தநாளைகநிற்பது? தாலோபாதி நாளைகவல்லவோ? அவ் வினைகள் புரினான்றும நானென்பது தாலோபாதியா யினும அவ்வினைக்கினைபந்த போரின்பப்பயனை அனுபவிக குனான்றும் எந்த நாளைகநிற்பது? தாலநாளுமன்று சூக் குமநாளுமன்று! இரண்டுமல்லாத ஏதோவோர் மேலா கிய சுத்தோபாதி நாளைகவல்லவோ? தாலமுதலிய இம்

மூன்று காலும் காலென்பதல்லாதவைகளா? அன்றி காலென்பவைகளா? கிஞ்சித்தும் காலென்பதற்கு இயைக்கவைகளன்றே! அன்றியும், சாக்கிரத்துள்ள தூலதோற்றம் சொப்பனத்திற் குன்றியிருப்பது எவாச்சும் சகசமாயிருத்தலால், அச்சொப்பனத்தில் இத்தூலதோற்றம் இல்லையெனப்படுமோ? இதுபோல், உபாசனைவொழுக்கத்தில் முன்னிலையாகாரமுதிர்ச்சியால் இத்தூலதோற்றம் குன்றியிருத்தலின் இஃதில்லாமற்போயிற்றே? இருக்கின்றதே! இஃதிங்ஙனமிருக்க, இவ்விருகாண்டிகளுள், ஒவ்வொருவருக்கும் இது காலென வழங்கற்கு இலட்சியார்த்தமாகத் தெளியப்பட்டிருக்கின்றது எது? வழக்கென்பது, பரிபாகமுதிர்ச்சியினாலறிவு எது கான் எது காலென்றெட்டுங்கால், காலென்றழைக்கப்படும் தத்துவக்குறிகள் ஒவ்வொன்றும் காலவாகுபெயரதுபோல் தோன்றுந்தோற்றம, அதுவும முன்றோன்றாதத்தம சொரூபங்களால் ஆமெனவும், விபரீதலட்சணங்களால் உண்டெனவும், பின்றோனறாதம தத்தம் உபாதான காரணமெனப்படாமையால் அன்றெனவும், அவ்வவ்வுபாதான காரணங்களையன்றித் தாமொரு முதலாதாரமையால் இன்றெனவும் ஆகின்றன. ஆகலின், இங்ஙன குவித வழக்குமயமாயுள்ள ஒன்போர் தத்துவத்தழிப்பும அறிவறியாமைப் பேதங்களாகின்றனவென்க. காலென்னும் போதமோ இவ்விருவழக்காகிய அறிவறியாமை கடந்ததாகின்றது. என்னை?

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணவபிறட்பு.

எனப்பிறந்திருக்கின்ற இவ்வாக்கியாணவபலத்திற்கு எதிர்மறையணவபலமாயிருப்ப தெங்ஙனம் கூடும்? எதிர்மறை

யனுபவமாவது - பழுதகன்பப் பழுதையென்றுணர்ந் தின்புறுவதுபோல் தானெனலைத் தானென்றுணர்ந்தின் புற்றிருத்தலென்க. எவரெவர் எவ்வெவ் விசினையையும் நான் தானென்றபுரிதலும், அவ்வவ்வினைகட்கு இயைந்த பயன்களை எனது எனதென்று நுகர்தலுமாகிய இவ விருபோதாலுபவங்கள் கிஞ்சித்தும் இன்றியும், பந்தாசாபி யம் பந்தசஞ்சித பிரண்மம் இனிவரது தங்குதறகிட மின்றியும், அவத்தாத்திரயங்கட்குச் சாட்சிமாத்திரமாய் நின்று பாதப பிராரத்வத்தைக கழிதலுகொணடுவரு பவரோ அவரவரும், தானென்பதை ஆராயுது தெளிய வேண்டியவரன்றோ ! எனினின், அவரகள ஆயுல நான் தானென நுதவர்களாகுமினென்க. எவ்வா ?

தந்துவராயண பாடுதுறை.

முன்செய் தவத்திலே முயன்றவர பெருமையா
பின்சாதி கழிதலேதானெனல் நாநந்திடற
பிரயமே யாதேனுமென் நாநந்திடற.

என்பதனுற் சாண்க. இங்ஙனமாகத் தெளியாதாரெத் திறத்தாராயினுமட அவரகள் எது நான் எது நானலன் நுராய்ந்து தெளிபவேண்டுவது அவசியமாமென்க. அந்த நானென்னும் போதத்தை எவ்விதமாகத் தெளியவேண்டு மெனினின, அகமபுறமில்லாத உயிர்களின்நுகனின், முன் நான்று அகத்துள் வியட்டிகளாகநிகழும் தத்துவகுறூங் களை, ஆமெனவும் உண்டெனவும் அன்றெனவும இன்ற னவும் நியதிகளையப்பட்டமுடிவில, அன்றெனற்கும் இன் றெனற்கும் பின்நான்றினையாத ஆமெனற்கும் உண்டெ னற்குமே இயைந்துவிளஙகிய கூடத்த சைதன்னியமோ தமாயும, பின்நான்று டறத்துள் சமட்டிகளாக நிகழுமு தத்துவக் குறூங்களை, ஆமெனவும உண்டெனவும அன் றெனவும இன்

றனவமை னின்றனவும் நியதிகளாயப்பட்டமுடிவில் அன்
றனைற்குர் னின்றனைறகும் பின்குநான்றினையாதது ஆமென
ற்குமட் ணினிடனைற்குமேல இனையந்து விளக்கிய பிரமனை
தன்னிய போகமையுமென்க. முதலாவது, கூடஸ்தபோத
மென்பது அறிவேவழியாயும், இரண்டாவது, பிரமபோத
மெனபது ஆனைகுமே வழிவாயும் நிற்குமென்க. இவ்விரு
போகதனையுமங்ஙனந்யதார்தகமாகுள்ள சிற்சடக்கறடனை
களை பிரமனல் தனிகதனிபோன்ற அல்லனியோன்னியபா
வமெய்தாது அறிவே ஆனைகதமாயும் தானைக்குமே அறிவா
யுள்ளதென்ற பரமாநுகுர் இவ்விதபோகமேமேலாகிய தற்
போகமாமென்ற. இதநிவிதானனுகிபோதங்களையும் ன
யிகிலுணாதது கமுமே இதநூல அகடபுறமாராய்ச்சி வி
தமெம்னனும தாரணமெனபாமென்றும் வெளிப்படட்டிருக
கின்றது. இவ்வமை வெளிபபட், ருசகுய இந்நூல் டரி
பாதிபட்கள்ளி எவ்வையாகுப பன்பாடாது. பரிபாகிளா
யாள, வினயுற்றதல்லா அறிவுபத்துள்ளோர் பாக
டாயுள்ள அதிகாரிகள். இவ்வதிகாரிகளது பரிபாகமா
னது-நிதநியமநியனைத்துவிதேவரம் இகழுத்தாரார்த்தபல
போகவிராகமம சாதாதிசட்கசமபத்தி முமுமுட்சுத்துவம் என
மான்குமாமென்க. அவ்வாறள நித்தியாநித்தியவத்துவி
வேகமென்பது காரணபொருதும் உணமையைத்தழுவி இல
வகுகின்ற அகமென்னும ஆத்மசொரூபமே நித்தியமென்
றும, அந்தகாரணபொருதும் இன்மையைத்தழுவி இலங்கு
கின்ற அனைதமாவாகிய தேவசாசகத்சொரூபமனைத்தும
அநித்தியமெனறும், சுருதிகினையந்த யுத்திக்கொத்துத்
தோமதிருகுகும் தேர்ச்சியே யாமென்க. இகழுத்தாரார்
த்தபலபோக விராகமென்பது, இம்மை மறுமைக்கண்
வரற்பாலனவாகிய தூல சூக்குமோபாதிகளாயுள்ள நா
னைவித போகங்களிலும் முற்றும் விரக்தியாகிய தோட

திருட்டியாமென்க. சமாதிசட்கசம்பத்தி என்பது-1-வது முன்னர் விரக்திதோன்றியவற்றுள் மீண்டும் ஒவ்வோர் ஒன்று இச்சைசெல்லுழி மனம்முதலிய உட்கரணங்கள் அந்தெறியிற்செல்லாது நிற்குமாறுதடுத்துக்கொண்டிருத்தலும், 2-வது பின்னொன்று புறக்கரணங்கள் முன் பழகதெறியிற்செல்லாது நிற்குமாறுதடுத்துக்கொண்டிருத்தலும், 3-வது தத்தமகின்பொருளியல்களை காலுக்குகாள் சிறுகச் சிறுகக் குன்றச்செய்தலும், 4-வது சுகதுக்கங்கள் மிகுதியாகவரினும் அதனை வசமுறுதிருத்தலும, 5-வது சாவணர்த்தங்களை விடாது பாதுகாத்துகொண்டிருத்தலும், 6-வது தமதுசொரூபத்தை விளக்கும் பிரபல சுருதிகளிடத்தும் கட்கிமைபோன்ற ஆபதரிடத்திய ஆப்தாங்கதானசத்பாவ முற்றிருத்தலுமாமென்க. முழுச்சுத்துவமென்பது-அகப்பற்றுகள் புறப்பற்றுக்களனைத்தையும ஒருங்கேவிட்டுதன்னையுணாதறகினையந்த அதிதீவிரதய முறறிருத்தலாமென்க. காம கல்வி கேளவி முதலிய மிக்கஅரிய வித்தைகளால் எத்துணைச் சிறப்புற்றிருகினுமமக்கினை சுழுத்திகண்ணினின்று விழிதததுழுதல் மீண்டுமொடுங்குங்காறும் நமதகத்தில் நிகழும ஒழுக்கமானது காமரூபமாகிய அவன் அவள் அதுழுதலியவறறை மெய்ப்பொருளெனவும் இன்புருவெனவும் பயங்கி அவற்றை விடாமல் நுகர்தலுக்குச் சற்றும் நாணமுறுது இதற்குமேல் வரை கல்வி கேள்விகளுக்குப் பயன் தோல்வி வெற்றிகளையன்றி வேறேயின்றென நம்பி நம்பி இறுமாந்திறுமாந்து விவர்த்தமுற்றிருக்கின்றதால், வரை முழுமுட்சுக்களது அதிதீவிரதர எழுச்சிகினையந்த அகத்தில் நிகழும் ஒழுக்கமயாதெனின் தஸ்மாணவாய்க்குமளவும, அதாவது தகாகாரமாகுங்காறும் ஐயவெழுச்சியும் ஆராமையுமாம்.

அவையாவன, சாக்கிரமுதலிய மூன்றவத்தைக்கண்ணு
முள்ள தூலமுதலிய காட்சிகளை யுணர்ந்து வருகின்றதுட,
அவ்வவற்றுலுண்டாம் இன்ப துன்பங்களை விடாது நுக
ர்ந்துவருகின்றதும் காண்மே? அங்ஙனமாகிய நமக்கு
இங்ஙனங்காணபடியும் இச்சிக்க முதலிய உலகமியாதெ
வுமட, எத்துணையதினவும், எவ்விடத்தினவும, எ
துகாறுமெனவும், நமகிழ்ந்து பேதமுற்றிருகின்றதா அ
னறி அபேத முறறிருகயின்றதா? வெனவும், பேதமுற்றி
ருகின்றதினின், ஓருரான்மாவுட உபாதித்சய பாவ
தினி நாம் மோக்ஷத்தினிருந்திருக்க வேணுமென
வுட, அபேதமாயிருகினுமதனின, அவ்வபாதி நாச
யாலு மட்டும் மோக்ஷமென்னுமெனவுட, ஆன்மாவுட, சித்து
ப பொருளெனினின், அஃது நிலையபடும். அநிலமென்ப
துமானெனின, அஃது தொழிற குணமாக வேண்டுமே
லவுட, அனறியும அத்தொழிறகுலமாம ஒன்றினதாக வே
ணுமெனவுட, அவ்வறிவாகிய தொழிறபகுலமெனினின், சாக
யாலு மட்டும் நிலபடலத்தில் நமமாலுணரபபட்ட சா
யாலு மட்டும் மோக்ஷமென்னுமெனவுட, ஆன்மாவுட, சித்து
ப பொருளெனினின், அஃது நிலையபடும். அநிலமென்ப
துமானெனின, அஃது தொழிற குணமாக வேண்டுமே
லவுட, அனறியும அத்தொழிறகுலமாம ஒன்றினதாக வே
ணுமெனவுட, அவ்வறிவாகிய தொழிறபகுலமெனினின், சா
கயாதி மூலம்றவத்தைகளனைலு மிரு
துலனாக் கறபவித்துகயாணய வருகின்ற முதல் கா
மினறி யேயிருன்றுக வேணுமெனவுட, காமமென்பது
குணம்காலினின், அஃதும ஒன்றினதாக வேணுமெ
லவுட, பாதிகுணம்தொழிலகள நமமுளபடலாயி

ருக்க, நாம் எந்தமுதலினது குணந்தொழிலெனப்படு
மெவும், நமது உபாதிகுணந்தொழிலென்பது முன்னரே
தால சூக்குமகாரணமென்னும் மூன்று சரீரங்களும், சா
கரம், சொப்பனம், சுழுத்தியென்னும் மூன்று குணங்க
ளும், பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தினென்னும இரண்டுதொழில்க
ளுமாயிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்க, நாம் என்ன நி
லைமைதாயிருக்கின்றது, இதுதான் இதுதானென்னை
புக்கறக கண்டுகண்டுன்புறுக்காறும், நாமொவ்வொரு
ரும் எந்தநாளுகவிருக்கின்றது? தினைபாலிட
யுலைகளுள ஒவ்வொருநாளுகவிருக்கினறதா? அங்ங
மை கூடாதெனின், பிள்ளானை எந்தாளுகவிருக்கு
தா? எந்தபாலை நிலத்தையும் ஆசைகொள்ளா
விருக்கின்றதோ? அருகிலுள்ள, பாதுகாப்பானவைத்தே
பதுகியையடையவேண்டாமோ? அங்ஙனமாகாமற்
வரைவாய்ப்பாராமற்போகாது. நிலைபெறுதியையாகக்
டுப்பதுபோல. அபலைத்தேடவருகின்றதோ, அபலைத்
ரோற்றோ? ஆம்மையாரேதேடிவருகின்றதா
மல்லாரென்றோ அபலையதேடவேண்டாம். அம்மையா,
அபலைப்பாடுகுப்பையாருள் கிடந்திரேறுமோ இவ்வேம்!
துன்பத்தை, கண்ணீர் நம்புமையாகிறது, அபலைக
ளேதுகாணுந்துன்பமாதோகாது துயருமக்களியாகலைக
ளைபகிகானென்பதென்னோ!! நிச்சிறந்த விலைத்
துகருவலைபடுகைகள் சாலுமம்மோ? நாம் உருவழு
தலியவுடாதுகளுள் மூன்றாநாளைக்கிடம்பிடிபடித
ருதற்கோணைபோயின், அதுமறதியேன், வருணச்சிரமமுக
லியனவாகிய கறைபடினகளால நானின்னுன் நானின்னனென
ன்று உளைபடியே நயபிரம்பி இறுமாந்துவினைவிடுப்
பது எத்துணைக கோணலென்பம். இங்ஙனமே முற்றுய

சோணை லுற்றிருத்தல் என்னவிலேகமோ? இவ்வாறுள்ள சோணல்நரைத்து மனத்தின்கண்ணும், முகத்தின்கண்ணும், வாகுகின்ணவற்றும் கிஞ்சித்தும் குக்கடகுநிசமில்லாது வனை அரியதூபதனென வறும்புண்ணரியேடோல் மயங்கியதித்தல் என்ன விலேவகமோ தெரிகிலம்! அன்றியும்,

சோதுடசாரம்.

தல்லினைத் தான் றொடாச் சுரிதார சோம்பிறந்தா
ரனனகதால் வந்தவா— லாத்தமாரா—முன்னமே
விரித்தவா— லெத்தனேடா மீண்டுமீண் டுஞ்சா
லொருத்தவா— வுரை யிதம.

எனை அ ... யி ... க்கின்ன நாகமே? இதுசாறுமே சோ
னைமையாட ... ரகுலைதாக விரதது நிகழ்ந்துவந்த கமதது
இச்சாவரனை கயிலையகன்னைதுமை அவலடாபட போயிற்
றே! பரந்தான வதுகாலனைதேர்ந்த இயல்முழுச்சிய
னைது உதித்து மேன்மிடவிலலையே! அஃது மேலட்டாலை
ன்றே, அவதாதாரபகளுகது விலட்சணமுற் றிருத
தற்கினையாம. அஃது இனையந்தாலன்றே, பிரவிர்த்தி நி
விர்த்தியின்றி இருதாமகினையையும, அங்ஙனமிருக்கினன்
றே, சித்தம பலைதிருத்தறகினையையும, அஃதுசீலத்தா
லன்றே, பின்னுநாள்நாம வெளிட்பதற்கினையந்த கிட்
ணை—யெனைக் கூறுவா பிறர. இதற்கு, நாம என்னசெய
வோயென நினைவிராது அழுதகணனும சினதையுழுற்
றிருத்தலாமென்க.

முகவுரை முற்றிற்று.

ஆ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

பரிபாடல்.

வெண்பா.

சொருப வணக்கம்.

சோதிமய மாம்வெளிய தோற்றுசக சீவ ரரக்
காதியாய நிறகு மறிவுருவை-யேதமின்றி
நனகினறைஞ நிறறற்கு கானதுவா வெனனகுல ரி
யின்பமிணை வேலெறுன் றிலை. (க)

மகான்கள் வணக்கம்.

சதசதுவகக ளெல்லாக சமதருவ மனறெனவு ந
சதசதுவமாக சமயியலபு தாமுணாக துசதசதுவக
டம்மையன்றி யின்றெனவு சாகாதளிகசே சா வெனகழலை
யிமமையினம பற்கே திடர். (உ)

குருவணக்கம்

மண்ணு மறைமுடிவின் மாசின்றி நினவெருளிரு
முன்னற் கரிய வொருருவமே-பன்னுதற்குச்
சச்சிதா நந்தனைனத் தாணுதித்த சற்குருதா
ளுச்சிதமாக் கொணடகமே யோ. (ங)

அவையடக்கம்.

பன்னூலு நன்குணர்ந்த பான்மையுளோர்க் கிந்திலனி
லென்னுவா னென்றற் கியைந்தவெறுற்-சொன்ன
வகம்புறவா ராய்ச்சியிந்நூ லாழ்ந்துணர்ந்தோர்க் கென்று
மகம்பொருளே நன்குணாத்து மால். (ச)

நிந்நூற்பெயர்.

அகம்புறத்திற் காண்பவற்றை யாராய்தல் செய்வித்
தகம்பொருளைக் காட்டுதலா லாங்காங்-ககம்புறமா
மாராய்ச் சிவிளக்க மாகுமிந் நூற்பெயர்தா
னேராற் கிதையென்னுண் டற்று. (ஞ)

உன்னும் புறம்பு மொளியிட் டிலகுமென்பா
லுள்ளனவே போனிகழு மூற்றமிலாக்-கள்ள
வறிவறியா மைக்குணத்தை யாங்காங் ககற்று
மெறியதனை நன்குரைக்கு மேர். (ட)

அகம்புறம் வந்ததற்கேதுவும் அவற்ற
லுண்டாம் சேட்டைகளும் இனையவெனல்.

எவ்வுயிருந் தேகோக மெய்தியதா லுட்புறமு
மவ்வவ வுயிர்க்கு மலமந்தனவே-யொவ்வவா
வறிவறியா மையா லடுக்கனந்த பேத
வெறிபிவற்று னேர்ந்தனவா மெய். (எ)

நிந்நூல்
கற்பனைக்கியைந்த நாத்திகாத்திகத்
தை யற்றற்பாலதன்றெனல்.

எஞ்ஞான்று நீவேசி னில்லையுள தென்றேற்கு
மஞ்ஞானப் புன்மதிதா னுங்ககல-வெஞ்ஞான்று
காண்பனைத்து நாத்தியென்றுங்காண் பானன் காத்தியென்று
மாண்புறுமிந் நூலுரைக்கும் வந்து. (அ)

இந்நூல்

தெளிந்தோர்க்கு உரைத்ததன் றெனல்.

ஞானதனு வாயினர்க்கு நாட்டியதன் றிந்நூலஞ்
ஞானதனு வாயிலகு நாததிகாக—ஞனெனலை
நன்குணர்ந்திங் கின்புறறகு நாட்டியதா லெவவமிலை
நன்மதியோ மேறபார் நயந்து (கூ)

இந்நூல்

சதுர்வேத மகாவாக்கியங்களின் அனுபவழடினை
எடுத்தாளுழறைமைகள் இனையவெனல்

காண்பனைத்தும் பொய்யெனமுன்காட் டாதிப்பொயனை கனை
மான்பாமயின் பிரமமென்மேனை வணைமயதா-யாண்மையை
ப்பிரம மேயாவு மாயெணனை தப்பிரம [னை
ம்மா பிரா னேயெனமே னை மோாந்து. (கo)

இந்நூல்

தானேதானதிந்தமகம் போநளாகவாதற்தூன்றுக்கொன்று
உயர்வுற்று நிகழுப்படுத் துவிதழுதலிய மூன்றினது
இலக்கணங்க ளினையவென்றும் பின்னர்
அம்மூன்றும் முடிபிற் கினைந்ததன்
றென்றுங் கூறல்.

நிரிபொருளு நிச்யமெனது தெ ந்தமரு ணீகதத்
திருக்குத் திரிசியமாத் தேர்த—லிருந்துவிதந
தோன்றுமனைத் துந்தன்பாற் றோறறரவாத் தோந்திலக
லான்றவிசிட் டாத்துவித மாம (கக)

இதுவுமது.

தோற்றமெலாந் தன்னுருவாத் தோன்றக் கனைத்துதிதஞ்
சாற்றரிய இன்மயமாத் தாவெளிர்தன்— மாற்றரிய
வத்துவித மாகுமே யான்ற வகமென்ன
லித்தனையு மல்லவா மே. (க)

இந்நூல்
ஞானகதப் பிரத்தியட்சத்திற்கியைந்த
சரியைகிரியை யோகசாதனங்கள் இனையவெனல்.

தோன்றுமய லத்தனையுந் தோறறமா கக்கூரைதத
லான்ற சரியையிதங் காகுமே-தோன்றுமெலாந்
தோற்றமென கீங்கியெது சொற்கா ணெனதுவென்
ரூற்றலுற னறகிரியை யாம. (கட)

இதுவுமது.

தனைத்தேதங் தேட்டத்தாற் ரூலுமில காதான
கனைத்தயலி லுஞ்சற்று மாழா-துனற்கினையாத
பிவவிரண்டின் மதயனிலை யெய்தி நிலைத்திருதத
லெவவமிலா யோகமதா மே. (கக)

இந்நூற்று மேற்கோளாவது இனையவெனல்

எடிரண்ட தாகுமே யெயாகதவொனறு தாணகு
மேடையலென ரூபிவற்று ளனமேனட்டை—நாடியிவ
ணேதினதா விகநூலே யொவவொருவர் தாணதற்
கேதிதற்கிவ கெனறு மிடர். (கஎ)

இந்நூற்கதிகாரிகளாவாருமாகாநும்
இனையவெனல்.

எப்பா வணக்கு மியையா திருகதெனறுக
தப்பாம னிட்டைதனைச் சாதிப்பா-ரொப்புமா
றேற்பரிக்றூ லகநிட்டை யெலாத வெனைழயர்க
ளேற்பரோ வெனருனறு மீங்கு. (கச)

பாயிரம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

நாட்டபேத விளக்கம்.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணைவவுயிரு நாடுதற்குத்
தந்தமா தாரத்தைத் தான்செல்லும்—தொந்தநெறி
யீங்கிரண்ட தாகுமவை யேய்ந்த வகம்புறமா
வோங்கு முழைபோாக் குற

அகம்புறமாவது உட்புறமெனவும் வெளிப்புறமெனவுமாம். உட்புறம் வெளிபுறமென் றிரண்டிருக்கின்றதால், இடைப்புற மு என்பது ஒன்றிருக்கவேண்டுமே? அஃதியாதெனின், அது தான் முகவுரையிறகூறிய தேதேகாகமெனப்படுவது. அஃதெங் ஙனமெனின், எண்ணரியபோதவுயிர்களுள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொருபாதியையும் நான நானெனமயங்கி மருவாதிழி, இச் சா ஞானக்கிரியைகளெனபதேது? இவற்றுள், இச்சா ஞான மிரண்டும உட்சேட்டையும, கிரியையென்பதான்றுமே வெ ளிச்சேட்டையுமாம். இவ்விருவித சேட்டைகளும் எழுதற் குக் காரணம அகமுமபுறமும, இவ்வகப்புறமிரண்டும் வாய்த் தற்குகாரணம தேகதனதை நான நானெனமயங்கி அழுந்திஇரு சுகும் தேதேகாகமுமாம. அவ்வத்தேதேகாகங்களாலவந்த அகத் தின்கண் சிற்சடபேதங்களாகிய வியட்டியறிவறியாமை அடுக்கு களையும், அங்ஙனமே புறத்தின்கண் சிற்சடபேதங்களாகிய சம ட்டியறிவறியாமை அடுக்குகளையும் ஆராயவேண்டியவா று ஆராய்ந்துதெளிந்த தெளிவின்படியே நின்றிலங்கவேண்டுமெ ன்க. தேதேகாகத்தால் வந்திருக்கின்ற அகத்தும் புறத்துமுள்ள னவற்றை ஆராய்ந்து தெளியவேண்டுமெனபது எற்றுக்கெனி ன், உயிர்களாகிய ஒவ்வொர்போதமும் இத்தேதகமுதலிய விடய ங்களின்மேல் யானெனவும எனதெனவும் வந்துவிழுந்திருக்கி

ன்றதா ? அன்றி வேறொன்றின்மேல் வந்து விழுந்திருக்கின்றதா ? விடயங்களின்மேலேயே வந்து விழுந்திருக்கின்றதெனின், அங்காங்கும் அவ்வப்போதமாகிய காட்டமை இவ்விடயங்கள்மேல் வந்து விழுந்திருப்பானேன் ? காணப்படுகின்றதாலெனின், காணப்படாத விடயங்கள்மேலும் வந்துவிழுவானேன் ? அவ்விடயங்கள், நாம் முன்னான்று தலமாகக் கண்டதனாலும் கேள்வியினாலும் சூக்குமமாகவேனும் காணப்படுகின்றதாலெனின், அங்ஙனமே போதமாகிய தனனைத்தான் கேள்வியினாற் கேட்டிருக்கின, தன்னை நாடவேண்டுகின்றானே ? அப்போதம் நாமரூபமன்றுகவின் நாடவேண்டுவதின்றெனின், நாமரூபங்களையே நாடவேண்டுமென்பதென்னை ? அவற்றுலன்றிச் சுகோதயம் வேறொன்றுலின்றெனின, சகலாவத்தையாகிய சுழுத்திக்கண் சுகோதயம் இனறெனப்படட்டும்? ஆனது சுகமென்பதும் துக்கமென்பதும் இன்றியசூனியமாயிருக்கின்றதெனின், யாவரும் நித்திரையைநாடுவானேன் ? இச்சகலாவத்தைக்கண் அமைதியுமல்லலும்இருக்கின்றதால்இவ்விரண்டுல் அல்லல்மாதிரம் தணிந்திருத்தற்கேயன்றி அமைதியாகிய சுகோதயம் தணிந்திருத்தற்கன்று. இங்ஙனமிருக்கச் சுழுத்திக்கண்சுகோதயமென்பதேது! விழித்தபின்னான்றன்றே! அஃது சுகமயமென் றறியாமையினும் கூறுகின்றது. ஆகலின், சுகோதயத்துக்குச் சகலாவத்தையாகிய இநநாமரூபங்களேயன்றி வேறொன்றுமிலலவேஇல்லையெனின், இச்சகலாவதனைதக்கண் இருபாகத்தில ஒருபாகமாகிய அல்லல் தணிந்திருத்தலே சுகோதயமென்றலென்னை ? உறக்கத்தால் அலலல் தணிக்கப்படின், அவ்வுறகதனை சுகோதயமென்னலாமோ ? எவ்வெச்சுகங்களும் தன்சாக்ஷராயத்தாச்சுகத்தினது லேசங்களேயன்றி வேறென்பதின்றெனின், இவ்விடயங்களை நாடுப்போதமான தன்னை நாடுதிச்சுகமென்பதின்றுமோ ? அப்போதந்தான்றும் பொருளாயின தனனை ஒருவாறேனும் நாடவேண்டியதே! மூற்றும் தன்றுணைமையைப்பற்றி நாடவேண்டுவதின்றெனின் ? நாம் நாடற்கியைந்த இவ்விடயங்கள் காரணமாகச் சுகப்விளைவதாயின் அச்சுகம இவவிடயங்களின் பாலதா! அன்றி இவவிடயங்களின்மேல் வந்து விழும் போதத்தின பாலதா? இவ்விடயங்களின் பாலதேயெனின்,

பிரபுலிங்கலீலை.

விருப்பு வெறுப்புரு வாயவிட யத்தோ
டிருக்கு மியறசக மென்பதி லாமற்
பரபபிர மதனியல் பாப்ப தெமக்குத
தெரிததரு ளெனறுரை செய்து துதித்தான

எனக் கூறியிருப்டானேனை ? இவவிடயஙகள் அவவளவுமா
கவு இருக்கின்றதியலபாமெனின, வெட நூலின்கண் மய
சகமாகிய சகமென்பாதனை ? விடயங்களுடைய இயறகை
அதனைமு மிருககினறதா. லனின, இவவிடயங்கள் மய
ருகுகிறதுறுனை ? உனமெ லெனின, இவைகள் சித்தப்பே
ருளாகவெனமே ? சிவ ருளன்றெனினுமு, எஞ்ஞா
னறு விடயங்க விரூபு வெறுப்புருவாக இயறகை
[illegible] என்னுசபவமெதனின்
விடயங்கள் னறுமபகாலறு எதி யறையாகிய குணங்களோ
டெறபதுமேடா ? எதி யறையு வது வெட விருபுருவாயும் வெ
றபபுருவாயு உபேடனையுருவாயு பிருககின்றன. இவற்றுளை
உபேடனையாவது விருபு வெறுப்பிரணடுமிலலாமை. ஞை
வொரு விடயமு பெதிர்பறைதனையை யேறறதனாறு. ஞா
னறு விருட்புருவாயுப, பறமிருனறு வெறுப்புருவாயும், மறு
மிருனறு உபேடனையுருவாயுமிருகது நிகழுகின்றதாமெனி
ன, ஓர் போதததுகது எவ்வவவவிடயம் விருப்புருவாயிருக
கினறதோ, அவவவவிடயமும மற்றோர போதததுக்கு வெறுப
புருவாயுப, எவவெவ்விடயம வெறுபபுருவா யிருக்கினறதோ,
அவவவவிடயமும மற்றோர்போதத்துகது விருப்புருவா
ப்பானேன்? அன்றியும், இவவிருதனமைததாகிய அ
யமும மற்றோர் போதததுக்கு உபேட்சையுருவாயு
பேட்சையுருவாகிய ஒவவோவா விடயமும் மற்றோர்
துகது வெ விருப்பு வெறுப்பிரண்டி லொன்றுயுமிரு
ன் ? இஃதன்றியுப, ஓர்போதததுக்கு எவவெவவவிடயம்
ருவா யிருகின்றதோ அவவவவிடயமே அப்போதத்துகது வெ
றுப்புருவாயிருப்பானேன் ? ஓர்போதத்துக்கு எவ்வெவிடயம்

வெறுப்புருவாயிருக்கின்றதோ அவ்வவ்விடயமே அப்போதத
துக்குவிருபபுருவாயிருப்பானேன? ஓரபோதத்துக்கு விருப்பு
ருவாயிருக்குமுருான்றே, மற்றோர்போதத்துகுவெறுப்புருவா
யிருப்பானேன? ஓர்போதத்துக்கு வெறுப்புருவாயிருக்கும் ஞா
னறே, மற்றோரபோதத்துக்கு விருப்புருவாயிருப்பானேன?
ஓரபோதத்துக்கு எவ்வவ்விடயம விருப்புவெறுப்புருவ மிர
ண்டில் எவ்வுருவாயிருக்கின்றதோ அருஞான்றே மற்றோர்
போதத்துக்கு உபேடசையுருவா யிருப்பானேன? ஓரபோதத
துகுகு எவ்வவ்வி_யம் உபேட்சையுருவா யிருக்கினறதோ அ
ஞ்ஞான்றே மற்றோரபோதத்துகு விருப்பு வெறுப்புருவ மிர
ணடில் ஒனறுயிருப்பானேன? அன்றியும, ஒவ்வோர விடயமும
மூன்றான்று அவ்விருப்பு முதலிய மூன்றிலொன்றுயும், பின
ருான்று அமூன்றில மறறொனறுயும. மறறோரு ஞான்று அ
மூன்றில் மறறொனறுபும் ஆணைப்படுகின்றமையால இவ்விருபபு
முதலியமூனறுநிலைமையுமையாதெனபாலதெனப்படுமம? அவ்வவ்வி
டயத்தின பாலுமசனின், அதுவுமவிருபபுமு முதலியனவுகளா
லமாறிக்கொன்முறுகவேணடுமே! தசருசொலருபம இருசித
தும மாறவிலலேயே? இருதபழியிருகின்றறே எனனைம இ
வைகள இப்பிறபசனையாகினறது? இல்லேயே? இதுகா
றும இப்பிறபசனையனறி இயங்குமஇயகுகதுக்கு முதலியா
தெனறு ஆராய்ந்து தெளிந்ததுணடா? இருசித்து மில்லேயே?
இதற்கெனசெயதுயே? எருசுருான்றுமை இபபிறபசனையனற்று வ
ரற்புனறது இவ்விடயங்களையனறி வேறென்றுளதாகக் கணடில
மேனபன்னின, இவ்விடயங்கள ஒவ்வொனறுமை இருபபெனப்ப
ட்டனவே அன்றி இனமையெனபபடடதா? இருப்பெனப்பட்ட
தென்ன, இனமையெனபது எவ்வண்ணமிருக்கின்றது? அன்
மையெனபதை உறறிருக்கினறதெனின, இருப்பென்பது ஆ
மெனபதை யுற்றிருக்கவேணடுமென்றே? ஒவ்வோர விடயமு
ம் இருபபுளளதெனின், ஆராய்சசிக்கண அனமையெனவுமை இ
னமையெனவும முடியாது ஆமெனவும உணடெனவுமேற்கட்டு
மேனறவ்வோர விடயமும தோற்றும தோற்றதகால் ஆமென
வும், வவ்வத தோற்றதற்கினையத்த விகாராநுபவத்தால் உ
ண்டெனவும, தத்தமுபாதானகாரணம தாமாகாமையால் அன

மையெனவும், அவ்வவ்வுபாதான காரணத்தையன்றித் தாம்வே
றுகாமையால் இன்மையெனவு மிருக்கின்றது. இங்ஙன மிருக்
கின்றமையின்,

சீவகாருணிய விளக்கம்.

உண்டுல்லை யாமலவென் றோர்நான்கு மேலாமற்
கண்டபொரு ளொன்றேறனுங காட்டாதார்க்-குண்டோ
குருத்துவந்தான் வல்லீர் குளறிவழி தற்கோ
பெருத்தகுரு வென்றுகொண்ட பேர்.

எனக் கூறியிருக்கின்றது அன்றியும்,

ஞானவாசிட்டம்

இல்லதனை றுண்டல்லவறி வில்லாவுரு வி லறிவுருவ
மலலானன்ம வுருவுமல வெயலென்றுல கமெனநினைவாய்

என்றுங கூறியிருக்கின்றது இங்ஙனம இருக்கும இவ்விட்ய
நுகனைத தூல மதியினை நாடுதலே விட்டுச் சூக்கும மதியினை
ஆராயவேண்டுமே ? அங்ஙன மாராய்ந்து மதனியாதுழி
லை தேதுகாரயக்க மெயவண்ணம் அகலும. இதுநிற்க,
தேதுகாகமெனபது தேகததை நான்காெனெ னயங்கியழை
திபிருப்பதாமெனம, அவ்வதேகத்தின்மேல நான நாெனெ
வாது வந்து விழுந்தழுந்திய அவ்வப்போதமானது எங்கிரு
தெழுந்தது ? அதையேனுஞ்சற்றாகிக்குதர. எங்ஙனமெனின்,
அங்ஙனமழும அவ்வவ்வெழுச்சிகளுஞ சடவெழுச்சிகளன்று,
சித்தாகிற நினைவெழுசசிகளாகலின் இவைகளெழுத நிகாசா
மென்பது எப்பொருளனைப்படும் ? அவ்வாதாரம சித்தப்பொ
ருளன்றாயின், அநில நினறுட எழுந்த எழுச்சிகளாகிய அவ்வ
பபோதங்களானது சித்தசங்கலாயிருக்குமா ? அதாவது நினை
வாகிற சங்கற்பவெழுச்சிகள் இவைகளிங்ஙனமிருக்கின்றனை
யின், அவ்வாதாரம சிதத்துப்பொருளென்பதற்கு முரணின்றது.
அச்சித்தாதாரத்தில் நின்றெழுந்த நான்நாெனென்னும் அப்பி
தத்துக்கு அதிட்டானப்பொருள், அதாவது உபாதான காரண
மெனபது. அவ்வாதாரமெனப்படுமா ? அன்றி ஆங்காரத்
ள்ள அவ்வத்தேகமெனப்படுமா ? அவ்வத்தேகத்தை னெயும்

டுமெனின், அவயவத்தேதகங்களும் சொப்பனாவத்தைக்கண்ணும் சுழுத்தியவத்தைக்கண்ணும் நான் நானென்பதறகினையின்றனவா? வந்ததும் இனையவில்லையே! ஆங்காங்கும் அவ்வவ் வீரவத்தைதோறும் நான் நானென்னும் போதமில்லையா? இருக்கின்றதே! அங்ஙனமிருக்கும் அவவப்போதமும் எதனால் அம்சங்களெனப்படுமெ? தாம் எந்த முதலின்கணினறும் எழுந்தனவோ அந்த முதலினது அம்சங்களன்றோ? தன் அம்சங்கள் தன்பால் விழுந்தழுந்தாது மற்றவற்றில், அனவயாவன வென அவ்வவத்தேதகங்களில் விழுந்தழுந்தியிருக்கலாமா? கூடாதன்றோ? ஆங்காங்கும அவவதத்தேதகாமசமே சர்வ உயிர்களாகிய போத வெழுச்சிகளெனினன, அவ்வத்தேதகங்களும சதுர்ப்பூதாம்சமை போகளெழுசசிகளாகாதிருக்கட்டும் மீண்டும், அச்சதுர்ப்பூதமா காதிருக்கட்டும், ஆகின்றதால், தேதகங்களாகிய அம்சங்களுக்கு சதுர்ப்பூதங்கள ஓவவொனறும ஆதாரமாயும் முதற் காரணமாயும, அதிட்டானமாயும, ஏகத்துவமாயுட, நித்தியமாயுட இருகனினறதனறோ? இயறறால் ஓவவொரு தேதகமும் கற்பனையன்றோ? இவவொவவொரு சற்பனைத்துணை நான் நானென்னறிருககும் ஓவவொரு போதமும் கற்பனையன்றோ? தேதகங்களாகிற கற்பனைகட்கு ஆதாரபூதங்களிருபபதுபோல் அவவக் கற்பனைகளாகிய தேதகங்களுள் கானை நானென நிகழும் கற்பித உயிரகட்கும் ஆதாரமாயும் முதற் காரணமாயும, அதிட்டானமாயும், ஏகமாயுட, நித்தியமாயுட, இருத்தற்கு ஒன்று உண்டன்றோ? இனறெனின், உபாதித்திரயம், அவத்தாத்திரயம், அபிமானதிரயம் என்னும் இவை யுனைத்தும் எதன்கண் மாறுகின்றன? இங்ஙனம்மாறுதல், அறிவினிடத்தா? அன்றி அபவினிடத்தா? அபவென்பது உபாதித்திரயம் முதலிபவைகள் வேறன்று. ஆங்காங்குமுள்ள அவ் வத்தேதகங்களும் முதலாயின், அவ்வத்தேதகத்துணை நான் நானென்னும் தேகியும் முதலென்னப்படும். தேதகமனைத்தும் சடாம் சமானாகலின், மீண்டும் சதுர்ப்பூதங்களாய் முடிகின்றன. போல், தேகியனைத்தும் சித்தமசங்சனாகலின், இவைகளுண்மையும் எதுவாகவேண்டும்? ஆதாரமாகிய சிற்போதமாக

ேவணடுமனறே? அன்றியும, இவவொவவொரு போதமும காலகிய அகணட வியாபக போததினின்று விலகாமலே தனிததனியாயெழுநத எழுசசியே மூதறகோலாயின, அஙஙனமெழுநதனவைகள மீணடும அகஙணமே அவவாதாரமோ தம்மய விடுதறகு அதில விழுநதழுநதாதுவிடடது இரட்டிதத கோணலனறே? அஙஙனம அதிலவிழுந தழுநதாவிடினும, தாமெழுநத எழுசசிமடடிலேனும நிறகவேணடுமே! அஙஙனமும நிலலாது விடயாகாரமாயததிருமபினது. அதனாலு கோணலனறே? அஙஙனம திருமபினமடடிலேனும நிறக ேவணடுமே? அஙஙனமும நிலலாது விடயஙகள பலவற்றுள உயிரானறில் அதாவது ஆஙகாரகுல அவவசசரீரஙகளில தானெ வநதுவநது விழுநதழுநதிவிடடது பினனும மிகுதத காலனலனறே? இஙஙனம புவிவொரு போதமும தானகு நானகு கோணலகளுடனிருகக னறதால, இககோணலகளகனறு தானிருநதநகினையாத உணமபினறே? இருககினறதால, அவவுணமபிற செலலாமல இருகாறும எமாநதிருபபானென? இஙஙனம எமாநதிருபபது சுலவிகேளவிகளே போதுமான தின திபெனு தெளிலா? இகசலவிகளவிகளடடிலநினறுவிடின, னனேடைடமுறறுமவிட டுவிடடு, அயலேடடில செலலுகையிரு ககவேணடிவருமே? அனறியும, பிரா தேசலவினையும, தாம விறறினையும எதுநறகே அஙகாதது கோணடிருககவும வருமே? அஙஙனம அஙகாதுகோணடிருககுமகாறும, பிற டில தாமும, தமமால பிறரும, இநிலையேறகவும வருமே? ஆதலவிகேளவிகளால, பிறரது பூரவபடசதனையும, தமது சிததாநத படசதனையும, விளககுதறகு இயைநததாயினும, நாடவேணடியனறு எதுவேணகடடமுறறேனும நாடவேணடிய தெனறு விகேளவிகளுககுதனறே?

நிருகதநதிரிசிய விவேகம்

ஏடைடய பழிதனிய சிறுமாப்பா லெனனைபய
னேடடம பழிதனனே நாமறுப்பமெனாட்டமெலா
மெசசனனைது தேனும மிருடபொருளோ நாடாத
வெசசதனா லென்றே வினை.

என்றருளியிருக்கின்றதே! அஃது நூதனநூலானமையால் இஞ்ஞானநூ பயனுரைதனின், பின்ஞான்றேனும் பயனுறுமன்றே? பின்ஞான்று பயனுறுவது, இஞ்ஞான்று பயனுரைதோ? உரைதனின், நாமநூபங்களில் கைப்புருமையிருலும், பொருமை மேலீட்டாலுமே அன்றி வேறானகுவிதமோகாணல் சனுக்கும் சகிக்கக்கூடாத சித்தவிருத்திகட்கு நூல்கள் முன்ஞான்றதென்றுமிஞ்ஞான்றதென்றும் நாடவேண்டியதுருமோ? எஞ்ஞான்றதாயினுமே வேத ஆதார அதிட்டானத்தை எட்டுவதற்கு யுத்தி அனுபவங்கட்கு ஒத்ததாயின சாலுமனறே? முன்ஞான்றமைந்தநூல்கள் அஞ்ஞான்றிருந்தவர்க்கு நூதனநூல்களாகவிருந்து அறிஞர்க்கு அஞ்ஞான்றே சிறப்புற்றதுபோல் இஃது இஞ்ஞான்றும சிறப்புறுமெனக.

தாயுமானவர்.

கேடடலுடன் சிறுதித்தல கேழிலா மெயதனெளிவால்
வாட்டமறற வுற்பவநோய் மாறுமோ—நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான
பொய்யாம் பிறப்பிறப்புப் போம்

என்றருளிபிருக்கினறதுப் யாதற்கு? தானுகிய ஏட்டை விடாதிருத்தறனெக

ஞானவாசிட்டம்

ஊகருள சிறதிறவ ருரைபுக கொள்க
வொழிதகைய வுரைசெயினுக் கிரண மொப்ப
மேகவிடு வாய்ஞான மெளிது தோனற
வியமபுறுவ மானமெலா மேக தேச
மாகுகினை வாயுருவ மற்ற ஞான
மாகார மாமுவமைக் கண்டா தென்று
மூடரது பவமில்லா விசற்பத் தாலே
மொழிகுதற்க மறிவழிக்கு மூயல வேண்டாம்.

என்றருளியதில், சுருதியத்தியனுபவத்துக்கு ஒத்துச்சொல்பவர் மிக்க நிறுவர்களாயினும் சாலுமென்பது கருத்தென்க.

திறள்.

கற்றதனை லோய பயனெனகொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின எனற.
விலக்கொடு பக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கறைந்தோ டேனை யவர் எனற, வாசகியம் பிறந்திருக்
கின்றது இவ்வதிறுள் கற்றதனை லாயபயனென்னென்றருளி
யது கல்விச்சாலைகளில் முதிர்ந்தும, அயல்நாட்டமெனபது
மூனருனை முறைமைமழுங்காமலும பினருனை நாடவேண்
மை தனேனடைக கிருந்ததும நாடாமலும், மிதந்திருத்த
லின அவர்களைத் தாழ்த்ததியும, பினருன்று விலக்கொடுமைக
ளனையரென றருளியது, அக்கல்விச்சாலைகளுக்குப் பயன் தனை
னேடனை நாடாது மிதந்திருத்தலல்லவென்று அம்மிதப
லை நின்றதனை று, வெ தோற்றம் பாதபாகிய தனேனட்டை
யை முதலினை அவர்களுடையாதியுமிருக்கின்றது அனறி
யுட, அக்குரளமகாவாசகியமே,

ஏ, நதுளள புளள தனைரி லெறுழலையாட்
போதுளள வெனை நா பிறப்பு,

னைவு மிராதிருக்கின்றது இவைகள் இவ்வனமிருக்க, நாம்
உனைக்கழ்வெனைபது வெவ்வனைமெனின், அதுதான அகம்புற
ஆராயசியன லுனருன்றுகூரியவதன்ற அவ்விரனை வினைப்
பயை எவ்வறனை மேலாலவனின, ஒரு புரு-ருலை எரிப்பட்ட
னைபாதானைத தான செனைற மோதியவி-தில நிலலாது
மோதிய அக்வனைமே திரும்பி எரிவனைபால யாதுதாக்கிவிழு
ாது விடுவதுபோல, அவ்வசசரீரங்களிலுள ானை காவினைவ
துவிழாத அவ்வபோதழுமு, தாமெங்குருமிதழுாதுவந்தனை
மோ அவ்விடதிலேயே அதாவது அவ்வாதாரப்பாதத்திலே
யே அக்கொறித்தாகசசென்ற மோதிவிழாதழுந்தி அதுவா
யிருந்-வேணடுவதும, ஒருவன வெடிமருந்தற் சொத்துப்
பிரயோகஞ்செய்யப்பட்ட வெடிகுண்டானது தானசென்று
மோதியவிடதில் நிலலாது ஊடுருவுசசென்றுவிடுவதுபோல,
தாம் அவ்வச்சரீரங்கள்மட்டிலு நிலலாது அகனனைமே புறவெதறி

தாகச்சென்று ஊடுருவி ஷை அவவாதாரப்போதத்தில் மோதி விழுந்தழுந்தி அதுவாயிருக்க வேண்டுவதுமாமென்க. இங்ஙனமாகிய இவவிரண்டுணர்ப்புகளுள் ஒன்றிலேனும் செல்லாமல் மலசல விசர்ச்சனங்கள் செய்துகொண்ட சிசுக்களானவை, அம்மலசலத்தில் நின்றும் தாம் நீங்காமலும், அம்மலசலத்தை யேனும் ஒதுக்கிக்கொள்ளாமலும் அவவவற்றிலேயே உழன்று கொண்டிருக்குமாறுபோல், ஆங்காங்கும் அவவத்தேதகபாகத்தில் நானெனதாகவே ஆலவிருட்சம் விழுதிட்டு வேருன்றி நிற்பது போல் நின்று உணர்த்துக்கொண்டிருப்பது எத்துணைக்கோணலெனப்படும்; இங்கே கோணலென்பது மயக்கமெனற்பாலது. இக்கோணல்களாகிய மயக்கங்களில் நின்றும் அகலவேண்டுமா? அன்றிவேண்டாமா? வேண்டுவதெனின், ஷை கைப்பந்தைப் போல் மூன்ஞான்று அகவெறியாராய்ச்சியும், வெடிகுண்டைப் போல் பினஞான்று புறவெறியாராய்ச்சியும செய்துசெயது தானே தாணுகவேண்டுவதே தின்ணமென்க. மூன்ஞானறு அகவெறியிற்சென்று எவற்றை யாராய்ந்து தாணுகதெளிய வேண்டுவதெனின், தூலசரீரமுதல் அவிதனையிறுவாயுளள அறிவறியாமை அடிக்குப்பேதங்களெனென்க. பின்ஞானறு புற வெறியிற்சென்று எவற்றையாராய்ந்து தாணுகத் தெளியவேண் டுவதெனின், பிருதிவிதத்துவமுதல் ஆகாயமிறுவாயுள்ள அறி வறியாமை அடிக்குப்பேதங்களெனென்க. அவ்வகம்புறத்துள்ள அறிவறியாமை யடிக்குங்களை ஆராய்வதெங்ஙனமெனின், இவ வகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கத்தில், மூன்ஞான்று அகத்தாராய்ச் சினிளக்கம் கூறப்புகுந்த இவவாராய்ச்சிக்கண், மூதலிலை ஐம பொறியாராய்ச்சி யுழைப்பைப்பற்றிச் சற்று ஊகிகின்றது,

நாட்டபேத விளக்கம்.

மூன்றாம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

இரண்டாவது

ஐம்பொறி ஆராய்ச்சி விளக்கப்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியின்க ணேய்ந்த புலனைந்துந்
நிந்தமக்கு நுணைமையுருத் தானின்றி—யெந்த
விதத துடறி யாமையதாய் மேவுறுமுப் போதுந்
திதித்தலெது நாளுந் தெளிவு.

தூல்.

சத்தம பரிசம ரூபம ரசம கந்தமாகிய இவனைவர்தும் சுகசா
னவிடயங்கள். இவ்விடயங்கள் காணப்படுந் தனையதாகவின
ன்றுக்கிகான்று கானப்படுகின்றனவா? அன்றித் தமக்கு
நாட காணப்படுகின்றனவா? தடககுத்தாமே காணப்படுகின்
னவெனின், கனவிலும சுழுதநிபிலும இவைகளிருகினறுத
அவற்றிற காணப்படாதிருப்பதென்னை? இதனால் தமககு
நாம காணப்படுவ தன்எறன்க. வேறுநுணறுக்கே காணப்படு
கின்றனவெனின, அஃதியாதெனப்படும்? நானென்றறிவோ
போதமாமெனின், அப்போத மெத்தனையதெனப்படும்?
ஸை கட்பொறிமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்களாமெனின், இவ்வை
யபொறிகளும் நானென்பதற்குப பொருள்களா? அங்ஙனம,
யின், ஐந்துவிதநானிருககவேண்டுமே! அங்ஙனமில்லையே! இ
வ்வைவர்தும் பொருள்களன்றுகவின், தொழிற்குணங்களா? அன்
றிதேதாற்றக் குணங்களா? நாமரூபங்கள்போற் காணப்படா
மையின், தோற்றக்குணங்களன்று; தொழிற்குணங்களெனின்,
இவைகள் எவ்விதத்தொழிலக ளெனப்படும்? கேட்டல், பரிசித்
தல் பார்த்தல் ருசித்தல் முகர்தல் ஆகியவாமெனின், இத்தொ
ழில்கள் யாதின்பால தெனட்பெறும்? வேறொன்றின்பாலதெ

தம் பொருள்களெனப்பெறும்? அங்ஙனம்பொருள்களல்லவே! அன்றியும், இவைகளைப் பொருள்களென்று சொல்வதற்கு எவ வெப்பொருள்க ளென்றேறற்பது? நிலப்பொருள் நீர்ப்பொருள் நெருப்புப்பொருள் காற்றுப்பொருள் வானப்பொருளென்பவை யாயினின்,

ஔவையார் குறள்.

நிலமைந்து நீரான்கு நீடுங்கி மூன்றே
யுலவை யிரண்டொன்று வின்

னைக் கூறியிருப்பானேன்? அவையாவன - நிலமென்பது கந்தமுதலிய ஐந்துவிததர்மங்களும், நீரெனபது காதம நீங்க லாக ரசனை சுவைமுதலிய நான்குவிசதாமங்களும், நெருப்பென்பது கந்தம சுவை நீங்கலாக ரசனையருபமுதலிய மூன்றுவித தாமங்களும், காற்றென்பது கந்தம சுவை ரூபம நீங்கலாக ரசனைய பரிசமுதலிய இரண்டுவித தாமங்களும், வானமென்பது கந்தம் சுவை ரூபம பரிசம நீங்கலாக ரசனையகத்தமாகிய ஒர்வித தாமமும் உடையனவாம். இவற்றுள், சதுரம் ஐந்து பரிசம நான்கு ரூபம் மூன்று சுவை இரண்டு கந்தம ஒன்று ஆகப்பதினைந்து வித தர்மங்களாயிருக்கின்றன இவற்றுள், ஐந்து சத்தமாவது ஆகாயம் வாயு சத்தம், வாயு சலசலத்தம், அக்கினி படபடசத் தம், நிலம் புளபுளசத்தம, பிருதிவி கடகடசத்தம் எனபனவாம். நான்கு பரிசமாவது வாயு பிருதுப்பரிச, அக்கினி உட்டுனப்பரி சம், நிலம் சீதனப்பரிச, பிருதிவி கழுன பரிசம் எனபனவாம் மூன்று ரூபமாவது அக்கினி சிவப்புநிறரூபம, நிலம வெண்மைநிற ரூபம், பிருதிவி பலநிறரூபம் என்பனவாம் இரண்டுசுவையாவன நிலம மதுரசசுவை, பிருதிவி பலவகைச்சுவை என்பன வாம். ஓர்வித கந்தமாவது கந்தம பலவாயினும இவற்றிற்கு மூதல் ஒன்றாயிருத்தலால் கந்தமென்றனைப்பட்டது ஆகாய முதலிய ஒவ்வொரு பூதமும் குணம்பூதமாயிருத்தலின், பொ ருளென்பதெங்கே? இல்லையே! குணம்பூதங்கள் இரண்டாக வ்ருக்கின்றன. அவையாவன - தொழிற்குணமும் தோற்றக் குணமுமாமென்க. தொழிற்குணமாவது தமக்கெனப்பொருள் படாத அசைவுக்கள் ஒன்றுடொன்று சையோகித்திருக்கும்

ஒன்றன்கூட்டவிகாரமும, தோற்றக்குணமாவது இச்சை கம் விபட்மசமட்டி பேதவஒவங்களாகக சாண்டலுமாம் ழிற்குணங்களையுக் தோற்றகுணங்களையும் ஒவ்வொரு ணகவிசாணடு உணருகின்றது மயக்கமா? அனறிக் கெனினவ மயக்கமாசவின், இம்மயக்கம அறியாமையா? அன்றி அறிவ உணருக துணகயதாகவின் அறிவாமெனின,

தி ற ள்,

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானை மாணைப் பிறப்ப

என்றதேதன்? அன்றிபுப, வை இருவிதகுணங்களுக்கும் மூத லியெட்மன துண்டா? இலலையெ! இலலையெனுக், அவ்வகளை னவையெனத் தேமனதாவதுண்டா? மேறசொல்லிய பொருளல லவற்றைப் பொருளென்றுணரு மருளென்ற மகாவாக்கியத்திற கினகமாபிறக்க! ஆகவெ, இவ்வகைமபொரிகளுக அறியாமை பென பதறகு முரணனவெ? அனமிறனின், பொருளைப்பொரு ளனறுணருப அறியாகவவெனும அகவனமிலலையெய்! ஆக கின், அறியாமைபெனபதே திண்ணமாக அன்றியும், நம னைபரிகன்ற மேலலானனறெயனும அறிவன்றனவா? அங்ன னமுமில்லெ! அதனலும நாம அறியாமையாகின்றனவே! றிவறிவதும அறியாமைபென படுவய, தம்மைமபெறும நா றறிவதுன — ? அவவனமுமிலலையே! மூப்பாதும அறியா னமதுகணைபோ யருகினறதால சாதுவமென தற்கு மு ணினமறவ க. இதுவுமிருக, மேலலிருநதறிகன்ற றற் னையன்றி இனவைகள ஒயமவா முதலாகவெனும இருக்கனன னவா எனச்சாறறாகிக்குதும எவவனமெனின, மேலன னரு அவவறிவானது மேவற்றபோர் வி — யாகாரப்பட்டு இப் பொறிகள் ஒவவொன்றும ஒவவோர் பொருளாயிருக்கனன வாபின, மேரிலிருக்கின்ற சதசமாதிவிடயங்களை உணரல ல? கிருசித்தேதனும உணரவில்லெயே! ஆகலின், இ றி கள ஒவ்வொன்றும முதலன்றென்பதே திண்ணமெனக போ றிள ஓமுதலனறுயின, இவைகளினறி சதசமாதிவிடயங கனை மேலிருக்கு, அறிவ அறியாததன்னை யெனின், அமமே

வையன்றி இப்பொறிக ளறியாதவ தன்னே? மேலையிருக்கு
வுக்கு இப்பொறிகளறி கருவிகளாகவிருக்கின்றதாலெனின்,
னைல் விடயங்களை யறிகின்றது மேலையிருக்கின்றவறிவா?
றி இப்பொறிகளா? இப்பொறிகள்தாமெனின், இப்பொறி
து மேலையிருக்கும் அறிவு அறிகருவிகளாக இருக்கவேண்
ம! இப்பொறிகள் அறிகருவிகளா யிருப்பானேன்? ஓர்பொ
ர் மற்றோர் பொருளறியவேண்டுமாயின், அவ்வறிவுக்கு எது
கருவியாயிருக்கின்றதோ அவ்வறிகருவி அறிகின்றதல்லவே?
போல், மேலையிருக்கு மறிவு விடயங்களை யறிதற்குப்
றிகள் கருவிகளாக விருக்கின்றமையின், அம்மேலறிவை
றி எங்ஙனம் இப்பொறிகள் தாமே விடயங்களை அறியக்கூ
இதனால், பொறிகள் ஒவ்வோர் பொருளுமன்று வினைமுத
ன்று! ஆகலின், இவைகள் முற்றும் அறியாமை யென்பதா
று. ஆகவே, மூன்றான்று இப்பொறிகளை இருப்புள்ள
களென்றும் வினைமுதல்களென்றும் கொண்டதுமயக்கமா?
றித்தெளிவா? மயக்கமாகலின், இம்மயக்கம் அஞ்ஞான்ற
யாயும் இந்ஞான றறியாமையாயு முடிந்தன. முடியவே,
றிவுளாகிய அறியாமையானவை, மேலிருந்தறியு மறிவுக்குப்
ாகபாவம் பிரத்தியம்சாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம்
கியந்தாபாவமாகிய இந்நான்கினையும் ஏற்கின்றமையின்,
நான்குபொழுதும் மேலிருந்தறிகின்ற நானென்னும் அறி
பாவமாயிற்று. ஆகவே, அவ்வறிவு சித்தாந்தபட்சமும் இப்
றிகள் பூர்வபட்சமுமாகின்றன இதுகாறும் ஆராய்ந்தவ
ம், இப்பொறிகள் நானென்பதற்குப் பொருள்களன்றென்
றிற்றென்க. ஆகவே, இவ்வைமபொறி யாராய்ச்சியில் தே
கியாதெனின் அனந்த அடுக்குப் பேதங்களாயிருக்கின்ற
லெடுக்காகிய அறிவறியாமைப் பேதமும், இவற்றிற்குமேல்,
டுத்தியாயும் விலட்சணமாயுமிருக்கும் ஒப்பற்ற அறிவுமா
டிவுற்க

ஐம்பொறி ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

மூன்றுவது

அந்தக்கரண ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணேய்ந்த வகக்கரண
மெந்தவிதத் தும்மூதலா வின்றதனுற்—சந்ததமும்
கற்பனையாய் நீக்கமுற்றுக் காரணமா நானெனலே
யொற்கமில் லாவிருப்பா மோ.

எங்ஙனமெனின், முன்னேனுன் றுஐம்பொறியாராய்க்கிற்
நானென்பதற்குப்பொருள் இவ்வைம்பொறிகளும் அன்றே
ப்பட்டமையால், வேறே எது நானெனப்படுவது? அஃதன்
றறிவெனப்படும். அவ்வறிவுயாதுபொருள்? அந்தக்கரணமெ
பாமெனின், அவ்வந்தக்கரணம் இல்லாவுன்று நானென்ப
லாதிருக்கமேண்டுமே? அஃதில்லாவுன்று சுழுத்திமூர்ச்சை
மாதிமூதலியவைகளாம். இவ்வுன்றுரைத்த அவத்தைகளி
த்து இவையில்லாமையைக் கண்டுகண்டு உணர்ந்துவருகின்ற
யாது? நானென்பதன்றே? அஃது நானென்பதாயினும், அ
காரணத்தையன்றி ஐம்பொறி மூதலியவைகளை உணர்ந்து
றதற்கு யாதுமில்லையேயெனின், அதனுல் அந்தக்கரண
யல்லைச் சற்றாகிக்கூறும். எங்ஙனமெனின், அவவந்
ணம் ஐந்தவத்தாகம் போல்வது, அதாவது, வெ சட்சுரா
வைம்பொறிகளையும் ஐந்துசிரங்களாகவும், தான் இச்சிரா
க்கோர் உடலாகவுமினைந்து, வெ சத்திமூதலிய விடயத்
உணர்தற்கினைந்த அறிவாயிருக்கின்றது. இருக்கு மிஃதறை
பொறிவழித்தாகச் சென்றுணராவுழி விடயங்களென்பதென்ன
ணக்தோன்றும்? இதனுல், அந்தக்கரணம் ஐந்தவத்தாகமபோன்
தென்பதற்கு முணின்றது. ஐம்பொறிகட்கும் அந்தக்கர
தலைமையா யிருத்தலின், அஃதறிவெனப்படுமா? அன்றி அ
ணமெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், அவ்வந்தக்கரண

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இம்மூன்றையுந் தளரவிடாது உறப்படுத்திக்கொண்டிருப்பது சித்தமெனவுமாமெனக, அன்றியும், மெய் மனமென்பதன் இயற்ற குரங்குபோல்வதா யிருக்கின்றது. இவ்வனமாகிய மனமென்பதனை நிரிபே அரவுபோன்றிராநின்ற புத்தியெனவும், இவ்வனமாகிய புத்தியின் நிரிபே மதத்த ஆனைபோன்றிராநின்ற அகங்காரமெனவும், இவ்வனமாகிய அகங்காரத்தின் நிரிபேவிடாது தொடர்ந்து நிரியும நாய்போன்றிராநினற சித்தமெனவுமாம இப்புத்திமுதலிய மூன்றுமெனறினுக்கொனறு நிரிபாயிருத்தலை போல, இம்மூன்றினுக்கும முதலாயுளள மனமானது எதனை நிரிவெனபடுமெ? இம்மூன்றினுக்கும முதலாயினது நிரிபாரு மனமேறு? அம முதல் மேலே நினறுணரும்றிவென்பதனைறோ? இந்நிரயனை யிறு, இவ்வுற்றுநோக்கணமெ ஐயம்பறியுதிடையெனக்கே அறியதாய்வு, இவ்வுற்றுநோக்கணமெ யேலெனறுலகறியப்படடனைமா? எனறி அறியப்படாதுளதா? அறியப்படாதனையென், பூரணமெயெனறு, சுவை யபாதிருகுகட்டியெ! எங்ஙனமெனின், என்மனமென்னவுமென புத்தியென்னவுமெனகங்காரமென்னவுமெனசித்தமென்னவுமெ னுந்தப்படுகின்றவெதனை? அங்ஙனமெ வழங்குவதூ கையுக்கு அணிபவமெங்ஙனமெனின், என்மனமானது எவரும்நீலக்காது எப்பதுகொண்டிருக்கின்ற தென்றெ. அங்ஙனம் சபிபபுறுது நீலதிருகுகின்றமெதனறெ, என்புத்தி நன்குமெதளிவுற நிருக்கின்றதனறெ, அங்ஙனமின்றி மழுங்கியிருக்கின்றதென்றெ, எனைவகுகாரமெ பருதியலிடிருக்கின்றதென்றெ அங்ஙனமின்றி குணநிரிருகின்றமெதனறெ, என்சித்தப் இலகுவகளோ விடாது இரமித்திருக்கின்றதென்றெ அங்ஙனெ இரப்பக்காது மிதந்திருகுகின்றதென்றெ வழங்கியிருந்தென்க. இங்ஙனெ மெலனோனறு லறியபபருகின்றயலையாலெ இக்காணயுகமென்னை எனறுபபடுமெனின், அறியாமெலியனப் படுமெ மனமே மெலெனறுகுதுமெ அறியாணையாகிலுமெ நூலெபாறிமுதலிய அனைத்து விடய மேதுகளினை பாகுபாடுகளை நனகுணாகுது வருகின்றனமை யின அறிவெனபதற்கு மூரணெனவெயினின, இவற்றை ஆராய்வுறி அறியாணைமெயனபதை எலாதிருகுகட்டுமே! எங்ஙனமெனின், பூனறுகுவிகானறு நிரிபாயிருதறியப படுவதாலென்க.

பற்றவற்றை யுணர்த்துவருவதால இவைகள் அறிவென்பதை
ஏலாதிருக்கட்டுமே யெனின், இவற்றால் அறிவறியாமையென்
பதாகின்றதே! அங்ஙனமிருப்பதால் என்னிழுக்கெனின், ஒன்
றுக்கொன்று மேர் எதிர்மறைக்குணங்களைப்பெற்று ஓர் முதல்
எங்ஙனமிருக்கும? ஓர்பொருள் சீதோட்டணமா யிருக்குமா?
இராதே! அறிவாகவேனும் அன்றி அறியாமையாகவேனு மிருப்
பதுதானியலுமெனப்படும். இதங்ஙனமில்லையே! இவை யி
ரண்டுமையிரண்டும் கடத்திற்படமும் படத்திறகடமு மில்லை
யாறுபோலாகினறனவே! அவை, அறிவெனப்படுமொரான்று அறி
யாமையும், அறியாமையெனப்படும்மோரான்று அறிவுமில்லாமற
போகினறன. இயற்றிம கன்றே? அன்னியோன்னியாடாவமை
ன்றறிஞரா கூறுவர. அன்றியும், அவவந்தகரணமானது தம
மையறியும மேலோரறிவையேனும்தாம அறிகின்றனவா? அனை
றி அறியா திருக்கின்றனவா? அறிகின்றனவெனின், சாக்கிரசொப்
பனத்திலு தாம உணடாயிருந்தலையும சுழுத்திகண் இனறுயிரு
ந்தலையும மேலொன்றுல யிடாதுணர்ந்துகாண்டுவர, எங்ங
னம் அமேமெறினை அறிகின்றனர? அன்றியும, தாபபழுதற்றி
ருந்தலையும டழுதுற்றிருந்தலையும அறிந்தற்கே கூடாதுழி, மே
லொணறை எங்ஙனம அறிந்தற்கணையும? மேலையிருந்தறிபு
அறிவு அகமெருளனத தமமாலறியப் பெறுகின்றதேயெ
னின், அங்ஙனம அறியப்பெறுகின்ற அவவகமபொருளுக்குத
தாம பிறிதின்கிழமையாயிருந்தகலாமா? தம்மாலறியப்பெறு
மன்றனன்றே பிறிதினகிழமைக் கிணைந்திருக்கவேண்டும்? அனை
றியும், தாமில்லாருளானறு தம்மால் அறியப்படுகினற அவவகம்
பொருளிருக்கலாமா? தாமில்லா ஞான்று சுழுத்தியவத்தையன்
றே? அச்சுழுதநிலையிலிருக்கும் அவவகபொருள் இவவந்தக்கர
னசத்தால் எங்ஙனம் அறியப்படுகினறது? மேலும், தம்மாலறியப்
படுவது அகம்டொருளனத் தாம் கருதுகிழ்வது அதுள்ள
ஞான்றுயா? அதுள்ளஞான்றும் தாமுண்டா? அங்ஙனமில
லையே! அதுளஞான்றில் தாம் ஓரான்றுண்டாயும், தாமி
லலா ஞானறு அதுண்டாயு மிருக்கலாமா! அதில்லா ஞா
னறு தாமுண்டாமிருக்கின்றதென்பது சுலபமையைச்சுபட்பவன

[illegible]

வதாதினுலறியப்படுகின்றது? காணமுதலியவற்றுலறியப்ப டுகின்றதா? அல்லவே? அவ்வறிவாகியபொருளால் இக்காரண முதலினைவுகள் அறியப்படுகின்றதால் இவைகளறியாணமையென்ப தற்கையமென்னை? அன்றியும், இவ்வந்தக்கரணமானது, கட் பொறிமுதலியவற்றை அறிகின்றதென முன்னர்க்கூறியதைதப் பற்றியேனும் அறிவென்பதற்கியைகின்றதா? அன்றி இல்லையா? எனச் சற்றாகிக்குதும். எவ்வனமெனின், வை ஐம்பொறிகளும் இவ்வந்தக்கரணங்களுக் கறிகருவிகளாயும், தொழிற்பொபாகளா யும், அறியாமையென்னும் சடங்களாயும், முனனர முடிந்தமை யால், இப்பொறிகள் பொருள்களாயிற்று? ஆகவில்லையன்றே? இவைகளபொருளாகாதுழி, தொழிலுமபண்புகளுமன்றே? இ தின்தொழிற்பண்புகள் சொல்மாத்திரக் கறபனைகளன்றே? இக் கற்பனைகள் ஓவ்வோராமுதலாகவுணர்வதன்றே! அந்தக்கர ணமெனவழங்கபடுகின்றது. இவ்வன ம அறியும் அந்தக்கரணம் அறியாமையெனப்படுமா? அனறி அறிவெனப்படுமா? அறிவு னப்படுமெனினை, பொருளலலவற்றைப் பொருளென்றுணரு ம ருளனெறதனனை குறள்மகாவாக்கியம். இதனுல், அறியா மையென்பதற் கையமென்னை? அனறியும், சுத்தமுதலிய விட யங்களை அறிகினற இவவந்தக்கரணம பொருள்களாக மயங்கி அறிகின்றதா? அனறிக்கற்பனைகளெனத் தெளிந்தறிகின்றதா? கற்பனைகளாகவே தெளிந்தறிகினறனவெனின், அவவவ்விட ய ங்களால் இன்பதுனபத்தாக்கின்றி யிருக்கவேண்டுமே! அங்ங ணமில்லையே! பொருளாகவே மயங்கியறிகின்றமையால், அத னலும் அறியாமையென்பதற்கு முரணென்னை? கற்பனைகளை முதலாக மயங்கியுணர்வதனலும், தம்மைத்தாம் உணராமை யினலும், தலைமையையு முணராமையினலும் அறியாமையெ னப்படுமனறே? இதனுல், அறிவெனபதற்குக் கஞ்சித்தும் இடமில்லையே? ஆகலின், தாமொருமுதலுமன்று விஜனமுதலு மன்றென்க. இவவந்தக்கரண ஆராய்ச்சியிற்றேர்ந்த தியாதெ னின், இரண்டாவது அடக்காயுள்ள அறிவறியாமைப் பேதமும் இதற்குமேல் உறுதியாயும் விலட்சணமாயுமிருக்கும் ஒப் படாத அறிவுமாமென்க.

அந்தக்கரண ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

நான்காவது

சிவபோத ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வேண்பா.

இத்தலா ராய்ச்சியின்க ணைற்குஞ்சீ வப்பொருடான
சந்தநூ மாரோபந் தானுகி—யெந்தன்பா
லோர்ந்துவப்ப யாவருமே யோதுகா ணும்போத
மாந்தனைத் தேர்ந்திடலே யாம.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் ஆராய்ந்ததில் அந்தக்கர ணம் நான்கும் அறியப்படுந் தொழிற்குணமாகமுடிந்தன. மூடி யவே, இத்தொழிற்குணங்கள், யாதினபாலதெனப்படுமெ? இவற றைமேலேயிருந்தறியும் கானென்னுமோராறிவின்பாலதன்றே? அவ்வறிவன்றே மாறுதிருக்கு மிருப்பென்பது? அஃதனமிருக் குமிருப்பு யாது பொருளெனப்படுமெ? அஃது சீவப்பொருளெனி ன, சீவப்பொருளைச் சீவனுகவேகொண்டுணர்வது அறிவெனப்ப டுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், அச்சீவப்பொருள் பொருளெனபடுகின்றதா? அன்று? எனச்ச றாதிகருதும். எங்ஙனமெனின், அச்சீவப்பொருள் கர்த்தத துவமுற்றதா? அன்றி அகர்த்ததுவமுற்றதா? கர்த்ததுவ முற்றதெனின், அஃது போலியாயிருக்குங் கர்த்தத்துவமா? அன்றி ஓர்முதலாகவிருக்குங் கர்த்தத்துவமா? முதலாக இருக் குங் காததத்துவமெனின், கர்தத்துவமாகிய அச்சீவப்பொருள்

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளாப்படி காண்ப தறிவு.

என்கிற சாதாரணலக்ஷணமா யிருக்குந்தகையதா? அன்றி இவ்வலக்ஷணத்துக் கெதிர்மறை யலக்ஷணமாயருக்குந்தகையதா? எதிர்மறையாவது, குறள் மகாவாக்கியம்.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

என்றிருத்தல், சட்பாவனிகாரலக்ஷணமெதார்த்தமாயிருக் கின்றமையால், அவ்வப்படியே கண்டுகண்டலக்ஷவித்து வருவது

[illegible]

பொருளென்றுணரும் தகையதா? அன்றிப்பொருளைப் பொரு
ளென்றுணரும்தகையதா? பொருளைப்பொருளெனக்கொண்டே
உணருமுணர்வுபொருளெனின், அஃதுநிகழும்பொருளா? அன்றி
நிகழாபபொருளா? நிகழும பொருளெனின், வேறொன்றில்
நின்று நிகழுபவனா? அங்ஙனமன்றி நிகழுபவனா? அவதாத்திர
யங்களில்நின்று நிகழுபவனெனின், அவ்வவத்தைகளில் ததாகா
ரமாய் நின்றுநிகழுபவனா? அன்றி எதிராகாரமாய்நின்று நிகழு
பவனா? அஃது இயறலைச சாராபோதலைகளின, தனிததுநிகழுபவ
னன்று ஒன்றைசசாராதே நிகழுபவன் - அதாவது உபாதியை
யெனின, இசலல் சாகசிரமுதலிய மூனறவதனைத கணணும
தூலமுதலிய உபாதிகளைச சாராதவனென்றுகினறது. ஆகவே
இததூலமுதலிய உபாதித்திரயங்களைப் பொருள்களெனசசார்ந்
துநிகழுபவனா? அனறிக+றபினைகளெனச் சாராது நிகழுபவனா?
இமூனறுமே ஒவவொரு முதலாகவின பொருளகளெனமே
சாராது நிகழுபவனெனினின, இவவுபாதித திரயஙகளின றான்
றானென மருவிநிகழுபவனா? அனறி மருவாதுநிசழுபவனா? சார
போதலைகளின மருவியியகுகினறவெனினின, இவவுபாதித
திரயஙகள பொருள்களா? அனறிகுணைகளா? தொழிலகளா?
பொருளகளே யெனின, விகாரபபொருள்களா? அன்றிசுயப்
புபபொருள்களா? சுயமபுபபொருளகளே யெனின், இவைகள்
ஒவவொனறும் ஒவவொருபாதான காரணதனைத தேலாமலும்,
பினனொனறு நாசதனைததேலாடலும, அதன்பினனொன்று தத்
தம உடாதானகாரணமாயாகாமலும இருதபடியே யிருக்கவே
ணடுமே! அஙஙனமினமையால் பொயபபொருளகளெனபதற்கு
மூரணனனவே. இப்பொய்ப பொருளகளை யெயப்பொருள்க
ளாச நானென மருவிநிகழுவதன்றே சிவனெனப்படுவது? பொ
யபபொருள்களைப் பொய்ப்பொருள்களென்றே நானெனமருவி
நிகழுபவனெனின், இவவுபாதிகளால் முறறும அலலலுறுவா
னேன்? அல்லலுறுசறகுயாசமமதிப்பவா? அனறியும், இவ்வா
றான இன்பதுன்பானுபவம பொய்யாயிருககவேண்டுமே! உண
மையா யிருக்கின்றதே! கயிற்றின்கண் அரவாகத்தோறறுதலைப்
பொய்யெனறுணர்ந்து பின்றொன்று அதைமெய்போலப் பாவித்

கழி, அதனல் பாவிப்பவனுக்கு இன்பதுன்பானுபவம் உண்டா யிருக்குபா? அவவின்பதுன்பங்கள விளைகதாகக் கொள்ளினும் அவை அனுடவப்படுமோ? படாதன்றே! அகஙனம் இவ்வுடாதித் திரயங்களால் வரும இன்பதுன்பானுபவம பொய்யாகஉண்டா யிருக்கின்றதா? இல்லேயே! உண்மையாகவிருகின்றதால, இவ் வுடாதிகளை காணெனயருவி நிகழுவது பொய்மையாகவன்று பொய்பனையாகிய இவ்வுடாதித்திரயங்களை மெய்பனையாக கோடல்மயக்கமா? அன்றிதெளிவா? மயக்கந்தானெனின்? இந் நற்குமேல இவற்னை நான் காணெனயருவியது இயட்டிதமயக கமன்றே? இவ்விருமயக்கத்திறகுமேல, இகடர போகத்திற் கியைந்த இச்சாரானகங்கினையை களழுவது இன்னும அதிகரி த்தமடக்கமன்றே? இம்மயக்கங்களுக்குமேல், தனவனவிளைக் கைக்கும சதபிரமாணங்களாகிய பிரடலசுருதிகளைப்படசுதல மோகதால முதலியனவாகத தூடித்துவருவது இன்னுமவிச டமாக அதிகரித்தமயக்கமன்றே? இமமயக்கங்கள அறிடானை யெனடபடுமா? அனறி அறிவெனப்படுமோ? மிகக அறியானைமயா கலின், இவ்வறியானைமையனறே சீவனெனபடுவது? தனக்ப லாக அனைத்துமிருப்படதாகவய அவற்றிலானை ஈறுதலவும மற்றெனனமற எனதாவும உணருகின்றதால்,

சசிவர்னபோதமும்.

மெய்பனையறி வல்லதபில வேறறிவ தெல்லாக்
கடமைமயறி யுபடறிவ தேதயறிவு தானே.

எனக் கூறியிருக்கின்றது. இம்திகமனமிருக்கட்டுப, இன னும் சீவப்பிரானுனப்பறறிச் சதறாகிக்குதுமு, தானெனகிறது இவ்பிரானுளாயின், டரிபாக முதிர்சசிவகத பினனுரன்று இரு தலசசமாதிலையு மெய்தவதிபா? நாமன்றே! நம் அவவி யருவகைச்சடாதியையும எய்துவது யாதுக்கு? சிவடாவமகலம் கன்றே! சிவடாவமாவது மேற்கூறிய உடாதிதிரயகளை தான் தானெனடருவி அல்லதுபயமகம், இகமனமாகிய விடரீதமய க்கமனறே போதமெனட்பட்டது? இம்மயக்கமாகிய போதம நமக்குக் கிழமைப்பொருள? அன்றிநாமா? இச்சிவபோதமே கிழ

ணமெனப் படுமோவெனின், என்சிவன எனசிவனெனவழங கபடாதிருக்கட்டுமெ. வழகுவதால், இழமைப்பொருளெனப தறகு முரணினறு. இன்றுகலே, இநது பிறிதினஇழமையா? அனறிதற்கிழமையா? தற்கிழமைதானெனினின், இச்சிவபாவம் கடமைவிட்டகல மேற்கூறிய இருவகைச்சமாதிக்கணணும் இரி லோசதநிலுமிலலாத அரிய வுணழப்டெய்துவானென? அனறியுமு,

வைராக்கிய தீபம்.

திரிவித வுலகத தரிதாரு ஞானி
தேர்வி_த தென்றுடோ வொனனற
யுரைசெயிற் பிரம விச்சையொத் தரிதோ
வெனறுமிய வுலகுனைப் பதறு
வரிசாலகீ ழைதியிலும பிரமசா தசரின
யரிக்குள வருதவென் பசருநு
டெரிபந்தா வருதத டெலோயலற தணிரநப
பிரமகா வனையிருத நடிப்ன

வனறுகூறி யிருக்கினறது. இகவனமெயதுப உறைப்பு விஷ உ
டாதிபரானெனபது இறதறகா? அனறி நிருசதறகா? இ
ற நறகாகவினறு, கரினைதிடாநிகழ்தறகு அரசாடாயதிலல்
யதினது அநிடடானெபிபதனைதப்டலகம்டமும் கணிகண்டப
கமெணிவதாயிறவெனறனைக இருசறல்காவெனபதுசிவப்டொரு
னபடுமா? படாதே? இகலின, காவென்டது யாதுபொ
னைத தி_முற்றிருகினறது? அவதாதநிபசிதமாகிய அ
னதிலைசக்கண்ணும அவவவதாசநிபயபகித இருவிதசம
கப ஞானதிலைசகணணும், அங்கங்குள்ள இலட்சிபாவ
கரீனக கணிகண்டதுபவிட்டது காவெனபதா? அனறி
னபதா? காவெனன்பதுதானெனின், அக்காவ்ன எகவனம
பொருளெனப்படுபெ? காவென்னுமகமபொருள் உடாதி
நாணைக ஜோபித்துழியன்றே சாக்கிராவதனைதக்கண் விசு
வ, சொப்பனாவதனைதக்கண தைசதனைகவ், சுழுதநி
னைதக்கண் பிராக்ஞனைகவ், அவவவற்றிறகும இபைந்த இதனலே
ப்பெயர்கள்வந்தன. அகவனம் வநதிலும விசுவனைழுதவிய

ஞவலோசதலிப்பெயருக்குய இயைந்த பரியாயநாமங்களுமெடுத்
ருக்கின்றன. அவைகளாவன க-வது, தூலசரீர அபிமானதநிஞை
ல் வசுவெனவந்துள்ள அவசாரதநில் சகல தத்துவங்களுடன
கலந்துவிவகரிக்கினறமையால் வியவகாரிஎனவும், அவித்
னைதாப்பிரதிபிம்பருதலால,அநதக்கரணப்பிரதிபலனெனன
வும், சாரூபசமாதிசகண் விளக்கிப கூடத்தசைசனனியச் சா
னையருதலால சிதாபாசனெனவும, சகலதத்துவங்களாகப் பரிண
மித்துபோலிருத்தலால விடசனெனவும, அநதக்கரண சம
பந்தமாகநினறுணர்தலால பிரமாதாவெனவும, இவைவரினை
தநிநகும காதசத்துவ முற்றிருதலால கர்நதிருவெனவும,
அனைத்தையும அறிவிப்பவருதலால போதநிருவெனவும, அவை
தமை அனுபவிப்பவருதலால போகியெனவும, சரீரேந்திரிய
வும், சரீரேந்திரியமறுறி பரநிதநிருத்தலால குகியமெ
னவும், தேகத்தையனறி நானுரார்தத சொரூபம விளகா
மையாலசரீரியெனவும, பிறனென்றுமாபாசநநிதிற்கு வா
சியாரிதத்தலால தத்வமசிபாதத்வினனவும, அகிப
இனையபல பிறவும வநதிருக்கினறன. உ-வது, சூக்குமசரீரபி
மானத்தில் னைதசநனென வந்துள்ள அவசாரதநில சாகத
ராவஸ்தையட்சியாளு பலவாசனை பிரதிடலிகதின்றமையால் பி
ராதிபோதிகசீவனெனவும, சாகதராவதனைதனைக் கறபிதத்தனால
அபோல சொற்பனதனைதக்கற்பித துணருகின்றமையால சொப்
னாவஸ்தபிதனெனவும, அகிபஇனையபல பிறவு படவந்திருகினறன
ரூ-வது, காரணசரீராபிமானதநிலை பிராஞருனெனவநத
யாரிதத்தலால தத்வமசிபாதத்வினனவும, அகிப
இனையபல பிறவும வநதிருக்கினறன. சுழுதிதிசுகணயாதொன் றுமேதான்றாமை
னையுணர்ந்து பினஞானமறவுழித்தறிவிதத்தறகுஅசசுழுதிதகன
அஞ்ஞானமுழுவமாகஇருந்ததாலெனக இபபிராகருனெனப்பெயர
வும்பெறள அவசபதநில சுழுதிதிக்கலை தனிதிருந்தும அதீனக
திருமுணராதுமேல் தூலசூக்குமவினைவுக்குததான் அவகு
பமாயிருந்ததவின காரணவியட்டி சரீராபிமானியெனவும, அச்
சுழுதிதிக்கன் தானை தனித்திருந்தமதறபிரகாசமமழுஙகி மூட
பபடாமலும்மூடதநினின்று தானேகாரியப்படுதற் கியைந்திருத
தலானுகாரிபோபாதிகனெனவும, இன்னும் இதுபோல்வன பிற

வும் வந்திருக்கின்றன. வேறு விசுவன்முதலிய தலைப்பெயராகளும் அவைப்பெயர்களுக்கு இனையந்த பரியாயப்பெயராகளும் வந்து நிகழுவது யாருகளு? நானெனபதற்கன்றோ? அந்தானன் அவிதாதிரிய சகிதமாயுளள சிவபோத நாலு? அனறிச சொரூப சமாதிகளனவிளங்கிப சிவபோத நாலு,? சிவயோத நன்றெனினின, வேறு விசுவனமுதலிய மூனறினுக்கும் அதிதடப முருகளும இருப்புகளு அவத்தாதிரய விலடசணமின வும அவிலடசணதில அறிவவழுகைய விளகுகலால சேத னனெனவு ம, அகபுறமெண்டவ றறுள அகதில் நினறாதிருக்கி னறதால அசதரியாமினவு ம சிறிதுபரிசனைசப்பி ரானெனபவ ருகளை அனுபவித்துவருதலால அவைசுதாதிரமெனவும், யா னவுகளுதானே இருடபுப்டொருளாரிருதலால சுயமுசதந்தர்த தினனவு ம கடதத்துணை வளபட்டதுபோலிருகிம நூகாயத னதயாதது தேகத்துணை வளபடதுபோற காணடலால அவிதகினனெ சினனவு ம, காரணகாரிய சரபினைகளிறத்துவி ன வகுவதால பரமாதிகமெனவும, மறறுளளன்றித சாதன சுயமபிரகாசமாயப பிரகாசிகுனறதால தரியம்னவு ம, யானவகுரதானமூறறுனை சாட்சிதுவமாயிருதலால், சா னறினமெனவும துலமுதலிய சரீரதிரய சடபாதமின்றியிரு தலால பிரதிஷேகாதமாமெனவும, நீ மெகிற இவண்டாய பதரதில உறுதிபொருளாதலால தொயடாத இலடமியாந்த மனவும, இனனும இதுபோலவன பிறவும வந்திருசுன்றனை ஈவபோதுகானுகாகுய! சதாநிடனை கூடிசசமாதி யெய்துவது ஆதமபோதமெகிடடு அலலது சிவபோதமுடிச சிவபோதய ஆதறபாகுய! இம்துவியபபினுய பிகடவிபபடி!! சேபோதிக டெனவும, நிருபாதிகமெனவும இரணடிருகுகின்றன, சோபா திகமெனபது உபாதிசகிதமாகநிறறல, நிருபாதிக மெனபது அவவுபாதிரகிதமாகநிறறல் அவை தூலமுதலிய உபாதிகளுக்த காரணமும, அத்தூலமுதலிய உபாதிசமபநதமினறிய தாயு மிருதல் அவதாதிரயமற்ற இருவிதசமாதிகளனவின னபது அபவாதமுறறறி இசசீவன்போதமுளளடா? சீவன்போத வெழுச்சி உபாதிதிரய விலட்சியாணபலமுள்ள ஏகாதமன

றே? இப்போத மகன்ற வடி சாதிக்கண்ணும் காவென்ப தின்றே? இன்மொறனின் றிணைபவ சுழுந்திகளணைணும் காவென் ண்ணும அறிவிலலாமையா? அசசுழுதகண் மகனின ஆனந் தத்தை அநுபவதது விழிதது பின்ஞானறு அகுள்ள அணுப வத்தை கருதுணர் கதுகின்றனர். இதுபோல் அச்சமாதிக்கண் காணென் நிலலாமையா? அகுள்ள சிவ இலட்சியாகந்தத் தைதஅறி விதது அச்சமாதிகலாதது பின்ஞான் றுணாததுகின் றது எனமோன,

கத்துவாராயர் பாடுதுறை

அ ர ன கா சி ப ம் ன + து ப றவி ட்டு
வி ப ான ஞா தெ வி ப ன ற ந் பா
ய வ னி ப ர் ந் ன த் ரு ல் ம ன் ற ர் தீ ற எ ன ற ப,

நிதாநந்நவுந்தியார்.

க ா ற ர் ர் க ழ் லை ம ப ப ம் பொ ரு ள
ர் ர் வ ட க ந் ம் ன வ ன ற ர் தீ ப ட
க ர வ ர் க ட் ர் ா க தி ட ஒ ர் தீ ற என றும் கூறியவாற
ரு ட ன வ ன ட ன் ட ு ந் தி க் க ண க ா ன ன ப தி ல் லை யே யா கி ன் ச மா
தி ன க ன வ ற் ற ம க ா ன் வ ன ப தி ல் ல் ல் ப தி ல் ப ொ ன ப் ர் ம் ம அ ரு ள் ா ன் ற ப
க ன ண ம ரு ள் ன் ற் ல் ர் ர் ன் ல் ற் ண ரு ப ர் ள் ா ன் ற ப
ட ர் க ப ன ன, இ ட ன் ரு ள் ச் ர் ம் ா க வெ ன் ப ட ர்? அ ன் றி ம் வெ ற் று ம் போ த
வ ன ன ட ர் ர் ம் ய் ற் ற ம் ப ர் ர் ரு ம் ரு ண் ம் ட ர் ா வெ ன் ன ி ன், அ வ் வே ற் று ம் போ ர்
க ரு ம மி ய ன வ ன் ன ப ப் ம் அ ன வ ப ர ம ர் ம் ட ர் ம் போ த வெ ன வு ம் அ ர் த ர ர்
த வெ ம் போ த ன் வ ன வு ம் ம், தி வ ற் ற் ள ப ர ம ர் த் ம போ த வெ ன ப த ு
வெ ட ச ப ர் ர் ன் ன உ ர் ய ம் ன ச் ர் இ ல ட ர் ய ர் ன் ு ப வ ு த வெ ள் ள் வ ர்
ட. ஜு த வெ ள் ள் ம் ச் ய ம் போ த வெ ன வு ம் அ ல ல த ு ஆ த ம் போ த வெ ம
ன வு ம, அ ர் த ர ர் த ு ம் போ த வெ ன ப த ு வெ ட ச க இ ல ட ர் ய ர் ன் ு ப வ
மு ம் ன் ற் ி ட ப ர் த் ி ர் த ர ய ங் க ள் ன் ா ன ம் ர் ன ன வு ம் ம ரு ள் ர் ன் ு ப வ
மு ம் ன் ற் ி ம் ர் த் ப ம் போ த ர் ன் ு ப வ மெ ன வு ம் ர் வெ ன் ற ம் த் த் ர் ள்
ப ம ர் த ம ர் வெ ன வு ம், ச் வ ர் த ம ர் வெ ன வு ம் இ ர ண் ட ன வ ழ ங் கு
கி ன் ற ர் ் ள் ள வெ ன ி ன் ? கி த ி ய ர் ் த் ி ய வ த் த வி வே க மு த ல் ி ய
ர் ன ச த் ட ய ம வ ர ய ந் த ப ர் ி ர் க மு ற் ட் ு க ள் ன் ன ஆ த் ம ர்

வெனப்படுவர் ? சீவாத்மா ஆவாரெனின, இத்தூலமுதலிய உ பாதித்திரயங்களை நான் சானென்றழைகிப்படவராகவேண்டு ம், பரமாத்மா ஆவாரெனின் வெ இருவிதசமாதிக்கண்ணும் சி த்பிரகாசமே நானெனத தெளிதகவராகவேண்டும் இவ்விரண் டுமல்லாதவரெனின், அவாகளுபாதமாக்க ளன்றே ? ஆமெ னின, அவாகள்என்ன ஆதமாவெனப்படுவா? மத்தியகதமாயிரு ப்பவரன்றே ? ஆகலின, அத்தராதபாவென்பதறகு முரணின் றென்க சீவபோதம கற்பிதமன்பதறகும, ஆதமபோதம்வதா ர்த்தமென்பதற்கும் உதாரணம்-

ஞானவாசிட்டம்

சீவனைவ றிவி ரட்ட டுரிவு றமதுபதாதத்தர
தாவுறுய விவிசயான சகபட விடபழுமறு
மேவியமயகுகுகர நல வயாருதீ பலைபா தாபோல்
பூவலியங்களாகிப மபாயிதுபுனறிவான எனறும,

சிவனென்கின்றசாலலுட போருந்நாய்ச் செறிதவான்மா
பாவனை யனைதுகாலை பாருகமதரு மன்மதாகும்
மேவருய பிரமத்தன்னிலை மேலைபா லலைபோல்வத்து
காவுறு முள்ளத்தாரென நிலைதயா சகற்பிக்கும, எனறும,

நானெனும் பொருளகாணைதாரா ஞானவா காயங்காணை
நானெனுய பொருளைகாணடோரா ஞானவா காயமாவா
நானெனு யகங்காரக்கா ஞானவினை யதினையழுமி
ஞனெனுப் பாமவாமப னனடலர் விரியாதன்றே. என்றும,

கூறியவாற்றறுகாண்க. அன்றியும், இருவிதசமாதிக்கனவறும் சீவேகாசசத்தினைததும் தோறறன்மாததிரமாக நிகழுமென்ட தற்குதாரணம

ரிபுகீதை

துன்னுமாயைய விந்தைகடானிலை
தொடரு மீசனுநு சீவனுந் தானிலை
பின்னமினறிய கன்டய சாகிய
பிரம மேயக மென்றறிதரிதிடம

சினை மில்திட மாகிய போதமே
சிவனை முச்சதுரக காணவி லக்கண
மென்ன லாகுந்த தாண்டவ மாநிகம்
மீசன் றன்பரி பூரண ரூடமே.

எனக் கூறியவாறுற் காண்க வே சிவன்முதற் முதிர்ச்சி யாகிய விடேசகமுத்திக்கண் வே சிவசரசகத்தினைத்தும் தோற்றன்மாதுதிரு மின்றெனபதறகுகாரணம.

வேறு கீழ்.

தோற்று கிலாற சகடாற சிவரின்
தொடாபி யாசானைறுந சற்றுமி லாடலே
சாறறு வாக்கு யனங்கட கேசாச
சகசி நாகுந்த சறற யாசாவே
யேற்று னையினறி யெனறு மிருப்பதே
விடேக முத்த னிலக்சனை மெனறிட
லேயறு மாகுந்த தாண்டவ மாநிகம்
மீசன றனடாரி பூரண ரூடமே.

என்பதறறு காணக. இதுகாறும் கூறிப்போந்தசனல், காரணபடுவது என்னவொருளாயிறறு? சிவப்பொருளாயிற் றே? ஆகவிலலையே! இதற்கனசெயதும!! கடப்பொருளானது மட்டுமாருகுந்தான வேறிடத்ததாக வினறேறனும், அந்தமடவொருளினானண தானமுருமுதலாக இருப்பதனலனறே, பிழைதலை. எரித்தல, வைதச்சல், சனமத்தல், புசித்தல முதலிய பற்பலவினாபாழுய வவசல்கள நிகழ்கினறன? இதுபோல? சிவப்பொருளென்பது நானென்னமனுமபொருளுக்குத்தான் வேறிடதததாக இன்றேறனும் அநதாரனென்னுமபொருளின்கண் தானெனருமுதலாக இருப்பதனலனறே, அறிதல், அறியாதிருத்தல், நினைதல, மறதல, விருமபுதல், வெறுதல, கேட்டல், பரிசித்தல், பார்தல, முகர்தல், மூசர்தல், வசன தானை கடனவிசாக்க ஆகாதமுதலிய பற்பலவினாபாழுய வவசல்கள நிகழ்கின்றனவெனின், கர்டாபாதியென்பது தொழிறகுணைமுந் தோற்றக்குணைமுடா? அன்றி ஓர பொருளா? அர்தாகார் பொருள்தானென

னின்? ஓர்பொருளின்கண் மறேறாபொருள் எங்ஙனமிருக்கும்? அங்ஙனமிருப்பதாகக் கொளினும், அந்தப்பொருளுக்குத் தக புறங்களுளளவந்தபுறத்திலாவ திருதகற்கியையுமன்றே, அதி போல், கடட்பொருள எந்தபபுறத்திலிருக்கினறது, எந்தபபுறத்துமிலலையே! தொழிற்குணமாயுந் தோற்றகுணமாயு மிருகின்றதால அந்றவொருபுறமும் வேணடுவதின்று அதுபோல், சிவனென்பது ஓர்பொருளாயன, இச்சிவனுக்கு ஆதாரமாயுளள அவிதயாத்தக்சரணைதிறகும அவ்வவிதனையின காரியமாகிய உபாதிதத்திரயம, அவத்தாத்திரயமுதலியவறறிறகும ஆதாரமென்பதியாது? நானென்பதனறே! அந்தநானுக்குப்புறம பென்பது எங்கே? சமஸ்தமும கயிற்றாவுபோல் நானெனபதற்காகலின், சிவனெனபது எந்திருக்கின்றது? நானெனபதிலிருகின்ற தெனின், நானென்பதறகுப புறம்பாளளதாயின உனருமிருகலாய அங்ஙனம இலலையெனபதற்கு உதாரணம.

பாடல்.

உண்மை வழியெயன் றுரைத்தடா காள
முட்புறம பிலலையெனறு ரைத்தடா காளந்
தினமை யுணரவெ யென துரைத்தடா காளந்
தினைதினைத் தேதாறுன்ன றுரைத்தடா காளெ னறும,

உளதேன யறியாதென துரைத்தடா காள
முணரச்சி பிரமமென துரைத்தடா காள
நானே யவனெயன் றுரைத்தடா காள
நாதெவ திலலையென துரைத்தடா காளெ

என்றும் கூறியவாற்றுலகான்க முனருநானென றுகவியிலை நானென்பது அகபுற மறறதன்றும பின்நானென றுகவியில நானென்பதும பிரமமெசாரூபமாய்விளஙகிய தானென றும உபாதித்திரய நாதெ திபசிவபோதமு அற்றவிதனறும பொருளாயிறறெனக இங்ஙனமிருக்க, சிவனெனபோதாபபொருள? நானென்பது அகபுறமூடையதா? இலலையே! இச்சிவதத்துவதனதபடபறறி இனனுஞ்சற்றாகிக்குதும. எங்ஙனமெயனின, சிவன் சிவனெனவழஙகுமிப் பெயரானது இடுகுறிப்பெயரெனபதா? அனறிகுகாரணபபெயரு

சொல்பதா? இடுகுறிப்பெயரெனபதுதானெனின? எந்த ஓர் மூலத்துக்கு இப்பெயரிடு வழங்குகின்றதது? அறிவுகெனின, அவ்வறிவு நானெனபதா? அனறி நீவிரெனபதா? நானெனபது தானெனின, நானெனபது இப்பெயரை ஏறபோனென? பொருளினறபோ பொருளன்றபோ வணாதது அனுபவிபபதாலெனின, அனனனம் உணாவது அறிபானையனறே? அனனறனின, பொருளுனறி பொருளனறணாவது அறியானையாகுமே! அஙஙனமாயினறெனின, பாருள பலவறறுப பொருளென றுணாவற்றுகு? அதாவது நானலலாதனை தானெனமயஙகி மருவல் அஙனமாயிமருவல் அவுபாதிகாரணமாகச சீவிப பதற்கென்றே? அஙஙன சீவிபது அறிய வெறெனபடுமா? அறிந்தே வெறெனபடுமே? அறியாமையினா, அசுதறிவாக வேணடுமே! ஆயினும, அபரஜ்ஞ நானெனதாகுனாது வைடூரியகாரணாசுரபடாது நானெனதாயின, இருளித சீசடாதியுபயது மனபுனிசசரணை நானெனதாலல, இவ்வஞ்சுரசீவிபதுயாது? தானெனபதே நானெனினா, இபதம தானெனது துணாதாகத்தோறறு சீவிகின்றதுபோதி துணாபாதெனின, அஃதெறைகச சமாதிகனணம் சிவசு மறறவிகதுபாரறவிகதுமாகிலறனா உபாதிதுணாவுகுறை சுசுமசசரீரபுமாகிலறனா உபாதிதுணாவுகுறை, இவவுபாதியானதுகாரணமாக நானெனபதாயினது, இவவுபாதிகாரணமாகச சீவித்தவெனபதுபோலாது நானெனகிறதறது ஐயமினறு அதனகிருடாதிகமாகிற வேணமூதலிய காலதேசவதுபரிசசேசாகித காணுமு, இசசினமையுடு உபாதிதுணைகாணுடு இருகினறனம. இவவிரண்டுகாலுள எதுதானை அதி டானதமெனபபடுவது? எந்தகான் ஆரோபித தானெனப்படுவது? கண்டபபடடுசு சீவிகின்றதானை ஆரோபித தானெனபது கணடபபடடிருததலாது உபாதியாலனறே? இவவுபாதியானது காரணாதாகவும, காரியாதாகவும, காரணகாரியாதாகவும நானகுவகுகிறது. காரணாதாகவுளது, சுசுமசசரீரமாகிலறனா உபாதிதுணாவுகுறை. இவவுபாதியானது காரணாதாகச சீவித்தவெனபது அஞ்ஞான

பணவக்தாச் சூக்குமநான் சாக்கிராவத்தாத் தூலநானிலும் இல்லாவாறுபோல், இவ்விரண்டவத்தாத் தூலசூக்கும காரண பவை, சுழுத்தியவத்தாக் காரணாநில் இவ்விரண்டன்றன. இயூனறவத்தைசகளும் இவ்வவத்தைகட்கியைந்தாங்கு தித்திரிய நானெனபலைகளும் சகடகதால்போல் மாறிமாறித் தோற்றுகின்றன? இவ்வனமாகிய இகழ்ப்பினைகள் எதனாற் தோன்றி மறைகின்றன? நாமாகிய சிவதையிலன்றே! சிவதையன்றே சித்தாகாசமெனப்படுவது? அசித்தாகாசமன்றே அகம்பொருளெனப்படுவது? எனின்,

தந்துவாயர் பாடுதுறை

எட்டுத் திசையு நிறைந்தபு, நேகமா
கோசாந்த மாகியிருசுடரும் நேகமாய்
தடமற்ற வேயாகித் தடுமாறு நேகமாய்
தன்மயமா யவ்வுடலி னிற்பு, நேகமாய்.

என்பதனாற் காணுக இவ்வனமாகிய தீவாத நிலையுணர்வு மூனறன்று அதிட்டானமாகுமென்பது? அவ்வதிட்டானமாகுஞ் சுத்தியே இவ்வுடம்பாகிய தூலாவாறுபோல் இவ்வாறாகிய சூக்கும நானெனபதையாகி அவ்வதிட்டானமன்றோ? இவ்வுடம்பென்பது? இருகன்றனாற்காலே இயற்றப்பட்டு, ஐம்பூதனின்றும் பொருளினாலுமாகிய கூட்டவுருவினையுடைத்தாகி ஐம்பூதனின்றும் பிறந்து பொருளுண்டாயும் இருகின்றனவாற்காலே இயற்றப்பட்டு, இயல்பாகிய தனின்றும் பொழுதுபிற்பொழுதும் மடிபொருளினின்றும் இருதலையழிந்துகொண்டிருக்கினறு, உணவையில இயல்வாறாற்றேய்ந்து மடிபொருளினின்றும் சிறிதுசிறிதுமுணர்ந்தாயின? இனறாயினை, முற்பொழுதும் உள்ளதுபட்டாருளாயும், அடுமுப்பொழுதாயு இயல்பாகிய கடப்பொருளாகின்றனை இதுதானும், அயலதிட்டானமின்னென்பதைதவிர, ஆரோபிதமான இனறாயும், இயல்பாகிய காணைத்தவிர அதிட்டானமான னெபதுண்டாயும் இருக்கின்றனை. இதனால், ஆரோபிதநாணுக்கு முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் அதிட்டானமானெனபதுண்டாயுட், இடைப்பொழுது இல்லாதோரோபிதமான் அதிட்டானமானென்பதையறி இருக்கலாமோ

[illegible] உண்மையில இவ்வாறுபோதனும் அதிட்டானமா
[illegible]தையன்றிச சிறிதனுமுண்டோ? இனறுகலின, மூப்
[illegible]துமுளளது அதிடானமானும, அமமுபவபொழுது மில்
[illegible] ஆராயிதாறனுமாகினறன ஆகவே, எநதனானறும
[illegible]து அதிட்டான மாவனனபதே நிணணமாயிற வறனக.
[illegible]ல், இவ்வநதனானதிணசகளனை சிவிபது அதிட்டான
[illegible]னபதனை ஆராயிதலானறிய அறியாணமையனறுயிற
[illegible]. இதுக றும கூறிம்பாதலால (அவவதிடானன
[illegible] சிதனாசசயமேனும) இசசாதனமில உணணமையில
[illegible]டானமன்ற சிதனாசசயமென்ற எங்ஙனமெனின்,
[illegible]ல ஆராயிதலான பூரவபசசிற கையாதலால
[illegible]னபின வினறுனறு அதிட்டான மன சிதனாசமாயி
[illegible] ஆராயிதலான அதிட்டான மாவன சிதனாசமாகுமேல்,
[illegible]மனாசரயினை, சமாதிகளன சிவசிதனாசமாய் நிற்றல
வேறு ஆகமாயாசரியர்வேண்டிய. மேலுறு நானறு வெனனினை,

நந்திஉவாயர் பாடியுரை.

அனகநான காரிய மானசது றயிடு
வியபரு மனமாதிமென றுகூற
லாகியான நினறுமென றுகூற, எனக கூறியருள
பானனன' இசனால சீவபோதமாயநின்ற அவதகாதசிரய முத
லிய கற்பனைகளனைகழிந்து நிருபாதிக சிவபோதமாநினறமை
கையிற்று. ஆகவே மூனறான்று சீவபோதமாபநின்றதும கா
ணலாகுமே, பின்றான்று சிவபோதமாப நிற்றதும காவன
னபதாக, இவற்றுல், காவனன்பது இவவிரணடு மெனப்படுமா?

அன்றிப்படாதா ? இரண்டுமேஎனினின், சிவபோக அத்தோ
ணத்திலு சிவபோத மெயஎஞ்ஞாணமும சிவபோதமெயஞானத்
திலு சீவபோத அஞானமும இனருகின்றன இவற்று
ளொன்றிலானு ரு பலியையனுறும அனனியோன்னியாபாவ
பாசக்துகளு இவ்வாணவமலமா
ணமகவபொருளு உணடெனபதா? அன்றிஇனறெனபதா?
டெனபதுகாவெனினின, இவ்வான்மாவினுயாகியாகாவனனபதுஞா
ஞானமாகிய சிபோதமும சிற்போதமா? இவ்விரண்டு
மும அனெபோனனியாபாவ மு மெறுன்னறையபால
விருப்போமு வெனன வெனினின, ஈவனனதனைதயுணரி
இவ்விருப்போதமும அனெபோனனியாபாவமுமாகின்றன
தால, ஈவனன தனியுணரா சக்தியுமபொருளன்ன
தது வெயவனவடிவின, இவ்வாறுணரதலுமபோகாத அசிற்போ
ருளகள வெனபாரு மெயய அவகவிபாருளு இவ்வா
கும, அவ்வகவிபாருளுணரி இவ்விருப்போதமும இன்மை
யால அவ்வசடபாருளு இவ்வாறுணரதலுமபோகாத, ஆகிய இவ்வி
ரண்டுமலமுமபோகுவதால அவ்வான்மா
பதுவிடுவி தலகக்ஷணசிவபோகமாகவிடுவி
தலகக்ஷணஇச்சாதிபோகமுமபெறுவதனால,

சுத்தவர்ன போதம்

விட்டலக்ஷணதனையுடையவிடுவிடாதலகக்ஷணதனையுடை
விடுவிடுவிடாதலகக்ஷணயாலவிளங்குவிளங்கும்வ.

எனமகாவாக்கியமு வருதிருக்கன்றபடி அன்றியும,

சோடசாரம்.

வாலமதி யுகமதி சோமனாரூன வருஞானக்
காலமுமாக கண்டு கதிததேதாமே—சீலமா
மப்போது நமக்கில யாரோப மானவெலா
மிப்போது பொய்பான வே. என, எலலாமாயும் அல்
லவுமாயுமிருக்கும் நிலைமையைக குறிபபிதததாமென்க. இது
நிற்க.

சோபாதிகமாக நின்று சீவிக்கிறதர்மம் அறியாமையி
லோ? அன்றி அறிவிலோ? அறியாமையிலேயேயெனின்,
அவ்வறியாமைபிற சீவிகக்கிற முதலெது? நானெனபது தானெ
னின், நானென்பது அசிட்டாஞரோபங்களைக கடாத எகாகா
ரனைமுன்னரே முடிபாபிற்றா! எங்ஙனம சீவிதது அதுவ
ரும்? அனறியும், அதிட்டானவகமே உசிதது, மரித்தல் முத
லிய சீவிசதலே எலாதாயின எகாரனை அவவுதிதது முதலியவற்
றை வசக்கும்? எவவறியாமையில் சீவிததலியலகுகினறதோ அவ்
வறியாமையே இயற்றிறகு வினைமுதலெனப் பட்டதெனக.
புத்தோகம, முதம்தாகம, தூரணைஅதோகம், சத்தோகம், சித்
தோகம, சாபதோகம, சுதோகமுதலியனவாகிய அனேகஞான
சாதனபவங்களைனைதது அறியாமைகாயின வை உருப்படல்,
வெளிப்படல், வளர்தல், தூரிதது தல், தேயது தல், மரித்தல்முதலிய
அஞ்ஞானபவங்களைனைதது அறிவுமெனப்படுமெ. அஙஙன
மில்லையே' அறிவிலுணடாகியஞான ஞானபவங்கள் அறிவுக்
காகவின் அறியாமையிலுணடாகியதும அஞ்ஞானபவமனைத்
தும அறியாமைகாயினறிற்கு முணினமெனக அறியாமை
யையனறிச சீவசதுவமெனபதறகு மேறறுமுதலுண்டா? இல்
லையே? ஆகலின், அறிவையனறிக கூடதசாடசி சைதன்னிய
மென்பதற்கு மேறறுமுதலினறெனக. அறியாமையாகிற சீவ
த்துவதனைதச் சீவனெனமறு உயாதிணை ஆண்பாற்பொருளாக
உருவகப்படுதது முதலாகுவதால், அதெனாரு புருடனெனப்படு
மாயின, அதம்தாம முதலெனப்படுமெ, இதுகாலதசதுவத்தை
க்காலனெனவழுகி யுருவகபோலாமெனக. உதிசதல், மரித்
தல் முதலிய இனபதுன்பானுபவங்கள் சீவன்டாலதெனச் சத

பிரமாணங்களால் வழங்கிவருவது அறியாமையின்பாலதென்
றுரையிறறு. ஆகவே, சிவதத்துவமென்னும்பெயரா தொழிறபெய
ரா? அன்றி வேறுபெயரா? சிவிகைக்கும் தாமதத்தையுடையதால்
தொழிற்பெயராதானெனின்? இது தொழிற்குணமெனப்பட்
டது. இத்தொழிற்குணம், கிழமையெனப்படுமன்றே? கிழ
மையென்பது சுதந்தரமாகிய உரிமை. இவ்வுரிமை பிறிதின்கி
ழமையா? அன்றி தன்கிழமையா? தற்கிழமையெனின், இஃ
தெஞ்ஞான்றும் தன்னையல்லாத சுதந்தரமாயமுடியும். மூடி
யவே, நாமுன்னுட்டானமே பயனில்நிற்போம் அன்றியு, சிவ
ன்முதற்பெயரை வழங்கப்படுதலாலும் சாலுமாதலினாலும் மூடி
யுமு மூடவுரை, பிறிதின்னதுமையெனவெனின்? இக்கேட
மை நமக்கு எதுவாதலுப நிகழ்தற்பாலது, சாத்தனைக்கூடுங்கா று
டெனின், அதுகாறுமென்னசிவனென்னவுரை என்முடிவதனால், எனை
பிரமாணமானவுடை வழங்குகடபுமன்றே? அங்ஙனமே வழங்கப்ப
டுமெனின்றதுவதற்றுக் ஆதாரமாகிய நானென்பதன்றே? நா
னெனபதில்லையாயிறறு, நானெல, கட்டைமுதலியவற்றுள், அறிவு,
நீர், கள்ளன் முதலியவைகளு ஆரோபிதமாக நிகழுவதுபோல,
சிவதத்துவத்துக்கு அசிவதத்துவத்துக்கு இன்மையாதிருக்கின்றது அவ
தனாதனிய முதலிபனவாகிய கற்பனைகருக்கு ஆதாரம் நா
னெனபதாயினைக. எனவாயிர,

கைவல்லியம்.

தூலசூக்குமகாரணதேசான்றுமுழுமன முவ்வகைத்தாகுங்
காலமோடறுவகைப்பட்டுவிளங்குகலைமோலைகளை
போலவேவேறுவேறுத்துநின்னவித்தகமென்பெறு
லைமோகடவுளாணவமலைவகையகலவருஞ்சாடசிற்சத்ய. என்றுமே,

பலகலையுமுணர்ந்தகுருவின்மொழிந்தபடியிவனுடனே
பலம்பெறும்
பலமலினமதுட்போலச சச்சிதாநந்தமென்றும்
பரமாத்தகன்னைதப்
பலவாழுகுங்கணசூழுதச் சமாதியிற்றான்விழித்தபப்
பார்த்தபோது

பலவடிவாந் சராசரசித் திரங்களெலாந் தோன்றுமொரு
படமா னதேனை.

என்றும் கூறியவாற்றாற் காண்க சிவனென்பது அங்கப்பொரு
ளென்பதன்றோயெனின், அச்சிவப்பொருள் சட்பாவகற்ப
னைசியோகத்துவதனதை யனறித் தனிய ஓர் பொருளன்று,
எங்ஙனமெனின், அதிட்டானம் அக்கியானம் அந்தக்கரணம்
தேகத்திரயம் பிரதிபிம்பம் அக்கியாசமென்னவாம் இச்ச
ட்பாவத்துள் அதிட்டானமென்பது நிதரிசசகாரிய சுயம்பிர
காச சுபாவனைதனனிடமெனாகும், அக்கியானமென்பது வெ
சுயம்பிரகாசனைதனனிடத்தின்கண் கற்பனையால் அறிவுதடை
த்தாற்போல, முன்னாற்பிரமனுக்கு உபதேசஞ்செய்தபோ
லிருதயத்தின்கண் வாசோமயமாகிய வாக்கியாபதேசஞ்
செய்தல் முதலியவற்றாற் காண்க அந்தக்கரண
மென்பது வெட்சுபாவத்தால் உள்ளதும் எல்லாவற்றையும்
அறிவதுமாகிய பிரதிபிம்பமென்பது வேதாந்தபாவனை
யினாலுண்டாகிய வாசோமயமாகிய புலனென்பதாகும்.
தேகத்திரயமென்பது ஸ்தூலசூக்குமகாரணமென்னுந்
தேகங்களைக் குறிக்கும், அவற்றுள் ஸ்தூலதேகமென்பது
பஞ்சீகரணஞ்செய்யப்பட்ட பஞ்சபூதங்களாலாகிய
தேகமாம், சூக்குமதேகமென்பது பஞ்சீகரணஞ்செய்யப்
படாத பஞ்சபூதங்களின் சூக்குமாம்சங்களாலாகிய
தேகமாம், காரணதேகமென்பது மூலப்பிரகிருதியாகிய
மாயையாலாகிய தேகமாம், இவற்றுள் ஸ்தூலதேகமென்
பது பிராரப்தகர்மத்தினாலாகிய தேகமாம், சூக்குமதே
கமென்பது ஆகாமியசஞ்சிதகர்மங்களாலாகிய தேகமாம்,
காரணதேகமென்பது அனாதியாகிய மூலப்பிரகிருதி
யாகிய மாயையாலாகிய தேகமாம், இவற்றுள் ஸ்தூல
தேகமென்பது பிராரப்தகர்மத்தினாலாகிய தேகமாம்
என்பதனை,

"ஆரப்தங்கர்மமாயுள்ளளவுமுடனாகியிருந்தனுபவிக்கு
மாகாமியசஞ்சிதங்களைப்போல்
வேறாதலானுமிதரை நிகழ்பவோவாதலானும்
ஆரப்தமாயுள்ளளவுமுடனாகியிருந்தனுபவிக்கும்
அதிட்டானசைதன்னியம், அக்கியானம், அந்தக்கரணம்
தேகத்திரயமென்னுமிவை முதலியனவும், மற்றுள்ள
னவும், மூலப்பிரகிருதியாகிய மாயையினாலாகிய
தேகமாகிய காரணதேகமும் அனாதியாகிய புலனாகிய
வாசோமயமாகிய வாக்கியாபதேசமும் முதலியவற்
றாலாகிய சூக்குமதேகமும் ஆகாமியசஞ்சிதகர்மங்
களாலாகிய தேகமாகிய சூக்குமதேகமும் ஆகிய
இவையனைத்தையும் உடையதாயிருக்கவேண்டும்,
அதெங்ஙனமிலையே! நிரவயவமாகவும சுயம்பிரகாசமா
கவும்.

இருக்கின்றதாலென்க. அக்கியானமென்பாமெனின், அவவக்கி யானம் சடத்துவமாயிராமலும் அதிட்டான சைதன்னியத்தின் பால்ஆரோபிதமாயில்லாமலும் தனித்து ஓர்முதலாகவிருக்கட் டும். அந்தகரணமென்பாமெனினின், மற்ற அவவந்தக்கரணம் அக்கியான சமபந்தமில்லாமலும் அவாதாரான சலனவெழுச் சியில்லாமலும் தனித்து ஓர்முதலாகவிருக்கட்டும். சீவபொ மெனபாதெனின், அசீதத்திபா முதனாற்வின், சீவபொ ருள் முதனூலெதிராகாது முதனூலினாலெனவழங்கட் டும். அநாதியாச மலபாவமெனின், அவைதொடர்பாகித் தோன்றாவென்னும் ஓரியல்புடைத்தாகலும் எதாவதுதந்தால் சுவீகாரஞ் செய்யுமியல்புடைத்தாகலும் அச்சுவீ காரமெதுவதுதன்னை அநுபவிக்கத்தடையாதிருக்கட் டும். இங்ஙனம் சீவனைபற்றிய முடிபாருள்களெதனையு தென்றோற்றுதுமாயினிதுணர்க

தூலதரு சூக்கதரு ஆகுபெயர்த்தன்மைபோல் தோன்றுதற்றொழிலாகிய அகம்பாருள் மேலும், அவ்வகம் பொருள் அகப்பொருள் புறப்பொருளென்னுமிவற்றுள் சீவபோ தமுள்ளுறுதலாகிய அகப்பொருளாலும் அறிபவனாகிய சீவ போதமுள்ளுணர்தலாகிய அகப்பொருளாலும் எதாவதுதந்தால் சுவீகாரஞ்செய்து அதனைபற்றி முதனூலாகிய சீவபோ தமுதலாகிய அகப்பொருளாலும் அதனைத்தடையாதிருக்கும் அசீதமாகிய புறப்பொருளாலும் அச்சுவீகாரமெதுவதுதன்னை அநுபவிக்கத்தடையாதிருக்கும் அசீதமாகிய புறப்பொருளாலும் அதனைபற்றி முதனூலாகிய சீவபோதமுதலாகிய அகப்பொருளாலும் அறிபவனாகிய சீவபோதமுள்ளுணர்த

லட்சியமாயையில் சிவலட்சியமாயையும் இன்மையும், சிவலட்சியமாயையில் சிவலட்சியமாயையும் இன்மையும் முடிகின்றவென்க. இங்ஙனம் முடிவதால் தொடர்பென்னை யெனின், இவ்விருலட்சியமாயையும் யாருக்குத்தான் நிமித்தமாகின்றன? தமக்குந் தமக்கேயெனலாமா! எனலாமெனின், அவ்வாணவத்தினைத் தம்மிடத்துள்ள சுழுத்தியமாயையும் சாக்கிராவத்தைத் தமக்கேயெனவும் உணரப்படுகின்றதுபோல, இருவகைச்சமாதி சிவயோகமாயையும் அவ்வாணவத்தினைத் தமக்கென உணரப்படலாமா? கெட்ட அரசனுடைய சுற்றத்தாரும் சாக்கிராவத்தானுமையும் வாசனைப்போலி பாகச் சொற்பமாயையும் சுகசன்ம உணரப்படுகின்றதுபோல, இவை வத்தாதீத மாயை சிவயோகமாயையும், கெட்ட சமாதிசிவயோகமாயையுத்தினமாகவென் றிப்பாலின்மையையும் உணர்ப்படாவோ? அவ்வாயை வதுதான் மாயை தன்னிடத்தில் உணரப்படாது மற்றை யோரை அபரசுகசன்மரென்ற உணரப்படுகின்றதே, இவ்வாறாய அவத்தைகளுள் தான்மாயை சாக்கிராவத்தையினை யுடையதாகி அவ்வாயை தன்னிடத்தில் உணரப்படாது மற்றையோரை அபரசுகசன்மரென்று உணரப்படுகின்றது. இவ்வாறாய இருவகை சமாதிசிவயோகமாயையும் அதற்கும் தமக்கும் தாமேபோத மாயைகளாகவே? அவ்வாயை தன்னிடத்தில் தமக்கும் தாமேபோத மாயைகளாகவும், இவ்வாயை தன்னிடத்தில் அபரசுகசன்மரென்ற உணரப்படுகின்றதுபோல, இவ்விருசமாதிசிவயோகமாயையும் அதற்கும் போதத்தையுடைய தாமேபோதமாயைகளாகவே? அவ்வாயை தன்னிடத்தில் அபரசுகசன்மரென்ற உணரப்படுகின்றதுபோல, இவ்விருசமாதிசிவயோகமாயையும் அதற்கும் தாமேபோதமாயைகளாகவும் உணரப்படுகின்றதே? அவ்வாறாயின், இவ்விருசமாதிசிவயோகமாயையும் அதற்கும் தாமேபோதமாயைகளாகவும் உணரப்படுகின்றதாயின், தற்போதத்தினை யுடையதாகி அவ்வாயை தன்னிடத்தில் அபரசுகசன்மரென்ற உணரப்படுகின்றதுபோல,

யும் தற்போதத்தைவிட்டகலாததாய்மூடியும். சிவபோதம் தாஞ்சிய தற்போதத்தைவிட் டகலாததாயினும், சிவபோதமே ஞம் அகலவேண்டுவதுதானே ? இதனாற் சிவபோதம எங்ஙனம் தற்சிழமையெனப்படும் ? சிவபோதஞானம் அகலாக்கிழமையா கநின்று இச்சிவபோதக்கற்பனையை அகலச்செய்து முடிவில் தானேதானாயிருப்பதாமென்க.

இவ்வாராய்ச்சிக்கண் சிவபோதம் அறிவெனபது பூர்வபட்ச மூற்று. இதனைக் கிழமையாக்கொண்டோரும் ஓர் அதிட்டான போதமே மேலாகிய அறிவென்பதாமென்க

ருன் காவது

சிவபோத ஆராய்ச்சி விளக்கம்

மூற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

ஐந்தாவது

கூடவஸ்நனைசதன்னிய

இலட்சியார்த்த விளக்கம்.

வேண்டா.

இந்தவா றாய்ச்சியினி லென்று மிருப்புளதாச்
சிதனை வியாபகமே நோன்தொளிரு ம—வந்த
பரிபா ஷைளர்க்டோன்குடையோர்க் கொன்றுங்
திரமில்லார்க் கெதாவயாதித தேன்.

எங்ஙனமெனின், முன்னூன்று ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சிக் கண் சிவடோதம் அறியாமையாயுமை, தோப்பட்டது அறிவாயும் மூடிந்தன. மூடிந்த இவவிரண்டில், தோப்பட்ட அவவறிவே லும் காவனென்பதற்கியைந்ததா? அன்றி இயையாததா? இயை ந்ததெனின், அஃது எத்தகையதெனப்படும்? வியாபகமாயும், விளக்கமாயும், உபாதானகாரணமாயும், நிதியமாயும், சாட்சி யாயுமிருக்கின்றதன்றே? நாவனென்பதற்குப்பொருள் இங்ஙனமாயிருக்கின், அஃது தன்னையறியும் அறிவென்பதற்கு மூ னென்னவிருக்கினறது? இங்ஙனமாகிய தன்னையும் அயலை யும் அறிவதே அறிவென்போமெனின், அயலை அறியுமவச ரம் அறியாமையாகிய சிதாடாசனுக், தன்னை மேற்கூறியவண் ணம் அறிவது அறிவெனவுடாகின்றதே! எங்ஙனம் அயலையும் தன்னையும் அறிவதை அறிவெனப்படும்? சோபாதிகமென்றும் நிருபாதிகமென்றும் இரண்டிருக்கின்றன. இவற்றுள் சோபா

திசையெனபது, ஏகதேசமாக நின் றுணர்வது. நிருபாதிகமென பது, நிறைவாக நின றுணர்வது. ஏகதேசமய நின றுணர்வ தெனபது, இத்தேகசுதந்துணையாய நிறபது இங்ஙனம் நின் றுணர் ருமனுபவம் கற்பனையா? அனறி யதார்தமா? சற றாலகலாய். எஙஙனமெனினு, உலகெனபது சடமுமு, உடலெனபுதுவிய ட்டியுமாயிருக்கின்றன. சடமுமாகிய உலகம் தோன்றிட ஞானறு வியடமுமாகிய இவ்வுடலும் தோனறுவதெனன? அச சடமுமாகிய உலகமுதோனறு ஞானறுவியட்டியாகிய இவ்வு டலும் தோனறுமற் போவதெனன? இவ்வுடலை உலகபிபொரு ளனறுபினு, அவ்வுலகோடு தோனறி மறைபவேனறு வதினறு தோன்றிமறைதலால இவ்வுடல் உலகப்பொருள் எனபதறகு முரணினறு சமட்டியும வியடமுமு ஒருங்கே கணப்படுதல சகலாவத்தையு ம, ஒருங்கேகம்மறைதல் கேவ லாவத்தையமாகின றன இவ்வுடலை நனைதசினையுய அரிசம் ராகு டாவதனைப ற்றி ராமனை ருர் காய எறுகருதது இவரோ ஆர்கொறனை? இவ்வுடலினைகணிருது அரிசுரனெனெனன இ யலசது பத்துங்கன்னயளரி ர முதலாயிருகூடுமிய தோரா ல் ரரி திராயும சாலபரதிராபயுமிருகனறித ' ரோராறன் மா திரமாகத தோனறுய தோறறுதலில நிலை ரிகொனரனை டன்பது. சானவிறரோரண் றும நீரிலகினறு அரிசுபபுதலிட பலகி னையகள் புரிகினரோமனபது போலாகனறது அகதானல நீர அருசுதலமுதலிய அனுபவஙகடகினையயாதனை இதறகு ஒப்பி டலாமோவெனின, அனுபவததுகனையாதது யதார்தத்தொக்கு ம' அஙஙனமாயின, கடபடமுதலிய அனுபவஙகளை போல் இரு கமவேணடுமாகுமி அகதடப அனுபவஙகளிலம பொருளுநா நூறலாருளும அவறறைறவிடடு அகனறிருகினற தரக்குமி அகஙனம் நிகழியிலலையே' அஙஙனமும நிஙகி யிருநதாலனரோ அகடபடஙகள அனுபவத்துகனையயும் இருபபதும பொரு ளும நூற்பொருளுமாகலின, பிடிததல் எடுததலமுதலிய அனு பவஙகளுக் கினையகின்றன. கடபடஙகளின்றி மட்பொருளும நூற்பொருளும அனுபவப்படடுமேயெனின், அமமடபொரு ளும் நூற்பொருளுமினறிக் கடபடஙகள் அனுபவபபடடுமே, அனறியும், மட்பொருளும நூற்பொருளுமு, யாவரும வகுதது

பதறகுத தேவதாபிமபமாகவும, திருமஙகிலிய நதுக்குசசபா
கவும அணுடவப்படுமெனறான்று கடபடஙகளனைடா? இலலையென்
றே? கடபடஙகள அனுபவபடியெனான்று மட்டுமாருளதாக
பொருளுமினறே? இருஙகினறதால, அனுபவப்படுதல எனைவ?
மடபொருளமதாறபொருளநனறே? ஆகலின, கடபடாணுப
வஙகள சாடறல மாதரமுமடபொருள தாறபொருளாகு
பவஙகள யதாகதகுமாயிறறென்க இபபடபொருள தாற
பொருள் போனற மண்முதி சவபடடசதனையனறி உடலென
பது எஙஙனமபொருளாயிருஙகினறது? தோறறல் மாதரமா
யிருகக தாம இவறறிலிருநதறிவது எஙஙனகூடும? கூடா
மையால, இசசமடமு லிபபடி சதோறறஙகளாயம அனைவ மணகு
லபுய எஙகிருநதறிகினறனம? இய யகக மறறதுமி, நாமிருச
கற்கிடறுய நமகுயசார்பு நிலையப்எஙகுளமவ விடபடுமே? இது
திறக.

அடுத்த இநதிரியஙகள மாறுகினறனவா? அனறி நாப் மா
றுகின்றன? நாம மாறுகினறனமெனின, நாம மாறுகினற
னை நாறறிருபது அறிவனாநது யாது? நாம்மறிகினறனவ
னின, நாயமாறு கினறனமனறு. கடபால மாறுகின்றனவெ
னின, நமமை மயனறி யிய பகபயபாருளியாது? வேறின்றுக
ன்? நாமெனனபது யாதே அது வியாபகபபொருளென்பதற
குமாணினறு. அனறியு, எது இவவவதனைதகளாக மாறுகி
னறது? நாமெனனபதனறு, அறியாமையினின், அவவறியா
மை நானெனபடனையனறி இதுகாறும உணெடனைப்பட்டதா?
இல்லையே? இல்லையாயின அறியாமையாகிய இவவவத்தாத்தி
ரபகளுக்கு உடாதானகாரணமுமியாது? வேறினறுகவின்?
நானென்பதே.

அனறியு, இவவவத்தாத்திரயஙகளமாறினும, நானென்பது
வருதான்றேறனும மாறினதுணடா? இன்றுகவின், மாறுமவ
தாத்திரயஙகள அநிதியமாகின்றன. ஆகின்றதால், மாறுதிரு
க்கின்றது நானென்பதாகவின், நானென்பனைதயனறி நித்திய
மெனபதியாது? வேறின்றுகவின், நானென்பதே நித்தியமென்
றுத்து றுரணின்று. அன்றியும், இவவவத்தாத்திரயமும் வினை

குகினறது எநதவிளகக இனலென படும? சோமசூரியாக்கினி விளகக இனலெனின், செபபனமும சுழறசியும எவவிளகக த்தினால விளககுகினறன? சநதிரகாச விளகக எதனலன்றோ? அவவீரவதனைதகாணறறும காணனெபது கணிவழிவ யிருகக, சாகஷிரமாகிய இவ்வீரவசனைதகாணறறு மனிபினரிபிருகக்கின றது இவவவதனைதகாணனெ பது வெளிவழிவாயின, சோமசூரிபாகக்கினி வேணடியதினறெயெனின? திரிகாலஞானிக ளுக்குச சோமசூரிபாகக்கினி உதவிபிருககடடுமோ? அவ களுககுச தவங்காரணம கவெனின, அநதஞானமும தவசதாலவரிலும விளகசுமபயாரபாலதனபாலதன்றோ? ஆகலின, காணனெ பது வெளிசகவழிவமென சாறது முணினறு அனறியும இவவிரணடிறகும ஒருவரிக கிரதியடாயிரு நது அறிநதுகாணறறலாயின காணனெபதறகும கேளவிபடு நடாகு? சாடசியமபறறி சாடசுமபனெ நது வெ சணமாக கின்றுனெ எனறு, ஏறறினாகலின காணனெபதறகும கேளவிபறறி நடாகு? சாடசுமபனெ நது இவ சணமாக

யும்கமக்கு, அணிமைக்கண்வந்ததுண்டா? அன்றி அதன் அணி
மைக்கண் சாயபோனதுண்டா? இல்லையே! ஆகவின, பர்வத
மாசத் தோற்றுவதியாது? மூன்ஞான்று காணப்பட்டதைப்
போலவே தோற்றுகின்றவெனினை, இப்போவதனைப்போல்
அண்டரண்ட சராசரங்களனைத்தும் தோற்றல்மாத்திரமாகக்கா
ணபடுகின்றனவல்லவா! இவையனைத்தும எவ்வகைகாணப்படு
கின்றன? நிலைவிற்காணப்படுகின்றனவெனினை, அந்நிலைவுள்ள
துணைத்தாயிருக்க, இவண்டரண்ட சராசரங்களும காணப்படு
கின்றன? அங்ஙனமாயிருக்க அதனைகண் காணப்படுகின்றன
வெனின், அவ்வகலவிடம் வெளியெனப்படுமன்றே? எங்ஙன
மெனினை, வேடிவதம் தோற்றுகின்றது, உயிரதனிலுமை, நீட்சி
யிலும, அகலத்திலுய இவ்வதனைகளிலன? இருக்கின்றதல்லவா?
இவ்வாறாய இத்தன்மைத்தாயிருக்கின்ற இப்பிரபஞ்சம் தகபறவற்றி
ருக்கின்றதன்றா? இவ்வதனைகளிலுய யாதிருக்கின்றது?
வென்றறிவுள்ளானையெயினின், அவ்வெவ்வாறான பிலவாறையென்றே
வெளிப்படை. இவ்வாறு இப்பிரபஞ்சத்தின் அகப்புறத்
திலுள்ளவிடமெல்லாம, நமக்குப்புலப்படாது காரணசூக்கலைவில்
லச் சேர்ந்திருப்பதாம். இதனையறிற்றாகவென்
றால அவ்வாகாயத்தின் குணமாகுமன்றா? இல்லையன்றே?
இவ்வாறாய பிரபஞ்சமுழுமிருக்கின்ற அவ்வெளிக்கு முடிவு
எட்டியிலையாவென்றே? பரந்து அந்தமில்லாதிருக்கின்
றதென்றா? ஒருவரும் அவ்வெளியானது ஒழுக்குமற்றுமுடிவி
யண்ணவாக்கவுடைத்தன்றா? இலையன்றே? அஃதாவது
வனமெனினை, நிலத்தான் இறந்தது கிரமமெனச்சுட்டும் இச்சு
ட்டுக்கு இலக்கியமாவதெவ்வாறு? அந்நிலத்தினிழைவும்
மேலெனவுள்ள பரந்தபிரதேசத்தை இடைச்சென்று அவ்விடங்
கிக்குளாயவிடமனைத்தும் கூடி இழந்தது கிக்குளென்னும சுட்டுக்கு
இலட்சியமாம, இவ்வெளிமையமன்றியுணர்டா? இன்னுங்கவினை, இவ்
வளவிய திக்குகளுக்கும இலட்சியப் இவ்வெளியையன்
றியின்றெனபதாயிற்று. ஆகவே, இவ்வெளியானது எந்தநிலத்
துக்கையைந்தது? தசதிக்குக்கும இயைந்ததெனினின், ஓர்திக்கு மற்
றோர்திக்கு எனப்படாததுபோல, ஓர்திக்குவெளி மற்றோர்திக்
குவெளியெனப் படாதிருக்கவேண்டுமே? அங்ஙனமில்லையே

எங்கும் ஏகவெளியாயிருக்கின்றதே' எனவுணரு மெய் கிழக்கு
தலிய திசைவித திக்குகளேயேறகும்? புறமெனபதையேலாத இவ
வெளிபானது உள எனபதை யாறறகினையகினறதா? இனறு
க்லின, உளளுந புறமும பறறி நககினறும இடைப புறமேனறு ஏற
றிருகக்மேனறேம்! அஃதிலலேமய! மேனனின, நாநகதற
மும்றிருககினறதா லெனக அபபுப புறமும அறறிருகக்கின்ற
தாயின மெய் நிலையாகிய இவ்வெளி அதிமதிதாயாக ரகிதமா
ணப்படுமனேறு? இதனை உறறுநோககுமபோ தெலலாம் இவ்வுண
ணமையென்றும அனைவரனபும வினவகும்' அவ்வணமேநாகக்காது
மும், இவ்வுலகனதமபாலுய! இவ்வாறாகபபடடுணவியாபகத
திலனேறு மெய் நாடோனாகுதிராகிய இவ்வெயகடோனறு
அனைவரனைவரும சமாகாரங்களாகுதலின, இவ்வுலகமு
நாமருபங்களாகுதலினால, இலலையெனறேனும, உளளதெனறே
றறுளளுனறுதினறு மடடுமாகப பாகபடாகாரணமால — இலலையெ
னறேனும, இலலையெனறும, மெயநனறாகாதெனறும, இவ்வுல
கினை, நகுடதுவி டபனறேனும எவ்வாதிவி டபனறும
அபபாவதமபாலும நாமருபமேதாகாரணமாக — இவ்வுலகு
தானது மோயினறது அவ்வெளியானது மெய் கபிறறாவுபோல,
பூர்வதமாகவ்புரிக்காவியுனை, மீனைபட எபபுனை வெளியாகும்,
இப்பாவதம்போல் மறறெனை நாமருபமுமேதாகாறி, மீண்டுமவ்வெ
ளியாயின்றது. இவ்வுணமே அவ்வெளியின்கண் தோன்றும்
[illegible] தோன்றிய ஒன்றும் தோன்றி

மீனைதிம வெளியாகலே முழகினறன சலமானது தனகி
அகண்டவியாபகததில தார்ன ஏகதேசமாய அலையாதிகளா,
கண்புரிதது விளஙகி ஒடிகதித தாணயழுவதுபோல, இவ
வகண்ட மெளியானது, ஏனது நிபூண வியாபகததினசுண
தானென ஏகதேசமாய நானீ அவள அவள அது எனகிறதுணி
பாலியமுதலிய அனேக ராமரூ நசளாக ஸபுரிதது விளஙகி
ஏனியஙகி சதாரையழுவதுவிகினைறது இவை பாவுடகணகூடா
னஅனுபவமனைறே? இவஙன பிரபடபதால, எஷ தோறறஙக
ளாகிய சாவுதறுகக; இவவினியாகிய தான அகண்டவியா
பகமாயிருபபதுமனறி, உபாதான காரணமாயுமிருபபது சதந்தி
யமன்றே? அனரியும அவவெளியாகிய தனடால சமபடியாக
வும விபடடியாகவுமகாணப்படுகினைறனவசள எ றவிகளனப்படுமே?
ஓறறுமகளெனின, அறிவுசகு ஏனசானமைபடுகினைறன? நானம
அறிகின்றசறகுக காணபடுகின்றனமனின, இதுதோறறஙக
ளாகிய நபரபிரபு ஈவினாகிரசாதது? இநதாலசரீரத
திலகிடநது புனன, நடைபெறுனாலறறாய
வில் சதது- காரசுக்ஷ்மபரனி ஒழுதலனர -ட-கா' இல
ஹயே? பரபுரீ நாரத சுபவ உனைவ ஒழுகுவல
னைசெகாலைடது அவவ ரபசுவிகுகணி லரத அனியானை
யிறைவனைறே? இவ னியாலைமனைய மிகக ஆதாரமாகக தழுவி
யிருக்குநூனைறம நபர யசாரதத வழிவம கொஞ்சிகதுமவளிப
படாதே! இதுநிறக

இருளென்று காணபடுகின்ற இடபாவதததை அறிகின்
றது அறிவாகுமின அவவறிவு உருவ மறவ அருவ உருவாருவமாகி,
மற்றுமில எநத விசாரரூபமாக நினறறிகின்றதது? அருவமாகு
நினறறிகினைற வுதாமின, அருவமமனபது இப்பர்வ தழுதலிய ச
றவகளுககும ஆதாரமாகிய இவவெளினையையன்றி இன்
னருமே! மின, அவவாதாரவெளிம்ய இபபர்வதததை
றதெனவருமே! மின, அவவெளியான து தனனேயுமி
னவருமே! அவவனமனறி உருவமாகநினறறிகின்றதெ
னறைற இபபர்வதம உருவபபொருளாகவேண்டும.
உருளாமின, கட்புலனாதலிய ஐம்பொறிகளுக்கும

தோன்றி அனுபவப்படவேண்டும். அனுபவப் படுகிறதற்கு காம் இந்தகரத்தைவிட்டு அதன் அணிமைக்கண் போயிருக்க வேண்டும். அங்ஙனமின்றெனின், டர்வதம் தன்தானகத்தை விட்டு நமக்கு அணிமைக்கண் வந்திருக்கவேண்டும். இங்ஙனமு மின்றெனின், எங்ஙனம உருவவழிவமாக நின்றறிகின்றவெ னக்கோடல் ? உருவாருவ வழிவாக நின்றறிகின்றவதனின், இந்நான்று தோற்றும் பாவதம உருவாருவமாகலின், நாம் உருவாருவமாக நினறறிகினறவ ன்பது பொருந்தும். பொருந் தவே, உருவாருவ வழிவமாக நின்றறிகினற அறிவு, எங்கிருப் பது? இப்பாவதத்துக் காதாரமாகிய வெளியினைகண்ணெனின், இப்பாவதம் சதுராவிதபக்கதகருள், ஓரபக்க ம தோன்றுகின்ற தன்றே? அங்ஙனம் தோன்றுகினறது, எத்தபக்கமெனப்படும்? கீழண்டைப்பாரிசம் தோன்றுகின்றாகதனின், அப்பாரிசத்தை அறிகறவறிவு, எப்பாரிசத்தில் நிற்கின்றாகதனைப்படுப? அக்கீழ ணடைப்பாரிசத்தி லெனின், அப்பாரிசத்தில் அணிமைக்கண் ணதாவதலும், அந்நிய பாரிசங்களைவிட்டு வெகுதொலை நின்றறிகின் றதன்றோ? அங்ஙனமாயின் அறிவுருவ பாவமாகிய உருவாரு வவழிவாகிய, இவ்விருவகைப்பாவதத்தும் உருவாருவ வழிவாகிய உரு வாருவமாகவிருக்கின்றது. இவ்வாறு அறிவுருவ பாவமாகிய இவ்விரு வகைப்பாவதத்தும் முதலாக வைக்கப்படுவது அருவமாகிய ஆகாயமாகலின் இவ்வுருவாருவ வழி வழும் ஓர்முதலாகலாம். எங்ஙனமெனின், இருதோன்று இப்பார்வதசனை அறிவுறிவுக்கு வழிவம உருவாருவமாயின், சாக்கிரமாகிய இடனைவில் காணப்படுகின்ற இவ்விருட்சத் தையறிகின்றதுவது? அப்பார்வதசதனை அறிப்வறிவன்றோ. இவ்விருட்சம் உருவமா? அன்றிமவறோ? உருவமாகவின், இவ் வுருவதனை அறிகின்ற அறிவும் உருவமாகவிருக்கின்றது. காம ருங்கனை இடனைவில் அறியும்தோன்று உருவபாவமாயும், அதத் தில் அதாவது கினைவின்கண்ணை நாமருபங்களை உருவாருவ மாக அறியுந்தோன்றுவ பாவமாயுங்கின்றறிகின்றது. இ வ்விரிடத்தும் அறிகின்றவறிவுக்குச்சாருபம் எவ்வனமிருக்கின் றது. இவ்விரண்டுமாயிருக்கின்றதெனின், நான உருவமாகிய வி ந்து விருட்சத்தை அறியுந்தோன்று உருவாருவபோதத்தின் உருவாருவமாயிருந்து பார்வதத்தை அறியுந்தோன்று [illegible]பத

மும் இன்றிப்போகின்றன. இவ்வளவும் ஒன்றிலொன்றில்லா மற்போகின்றதால, அணிமையாணவியாபாவ மெனபரறிஞர் கள். இவ்வுலகமிருப்பதால், கெடாவதத்தை அணிமையாகவும் சேய்மையாகவும் அறிவதுபோற் காணபது தனது உருவாருவபே தபாவத்தாலன்றே ? உருவாருவவழிவம தானலாயின, நான் இப்பர்வதத்தை அறிவது எவ்விருந்தினபடியும ? ஆதாரமாகிய அவ்வெளியின்கணனில, அவ்வெளிக்கணே இபபாவதடபோ னறகாமருவங்கள எவ்விகவற்க எவ்விவருஞான்று ஸ்புரிததுக காணப்படுகின்றனவா, அவ்வகவற்க அவ்வவருஞான்று அறிகின றது அவ்வுலகை ஆறிகின்ற அறிவு உருவாருவபோவபோல ஆரோபிதாகாரசந்தானமையல ல ? வேறொரு காபருபதனையும் ஏவ் வோர் பாரிசயதி , நினறறிகின்றதாக சேர்றறுகின்றற்க டன் றி, உணர்வியல அதபன பிலபதியிலை இலலீலையனும, அறிவது உலகாயபன்ன விருப்பாகின்றற ? அவ்விபாபக தநிலை வேவ்வேற்க்கூறாறுகின்ற ? , அவ்வவ்வியருருதறிகின றது சேர்வாரறுக்கின்றது என இருப்ப அவ்சாசாரங்களை யையுட அறிவுவாரை ழிருவாருவமாது இரவல அறிவெனடது அவ்வெளிழுழுது டங்கறமையனபதாயிறறு. ஆகவே, அவ்வெளி யையனறி அறிவென்ன பதனை ? இரணமையால, அவ்வெளியே தன்பாறபேற்றுவென யாளையும தாவேயறிகின்றது இதனல் அவ்வெளியானது உணர்வெளியனவும, அறிவானது நிறை யுணர்வெனவுமாகின்றது இவ்வுணர்வெளியினதன் சேர்றறும் இப்பர்வதமுதலிய சராசரங்களுட விளகுவது யாதிலுலென ப்படும். அதாவது விளகமெனப்படுவது இசசாசரங்களின் விளக்குசற்கு அவ்வெளிகலை சாபகூரிடாகின்றனி யென்பனவ யில்லேயே! இலலாமையால், எந்தவிளகதத்தால் இவற்றுதிசேர் றற்றங்களும விளங்கப்படுகின்றன ? சுறபிரகாசடாகிய விளக்கத் தாலெனபதறகு முணின்றனக. நாம விளக்கவழிவமாயிரு க்க அவ்விளகமும விளங்காததனலனெனின், அந்த விளக் காருரை றழுலலேடா ? சுதந்தரமாகப் பிரகாசிதது கொண்டி ருகின்றதே ! உருவம உருவாருவமாகிய சராசரங்களாகப் டார் ந்தும் புயர்வையே அவ்விளகம விளகாதது போலிருத்சற்றுக் காரணமன்றி வேறனென்க. சராசரங்கள் தோற்றுவதும்

படுமோ? படாததால், அவவியாபக விளக்கத்தைவிடாது ாழுக்கான்முடிருப்பது மிக்க அவசியமானைக.

இந்தன்றியும், உயிராகிய ஜவனோர் போதத்துக்கும் கூட்டுதற்கியம் உள்ளான அணையாவான, எகதேசவிகாரம். ட்டலைன்றம, எகதேச சுபாவ்பு ாட்டலைன்றம, அகன்ன்ட சுபாவபு கூட்டலைன்றாயம. அவற்புன் ஏதாத்றல்மாத்திரமாக கதீக்கும் அலைபாரியாயா கரணமாறும எகதேசவிகாரகாட்டமுறும், இரணாலைபாற்சட்டரு உபாதானமாயிருப்பது யாதெனச்சோலைபாற்சட்டரு உபாதானமாயிருப்பது யாதெனவிளக்கி இருந்துவெளிப்படுதல் வேண்டியாவதாயினும், ஜே சுயம்புப்பொருளாயினும், ஜே அலைபாதுகாட்டடுக்கு துணிபாதே அவசியம் வேண்டியிருள எகதேசமாகத் தோன்றியாலும் ஜே ஞானத்தன்மனை, அவ்வாறாயினும் ஜே ஞானம

மானது அகண்டத்துவமாயினும் ஏகதேசமாகத் தோன்றுமல்லவோ ஏகதேசமாகத் தோன்றுவதென்னெனின், உபாதிசதிரயபரதசோசங்களும், இப்-ருசதோசங்களில் ஓர்முதலினதாழிருதநாட்டமும் ஏகதேசகணடதத்துவமாகலின், இகண்டத்துவநாட்டம் அகனற அவசாய அநாட்டம், பரந்தோசங்களுகளும் ஆதாரமியாபகமாயுளள கேவலானுபூதிக் கண்டத்துவமாக நாமென்றோ ? இகலை, அந்நாட்டம கண்டத்துவமென்பதற்கு முதானனென்னை ? இவிவகதேச சுயம்புநாட்டமும், அதகுணமாகிய போதப்பிபாலுமை ஏகதேசமாக நாடியநாட்டம் முதிரமுதிர அந்த ஞானகாரடபுறகு இலகுமன்றோ ? அவவாகாரமய முதிரமுதிர அதகுணன மெய்ஞானம் எதகுணைதாகவிரகின்றதோ, அதாவது அகண்டபூரணமெனப்படுவது அத்துணைத்தாக விபாபிகுமனறோ ? அகனட வியாபித்தலே அகண்டபூரண நாடடமாமெனக. இவறறினகன் இன்னும் ஐயமுளதேனுலை கூறுதும்.

கேடோபாதி தோறறாளள ஞானறு எபகுபாயுள்ள மகாகாசமானது, அகடத்துணை வெளிட்ட துபோலிருகுமனறோ ? அபேவகதேச கடவழனைவநாடி இருநதநாடடம நீடித்தபடிக்கமாகலை, ஆபேவகதேசநாட்டம துவிாகது அதனுள் வெளிபட்டதுபோலிருகும வெளியில யிழுநூனறு, ஏகதேசமாக விழுபா ? அலறி பூரணையாக விழுபா ? அநாட்டம பூரணமாக விழுகிறதாகுப் பழக்கமுதிராகாலன்றோ ? ஏகதேசமாக முனைநூன்று பழகியதால் பினைநூனறிய ஏகதேசநாடடமே ணிழலுரு இதுபோல உபாதிசதிரய ஏகதேசநாட்டம தவிர்ந்து திதாகாசதனைதக கணடு சிலரநூன்று பழகுங்காறும் அந்நாடடம ஏகதேசப்பட்டிருகுமனறோ ! உபாதிநாட்டம் தவிர்ந்தபோதேபூரணநாட்டம வாய்ககுமேயெனின், பலநூன்றும் நூனுப்பியாசமசெய்து தெளியவேணடுமென்பானென் ? என்னை ?

ஞானவாசிட்டம்.

ஊனமிலா ஞானநூல் விசாரத் தாலே
யுயர்வீடு நண்ணுறுமென வுன்னமை யன்றே

தானறியு மவைபூதி ஞான தனநூல்
சற்குருவிம் மூவகையுந் தயமிலொத்தே
யாணவகை யியற்றில்விடா தானமாத் தோன்று
முற்பவறி வினர்கற்ற வரிய மெய்நூ
லீனமுறு மடமைதரு மிதுபோன் மற்ற
வெந்தநூல் கருமடமை யியற்ற தன்றே. எனறும்,

வைராக்கியதீபம்.

திரிவித வுலகத் தரிதெரு ளானித
தோவிடத தென்றுமோ ரொன்றை
யனைசெயிற் பிரம விக்ததையொத் திரிதோ
வெனறுமிவ் வுலகுரைப் பதனை
ரிசால்கீ தையிலை பிரமசா தகரி
ஞர்சுள வருதத மென்பதனுற்
பொரியபோ ரவ வுலகத மெனைமறை துணிக்கப
பிரமா னனனவிருத் தலினை எனறும கூறியவா
றாக முதலாகிய

விய கயோகபக யுல பிரார்த்தகாட்டம் வந்தும், அதர
ட்டம் பர்ருளையா நல்லகுவாதாறும, அந்தானம சத்தேதகம்
விபரீதம எனறுய றுரோனறும வந்துவந்து தாக்குமனேறு?
தாக்குந்தோறுய அயற்றைத கெடுந்தற்குக் கேட்டல், சிந்தி
தல், தெளிதல் என்றுய இமமுப்முயற்சியும் விடாது பன்ரு
ன்றும் நிகழுவெண்டுவது தினணமாகபின், வை ருணவியா
பக காட்டம எனிதில வராதென்க. இதநிற்க. இவியாபக
விளக்கம் தூலமுதல் அவிதனைதகாறுய் உள்ள விபட்டிதத்துவக்
குழாங்களனைதநினையும் அன்மைபியனவும், இன்மையெனவும்,
பொருன்படுமாறு காரணகாரிய நெறித்தாக ஆராய்ந்து சென்ற
முடிவின் நினறு சதேநாதயமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றமையால், நீ ள
ன்றும் நிதாம்பத இலட்சியார்த்த கூடஸ்தனெனப்படுமா? அன்
றி வேறெனப்படுமா? கூடஸ்தனெனப்படுமெனின், இவவிளக்க
த்திற்குக் கூடஸ்தனென்டானேன? வை தூலமுதல் அவித்தை
காறும் சூக்குமம் சூக்குமமாக ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து உட்சென்

ற முடிவில் அதிசூக்குமமாய் வெளிப்பட்டு விரிந்த இரகசியப் பொருளாகவிருக்கலென்க. இது அவததாதிய விடைச்சணமாகவின், பிரதிதியகாதம சொருபமுமெனப்படும். நிற்பிரத்திய காத்ம சொருபம், ஒவ்வொருவரது உள்ளதையன்றி இன்றெனப்படுமோ? படாததால்,

உத்தமவாதநூல்.

உளனந் சுயஞ்சோதி யொவ்வொரு வாக்குமனி
னுள்ளடி காணுமவை யோராதே— களமதக்
கறபனை தாசகியபதைக் காணுவதே நம்புலனை
சோறகடகாக் கேதுயாற்றார் சொலை

எனப்பாருளியிருக்கின்றது அவ்வடிவுள்ளதினை கண்ணுறும் காலை மந்சுய வதுதுக்களாக விடாது உதிக்கின்றதும் விளங்குகின்றதுமான பரஞ்சோதியை யுணர்வதனை மீண்டும் அவ்வாறாகின்றதாதலால்,

ஞானவாசீட்டம்.

எழுதுவாளரு மெழுதியிட வேதிகாண்பாரு மெழுதி
வழுவிலாது யிலை வனிலை யேயுரைசெய்தாலு மெனை
பழுதினையே வுரை நூலதனாலே பாரார்
கழுவுதுயினு லலைறி னெனவானே டேடுக கலை யெங்குக்கும்.

எனப்பாருளியிருக்கின்றது அவ்வாறு நிலைபெற்றதாயிருக்கின்றதை யெண்பதற்கு, உதாரணம்.

ஞானவாசீட்டம்.

தானுகு மிகுநோய்தரு மாகாயத திற்
சகதிரளாற்ற சிதகிரத்தைத் தானேகோட்டு
மானுத வுலகெமலாக தனதுசோதி
யாதலினு லதற்குமே றயலொன்றில்லை
நீகானுற்ற சகபேத வழிவாதாலு
நிறனின்ற வதனலழிவாய் நீங்காதென்று
நானுவாய் பொருட்புனர்வா னடந்தாகு
நடக்கவிட மிலாமையினுடவாதாகும். என்றும்,

பாடுதுறை.

பற்றற்று நின்றேறுமென் றாதேடா காளம்
பார்ப்பறப் பார்த்தோவென றாதேடா காள
முற்றவு ணர்வேயென் றாதேடா காள
முள்ளோனி யாதேறுமென் றாதேடா காளம். என்றும்,
அருந்தான காரிய மினைத்து மறவிட்டு
விருந்தான மாதேறுமென் றுதீபற
யெளியாகி னினதேறு மென றுதீபற என்றும் கூறிய
வாற்றாற்காணக.

உபாதி சகிதமாக நின்று நிகழும் எண்ணரிய உயிர்களது உள்ளமான து அதாவது சத்தம் சிதனதியான து வியாபகமாகவும் உபாதானமாகவும் விளக்கமாகவும் நிதனதியமாகவும சாட்சியாகவுமிருக்கின்ற சுதந்திரமான அனுபவமாயிருக்க, அவ்வாவ்வோருயிரும் நான் நானென்பதற்குப்பொருள் இனதையன்றியாதிருக்கின்றதா? உயிர்கள் பலவாயிருந்தும் அனைவகளுகது நானென்னும் இயைகமபொருள் பற்றியிருக்கின்றதன்றோ? இவ்வான்றையன்றோ எப்பொழுதும் நான நானனவறாதுகின்றன அவ்வனமவறாதபடி பொருள் எப்பொழுதும் பொருந்தியிருகின்றனதானலன்றோ.

நானவாசிட்டம்.

அகமகமென் றனைத துயிரி னிடத் துமிருந்
தனைவித முலைபப தாகி
சிகழொளியா யானமதத துவமான
சொருபதனைத நினைத்தல செய்வாந்
திகழிய குகையுளையுக் தேவனதனை
விட்டயலே தெய்வ நேடன்
மிகவரிய கவதுவதனை யெறிந்துசிறு
மணிதும் கேட்கை போலாம். என்றும்,
இவிஷயெல் லாமறுத்து மங்கலமெல்
லாமுதவுக் தேவபூசை
யாவதெனக் கேட்டலுமீம யருள்செய்வான்

றெய்வகதா னியாதென் றேற்றிற்
கேவலமே யரியல்ல வரனல்ல
பூதவ—ற் கிடைத்த தல்ல
வோவுமன மன்றடியு முடியுமிலாச்
செயப்படா வுணர்வே தெய்வம் என்றும்,

அருளியிருக்கின்றது. அன்றியுஞ், ஒவ்வொருபிரும் இவ வகமபொருளை அபரோட்சமாகுக்கொண்டு பலகற்பமும் பூசித்து அதுவாகவேண்டிய தது அவசிய மிருகின்றதால்,

ஞானவாசிட்டம்

தேகமுதற் பிரிவெளாய்ச கிறியனவாய பொருள்கள்
தெய்வ முனேடோ
பாகமறப் பணிமையற வழமுழுவற் றுளவுணர்வே
பரமபோத
மாகலிரு ளதிலுயர மருச்சித்தற குரிததாகு
மறிவிபரா
மூகருக்கு வழிவழுத லரிச்சனையே யயல்வினை
மொழியுமனறே எனறும அருளியிருக்கின்றது,

சுருதி உதித அனுபவங்களால் அகமபொருள்இதுவனமிரு கக, நாம ஒவவொருவரும எகசருதியங்களோயும் எப்போதுங்களோ யும் அனுபவிததற்கு கான நாமனன இயலாபாச போதங்களெ ழுந்தோறும் அவவப்போத நாட்டங்கள அதிட்டான மாவனன் னும் ஆதார அட்பெருமபோதத்தில விழவேண்டுமா? அன்றித் தூலமுதலிய இவவுபாதிதரியஙகள்மேல்வந்துவிழவேண்டுமா? அவவாதாரப்பெருமேபாதத்திலன்றே வந்துவிழவேண்டும். அ வ்வனம் விழுமிஇந்நாட்டம் அபரோட்சதனில இதுநான இதுநா னெனவும், பரோட்சத்தில் அதுநான் அதுநானெனவுமாகலின், அபரோட்சமாகவிழுந்து பழகுபவனை அவர்போன்றும் முன்கடை மே ஆறறிவுயிரே. என்றருளியிருக்கினமனர். அன்றியும்,

திறள்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற. எனவும் மகாவாக்கியம் பிறந்
திருக்கின்றது. இவற்றுல் அபரோட்சமாக அப்பியாசிப்பவர்
கள் மனிதரெனப் படுவரெனின், அவத்தாத்திரயங் கடந்து
பரோட்சமாக அப்பியாசிப்பவாகள் எனனவெனப்படுவா? போ
லிமனிதரெனப் படுவரன்றே? இவ்வப்பியாசிகளே போலிம
னிதரெனின, அவதஸ்தாத்திரயங்களில் கைப்பற்றுமலும அயா வ
ற்றுமலும் பரோட்ச அப்பியாசத்துகருக் கிழுத்தது இணங்கா
மலும் கல்விகேள்விகளில்லையே முற்றும மிகந்திருப்பவாகள்
என்னவெனப்படுவரோ தெரிகிலமே? ஆகலின ஒவ்வொருவரும்
காபருஷ்யங்கள் கானல் எனதாகத் தேனன்று கர்தாறும் இவ்வுண்மை
கான் எனதுளம் உறன அகற்றியகற்றி வெ ஆதார பொருமர்பா
கத்தில் அபரோட்சமாக விறவிழுமம், பரோட்சமாகவேனுமம
தத்தம் காட்டிய வழிகளிற்றுத வேண்டிய கிரணமாயின?
இவ்வாறாட சகங்கள் கூறுவனவன்றெது யாமறிகில
மென்க.

மூன்றாவது விடயமுதல் இரண்டாவது இருப்பாகத்தோ
ன்ற இச்சாசக்கியம் விரிந்துவருத ஆராயச்சியைபற்றுதாகுத்
துரைத்தல் வேண்டுமெனின, சத்தமுதலிய ஐந்து விடயங்க
ளும் எதற்குத்தோன்றுகின்றனவென ஆராயந்தழி, அவைகளை
டயங்களையும் பிறிதினைகிழமைகளாகக் கொண்டுணர்ந்துவரும
ஐம்பொறிகளெனதுணர்ந்தன. அதனல், அவ்வைமபொறிக
ளும் அறிவாயிற்று. ஆகவே, பின்னான்று அவைவம்பொறிக
ளையும் ஆராய்தழி, அவைகள அறியாமையாய் முடிந்தன.
அதன் பின்னானறு அறிவென்பதியாதென ஆராய்நதுசென்
றழி, வை பொறிகளைப் பிறிதின்கிழமைகளாகக்கொண்டு உணர்
ந்துவரும் அந்தக்காணங்களெனதுணர்ந்தன அதனல், அவ
வந்தக்காணங்கள் அறிவாயிற்று. ஆகவே, பின்னான்று அவ
வந்தக்காணங்களை ஆராய்ந்துழி அவைகள் அறியாமையாய்மு
டிந்தன. அதன் பினனான்று அறிவென்பதியாதென ஆராய்

க்துசென்றுழி கெடஅத்தக னாளாற்றிதெளிதலைமகள்ா
கக்கெகாண்டிவனாக்தானாஞ்சீவாழ்ாகாகூறியது. அதனை
ல் அச்சீவாோதாரா னதிவாாா

யித்தனையும் பகுத்தறியு மறிவுவடி வாயிருப்ப
தியல்ப தாமே எனறும்.

விடையமறிந் திடும்பொறிகள் விடைய மாமோ
மிகுபொறி யறிகரணம் பொறிக ளாமோ
வடையவறி வினைந்தக் கரண மாமோ
வதனையறிக திடுஞ்சாடசி சீவ னாமோ
தடையறவென றினையறியு மொன்று மேலாஞ
சாட்சியையென றுலகியத் தகுமோ தானு
யிடையறநின் றிலகுமெனி னதனைக காண்டற்
கேதுண்டா மதுவாகி யிருந்து சாதன. எனக்கூறிய
வாற்றுற்கண்டு.

ஐந்தாவது

கூடஸ்தானசதன்னிய

இலட்தியார்த்த விளக்கம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

அறிவது

நூலைக சிதாரோப ஆராய்ச்சி விளக்கர்.

வெண்பா

இருதலை மாபுசலினி லேய்ந்திடுதல் சததிண்டென்
றருதமின்றிச் சாதிகுமாகமம்தா—ரோத
லறிவிரண்டுகற் றுனகளாகமே யானதே
யறிவினனைத தேர்நதிடுமே யாநகு

மூன்றானது இருப்பது ஓர் அறிவெனகூறியது உண்மையாயிருகக, ஒழுவிலலாடிக்க முதலிய அரிய நூல்களில்.

காணு மறிவுதீ சாடடறிவு நாமவற்றைச்
காணைக் கழலுவ சுழற்றியிலே—ரூணி
ரைமதிருடபிப் பாராதே நான்குனென ரேத்த
யமிழ்த்துகர கமபோனிற் பாய்.

எனக்கூறியிருப்பானெனினின அங்ஙனம கூறியிருக்கின் றனதப்பற்றி நன்கு விளக்குதும் எஙஙனமெனின், அறிவென் பதற்குமேல், வேறே ஓர் அறிவுண்டென்பது, முதலறிவு அறி யுமறிவுய மேலறிவு அறிவிக்குமறிவும் ஆகினறன முதலறிவை யறிவிதறகு மேலறிவு ஒன்றிருப்பதுபோல, அம்மேலறிவையு

றிவித்தற்கு மேலறிவொன்றிருக்கவேண்டுமென்றே? மேலறி
வை அறிவிதற்கு மேலறிவொன்றில்லையெனின். முதலறி
வை அறிவித்தற்கு மேலறிவொன்று இலலையெனப் படாதோ?
படாதெனின், முதலறிவுக்கு மாதிரம் எங்ஙனம் பேலறிவு.
உண்டெனப்படுமம். அறிவெனபது, தனகுச் சுசாதிகமும்
விசாதிகமும் சுகதுபேதமும் மிருக்கச் சம்மதித்தாயின், அ்து
அறியாமை யெனப்படுமம்? இங்ஙனமிருகக ஈதறிவென்பதில
எது அறிவெனப்படுமம்? எது அறியாமையெனபடுமம்? முதல
றிவு அறியாமையும் மேலறிவு அறிவுமெனப்படுமெனின்; சிற்
றறிவு பேரறிவு பேதமின்றாகின்றன. இருகன்றதால் ஒனற
றிவாயும ஒனறறியாமையாயு எங்ஙனம ஏறகப்படுமம்? மூன்
றான்று சுசாதிவிசாதி சுகதுபேதம மூன்றையும் ஏலாதபே
அறிவெனச சமமதிதிருக்க, பினறான்று முதலறிவாகிற
அறியாமையிருகக சமமதித்தலென்னை? அவ்வறியாமை மேல
றிவுக்கு விசாதிகமன்றே? அனறியும, சிற்றறிவு பேரறிவென்
பதில் சிற்றறிவாயதுமுண்டென்றே? அசிற்றறிவு சுசாதிபேத
மன்றே? இச்சுசாதிபேதம பிரபன்முதல் பிபீலிகம ஈறுவா
யுள்ள எணணரிய கோடாகோடிகடகும மிஞ்சியிருக்கினறன
வனறே? அன்றியும, பாஞ்சபூதடவுதிக முதலியன வாகத்தோ
ன்றும இப்பிரபஞசம விசாதிபேதங்களன்றே? முதலறிவு
அறியாமையென்னின், இடமுதலறிவு எணணரியதாயிருக்கி
ன்றமையின், விசாதிபேதம அனந்தபேதங்களாயும, அங்ஙன
மினறி அமமுதலறிவு சிறறறிவெனனிர, அனந்த சுசாதிபே
தங்களாயும முடிகினறன. முடிவதால் எங்ஙனம்மேலறிவென்
றது அறிவெனபடுமம்? முதலறிவு அறிவாயின், மேலறிவாகிற
சுசாதிபேதமும பிரபஞசமாகிற விசாதிபேதங்களும இருக்க
லாமா? அன்றி, பேலறிவு அறிவாயின் முதலறிவாகிற சுசாதி
பேதங்களும பிரபஞ்சமாகிற விசாதிபேதங்களும இருக்கலா
மா? வத்துவெனப்படுவது ஒப்பும உயர்வும தாழ்வுமற்றதன்
றே? இத்துணைத் தோடங்களிருக்க, அறிவுக்கு பேலறிவுன்

னைச்சமமிதது அறிவுக்குமேலறிவு அறிவுக்கு மேலறிவ
னைசசென்று சென்று சறின்றி அனவதுதாகுந்தாடமெய்து
மே? இதறகென்செபறும! இதுதுணைக் கட்டுகளையும் கண்
குனாக.

சுசாதியுதலிய தேசசஞ்சாரத்துத திட்டாந்தமாவது—மர
த்துசகுதுதனை தோனை றாறாம்பை றிருசகால சுசாதியும், அம்ம
ரத்துக்குப் கபறுதலினை மாறு ப்ரந்தும் விசாதியுா, அம்மர
த்தின்கண்தனி இலைசானசுறுதலினையு விட்டுவீசாது அ
டுங்கியிருதலை சுவசாதேபோ, காரணமினையே இவாறேற தாட்
டாந்தமாவது அறிவை னாட்டு ந்தும்பொருமதாழுவாகுமை
னும சடாசாரமென்று நாசுமெய்சபடுக தேவறினிவு ஒன்றாரோ
டபலவாகசெல்லுமே இதுசுயாம், சுசாதியு, அறிவு நிவுக்கு
அதியாமனைட்டு மிருட்டுமுமு தோன்றாத்தும் எனவிசாதியுய,
அவைறிவு தானை சதுசுமுடி நிருத்துமாம் அதது சுவகதேபத
முமனெனக் நிரசுசுதிருமையை லுனின்று தேபதாயகரும் அறி
யெனபதறகென்றிருகையனா.

சுதீவர்னை போற்றும்

மெய்யனை யறிவமைசசில சேரறினிவ மிலைலவாக்
குயலைபடறி யுபசதினிவ சேயறிவுரசனை என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

பொருகடலிற் நினைரழுதலாப் பிறந்து வெல்லாய
புனலாகி விளங்காயற் புழுதி யாதோ
வொருபொருளாய பிரமமதாத் தியதேயல்லா
லுயபயமெனுங் கற்பனைப்பே றொன்றுமில்லை
யெரியிடைதிற் சூதியாத் திரதேய யல்லா
லிரண்டுமனைடோ வவ்வவைகதோலென்றுமொன்றுஞ்
சரிதைதிரி யாசேயாகப் பதத்தின் முயறிச்
சாதனங்க ணினைறந்தவர்க்கே சாற்றல் வேண்டும்.

என்றும் கூறியிருக்கின்றன.

ஓர் அறிவென்பதே சுவைகளாதிலேயே மிறந்திருக்கின்றதா யின், இரண்டாவதறிவு எங்ஙனமிருக்கும்? வேறுக ஒன்றிலே யிருந்தறகு ஏதுவில்லையாயின், எண்ணரிய அறிவென்பது இருத் தற்கு எங்ஙனமிடந்தரும்? இதனால் ஈரறிவென வழங்குவது விவர்த்தகல்பனைக இதுநிற்க. ஈரறிவென்பனைதப்பற்றி இன் னுஞ்சற்றாகக்குதும. முதலறிவு அறியுமறிவு மேலறிவு அறி விசுமு அறிவனேரு? அறியுமறிவு பொருளல்லவற்றைப் பொரு ளனவும பொருளைப் பொருளனவு முணர்தல். அவையா வன —தானல்லாதனைத் தானனவும் தனதல்லாதனைத்தன வெனவு ம. தானனலை தானெனவுமதனைதனலை தனைத னவு மேகாடலை இவ்விரனடியுமுமு யாபாலது? முதலறி வாகிய உயிர்களபாலதனின, இவ்வுயிருக்குடேல் வேறுகவே அறிவிருடாதுபாதுக்கு? முதலறிவுக்கு அறிவித்தறனினம் அவையறிவு அறிவிகாகாதுநி, உம்மினைடது எங்ஙனம தான அறியுமா? இவற்றாலு, மேலறிவு எவ்வகையாந்தா கீழறிவு இயற் றுசற்காகுமாயினும்வினைப்பு, ஏவுதற் காகதா கருதத்துப்படி இயற்றுதற் காகாதாகாடலும், சாயபாதுக்கு? இவ்வியறறுதற்கா தாவியலியகமு பிறப்பிறடம்பையதுதோகும, அவையகல வீடை ப்புதறகுரினின, இவ்விரனையுப் பயனையுட இத்தக காத்தா அருத்துகிறதாகு அற்றுகாதாதா இவ்விருவித வேலனையும, அவையாவன -பொருளல்லவற்றைப் பொருளென றும் பொரு ளைப்பொருளென றும உணருமு கிருதியங்களையும் செய்வித் தற்கானை இவருவதாகுமு! இவ்வியல்ம பேலொன்று செய்வித தற்கென்று வருவனைதக கணிபயிடத்த அதனலாக்கும் காரண மறிவு நீ காடடறிவு மாலையென திருவாயபலாக்தருளியது!

மேறறும பொருளல்லவற்றைப் பொருளென் றுணருமாறு உணர்தறகிசோபாவசதநியினெல்மயக்குவித்தலும், பொருளைப் பொருளென்றுணருமாறு உணர்த்தும அனுகிரகசத்தியினெல் தெளிவித்தலுமாயின, உயிருக்குத்தனக்கென்று என்னகாத்தத் துவமிருக்கின்றது. சிறிதேதுவுமில்லையே! உயிர இங்ஙனமகர்த் தநதுவமா யிருப்பதற்குத்தானே மேலறிவொன்றிருக்கின்றது? "சும்மாவிருத்தானையு யூதிக்கெடுத்தானண்டி" என்னும் ப

ழலொழிக்கிணங்க, அதுகியாயுள்ள மாணயக்கண் அதுகியாக வளாவிருந்த உயிரை வெளியிலிழுத்துவிட்டு இதுதுணை கோலஞ்செய்துகொண்டு இன்னும் வருகினறதென்பது பொருத்தமாகவிருக்கின்றதா? அவ்விறைவன் தனது காருணியபதாலே இழுத்துசெய்வித்ததேயனறி விவாத்தமாக வல்லீவையெனின, இக்கருணை உயிரின்மேல் இடையிலை வைத்ததற்கு ஏதுவென்னை? அன்றியும், இக்கருணைவைத்திருத்தற்கு முனருனறு இவ்வுயிர் என்ன கனமைசெயுதது? அங்ஙனமெடி மாயைகண் தான் செய்வதற்குத் தனக்குபாதிசத்தமில்லையே! ஓ லொய்டலும, வியுதுதிலை நனமசெயது விட்டதாகவே ஏறுமோமெனி ன, அவ்விணை இனறவன தூகத்ரச சதுதியிற்சாகதுதல்? இதறல் அகருணை இன டிரல்வாகதுதல் அகருணை இதறல் அதுதிய இருகவினா விதிரின, அவியபனைகருணை உயிரைப்பற்றியதுனறே? அங்ஙனம படறியிருக்குமாறு அதுதியிலேயே உயிர் வீடை பிற்றுசய்யாஸ் கூடாது இனமையால அகருணை இடற்கையுமனறு செயறலைகையுமனறு இப்புறற கருணையென வழுகுவது விவாத்தியமன் ரதிர் என்ன இதுகுறுக. ரதறி வியனவுறுகுவது உளாழாம்மை தூதரறுதிகாதா? அனறி ஏயவாகாதா? தகதவென்ன. அபரறுதிகாத்தா? அனறியபிரபல சுருதிகாத்தா? பிரபலகுறுதிக்கொத்தவென்க

தாயுமானவர்.

சந்தசுழு மெனதுசெய னினதுசெய மியாவெனலு
தனைமனினை யன்றி யில்லைத் துனையையால யோறலென்
வேதாந்த சித்தாந்த சமரச சுபாவமிதுவே யெலலாம்

திருவாசகம்.

வானுமி மண்ணுமி வளியாமி யொளியாமி
யூனுமி யுயிராமி யுண்மையுமா யின்மையுமாய். என்றும்,

சுந்தாழர்த்தீசுவாமிகள்.

ஊனையுயி ராணையுட லாணையுல காணைய்
வானைய்கில ணைணைய்கட லாணைப். எனறும,

வைாக்கியசதகம்.

புகல ரும்பரப் பிரயமாங் கட்றனிற்
புணாபணைத் திரையீசன்
சுகமொ டாருயி ரெனுநுகை யாதிக
டந்துமாற றிடுமெனறே
பசரு நான்மறை யெனினது லைதையெனைதப்
பற்றுமாம விடுக்றபாம்,
சுகவிசா ருபீமே பினைதது மென்றகற்றுதி
துவித்டா வதினை யெற்றீச, என்றும்,

ஔதுவுயது.

சுயபு ரடிநா முறி யிலாவ்தாழி வியாமுமச்
சிவனை துவாழ் வியென்றே
னையய மற்றுனைாராதியா வினைறுச்விசருக்கடைந்து
டாடாறு வருந்தீச, லைதவ்திதல்வினைகீ என்றும்.

குறள்.

அயர முதல வொழுதலெலலா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு என்றும்,

இங்ஙனம் அநேக நூல்களுந்தம் இறைவனையன்றி உயிரின் றனையும், வேறுகதேதான்றினும் ஓர் முதலன்றெனவும், இங் கனமிருக்கும உயிர அவயினைறவனுமன்றெனவும் கூறியிருக்கின் றனை அற்பசுருதிகளாககு ம்! அன்றியும், ஈறறிவென்பது உள தெனச்சம்மதித்து வே சுருதிகள் இவவுலகானுபவத்துக்கினையக் திருக்கின்றதே யெனின், ஈறறிவென்பது கற்பிதமென்ற சுருதிக ளனுபவத்துக்கினையயாததாக்கும்! இரண்டறி வெனக்கூறும் சுருதிகள் அனுபவத்துக் கொவ்வியதோடி யுக்திக்கும் ஒத்திருக் கவேண்டுமன்றே? அவயுக்திப் பிரமாணத்தைப்பற்றிச் சற்றா ராக்குதும. எங்ஙனமெனின், ஈறறிவெனச் சம்மதித்தது வியட் டி சமட்டி உபாதி குணம் தொழில்களாலன்றே? வியட்டி உபா திகுணம் தொழில்களென்பவை தனித்தனியாயிருக்கின்ற தூல

சூக்குமகாரணங்கள் உபாதிகளும், கிஞ்சித்ஞத்துவம் குணமும இராகாதி சேட்டைகள் தொழில்களுமாம். சமட்டி உபாதிகுணம தொழில்களெனபவை மெ யாவும் ஒருங்குகூடியிருக்கின றஅலசூக்குமகாரணங்கள் உபாதிகளும், சர்வக்ஞத்துவமுதலிய வைகுணஙகளும, சிருட்டியாதிகள தொழில்களுமாம. இவைவகள் எஙஙனமெனின், தணிமமம வியட்டியெனபதுட பலமரஙகளின் சேர்க்கை சமட்டி யெனபதுமாம். தனிதனியாயுள்ளவியட்டி உபாதி குணம் தொழிலுக்குப் பிரமன்முதல் பிபீலிகமிறுதியாக ஒவ்வோாவியட்டி சித்துப்பொருள இருகுகுமாறுபோல், சர்வமாயுளள சமட்டி உபாதி குணம் தொழிலுகளுச் சமட்டிசசித்துப் பொருளொன்றிருக்கவேணடுமன்றே? அசசமட்டியாகிய சித்துப்பொருள் ராசுரனெனவும், போதிமவனெனவும், ஞன்டானெனவும் பொருள்படுகின்றது மெ வியடடியாகிய சுத்துப்பொருள் சிவனெனவும சிற்றறிவனெனவும் அடனைமையனெனவுட பொருள்படுகினறது. மெ வியடடி சமட்டியாகிய உபாதிகுணமெ தொழிற்பக்கள் ஈறறிவாகிய முதலகளுககா? அனறி ஈறறிவாகியமுதலகள் உபாதி குணம் தொழிலகளுக்கா? உபாதி குணமெ தொழிலகளுககே ஈறறிவுகளுமெனினும, ஆழ்கருவிமலமே றறுமபாலகக றது. அஙஙனமாயினும, ஆழியானது வெவ்வேலகளிலுமெ யாது கரு? ஆழியாகியதன் விரலால் அலங்காரமா யிருத்தலாகாகரு! இஙஙனமேம, மெ இருவித உபாதி குணம தொழில்களும அவரறிவையுங்கொண்டு யாதுசெயகின்றன? பாதமுதிக் கினையாத சாதனங்களை இயறறி அப்பாதமுத்தியை எய்துதலாகாகரு? இவைகள் கிஞ்சித்துமபொருதமதயாயிருக்கினறனவா? இல்லையே விரலுக்கு ஆழியென்றறபொருதுமெ எஙஙனமெனின், விரலானது ஆழியைகொண்டு தான அலஙகாரமாதற் கலையின்றது. இதுபோல், ஈறறிவுக்குமெ உபாதிகுணம் தொழிலகளாதலி னெ அவவவ்வுபாதியாதிகளால் சிற்றறிவு பாதமுத்திகளை எய்துதற்கும் பேறறிவு அப்பாதமுத்திகளை ஈதற்குய பொருத்துகின்றன. அன்றியும், ஆழியென்பது விரலுக்காயினுமெ, இவவாழி விரலெனப்படாவாறுபோல, மெ இருவித உபாதிகுணம் தொழில்கள் ஈறறிவுகட்காயினுமெ அவவுபாதியாதிகள் ஈறறிவெனப்ப

டாவன்ரே? இவற்றுல் அறிவுவேறும் அறியப்படும் உபாதியா திகள் வேறுமாகின்றன.

ஆகவே இருவித உபாதிகுணம் தொழில்களையும் நீகருதி, அறிவு இரண்டெனனும் பேதமிருக்கக் காட்டுதற்கியையுமோ? ஈறறிவெனக்கொண்டது உபாதிகுணம் தொழில்நோக்கத்திலே யா? அனறி அறிவு நோகஙகத்திலேயா ? அறிவு நோக்கததிலே யேயெனின், .ஆகாயதிருட்டியில ஆகாயமிரண்டு பட்டிருககுமா யின் அறியுதிருட்டியில் அறிவு இரண்டெனபதற்குமூரணின்று கேடோபாதிமேகோபாதிகள்திருட்டியில் ஆகாயம் இரணடுபட். டதுபோலிருப்பினும இரண்டெனப்படுமா ? படாதன்ரே? அதுபோல, வியட்டிசமட்டி உபாதிகுணம் தொழில் திருட்டிக ளில் இரண்டுபட்டது போலிருப்பதால் இரண்டாயிற்ரு? இல லையே! இஃதிங்ஙனம் நிற்க.

இந்து உயிர் பலவன்றெனல்

உயிர் ஒன்றென்பதா? அன்றிப்பலவென்பதா? பலவென் பதுதானெனின், யாதிரணலெற்றறபாலது? உயிர்களிரணலேயே ரறறதெனின, உபிரைககண்டுழி ஏற்றற்பாலதா? அனறிக்கா ணுதுழி ஏற்றற்பாலதா? கண்டுழியே ஏற்றதெனின், சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி மூர்ச்சை மரணமாகிய இவ்வஞ்ஞானவத் தைகள் ஐதுள எந்த அவத்தையிற்கண்டேற்றது? அன்றியும், ஞானவத்தைகளாகிய துரியம் துரியாதிதம் இரண்டில் எந்த அவதஸ்தையிற்கண்டேற்றது? மை அஞ்ஞானவத்தையிற்கண் டது தூலமுதலிய உபாதிதந்திரயங்களையன்றியில்லையே! ஞான வதனைதகளிலோ காலதேசவத்துபரிச்சேதராகித சுயம்பிரகாசத் தையன்றி இல்லையே! ஆகலின், உயிரைக்கண்டு பலவெனறே ற்றதன்று, அன்றியும், உயிரைப்பலவென்றேற்றது ஒவ்வொன் றுழ் எத்துணை எத்துணையாக ஏற்றது? உடறறுணையாக ஏற் றெனின், மூவிதஉட லுள் எந்த உடற்றுணையாக ஏற்றது? அ லவுடற்றுணையாக ஏற்றதெனின், இத்தலவுடலெத்துணைய து? இஃது பருவத்துக்கு ஓரளவாயிருக்கின்றதே? அப்பருவபே தங்களில் இஃதெப்பருவத்துணையது?

திருவாசகம்.

புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றவித் தாவர சங்கமத்து
ளெல்லாப்பிறப்பும் பிறந்திளைத்தே னெம்பெருமான்

என்ற திருவாயமலர்ந்தருளியதை எற்கற்பாலதாகலின், இப்பல பிறவிகளுள் எபபிறவித் துணையென்பது? அவ்வபபிரவியுட லெவோர் பருவத்துணையாயிருகதின்றதே? அவற்றுள அவ்வவ்வுட லெத்துணையனைப்படிட? உடற்றுணை எதுதுணை எத்துணைத்தா யினுமு உயிர்கள் அனைத்துணைதருகபின அவ்வவ்வுடல்களுள் எகதேசமாகின்று இசசா ரநாணகதிரிலையகள நியறறி இயற்றி வருகின்றன. அங்ஙனம் இயற்றிவருளின்றது ஓர அறை வீடதி ன்கண் எகதேசமாயிருககுப் ஓர சுறுபபரிமானது அவ்வீடமுழு துமபொருளகதை யிளகருவது பேலாமெனின், அவ்வறையிட துதீபத தினக்கணிைப்கலை ஒளிமிருதியாடும் சேயனைடகதன பழுபகமாயும் இனைடச்கண் சமமாயும் விளகுகுவதறது

அதுபோல் உபாதிகள்தோறும் எகதேசமேகதேசமாக நிறகுமு உயிர்களின் உணாவு சதசயக்கு அணிமைக்கண் மிகுதியாயு மேய்மைக்கண் மழுக்கமாயும் இனைடக்கண் சமமாயுள்ளுந்து யிளங்கவேண்டுமே! அஙஙனமிலலையே! பரிசவுணர்வில்லாதனுட மும் உண்டோ! தேகமுழுதும் வியாபித்துளள றுணர்வது ஒருப துதானிருககின்றதே! உடலிருப்பப் பரிசவுணாவினை கணன்றே ஏன்றிகங்கே பரிசவுணர்ச்சியினறே அஙகயகே அவ்வத்தேதகமிருக்கட்டும். அன்றியும் உயிர்கள் அணுத்தன்மையென்பது இயற் கையெனப்படுவதா? அன்றிசசெயற்கையெனப்படுவதா? சசெ யற்கையெனப்படுவதெனின், உயிர்கட்கியற்கையதுயாதெனப் படும்? வியாபகத்துவமெனின், அவ்வியாபகம் இடையில்அணுத் தனமையாகவேண்டுவதின்று. அன்றியும், அவ்வியாபகம் அணு த்தன்மையானதாகவே வைத்துக்கொள்வம். அணுத்தன்மைக்

கு முன்னூன்றிருந்த வியாபகங்கெட்டு அணுத்தன்மையாயி
ற்று? அன்றிகெடாதாயிற்று? கெட்டேயாயிற்றெனின், மீண்
டும் வியாபகமாகாதிருக்கவேணுமே? மீண்டும் வியாபகமாகாதா
யின், பரதேசாடு கலந்தேசுமாதறகுக் கூடாதே! வியாபகங்
கெடாமலே அணுத்தனைம யாயிற்றெனின், வியாபகமிருந்
தவாறிருக்கின் அஂதிதங்ஙனம அணுத்தன்மைபெறும்? கயி
ரூனது அரவுத் தன்மை பெற்றதுபோலாகும்! இடைக்கன்ன
அணுதத்தன்மை வந்ததனறேற்கின், அவ்விடைக்கண் வியாபக
தத்துவம் இன்றென்பதாகிப் பின்னூனறு பரதேசாடு கலகாத
தோடம வாயகுமெனக்கருதி அவ்வணுத்தன்மை இயறகைய
தெனறேறகினும், பரிபாகமுதிராதபினனூனறு பரதேசா
டுகலந்தியலாதுடனை இருதிகருத்துவரும் இயற்கையினத
னப்பதம். அந்தியற்கையதானின, நிரிகாலனூனயாகிறபர்வக்கு
தருவ இனைடகளை வாரத்திருக்கமெனறுமே! அந்த னூனைய
தவதத்தால்வருகினறாயதலின, தடத்தாலேலெனும் இனைடக்கணவரு
கின்றதாய அணுத்தவத்தை இயற்கையெனடாமென்? இது
கிறத.

உயிரென்பது அறிவுடையதாயிருளள? அலறி உருவப்பிடாருள? அ
றிவடம பாருளினனின, அருவம் உருவ உபாதிகுட்கட்டுப்படு
வதுமுணடோ? படுவதுமைடெனின, அருவமாகிய ஜிவம் வளியான
து எந்த உருவ உபாதிக்குட் கட்டுப்பட்டது? இவ வெளிசட அரு
வமாதலின்ற கட்டுபாடுதறியையடாது உயிர் சிதது ரூவமாகவிறகட
டுப்படுதற்கினையடறினால, அவ்வதனாதநிரியம உபாதிதநிரியட அ
பிமானதநிரியட முனியனைகள எதனபால மாறி மாறிகானன
ப்படுகெனகாலைறி யாருகினறாரெ? எனனெனமெனின், தூலபாவத்
தோன்றிய னூனன்று விசுவனென்கின்ற அபிமானியும் சாக்கிரா வத்
தையுந்தோனறுகின்றன. அந்தூலனறும் தோன்று னூனறிய
வினைய சூக்குமோபாதியட தைசசனென்னும் அபிமானியுமசொ
ப்பனவதனதையுட காரணோபாதியும பிராச்ஞனென்னும் அபிமா
னியும் சுழுதியவதனையும் இன்று. அச்சூக்குமோபாதிமுதலி
யனைகள்தோன்றும் னூனறும் மூலம் விசுவன் சாக்கிரம்
இம்மூன்றும் இன்று. இனையவனைத்தும் எங்கே உளதாயுமில

தாயும் தோன்றிமறைகின்றன ? இங்ஙனம் தோன்றிமறையும னைத்தும் சங்கற்பமாகிற நினைவெழுச்சிகளன்றே ? இவ்வெ ழுச்சிகள் நானென்பதிலன்றே? அந்த நானென்பது வெ தோ ன்றி மறைபவைகட்குச் சாட்சிசைதன்னியமன்றே ? இங்கே ஓர் வியட்டி உபாதிகுணந்தொழில்களுக்காதாரம் நானெனனும் சாட்சிசைதன்னியம் ஒன்றிருப்பதுபோல ஆங்காங்கும் எண்ண ரிய வியட்டி உபாதிகுணம் தொழில்களுக்கும் ஆதாரசாட்சி சைதன்னியங்களும் எண்ணரிதாயிருக்குமன்றே ? அவ்வவ வாதாரசாட்சி சைதன்னியமனைத்தும் ஒன்றெனப்பட்டா ல் அன்றிப்பலவெனப்பட்டதாற்பலவெனப்பட்டதெனின், ஒருநா ன்னுமபோதாதாரதத்திற்கு எலலை எதது ணையெனறு ஏற்கப் பட்டது? கோடோபாதிகளனைதது மகனறுழி, அவவக்கடவுக டோறும் துணடு துண்டாக முன்நானறு காணப்பட்ட வெ ளியெனபது பலவாயிருக்கட்டுமே. நானெனபது பலவாயிருக்க ஆங்காகுய அவசதாதநிய முதலியனவாகததோனறுய வி்கா தநிருட்டிகளகனறுழி, அவவவவகு தாதநிறயகுளதோறும தனிதனி வெவேறாக முனநானறு காணப்பட்ட நானென் னும் ஆதாரமென்பது பலவாயிருகினறதா ? ஓர் வகுப்பாகிய ஆலயாதிகட்கு எநதசலப்பொருள் ஆதாரத்துவமாயிருககின்ற தோ அநத சலபபொருள ஒன்றேயனறோ பலவகுப்பாகிய அலை யாதிகட்கும ஆதாரமாகியது? பலவகுபபு அலையாதிகள் ழுச் சியினறச் சலாதாரம் பலவாகுமா? ஆகாதனறோ? அலையாதிகளா கிய ஆதேயங்களோடு சலாதாரமும ஒருங்கேகளங்குவதால் இ ச்சலாதாரமானது எகத்துவமென்பதற்கு இழுக்கின்று. ஆவ காங்கும சலப்பொருள விளமகாமலுமை அதனைப் பாராமலும் கின்று அலையாதிகளோடே திருட்டி தகுகொண்டிருக்கில் இச்ச லாதாரம் பலவாகத்தானேமயங்கிக்கொண்டிருககவேண்டியது? மயங்கினும் மயஙகாவிடினும இச்சலாதாரம் ஒருஞான்றேனும் பலவென்பதற்கியையுமா ?

இதுபோல், ஓர் வகுப்பாகிய அவத்தாத்திரயமுதலிய கற் பனைகட்கு, எந்த நானென்னுமோதய ஆதாரத்துவமா யிருக் கின்றதோ அந்தப்போதாதார மொன்றேயன்றே பலவகுப்பா

கிய அவத்தாத்திரய முதலியவைகட்கும் ஆதாரமாகியது? பல வகுப்பாகிய அவததாதத்திரய முகலியனவகளின்எழுச்சியினுல்அ ந்நட்போதாதாரம் பலவாகுமா? ஆகாதன்மேரு! அவத்தாத்திரய முதலிய ஆதேயங்களோடு அநதப்போநாதாரம் சற்றும் விளங காமையினுல் அவவாதாரம பலவாயிருப்பதுபோல் இழுக்குற்ற து ஆகுகாங்கும அந்தப்போநமானது விளங்கவும் அதைக்கா ணவும நின்று இவ்வவதாதத்திரயமுதலியவைகளைத் திருட்டி க்காதிருநதிடில் அந்தப்போதாதாரம பலவெனமயங்கவேண்டி வருமோ? மயங்கினும மயங்காவிடினும அந்தப்போதாதாரம பலவெனப்படுமா? படாதனமேரு! அந்தப்போதாதாரம ஏகமெ னப்படுவது கற்பனைகளாகிய அவதாதாத்திரயமுதலியவற்றலா கின், ஆதாரபழுமாமென்க. இவ்வனமிருப்பதால் பலவென் பது எருதானறும இனிறனைபகாயிறறு.

அன்றியுமகாலனென்னும் போதப்பொருள் பலவாயின் இரு விதசமாதிகளன ஏகமாயிருபபாமென ? அதனல்அந்த காலன னன்னும போதப்பொருன ஏகமாமென சங்குப் பலவாயிருப்பாமே ன் ? அதகு ஏகமாயும சங்கு அனேகமாயும இருப்பது யாதுகா ரணம பற்றி ? நிருபாதிகமான ருானறு ஏகமாயும சோபாதி கமான ருானறு அனேகமாயும் இருகினறதெனின், சோபாதி கடாகிய அருளனதிசைக்கண் போதம அனேகமென்பது அறு மான அளவையினுலாம் போதமானது தனனைப பிரத்திய ட்சமாகக்கணடு அறுபவிக்கப்படுவது சமாதிகளாகிய ருானதி னைசயிலன்மேரு ? அதத ருான திசைக்கண் அப்போதம டலவா யிருக்கடுமே ! இதனல் அத்ருான திசைக்கண் ஏகமாயிருக்க ட்டுமே ! அங்ஙனமிலலையே பலவென்பது அத்ருான திசைக்க ண்ணறும ஏகமென்பது ருானதிசைக் கணணுமாகின்றன. இத் திசைகளன பலவென்பது அவத்தாதத்திரயமுதலிய கற்பனைகளா லாகலின் இக்கற்பனைகளைக்கொண்டுபோத ஆதாரம் பலவென க்கணிப்பது தோற்ற அனுமானமனேரு ? ஆகலின், போதம பல ஆதார பேதங்களாக நிற்றல் ஆதேயமாகிய ஆரோபமும், அப்போதம் ஏகமாக நிற்றல ஆதாரமாகிய அதிட்டானமுமாயி ற்று. ஆகவே, தனிதனி ஆதாரச்சாட்சி சைதன்னியங்கட்கு மேல் சாவாதாரச்சாட்சி சைதன்னியமே போதமெனப்பட்டிரு

த்தலின் வியடி சமட்டி அவத்தாத்திரயசகித ஆரோபச்சிற்ற
றிவு பேறறிவெனபனவு எருருனறும் இனறெனபதாயிற்ற
ணக இவறறிற்குதாரணம்

கைவல்லியநவநீதம்.

ஆறிவுக்கு மறிவுசெயயு மறிவுவே றன்டெனறெண்ணு
மறிவற்ற குசிக்ககழுடாக கருவதுணரு டலமாதறிருமு. என்
[றும.

வேதாந்தசூளாமணி

சீவனறு சன்கூடாத தூலபிரம மெனனச
சாதநான காங்கடீர்க் கதுவறாம்வண மீனவான
மாவுபனி டீவிம்ப வறுமிதா காசஞ்
சோறகடா விசசின று ராசமாடு டாவான்
மேவுசிலைவி யவாறறிறுக்குஞ் சிட்டாசத்து முறைபா ர.
என் துங்க றியவு டறுக்கா ரை.

ஆறாவது.

துரைவரு சிராபோட வியாக்கி.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

பழாவது.

துவைத இன்பமோப ஆராய்ச்சி விளக்கம்

வெண்பா

இந்தவா றாயச்சிக்ச னின்ப பிரணவிடனாசு
சந்தத்துடைய மோலிகளை தத் தாருகு—மகமிலாத
தாரணக தப்பிபாருட னன றகன்றுமே தினணபுரி
யேருகு மீங்கிருயுக் கேச்சு.

எங்ஙனமெனின், மோதமென பதுநான்றாயின், அப்மோத
த்னை தமற்றோமோதம அவினத்துரைவழி அபமோத ஜனகதய
எங்ஙனய வெளிப்பட்டுமனைமுறுர் ஓர் பெண்பால் தனைக்கி
னையநிருக்குய ாயகனினைறித் தனைனத்தானே தழுவியனை
ந்து சுகிக்ககூடுமா? கூடாவழி, அவளது ஆனந்தம் எங்ஙனம
வெளிப்பட்டுமனைமுறுமு. இகத்திலேனும் பரத்திலேனும் இர
ண்டுபடாவழி இன்பவெழுச்சி என்பது கிஞ்சித்தேனும் உண்டா
குமா? உண்டாகாதாகவின், மோதமெனபது இரண்டுபட்டே
யிருக்கவேண்டுமெனின், தவமென்பது இரண்டெனப்படும். அ
வை காமியத்தவமெனவும் நிட்காமியத்தவமெனவுமாம். இவ

விரண்டுள் காமியத்தவமாவது தனக்கினப்பொருள் கிஞ்சித்
துமின்றி, அசதியாசமாய்வருது வருதடுக்கும் தந்தம் உடல்களி
கான நானெனவும் அவவவவுடலுசசார்ந்து வரற்பாலனவாகிய
பெணமூழுதலிய உயிராச்சாரபு டொருட்சாரபுகள் அனைதனை
யும் எனவெனவும ஐபழுறறி சதநியமாகவே கர்ததத்துவம
போகதத்துவமூறறு மிகழ்ந்துவரும. இயற்றல் உண்டாம இ
ராகாதி துற்குணைகளையும் மதுமாமசாதிகளை அருகுமை துரா
சாரஙகளையும் தநிதது இயம்புசபோக விரதநிசசய விரதம் போ
னபு தவம் மகமுழுலிய அனைகசறசருதநியஙகளையும் இடை
விடாதெதாழுகிவருதலாமெனக.

கிட்காமியத்தவமாவது மெ சற்சுருத்தியஙகளை நதநதம உ
டனுகும் வறியகுமைபதநிரகுர செய்தலகாண்மியலுவது பய
னைறநினை நயது பிரவிகளஞ்சுபய நயனைவிட்டகலாது நின
றலகாதிதசற கனை துனையாகிய இதசுறுகாணை புவனபாக
கனை நாய பகதிசக துவளாநிற்குர சுழறிகணைணுய விடாது
பாதுகாதகுகம்காணை யிருவி துடறற அயலினைறவலுகையின,
அவினையனறி மாசக்சுரறு எனை உரினைமபருகின்றது? எல
லா உரினையுட அவறுணை யதாகலபின, அவன் ஏண்டானெனவுட
நாட உரினையபறிருகினைபறடகலின அதிலைமபயனவுட, உள
ளபடியெகாணைக் குறாத்தி தலைட நதாதத மூனறினையும அவவீ
சுராற்பணைமாகவேவம சய்து மசபது அகடமனைதகள் குனறியிருந்
தலாமெனக. இவவிரணடுடகும உதாரணை.

வேதாந்தசூளாமணி.

உடம்பினையும் வருதுகிடபந் தலீனையுமயா னெனவிதன்
றனன்கருமகாண்டி யெலலாக் கிரினையயுமீ சறகே
கிடயபெறறின ருகருமவு மெனபதநி காண்டி.

எனசகூறியிருக்கின்றனையுணர்க.

தற்சுதந்தரமூற்றுமை நற்சுதந்தரமற்றும் நிகழ்த்தும் வை இ
ருகிருத்தியங்களாலும் வரற்பாலதுயாது? இன்பமெனின், அ
வ்வின்பம் இருமையுற்றதா? அனறி ஒருமையுற்றதா? இருமை
யுற்றதெனின், அவவின்பம் இருமையுறுவானேன்? கிருத்தியம்

கர்த்தத்துவமாயும் அகர்த்தத்துவமாயும் இருமையுற்றதாலெ னின், அவவிரண்டினபழும எவறறின்பாலது? இகபரத்தின் பாலதெனின, இகபரமாவது செகமும சிவமுமாகின்றன. செக த்தினபாலது சிற்றின்பமும சிவதத்தின்பாலது பேரின்பமுமாம் ஆயினும, சிற்றினபம செகதத்திறகியற்கையதும பேரின்பம் சிவத் திற்கியற்கையதுமாம். உயிர்கள் தமது காமியததவத்தாற் செ கத்தின் சிற்றின்பதனையும நிட்காமியததவதத்தால் பரதத்தின பேரின்பதனையும பெறுகின்றன. அத்தவதனைப் புரியாவுழி அவவவ்வினபதத்திற்செலலவேணடுவதின்று, செலலாவுழி அவ விரண்டினபழும அநாதனை. ஆதாரததில நினறும பயனுறுகி. அவவிரணடின் பழும செகதத்தினபாலதும அச்செகதத்திற் கியற கையதும பரதத்தினபாலதும அபரதத்திறகியற்கையதுமாயின, அவவி ணடிலொன்றிலலாயினும உயிர்களுக்கு எனனசுதந்தரமிரு க்கினறதா? அதாவது மசாரக்கமலலாை. இவற்றுல் அவவிர ண்டின்பழும உயிர்க கியலகையனறு செயறகையே! அன்றி யும, உயிர்கள் உலகத்தொருளா ன உலகச்சிற்றினபம உயிர்க ளநுபவிக்கியற்கையனபடியும. அவையனமனறி உயிர்கள் பரம்பொ ருளாகின் அப்பரபோனபம உயிர்களுககியறகையெனப்படும இவவுலகும அப்பரழுய உயிர்களன்றுகலின் இச்சிற்றின்பதத்திற் கும் அப்பேரினபதத்திறகும உயிர்களாகிய தாம வேறெனப்படி வதேதுவினைவா மெனக.

இரண்டினபதத்திற்கும தாம வேறுகில் இவவுயிர்கள் எந்த இன்பத்திலு நூறுகிலதநிருகுகும? பேரின்பதத்தில் நிலை தநிருகுகுமெனினை, அவவினபழும இச்சிற்றினபதத்தைப்போல உயிர்களுக்கு இரவலுறறிருத்தலால் எஙஙனம் அதில் நிலைத்திரு க்கும? சிற்றின்பம் நிலைக்காது மாறுவது இழிந்தோர்க்குங்கண் கூடாகிலுஞ்சின்றது. பேரின்பம இதுபோலின்றி என்றும் மா றுதலின்றிவிருகினறதேயெனின், அவவின்பம் மாறுதிரு படியாதிறுல எங்கனம்பாலது? அணுமான அளவையாலும ஆகம அளவையாலுமெனின், அணுமான அளவையாலேற்மை, இகமென்பது ஏனறிருத்தலேப்பறறி மேலே பரமென்பது ஒன் றிருக்கவேண்டுமெனவும, இவவிகத்தின்கண் சிற்றின்பமெ

ன்றிருப்பதுபற்றி அப்பரதத்தின்கண் பேரின்பமொன்றிருக்கவே ண்டுமெனவும், இச்சிற்றின்பம் கணத்தில் மாறுதலுறுவதாயிருப் பதுபற்றி அப்பேரின்பம் அங்ஙனமின்றி நீடித்து மாறுதிருக் கவேண்டுமெனவும், நம்பிக்கையுற்றிருக்கும பட்சமாய் மூடிகின் றன. இதனால, அனுமானஅளவைபயனுறுதென்க.

ஆகம அளவையாற் பயனுறுதோவெனின், அவ்வாகம அள வை யுத்திக்கொத்ததா ? அன்றி ஒவ்வாததா ? யுத்திகொத்த தெனின், இதுகாறும் யுத்தியாலாராய்ந்து வருகின்றமையால் இப்து மூடிவு பெறுமளவும் ஆகமவளவை இனிவேணடுவதின்ற. இச்சிறறினபம் காமியத்தவதத்தால் வாய்ககற்பாலதால், உயி ராகளுக்கு இரவல்சுகமா ? அனறிசொந்தசசுகமா? சொந்தச்சுக மெனின், இச்சிற்றின்பம உலகுக்குஇரவல் சுகமாகுப! இவ்வண ணமே, அப்பேரின்பமும் உயிராகளுக்குச் சொநதசசுகமாயும பரத் திற்கு இரவல் சுகமாயுமாகின்றதே ! உலகானதமுலகுக்கும் ப ரமானநதம் பரத்துக்கும் இயறகையென முன்னமே சித்தாந்த மாயிற்று. எங்ஙனம இரணடின்பமும உயிராகளுக்குச் சொந்த மெனப்படும ? படுமெனின, உயிரள உலகதிலுய பரததிலுஞ் சென்று கலகக இருதவததிலுய முடலுவானேன்? தத்தம் இன பதனை உலகின்கணணுய பரத்தின்கண்ணுய முன்னானறே ஏறறியிருக்கின்றதாக்கும ! பினனூன்று அவவினபதனையனுப விக்க இருதவத்தையும வேணடுவது இது விநைதபிறும் விந் னை ! இது நிற்க.

உலகவின்பம் உலகத்தைவிட்டும் பரத்தினினபம் பரத்தை விட்டுமமாறுந்தகையனவா ? அல்லவே ! இங்ஙனமிருக்க, உயி ராகளுக்கு முன்னானறில்லாத இருவித இன்பமும இருவகைத்த வத்தால் பின்னான்று வாய்க்குமாபின், அவவினபங்கள் எங்ஙன மும் உயிர்களுக்கு மாறாது நிலைதநிருக்குப? இயற்கையின்பம்எந் னானறும் மாறுதற்கிடனினறு பெருந்தவத்தால்வரினும் செயற் கைஇன்பம்மாறுந்தகுதியதே! அஃது அயலினபமாகவிருக்க. உயிராகளுக்கு இன்பம இயற்கையதெனின், இடைக்கண் மாறவே ண்டுவதின்ற. அங்ஙனமின்றிச் செயற்கையதெனின், எந்நா ன்றும் மாறுதிருக்கினற தெனக்கூறவேண்டுவதின் அதிறன்

பம் [illegible]கநிலையதென்றும் பேரின்பம் முத்திநிலையதென்றும் சத் தியாவணங்கள் கோட்டிக்கின்றதேயெனின், யுத்தியினல் முடி வுசெய்யுங்காறும் ஆகம அளவைவேண்டுவதின்றென முன்னமே ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றேமாகவின், இஞ்ஞான்று அஃது வேண் டுவதன்று. அப்பேரின்பதனை ஒவ்வோருயிரும் பெறுவது முழுதுமா? அனறித்தகுதமக்கும் கூடுமோனதா? முழுதுமேயெ னின், ஓருயிர் அவவின்பதனைக்கொண்டிழி மற்றோருயிருக் கில்லையாமறபோகின்றது. அங்ஙனம் இலலாமற்போகுமாயின், இ ன்னும் எண்ணரிய உயிர்களும் பினஞான்று எனசெய்யும்? அ வவின்பதனை ஓருயிர் முழுதும நுகர்ப்பதனடது—அகண்ட மானகடல்நீரமுழுவதையும் ஓர் கிருமியானது குடித்ததுபோலா மென்க.

அவினைடுத்ணை [illegible] அளவுக்குதகக்வாறு பெற்றுக கொண்டிருக்கின்றனினன, இதுவாறும நிட்காமியத்தவ உயிர்கள் தத்தம் [illegible] அவ்வாறு அடைவிக்க அவவின்பத்தைதபப க்கிடுகின்றன மரபாகுதலால் அவவினைடுமளதுதுணை குறைந திருக்கின்றனவேயன்றி இனியுமநிட்காமியகதவம் இயற்றி இயற றி [illegible]விக்கப்படுகின்றவாள்வாகளாயின், இதுகாறும் கு னறிக்கின்றபோனதுபோகநின்ற வினபம முற்றுமஇலலாமற்போய் விடுமே? போகுமாயின், இனிவரப்போகிற உயிர்களுக்கென்செ ய்வது? இங்ஙனம அபபாரத்திற்கு இன்பமென்பது இல்லாமற் போமென், பரமென்பது துகக்வடிவமாகிறதாய் முடியும் முடிய வே, உயிர்கள் தத்தம் அளவுக்குத்தக்கவாறு பங்கிட்டுக்கொள்ள ப்பட்ட இன்பங்கள் இரவலின்பமாயும்முடிகின்றன. முடியமேவ, முத்தியென்பது இங்ஙனந்தானிருக்குமாக்கும்! கடல் நீரை முகக்கலாலும் ஏனையவைகளாலும் எத்துணைகாலத்தாலும் கு னறாதசெயலால் அவவின்பம் குறையாமலேயிருக்குமெனின், அந்தச்சீர் எவ்வாறுக்காரணக்கப்படுகின்றதோ? அவற்றுற்சிறுகச் சிறுகவெளிப்பட்ட பின்ஞான்று மீண்டும் அக்கடலின்பால் வந் தவ்வாறுசாராமல், வெளிப்பட்டவை வெளிப்பட்டுக்கொண்டே யிருக்கின், முடிவில் கடலென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் நீரென்பது ஓர்துளியேனுமிருக்குமா? இராததுபோல், அப்பேரின்பம் உ

யிாகளால் தத்சம் அளவின்படியே சிறிது சிறிதாக வெ
டுவிட்டது மீண்டும் அப்பரதந்திரசோராபல் உயிாகளிட
தங்கிவிடுமாயின். அப்பரத்துகவென்று என்ன இன்பம் கி
தேனு மிருகுகினறது? இனறுகுமாயின், பரமென்பது பு
இனபமற்றதாகினறது.

ஆகவே, அப்பரம் துக்கவழிவமெனப்டும் வெ ச
கன்வர்துசோராதுழி, முனஞானறு அரீரா சிறுகச்சிறுக
றுலெந்திகவெளிபபட்டதோ அவநறிறகுப் பின்ஞானறு
ரீராடயனினறிப்ரீடாகுபனறோ? அதுபோல, பரதந்தினை
வெளிடபட்ட இன்பமானது மீணடும அபபரதந்தன்ய
சோராதுழி முன்ஞானறு அவவினபம எவயிகளால
சிறுக எதிகவெளிபபட டதோரா அவவாகளருகுப பின்ஞான்
று அவ்வினபம் யனின்றிபரோர போகுவே, உயிாகளுக்குச்
சிறிதுஞ்சுகமெடம் பதினறி முனபோலவே துகுவமாகினறும்.
இதனுல உயிர்கள முறபொழுதுப் பிறபொழுது இனபமு
வாயும இடைப்பொழுது துகுகமுாறனவாயு முடிகினறன
துபோல பரமானது முறபொழுது பிற்பொழுது துக
ாதாயும இடைப்பொழுது இனபமுற்றதாயுமாகின்றது.

இதனுல பரமானது ஒருபோது துகுகமுறறதாயும உயிர்க
ள அவ்வொருபோது இனபமுற்றனவாயுமாகின்றன. இற்ற
தால், உயிாகளுகுகுதோ டமவுதாலும அது ஓா பொரிதா
பாதந்திறகுதோடம வாலாமா? இதற்கென்செயதும? முற்பா
முதும பிறபொழுதும துகுகவழிவாயுள்ள உயிர்கள காமி
முதிர்ச்சியால பொரிதும துகுகமயமாகிய சிற்றினபதந்திற்
தாகுவனவும, நிட்காமியததவ முதிர்ச்சியால மை முறவெ
முதிறபொழுதும பொரிதும இன்பவழிவாயுள்ள பரமானு
பதந்திற்சென்று தாக்குவனவுமாய் முடியும முடி
எவவினபவசத்தன? சிற்றின்பவசதனவெனின
வம இவவுயிாகட்குவேண்டுவதினறு, பேரினபவசத
ன, அப்பேரின்பம்உயிாகளுக்கு முற்பொழுதும பிற்பொ
ளதாயும் இடைப்பொழுது தவத்துணையாய் வாராமலு
கட்டும். உயிர்கள் எவவின்பவசத்தனவோ அவவின்பம் அ

ர்வதே இயற்கையதாயிருக்கவேண்டுமன்றே? இயற்கையாகிய
இன்பம் மூற்பொழுதும பிற்பொழுதுமில்லாதிருக்குமா? அன்
றியும், ஓர் அரியதவத்தாலேனும் அவவின்பம் அன்னியமாய் நி
ன்று பெறப்படுமோ? அங்ஙனம் பெறப்படுவதால் அவவின்பம் அ
ன்னியமென்பதற்கு மூானின்று. அன்றியும், இச்சிற்றின்பத்
தை தூலதாணுகநின்று அனுபவிப்பதுபோல்அப்பேரின்பத்தை
எவ்வா காணுக நின்றனுபவிபபது? சிவாகாரமாய் நின்று அனுபவி
ப்பதினின், அச்சிவாகாரப்படுங்காறும் அவவின்பம் அன்னிய
மன்றே! இவ்வாகாரப்பட்டுழி அதன்னியமாயும் அவ்வாகா
ரப்பட்டுழி இதன்னியமாயுமாகின்றன.

ஆதலால், இவவிரண்டாகாரங்களும தாமன்றென்பதாயிற்
று. ஆகவே, அவவவற்றிலுணடாகும இரண்டின்பமும் அன்
னியமனபதற்குமுரனின்று. இன்றுகலின, உயிர்கள என்ன
ஆரவவழிவினவெனப்படும்? சடசித்தாகாரவழிவினவெனின், அ
வையன்றுல் தாம அறியப்படுந்தகையனவாகலின சடமெனவும,
நின்றதாம அறியுந்தகையனவாகலின் சித்தெனவுமாகின்ற
னவாகின்றதால, சடசித்தாகிற இவ்விருகுணங்களும எதற்கு
னியமடையதெனப்படுமெ? அனறியும், இவவுயிர்கள பாசத்தை
நேரசச சத்தும பாசத்திற்காக அசத்துமெனகோடலும அ
மையாம. அசாவது ஓர குணியின குணங்களாகலினைக.
இருகுணங்கட்கு குணிப்பொருள் யாதெனப்படுமெ.

துநிற்க, மணியின்கண் வசப்பட்ட ஓர அயக்கோலானது
அம்மணினி அனைவ[illegible]அம்மணியின் ஓர பாரிசதிலே
லக்காது இ[illegible]திலும படாதுன்னுவதுபோல்,
டட உயிர்களானவை ஷெ இருவகைத்தவத்தாற
பரிதென இரண்டாகவாற்பாலனவாகிய அவ்வின்பங்க
ளும தாம ஓரின்பத்திலேலும நிலைக்காது இரண்டின்பத்
திமோத்துண்டுகொண்டிருக்கின்றனவாயின், உயிர்கள் எ
ப்பயசமுற்றன? இரண்டின்பமும் தவத்தினையாக வாகலி
ன்ன.

உயிர்கள் இருதவகதிலும செல்லாது நிறுகி ன, லுண்டி னபதிலும மொதுதுணை ணுதலின்றி கடுவு நிலைடதாயவான்ரா இ ரு ந்தறகிணையுமனம்ரு அங்ஙனம இயைநதிருதலே சாலுமா ன சுகப்பேமெறனின், கை இருவகைகதவதனையு ம புரியாது கா ளா இருந்தலெனபது—இருதவதநிலு நெசெலலாது நிம்பது மாதிரமா? அனறிதேதகேபாகதனை நுகரா து நீஙகியிருப்பது மா? போக தனை நுகரா து நீஙகியிருடபதுமதானெனின், இத் தேதகேபோகமெனபது இருப்புனெடனை சமமதிதது தான் நீங் கியிருபபதா? அனறி இருபபனெறனை சமமதிதது நீஙகியிருப் தா? அவை இருப்புனெடனை சமமதிதது நீஙகியிரு பபதினி ன, அது இருவகைகதவததுள் ளனருகுனறது. அது கதவ மெனின் நிடகாடியதுதவமெனை

இபபோகம இனறனை சமமதிதது நிகுவது யாதெனப் பினெனின, அதுதான இவவிரு வகைதுசாமுஙகடடிதது விவேக யதுவமிபபாக. அது விவேகசுதுவமாயன இவைகள அவிவே கதுவமாபேமெனின, கேநாடிசனையாண்டதுதிற்குமேல ருபடகானைடமு யாதுகக்ருகவெ ஈது இவவிரதமுடபொரு ளலலவறறைபப பொருளெனறுனைருபமருள கநினைன்க.

இதுந்றம, காம்யதகதவதசுணை சுறறினபதிலுமநிட்காமி பதவததுணை போனபதிடபமாதுணைகொணடுருகி னறதாயின, எவவினபதுதில நிலைதிருகவனறது? இவவிரண் டனபழும அயலினபாகலின இரவல் சுகமெனபடுமன்றே! இரவல் சுகம எதுகாறுமபயனுறும? தவத்தின் வலித்துணை காறுமன்றே? சிறறினபம காமிபபுத்தவத்தின் வலித்துணையாயி னுப, போன்பட சிவாகாரமான நுகர்வன்றே? அங்ஙனமிருக் க, அதும தவததின வலிதுதுணையெனபதென்னெனின், சிறறினபம எவவாகாரமானதாயினு வாய்ப்பகறபான்றி விட யாகாரமான நுகர்வன்றே? அதாவது, துல சூக்குமதேம. இத்தூலசூக்கும விடயவடிவம் உயிர்களாகிய நமது இயற்கைச் சொரூபமா? அனறுகலின், விடய சிறறினபம நமக்கிடக்க ணவந்து வந்து மாறுகினறது. இங்ஙனமே, சிவவடிவமுமா மனறுகலின், காம அச்சிவாதாரமானதான்று அப்போன்பம்

நமக்கு இடைக்கண்வந்தவந்தமாறுமன்றே? விடியாகாரம் நாமாயின், சிவாகாரமும் நாமாகலாம், இவவிரண்டில் ஒன்று நாமாயின், மற்றொன்று யார்வழிவமெனப்படும? அஃதும் தவத் தினை நாமன்றே? இங்ஙனம் இவவிருவழிவமும் நாமன்றாயின், இவவிருவழிவம் காரணமாக வரற்பாலனவாகிய இவவிரண்டின் பழும் நமக்குச்சொந்தமா? சொந்தமானலுன்றே நிலைத்திருக்கும்? அதிலும் இருசுகமும் எங்ஙனம் நிலைதிருகுகும்? இவ்விரண்டும் அயலின்பமாகலின், தத்தம் கட்டம் எந்தினையோ அந்தினைக்கு இரவலாக வந்தமைகின்றன. அன்னியசுகத்தை இரவலாகப்பெற்றுப் பின்றான்றுணைவிட்டுப்போவானேனென்று இவவிருதவத்திலுள் செல்லாது விட்டவிடின் சுகதாகம் நசிப்பு றுதற்கு மார்க்க மெங்ஙனம? அதுதாகமானது இன்பம் முன் ஞான்றில்லாதது இடைஞானறு வாய்ப்பதுய, வாய்த்த இடை ஞான்றுள்ளது பினஞான்று மாறுதலுமாகிய இவவேறுபாடின் றி இயற்கையாபிருக்கவேணடுமென்பது தமக்கு இயற்கையி ன்பதனைத் தாய அபேட்சிப்பது ஏனெனின, ஆகாங்கு முள்ள னவாகிய உயிர்களுக்கு கடற்றாவுடோல் நானென்பது வேறு பட்டதுபோலதோற்று தோற்றவு சிறிதுமின்றி.

சோதபசாமம்.

எல்லாரு நாறு யிருத்துரைப்டா ராகிறனை
பலலாம சினளவுமலா—சொலலாலே
டெயறமகன றம்பி பிநாப்பே ருரைத்தொருவர்ச்
குற்றவுடல் வேறுகு மோ.

என்றருளிய ஆன்றோர் தெளிவைத்தாம்கைப்பற்றி நாறு கறிதில், அவ்வபேட்சையினறுமெனக.

யல் நாறுய் மருளுவானேனெனின், கயிற்றாவு திட்டா ந்தம் டறினதுயாதுகுகு? இஙஙனம கேட்பதற்கல்லவே? மரு ன்டதுபோல் தோற்றினதாலென்க. டருண்டதுபோலும பி ன்றொன்று தெருண்டதுபோலுமே யன்றித் தப்மை நோக்கு நி வேறுண்மையில் இல்லவேயில்லை. ஐயவெழுச்சிக்கு என் செயவதெனின், தன்னை நோக்காக்காறும் இவனவையம் அகலா தென்பதே தினணமென்க. இதற்குதாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

பேதமுறு புந்தியே மாயை யாகும்
பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் போக்கல் வேண்டும்
போதமுறு பேற்றினை லன்றி மாயைப்
பொருதகியின கரைதோன்றுப் புகலத் தோன்றி
லேதமறு மப்பதமே யிறவா வீடா
மிமமாயைப் பிறப்பிடமே தென்னல் வேணடாஞ்
சேதமுறச் கொல்வழியே தென்று தேர்வாய்
சிதைவுற்று விதனியல்ப தெரியு மன்றே. எனகூறிய
தறகாண்க.

இ°திவ்வனமிருக்ை, மூனறான்று இருவகைத்தவத்தாலு
ம் வாய்க்கற்பாலனவாகிய இருவகை இன்பமும் நிலையறனவா
கலின் இருநிலையாமைகு விடாது பாடுபடுதற்கனறே காமோ
பாசனை இருகாண்டமும வருதிருகின்றன? வர்திருகினறும் அ
வை இன்பம் மாறுதிருக்கவேண்டுமென அபேடசித்திருப்பும் இ
வவிடாத அபேட்சையைத் தடுத்தற்கியைந்ததன்று ஆகவின்,
நடுதகற்கியைந்தது மூனறாவது ஞானகாண்டமென பதான்
றே! எவ்வனமெனின், இக்காணடம மூனறான்று மனமென்
பதலையானமை, பினறானறு சுருசலமென பதறுகானமை
யையும, அதன பினறானறு உள்ளதில நிலைததிலகுகிய கனிப்
பு மாறுமையையும கண்டோன்று தானென தாகை நிற்றலையும
செபவித்தறகியைந்தது. இதற்குதாரணம.

சோநபசாரம்.

எசசாத் திரமேவண்டு மெச்சா தனைவேண்டுமெ
பிசசாட்டலை மேலாகெடுவாய் பேதைபாற்கூப்—புச்சாண்ட
காடவெவார் டோலைறுய கறபனைய தாகையுல
காடவெவாத தம்மைக்கா ணார். என்றும்,

உத்தமவாதனால்

ஆரா விபற்கை யவாகீகதம் கொன்றுகேள்
தோச சகமுழுதுஞ் சிததாகுற்—சாமாதே
சிதது சடைத்துவிதம் தீருவதான் மூட்டுஷமீ
ர்தனையொத்த மூதறிவிலே பில. என்றும,

கைவல்லியநவநீதம்.

சித்துநா னிறைந்தோ னென்ற திடமற வாதி ருந்தா
லெத்தனை யெண்ணி னுலு மேதுசெய் தாலு மென்ன
நித்தினை தெளிந்த பினனர் நிற்கினை கணவைப் போல
வத்தனை யும்பொய் தானே யானந்த வடிவா நானே எனறும்,

தத்துவாராயர் பாடுதுறை

அனனிய மில்லையென் றூதேடா காள
மானந்த மாதேமென றூதேடா காளந்
துனறு சுடரோயென றூதேடா காளரு
சோதியுட சோதியென றூதேடா காளம. என்றும.

எனனுளே யாவையுங் கணடிட லாவதும
யாவையு ளென்னையுங் கணடிட் லாவது
மனனியுங் கொடிடோ டென்றிட லாவது
யாரிதை வடிவா யிருந்திடு னலலவோ. எனறுப்.

திருள்

சூரு வியற்கை யவரதீப்பி னகத்திலேயே
ரிடர வியபடனகை தருமம. என்றும கூறியவாற்றற்கான்க

இவ்விளகதகில இதுகாறும கூறிப்போந்ததில் துலவத
னத்தினைபது கிஞ்சிதமும் பொருள்படாது மூற்றுங்கறடீன
காயுய, அயலிறந்து தானே தானுகநிற்கும் நிரதிசயானந்தமே
எஞ்ஞான்றும இருப்பாயுந்தேர்ந்ததென்க.

துலைவத இன்பாரோப ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்டலம்

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இவ்விரண்டாராய்ச்சியில்

இஃது

புறத்து ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இவ்வாராய்கிகிறனை.

முதலாவது

தேசமென்னும் சத்தாகத்து ஆராய்ச்சி

விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்சசியின்க ணிவ்வழிவ மாந்தனச்கு
வந்துநிகழ் தேகவெனு மன்பெயாதா—னெந்தவிதத்
தும்மனாத்த மாகியே தோன்றுமுறுப் பாகுமனைத்
தும்மிருப்ப தாகுமே தோய்ந்து.

எங்ஙனமெனின், இத்தூலதேகம் தோற்றும் நிலைமையுடையதா? அன்றி அறியும் நிலைமையையுடையதா? தோறறும் நிலைமையேயுடையதெனின், முன்னூன்றும் பின்னூன்றுமிருந்து தோற்றுகின்றதா? அங்ஙனமின்றி இடைனூன்று மாத்திரம் தோற்றுகின்றதா? முன்னூன்றும் பின்னூன்றும் இருந்தே இன்னூன்றுமே தோற்றுகின்றதெனின், இங்ஙனம் தோற்றுகின்றது ஓர் முதலாக இருந்தா? அன்றிக்கற்பனையாகவா? ஓர் முதலாகவேயிருந்து தோற்றுகின்றதெனின், இதனை

ல் இத்தேகத்தைத் தேகமென்றுணர்வது அறிவெனப்படுமா ? அன்றி அறியாமையெனப்படுமா ! அறிவெனவேபடுமெனின், ஒன்று கூறுதும். அஃதென்னெனின், தேகம் தேகம் என வழங்கப்பட்டுவரும் இப்பெயரானது அாத்தப்பெயரெனப்படுமா? அனறி அனர்த்தப்பெயரெனப்படுமா? அாதத்தப்பெயரெனப்படுமெனின், பொருட்பெயர் இடப்பெயர் காலப்பெயர் சினைப்பெயர் குணப்பெயர தொழிறபெயரென்று வழங்கப்படும் இவ்வுவகைப்பெயர்களுள் தேகமென வழங்கப்பட்டுவரும் இபபெயரானது பொருட்பெயரென்றுகினறது. ஆகவே, இஃது ஒரு பொருள் குறிதத பலபெயாகளுள் ஒன்றெனபதா ? அன்றிபபலபொருள் குறித்த ஒரு பெயரெனபதா? பலபொருள குறிதத ஒரு பெயரென்பது நாகமெனலுமபெயா அது ஆகாயம குரங்கு பனிலைமரம தூசு மலை பாம்பு யானை முதலியனவாகிய பல பொருளை விளககும ஒரு பெயராகின்றது. தேகமெனலும பெயர் ஆகனை சரீரம உடம்பு மெய்முதலியனவாக வழஙகப்படும பெயாகளோடு தொடத்தமுறறு வழஙகபபடுகினறது. இப்பல பெயரும் ஒருபொருளைவிளககும பலபெயாகளுள் ஒனறெனபதாயிறறு.

ஆகவே, தேகமென்னும இப்பெயர் எந்தப்பொருளைவிளக்குகிறது ? வடிவமாயுள்ள ரூபதனதையெனின், வடிவங்களாயுள்ள எவ்வெவ்வரூபங்களும் தேகமுதலியனவாக வழங்கப்பட்டுவரும தொாதப்பெயர்களையே ஏறறு வேறை எப்பெயரையும் ஏலாதிருகக்வேண்டுமே? அங்ஙனம ஏற்கவில்லையெனின், வடிவாயுள்ள ரூபமெனனற்க. தேகமென்னும பெயரையேற்கும் பொருள் யாதோ அதனை இஃதெனச்சுட்டியுணாத்தவேண்டுமனமே ? எனெனின், சுட்டியுணர்த்துதற்கியையாதது சூனியமும சுட்டியுணர்த்தற்கியைவது நாமரூபமுமாகலினென்க. என்னை,

சகிவர்னபோதும்.

அறியாப் பொருள்கா ரணமா யைகுறித
தறியும் பொருள்கா ரியமா முலகிற்
நெறியாற் றிகழ்கான் மறையத் தமெலா
நீயன றெனவோ நிரந்த ரமே. என்றருளியதையுணர்க.

பொருட்பெயர்கள் பொருள்களை விளக்கவந்திருக்கின்றமையால், அங்ஙனம் இத்தேதகமென்னும் பெயரும் எத்தப்பொருளை விளக்கவந்திருக்கின்றதோ? அவ்வுளவைத்தெரிவதற்கெங்ஙனம் கூடும்? இதுதான் தேதகமெனவழங்கப்படுமபெயரை ஏற்றற்பாலதெனின், இதுதான் தேதகமெனச்சுட்டிக்காட்டிய இந்தச்சுட்டானது அவயவமாகிய உறுப்பின் மேல்விழுந்ததே? தேதகமெனவழங்கப்படுமபெயருக்குப்பொருள் யாதெனவினவ, பலவுறுப்புகளுள் ஒன்றைச்சுட்டியுணர்தலை முறைமையல்லவே? இஞ்ஞான்று சுட்டியதற்கியைந்த உறுப்புக்குப்பெயராமாறின்றதாக வழங்கப்படுகின்றதே! இங்ஙனமேம, ஒவ்வோருறுப்புக்கும இயைதபெயர்கள வழங்கப்படாவருகின்றனவே! உறுபபுகளாவன,

திருவாங்கக்கலம்பகம்.

குழல்நுதல புருவம விலாசனங் காது
காசொய் கைகழுகங் கண்டொடு
குவவுத்தாள முல்லைகை யடிகைவெல யிலகள
கூருகிர் கொடுவைகணை வயிறு
வணிதரு முரோமம் வரையிடை யுந்தி
விரிதடிபுயல் குலதினை டுழந்தாள
மினிதசினைக் காலகள் புறவடி பரடு
மென்குதி விரல்நகத் தாள். என 32 பெதங்களாருக்கினறனவென்க.

இவற்றுள், எந்த உறுப்பு தேதகமெனும பெயர்க்காடற்பாலது? அவவவவுறுப்பும் கததமக்கியைந்த பறபல பரியாயபபெயராகனவு ஏற்கப்பட்டிருக்கின்றதால் தேதகமெனனும் பெயரையு றறிலங்குமபொருள்யாது? அதனை நனகுணரவேண்டுமே! இவ்வகையுறுப்புக்களின சேர்கணகளெழுச்சியே தேதகமென்னுமபெயர்க்குப்பொருளாமெனின், அஃது விகாரமெனப்படுமா? அனறிச் சுயம்பெனப்படுமா? சுயம்பெனப்படுமெனின, சேதகையென்பதற்கியையாதிருகவேண்டுமே சேதக்கையுற்றிருத்தலினால் விகாரமெனப்படுமேமாவெனின், ஒனறன்கூட்டமப

லவினீட்டம திரிபிறக்கமென்னும் இருதழுத்தர்மமும் யாதெ
னைப்படும ? விகாரமெனப்படுமன்றே ! அவை ஓரினப்பொருள்
கள் ஒனறேறொடொன்றுசாத்து ஓர முதல்போற்காண்டல் ஓ
னறனகூட்டவிகாரம். அது கெலமபாரமுதலியனபோலா
பலை இனபொருள்கள் ஒனறேறொடொன்று சேர்த்து ஓர முத
லிபாறகாணடல் பலவினீட்டவிகாரம். அது நால்வகைச்
சினகள முருங்குறற னைசனனியமெனபது போலாம. ஒன்று
கிரிதது அராவது ஒனறுகெட்டு மற்றொனறாக இருகதல் திரித
லவிகார. அது பாலென்பது கெட்டிதது யிராகலபோலாட. இ
பழதநாடதுள் தேகமெனனும பெயரை ஏற்கற்பாலது என்
ன விகாரமெனபபடுவது ? பலவினீட்டவிகாரமன்றே ? இதனை
பெரிட முருவினைபபடுத்தி விதருகமனகூறிய ?

அனறியும், உறபபக்கினைன்றேறொடானனறு சேர்க்கையற்ற
சானனறாய, அச்சேர்கமாக கபிணிதது நின்றாலும இருப்பது யாதெ
னைபபடும ? உறபபாகனைபபடுவனறே ? தேகமென்கிற பெ
யருக்கு பொருளென்பதுதானே ? காரணமேபோ ! இருக்கனறது
உறபபுக்களாகவின்ற இயலுறபபுக்களைவிட்டு இவறறின் சேரக்
கையாலுணடாகுமதனைத அறிவாகக்கூறியது அறி
யாமையபபடியனறே ? அனறியும், தேகமென்பது ஓர குற
பபினைபபடுவதோ ? உடமபினைபபடுவதோ ? இடைநினறு
மென்பது உறபபாடக்களா சேர்நதிருக்குமபோலுமன்க. இயல
பாகவுளள பூதபௌதிகமானின், முன்றாம்பிறபபாகவுளள
உறபபுகளில் நிரதசயத்துவமுடைத ? இலலையனறே ? எனின
னினோ, ஓர பொருளினுளளடகதில அநநூறாமேறபடற்பொ
ருள எஙஙனமிருககும ? இராதே ! அதுபோல், இருநூறாண்டுக
ளுறபபில இதற்கு மாறான உறபபுகள இராதிருக்குமெனும
னறே ? இருக்கின்றதால், அவவுறபபுகளின்றி தேகமென்ப
தாகுப்பொருளகுகே ? இருக்கின்றதெனினின், இந்நூறாண்டு

ள்ளது முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றுமுள்ள உறுப்புக்களின் இ
ருபபில் உண்டெனப்பட்டதா? இஞ்ஞான்றுஉண்டென்பதற்கு
அஞ்ஞணமில்லையே! இதற்கென்செய்தும்!

அன்றியும், பொருளென்பது ஓர் ஞான்றுள்ளதாயின், ஏ
னைய இருஞான்றும் எனிருக்கப்படாது? அதுபோல், தேகமெ
னப்படுவது இஞ்ஞான்றுள்ளதாயின், முன்ஞான்றும் பின்ஞா
னறும் என் இல்லையெனப்படவேண்டும்? இஞ்ஞான்றே இன
ருகவின, முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றும் இல்லையென்பதாயிற
று. ஆகவே, மூப்பொழுதும் இன்மையெனற்கியைந்த தேக
மெனபது எப்பொழுதும் எஞ்ஞணம் இருப்பெனற்கியையும்? இ
னையாதிருக்கின்றமையின், இத்தின்ணம் நோக்கி இதற்குப் பி
ராகபாவம் பிரத்தியாமசாபாவம் அன்னியோன்னியாபாவம அ
தியந்தாபாவமெனக்கூறியிருக்கின்றனர். இந்நாற்பொழுதும
இனமையெனப்படும் தேகமாகிய தோறறத்தை உண்டெனவு
னர்வது அறிவெனப்படுமா? படாமையின், அறியாமையென்ப
தறகு மூணினறெனக. இதேதக ஆராய்ச்சியிற்றோன்றது யா
தெனின, இபபுறதது ஆராய்ச்சிக்கண முதலுடக்காயுள்ள அறி
வறியாணமபபேதமும இவறறிறகுமேல் உறுதிபபொருளகளாட
ன்னற அவயவகுழாங்களுமாமென்க

மூதலாவது

தேகமென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

இரண்டாவது.

அவயவமென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியின்க ணேய்ந்த வவயவப்பே
ரெந்தவிதத் தும்மனர்த்த மெய்தியே—தொந்தமுறத
தோன்றியமாம் சாதிகளே தோயு மிருப்புளதா
லூன்றி யுணர்வோர்க் குறும்.

எங்ஙனமெனின், தேக ஆராய்ச்சியுழைப்பில் இருப்பாக கி னறது அவயவங்கள். இங்ஙனம் நிற்கும் அவயவங்களி இருப்பெ ன்றுணராது இருப்பின்றித்தோற்றன்மாத்திரமாகக்காணும் தேகமென்பதை ஓர் மூதலெனக்கண்டுணர்ந்து வருகின்றது மி க்க அறியாமையன்றே? இஃதறியாமையாயினும், அவயவங்க ளாயேனும் இஞ்ஞான்று இருப்பென்றுணர்வது அறிவெனப்படு மா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனி ன், இவ்வுறுப்புக்கள் ஒன்றுமற்றொன்றெனப்படாது, வெவ்வே று பேத மூற்றிருக்கின்றனவா? அன்றி ஓரினப்பொருள்களாக வே அபேதமூற்றிருக்கின்றனவா? வெவ்வேறுகவே பேதமூற்றி

ருக்கின்றனவெனின், தோற்றத்தாறமேபதமுற்றிருகின்றனவா? அன்றி அதகத்தாற்பேதமுற்றிருக்கின்றனவா? அதகதகாறமேபதமுற்றிருக்கின்றனவெனின், சரமெனுற உறுப்புசகுமபதமாகின்ற உறுப்புகுகுமெனன அதகமபேதமாகுமெனறதுக்பேதமாகத்தாமேன இருதுமதோறறுகின்றனவெனின், எது இயலளவு பேதகளாகத்தோற்றுகின்றது? இயலளவு தோற்றுகளாகம் வழுவினபேதங்களா? அனறிவெறுபடாகளாக வழுவினபேதங்களெல்லாம தோறறுபேதங்களாக முடியுமாகுமின, வழுவின பேதங்களனறு பொருடபேதகளாகுமாயின, ஈரிடமபதுக்கு ஓர் பொருளாகும பதமெனபது மற்றுள்ள பொருளபதமனறனவாக் கூறுதல் நிலைபெறா இயலும, மறறுமபுணரபதமாகிய பொருள்களாக இருதலின்மையானறதற்பேதமாகுமேன இருதுமதோறறுகின்றனவெனின், எது இயலளவு பேதகளாகத்தோற்றுகின்றது? இயலளவு தோற்றுகளாகம் வழுவினபேதங்களா? அனறிவெறுபடாகளாக வழுவினபேதங்களெல்லாம தோறறுபேதங்களாக முடியுமாகுமின, வழுவின பேதங்களனறு பொருடபேதகளாகுமாயின, ஈரிடமபதுக்கு ஓர் பொருளாகும பதமெனபது மற்றுள்ள பொருளபதமனறனவாக் கூறுதல் நிலைபெறா இயலும, மறறுமபுணரபதமாகிய பொருள்களாக இருதலின்மையானறதற்பேதமாகுமேன

இவவனமபேரியல ஒருவரு றுபடுமபொழுமபொருள்களாகவே இருகினறனவெனின, அவவபொருளகளெனதறபொருளாறபேதுமபொருடபேதுமபொருளாகுமேன பினனரயாதினறுமேபேதுமதுருக்கின்றதன்றே? விசாரபுகளாலெனின், சொருபங்களலலாப பல்வகை வழுவுபொருள்களாகலின, தோற்றன்மாத்திரமெனறலினையாதெனறனை இனையவேவ, எலலா உறுப்புகளுமபொழுமபொருளாகினறன. ஒருறுப்பினபொருளமதேறுறுபடின பொருடகினையயாது பேதிதிருப்பதெமுனடா? இலலையே! அனறியும, இவவுறுப்புசகள விகற்பமுறுதறகு முனனரோன்றும இரணடாம பினனரயாதினறுமபொழுமபொருளாறபேதுமபொருடபேதுமபொருளாகுமேன? விசாரபுகளாலெனின், சொருபங்களலலாப பல்வகை வழுவுபொருள்களாகலின, தோற்றன்மாத்திரமெனபதறக

டனப்படுகின்றனவா? அன்றி இனறெனப்படுகின்றனவா? இனறெனப்படுகின்றனவெனின், அவைகள ஏன் இனறெனப்படும? ஓர பொருள் உள்ளவிடததில அநநோனறே மறறோர பொருள் எங்ஙனமிருக்கும? இராதன்றே? அதுபோல், மாமிசாதிகளிருப்பில் மறறோரபொருள்களாகிய உறுப்புக்கள் இருததறகையுமா? இலையுமாயின், இலலாதனவள்ள உறுப்புகளிருகுமிடத்தில் மாமிசாதிப்பொருளகளிருகுமா. ஆகுக, உறுப்புக்கள இனமையால் ஈகு மாமிசாதிகள் இனறென பதது துணிபாயெனின, உறுப்புக்களாகிற வடிவம மாறியவிடதது மாமிசாதிகள் முனனிருந்தவைகளா? அதாவது—இபபுறுபபுகள் விடற்பழுறுதற்கு முனனோன்றெனப்படுவது அனறி, தூதனமாக உண்டானவைகளா? தூதனமாகவே உனடானவைகளெனின, முனனோன்றிலலாதது பினனோன்று தூதனமாக உணடாகுமாயின, இதுவுமனறாளது பினனோனறிலலாமறறே? போகுமாயின, உறுபபிபபொருளனபின றிப்போதுமே! இஃது விதண்டாவாதமே!

இபபுறுப்படைகள் மாறிவிடும பினனோன்றாள மாமிசாதிகள் முனனோனறாளவைகளெனறிலறே. முனனோன்றாமபினனோனறாளள மாமிசாதிகள் இருந்தபடியிருக்கினறனவே! அங்ஙனமிருக்கும மாமிசாதிகள் உறுபபுகளாகிய வடிவமபேதங்களால் மறைபபட்டதுபோற் காணப்படுகின்றனவெனறி இலலாமற்போயிற்றே? உறுபபுகளாகிய வடிவங்களின ஓவமேவார்முதலென்னுமருகாட்டமேதுபடாததால் மாமிசாதிகளிருதுமதோனறுதலாகிய அனைவ இலலாமற்போயினவென்று இருந்தோன்றே உறுப்புகளினாலுமதிருட்டி நீங்கின, மாமிசாதிகள் உண்டென்பதற்கு முரணின்றும். இன்றுகவே, உறுப்புக்களனைத்தும் தோற்றபேதங்களாயிற்று ஒவ்வோவாறதோற்றத்தின்கண்ணும் இருக்கும இருப்புக்களைவிட்டு இதுதோற்றமுகனை ஓவமேவார் முதலென உணாதுவருவதது அறியாமையெனப்படுவதா? அன்றி அறிவை

னப்படுவதா? சற்றும் அறிவென்பதற்கிடனின்று. அறியாமை யாகவின, இவ்வறியாமையே இவ்வாராய்ச்சியில் பொருளல்ல வாகப் பூர்வபட்சமாயிற்று. ஆகவே, இவ்வவயவ ஆராய்ச்சிக் கண் தோந்தது யாதெனின், இரண்டாவது அடுக்காயுள்ள அ றிவறியாமைப்பேதமும், இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருள க ளாக நின்ற மாபிதாமகர்களுமாமென்க.

இரண்டாவது

அவயவமென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

மூன்றாவது.

மாமிசாதியென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வேண்டா.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணிம்மாமி சாதிகட்போர்
தந்தமக் கான பொருள் சற்றுமிலா—தெந்த
விதத்திலுமண் ணென்பதே மெய்மையிருப் பாகு
மதித்திடுதற் கென்றே மனம்.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் அவயவ ஆராய்ச்சியிற்றேர்ந்த மாமிசாதிகளைவிட்டு அவயவங்களுன் ஒவ்வொன்றையும் ஒவ்வோர்முதலெனக்கொண்டுவருகிறதுமிக்க அறியாமையாயினும, இஞ்ஞான்றிருப்பெனத்தேரப்பெற்ற மாமிசாதிகளை ஒவ்வோர் முதலெனக்கண்டுணர்வது அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமா? அறிவென்றே ஏற்கப்படுமெனின், இம்மாமிசாதிகள் அந்தத்தை ஏற்கப்படுவனவா? அன்றி ஏற்கப்படாதன்வா? ஏற்கப்படாதனவெனின், ஆதியற்றனவாகவேண்டுமே! இவைகள் அந்தத்தை ஏற்பதாற்றொடமென்னையெனின், அவ்வந்தத்தில் இம்மாமிசாதிகள் யாதுபொருளாகின்றன? மட்பொருளாகின்றனவெனின், அங்ஙனமுடிவானேன்? இம்மாமிசாதிகளுக்குச்சுபாவமெனின், அவைதிவலை நுரைகுமிழிகள் தத்

தம் அந்தத்தில் தாம் கடற்புனலாய்முடிவது சுபாவமெனப்படு மே! படுமெனின், புனலென்பது, விகாரமாயும் ஷை அலையாதிக ள் அப்புனலாக விகாரப்படுகிறதற்கு ஓவவோர் முதலாயும் இரு க்கவேண்டும். எங்ஙனமெனின், பாலென்பது முன்ஞான்றே இருந்து பின்ஞான்று தயிராகவிகாரப்படுகதைமைபோல், அ லையாதிகள் ஷை புனலாகிய சலத்திற்கு முன்ஞான்றே இருந் து பின்ஞான்று சலமாகவிகாரப்படுவதாக்கும். இவ்வாறே மா மிசாதிகள் மட்பொருளுக்கு முன்ஞானறே இருந்து பின்ஞா ன்று மட்பொருளாக விகாரப்படுவதாக்கும்! இந்து விதையி னும்விந்தை! எனினின், முன்ஞானறு மாமிசாதிகள் தத் தம அந்தததில் மட்பொருளாய் முடிவது சுபாவமென்றதனு லென்க.

சலமே அலையாகிளாக விகாரப்பட்டமையாலன்றே மீ ண்டும் அவைசலமாகின்றன? அதுபோல், மட்பொருளானது மாமிசாதிகளாக விகாரப்பட்டமையால் மீண்டும் அவைகள் ம ட்பொருளாதற்கியைகின்றன. அன்றியும், மாமிசாதிகளாகிற இவ்வுடல் மட்பொருள் வசப்பட்டுழி நீடித்தும், அங்ஙனமின் றி அக்கினிவசப்பட்டுழி விரைந்தும், மட்பொருளாய விளங்குவ து பழைய மட்பொருளா? அன்றிப்புதியமட்பொருளா? புதிய மட்பொருளெனின், முன்ஞானறில்லாத மட்பொருள் பின் ஞான்று றூதனமாய் உண்டானதாகின்றது. ஆகவே, இல்ல து வாராது உள்ளது போகாதென நீடித்து வழங்கப்பட்டிவரு ம் இப்பழமொழிகு இல்லது உண்டாகுமென்கிற இப்புதுமொ ழி முரணுகின்றதே! இம்மொழி எவ்குகிடைத்தோ? எனில் ற்கிடைத்ததாக்கும். இஃது மிக்கயிரனை! அன்றியும், இல்ல து றூதனமாய் உண்டாகுமாயின உள்ளதென்றுவழங்கப்படுவ து போகவேண்டுமன்றே? அதாவது-அழிவை எற்கற்பாலது. மாமிசாதிகள் இஞ்ஞான்றுள்ள பொருள்களாகவேயிருந்து, பி ன்ஞான்று அழிவை ஏறகும் அனுபவம கண்கூடாயிருகின்ற மையால், மூனஞான றில்லாதபொருள் றூதனமாயுண்டாகு மெனபதற்கு முரணுண்டோவெனின், உள்ளதுபோகுமாயின் உறஇப்பொருளெனபது எஞ்ஞான்று மில்லாமற்போமே!

எங்ஙனமெனின். உள்ளதென்பது-நாற்பொழுதுமுற்றதா? அன்றி ஓர் பொழுதுற்றதா? நாற்பொழுதுமுற்றதெனின், இல்லதென்பது எத்தலைபொழுதுறறதாக ஏறகுணைடு? அஃதும் நாற்பொழுதுமுறறதாகஎற்கவேணடுமென்றேல் நாறபொழுதுமில்லாதஒர் பொழுதிலஎங்ஙனம தோதனபாப் உண்டாதறகையும்? இலையாதாயின், அநநாறபொழுதும மாறறதது ஓர் பொழுதிலேனும எங்ஙனம அழிவைஎற்குமு? இவற்றுலனேறே உள்ளதுபோகாது இலலது யாராலதனனும ஆனேறோ மொழிவழங்கப்பட்டுவருகின்றது? ஐஃது ஏற்சிற்பாலதா? அன்றிதள்ளறபாலதா? தளளறபாலதெனினை, யாதினை கள்ளற்பாலது? மாமிசாதிகள உலைை படைபாருள்களா யிருந்தழிகின்றதால் முனைதான்றிலலாதது பின்தோனறுணைடாவதறகு ஐபமின்றி லைலெனினை, இவஙனைகூறியதால உள்ளது அழியுமென்றுகின்றது. அங்ஙனமாயின, மாமிசாதிகள் குணைபேதஙகளாயிருந்தழிகினைமனவா? அன்றிப்பொருட்பேதஙகளாயிருந்தழிகின்றனைவா? பொருட்பேதஙகளாய் இருந்தே அழிகின்றனைவெனின், இமமாமிசாதிகள் இடைதோனறுளளனவா? அன்றி, முன்தோன்றுமபின் தோன்றாமுள்ளனவா? முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமின்றியினுமை இடைபபொழுதே தனை முன்டன்றுவெனின், ஃதா பொழுதுளளது பொருளாயிருக்குமா? இராதே! இராகினறதேயெனின, இமமாமிசாதியுடல் அக்கினிவசப்பட்டழி அவயவக்கினி இதனை மட்பொருளாக்குகின்றதெனக் கூறுவது தூலபுத்தியிறகணிக்கற்பாலது. அக்கினி கிட்டினதோனறு இம்மாமிசாதிகள நாறறம் தைதலம் புனைகழுதலியனவாகப்பிரிகின்றன. அதனனம் பிரிந்த அக்கணமே சாம்பலொனறும் மட்பொருள் விளங்குகின்றது. அங்ஙனம விளகும் மட்பொருளானது, வெ நாற்றம் தைதலம் புனைகழுதலிய வடிவாயுள்ள இம்மாமிசாதி தர்மங்களால் மறைபட்டதுபோலிருந்தலுான்று இத்தர்மங்கள் வேறுபொருள்கள்போற்றோற்றுகின்றன. இத்தோற்றங்களைத் தோற்றமெனகருதாதுணராது ஒவ்வோர் பூதமெனமயங்கினதால், இத்தர்மங்கள் பிரிந்தழி இயற்கையாயிருந்த மட்பொருள் வெளிப்பட்டது. அதனமாக உண்

டானதுபோலிருக்கின்றது மாத்திரமேயன்றி வாஸ்தவத்தில் நூதனமாக உண்டானதா? அல்லவே! இம்மாமிசாதிகள் விகற் பமுறுதற்கு முற்பொழுதும் இவ்விகற்பங்கள் மாறியபிற்பொழு தும் இலைகள் உள்ளனபோற் காணப்படும் இடைப்பொழுது மின்றி இம்மூப்பொழுதும் மட்பொருள் உண்டெனபதாயிற் றென்க.

இம்மாமிசாதிகள் முற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் இன் றெனினும் இடைப்பொழுதேனும் உள்ளவன்றேவெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுள்ள மட்பொருளிருக்குமிருப்பி ல் இல்லாமைபோல் இடைப்பொழுது மாமிசாதியிருப்பில் மட் பொருள் இன்றெனப்படுமா? அன்றி உண்டெனப்படுமா? முற் பொழுதும் பிற்பொழுதும் நின்ற முறைமைபோல் இன்றெனப் படுமெனின், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமிருந்த மட்பொருள் இடைஞான்றெங்கே போயிற்றெனப்படும்? முற்பொழுதிருந்த மட்பொருளானது மாமிசாதிகளாகக் காரியப்பட்டழி எந்தப் பொருளிருக்க வேண்டியது? காரியப்பட்ட மாமிசாதிகள்தா னே இருக்கவேண்டியது? ஆகவின், மாமிசாதிகளே இருந்து விளங்குகின்றமையால் விளங்குமிந்த இடைஞான்றில் மட்பொ ருளைகனமிருக்குமெனின், இம்மாமிசாதிகள் நசித்த பின் ஞான்று நூதனமாக மட்பொருள் உண்டாகவேண்டுமே; இத னுள்ளன்றே உள்ளதுபோகாது இல்லது வாராதென்னும் இப்ப ழமொழி வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. அன்றியும், மாமிசாதிக ள்கெட்டு மட்பொருளாயிற்றெனின், அது பரிணமபட்சம்-அ தாவது-பாலென்பதுகெட்டுத் தயிராவதுபோலாம். இதனல் மாமிசாதிகள் முற்பொருளும், மண்ணென்பது பிற்பொருளுமா கின்றன. இஃது வியப்பினும் வியப்பு! அன்றியும், இடைஞா ன்று மட்பொருளென்பதில்லையேல் மாமிசாதிகளாகத்தோற்று வது முற்பொழுதிருந்த மட்பொருள் கெட்டுவிட்டதனுலென னுன்னமே நிர்ப்பாயினமையின், பிற்பொழுது மாமிசாதிகள் கெட்டுழி மட்பொருளன்றி மற்றொன்றுகவன்றே ஆகவேண் டியது? அங்ஙனமின்றி மட்பொருளாவானேன்? இதனல் ம ட்பொருள் கெட்டு மாமிசாதிகளாகின்றதன்று, கெடாமலே

குணபேதங்களாய்த் தோற்றுகின்றதன்றே? தோற்றுவதால், மூற்பொழுதும் பிற்பொழுதும் மாமிசாதிகளில்லாமைபோல், இடைஞான்றும் மாமிசாதிகளிருட்பில் மட்பொருளில்லாமற் போயினவன்று, உள்ளவாதிருக்கின்றதே! இருக்கின்றதால் இவ்விருப்பில் மாமிசாதிகளென்பது இன்றுமென்க.

இடைஞான்றும், மாமிசாதிகளின்றென்பதாயின், மூற்பொழுதும பிற்பொழுதுமுள்ளமண்ணிருப்பில் இலைகள் தோன்றுதுபோல், இப்பொழுதும் இலைவகள் தோன்றுதிருக்கவேணுமன்றே? அங்ஙனமின்றித் தோன்றுகின்றதேயெனின், தோன்றுகின்றதால் ஒவ்வொன்றையும பொருளாகமயகுகின்றதா? இல்லாதது தோன்றுமாவெனின், கயிற்றின்கண் அரவு தோன்றுதிருக்கட்டும், தோன்றுகின்றதேயெனின், தோன்றுகின்றதால் பொருளெனக்கோடற்பாலதா? கோடற்பாலதெனின், யாதிஞற்கோடற்பாலது? அரவை நிதானித்துழி அஃது தோன்றவில்லை, இம்மாமிசாதிகள் அங்ஙனமல்லவே, மூப்பொழுதும இல்லையெனத்தெளிந்தஞான்றும் தோன்றுகின்றனவே! வங்ஙனம் இலைவகள் பொய்ப்பொருளெனப்படுமெனின், இதனால் நிதானிததஞான்றும் தோற்றுமாயின், அஃது எதார்த்தமெனப்படுமாக்கும்! அங்ஙனமாயின் கானல் நீர் இல்லாததெனத்தெளிந்தஞான்றும் தோற்றுகின்றதால் உண்மைப்பொருளெனற்பாலதா? அதுபோல் இம்மாமிசாதிகள் இல்லாததெனதெளிந்தஞான்றும் தோற்றுகின்றதால் உண்மைப்பொருளென்றேறற்கின்றதாக்கும்! அக்கானல் நீர் அங்ஙனம் தோற்றினும், அருந்துதற்குப்பயனின்று. இம்மாமிசாதிகள் அங்ஙனமல்லவே, அனுபவித்தற்கியையகின்றதே! வங்ஙனம் பொய்ப்பொருளென்பதெனின், இதனால் தோற்றுகின்றன வெல்லாம அதீபவத்திக்கியையுமாயின் எதார்த்தமென்பதாக்கும்! அங்ஙனமாயின் சன்னிதோடம் வந்தஞான்று தானமான விகாரவடிவங்கள்தோன்றிமிக்க இடுக்கண்கள் செய்ததாய் அவற்றிற்குத்தான் சகிக்காது கூக்குரலிட்டுக் கலாத்துப்போவதனும், கனவின்கண் நான் நீ அவன் அவள் அதிவாக நாமரூபங்கள்

தோன்ற அவற்றால்மிக்க இனபதுனபங்களை அனுபவிப்பதனா
ம் அவனிடத்தோற்றங்களுமெனறபாலதா? அல
லவே! அகனம் இரமாமிசாதிகள் கமது மயபகங்காரணமாக
அனுபவப்படின் உணமையாகுமா? அன்றியும்

அந்த சன்னிதானத்திலும் கனவுதானடதிலும் வாய்க
கும் நாமரூபானுபவங்களை உபநி உபாதிசகிதஞானமனறோ? அ
னைவோல் இரமாமிசாதியுடலை எநதவுபாதி சகிதகாரணமாக
அனுபவப்படுவது? சூக்குமாபாதி சகிதகாரணமாக வெனி
ன், அஃது காரணத்திரியமன்றியுண்டா? இல்லையே! அக்கார
ணகதிரியமாகிய சூக்குமாபாதி இசசாகதிராவதனை தயிலபாத
திரந்தாமே இருக்கின்றன! கனவினகனனுமிருக்கின்றனவே!
அகதும் இருக்கின்றமையால, அகதனவில இரமாமிசாதிகள
அனுபவப்படவிலலையே! அக்கனவிறோனறும நாமரூபங்கள்
அனுபவப்படுவதற்கு காம எநத உபாதிசகிதமாக நிற்கின்றோ
அசதனவிறோற்றம தோறறஙகளுள ஒனறுமிருக்கினறனம.
அதுபோல, இசசாகதிராவதனதாக காட்சிகளாகிய தூலநாமரூ
ங்கள் அனுபவப்படுவதறகு காம எநத உபாதிசகிதமாக நிறகின
றோம்! இயவவதனைதகண் தோன்றுகினற தூலதோற்றஙகளு
ள ஒன்றுமிலலாதிருதலால், அச்சூகசூமாபாதி நானெனப
தறகு அனுபவப்படடதெனின், காணென்பதறகெனின், காணென்பது சுழுததிக
கண்ணுமுட உண்டாயிருதலால், அச்சூகசூமாபாதி நானெனப
தறகு அனுபவப்படடதெம, காரணகதிரியமாகிய சூக்குமாபா
தியே நானென்பதற்கு அனுபவப்படாதுபோலாதியா?
நானெனபதற்கு அனுபவப்படுகின்றது? இஙஙனமிருக்க.

மாமிசாதிகள் அனுபவப்படும் பொருளென்பது மிகவும
வினதையாக்கும். மாமிசாதிவழியவ நானெனபதற்கு அனுப

வப்பட்டதன்றுயினும், காணேந்திரியமாகிய சூக்குமோபாதிக் தேசம் அனுபவப்பட்டு வருவதில்லையாவெனின்? அவவுபாதி யுங் நமக்கனுபவப்பட்டதன்றென மூன்ஞான்மே சுழுத்தியவ த்ததையுங்குறிப்பித்தாயிற்றே! அதையே மீண்டுமீண்டும் சொல்வதிற்பயனின்று அக்காரணேந்திரிய சூக்குமோபாதியான தும் முன்ஞானன்றே ஐம்பொறி ஆராய்ச்சியுழைப்பிலும் அந்தக்க ரண ஆராய்ச்சியுழைப்பிலும் நமகனைப்பொருள் சற்றுமில்லை யென்றும், முற்றும் அறியாமையமென்றும் மூடிந்தாயிற்று ஆகவே, மாமிசாதிமயமாகிய இத்தேகம் எதற்கனுபவப்பட்டுவ ருகின்றது? அன்றியும், இம்மாமிசாதிதேகம் அனுபவப்பட்டுவ ருகின்றது நானென்பதற்காயின், நானென்பது இருக்கும் சுழு த்திக்கண நானுக்கு அனுபவப்படாவிடினும் நானென்பதுளள இருவனைச்சமாதிகண்ணெனும் அனுபவப்படுவதுண்டா? அவ வுளமுமிலலையே! எங்ஙனந்தான ஐயமகன்றிருக்கின்றது! இத் தேகானுபவம் சமாதிக்கண் நானெனபதற்கன்றியிலும், அவத தாதாதிரயசுத்த சீவனென்கிற நானுக்கேனும் அனுபவப்படுகின்ற தலலவாவெனின், அச்சீவனுகிய நானெனபது தொழிற்குண மாயும் அறியாமையாயும் அவ்வறியாமை ஆரோபமாயும் மூன ஞான்றே முடிந்தாயிற்றே! இதனல் எங்கே அனுபவப்பட்டுவ ருகிறதாகசம்மதிப்பது? அன்றியும், சீவாந்தக்காரணேந்திரிய ங்கள் அருவத்தன்மையா? அன்றி உருவத்தன்மையா? அருவ த்தன்மையாயினின், அருவத்திற்கு உருவானுபவம் எங்ஙனம் கூடும்! அருவத்தை உருவம் பரிசிப்பதுமுண்டா? உண்டெனி ன, பரிசிப்பதுபோலனறி உன்மையாயல்லவே! மேலும், மூன் ஞான்றுள்ள தாயிருந்த தேகானுபவம் அவயவங்களையன்றியும் பினஞான்றுள்ள தாயிருந்த அவயவானுபவம மாமிசாதிகளையன் றியும் உண்டாயிருந்திருக்குமாயின், இம்மாமிசாதிகளனுபவம் மட்பொருளையன்றி உண்டாயிருக்கலாமென்க.

மாமிசாதிகள் மட்பொருளையன்றி இன்றெனப்படுமோ வெனின், அவயவங்களையன்றித் தேகமெனவழங்கும் சொலரு பமும் மாமிசாதிகளையன்றி அவயவமெனவழங்கும் சொலருபங்

களும் உண்டாயிருக்குமாயின், மட்பொருளையன்றி இம்மாமிசா திசொரூபம் உண்டாயிருக்குபென்ச. மாமிசாதிகள் மட்பொ ருளையன்றி இன்றென்பதாயின், இலைகளை மட்பொருளென் றுகோடற்கு இழுக்கென்னையெனின், மட்பொருளென்பது மா மிசாதி சொரூபமாகத்தானே இருக்கும்? ஆகாதென்பதற்கு ம ட்பொருளையன்றி இன்றென்பானேனெனின், மாமிசாதிசொரூ பம் மாறிவிடுமொன்று மட்பொருளென்ப திலலாதிருக்கட்டுமே! அங்ஙனமில்லாமையாலே தோடமெனையெனின், அவைகளில் லாதொன்றிருப்பதுயாது? மட்பொருளையனறி வேறுசொரூபம் வில்லையே! இன்றுகலின், எங்ஙனம இலைகள மட்பொருளென படுமெய்? படாதுழி காம எவ்வண்ணமாகத் துணிந்திருக்கின்ற து அன்றியும், மாமிசாதிகள தோற்றுங்காறும இவற்றைவி டாதுணர்ந்துகொண்டிருப்பமேயெனின, அதுகாறும இலைக ள் மட்பரிசமின்றித்தனித்தனி ஒவ்வோர்முதலாயிருக்கட்டுமே! மட்பொருள் பரிசங்காரணமாகத்தோறுற்றதைகளையிறு கான லமுதலியவற்றுள் அரவுநீரமுதலியவைதோற்றுகதைகளையேபோ லாகலின், அரவு நீர் முதலிய திட்டார்த்தங்களை ஏறபதற்குமுய னென்னை? இன்றுகலின், இதுகாறும ஆராய்ந்து தோந்ததால இமமாமிசாதி சொரூபங்களில் சதாசமிருப்பது மட்பொருளை னைபதாயிற்று. ஆகவே, மட்பொருளைவிட்டு தோற்றன்மாத திரமாயுள்ள மாமிசாதிகளை ஒவ்வோர்முதலென்றுணாவது அறி யாமையென்பதா? அன்றி அறிவென்பதா? மிக அறியாமை யாகலின, இவ்வறியாமை பூர்வபட்சமாயிறைறைக

அன்றியும், மட்கடத்தை மட்பொருளாகவும் பொற்குட த்தைப் பொற்பொருளாகவும் நூற்படத்தை நூற்பொருளாகவு முணர்வதுபோல், மண்ணுடலை மட்பொருளெனப்பாராது யா தாகப்பாராத்தின்புறுதற்கு கடனமை காம உயாதினையெனக்கி ணடிருக்கின்றனம்? மாமிசாதிகளை ஒவ்வோர் முதலெனக்கி ணடிருத்தற்கோ?

விலங்கொடு மக்களனைய நிலங்கு நூல்
கற்றுரோ டேனை யவர்.

எனக்குறள் மகாவாக்கியம் வந்திருக்கின்றது. மண்ணுடலை மண்ணைகப்பார்த்து இன்புறுத அவிவேகிகட்கன்றே?

கற்றதனலாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். என இவவாக்கியமும் வந்திருக்கினறது நாம் அவவாக்கியப்படி நில்லாதுழி எங்ஙனம் அவவாக்கியங்கள் மணம்பெறுமட? மட்பொருளையன்றி மாமிசாதிகள் உண்டாயும் மாமிசாதிகளையன்றி மட்பொருள் இன்றுயும் இருக்குமாயின், மண்ணுடலை மாமிசாதிகளாகவே பார்த்துக்கொண்டிருக்கலாம். மட்பொருளையன்றி இம்மாமிசாதிகள் முப்பொழுதும் இன்றுகலின், அவற்றை மட்பொருளாகப் பாராப்பதறகு முடனென்னை? அன்றியும், சடமாகிற அக்கினியானது கண்டாலுதித்த இவவுடலாகிற மாமிசாதி தர்மங்களைப்பிரித்து உள்ளமட்பொருளை விளக்கிவைப்பதுபோல், அவவக்கினி வசப்படுகுகாறும் நமனையடுத்திருக்கின்றமையால், நமதறிவாககினியினல் இத்தர்மங்களைப் பிரித்துக்கொண்டேயிருப்பதாயின், மட்பொருளென்பது விளங்கிக்கொண்டேயிருக்குமனறே? சடமான அகினிக்கு இருக்கின்ற யோக்கியதை நமதறிவாகினிக்கு இல்லையே! நமதறிவு அறிவெனப்பட்டாலன்றே இச்சிறியவுலழப்பையெலுமெய்துவம்? அவவறிவு அறியாமையாகலின் இசசிறியவுலழபபையுமெய்தாதிருக்கினறனம். அவ்வகினியானது இம்மாமிசாதிகளைப் பிரிக்கவுங்கூடும் அதனல் இவை பிரியவுங்கூடும். இவ்வாறே நாம் பிரிக்கவும் இவை பிரியவுங்கூடுமேமாவெனின், அக்கினி பிரிக்கப்பிரிபடுவது தூலலட்சியபாவமும், நாம் பிரிக்கப்பிரிபடுவது சூக்குமலட்சிய பாவமுமாம். இவை இங்ஙனமிருக்க,

நாம் சூக்குமலட்சிய பாவமாகப்பிரித்து உணர்தற்குக் குறுக்கே யாது கெடுதியிருக்கின்றது? ஒன்றுமில்லையே! அங்ஙனம் பிரித்தல் அக்கினிக்குச்சுபாவம் நாம் பிரித்தல் நமக்குச்சுபாவமல்லவேயெனின், மட்பொருளை மாமிசாதிகளாகப்பார்ப்பது மாந்திரம் நமக்குசசுபாவமாக்கும்! நமது சுபாவம் மாமிசாதிகளாகப்பார்க்கின்றதாயின்,

குறள்.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு என்னுது அக்குறள் செய்
தவர்க்கு இவ்வுளவு தெரியாததால்,

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொரு ளகாண்ப தறிவு. எனக்கூறினர்.

இங்ஙனங்கூறிவிட்டமையால், அவ்வாக்கியம் மருள்வாக்கியமாக்கும்! நாம் ஒன்றை மற்றொன்றாகவுணர்வதும் சுபாவமாயின், உள்ளதை உளதாக உணர்வது எங்ஙனமோ? ஒன்றைமற்றொன்றாக உணர்வது எதுவோ அதுவன்றோ பிற்பாழுது உள்ளதை உள்ளதாக உணரவேண்டியகடனை? அங்ஙனம் உணராவிடின், பொருளல்லாதற்றைப் பொருளென்றுணரும் விபரீதபுத்தி எங்ஙனம் அகலும்? இம்மாபிசாதிதோஷபரிகரித்து உணருகிறதற்கே கூடாதுழி நானெனபதல்லாதவற்றை நானெனபதாக உணரும் மயக்கம் எங்ஙனம் அகன்று நானெகநிற்பது! எனதல்லாதனை எனதென்கிற மயகமே இத்துணைவலுவுற்றிருக்கின், நானென்பதலலாதனை நானென்பதாகக்கொணர்ந்துருக்கும் மயக்கம் எதுதுணைவலுவுற்றிருக்கலாம!

அன்றியும், நமக்கு எவ்வெப்பொருள் எனது எனதனைப் பந்தித்தற்கு இயைந்தனவோ, அவ்வவக்கற்பனைகளா நாம புரியுங்காமியத்தவத்திற்குச் சிற்றின்பத்தையும் நிட்காமியத்தவத்திற்குப்பேரின்பத்தையும் தரற்பாலன?

யாதனின் யாதெனி னீங்கியா மேதை
லதனி னதனி னிலன். என வே குறள் மகாவாக்கியங் கூறியிருப்பதென்னை? அகத்தின்கண் முழுவுகாறும் சுத்தாசுத்தமாயும் அதிட்டாரோபமாயுமுள்ளனவற்றுள், ஒவ்வொன்றையும் யானெனதெனமயங்குவதில் நின்றகன்றுழி, அச்சுத்தாசுத்தங்களால் வரறபாலனவாகிய இறப்புப்பிறப்புக்கற்பனைகளின்றி இருப்பானென்பதன்றோ அம்மகாவாக்கியத்தின் அபிப்பிராயம்?

யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வானேர்க்
குயர்ந்த வுலகம் புகும். என்று கூறியிருக்கின்ற
இம்மகாவாக்கியமும் பொருளைப் பொருளென்று உணர்ந்து
இன்புறுதற்கனேரு? அங்ஙனம் நாம் உணர்ந்து இன்புறு
விடின், ஷை மகாவாக்கியம் எங்ஙனம் மணம்பெறும்? பெரு
தே! மட்பொருளை மட்பொருளாகப்பாராதுழி, இம்மாமிசா தி
யுடலால்வரும் எண்ணரிய மயக்கமேதங்களனைத்தும் எங்ஙனம்
அகன்று நாம் வதையற்றிருகதற்கு இயையும?

சர்வமதசித்தாந்தவிளக்கவிஞவிடை.

மறந்திடின் மண்ணை மறப்பே யுடலாம்
மறக்கி னறிவை மறப்பே-பிறிதாகத் [யன்
தோற்று மனர்த்தமதாஞ் சொல்வழக்கா லென்னப
தோறறளவும வேண்டுந் துணிவு· என்பதில், அறி
வை யறிவாக நாடாக்காறும் அங்ஙனம் நாடாதமறதியே அவவ
றிவுக்கு அயலாகச்சிவேசுரசகத் கற்பனைகளாகவிடாது தோற்றிக்
கொண்டிருக்குமென்பதற்கு மட்பொருளை மறந்த மறதியே மா
மிசாதியுடற் கற்பனைதங்களாகத் திருட்டியை விட்டகலாது
தோற்றிக்கொண்டிருக்கினறஇவவிபரீதத்தை உவமானமாகக்கூ
றியிருக்கின்றவதனக இம்மாமிசாதியுடற்பேதம் மறையாக்கா
றும், மட்பொருளாகப்பார்ப்பது எத்திறத்தாராலும் கூடாதெ
னின், இவவுலகின்கண் யாரேனும் கடவுடனைவத் தமது அறிவி
னுல மட்பொருளென்று உணர்வாராயின், அவர் அவிவேகி
யாக்குஞ்! இதனுல் ஷை மகாவாக்கியங்களும் பொருள்வாக்கியங்க
ளாக்குஞ்! அவ்வாக்கியமும் அவ்வாக்கியானுபவிகளும் அங்ஙு
ணம் இருந்தாலிருக்கட்டும். ஓர் சிறிய திருட்டாந்தம் சற்
றாகிக்குதும்.

எங்ஙனமெனின், சிலகருவண்டுகளால் உருண்டுசெல்லும்
மலவுருட்சிக்கண், நமது திருட்டிபட்ட அக்கணமே அருவருப்
புண்டாதற்கு ஏதுவென்னை? அவவுருட்சி மட்கவசம் உற்றிருக
கின்றதே! அம்மட்கவசத்தில் யாருக்கும் அருவருப்பு உண்டா

காதே ! அவ்வருவருப்பு உண்டாதற்கு நமது திருட்டி அம்மட் கவசமட்டில் நிற்கின்றதா ? அன்றி ஊடுருவிச் செல்கின்றதா ? அத்திருட்டி ஊடுருவிச்செல்கின்றதால, உள்ளிருக்குமலத்தில் திருட்டிதாக்குகின்றது. தாக்குகின்றதால், அம்மலம் திருட் டிக்குத்தோற்றுகின்றது தோன்றவே அருவருப்பு உண்டா கின்றது கவசத்தைத்திருட்டிக்காது உள்மலத்தைத்திருட் டிப்பதுபோல, அவ்வளவுவாகததோற்றும் மாமிசாதி சே ாக்கைக்கு, மேலே கவசமாயிருக்கின்ற சருமத்தைத்திரு ட்டிக்குந்திருட்டியை நீக்கி, மூடப்பட்டிருக்கின்ற உள்மாமிசா தி களாடுழி, அருவருப்புத்தோன்றுமல்லவா ? அங்ஙனம், அவை தோன்றுந்தோறும் மோகாதிகட்கிடம் உண்டாகுமா ? ஆகா தன்றே ? இவ்விரண்டு திருட்டாந்தங்களைப்போல், மாமிசாதித் தோற்றக்களை நாடுந்திருட்டிநீங்கி, இம்மாமிசாதியில் அவயவி த் தமாயிருக்கும் மட்பொருளாதிருட்டிதகின, அமமட்பொருள் நமது திருட்டிக்குக்கண்கூடாகாதோ ? ஆகுமே ! ஈம திரு ட்டிக்காதகுற்றமன்றி வேறுகுற்றம என்ன இருக்கின்றது ? மே திருட்டாந்ததில மலவுருட்சிக்கும மாமிசாதி சோக்கைக்கும் நிரையே மட்பொருளும் சருமப்பொருளும் புறக்கவசமாகமாத் திரம் இருக்கின்றன. இங்கே மட்பொருளை மறைத்திருக்கின் ற மாமிசாதிகளாகிய உடலானது அம்மட்பொருளுக்கு அகப்பு றக்கவசமாயிருக்கின்றது. இருக்கும் இக்கவசதிருட்டியை நீக் கி, இவற்றுள் அவயவித்தமாயிருக்கும மட்பொருளைத்திருட்டிக் கின் அஃதன்றியாதுவிளக்கும் ? அம்மட்பொருளே விளக்கு மன்றே ? ஆகலின், இவ்வரிய உழைப்பை உழைப்பினர்பால் பல்லான்றும் பழகிப் பின்பு பிட்சையாகப்பெற்று எய்தாதழி, இதற்குமேல் ஆராயவேண்டியவற்றை யாராய்ந்து தெளிந்து இன்புறுதல் எங்ஙனங்கூடும் ? இவ்வுழைப்பைப்போன்ற அனந் த உழைப்புகள் இருக்கின்றதலைலன்றே.

செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

எனக்குறள் மகாவாக் கியம் வந்திருக்கின்றது. ஷை திருட்டாந்தங்களில் மட்கவசத் தின் மறைந்திருக்கும் மலமும் சருமக்கவசத்தின் மறைந்திருக்

கும் மாமிசாதிகளும் அவ்வகக்கவசமெனப்படாமல் விலட்சண மாக இருக்கின்றமையால், அம்மட்கவச திருட்டியும் சருமதிருட் டியுமாறிய அக்கணமே வெளிப்படுகின்றன. அங்ஙனம் வெ ளிப்பட்டவற்றை உணர்தற்கும் இயைகின்றன.

தாட்டாந்தத்தில் மாமிசாதிகள் அங்ஙனமல்லவே! இம் மாமிசாதிகளுள் மட்பொருள் அவயவதத்துவமாயிருக்கினும் கவச மாகிய மாமிசாதிப்பொருள்கள் மாறிய நுண்றல்லவோ வெளி ப்படுதற்கு இயையும்? பின்னுன்று நாம் உணர்தற்கும் இயை வது. இங்ஙனமிருக்க, மாமிசாதி உடலிருக்கு நுண்மை எங்க னம் மட்பொருளை உணர்வதினின், வெடி திருட்டாந்தத்தில் மட்கவசமட்டிலும் சருமமட்டிலும் நின்று அவயவப்பொருளாக வுணர்வது என்னமதியெனப்படும்? தூலமதியெனப்படுமன்றே? னனா அவயிருவித கவசதிருட்டிகளையும் நீக்கி மலவுருட்சி யை மலவுருட்சியாகவும் மாமிசாதிகளை மாமிசாதிகளாகவும் உ ணர்வது என்னமதியெனப்படும்? சூக்குமமதியெனப்படுமன் றே? இவ்வண்ணமே தாட்டாந்தத்தில்மாமிசாதியுடற் கற்பனைத் திருட்டியைநீக்கி, மட்பொருளை மட்பொருளெனக்கண்டு உணர் வது என்னமதியெனப்படும்? இது வே சூக்குமமதிக்குமிக்கசூக் குமமதியெனப்படுமன்றே? ஒவ்வோாபொருளும் இவ்வண்ண மே புறக்கவசங்களையும் உட்புறக்கவசங்களையும் பற்றிலவ்குவ தால் அவயக்கவசங்களையும் ஆங்காங்கும் சமதறிவினால் நீக்கி நீக்கி அவயியத்தப்பொருள்களையே உணரும் உணர்வையன்றே ஆன்றோர்கள் மெய்யுணர்வெனக் கூறியிருக்கின்றனர். அங்ங னம் உணரவேண்டியதென்னை? எவ்வெப்பொருள் எவ்வெவ் வண்ணமிருக்கின்றதோ அவயப்பொருளை அவ்வவ்வண்ணம் உ ணருவது அறிவுக்கியல்பையன்றோவெனின்,

குறள்.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு—என்னுது

மகாமகோபாத்தியாய, டாக்டர்

— ரெ. பாலிசாமிநாதஞ் செட்டியார்

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்பானேன் மகா
வாக்கியம்? அன்றியும்,

உலகெது நாமாரென்ன வுற்றுநின் றுணருமட்டுங்
கலகமார் பிறவிமோகங் கங்குல்போன் மூடிநிற்கும்.

என ஞானவாசிட்டமுதலிய பெருநூல்களுங் கூறியிருப்பானேன்? எந்த உயிர் உலகையுணராதது? எவ்வுபிருமாகலின், உலகை உற்றுணர வேண்டுவதென்னவெனின்? உயிர்கள் எவ்வாறுணருகின்றனர்? பொருளல்லவற்றைப் பொருளாகவனறே? அங்ஙனம் உணாவது கயிற்றை அரவாகவும் கானலை நீராகவும் கிளிஞ்சிலை வெள்ளியாகவும் உணாவதுபோலாம். அன்றியும், கயிற்றை அரவாகவுணர்வது அறிவாயினும் அங்ஙனம் உணரும் அவசரத்தில் அவ்வறிவு என்னவெனப்படும்? அறிவெனப்படுமென்னின், அங்ஙனம் உணாவதில் எய்ப்புதோன்றிக் கயிற்றைக் கயிறென்றுணரும் அவசரத்தில் அவ்வறிவு என்னவெனப்படும்? அஃதும் அறிவென்பாமெனின், கயிற்றை அரவெனவும் கயிற்றைக்கயிறெனவும் உணர்தலிரண்டும் அறிவாயின் அறியாமையென்பது எவ்வாறிருக்கின்றது? ஒன்றை மற்றென்றுக உணர்தல் அறியாமையும் உள்ளதை உள்ளதாக உணாதல் அறிவுமாகின்றதன்றே? அன்றெனின், பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்றுணருமருளென்பானேன்?

ஆகலின், எவ்வெப்பொருள் எவ்வெவ்வண்ணமிருக்கினும் அதாவது மேற்கூறிய புறக்வசம் உட்புறக்கவசங்களையுற்றிருக்கினும் அவ்வக்கவசதிருட்டியைநீக்கி அவ்வப்பொருளை உணர்வதன்றே மெய்யுணர்வெனற்பாலது? இவ்வறிவுடைமையுடையவனன்றே நல்லாசானெனப்படுவர். இங்ஙனமல்லாதார் யாரெனப்பட்டவரோ அறிகிலம். இம்மட்டொருளைவிட்டு இனிடத்தில்தோற்றன் மாத்திரமாக நிகழுங்காணும் மாமிசாதி

கனையுணரும் மயக்கத்தை முன்னான்றறிவென்றது இன்னான் றறியாணமென்றே சித்தாந்தமாயிற்றென்க. இந்த மாமிசாதி ஆராய்ச்சிக்கண் தோன்றுது யாதெனின், மூன்றுவது அடக்கா யுளள அறிவறியாமைப்பேதமும் இவற்றிறகுமேல் உறுதிப்பொ ருளாய் நினறமட்பொருளுமாமென்க.

மூன்றுவது

மாமிசாதியென்னும் சத்தார்த்த

ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

நான்காவது

மண்ணின் மகத்தென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வேண்டா.

இந்தவா ராய்ச்சிக்க ணிம்மண் மகத்தெனவே
வந்துகிக ழுமபெயர்தான் வாய்ப்பின்றிச்—சந்தமுறு
தூலவுணு வேயிருப்பாத் தோன்றுமே மாவின்றிச
சீலமதி யோருவப்பர் சென்று.

எதுவுனமெனின், இதுகாறும் மாபிசாதிகளை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சிக்கண் தோந்தது மட்பொருளாகலின், இயமட்பொரு ளை ஓர் முதலெனக்கொண்டுணர்ந்துவரும உணர்வு அறிவெனப் படுகின்றதா? அன்றி அறியாமையெனப்படுகின்றதா? மக்கள் முதலிய அறுவகைப்பவுநிகங்களுக்கும் அதிட்டானமாகலின் இவ்வதிட்டானத்தை முதலென்றுணர்வது அறிவெனப்படாது, அறியாமையெனப்படுமோவெனின், இம்மட்பொருளாகிய உரு வம எவ்வளவாயிருக்கின்றது. மகத்தளவா யிருக்கின்றதெனின், மகதனவெண்பது ஆசியாமுதலிய ஐந்துகண்டமாகப்பெற்றுள் ள பிருதிவி அண்டமாயிற்று! ஆகவே, இப்பெரியமகத்துருவம் பொருளா குணமா தொழிலா? பொருளாயெனின், சுயம்

புப்பொருளா விகாரப்பொருளா ? சுயம்புப்பொருள்தானெனின், விகாரப்பொருளென்பது எத்தகையதாயிருக்கின்றது ? ஒன்றன் கூட்டமாகவும் பலவின் சட்டமாகவும் திரிபின் ஆக்கமாகவு மிருக்கின்றதாவெனின், இம்மகத்தருவம் பொருளாக இருக்கின எஞ்ஞான்றும் சிதைவு அற்றிருக்கவேண்டுமே ! சிதைகின்றதால் இம்மகத்தருவம் இன்றுமாவெனின், இருப்பு இன்மைகளைப்பற்றிச்சற்றாகிக்குதும். எங்ஙனமெனின, இம்மகத்தருவம் கலைதலேயற்பது எத்துணையதத்துணையாக எனப்படும ? அணுத்துணையணுத்துணையாக எனப்படுமெனின், அவயவவுறுவும் எத்துணையத்துணையெனப்படும ? சிறுசாளரத்தில விழுந்திலங்குங்கதிரின கிரணத்தில் தோற்றுவதாகிய அந்நுட்ப உருவமெனின், அத்துணையாகிய பலநுடபங்கள் ஒன்றேடொன்று சோந்த சேர்க்கையன்றே இபபெரிய மகத்துருவமாகக்காணப்படுகின்றது? இங்ஙனம காணப்படுவதுகற்பிதமெனப்படுமா ? எதார்த்தமெனப்படுமா ? எதார்த்தமெனப்படும்மெனின, இவ்வெதார்த்தம் ஷை அணுக்களின் சோகனைக்கு முனஞானறுற்றதா பின்ஞானறுற்றதா? பின்ஞானேறயுற்றதெனின, பினஞான்றிருத்தல் எதுகாறும்? அவயவணுக்களகலையுங்காறுமெனின், முறபொழுதும் பிறபொழுதுமினறி இடைப்பொழுது மாதிரமிருக்கவேண்டியதாகின்றது. அதாவது—அணுக்கள் சேர்ந்திருக்குங்காறுமென்க.

இதனால், முற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமில்லாத இம்மகத்தருவம் என்னவெனப்படும் ? பொய்ப்பொருளெனப் படுகின்றதன்றே ? சுயம்புப்பொருளென்பதற்குப் பொருத்தமெங்கே ? அவயவணுக்கள் ஒன்றேடொன்று சேர்க்கையுற்றிருக்குங்காறும் மகத்தருவம் பொருளாயிருக்கின்றதென உலகில் அறிவுடையோருங்கண்கூடாக அனுபவித்துக்கொண்டுவர, எங்ஙனம் இப்பூமியை இன்மைப்பொருளென்பதெனின் ! மட்பொருளென்கிற இப்பெரியவுருவம் ஷை மூவிதவிகாரங்களுள் ஒன்றன் கூட்டவிகாரத்திற்கு இயையாதிருக்கட்டுமே ! அன்றியும் அவ்வவணுக்கள் ஒன்றேடொன்று சேர்ந்திருக்குங்காறும் எவையிருக்கின்றன? சேர்ந்திருக்கும் அணுக்களன்றே? அவ்வணுக்கள் கலைந்த

ஞான்றும் எவையிருக்கின்றன? அவ்வணுக்களேயன்றே? அவைகள், ஒன்றோடொன்று சேர்க்கையுறுஞான்று இருப்பாக உள்ளவை அவயவணுக்களேயன்றி வேறுபொருளுண்டோ? இன்மையால், அவ்வணுக்களன்றே பொருளெனப்படுபவை? படுவதால், மகத்தென்பதற்குப் பொருளெங்கே? தொழிற்குணமும் தோற்றக்குணமும் அன்றே பொருள்போலிருக்கின்றன? திருட்டாந்தத்தில் நெல்லமபாரமென்புழி ஓரினங்கள் சேர்க்கையுற்று மகத்துருவாகக்கூடும் ஒன்றன் கூட்டவிகாரம். இவ்விகாரம் தோற்றல்மாத்திரமன்றே? உண்மையன்றே! உணமையெனின், சுயப்பாயிருப்படதெல்லாம் விகாரங்களாயும பொருள்லனவெல்லாம் சுயம்புகளாயு மிருக்கின்றதாகுமே! இஃது விதை!

மூப்பொழுதும் இருப்பாயுள்ளது நெற்கள், ஓர் ஞான்றிருப்பது அம்பாரம், அவயம்பாரம் ஒன்றன் கூட்டவிகாரமன்றே? அவ்விகாரம்தொழிலும் பண்பமாகின்றதே! அவற்றால் அஃது பொருளெனப்படுமா? தொழிலென்பது நெற்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருத்தல். பண்பென்பது அச்சேர்க்கை பெரிதாகக் காணப்படுந் தாமம் ஆகலின், தொழிற்குணமும் தோற்றக்குணமும் ஆயிற்று. அதுபோல், இம்மகத்தாகிறயணுருவம் அணுக்களின் சேர்க்கைக்கு முற்பொழுதும் அவயவ லகதபிற்பொழுதுமின்றிச் சேர்க்கையுற்றிருக்குங்காறுமே தோற்றுவது தோற்றன்மாத்திரமேயன்றி வேறுபொருள் இன்றாகின், இஃது தொழிலும் பண்புமெனபதறகு மூணின்றுமென்க. அன்றியும், இம்மகத்துருவம் விகற்புறுதறகு முன்ஞான்றும் இவ்விகற்பமாறிய பின்ஞான்றும் உள்ளவை எப்பொருள்கள்? அணுக்களன்றே? அவ்வணுக்களிருப்பில் இவ்விகற்பமாகிய மகத்துருவமுண்டா? இல்லேயே! இம்மகத்துருவம் எஞ்ஞான்றிருக்கின்றது? இடைஞான்றிருக்கின்றதெனின், அதாவது—இஞ்ஞான்றெனப்பட்டது. முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றுமுள்ள அணுக்களிருப்பில் இம்மகத்துருவம் இல்லாவகைபோல், இடைஞான்றுள்ள இம்மகத்துருவ இருப்பில் அவயவணுக்களுண்டாயிருக்குமா? கண்கூடாயிருக்கின்றதேயெனின், முன்ஞான்றும்

பின்னான்றுமுள்ள அணுக்களிருப்பில் இம்மகத்துருவம் இருக்கவேண்டும். இல்லையே! இங்ஙனமிருக்க, அணுக்கள் இடைஞானறி லெங்ஙனமிருக்கும்? இருக்கின்றதாலென்றே தோற்றுகின்றதினால, ஓர் பொருளிருக்குஞானறில் அப்பொருட்சண்ணையத்தசபுறங்களுள் ஓர் புறத்திலிருக்குமல்லவா? அதுபோல, எத்தழுதலுகையைந்து தசபுறங்களுள் எந்தப்புறத்தில இமமகத்துருவம இருபபதாக ஏற்பது? இருக்கின்றவை அணுகள்தாமே! அவ்வணுக்களுள் எந்த அணுவினது எந்தப்புறத்தில மகத்துருவமிருக்கின்றது? அணுவினது ஓர் புறத்திலுள்ள தசபுறத்திலுமிருக்குமா? மகத்துருவம ஓர் பொருளாக இலலையே! பொழுதுமிருக்கின்றவை அணுக்களாயின், அம்முபபொழுதுநிலையே; எந்த மகத்துருவமென்பதற்கு முரணென்னை?

அன்றியும், முறபொழுதும பிறபொழுதும அணுக்களாகப்பார்பபதுமின்றி இடைப்பொழுதும அவ்வணுக்களையன்றி வேறிலையென்னின், அவ்வணுக்களுள்ளிருடியிடாதிருக்கின, மகத்துருவமுள்ளதென்றெவ்வாறு? அணுக்களுள்ளுமணுக்களின்றாடாதுள்ள பரமாணுவென்னுமுதற்பாயுள்ள மகத்தெதன்னும் கற்பனையுமகலுமாகாணுமுணர்வுதானே மெஞ்ஞானமெனறபடி? இவ்வாறெவ்வகத்தானுமுணரவொண்ணாதது? இவ்வாறெவ்வகத்தானுமுணரவொண்ணாதது மகத்துருவமென்றுணருமருளென்னகூறியிருக்கின்றது? இவ்வரிய வாக்கியத்தைத்தான் மறந்து நம்மை உயர்திணையென மயங்கிமகிழ்கின்றனரோ? இதன்னமனகுறறுணர்க. முன்னான்றுபொருளினகண உணமையாயுள்ள அணுக்களைவிட்டு மகத்துருவத்தைத் தனிலென்றுணர்வதை அறிவென்பது பூர்வபட்சமாகி இந்நான்றும் அநாதியாமையையென்பதே சித்தாந்தமாயுறறன்க. இயமடபொருளாராய்ச்சியில் தோந்தவை எவையெனின், காலை காலது அடுக்காயுள்ள அறிவறியாமைமடபேதமுமே இவற்றிற்குமேலுறுதிப்பொருளாய் நின்ற தூல அணுக்குழாங்களுமாமெனக.

காண்காவது

மண்ணின் மகத்தென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

ஐந்தாவது

மண்ணின் தூலவுணர்வென்னுஞ் சுத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வேண்டா

[illegible]

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் மப்பொருளாமாயகலியில இருப்பாகத்தோற்றப்பட்டனவை அதிநுட்பங்களாயினுட, அவைகளென்ன நுட்பங்களெனப்படுமெ? தூலவுணர்வு நுட்பங்களெனின், இவைகளுள் ஒவ்வொன்றையும் ஓவ்வோர் முதலென்றுமாயருய உணர்வு அறிவெனப்படுமா ? அன்றி அறிபுலமையெனப்படுமா ? அறிவெனப்படுமெனின், அவயவங்கள் ஓவ்வொன்றுமப் பொருளெனப்படுமெ? அன்றி வேறெனப்படுடா? பொருளெனப்படுமெனின், இதனுல் சுயம்பெனப்படுமா? அன்றி விகாரமெனப்படுமெ? சுயமெனப்படுமெனின், அவயவாவயவொன்றும் வேடமகத்துருவம்போல் ஒன்றன் கூட்டமன்றி இருக்கட்டுமே? எங்ஙனமெனின், அவ்வவயவங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் பூதக்கண்ணுழையக்

கொண்டி உணரும் ஒன்று சற்றேறக்குறைய அவவுணர்க்கள் ஆ
பிரஞ்சோகத பருமன் எதுவினைத்தோ அத்துணைத்தாத்தோன்
றுமலவா? அங்ஙனந்தானறும் அவற்றுள், ஒன்றை யூகிகரு
தும். கடுங்காரமாயுள்ள ஓர் வேதியைப் பரிசிக்கச்செய்யின்,
அவ்வொரு வுறவுங் கணக்கின்றிய அதி நுட்பங்களாய்ப்பிரிந்து
விரிகின்றது.

அங்ஙனம் பிரியுங்காறும், அம்முதலுறை என்ன துணுவெ
னப்படுமோ அதுக்கனவுறுப்பைப் பெறுதலட்புலனுக்கு நுட்பத்
திற்கு அதிநுட்பமாயட்டுவதாயின் தூலவுறுவெனப்படு
வன்ன? அனந்தமாய்ப் பிரிதற்கின்மையக்க இம்முது தூலவுறுவா
வன, (இ) சிறுமையவுறுவிலும் நின்றுமை பிரிந்தருவன்றுதான்றும
மயிலன்றுமை வினை அறுவெனப்படுமோ? இவைகள் பூத
கமன் றறுபடாமற்றுணுவுணர்ச்சிக அதி நொய்தாயிருக்கும
விபரிலன கவராயினன, அகசனவுறுபடின்றி உணருங்கட்புலனுக்கு
ஸ்ன்ன விடவன பெரிய பொருள் பூதாகாயினன, அவையொவ்வொன்று மொரு
பட அவுறுவெனவாதறுத பூடமெனவன? அத்நொய்ய அணுக
கள் அனந்தங்கள் சேர்ந்த பேசாகனைகளன்றோ வெடி ஒவ்வொரு
அணுவு பூறுவா? இலதனாலிருக்க அது அநத நொய்ய அணுக்க
ளினன பேசாகனைகருக முற்பொழுதாவனடா? அன்றி அச்சேர்க்
கைக்கமபாகதாின்றி அவவத்தூல அணுவும் ஒவ்வோர் முதலாக
இருக்கட்டுமே? இருங்கின்றதெனினின், அங்ஙனஞ் சேர்ந்தி
ருக்கின்ற அவவவ நொய்ய அணுக்களைப்பிரித்துக் காட்டலாமே!
அங்ஙனங்காட்டக்கூடாதெனின், இருபணவ நொய்ய அணுக்க
ளன்றோ? அவவணுக்களுள் ஒவ்வொன்றும் இத்தூல அணு
வெனப்படுமா? படாதெனின், என்படாது? இத்தூல அணு

பூதக்கண்ணழியின்றிய கட்புலனுக்குத்தோனறும் ஆரோப அணுவாயும், அவ்வணு பூதக்கண்ணழிகொணட கட்புலனுக்குத் தோன்றும அதிட்டான அணுவாயும,மகத்தணுப்போல பெதித் திருக்கின்றதாலெனின், அவவதிட்டான அணுகக்கள் அனாதஞ் சோந்திருககும ஞான்றன்றே தூல அணுவெனப்படுவது ? ஒவவோவா தூல அணுவும் சேர்கணகையினால் தொழிறகுணமும, அத் தொழில் பலவகை வழிவுமபேதஙகளுள் ஒன்றுகதம் தான்றுவதால் தோற்றக்குணமுமாகினறது.

அனறியும், இத்தூல அணுக்களாக விகற்புறுதறகு முற்பொழுதய இம்மை மாறியயிறபொழுதம உளளதயாதுபொருள்? ஷி அதிட்டான நொய்ய அணுவகளனறே ? அநதநொய்ய அணுகக்கள் இருப்பில இவவிகற்பமாகிய தூல அணுகக்ளாண்டா? இலலேயா இத்தூல அணுக்கள் எஞ்ஞானறிருகக்னறனவாறே ? முறபிறபழுதும பிறபொழுதுள்ள அவவதிட்டான நொயய அறுகக்ளிருபபில இத்தூல அணுவிலலாவனைகபோல இனறபொழுதிருகக்ன்ற தூகச்சம் திகழபபட்ட தூல அணுவில அநத நொயய அணுவிருககுமா? இருக்கினறதேயெனின, முறபடாழுதுட பிறபபாழுதுளள அநத நொய்ய அணுகக்ளிருபபில இததூல அணுகக்ள் இருக்கவேண்டுமே! ஓர் பொருளிருக்குட ஞானறு அப்பொருளில மறறோரபொருள் எங்ஙனமிருக்தும்? அதுபோல, நொயய அணுக்களிருப்பில அதற்கு மாறான தூல அணு எங்ஙனமிருககும? இராதே! இருபபதே தோறறமாதிரமாகவன்றோ? இததோற்றமாதிரமான கறபனைதூல அணுகக்ளைதெதாழிலும பணபு மெனக்கழிக்க, முப்பொழுதுமுள்ள அநத நொயய அணுகக்ளைவிடாத திருட்டிதிருக்கில், தூல அணுவென்பது தோன்றுமா? ஓர் ஞான்று தோன்றியது, ஓர முதலாகதலு ருக்குமா! இராதன்றே? ஆகலின்,

எப்பொரு ளெத்தனைமைத் தாயினு மப்பொருள
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என மகாவாக்கியய

வெளிவந்திருக்கின்றது. இதனை நன்கு உறறுணாக. முப பொழுதும் மாறுதிருக்கும் இருப்பாகிய நொய்ய அதிட்டான அ

லுக்கனையிட்டு வெறுமேதாற்றல் மாத்திரமாகிய தூல அலுக்க
ளை ஒவ்வோர் முதலெனமயங்கி உணரும் உணர்வை முன்னு
ன்று அறிவெனறது பூர்வபட்சமாகி இருஞானன்று அஃதறியா
மை யென்பதே சித்தாந்த மாயிற்றெனக. இத்தூல அலுவா
ராய்ச்சியில் தேர்ந்தவை எவையெனின், ஐந்தாவது அகங்காயுள
ள அறிவறியாமைப்பேதமும இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருள
களாய நின்ற அதிட்டான நாய்ய அலுவுகளுமாமென்க.

ஐந்தாவது

மண்ணின் தூலவலுவென்னும் சத்தார்த்த

ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

முற்றிற்று.

கூ

திருசிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இது

அறுவது

மண்ணின் சுருக்கு அணைவென்றார்

சுத்தார்க்க ஆராய்ச்சி விளக்கர்

வெண்பா

இருதலை யாடைசுடனே டுக்க குடம்பனைதுவ
டுத்த பெயரனைத்து டனை பெய—ாதிரா
கென்றென்று கா னாடுகு மாறுதெ
லொன்று திருபெனவே யோ

எங்ஙனமெனின், இதுகாறுய மண்ணீரது தூவஅறுஞை
ஆராய்ந்த ஆராய்சிபுகண பொருளாகதரிதரட்டட் மை நாய்
ய அணுக்களாயிலும். அவ்வணுக்+ளுள் ஒவ்வொன றுட மை என அ
ணுவெனப்படுமே? கண்ணுழுனையபெற்றிதகட்புலவுகுத் ாண்
ுத அதி நொய்மையாகலின், சூகுகுட அணுவென பரும ாண்,
அச்சூக்கும அணுக்களுள் ஒவ்வொனையும் பொருளாக உண
ரும் உணர்வு அறிவெனப்படுமா? அனறி அறியாமையெனப்ப
டுமா? அறிவெனப்படுமெனின், அவ்வணுக்கள ஒவ்வொன்றும்
இருப்பெனப்பட்டதா? அன்றி இன்றெனப்பட்டதா? இருப்பெ
னப்பட்டதெனின், பொருளாக இருப்பெனப்பட்டதா? தூசும்

மாக இருப்பெனப்பட்டதா? பொருளாகவே இருப்பெனப்படுதினின், அவ்விருப்பு சுயம்பாகவா? அன்றி விகாரமாகவா? சுயம்பாகவேயெனின், வெ தூல அணுக்களைப்போல் மூவிதவிகாரங்களுள் வென்றதிய ஒன்றன் கூட்டவிகாரமென்பதற்கு இணையாதிருக்கூடும்.

இவ்வொவ்வொன்றும் கணக்குடையினாதிய சட்புலனுக்குத் தோன்றுத நுட்பங்களாகுமின், விகார மெனப்படுமோவெனின், வெ மண்ணெனவாகுகாண்டு உணர்தற்குரியதோன்றுது செல்லுத்தகுமனவா? அன்றி நிலைத்திருக்கத்தானவா? நிலைத்திருக்கத்தகுமனவெனின், மண்ணெனவாகுகாண்டு உணரும் சட்புலனுக்குத்தோன்றாவாறு அணுக்களாலன்றோ தூல அணுக்களும் எங்ஙனம் மிணைப்படுமோ? இலவிலையனப்படுமெனின், இசக்குக்கும அணுவுக்குமேல இத்தகையவிசனசுணைத்தற்கரிய இன்னுமோ நுட்ப அணுக்கள் உள்ளனவென்பதற்கிசைவுண்டுமே! சட்புலனுக்குத்தோன்றாத தூல அணுக்கள் சிலசேர்க்கைகளால் வெ சட்புலனுக்குத்தோன்றுது மலை நதிவெளிபோல, அக்கட்புல இசக்குக்குத்தோன்றாத இசக்குக்கும அணுக்களெனப்பெ வெனாறும் கலை தோற்றுதிறங்களாய்ப் பரிணமிக்கின்ற அனுதாயப்பக்கலுக்கு. வெ நுண்ணியபக்கமாய்ப்பட்ட சட்புலனுக்குத்தோன்றுதிடை சுவாசனை அங்ஙனமேயும் அவ்வெ ணுக்களிடமும் உளைடத்து விருந்தமு லை இனையபசேர்க்கைகள் பிரிக்கின் பிறபொழுது எவ்விதக்குவி சுவாசனைகளையும் உளவாகாவோ? அங்ஙனமாயின் எட்டுதற்கு இனையயாவா? அங்ஙனமாயின் சுவாசனைக்கு அணுக்களனமேற்ற தியமானை இருப்பெனப்படனை? அதற்கிசைவான அணுக்கள் பலவாகுமின், அடலை அணுக்களைப் பலனமேற்றுவென்று சேர்ந்த மழுச்சியே கருவினையக்கொனைட சட்புலனுக்குத்தோன்றாவாறு சூசுக்கும அணுக்களென்பனை அவ்வெவ்வெவெற்று சூசுக்கும அணுவும கணிதற்கரிய அணுக்களின் சேர்க்கையாகுமின், ஓர் முதல்போற்றோன்றுவனவாழிறகுணமும தோற்றறசுணமுமாகினறன. எங்ஙனம இச்சூசுக்கும அணுவுயமெனவும ஓர் முதலெனவும்படுமோ? படாதாயின, வெ தோன்றுத அணுக்களனமேற்ற முப்பொழுதும உள்ளனவுத்தனவும, இசக்குசுக்கும அணுக்கள் ஓர் ஞான்றுதோற்றமு

தோற்றமாகலின் அசத்தெனவும் படுகின்றன. இங்ஙனம் படுவதால், சூக்கும அணுக்களாகத் தோன்றுந்தோறும் ஒவ்வொன்றையும் நாட்டமானது கணித்தறகரிய அணுக்களாக ஏன் நாடவில்லை? அங்ஙனமே தோனறுத அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து ஞான்றுமை இருப்பனவை அவையணுக்களனறோ? அவையணுக்களாவிடாது திருட்டிகளின இச்சூக்குமஅணுத் தோனறுமா? ஓர் ஞான்று தோன்றியும். முதலெனப்படுமா? படாதனறோ?

அன்றியும், இச்சூககும அணுக்களாக விகற்புறுதற்கு முற்பொழுதும் இவவிகற்பங்கள் மாறிவிடும பிறபொழுதுப உள்ளனவாவை? கருவியகொண்ட கட்புலனுககு இததுணைதெதனத்தோனறுத அணுகளன்றோ? அவையணுகளிருப்பிலை இச்சூககும அணுக்களுணடா? இலலையே? இலலையெனின இவவகள்ளெஞ்ஞான்றிருக்கின்றன? இனறெனின், மூற்பொழுதும பிறபொழுதுமுள்ள அததோனறுவையணுகளிருப்பில இசசூக்கும அணுக்களிலலாத தனமையபோல், இவவினறெனறுள்ள சூககும அணுக்களிருப்பில அததோனறுவை அணுக்களிருககுமா? இருககினறதேயெனின, மூற்பொழுதும் பிற்பொழுதுமுள்ள அவையணுக்களிருப்பிலை இவவணுகளுணடா? இலலையே! இங்ஙனமிருக்க, அவவணுக்கள் இவவணுகளிலை எஙகணமிருக்கும? ஓர் பொருளிருககுமெனறு அபபொருட்கண் எஞ்சிய பொருள எஙகணமிருககுமெ? இருப்பதானால், அப்பொருடகையைத தசபுறமுககுளள் ஓர் புறததிலேயிருககுமெ. அத்தோன்று அணுகள் இசசூககுமெ அணுக்களுககு இடைபடத தசபுறத்துள எததப்புறததில் இருக்கினறன? இவவணுக்கள் ஓர் பொருளானலென்றோ, அஙஙனமிருககுமெ முன்பினைடையென்கிற மூப்பொழுதில் ஓர் தோனறுமெனறும இசசூககுமெ அணுகளை மூதலாகவுணடா? இலலையே! இருப்பதை போறசிறறும் தோற்றன்மாததிரமேயன்றிவேறன்றே! இஞ்ஞானறிருக்கும் சூக்கும அணுக்கள ஒவவோர்மூதலாயின், இவைகள் மாறுவானேன்? மாறிய பின்னொன்று அவ்வணுக்களிருப்பாயிருப்பானேன்? அவவணுக்கள் இஞ்ஞான்றே! முன்னொன்றும் இனடொன்றும் இருந்தனவகளா? அன்றி நூதனமாக உணடானவைகளா? நூதனமாக ஓர்

பொருளும் உண்டாகாதே? உண்டாகுமெனின், இல்லது வாராதெனலும் ஆட்சேபம் இருகன்றதே! முறபொழுதும் பிற் பொழுதும் இலலாதது இடைப்பொழுதில உணடாகுமாயின், அம்முறபொழுதும் பிற்பொழுது முள்ளது இடைப்பொழுதில் ஒழிந்துவிடவேண்டுமன்றே! இவை பொருந்தாமின்று.

இங்ஙனமிருந்தவின, அவ்வணுக்கள் எல்லாவன்றும் மாறு தலியல்புவும இவ்வணுக்கள அநியதத்துவமும உடையவை ஆகின்றன. இங்ஙனமாக நிச்சயிதநிருசகும விவேகதனை யன்றே நிதியாநிதியமுத்துவிவேகமெனப்படுவது? இவ்விவேகம் பொருளனறையயாத சூகக்கும அணுகசோப்பொருளனறுணரலாம்? பொருளென்று உணாவதால விவேகமெனப்படுமா? விவேகமென்பது சூகக்குமநிறகுந சூக்குமமாகபபொருளை உளளவாறாகாணின, இச்சூகக்கும அணுக்களின் ஒழிவுபடாவன்மை உடையனவாயுளள அநிடமானவென்பது நிச்சயமாகி இப்பொருளை அநியமானமெனச் சிந்தாகுலமாயிறபடாதனவாகி இச்சுவை அணுவாயிருபபதில்லை யென்னை, இந்நிறுவது அசுகயமாயினும அநிவுநியாயமடிப்படையும இவ்வாறு நிலை உறுதிபடபொருளாயுளள அநிடமானவென்பதை அணுக்களுமாயினவென.

ஆறாவது

மண்ணின் சூக்கும அணுவென்னும் சத்தார்த்த

ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

பூர்வ பக்கம்.

மண்ணின் பாடாணுமென்னும்

சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா

இத்தலமாயசியின்கணேய்ந்தபரமாணுவென
லொதவிதத துடனைதது வெய்தியே—யிந்தவெளி
பாவமதாகினறிலங்கப்பகருவிகட் காகுமே
பாவித்தற் கேதுருகள் பாழ.

எங்ஙனமெனின், இதுகாறும் மப்பொருளினது ருகுகும அணுவை ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சியிலேதரப்பட்டனவை கருவியைப் பெற்ற கட்புலனுல் இத்துணையதினக்கணிதற்கரிய அணுக்களாதலின், அவையணுக்கள் எனன அணுகளெனப்படுட? அவை யரிய அணுக்கள் எவற்றினுக்கும அதிட்டானகாரணத்துவபாவின், பரமாணுவுக்கும பரமாணுக்களென்பாமெனின், அவ்வற்றுள் ஒவ்வொன்றையும் பொருளென்று உணரும் உணர்வு அதிட்டான அறிவெனப்படுமா? அன்றிக்கறபித அறிவெனப்படுமா? கற்பிதமாவது பொருளல்லவற்றைப்பொருளென்று உணரும் ஆரோப அறிவென்க. அப்பரமாணுக்களை உணர்வது அ

திட்டான அறிவெனபடுமெனின், இதனைஸ் அப்பரமாணுக்கள் ஏவெவான றும சதத்துப்பொருளென்று ஆகின்றன

ஆகின்றதால், அவ்வணுக்கள் திரிசியப்பொருள்களா? அன்றி அதிரிசியப்பொருள்களா? அவைகள் திரிசியப்பொருளகளாயின அதிசூக்குமமாகிய கருவிகளினக்காணத உனரந்துட லலனுக்கு எட்டுமலைவா? எட்டாமையால அவைகள அதிரிசியப்பொருள் களெனின். அவ்வதிரிசியப்பொருளகளென எனன அளவையால் ஏறகப்படுவன? அனுமான அளவையால் ஏறகப்படுவனவெனின், அவைகள் மாற்ற அனுமான அளவையா? அன்றி எதாதத அனுமான அளவையா? எதாதத அனுமான அளவையாயினும், அனுமானத்திற்கு இலக்கணமாகிய பரிதாபத்திற்கு இலக்கணமாகாது

[illegible]

இவ்வாற்று மேற பரமாணுக்களென்பனவும் மேலும் அதிரிசியமாயிருகின்ற வன்பதை நிலைநாட்ட எந்தபடிரதத்தியட்ச உணர்வைப்பொருளாகவெனும் காண்கதது? மணணினது மேற மகத்துருவமுதல அதாவது இப்புறமுதல் சூகசும அணுகளகாறுமுள்ள வற்றைச் சிறிதாகய பேதங்களாக்கொண்டு கணிததனால, இங்ஙனமாகிய பரிது சிறிதான பேதங்கள் சொல்மாத்திரமென்று அவ்வாறே முன்னான்றே முடிந்திருக்கின்றனவே! இவற்றைகளைகாண்டு மேலே முடிவாகிய பரமாணுக்குழாங்கள் உணர்டெனக்கோடல் தோற்ற அனுமான அளவை யெனப்படுமன்றே? பிரத்தியட்சமாகிய மகத்தணுப்பேதங்கள் அதிட்டாணப்பரமாணுக்களின் சேர்க்கையாயிருக்கின்றமையின், இச்சேர்க்

கையைக்கொண்டு அனுமானிப்பதால் தோடமென்னெனினின், இம்மகத்தனுச்சோகணைகள் பொருளின்றித் தோற்றல்மாத்திரமெனத்தெளித்துழி இவற்றை நாடிக்கிருட்டியானது நீங்குமல்லவா? இது நீங்கிய நான்று இவ்வனுமகத்துத்தோற்றங்கள் உண்டாயிருக்குமா? இராதன்றே? இவ்வனம் இந்நிலையில நிற்கில் மேலே அதிட்டான அணுக்கள் உணர்டெனப்படுமா? படாதன்றே? உண்டெனதோடல் நமபாவனையேயன்றிக் கிருசிதுட எதார்த்தய அனயறன க.

இதனல் பரமாணுக்கள் இன்றெனனலாதே வென்ன, அற்குக்கற்பனை ஈக்கமகாணகு கணிபபாரேன? அப்படி மணிப்பதனல் முதலினை நேரியனின, பொயனையக்சாணகு கணிக்கப்படுவதுட பொய்யாகுமனறே? அதுவனமாயின பொய்யாகிய உலனைகளசாண்டு மெயயாகிய ஆனபா ஒனறு உலைவி னைக் தோடதுட பொய்யாகச்வனைதிமெயயன்ன, துணையாகிய காரினையபொருள அனுமானிகக்படுவதுதாதே? அதுயானனி ககுட பொருள பன்ன இருவனை நீட்டை எய்துயதுயாதுக்கு? பிரதிபட்சமாதறகனதே? அன்றியும, அவதுதாதிரயம உபாதிரயம முதலியனைவாகவிளகுகுவதுயாது? உரனைடதல் மெய்யா? அபடிவனமெய ஷை சமாதிகளில சுயபிரகாசமாக விளகுவதுயாது? அம்துமகாரினென்பதனதே? சரிதுட கரினென்பது விளகுகுனைறம்த? அம்து விளகாத காலமுமுனைடோ? இல்லையே? பரமாணுக்கள் உணர்டெனபது எருநான் றேனும விளகுகின துணடா? கருசிதருனை றுப இலலையே? முற்றும அனுமானிகக்படுமெ கற்பனைகளாயிறனே? காரினைபது அதுனைய அலலவே? எருநான்றம் அதிட்டானமாயுப ஆரோபமாயும் விளகுகுனைறதே? அனைவ சமாதிகளன் வியாபக விளகக உணராவாயும் அச்சமாதிகலம்த நான்று அவத்தாதிரய விகாரமாயுமெனக காரினைபது நான அருநானமாக விளகுகுன்றதாயின், இப்பொய்யுலனைகக்கொன்று ஆத்ம நிசசயம செய்வானேனெனினின, தேகமே ஆத்மா போகமே முதலிய கண்டதேகாட்சி கொண்டதேதோலம எனக்கிடக்கும காத்

திக உலபவத்னை அகற்றுதற்கு அவஷ்னம் கூறியதே அன்றி அம்ஂது எதார்த்தம் அன்றென்க.

இசனல், வெ பரமாணுக்கள் இல்லையெனப்படுமோவெனின், சோக்கையாயுளள மகதத்ணுப்பேதங்கள் திருமியில் தாக்காது நிற்றற்குச்சற்றும் திறமையினறி வெறுஞ்சொமாத்திராக இவற்றைக்றபனைகள் எனக்கூறி அகத்துள மெய்பனக்ஷாண்முருப்படே தமுதல் மயக்கமாயின், இம்மயக்கம் காரணமாக மேலே அனுமானிதத்துப் பொருள்கோடல் இரட்டிதத்தமயசனமேரு? முதல் மயக்ஷைக் கஷ்ஷத்துவிட்டால் இதைப்பற்றிவற்ற இமுடிநதமயக்கம எஙஙனம்தலைகாட்டும்! ஆகலின் இதனை நமக்கு உறுதணைச. மதத்தினது சாகை தளிர் இலை முகுபியலைவகளை அசைப்பிகுமகாறறினது கட்பொறிகு எட்டாமையின அதது இனமென்னலாமோ? இதுபோல் சோகனைகையாடுள்ள மகத்துணுப்பேதங்களை மேதாற்றலடாசதிரயாகவெனுட இருக்க இவறறிறகுமல் அப்பிரகதியடச உபாதான காரணமான பரமாணுக்கள் என இனறுகுமெனின்? காற்றென்பது கடபொறிக அப்பிரதிய சமாயினுமமரத்தினது இலைமுதலியனவைகளை அசைபபதுமஷ்றுமபோலவிழனுமபரிசாணுவமகாரணமாகவற்று அனுபவிக்கும அனுபவங்களால் இருக்கவறகற்பாலதது.

இதுபோல, சோக்கைகளாயுள்ள மகத்துணுப்பேதங்கள் இலைமொனறுபாடாணுகளை உளவெனபதறகு என அனுபவம இருகின்றது? கிஞ்சித்தும் இல்லையே? இல்லாதிருக்க, உளவெனக்கோடல்சோகனைகளாகிய கற்பனைகள் காரணமாகவன்றோ? இவற்றில பரமாணுக்கள் உளவாகவழங்குவது விவர்தவாதமே அனறி வேறனறென்க இதுநிற்க, சோக்கைகளாகிய மகத்துணுப்பேதங்கள் தோற்றல்மாத்திரமென்று ஏற்புழி இததோற்றங்களை நாடுத்திருட்டியை மாற்றவேண்டுமா? அன்றிவிடாது உணர்ந்துமிகாண்டிருக்கவேண்டுமா? எனினின், இக்கற்பனைகட்குமேல் அதிட்டான பரமாணுக்கள் இருக்கின்றதாகக்கொண்டதனலென்க. அவஷ்னம் அப்பரமாணுக்கள் இருப்பெனக்கொண்டுழி, அவற்றைநாடாது இக்கற்பனைகளை மூதலை

ன நாடிக்கொண்டிருப்பதுதானே விவேகமென்றபாலது? இச் சற்பனைகளை ஒவ்வோர்முதலாக நாடிக்கொண்டிருத்தற்கு மே ல் முடிவாகப் பரமாணுக்கள் உளவெனவழங்குவானேன்? அங னம வழங்குவது விவேகமாயின், இம்மகத்தணுக்கற்பனைகளை ந-டுவது அவிவேகமெனப்படுமே! அனறி, இவற்றை நாடுவது விவேகமாயின், மேல் பரமாணுவாதஞ்செய்தல் அவிவேகமெ னப்படுமே! விவேகமென்பது பொருளைப்பொருளென்று உணர் வதன்றே? இத்தோற்றங்களைக் கிருசித்தும் காடாது மேல் இ ருக்கின்றதாக நிசயித்துகொண்ட அப்பரமாணுகளை விடா து திருட்டிக்கவேண்டுமே!

அன்றியும, மகத்தணுப்பேதங்களை ஆராய்சிசெய்த கி— தால் இவற்றைக் கறபனைகளெனக்கண்ணுற்றவாதாலும், தே கமோகதாகஞ்சிறிதும் அழுதுழி, வெ திடபாவம நாளுக்குநாள் தளாச்சியுற்று முனேபோலவே இவற்றை ஒவ்வோர்முதலாக நா டவேண்டிவருமே! வரின, நமது கருதினவண்ணம கொண்ட வெ பரமாணுக்களை அப்பொழுதணும எட்டவேணுமனறே? எட்டாதுழி, கற்பனைகளாகிய இவவிபரீததோற்றங்கள் எங்க னம நமது திருட்டியைவிட்டகலும்' அகலாதாகலின,

எப்பொருளெத்தன்மைத தாயினு மப்பொருள
மெய்ப்பொருள காண்ப தறிவு

எனகுறள்மகாவாகியங கூறியிருகின்றதே' இவவாக கியதனதேயணும கண்ணுறவேண்டுவது அவசியமனறே? எட டப்படுவனதை எவவிதத்தாலேனுங கட்டமுற்று எட்டலாய, எட டபடாதனதை எட்டப்புகுவது வவர்த்தமன்றே? இதுவேலை, வெ பரமாணுக்களெட்டபபடுவனவனறே எனின், அவவணுகக ள் தமக்குதாமே உளளெவனப்பட்டனவா? அனறி வேறொன் றினுக்கு உள்ளெவனப்பட்டனவா? தமக்குதாமே உள்ளெ னப்பட்டனவெனின், அவவொவவோரணுவும் தன்னைதா னே அறிந்து கொண்டிருக்கவேண்டும்! அவவனமில்லாமையி ன், வேறொன்றுக்கே உள்ளதெனப்பட்டன. மேலும், கட்பொ றிக்கு உளளெவனப்பட்டனவா? அன்றிகருத்தினுக்கு உள்ள

வெனப்பட்டனவா? கருத்தினுக்கே உள்ளவெனப்பட்டன எ னின் திரிசியமெனப்பட்டனவா? அன்றி அதிரிசியமெனப் பட்டனவா? திரிசியமென்பது காமரூபமும் அதிரிசியமென்ப து சூனியமும் ஆகின்றன. அவ்வணுக்கள் சூனியப்பொருளா குமா? சூனியமெனபது ஒன்றுமிலலாமையன்றே? அதாவது —மனம் வாக்கு காயம் இம்மூன்றினுக்கும் படாதவென்க.

அணுக்கள் இங்ஙனம் கூறியதுபோலன்று, மெ மனம் மூ தலிய திரிகரணங்களுக்கும் எட்டும் பொருள்களாயிருகின்றனவே! காயதிறகு எங்ஙனம் எட்டும் பொருள்களெனின், மகத கறுபதங்களாகச சோக்கையுறறுக் காயதிற்கு அனுபவப படுவன யாவை? அவ்வணுக்களன்றே? அவைகள் சோக்கை யுர்றொன்று காயத்திறகும சேர்க்கையுறறொன்று கருததிறகு டவாகுகும அனுபவப்படுகின்றன. அன்றியும், புறக்காட்சி யெனவும அகக்காடசியெனவும இருவகையின. இவற்றுள், புறகக்காட்சியெனபது இததாலவழிவம், அகக்காட்சியென்பது சூக்குமம சாயை பாவனைமுதலியன. இவவிதக்காட்சிப்பதங் களுன அவவணுக்கள் எவையெனபடும்? தால வழிவங்களெ னின, கட்புலன நுதகக்ன்றுழியைப்பெற்றுணரும் ஒன்றும் செபரூதுணரும் ஒன்றும் தோற்றுந்திரிசியங்களெனப்படும். சூக்கும வழிவங்களெனின், கருத்திற்கு அதிஷ்டப்பங்களாக ம திகக்ப்பட்டனவெனப்படும. சாயைகளெனின், அவை ஒன்றின தெனப்படும. அன்றியும, அவை தோற்றன்மாததிரமெனவும் படும, பாவனைகளெனின, பாவிப்பானையன்றி இனறெனப்ப டும். இததனமைததெனக் கணிக்கப்படாதவையெனின, சூ னியப்பொருளெனப்படும். படுவதுமனறி, அச்சூனியம் பல ஷ்டப்பங்களெனப்படுமா? அது சோக்கையுற்று மகத்தறுவாகி யீருருவபேதங்களாகுமா? இங்ஙனமிருக்க, பரமாணுக்கள் என வழங்குவானேன்? அதி ஷ்டப்பொருள்களெனக கணிக்கப் பட்டிருக்கின்றதே! அங்ஙனம் பொருள்படாமலா அவற்றை ஷ்டப்பொருள்களெனக்கருதினது? அங்ஙனம் கருதினதக க ருத்தன்றே? எதனால் அவை ஷ்டப்பொருள்களென மதிக்

கப்பட்டனவோ அதனல் அந்த நுட்பப்பொருள்களை எடுத்துக் கூறவேண்டுமென்னை? இங்ஙனமிருக்க.

அனைகள் எட்டப்படாவென்றது என்னை? கட்புலனுக்கு எட்டும் பொருள்களை அக்கட்புலனும் அதன் காரணமாகிய கருத்தினையும் எட்டப்பெறும். கருத்தினுக்கு எட்டுவது கட்புலனுலெட்டப்படாமல் கருததினுகுகேகூடுமை முற்பொழுதுகாணப்பட்ட நாமரூபங்களைப்போல் இப்பொழுது உனனுந்தாறுப அனைவகளாக அகதில தோற்றும் நாமரூபங்களைக்கண்டுணர்வது கட்பொறியல்லவே! கருத்தன்றே? அங்ஙனமே, வெ பாமாணுகளை உனர்தற்கு இயைந்தது கட்புலனே! அலலவே' கருதாகவின இனியேயனும் கருத்தறிதற்கு முமனைன்னை! அப்பரமாணுக்கள் எத்துணை எதுதுணையெனட்பொருள படனவே அதுதுணை அத்துணையென உனரவேண்டுமே! வமனனின, அனைவகள அதிநுட்பமாக நினைக்கின்றவுனக கருதுமதிற்ப னுலென்க. ஆகவின், இப்போது அத்துணையதெனக் சன்னுறுதற்கு முமனைன்னை? முற்பொழுத கருத்தினை படிச்சப பட்டிருக்கின்றதாகவின், இப்பொழுது அதுதுணை அதுதுணையாக இக்கருதது நிற்றற்குமாறில்லையே? கருததானது எத்துணை எத்துணையதென மதித்தனோ அத்துணை அதுதுணையாகப் பல்ஞான்றும் பழகப்பழக அத்துணை அத்துணையாக நின்றுவிடுமன்றே? அங்ஙனம் நிற்குங்காறும, இச்சாஞானக்கிரியை வழுதற்கு இடமுண்டாமோ? அவற்றுல இன்பதுனபத்தாக்குகள் சிறிதேதனும் உண்டாமோ? அன்றியும் சுகாகாரமாயும் நிற்றற்கு இயையுமன்றே? அச்சுகம்போன்ற சுகம் மகதஞுப்பேதங்களினுண்டோ? இதனை எந்த அறிஞர்கள் ஏலார்? வொருவனப்பொருளென்று உணரவேண்டுமென விதித்திருக்கின்றதே! இதனையேயனும் நாடவேண்டுவதிலலையா? இப்பரமாணுவக்கு மேலுறும் ஆராய்ச்சிக்கண் செல்லாவிடினும், இங்நெறியிலேனும் நிற்கின் கரணேந்திரியங்கள் சேட்டைகளற்றிருத்தற்கு மூமனின்றென்க.

கருத்தானது தான்சித்துப்பொருள் கூட பரமாணுக்கள் சடப்பொருள், இங்ஙனமிருக்க, கருததுட்பரமாணுததுணையாக கிற்குமோவெனின்.

உத்தமவாததூல்.

சிந்தைதசக மொன்றல்ல சிந்தை சகமானீர்
சிந்தைவழி வாகனைரக்கத் தோதிலீர்—சிந்தை
சுயஞ்சோதி லேசமன்றே தோலாப் புலவீர்
வயப்படுமி னல்லார்பால் வந்து.

என்றருளிபிருக்கின்றதில், நமது ஒவ்வொருசிந்தையும் சுழுத்தியவத்தை நீங்கலாக ஏனைய ரவத்தைக்கண்ணும் நான் நீ அவன அவள் அதுவாகிற நாமரூப ஆகாரமாயிருக்கின்றதா? அன்றிச் சுழுத்திக்கண உள்ள சூனியவாகாரமாகவேனும், அம் தமின்றிச் சமாதிக்கண உளள சின்மாத்திராகாரமாகவேனும் இருக்கின்றதா? நாமரூப ஆகாரமாகவே இருக்கின்றதெனின், ஒவ்வொரு நாமரூபமும் அணுக்கள் சேர்கையா? அன்றிச்சுயம்பா? சேர்க்கைகளாயெனின், சேர்க்கையுற்றுக காணப்படுமை ஒவ்வொரு நாமரூபமும் மகதெனப்படுமன்றே? இம்மகதாகாரமாக இல்லாத சிந்தையனபது இவ்வீரவத்தைக்கண்ணும் உண்டோ? இல்லையே! ஒவ்வொருசிந்தையும் சாக்கிராவதைக்கண உள்ள நாமரூபங்களை அறிந்துகொண்டிருக்கின்றது மாத்திரமேயன்றி, எங்ஙனம் அநன் அதன் ஆகாரமாக இருக்கின்றதெனின், சொப்பனத்தின்கண் சாக்கிராவத்தா நாமரூபங்களைப்போல் தோற்றுவதுபாது? இவ்வவத்தா நாமரூபங்கள் அச்சொப்பனத்தின்கண் வருவதுண்டா? இல்லையே! சாக்கிராவத்தைக்கண எவ்வெச்சிந்தை நாமரூப ஆகாரப்பட்டு அழுந்தினதோ அவ்வச்சிந்தையும் சொப்பனதத்தின்கண் அவ்வவ்நாமரூபங்களாகத்தோற்றுகின்றது.

ஈக்கு இவற்றின் ஆகாரம் ஆகாதபோ, ஆங்கு இவற்றைப்போல் எங்ஙனம் தோன்றும்? இவ்வவத்தையில் ஒருபிருக்குநான் எனதாகத்தோன்றும் நாமரூபங்கள் மற்றோர் அவத்தையில் மற்றோருபிருக்கு நான் எனதாக ஏன்தோன்றவில்லை? எவ

வெவ்வேயிருக்கு எவ்வெத்தேதகோபாகங்கள் நான் எனதாகத்தோ றறுகின்றனவோ அவ்வவ்வபிருக்கும் அவ்வத்தேதகோபாகங்க ளே நான் எனதாகத்தோற்றுகின்றன. ஓவ்வோருயிரும சாக் காவத்தைத்தினையந்த அவ்வவ்வாமரூபமாக ஆகின்றதும், சொப் பனத்தின்கண் அவ்வவ்வாமரூபங்களாகத் தோற்றுகின்றதும், ம கத்தாகாரமாக நின்றவிடத்தா? அன்றி வேறுகாரமாக நின்ற விடத்தா? மகதத்தாகாரமாக நின்றவிடத்தினின், சிந்தையான தது மகதத்தாகாரமாகவே நிற்பதற்குத்தானே அழைமைப்பட்டி ருக்கின்றது? இம்மகத்தாகாரமாக நிறபதற்கு அழைமைபபட்டி ருப்பதுபோல் வை பரமாணுக்களின் ஆகாரப்பட அழைமைப்பட் டிருக்கக்கூடாதோ? யாவும பழக்கங்காரணந்தானே? அன் றியும.

ஓவ்வொருவரும் எவற்றின் காரணமாக எந்நான்றும் சு கித்துக்கொண்டு வருகின்றனர? வை பரமாணுக்களானவை சே க்கையுற்றிருக்கின்ற மகதத்துணப்பதங்களின காரணமாகவன் றோ? அங்ஙனம் நாம் சுகிபதற்கு இயைந்தெழும்பிரியமான து கூடதுபிரியமா? அன்றி அவ்வமகதத்துணப்பதங்களின்பிரியமா? அவ்வவ்வுணர மகத்பேதங்களின் பிரியமெனின், அணுமகத்தா கிற ஓவ்வோர நாமரூபமும் அப்போதைக்கப்போது அப்பிரிய மாகததோன்றுவானேன? அவைகள் அப்பிரியவழிவங்கள் அல் லவே! நாம் இவைகள்மேல் வெறுப்புற்றதனால் இவைகள் அப் பிரியமாகத் தோற்றுகின்றனவெனின், இவைகளையன்றி நமக் குப்பிரியமென்பது வேறுக் கிஞ்சித்தும இல்லாதிருக்க, இப்பி ரியவழிவங்களில் நாம் வெறுப்புறுவானேன? நாம சற்றேனும் விருப்பு அற்றவர்களா? அல்லவே! இதன்றியும், எவ்வெந்நா மரூபம பிரியவழிவாகத்தோற்றுகின்றதோ அவ்வந்நாமரூபமும் மீண்டும் அப்பிரியவழிவாகத்தோற்றுவானேன்? ஏனெயர்கள் அவற்றை வெறுப்புற்றதாவெனின், நாம் விருப்புற்றதனால் பி ரியவழிவாகத் தோற்றுகின்றதாக்கும்! நமக்கு அப்பிரியவழி வாகத்தோற்றம் ஒன்றில் ஏனெயர்க்குப் பிரியவழிவாகத் தோ

ற்றவானேன்? அவவேணையர்கள் அவற்றின்மேல் விருப்புற்ற தால் அங்ஙனம் தோற்றுகின்றதெனின், நாம் வெறுப்புற்றே மாயின் அப்பிரியமாகத் தோற்றுகின்றதாக்குப!

இங்ஙனமே எதெதன்மேல் எவெவ்வுயிர் பிரியம் வைக் கின்றனோ அதெதுவும் அவ்வவவுயிர்க்குப் பிரியவடிவாயும் எதெ தன்மேல் எவெவ்வுயிர பிரியம வைக்கின்றது இல்லையோ அ தெதுவும் அப்பிரியவடிவாயும் தோற்றுகின்றதல்லவா? ஆகலின, நமது பிரியதனை எதெதன்மேல் ஏற்றி ஏற்றிப்பிரியமாகப் பார்க்கின்றோமோ அதெதுவும பிரியமாகக காணப்படுகின்றன. அங்ஙனம நமது பிரியத்தை ஏற்றுது பார்க்கும் ஞான்று அப் பிரியவடிவாகக் காணப்படுகினறன கற்பனைகளாயுள்ள மகத் தனறுபேதங்களை ஒவ்வோர் முதலெனமயங்கி அவற்றின்மேல் தற்பிரியதனை ஏறறி ஏற்றிச்சுகிப்பதுபோல் எதாத்தமென்று ஒப்புகொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற பரமாணுக்களின்மேல நமது தற்பிரியதனை ஏற்றி ஏறறிசசுகிக்கலாகாதா? கற்பனைகளின மேல் ஏறறி அனுபவிததலே மிக்க சுகமாக இருககின், எதார்த தஙகளினமேல ஏறறி அனுபவித்தல் எத்துணைச்சுகமெனப்ப தெ? கற்பனைகளை ஒவ்வோர முதலெனக்கொணடு உணர்தல மயக்கமென்பதா? அனறிதெளிவென்பதா? மயக்கமென்ப தாயினனின், அக்கற்பனைகளினமேல் தற்பிரியத்தை ஏற்றி ஏறறிச் சுகித்தல் இரட்டிதமயகமன்றே? பொருளல்லாத முகததனுக்களின்மேல் ஏறறி ஏற்றிச் சுகித்துக்கொண்டு வருவ தைப்பார்க்கிலும, பொருளாகச் சம்மதிக்கப்படிருக்கின்ற பரமா ணுகளின்மேல் ஏற்றி ஏற்றிச்சுகிதகுக்கொண்டுவருவது எத்து ணைச்சுகமும விவேகமுமெனப்படும்? இம்மட்டிலேனும் பொரு ளைப்பொருளென்று உணர்ந்து சுகிக்காவிடில், இதற்குமேல் பர மாணுக்களைக் கற்பனைகளாக்கும் ஆராய்ச்சியிற் செல்லுதற்கு ஏதுவனம் வழிவிடும்? பரமாணுக்களுக்க கற்பனைகளாகுமோ எனின், அப்பரமாணுகளுள் ஒன்றை நன்கு ஊகிக்குதும். எங் ஙனம் எனின்.

அவ்வணு பொருளென்பதா? அன்றித்தொழிலும் குண மும் என்பதா? பொருளென்பதுதானெனின், சுயம்புப்பொரு ளென்பதா? அன்றி விகாரப்பொருளென்பதா? சுயம்புப்பொ

ருள்தானெனின், ஏகதேசப்பட்டிருக்கும் பொருளா? அன்
வது கண்டப்பட்டிருத்தலைபது—அன்றி நிறைந்திருக்
கும் பொருளா? ஏகதேசப்பட்டிருக்கும பொருள்தானெனின்
அஃது புறம் உற்றிருக்கும்பொருளா? அன்றிப்புறம் உற்றிருக்
கும்பொருள்? புறம் உற்றிருக்கும் பொருளென்னின், தசபுறமும்
உறறிருக்கும் பொருளா? அன்றி இரண்டொருபுறம் உற்றிருக்
கும்பொருளா? தசபுறமும் உற்றிருக்கின்ற பொருளெனின்,
அத்தசபுறமும் யாது சூழ்ந்திருக்கின்றது? என்றும் இல்லாய
னின், யாதொன்றுமி இல்லாமையானேற சூனியமாகிற வெ
ளிப்பொருள் என்பது?—அங்ஙனம் சூழ்ந்து வளகுடவெளி
எனபது வியாபகமுறறிருககின்றதா? அன்றி ஏகதேசமு உற்றி
ருககின்றதா? வியாபகமுற்றே யிருககின்றதெனின, அவ்
வியாபகம நிறைவு உறறதென—பொருள படுவினறது; அன்றி
யும் அவவியாபகம உட்பறம அறறிருககினறதா? அன்றி உட்
புற உறறிருக்கினறதா? அவியாபக மேல கீழ் முதலியன
வாகவழங்கும டத்து திககுள எனனும பேதஙகள இறநதிருக்
கின்றதால புறமும, நீகமெனபது இலலாதாகறமையு உற்றிருக்
கினறதால உளளுமெ அறறிருககினறதெனின உட்புறம அறறி
ருககும வெளியினகண உளள பறமாணுவைகக நுடபபொ
ருள் புறம உறறிருபபதுபோல உளளுடை இலைடயும உறறிருக்
கவேணடுமே!

அவவணுநுட்பம சுயம்புப்பொருளாக இருககின்றமை
யால், உள் என்பது இடை எனபதும எஙஙனம உறறிருக
குமெனின், இவாறுரல் வெளியெனபது நிறைவு அறறதாக இரு
கவேண்டுமே! வெளியெனபது ஓர் பொருளானலன்றே, அவ்
வெளியைப்பற்றி நாம் விவகரிககலாமெனின், வெடி அணுவென
பது நிகழ்ந்தன்மையதா? அன்றி நிகழாததன்மையதா? நிக்
கதனமையதெனின, அஃது எஙஙிருநது நிகழப்படுகின்றது? த
னே நிகழ்ப்படுவதுஎனின், எதனால் நிகழுவதுஎனகேட்கின்
அன்றே தானே நிகழுவது எனக்கூடாவேண்டும்? அதற்குமே
லே வருகின்ற ஆட்சேபத்தை விளக்கலாம். இன்னொன்றை

ழுந்தகேள்வி அங்ஙனம் அல்லவே? அவ்வணு எங்கிருந்து நிக
ழுகின்றது என்பது தானே அக்கேள்வி, அங்ஙனம நிகழுவதற்
குஓர் இடம் வேண்டுவது இன்றியெனின், இடம அற்றிருக்
கின்றது எங்கேதெரிப்பொருள் அன்று, உள்புறம இடையென்ப
வை அற்றிருக்கும நிலைமைத்த பொருளெனப்படுமே. வெளியான
தும் பொருள அல்லவே! அதனை இடப்பொருளாகக் கோ
டற்பாலனின, அதனை அன்றி வேறு எதனை இடமாகக்கொண்
டு நிகழுகின்றது? வேறே இடமென்பது இன்மையன்றோ.
இங்ஙநிற்க, ஒரு அணு உள்ளுறம இடையும அற்றிருப்பதாயின்,
அதைச்சூழ்ந்த வெளிப்பொருள் நிலைவு அற்றிருக்கவேண்டு
மே என்பதற்கு என்செய்வது? உள்ளுறும் இடையும அற்றிருக்
கும் சுயம்பு அணுப்பொருளாகலால் அதைச்சூழ்ந்திருக்கும
நிலைவு அற்றிருக்கவேண்டுமென்பது எனவேயெனின்.

உள்புறம இடை என்னும் இவ்விரண்டு நிலைவுகளும் அற்ற
உற்றிருக்கின்ற மறுபொருள் இருக்கின்றதாயின், அப்பொ
ருளென்பது எதாதிலுங்குணமுமாக இருக்குமா? அன்றிச்சுயம்
புப்பொருளாக இருக்குமா? சுயம்பாகவே இருக்குமெனின்,
உள்ளும் புறமும இடையும அற்றிருக்கும நிலைவு தனக்கு எ
திர்மறையாக இருக்கும வேறு பொருட்டுணைக்கு எங்ஙனம இ
டந்தரும்? அவ்வணு நுட்பத்திற்கு இயைந்த அணு நுட்ப நீர்ப்
பொருள் வந்து தனைப்பரிசித்தால், அந்நீரானது அதன்கண்
சென்று முழுதும வியாபிக்குமன்றே? அந்நீர் வியாபித்தற்குத்
தான இடங்கொடுக்குமன்றே? அங்ஙனம தான் இடங்கொ
டுத்தற்குத்தனபால் யாதிருக்கின்றது? தனபால் வேறொன்று
மின்றிதானே இருக்கின்றதெனின், ததாதம் பால் வேறொன்
றிருப்பதனலன்றே மகத்தணுமுதலியபேதங்களுள் ஒவ்வொன்
றும் தன்பால் தன்பால் என வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. அ
வைகள் உள்ளிலும் இடையிலும் இடம இருப்பதனலன்றே?
நீர்ப்பொருளை ஒவ்வொன்று தன்பால் ஏற்படுத்துகின்றது. எங்
ஙனமெனின்,

நீர்ப்பொருளானது மட்பொருளைப்போல் பரமாணுத்தனை
யாயினும் இவ்விரண்டு நிலைவுக்கும் மிக்க பேதமிருக்கின்றன. அ

வற்றுள் மட்பொருள் கழுனத்துவமாகிய அணு நீர்ப்பொருள் நெகிழ்ச்சித்துவமாகிய அணு. கழுன அணுத்துவம் தன்னினத் தோடும்தான் சேர்ந்திருக்கு ஞான்று இரண்டணுவும் ஒன்றுபடாது வேறுபட்டே இருக்கும். இங்ஙனமிருக்கு மிவவிரண்டணுக்களும் ஒன்றோடொன்று சேர்தல் பிறவினையாலன்றித் தத்தம் வினையிலலன்று. மேலு நெகிழ்ச்சி அணு தன்னினத்தோடும் தான் சேர்ந்த அஞ்ஞான்றே இரண்டென்பதின்றி ஏகமாகிவிடும். இவ்விரண்டும் சேர்ந்து ஏகமாதல் பிறவினையாலின்றித் தத்தம் வினையிலலாகின்றன. இவவணு இகர அணுவோடுசேரின் அதாவது மட்பொருளணுவோடுசேரின் அஞ்ஞான்று ஒன்றுக் கொன்று விருத்தமான இவ்விரண்டணுவுமெவவாறிருக்கும்? இரண்டுமண்ணணுக்கள் சேர்ந்திருப்பதுபோலவா? அன்றி இதற் குமாறுகவா? மாறுக அன்றெனின், நீர்ப்பொருளணுவுக்கு நெகிழ்த்திக்கலைதிருப்பதுபோலுக் அதற நெகிழ்ச்சித்துவம் மற்றொன்றில் வியாபிப்பதற்கன்றோ தனகுயற்கையாயிருக்கின்றது? அன்றியும் மட்பொருள் நீர்ப்பொருளால் கலைகின்றதா? அன்றி நீர்ப்பொருள் மட்பொருளால் கலைகினறதா? மட்பொருள் நீர்ப் பொருளால் கலைகின்றதாயினும் மட்பொருளும் நீர்ப்பொருளும் தத்தம அமசங்கள் ஒனறோடொன்று சாராதனறன்று அவவச் சேர்கைகளுகது இடையிடையே வெளிப்பொருளிருக்கின்ற மையால் அவவவ்விடைகள் தோறும நீர்ப்பொருளானது அணு அணுவாகச்சென்று சென்று வியாபிகின்றதேயன்றி முடிவான பரமாணுவில்சென்று வியாபிக்கின்றதன்றெனின், கழுனத் துவமென்பது செயற்கையுற்றதா? அன்றி இயற்கையாகவே உற்றிருக்கின்றதா? இயற்கையாகவே உற்றிருக்கின்ற கழுன மெனின், இபற்கைக்கழுனத்துணை வெளிப்பொருள் பிளவுபட்டிருக்கவேண்டுமே! வெளிப்பொருள் நிரந்தரத்துவமென முன்னமே நீர்ப்பாயிற்றே! வெளியுள்ள இடமெல்லாம் இகரவத்துக்கன் சென்று வியாபித்தற்கு விருத்தமென்னே? எவவிதக்கழுனமாயினும் அருவத்தன்மைபெற்று நிகழும் காற்றென்பது செல்லாதனறுண்டோ? அஃது செல்லுமி அதுகாரணமாக நெருப்பென்பதும் அவ்விரண்டின் காரணமாக நீரென்பதும் செல்லு

மல்லவா? அணுக்கள் அங்ஙனம் செல்லுதற்கு இடந்தராத அ ணுவுமுண்டோ? இதனால் இயற்கைக்+டனத்துவமாயினும் சேர் க்கையுறுத அணுவுமின்றுகலின் அவ்வச்சேர்க்கை+கட்கு இ டைஇடையே வெளிப்பொருளிருக்கின்றது இருக்கின்ற அவ வவ்விடைகள்தோறும் சலப்பொருளானது அவ்வவ்விடங்கட்கு தக்க சொரூபமுற்றுச் செல்லுகின்றதற்கு விருத்தமென்னை? அன்றியும் நீர்ப்பொருளின குளிரை அந்நீர்த்துணையாயன்றிக் கஞ்சித்துமபுறமுற்றதன்று. இவ்வனமாகியநீர்ப்பொருளை எவ்வி தமான கடினப்பொருளையுங் குழித்த அக்குழியினகண் பரிசித் கச்செய்யின அந்நீர்ப்பரிசம் அக்குழியில் தாக்கிப்புறம்புகுவா னென்? தான் வெகுழ்ச்சிபெறாளாகலின அ+டினத்தின்கண் யியாபிக்கின்றது. இந்நீர்ப்பொருளை உட்கொணழுருந்த ஓர் கடத்தைதப்புடைத்துப்பாக்கு நொன்று உடைந்த அவ்வோ ட்டினை முழுதும் நரம்பிருப்பானேன? இருக்கின்றதால் அவ வோடுமுழுதும் யாது பொருளிருக்கினறது? வெளிப்பொரு ளன்றோ? அவ்வெளியானது நிறைவுற்றில்லாத இதரவகுதுக்களு முண்டோ? இலலேயே! இவ்வனமிருக்க, ஓவ்வோர் மட்டொ ருளணுவையும் சுயம்பாகிய கெட்டிப்பொருளென மயங்குகூ றுவதென்னை? அன்றியும், ஓவ்வோரணுவையும் அகனி பரிசிக்குமாயின், அவ்வவற்றின்கண்ணுமு உட்டணசத்தி செல லாதாக்கும! இஃது மிக்கவியதை!

உட்டணசதியையேலாத அணுக்களுமு உண்டோ? அச் சந்தி அருவமாயிற்றே' அருவசதி செல்லுதற்கேதும் இட ரத்தக்கவையன்றே? அச்சதி அருவமாகலின் அவ்வணுக் களிற்செல்லுதற்குக்கூடுமே. உருவமாகிய நீர்ப்பொருளானது சென்று வியாபிப்பதற்குக்கூடாதேயெனின், அருவசத்தியே ணுஞ்சென்று வியாபிப்பதற்கு இடங்கொடுத்திருக்கின்றதன் றே? இதனால் ஓவ்வோரணுக்கண்ணும் முற்றும் இடம் இரு க்கின்றதே! ஓவ்வோரணுவிணுலும் வெளியானது கண்டப்படு கற்கு இயையுமா? இயையாதே' இயையுமாயின், இதனால் அவ்வணுக்கள் முதல்களெனப்படும். வெளி இங்ஙனம் இய

யாமையின் அவயவங்கள் மூதலன்றெனக. இங்ஙனமிருக்க, ஒவ்வொருவரும் பூரணமாக இருக்கும் வெளியை லட்சியஞ்செய்த தாக நாடவேண்டுமன்றே? அங்ஙனம் நாடுழி, அணுக்க ளென்பது இல்லையெனப்படுமா? அன்றி உண்டெனப்படுமா? உண்டெனப்படுமே னின், வெளிப்பொருள் இல்லாத இடத்தில் இருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனம் இன்மறினை, தோற்றல் மாத்திரமாக இருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனமும இன்மறினின், வெளிபானது அவயவவவணுக்களின் பரிமாணத்துணை இடை இடையே இன்றுகவேண்டுமே! அங்ஙனமும இன்மறினின், அவயவவவணு பரிமாணமுழுதும வெளிபனேறு இருகின்றது? அணுக்கள் தோறறுகின்றனேதையெனின், அவயவவ்வுறுவும் தம இடத்தை விடகன்றுழி, அதந்த இடதுய மவனிப் பொருள உண்டெனபதா? அன்றி இன்மறனபதா? உண்டெனபதாயெனின், அதந்த இடதுய முனனொன்று இல்லாத வெளிப்பொருள் இரணடொன்று எவகருகது வருது?

முன்னொனனே இருத்துதானெனினன, அணுப்பொருள்கள் என்பதேது? இருகினறனேத எனின், வெளிப்பொருள் முன் னொன்று இருந்தது அனெறனவருமே! ஆகவின, வெளிபபொ ருள் முன்னொனறிலலாதது மனறு, பின்னொனறு வந்தும்ன்று, எஞ்ஞான்றும் இருந்தபடி இருக்கின்றனேத! இவ்வுனமிருக்கும் வெளிநிலைமவில் அணுநுப்பங்கள் எவவனம இருந்து நிகழும்? இருநதுதானே நிகழுகின்றன எவனின, அவை பொருளாக நிக ழுகினறதன்று, ஏனெனின, வெளிப்பொருள் இல்லாத இட மென்பது கிஞ்சிதகும் இன்றுகலினெக. வெளிப்பொருள் இல்லாத இடமெனபது இன்றுயிலும், அணுக்கள் இன்றுமோ வெனின், அகம்புறம் அற்றிருக்கும இவவெளிக்கண் தோற்றல் மாத்திரமாகவா? அன்றிப்பொருளாகவா? பொருளாக அன்று முன்னொன்றே வெளிப்பொருளேத்தத்தும் பூரல் நிறைவாக எவ்வா ற ஓர்பொருளும் இன்றென்பதாயிற்றே! ஆகலே. மெய்ப்பதல் தோற்றும் அணுக்கள் தொழிற்குணங்களா? அன்றித் தோற் றக்குணங்களா? தொழிற்குணங்களாமெனின், ஒன்றன் கூட்

டத்தழைப்புக்களாகவேனும் அன்றிப்பலவின் கூட்டத்தழைப்புக்களாகவேனும் அமைந்துள்ளனவாகிய திரிபிணைத்தத் தழைப்புக்களாகவேனும் இருக்கவேண்டுமே! ஏனைனன கூட்டத்தழைப்புக்களாமெனின், ஒவ்வோர பரமாணுவுக்கும் மேல்மிக்க நொய்தாகிய அணுக்கள் அனந்தம் இருக்கவேண்டிவரும். இவ்வாறு மிக்க நொய்தாகிய அவ்வணுக்களும சுபாவமெனபபடாது. சேர்க்கைக்ளாகச்சென்று விகாரமடைந்து அனைத்தாத்தோடமைந்திப்போம் அக்கூட்டம அனைத்தாத்தோடமைந்திலும், முடிவில் தனக்கினச் சாதிருபம் இல்லாதிருக்குமாவெனின, முற்றுமாக அனைத்தாத்தோடமெனபது இனிருக்குமாயின, அங்ஙனமேயாயினும் இத்துணை யனைவருக்கூட்டத்தழைப்புக்களன்று. பலவின கூட்டத்தழைபடிகளாமெனின், ஈரிரண்டாகாற்றிய மூப்பொருள்களாயிருந்து, இப்பரமாணுத்துணையாகம்ம இருந்து, ஒன்றோடொன்று விகாரமாகமுடியுமா

அன்றியும், மூப்பொருளாகிய இப்பரமாணுக்களே வழக்கமுடையனாயிருக்க, எனைய ஈரிரண்டிய மூப்பொருளணுக்களுமே வழக்கற்றனவாயிருக்குமோ? ஆகவின, பலவின் கூட்டத் தழைப்பகவன்று அன்று. திரிபிணைத்தத்தழைப்பாமெனின, இப்பரமாணுக்கள் ஒன்றோடொன்று முதலிருந்து திரிந்திருக்கவேண்டும். அழிதல் அறிதது திரிந்ததுபோல் இவ்வணுக்களுந்திரிந்து வேறு விகாரங்களாகுமன்றே! அவ்விகாரங்களும் திரிந்து வேறு விகாரங்களாயும் அவைகளுய திரிந்து வேறுவிகாரங்களாயும் இங்ஙனய இருக்குமாயின், இப்பரமாணுக்கள் என்னவெனப்படும்? ஈடு மூவிடமதொழிற்குணமும் அனறெனின, தோற்றக்குணங்களனையருமே! வரின, அவ்வணுத்தோற்றங்களை எந்த முதலினது எனவருமே! வருமாயின், அம்முதல் ஆரம்பப்பட்சமாகத்தோறறுகின்றதா? அன்றி விவர்த்தப்பட்டமாகத்தோற்றுகின்றதா? எனவருமே! வரின, ஆரம்பப்பட்சமாகவே தோற்றுகின்றதெனின், அது மட்கடம் பொற்பணி நூற்படம் நீர்த்தரங்கம என்பனவைபோலாம். ஆயினும், நீர்த்தரங்கம் போன்றதாகக் கொள்வோமெனின, அதாவது சலப்பொருளனனறே அலை நிவலை நுரை குமிழிகளாகவிகற்புறல் விகற்பும்

றது மீண்டும் அவ்வலையாதிகளினுருவழிந்து நீர்ப்பொருளாவது
போல். அப்பரமாணுக்களழிந்து மேலே ஒருபாதானகாரணமாய்
முடியவேண்டுமே! இதனால், இருப்பது குணியாகிய காரணமெனவும், இருப்பில்லாதவை அறியாமையால் சுயம்பெனத்தோற்றப்பட்ட பரமாணுக்களெனவும் வருமே! நீரானது அலையாதிகளாகக் காரியப்படுதற்குத துணைக்காரணம் காற்றென்றிருப்பதுபோல் முற்பொழுது வந்த முதல் அணுக்களாகக் காரியப்பட்டதற்கு எது துணைக்காரணமெனப்படுவது? ஏனைய நீர் முதலிய மூப்பூதங்களே துணையாமெனின், அம்மூப்பூதங்களையும் தனித்தனியாக ஆராய்வுழி, இமமட்பொருள்போலவே மாறும் வழக்குமையமாயிருகின்றனவே' அவைகள் பொருள்களாலென்றே அங்ஙனம ஏற்றற்கியையும்? அன்றியும், அணுக்களாகக்காரியப்பட்டது எந்த முதலோ அந்த முதல் இதுவாறும் இன்னதெனப் பொருள்படவுமில்லையே! எங்ஙனம் ஓர் முதல் காரியப்பட்டதென்றேற்பது? மட்கடம் முதலியனபோல விவாதத்திற்குரியதாகத்தோற்றுகின்றதெனின், கயிற்றின்கண் அரவுபோல் ஆகின்றதெனவருமே. வாவே, கயிற்றைப்போல் இருக்கின்றமுதலெது? அந்தமுதல் தான் காரியப்படற்குத்தனபாலெங்ஙனம் அணுக்களாகத்தோற்றும்? ஓர் முதலிருந்துதானே அதன்பாற் கயிற்றரவுபோலேனும் தோற்றவேண்டும். இதுநிற்க, அப்பரமாணுக்களுள், ஓவ்வோர் நுட்பமும்,

"பல்வகை வடிவிரு நாற்றமை வண்ணம்
அறுசுவை யூறெட் டியிரல் பொருட்குணம்"

என நன்னூலார் கூறியிருக்கின்றபடி, ஓவ்வோரணுவும் பல்வகைவடிவுகட்கு இயைந்தனவா? அன்றி இயையாதனவா? வடிவங்கட்கு இயைந்ததன்றெனவெனின், வடிவற்றது சூனியமாகவேண்டுமே! சூனியமெனக்கொள்வோமெனின், அணுநுட்பமென வழங்கப்படாதிருக்கவேண்டும். தோன்றுகின்றதால், அவ்வவ்வணுவுக்குமியைந்த உருட்சி நீட்சி குட்டை தட்டை முதலியனவாகிய வடிவப்பொருள்களென்றாகின்றன. அவ்

ணுமாகின்ற அவவொவவோராணுவுட், பிருதிவி அட்சங்களாக வின், அவவவவடிவங்கட்கு இயைந்த கந்தபேதங்களும் சுவைப் பேதங்களும் பரிசபேதங்களும் வர்ணபேதங்களும் சத்தபேதங் களும் இயல்பாயிருக்குமன்றே? இவ்வறுவகைப்பேதங்களும்கு ணபேதங்களென்பவையன்றே? இக்குணபேதங்களுக்குக்குணி ப்பொருளாகிய ஓர் முதல் இருக்கின்றதன்றே? இருக்கும் அம் முதலன்றே மண்ணெனப்பட்டு வழங்கிவருகினறது? அம்மு தலாகிய மண்ணின் காரியநெறித்தாகச்செல்லுழி. மகத்துக்கு மகத்தாகவும், அணுவாவன-இதுகாறுங்கூறிப்போந்த முதல் விகாரப்பரமாணுக்களும், அதன் பின்னர் அப்பரமாணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து காணப்படும் இரணடாம் விகாரச் சூக்கும அணுக்களும் அதன் பின்னர் அச்சூக்கும அணுக்கள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்து காணப்படும் மூன்றாம் விகாரத்தூ லஅணுக்களும், அதன் பின்னர் அத்தூல அணுக்கள் ஒன்றோ டொன்று சேர்ந்து காணப்படும் நான்காம் விகாரப்பிருதிவி யண்டமுமாயிருக்கினறன.

மீண்டும் இம்மகத்பரிமாணத்திலிருந்து காரணநெறித்தா கச்செல்லுழி, ஓவ்வொரா காரியபேதங்களும் கலைந்து கலைந் தேமல் மேலல் காரணகாரணமாகச்சென்றுசென்று சற்றில் கா ரிய காரணபேதங்கள் கடந்து தானுயிருக்கின்றது வெ மட் பொருளென்பதன்றே? மண்ணென வழங்கப்படுமெ பெயர்க்குப் பொருள்-காரணங்களுக்கெல்லாம் காரணமாகத்தோற்றும் வெ முதல் விகாரப்பரமாணுக்களா? அன்றிக்காரியங்களுக்கெல்லா ம் காரியமாகத்தோற்றும் நான்காம் விகார இம்மகத்வடிவமா? மேலும், இவவிரண்டில் ஒனறெனப்படாமல் இவவிரண்டுமாக இருக்கின்றதா? இரண்டில் ஒன்றெனப்படுகின்றதெனின, அ தாவது—காரணங்களுக்கெல்லாம் மூடிவான காரணப்பரமா ணுக்களாயிருப்பது. அங்ஙனமாயின், காரியங்களுக்கெல்லாம் மூடிவான காரியமாகிய இம்மகத்தாயிருப்பதுயாது? மட்பொ ருளன்றி வேறு பொருளெனப்படும். அங்ஙனமின்றி மூடிவா ன காரியமாகிய இம்மகத்குருவம் என்பாமெனின், மூடிவான காரணமாகிய வெ அணுக்களாயிருப்பதுயாது? காரணகாரிய

மென்னும் இவ்விரண்டுமாகவே இருக்கின்றதென்பாமெனின், காரணமாகிய மட்பொருளொன்றும் காரியமாகிய மட்பொருளொன்றுமாக இரண்டு மண்ணிருக்கவேண்டுமே! அன்றியும், ஷை மூடிவாகிய காரண அணுக்களுக்கும் மூடிவாகிய காரிய இம்மகத்திற்கும் இடைக்கண் பெரிது சிறிது பேதங்களாகத் தோற்றுவன அனைத்தும் யாவை?

அவைகளும் மட்பொருளென்பாமெனின், எத்தனை மட்பொருளெனப்படுமோ தெரிகிலம்! எஞ்ஞான்றுமெங்கணுமிருக்கும் மட்பொருளென்பது ஒன்றன்றே? அணுமகதாயப் பலகுணபேதங்கள காரணமாகப் பலபணைணைனபதா? அனறிக் குணிகாரணமாகப் பலமண்ணைனபதா? குணியாகிய மட்பொருள் பலவாயிராவிடில குணபேதம பலவாயிருக்குமாவெனின், மகத்தணுவாகிய குணபேதங்களை நீகி இரணடாகவேனும பலவாகவேனும் இருக்கக்காட்டுமெ. அங்ஙனங்காட்டக்கூடாதெனின், அணுமகத்தாகிற குணபேதங்கள் மடபொருளெனப்படுமா? படாதே! இதற்கு யாது செய்கினறது? இவ்விருதாமதையும் நீக்கிக்காட்டகூடாதாயின், மூறபொழுது குணிப்பொருள் உண்டென்பதென்னை? அணுமகத்தைக்குணிபொருளாக மயங்கினதிலைலாக்கும்! இவ்விருகுணங்களுள் ஒன்று பிரிதின்கிழமையாயும மற்றொன்று தற்கிழமையாயுமிருக்கினறமையால், பிரிதின்கிழமையாகிய சேர்க்கையுற்றிருக்கும மகத்தணுப்பேதங்களைப் பிரித்தாலும் பிரிக்கலாம, தறகிழமையாயுள்ள பரமாணுத்தன்மையைப் பிரிதறகுக் குணினையக் காட்டக்கூடாதெயினின, பிரிதறுணைர்கது காட்டவேண்டுமென்பது-அக்குணபேதங்களை நாமெ காட்டத்தைப்பிரித்து, முதலெக்கண்டுணைாத்துகின்றதேயனறி, அக்குணங்களைப்பிரிகினறமன்று.

குணபேதங்களைப்பிரித்து முதலெக்காண்பது, குணபேதமாகிய கடோபாதிகள் பிரியுமாறு அவற்றையழிதது மட்பொருளைப்பார்ப்பது தூலமதியும், அங்ஙனம் குணபேதங்களாகிய கடோபாதிகளை நசிக்காது அவைவுடாதிகளை காடிந்திருட்டியை நீக்

கி முதலி நாடுவது சூக்குமமதியும் ஆகின்றன. இதுபோல் அபபரமாணுக்களாகிய குணபேதங்களை நீக்கியுணர்வதன்று, அக்குணபேதங்களை நாடுந்திருட்டியை நீக்கி உணருகின்றதென்க. முதலி எட்டும் மூறைமை இங்ஙனமிருப்பதால், மகத் தணு நாட்டம் விட்டு நிட்டை கூடவேண்டுமன்றே? நிட்டை யாவது பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணாதலாகிய உண் ணு சுத்தியும், அவ்வுணருதலொடுகூடுதலுமாகிய இவ்விரண்டு மினாறி நிலைதருந்தல். அங்ஙனம் நிலைத்திருந்தாலன்றே குணியாகிய பட்பொருளைப் பின்னான்றேறணும எட்டுதறகியை யவென்க. இதுகாறும இங்ஙனமிருந்து அம்முதலி எட்டினதில்லையெனின், எட்டுங்காறும் மகத்தணுவாகிய குணபேத நுகர்வேவாறு முகவிலண்பட்டிருகக்கடவதேம! அவைகள் முத லிலனபடாவெனினன, முதலி எடுவதுதானென்றே? எங் ஙனம் மகத்தாறும அமமுதலி எட்டமில்லையெனின், அ துது எனிதில எட்டுவதோ? எனிதில் எட்டுவது தொழிலும பணபுமாகிய அறுறுகத்பதங்களன்றே? முன்றானறு மகத தருவசதிருட்டியால தூலி அறுறுகள எனிதில் எட்டினவோ? அங்ஙனமும தூலி அறுறுகள திருட்டியில சூக்கும அணுகக ருகாசூக்கும அறுறுகள் திருட்டியில் பரமாணுக்களும் எனிதில் எட்டினவோ? சூக்கும அறுறுகளும தூலி அணுக்களும் ஒருவா று எனிதில எட்டினவாயினும இப்பரமாணுக்களை எட்டுவதற்கு எதுகாரணகட்டளையிடுகியது? இதறகு நீடிதத ஞான்று அகன் றனறே! இங்ஙனமிருக்க

மண்ணுகிய குணிப்பொருள எனிதில் எட்டுவதுமுண்டோ? ஒவ்வேவாடூதஙகடகும பொருள் மகதத்துருவமெனறுணர்ந்துவ ருகினறது நூலபதியினலாகலின், எவவுயிரக்கும எனிதாயிருக் கினறது. அவவபபகதத்துருவமும கலபபாஞான்றே, அவவம் மதத்துருவதறகு காரணமாகிய தூல அணுக்களை எட்டு வது தூலபதியாலல்லவே! தூலமதியெனபது— அபுத்தி பூ வகமாயிற்றே? அதாவது—வாலமதியென்க. சூக்குமமதியாலு ணாவதாகலின், தூல அணுவுக்குமேல் சூக்கும அணுக்களை எ ட்டுவதும், அதற்குமேல் காரணமாகிய பரமாணுக்களை எட்டுவ

தும் சூக்கும மதியினுலாகவின் இதற்கு எத்துணைக்கட்டந்தரும் ? அவவப்பூதத்தின் அணுக்களேயே எட்டுதல் மிகவுங்கட்டமாயிருக்க அவவப்பூதமாகிய குணியை எட்டுதற்கு எத்துணைக்கட்டமென்பம் ! இத்துணைக்கட்டங்களும் வாலமதியில் கிஞ்சித்தேதனுமில்லையே ! எத்துணைக்கட்டமும் உலகமதியிலாகவின், வாலமதி அகன்றுழி மண்ணுகிய குணிப்பொருளை எடுத்துணர்வது எளிதன்றென்க. இவ்வனமிருக்க, எத்துணைக்கட்டமுற்றேனும் அவவப்பூதக்குணிகளை எட்டவேண்டுவதை விட்டுத் தோற்றல்மாத்திரக் கற்பனைகளாக விளங்கும் அவவப மகத்துருவங்களை ஒவ்வோர் முதலாக உணர்ந்தின்புறுதற்கோ மக்களியாக்கையைப் பெற்றுவந்தது ? தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவள்ளுவரும் இந்த மகளியாக்கையை நம்பியனரோ,

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளாரு மாணைப் பிறப்பு. என்றும்,
எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்றும்,
இருணீங்கி யினபம் பயக்கு மருணீங்கி
மாசறு காட்சி யவர்க்கு. எனறும்,
கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர்
மற்றீண்டு வாரா நெறி. எனறும், இவைபோல்வன

பிறவு மரியதாய்க் கூறியிருக்கின்றனர்.

இங்ஙனம் கூறியதெற்கணில்லாது, இவற்றிற்கு மாறுகற்றலோ விவேகமெனற்பாலது ? ஒன்றை மற்றொன்றுக உணர்ந்தவரும் அவிவேகமன்றே அனந்த அரியவித்தைகட்கும் விளைநிலமாயிருக்கின்றது ? இதனல், அறிவுடைமை யென்பதெற்கே ? இன்றுகலின், அறியாமையுடைமையே பயனுமென்க இதுகாறும் நாம் வாளாபோயினும இனியேனும் குணியைக்குணியெனநாடாதுழி அதற்கு மேலுறும் லட்சியாத்தானுபவப் பிரிவுகள் எங்ஙனம் வாய்க்கும் ? இந்த ஓர் பூதத்தை ஆராய்ந்து குணியை எட்டுதற்கே இத்துணைக்கட்டமிருக்கின் ஏனைய முப்

பூதப்பொருள்களையும் ஆராய்ந்து குணிகளை எட்டுதற்கு எத்தனைக்கட்டமிருக்கலாம்! அதன் பின்னர், இந்நாற்பூதக்குணிகளையுமொன்றுபடுத்தற்கு எத்துணைக்கட்டமிருக்கலாம்! நமக்குக் கம்மாலும் பிறராலும் அறிவுடையோரென்கிற நற்சிறப்புவந்திருக்கின்றமையால், இவ்வுழைப்பை எய்தவேண்டுமே! அன்றியும்,

விலங்கொடு மக்களனைய ரிலங்குநூல்
கற்றாரோ டேனை யவர்.

எனறருளிய வைர குறள் மகாவாக்கியத்திற்கு நாம் சம்மதித்திருக்கின்றனமே! இச்சம்மதத்தை நோக்கியேனும், நாம் உழைக்கவேண்டுமே! நாம் இங்ஙனம் உழைக்கவேண்டிய உழைப்பை விட்டு முற்றும் அயலிடுப்பராக்கில் இறுமாந்து வாளாகழித்துவரின் மனமென்பது அலைபாதிருத்தற்கும் சஞ்சலமெனபது அணுகாதிருத்தற்கும் அகதத்துவப்பு மாறுதிருத்தற்கும் தானைதாணையிருத்தற்குய எங்ஙனமகூடும? இந்நான்கு அருஞ்செல்வம் வாய்த்தற்கன்றோ உழைக்கவேண்டியது? பொருளலலவற்றைப் பொருளென மயங்கினதே முதல் பராக்கின், இதை அகலாத இருப்பாகக்கொண்டு கிஞ்சித்தும் இதற்கு விருத்தமின்றி முற்றும் உறவாயிருக்கின் கிஞ்சிதமும பயனுறுதெனக. இப்பரமாணு ஆராய்ச்சிக்கண் தேர்ந்தவை னவையெனின், ஏழாவது அடக்காயுள்ள அறிவறியாமைப்பேதமும் இவற்றிற்குமேல் உறுதிப்பொருளாயுள்ள அதிட்டானமாகிய மண்ணென்கிற குணிப்பொருளுமாமெனக.

ஏழாவது.

மண்ணின் பரமாணுவென்னும் சத்தார்த்த ஆராய்ச்சி விளக்கம் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

எட்டாவது.

அருவபாவ ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராயச்சிமின்க ணிவ்வருவ பாவமெனல
சந்ததமு மீதுமுண்மைத தானன்ற—வெந்தவித
துஞ்சதுர்ப்பூ தங்களுக்கும் சொல்லுங் குணிகளேயெ
யெஞ்சலின்றி நோக்கமுறு மே.

எவ்வனமெனின், இதுகாறும் பரமாணு ஆராய்ச்சியில இரூப்பாகத்தே தரப்பட்டது மட்குணியாகிய அருவப்பொருளாயினும், அவ்வருவப்பொருளை உணரும் உணர்வு அறிவெனப்படுமா? அன்றி அறியாமையெனப்படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், அம்மட்குணியாகிய அருவம் ஷி பரமாணுக்களுக்கு இடமாயிருக்கும் இப்பூத அருவமா? அன்றி வேறு அருவமா? பூத அருவந்தானெனின், இஃது மட்பொருளெனப்படுமா? படாதே! மண்முதலிய சதுர்ப்பூத அணு மகத்துக்களுக்கும் இடப்பொருளாயிற்றே! ஆகலின், இஃதன்று அக்குணிப்பொருள். இப்பூத அருவப்பொருளையன்றி வேறு பொருள் ஒன்றுளதெனப்படவில்லையே! இருந்தாலன்றே அதனை எட்டலாமெனின்,

எட்டப்படாமையால் அம்மூதல் இல்லையென்னலாமோ ? வெ
பரமாணுவென்பது உருவபேதங்களுக்கெலலாம் அதி சூக்கும
உருவமாயிருப்பதுபோல், மண்ணுகிய குணிப்பொருளானது அ
ருவத்திற்கும் அதி சூக்கும அருவமாகலின, அதனை எட்டும்
சிந்தையானது எந்த பாவம் உற்றிருந்தால் அது எட்டுதற்கி
யையும் ? உருவமாகிய மகதத்ணுப்பாவம் அற்றிருக்கவேண்டு
மன்றே ? அதாவது-இப்பூதடாகிய அருவபாவமாக நிலைத
ருத்தல்.

நாம் அருவபாவமாயிருக்கவேண்டுமெனபது இதுகாறும்
கேட்டதில்லையே ! எங்ஙனம அருவடாவபபட்டிருததலினின்,
சதுர்ப்பூதாணுகளும் தோற்றல்மாதிரமாயும் சொல்மாதிர
மாயுமிருக்கின்றனவே! நாம் எதத பாவமாயிருககின்றது? சதுர்
ப்பூதாமசங்களின சாசதைகயாகிய இருதேகபாவடாயிருககின்
றதா ? அன்றி இதுதேதக கணசப்போனறுநாக நினைவின்கண்ணுற
ட கனவின்கண்ணுறும தோற்றுகின்ற சாயாவழிவபாவமாயிருக
கின்றதா ? பரமாணுபாவமாயிருசகினும் அக்குணிப்பொருள
எட்டுதறகையாதலாயின, அப்பரமாணுகளின சேர்க்கைகளா
கிக் கறபனைஉருவபாவமாக நின்றயிடததா அது எட்டுதற்கி
யையும? அகுணிபொருளுக்கு மேர் அடுத்த விகாரம் யாது?
சதுர்ப்பூதப்பரமாணுகளா ? அல்லவே ! அல்லாதுழி, அப்பர
மாணுக்கள் சேர்கைகளாகிற சூக்கும அணுவிகாரங்களா அடு
த்தவிகாரங்கள ? அனைகளுமலலவே ! அல்லாதுழி,எனைய தல
அணுக்களும அவற்றின் சேர்க்கையுமாகிய இம்மகத்துருவமா அ
டுதவிகாரம ? இனைகளுமலலவே ! அல்லாதுழி, அப்பரமா
ணுகளுக்கு ஆதாரமாயிருக்கும இப்பூத அருவமன்றே ? இப்
பூத அருவத்தைக்கடந்த ஞானறன்றே வெ குணிப்பொருளை
எட்டுதற்கியையும் ? இப்பூத அருவத்தைக் கடக்கின்றதாயின்,
இவ்வருவடாவமாய்நின்று நிலைத்தாலன்றே பின்ஞான்று
இவவருவபாவத்தில் தனக்கெய்ப்பும் கைப்பும் விளைத்து கடந்
திருக்கக்கூடும் ? அருவமென்பது சூனியத்துவமாயிற்றே !
அச்சூனியபாவம் நாமாகிவிட்டால் சூனியம் ஒன்றுமில்லாமை
யன்றே ? ஒன்றுமில்லாததாகிற நாயென்பது அக்குணியை எங்

வணம் எட்டுவது? எட்டுதற்கு எட்டும் ஆள் இல்லாமற்போகு மேயெனின்.

இஞ்ஞான்று நாம் எந்த பாவமாயிருக்கின்றோம்? தூலபா வமாயிருக்கின்றோமல்லவா? இத்தூல சரீரம் சதுர்ப்பூதாம்ச சையோக எழுச்சியன்றே? இவ்வெழுச்சிக்கு முன்ஞான்றும் பின்ஞான்றும் அச்சதுர்ப்பூதாம்சங்க ளிருக்கின்றனபோல் இஞ்ஞான்றிருப்பது யாதெனப்படும்? அப்பூதாம்சங்களை அன் றி வேறு பொருளுண்டோ? இலவேயே! இல்லாதுழி, நாம் இவ்வெழுச்சி பாவமாயிருக்கின்றனமா? அன்றி அப்பூதாம்சபா வமாயிருக்கின்றனமா? இவ்வெழுச்சி பாவமாயிருக்கின்றோமெ னின், இவ்வெழுச்சி தோறறல்மாத்திரமேயன்றி வேறல்லவே! இப்பாவமாயிருக்கினற நானென்பது இதனுலகற்பனையென்ப தற்கு மூலனெனனை? இனறுகலின், கை குணிப்பொருளை எட் டுதற்கு இக்கற்பனைபாவமுற்றிருப்பதனுலகற்பனையாகி விட் டோமா? ஆப்விட்டோமெனின், சோப்பனுவத்தைக்கண் சா யாவழிவ பாவமாகுவது யாது? அதுநாமன்றே? அதனல், நாம் அப்டாவமாகி விட்டோமா? ஆபவி ட்டோமாயின், எங்கு இப்பாவமாய்விட்டோமெனபது உண்மையன்று. ஏனெனி ன, எப்பாவமுறறு இருக்கின்றோமோ அப்பாவமாகவே கில்லா து மீண்டும் மற்றோர் பாவமாகின்றனம் அந்தந்த அவசரத் தில் அந்தந்த பாவமாக இருக்கின்றனமே அன்றி, மீண்டும் மீ ளாத அவவப்பாவமாகி விட்டோமன்று. உருவபேதங்களை அ றியவேண்டுமாயின், அஞ்ஞான்று நாம் எந்தபாவம் உற்றிருக்க வேண்டுவது? உருவபாவம் உற்றிருக்கவேண்டுவது அவசியமன் றே? ஆகவின், இஞ்ஞான்று உருவாகாரமாக நின்று உருவபே தங்களை அறிந்து சுகிக்கின்றனம். இவவாறே, சொப்பனுவத் தைக்கண் உருவாருவபேதங்களை அறிகின்றதற்கு உருவாருவ பாவமாக இருக்கின்றனம். நாம் உருவாருவ பாவமாகநிற்கின் தூலமாகிய உருவபேதங்கள் தோற்றுமா? நாம் உருவபாவமாக நிற்கின் உருவாருவபேதங்கள் தோற்றுமா? அன்றியும், சுழுத் திக்கண்தோற்றுகின்றது உருவமா? அன்றி உருவாருவமா? இரண்டுமல்லவே! சூனியமல்லவோ? அச்சூனியத்தையுநிகின்

றது காமாகலின், அங்கே நாம் எந்த பாவமாயிருக்கின்றனம்? சூனியபாவமாயிருக்கின்றனமன்றே? அங்கே, நாம சூனியபாவமாக இல்லாது உருவமாகவேனும உருவாருவமாகவேனும் பாவமுற்றிருக்கின், அச்சூனியத்துவம் தோற்றுமா? நாம் எவ்வெவ வண்ணம் பொருளை அறியவேண்டுமோ அவ்வவ்வண்ணமாகப் பாவமுற்றிருந்தாலன்றே அவ்வப்பொருளும் தோன்றும்? இவற்றைப்போல், அருவமாகிய ஷை குணிப்பொருள் விளங்குதற்கு நாம் அருவபாவமுற்றிருக்கவேண்டுவதனறே? ஆகவின, உருவபாவமாக நிற்குஞான்றும் அப்பொருள் சற்றுமெட்டாதெனக.

ஷை குணிப்பொருளாகிய அருவத்திற்கும் இப்பூத அருவத்திற்கும் பேதம இருக்கின்றன. அவையாவன—இப்பூத அருவம பொருளினையும அக்குணி அருவம பொருளுண்மையுமாயிருப்பது. பொருளின்றிய அருவபாவமுற்றிருக்கின, டொருளாகிய அருவமானது எங்ஙனாம விளங்குமெனின, உருவபாவதில் உருவாருவம் எட்டாததாயினும எட்டுவதுமுண்டு. எங்ஙனமெனின, நனவு நினவு கனவு சுழுதி என்னும் இந்நான்கவத்தையுள் நனவாகிய இச்சாக்கிராவத்தைக்கண் நாம உருவபாவமாயிருக்குமஞான்று கனவினகணுள்ள உருவாருவபேதம் தோற்றுதாயினும, இந்நனைவவிடாத ஷை நினவின்கணுளள உருவாருவபேதம் தோற்றுதல்போல், நாம் பொருளினறிய அருவபாவம உற்றுழிப் பொருளாகிய அருவநிலை தோன்றுமென்பதற்கு மூரணின்றென்க.

சுழுத்திக்கண் நாம் அருவபாவமாகவேண்டுமென்னுங்கருத்தும் அக்கருத்திற்கிணையந்த முயற்சியுமின்றி உருவபாவமாகின்று முக்கிய ஒழுக்கத்திலிருக்குஞான்றும் அச்சுழுதிபாவம் தானேவருகின்றது. இந்நனவின்கண் அருவபாவம் ஆதற்கிணையந்த அபேட்சையும் அவ்வபேட்சைக்கிணையந்த முயற்சியுமில்லாதுழி, எங்ஙனம் அருவபாவம் வாய்க்கும்? ஒவ்வோருயிரும் உருவடாவத்தனர்ச்சிக்கு உடன்படவில்லையேயெனின், ஷை குணிப்பொருளை எஞ்ஞான்றெட்டுகின்றது? இப்பிறப்பின்கண்

ணேயன்றே ஆகவேண்டும்? மூற்பிறப்பின்கன் எட்டியிருந்தா ல் இப்பிறப்பின்கண் ஏமாந்திருக்கவேண்டுவதின்று. இங்ஙன மே, மேற்பிறப்பின்கண் ஏமாந்து போகாததற்கு இப்பிறப்பின் கண்ணே எட்டவேண்டுமே ! எட்டுதற்கு இவ்வுருவபாவம் நா ளுக்குநாள் சிறுகச்சிறுகதளரவேண்டுமே ! தளருகிறதற்கு எந்தபாவம் நாளுக்கு நாள் மூதிரவேண்டும் ? அருவபாவமன் றே ? இவ்வருவபாவதத்தில் ஒருவருக்கும் அபேட்சையிலலாமை யாதுக்கு ? உருவபோகம தளராதிருக்க வேண்டுமென்பதற் கன்றே ? உருவபாவமும இப்பாவத்தாலுறும்போகமும் முற றும்கற்பனைகளாயிருகின்றனவே! கற்பனையாகிய ? அருவபாவ தத்தில் நின்று சுகிப்பதைப்பார்சுகிணைய அருவபாவதத்தில் நின்று சுகிப்பது மிக்க அரியசுகமன்றோ ? அவ்வருவபாவதத்தில நின்று சுகிப்பதினும வேறு குணிப்பிபாருள்கள்மன்று சுகிப்பது எதற்கணை அரியசுகமெனப்படும ? இத்துணை யயமிருக்க, எங்ஙனம அருவ பாவதத்தைவிட்டு ஏமாந்திருக்கின்றது ? பேலு, நாம் உருவபா வமாயிருப்பதற்குதகாதே மாறாது அடிமைப்பட்டிருக்கின்ற னம ? இங்ஙனம ஏமாந்திருப்பதால அருவபாவம் மறந்திருப்ப தற்கு அடிமைப்பட இல்லைபாகுமே ! உருவம நிலைத்துப்போயி னதொன்றன்றே நாம அருவபாவம உறறிருத்தமகிணையயும் னின், மூனறொன்று பிருதிவி அண்ட ஆராய்ச்சிக்கண், இவ வண்டமாகிய மகத்தருவம் அழிந்துபோயினபின தூல அணு க்கூட்டங்களையும, அதன் பினறொன்று அத்தூல அணு வாராயச்சிக்கண், அததூல அணுகள அழிந்துபோயின பின் சூக்கும அணுக்களையும, அதன பின்றொனறு சூக்கும அ ணுவாராய்ச்சிகன் அச்சூககும அணுக்கள் அழிந்துபோயி னபின பாமாணுக்களையும் அறிந்தோமாக்கும் ! எதன ஆரா ய்கின்றோமோ அது அழிந்துபோயினபினறொனறு தான அத ன் உபாதானத்தை நாடுவதாக்கும் ! மட்பொருள நாடுவதற் கு கடவுருவம் அழிந்துபோகுங்காறும் எதிர்பார்த்துக்கொ ண்டிருக்கவேண்டுவதாக்கும்! பொற்பொருள நாடுவதற்குப் ப ணியுருவம் அழிந்துபோகுங்காறும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டி ருக்க வேண்டுவதாக்கும்! இங்ஙனமே நாம் அருவபாவமாதற்கு

உருவமாகிற அண்டாண்டசராசர உருவங்களனைத்தும் அழிந் தபோகுங்காறும் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருப்பதாக்கும்! பாபாவமே இருளென்றாற்போல உருவபாவ அபாவமே அருவ பாவமாகின்றது இயல்பன்றே? அடையவேண்டிய பயனனைத் தையும் அடைந்தாகவேண்டியது பிறவி மாறுதற்கு முன்னான் றேபாயிருக்க உருவமாறிய பினனானறே அருவபாவமாதற்கு முபலுவது? இந்த விருதையினும் விருதை! ஆகவின், இது மு றையன்றெனக.

காம உருவபாவத்தில் நின்றே யிகவும் வருந்தி முயன்று அருவபாவமாய கிற்கின் பிராரத்துவபோகதனை எவ்வனம அனுபவித துக்கழிகன்றது? கூடாதெயினின, உருவ பாவத்தி லுள்ள சிசுதன்மையில் நாம எந்த பாவமுறறு வேடி பிராரத் துவபோகதனை அனுபவித துக்கழிதனம? உருவபாவமுற்றே கழிதது மெனகாண்பி லதுசாமெனின், அச்சிசுவை உயிரப்போ ரு நாமுள்ள மேனாட்டன் கிடத்திக் கீழே விழுந்து விடுதற் குந்திடரப்பறறு புரட்டியிட்டழுதானறு மன நடுக்கமும் அத் தீஞ்ச தேக நடுக்கமும் கிஞ்சிதேனும் மூண்டெனப்படுமா? உளவெனப்படுமெனின், அச்சிசுதனமையாறிய ஞான்றே யன்றிகுகிஞ்சிதேனும் அத்தன்மை மாறுஞான்றன்று. அச் சிசுத்தன்மை நாளுக்குநாள் சிறுகச்சிறுக மாறிவருந்தோறும் இந்தேகத்தோடு இது நான இது நானெனப்பழகப்பழக இவவு ருவபாவமு நாளுக்கு நாள் சிறுகச்சிறுகப் பெருகிவருமன்றே? பெருகியவாறு புந்தியூகமாகக் குறைத்துகொண்டேவரின், வே அருவபாவம் சிறுகச்சிறுக வளர்ந்துகொண்டேவரும். அங்ஙனம் வருந்தோறும பிராரத்துவப்புசிப்பு அவ்வவளாச் சிகுதகவாறு நடவாதோ? இங்ஙனம் வளர்ந்து நிலைத்த ஞான்றும் நடவாதென்பதற்கையமென்னை? அருவபாவத்தில் உருவதிருட்டியும் அது அதுவா உன்னுதலுமிராதே! எங்ங னம் போக்குவரத்துப் புடைபெயர்ச்சிகளியங்குமெனின், நன விற்சுழுத்தியென்னும் ஓரறிவு நிலையாதுக்கிருக்கின்றது? அ தாவது, சாக்கிரசுழுத்தியென்க. அச்சுழுத்தி இருவகையுடை யன. அவை தனதகத்தும் புறத்தும் கயிற்றரவுமுதலியனபோற்

காணப்படுவனவாகிய சிவேசுரசகத் கற்பனைகளைச் சின்மாத்திர மாக, அதாவது, தற்பிரகாசமாக ஆகுமாறு கரைத்துக்கொண் டே, இறத்தல் பிறத்தல் முதலிய பிராரத்துவ கன்மத்தைப் புசிக்கும்ஞான்று, இவ்வுலகானுபவம் முழுவதும் சாகசுர அவத தையாயிருக்குமா? அன்றிசுத்த அவத்தையாயிருக்குமா? அவ்வனுபூதியில் முழுதும சாக்கர அவத்தையாகவே இருக்கு மெனின், அஃது மேற்விகற்பமெனப்படுமே! முழுதும் சுழுத தி அவத்தையாயிருக்குமெனின, அஃது ஒன்றுங்தோன்றாத மக்கினமெனப்படுமே! இங்ஙனமிருப்பதால், அஃது எத்த நிலை யதெனப்படுமெனின், சகலகற்பனைகளுந்தோற்றியும் தோற்று துமாயிருக்கும நிலையதெனப்படுமெனச. என்னை?

கைவல்லியநவநீதம்.

கற்பனை வந்த வாறு காட்டி மேற்ற காணப வெல்லாஞ் சொற்பனம போல வெண்ணித் துணிந்துவன் ஞானி யாவன். எனறும்,

தத்துவாயர்பாடுதுறை.

போதத்தை யுணராத்த பொலலாத மாயையால
பேதனை யுணர்ந்தாமென றுந்தீபற
பேதமுய பிடமென றுந்தீபற என்றும,
தோற்றர வாகத துணிந்தவு ரெங்களூர
சோகமோ கங்க றொருதவு ரெங்களூர
ராற்ற இடையாக் கடைந்தவு ரெங்களூர
ரானந்த மாயே யிருக்குமூ ரெங்களூர். என்றும், இ

ருட்பதனறிக்காண்க. மேற மற்றெருரு நனவிறசுழுத்தியாவது, எத்த நிலை காணெனப்படுகினறதோ அந்த நிலையை இது தான் இது காணெனப் பலகற்பழுங்கண்டு கண்டின்புறுதற்கு, அவத் தாத்திரய கற்பனாபாவங்கள் கடந்து, எது நான் எது காணென மேலே தன்னை நோக்கிகொண்டிருக்கும் அப்பியாசத்தில், மு ன்னொன்று தான் கனியப்பட்ட அவத்தாத்திரய பாவங்கள் தான்னெனது நான்னெனது என முன்போலவே வந்துவந்து தாக்

குத்தோறும், அவைகள் நான் எனது அன்றெனத்தெரிந்துக்கொண்டே அகோக்கிற்பழகுநான் றுள்ள அவவவசர நிலை முழுவதும் சுழுத்தியெனப்படுமா? அன்றிச் சாக்கிரமெனப்படுமா? சுழுத்தியெனப்படுமெனின், சாக்கிரசொப்பனக் கற்பனைகள் தோன்றுதிருக்கவேண்டுமே! சாக்கிரமெனப்படுமெனின், அகோக்கமில்லா திருக்கவேண்டுமே! இரண்டுமாயிருக்கின்றதெனின, அது தான் சாக்கிரசுழுத்தியெனப்படுவது. வெ சுழுத்தி ஞானவுபவதத்திலுள்ளதும் இச்சுழுத்தி அஞ்ஞானவுபவத்திலுள்ளதுமாமெனக. இச்சுழுதத்திகுதாரணம.

கசீவர்னபோதம்.

வினவிற் பரத்தையறி வுறுதற் கவத்தைபுன்
விணைமாறியே
நனவிற சுழுத்திநிலை வரினப் பொருட்டிகழு
நலறுகமீவ. எனக்கூறியவாற்றுற்காண்க.

இம்திகுவனமிருகக, நாம அருவபாவமாகட்பழகிக்கொண்டிருதல் சுழுத்தியெனப்படுமா? அன்றிச்சாக்கிரமெனப்படுமா? இரண்டுமென்றெனின, இவவிரணடையுமன்றி வேறுஎந்த நிலையதெனபடுமெ? வேறின்றுகவின், சாக்கிரசுழுத்தியெனப்படுமனேறு படுவதால, நாம அருவபாவமாதற்குப் பழகவேண்டுமே! ஆங்காங்குமு நான் நானென்பதற்குச் சொந்த நிலை உருவமா? அனறி அருவமா? உருவமும் நம்மாலறியப்படுவது அருவமும நம்மாலறியப்படுவது. இதனால், இவ்விரண்டும் சடப்பொருளென்பதறகு விருதமென்னை? அன்றியும், இவ்விரணடும் இங்ஙனமாயினும், இவற்றுள் எதுமெய்ம்மையெனப்படுவது? எது பொய்ம்மையெனப்படுவது? உருவம் மெய்ம்மையெனப்படுவதெனின், அருவமாகிய இப்பூதவெளிக்குவேறிடத்தாயும், இவவெளியைத்தன்பால் தான் ஏலாததாயும் இருக்கட்டுமே! ஏற்பதனால் விருத்தமென்னையெனின், அகம்புறமேலாத ஓர் நிறைவில் இருப்பது பொருளாகுமா? ஆகாதன்றே! ஆகாததால், அது தோறறல்மாத்திரக்கற்பனையென்பதற்கு மூலமென்னை? இன்றுகவின், அருவப்பொருள் இவ்வுருவத்திற்

கு எதார்த்தமன்றே? இங்ஙனம் எதார்த்தமாயினும், நானென் பதற்குப்பொருளா? அல்லவே! இரண்டும் நானென்பதல்லா தழி, இவ்விரண்டிற்கும் நாம் வேறுபட்டிருக்கவேண்டுமன் றே? இங்ஙனமிருக்க, நாம் உருவபாவமாயிருப்பானேன்? இ ருப்பதால், அருவபாவமாயும் நாமிருக்கின் இருக்கனென்னை? தாபத்திரயாக்கினிதகித்தல் உருவபாவத்திலேயா? அனறி அரு வபாவத்திலேயா? அருவபாவததில யாதோரிடுக்கணும் இல லையே! இங்ஙனமிருக்க, நாம் யோசிக்காதிருப்பதென்ன? நாம் அருவப்படுவானேன? உருவபாவமாகவே நின்று கேசரி பூசரி முதலிய மூத்திரை நெறிக்கண்சென்று அங்குள்ள இன பத்தை நுகர்ந்து நுகர்ந்து பதைப்பற்றிருக்கலாமேயென்ன, அம்மூத்திரைகளிற்சென்று பதைப்பற்றவிருக்கிலுமை, அந்நீலக லேயுருனான்று, கிளைக்கறி சமைத்தாயிறு பெண்ணே? என அக்கிளைக்கறிபாவம் வந்துற்றுற்போல, நானென்பதற்குப் பா வம் யாதெனப்படுமே? இவ்வுருவபாவமனறித் தறபாவமென ஆகிஞ்சித்தேதனுமுண்டோ? இலலையே! நற்பாவமாவது.

தத்துவாராயர்பாடுதுறை.

போகாத மாயையைப் போக்கிட லாவது
புண்ணிய பாவம புறத்திட லாவது
மாகாதழியா திருந்திட லாவது
மறிவே வடிவா யிருந்திடி னல்லவோ. என்றருளிய போதமாமென்க.

ஷை மூத்திரை நெறிகளிற்சென்று பதைப்பற்றிருப்பது நற்பாவமென்பது இஞ்சிக்குமின்றி மூனபோலவே மீண்டும் உருவபாவமாகவருவதற்கா? அனை தக்க நெறிகளல்லவே! அ வ்வனுபூதி நிடத்தால், இவ்வுருவபாவமாதற்குகூடுமோவெ னின், அங்ஙனமலாந்து வந்துழி எந்தபாவமுற்றிருகின்றது? அவ்வனுபூதிபாவ முற்றிருக்கின்றதெனின, நற்பாவமென்பது அந்தச்சுகானுபூதியா? அன்றி இந்த உருவானுபூதியா? அச்சு கானுபூதிதானெனின், அச்சுகானுபூதி தன்னைத்தவிர இன் னெனறுமே! வருவதால் இவ்வுருவானுபூதி தன்னைத்தவிர

உண்டெனவருமே! தானென்பது மெய்யுணர்வன்றே? மெய் யுணர்வாயின்,

சகிவர்னபோதம்.

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ தெல்லாந்
தம்மையறி யும்மறிவ தேயறிவு தானே. என்றிருக் கின்றதால், தனக்கு அகப்புறமுளதுபோ லிருப்பவற்றுள், கா ணப்படுவன அனைதகும் கற்பனைகளாகவேண்டுமே! அங்ஙன மாகுலென்றே? தான் மெய்யுணர்வென்றதற்கும் தற்போதமெ ன்றதற்குமினையும்! இங்ஙனமினையவதால், ஷ சுகபாவ அனு பூதியென்றதும, இவ்வுருவபாவ அனுபூதியென்றதும் கற்பனை களெனப்படுமே! படாதெனின், இவ்வுருவபாவத்தையன்றி அகம்புறமிருக்கட்டும. இவ்வுருவபாவமே முழுக்கற்பனையா யின், இவற்றுல் வந்திருக்கும அகம்புறமிரண்டும் கற்பனைகளெ னப்படாவோ? இவ்வகம்புறக்கற்பனைகளிற் காணப்படுவன வாகிய சர்வமும் கற்பனைகளன்றே? ஆகலின, நாமருபங்களே யேயுமை கற்பனைகளென ஞாயம் சோதனை பொருந்த முகத்தா லாராய்ந்து தெளிந்த அத்வைதனிவினல், அகமுகநோக்கண் செ ன்று அனுபூதிப்பட்டு, பின்ஞான்று அவ்வனுபூதிகலந்து புற முகநோக்கண் வந்துழி, இவ்வுருவபாவமாதற்கியையுமோ? அ ங்ஙனம் கற்பனைகளெனதுதெளியாது சத்தெனக்கொண்டிருக் கின், ஷ அனுபூதிகலந்த ஞான்று, தான எந்தபாவமாயிருத் தறகியையும? முன்போல உருவபாவமாயிருத்தற்கியையுமன் றே! உருவபாவததில் பழகி வந்ததுபோல் அருவபாவத்தில் பலஞான்றும்பழகிப் பின்ஞான்று அனுபூதிப்படின், அவ்வனு பூதிகலந்தஞானறு தான் எப்பாவ மூற்றிருத்தற்கியையும? அவ்வருவபாவமாகவன்றே இருததற்கியையும? அவ்வருவபாவ மும் கற்பனையென நன்கு ஆராய்ந்து தெளிந்து அகநோக்கண் அனுபூதிப்படின், மீண்டும் அந்த கலந்த ஞான்று எப்பாவ மூற்றிருத்தற்கியையும? உருவபாவமும் உருவாருவபாவமும் அ ருவபாவமும் யாவுங்கற்பனைகளெனத் தெளிந்திருக்கின்றதால், தற்பாவமாயிருத்தற்கியையுமே! மூன்ஞான்று இவ்வருவ பாவம்,

வைராக்கியசதகம்.

பொன்னை யுந்துகி லையும்பிரித் திடின்வெறும்
புழுமலக் கூடல்லாற்
பின்னை யுண்டுகொல் கண்டுநீ மயங்குதல்
பிராந்தி, என்றருளியபடி இதன்சண் முற்றும்
விரக்தியுற்று ஷை மூத்திரைகளில் நீடித்தழுந்தியிருக்கினும்
அந்த மூத்திரை அனுபவமானது.

தத்துவாயர்பாடுதுறை.

அறிவிட் டறியாமைப் போக்குழு மொங்கணர்
ணணிய மொன்றுமி லாதவு மெங்கணர்
குறியட்டி தெனனெவாண ணுதவு மெங்கணர்
சோசுக ளோ துங் குலைந்தவு, மெங்கணர் என்ற ரு
யபட வெதளிதிருக்கு அனுபவமா? அல்லமே! மீனம்ப, இ
ப்புறமுகமெறிகண்வங்கிய அயவகமுகமெறிசனுள்ள சுகமோ
னைக வசபட டிருப்பதனை, இவ்வுருவபாவய குனறியிருப்பது
மாதிரமேயனறி, உருவபாவய மோயினதனறு. எங்கும்வ ய
னின், சாவழும்—அதாவது--ஜீவசுரசகசதனைதகய, தன்
பால் ஆரோபிதமாயெழுந்த விஸ்வமாகூரயாகிய சகறபதனைத
ச் சதுரனறும மிதனைதயென ஆராயாது தொந்தனை
டா? இலலையே! தொந்திருந்தாலனறே இடமிலலாத சொ
ரூபங்களனைத்துட னெழுந்குகுகாலை படகின்றனவென அழுதசல
ஆராயவேண்டிவரும! வரினை, பினனுநான்று நானெனனறு. அ
கம்பொருளாயனறி இனறெனனவரும. அதன பின்நானறு,
எது நான் எது நானென எட்டப்பழுதும பரோட்சக்கியானம
கானுக்கு சான் முதிர்ந்து வருமனறே? அது முதிர முதிர மு
டிவில் அவ்வகம்பொருள் அபரோட்சானுபவப்படுமன்றே? அ
ங்வனந்தெளிந்த பின்நான்று,

தத்துவாயர்பாடுதுறை.

அன்னிய மில்லையென் றாதேடா கான
மானந்த மாதேனென் றாதேடா கானந்

துன்னுசுட ரேயென் றாதேடா காளஞ்
சோதியுட் சோதியென் றாதேடா காளம். என்கி
ற இதநிடபாவம் அவவனுபூதியில் எழுமன்றே? இங்ஙனமி
ருக்க, வை முத்திரையாகிய அனுபவத்திற் குன்றியிருந்தால்
அசுமபுறமிறது தானே தாணுகங்லேக்கச்செய்யுமோ? எச்சாத்
திரங்கற்கினுமெ எத்தவம் புரியினுமெ எய்தவேண்டியபயன யா
தெனின், மனமென்பது அயல் இன்றெனத தான் அலைவற்றி
ருத்தலும், பினனானறு சகலசேகல சஞ்சலமனுகாதிருத்த
லும. அதன் பின்னான்று உளளகமலிட்புக் கணமுமாறுதிருத
தியுட, சற்றில அயலாகாது தானேதானையிருதசலுமாமெனக.
இசசுநாவிதானுபவங்களுய மனநாசத்துக்கு எதுக்களெனப்படு
ம, அநதநாசம இருவையன - அவை-முன்னான்று சொருபநாச
மும் பினனான்று அருவநாசமும-சொருபநாசமாவது-சிவ
சாசதது கற்பனைகளினு தன்பிரகாசமாகக்கரைததல. அருவநா
சமாவது அனைவ கலாதது எனகிற வாசனையும அவவனுபூதி
யில் கிறுசசுவகத தன்னருபமியிலிதலெனக.

இவங்ஙனக, வை முத்திரைகளாகிய அனுபவங்களானவை, ம
னமெனபது நிலைபுரிது பினனும பினனும விடயாகாரமாதற்கு,
ஆங்கு ஏகதேகியிருதறகினையந்தானேயன்றி, வை மன நாச
முதலியனவாகிய சதுரவித தானுபவங்களுநகங்கினையந்தன அலை
வே! நீச்சதுப்பாதானுபவங்களுநம பதந்தரகினையக்க அதனிடா
ரம்ப மதனினை, யெளிபாகிய அருவடாவமாமென்க. இவவ
ருபபாவமானது நாருருக்குரள முதிர முதிர வை குணி மெ
ருனையபட்டிடப்பிழிதத்துப் பின்றானை றுசசுவாதற்கினையயுமா க
வின், தானலலாத உருபதனைதத் தானெனப் பாவப்பட்டிருத
தல்போல், தானல்லாத இவவருவநினைதத தானெனப்பாவப
பட்டிருததற்குக்கைப்பென்னை? இனறுசலின, அருவடாவமா
தற்கு நாமருபமேபதங்கணைக் கணமுமாறுது கலைக்குங்காறும் க
லைதத்தலையும் முடிவில் கரைக்கு ஞான்று கரைத்தலையுஞ்செய்
யவேண்டியது அவசியமாமெனக. உருவபாவத்தைக்கலைத்த
லாவது-சதுர்ப்பூத கற்பனைபாவங்களுள் ஓவெவான்றும் ஒன்
றன் கூட்டமாகவும பலவின் காட்டமாகவும் சேர்ந்திருக்கும்
சேர்க்கை எதுகாறுமோ அதுகாறும் கலைத்துக்கொண்டே யி

ருக்கலும், கண்ணாலாவது கரிலவுக்கிடமின்றித் தோற்றல் மாத்திரபாவமா நிருகுணாவனறு அதிதாற்றங்கட்கு உபாதான காரணமாயாக்குத லுமன்க, எனின,

பிரத்தியட்சானுபூதி விளக்கம்.

உழைப்பின் வகையறி யாரய லெனப ருலகதனை
உழைப்ப தனற்றி யாமை கெதிதிடற் குற்றசெயல்
உழைப்பெது வென்னி லுலகுறு வாக்கி யுலவதறல்
உழைப்பெது காறனிற ருருரு மடடென றுணருமினே.

எனறும்,

உருவள வாதறனக காணு மளவு முலகுருவாம
உருவள வாதறனக காணு மளவு முலகுண்மையாம
உருவள வாதறனக் காணு மளவு முறவுளவாம
உருவள வலலவென றுன்ன வெவையு மொழிக்திடுமே.

எனறும,

அருவாத தனையுனை வங்குட னேன்று மமடிக்கடிககு
அருவாத தனையுனனி யாரு ரெவாக மலலலறறா
அருவாத தனையடனு டவலலா நிலையெங்கு மாயாதிங்கால
அருவாத சடமசத தாகா தனதுரு வறபமுமே. எனறும,

உபநிடதம்

ஐயறின்றித் தெய்வவுறுத நியானித்தா லதுவா
மருவுருவைத நியானிததா லட்டமூர்த நியுமாம
பொய்யையிரண டையுறதவிாறது தாறுகி யிருறதாற
பூரணமாஞ் சிவனெறிற பொருந்துமது வாமான
மையலுறு மனமவிடயத் தாசையுற்றே யதுவாய்
மரணசன னமுமணினேந்த வாறதென்றே யுணாக்து
மெய்யறிவே தாறுகப் பாவித்தா லதுவா
விளக்குவாயா வருளுசெனியா வீட்டையுமெய் துவோ.

என்றும்,

கைவல்லியநவநீதம்.

சடம தாகிய நியானமெய் யாகிய
சாவழுத நியைகல்குர்

திடம தானதெப் படியெனி லவரவர்
தியானமே பிறப்பாகு
மூடல மாசையாற் றியானிக்கிற் றியானித்த
வுடலகளா குவா மைமந்தா
தொடாப வங்கெடச் சொருபமே தியானிக்கிற்
சொருபமா குவர் மெய்யே. என்றுங்கூறியவாற்
றுண்க. இதுகாறும கூறிடபோநததனுல, எவரெவா எ
ணைதவிடாது சிநதிக்நின்றுர்களோ அவரவர்அது அது பா
றுப்பிருப்பார்சளெனபதாம். இவற்றில் ஜயம உளதேல், நனவி
ன்கண் நாம எது எதுவாகச சிநதனையால பாவபபட்டுவருகின்
றனமோ அது அதுவாக நினைவின்கணணும கனவின கணணும
தோறறிக்கொணடுவருவதே போ நமான சான்றென்க. அன்
றியும் எஞ்ஞானறய உருவபாவததிலுள்ள மாறுத அல்லலே
யும் அருவபாவததிலுள்ள மாறுத அடைதியையும குறிடபித
துமிருகினறதனக

எட்டாவது

அருவபாவ ஆராயசீசி விளக்கும்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

இஃது

நீர்பதாவது

மண்முதலிய சதுர்ப்பூத குணிப்பொருள்

ஆராய்ச்சி விளக்கம்

வெண்பா

இதுவா டாட சகுபனக ணிசதுர்பூ சகுணிதா
னாகதமிலாச கிறமொபாருளென றகிபெ—யொதுமித
நமமுனைதது கானிலது சொலலற வகளிதனமே
நமபிகைய லலதது நான

பிரமததுவதனை நகாரக கழிதது வருகிறதறகு உருள
பாவம எயதியிருப்பதுபோல ஷை பரமாணு ஆராயசசிகக
தேர்ந்த மட்குணியை எட்டுவதற்கு, இலவுருவபாவம சாம
னியம் ஆகுமாறுசெய்து அருவபாவம விசேடமுற்றிருகிறா
ஷை குணிப்பொருள கிருசித்துமெட்டுதறகியையாது மூற
குணியமாக இலட்சியப்படுன்றதே ? இங்ஙனம விளங்கும
னியதுவந்தாலே ஷை குணிப்பொருளெனபதெனின,
னக்குமிச் குணியமானது—மூனறான்று மகதது ணுப்பேதகக
ஆராய்ந்து வருத முடிவினகண்ணே ? அன்றி ஆராய்தறகு மூ
கணனே ? ஆராய்ந்த முடிவினகண்ணேயெனின், அம்முடிவி
கண் குணியமாகத்தோற்றுவது ஆராயப்பட்ட மகத்தணுப்பே

னாகிய உருவங்களா ? அன்றி மற்றொன்றென்பதா உருவ
ன்று மற்றொன்றாகிய இச்சூனியந்தானெனின், இச்சூனிய
கிய அருவமு முன்னுன்றிருந்தே அம்முடிவின்கண் தோற்
வதா ? அன்றி நூதனமாக உண்டாகித்தோற்றுவதா ? நூத
மாக உண்டாகியதன்று, முன்னுன்றிருந்தே தோற்றிய
தனின், அது ஆராய்ச்சிக்கு முனனுன்று தோற்றுததென
? உருவபேதங்களால் மறைந்திருந்ததெனின், ஆராய்தற்
முன்னுன்று உருவமாகததோற்றியது யாது ? இவ்வுரு
னெனின், இவ்வுருவம் முன்னுன்றிருந்து தோற்றியதா ?
ன்றி நூதனமாக உண்டாகிததோறறியதா ? முன்னுன்றி ரு
த தோற்றியதெனின், இவ்வுருவம ஆராய்சசிமுடிவின்கணை
தாறறுததெனனை ? அருவததால் மறைத்திருந்ததெனின், இ
ற்றால் அருவமும உருவமும இருப்பாயிற்று.

அவ்வனம இருப்பாயின், ஆராய்ச்சிகண் காரணகாரிய
க்குப்பேதங்களாகப சிதைந்துபோவது யாது ? உருவம சி
தந்துபோகாவிடின, அருவமாய்ததோற்றுமா ? தீபாபாவமே
ருளென்றுறபோல, உருவபாவமே அருவமாகிய தோறற
ன்றே ? அன்றெனின, உருவமானது காரணகாரியபேதங்க
ாய்ச சிதைந்துபோவானென ? அவ்வனம் சிதைந்த சிதை
வ அருவ இலட்சிய மெனபதற்கு மூரணென்னெயென்க.
ராயசசிக்கண, உருவநாசமே அருவ இலட்சியமாயின, அவ
ராயசசி இன்மைக்கனை, அருவநாசமே உருவ இலட்சியமாக
வண்டுமேயெனின், ஆராயச்சிக்கண அருவமாயும் அவ்வா
ச்சி இன்மைக்கண் உருவமாயும் தோற்றுவதுயாதெனப்படும?
ாய்ச்சிக்கண் உருவத்தேய்வே அருவமாவதால், அருவததிரி
ப உருவமென்பதாயிற்று அருவம் உருவமாகத்திரிந்து கா
பது எவ்வனமெனின், உருவம் அருவமாய்த்தேய்வானேன்?
ருவமாகிய அக்கினியானது—உபாதிசகிதத்தால் சிவப்பு உட்
னம் பிரகாசமாக உருவப்பட்டதலலன்றே ? மீண்டும், அப்
பதங்கள்மாறி அருவமாகின்றன. அதுபோல், ஆராய்ச்சிக்
ன் தோறப்பட்ட அருவமே தன்பாலுள்ள ஓர் விற்தியினாலே
பேதங்களாய்த் திரிந்தமையால், மீண்டும் இவ்வுருவபே

தங்கள் அருவமாகத்தேய்கின்றன. இவற்றுல் அருவமே உ
வமாயும் உருவமே அருவமாயும் இருக்கின்றதன்றுயிற்று.
கவே, ஆராய்தலினுலும் ஆராய்தலின்மையினுலும் மாறி மா
த்தோற்றுவது அருவமும் உருவமுமா ? அன்றி வேறொன்
அருவமும் உருவமுமேயெனின், ஆராய்ந்தவர்க்கு உருவம்
ருவமாய்த்தோனறியுநான்று அவ்வுருவம் இல்லாததுபோ
ஆராயாதார்க்கும் அவ்வுருவம் இல்லாதிருக்கவேண்டுமன்றே
இருக்கின்றதே ! ஆகலின், ஆராய்ந்தவாக்கு முடிவில் அருவ
கத்தோற்றுவது யாது ? உருவமென்பதலலவே ! இங்ஙனமே
ஆராயாதார்க்கு அருவம் உருவமாய்தோன்றிய ஞானம் அ
வுருவம் இலலாததுபோல், ஆராய்ந்தவாக்கும அவ்வுருவம் இ
லாதிருக்கவேண்டுமனறே ? இருக்கின்றதே ! ஆகலின், ஆ
யாதாக்கு முதலில் உருவமாகததோற்றுவது யாது ? அரு
மென்பதல்லவே ! ஆராய்ந்தவாகது உருவமும் ஆராயாதார்க்
அருவமுமின்றெனினுமம, அவ்வுருவாருவமாக மாறிமாறித்தோ
ற்றுவது யாது ? அன்றியும், உருவமென்பதும அருவமென்
தும் சடபேதங்களா ? அன்றிச்சிதப்பேதங்களா ? இரண்டு
திரிசியங்களாகலில், சடமென்பதாமெனின, இவ்விருசடமு
தம்மையும மற்றுன்றையும் அறியாதே ! மற்றுன்றுவது
இவ்விருசடங்களையும் இடைவிடாதறிந்துகொண்டிருக்கும
மாகிற அறிவெனப்படுவது. ஷி ஆராய்சசிக்கண்ணுமம அ
ஞ்ஞைக்கண்ணும் உருவாருவடாக மாறிமாறித்தோற்றுவ
தாமென்பதா ? அன்றி வேறென்பதா ? வேறென்பது வெ
சடமாகிய உருவாருவபேதங்களெனப்படுவன. ஆகவின், மாறி
தோற்றுவது இவைகளன்று. நாமென்பாமெனின், நாம் உ
வ பேதங்களாகமாறினமாயின், அவ்வுருவபேதம் யாருக்கு
தோற்றுகின்றது ? அன்றி நாம் அருவமாக மாறினமாயி
அவ்வுருவம் யாருக்குத்தோற்றுகின்றது ? இவ்விருதோற்ற
களையும் இருந்தபடி இருந்தறிகின்றது நாமாயிருக்க, இ
வனம் மாறிமாறித்தோற்றுவது நாமெனப்படுமா ? படாதே
ஷி பரமாணுக்களுக்கு முதலாகிய குணிப்பொருளைவிட்ட
விடாதும், இங்ஙனம் மாறிமாறித்தோற்றுகின்ற இந்த ரகசிய

தையேனும் எட்டித்தெளியவேண்டுமன்றே? நாம் முற்பொழுது அக்குணியாகிய பொருள் எது எது என்றெட்டும் அப்பியாசத்தைக் கணமும் விடாதிருக்கின், அவவப்பியாசமானது முகிரமுதிரப் பிற்பொழுது அந்நினைவெழுச்சியும் அம்முதலுங்குதலுமாகிற இருபுடைபெயர்ச்சிகளும் தலைகாட்டுமா? அவைகள் தலைகாட்டாதொழிய நிலைதிருக்கும் நிலைமையனறே உண்மை வெளிப்படுதற்கியைந்த நிட்டையெனப்படுவது. அங்ஙனமாகிய நிட்டை முகிருமுதிர்ச்சியினலன்றே மாறிமாறித் தோற்றுவதுயாதென்கிற இவ்வரிய சங்கேதகமகனறு பின்ஞானறு அபலின்றித் தானேயிருத்தற்கியையும். இச்சங்கேதகத்தைப் போன்ற வேறு சங்கேதகமும உண்டா? இச்சங்கேதகம் ஒப்புயர்வறற தாகினறதெ? இவ்வரிய சங்கேதகமிருப்பதுபற்றியும் நாம் உயர்திணையுறறிருப்பதுபற்றியுமன்றே.

ஐவதறி னீங்கித தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து. எனத்திருக்குறள் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. இச்சங்கேதகம் தெளிதற்கியையாவிடின, இவ்வாக்கியப்பெரும்பயனை இழந்துவிடவேண்டுவதுமன்றி இவ்வாக்கியமும் எங்ஙனம மணம்பெறும? கிராணையின்றே லெயவமுண்டோ—என்றருளிய தாயுமானவரது கருத்தியாதெனின், அகமபுறமீரிடத்தும அயலென்பது முற்றுங்கற்பனைகளென ஆராய்ந்து தெளிந்ததெளிவு கிராணையெனவும், அங்கிராணையே தெய்வமெனக்கூறியது அங்கிராணைக்குத்தெய்வம அணிமைமகிமல்லம் மிக்க அணிமையுற்றிருத்தலெனவுமாம். ஆனவே, அயலின்றென்னும் கிராணையே சிவானுபூதிவிளக்கமென்பதாம.

இதுவன்றி, மனோநிக்கிரகமே உபசாந்த நிலையெனக்கூறிய வாசிட்டக்கவியின் அபிப்பிராயம்போல, சங்கேத நிக்கிரகத்தெளிவே மெய்யுணர்வென்பதாமென்க. அன்றியும் அக்குறள் மகாவாக்கியமே,

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னெருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு. எனவும் பிறந்திருக்

கின்றது. மக்களியாக்கையைப்பெற்றும் அயலோட்பொருளென் றுணர்ந்து வாளாபோகாது இவ்வுழைப்புக்கு இயையவேண்டு மன்றே? நம்மாலும் பிறராலும் நாம் உயர்வு உறுதிருக்கின் இவ்வரிய உழைப்பு நாம் எய்தவேண்டுவதின்று. அங்ஙனம் உயர்வுற்றிருக்கின்றதால்,

தூக்கப் படுவோன் றுயரம்போற் றூணிருந்து
மீக்கொ ளுயர்விழிவு வேண்டற்க. என்றருளிய உத் தமவாதனூலின்படி நின்று உழைக்கவேண்டுமே! அன்றியும்,

வாசிட்டம்.

உலகெது நாமாரென்ன வுற்றுநின் றுணரு மட்டுங்
கலகமார் பிறவிமோகங் கங்குல்போன் மூடிநிற்கு
மலகிலா வுலகும்யாமு மழிவில்சிற் சோதியன்றே
சலனமில் கண்ணுற்கண்டோர் தத்துவ நிலைமைகண்டோர்.

என்றருளியதில், உலகென்பது திரிசியம் நாமென்பது ருக்கு. இத்திரிசியம் மூவகைகயின—அணவ—உருவமென வும் அருவமெனவும் உருவாருவமெனவுமாம். இம்மூன்றும் நிலையாது மாறிமாறித்தோன்றும் அனுபவமுடையவைபோலிருக்கின்றன. திருக்கு இங்ஙனந்தானறும் அம்மூன்றினையும் அவவப்பாவமாக நின்றுணர்ந்துகொண்டிருப்பது. இத்திருக்குத்திரிசியமிரண்டும், ஏகமேவாத்வைதநிலைமையாகிய சொப் பிரகாசத்தின் பிரதிபலனமாகின்றன. என்னை? அத்துவித வத்துவைச்சொப்பிரகாசதத்தனியை. என்றார் தாயுமானவர். இவ்வுளவு தெரியாது வெறி திரிசியங்களில் சதுர்ப்பூதாம்ச பரமாணுக்கணமாத்திரம் பொருளெனக்கொண்டனர் காத்திகர். அந்த சதுட்டயத்தோடு அவைகளுக் காதாரத்துவமாகிய அருவத்தையும் வெறி திருக்கையும் பொருளாகக்கொண்டனர் ஆத்திகர். அங்ஙனம் இவ்வாறினையும் ஒப்புக்கொண்டதிலும் திருக்கு இரண்டெனவும், அவவிரண்டில் ஒன்று ஏகமெனவும், மற்றொன்று கோடிக்கணக்கென்பதின்றிப் பலகோடிக்கணக்குக் கும் மிஞ்சியதெனவும் கொண்டனர். வெறி உளவுதெரிந்து பிரமோகநோக்கால் திருக்குத்திரிசியமிரண்டெனவும், பின்னொன்று

அந்தர்முகநோக்கால் இரண்டென்பதின்றி, அத்திருக்கை ஏக மேவாத்வைதமென்றும் கொண்டனர் அத்துவிதிகள். இவர்கள் இங்ஙனமிருக்க, நாம் ஷை சந்தேகத்தைப்பற்றி இன்னும் சற்றாகிக்குதும். எங்ஙனமெனின், இந்த நாமரூபங்களை முன்னர் ஆராய்ந்தனுன்று முடிவிற் சூனியமாகத்தோற்றுவானேன்? சூனியமென்பது ஓர் முதலல்லவே! நாமரூபங்களே முதலல்லவெனின், சூனியமா ஓர் முதலெனப்படுவது? இஃதிங்ஙனம் நிற்க, ஷை ஆராய்ச்சியின்மையில் நாமரூபங்களாகத் தோற்றிக்கொண்டிருப்பது யாது? தோற்றுவதிலும் இலைகள் இருந்து தோற்றுவதா? அன்றி இல்லாதிருந்தே தோற்றல்மாத்திரமாகத் தோற்றுவதா? இருந்தேதோற்றுகின்றனவெனின், ஆராய்தலில் காரணகாரியம் காரணகாரியங்களாய்ப்போகவேண்டுவதின்று? பொருளில்லாமலே தோற்றல்மாத்திரமாகத் தோற்றுகின்றனவெனின், அருந்தல் பொருந்தல் முதலிய அனுபவங்களுக்கியையவேண்டுவதின்று, அனுபவத்துக்கியைந்திருப்பதால் உண்மையென்னலாமேயெனின், இத்தோற்றங்களாலுண்டாகும் அனுபவங்கள் விபரீதானுபவமின்றி இருக்கவேண்டும்! எதாத்த அனுபவமாகவே இருக்கின்றனவெனின், தூலமதி கிஞ்சித்துமில்லாதவர்க்கும் இருக்கவேண்டும்! அம்மதி இல்லாதவர்கள் யாரெனின், ஆராய்ந்து தெளிந்த தெளிவுமயமாயிருக்கும் சூக்குமமதியையுடையோர். இவை எவர்க்கு அனுபவப்பட்டுவருகினறனவோ அவர்கள் தூலமதியுடையாரென்றும், அத்தூலமதியாரால் அனுபவப்படுமேனத்தும் இல்லையென்றுங் கொள்ளலாமோவெனின், சொல்மாத்திரமாயும் தோற்றல்மாத்திரமாயு மிருப்பானேன்? இங்ஙனமிருப்பதால், இந்த நாமரூபங்களை என்னவென்கிறதெனின், துவைதசத்துப் பொருளென்கிறதென்க. எங்ஙனமெனின், ப்ராதிபாலிக சத்தெனவும் விவகாரிக சத்தெனவுமாமென்க. ப்ராதிபாலிக சத்தென்பது—ககனரவிந்தம்போல் சொல்மாத்திரமாகவும், கயிற்றரவுபோல் தோற்றல்மாத்திரமாகவு மிருப்பதாமென்க. விவகாரிகசத்தென்பது-இங்ஙனம் பிரதிபலித்துத்தோற்றுந்தோற்றங்களை, இருப்பது மட்டொருளும் நாற்பொருளுமா

யிருக்க, கடபேதங்களும் படபேதங்களும் தத்தம் உபாதானங்களல்லது, தாமே சகலானுபவங்களுக்கும் உடன் பட்டிருப்பனபோல் ஆராயவேண்டியவாறு ஆராயாது,

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு

ளப்படி காணு மறிவுடைய தூலமதிகள், இச்சாஞா னக்கிரியைகளியற்றி இன்புறுதற்கியைந்திருப்பதாமென்க. பாரமார்த்திகசத்தென்பதோ—வடி அரவாகிய ப்ராதிபாலிகம கயிற்றினைகண்ணும் கடபடமாகிய விவகாரிகம் மண் தூலின் கண்ணும் நிகழ்வனபோல், தோற்றல்மாத்திரமாகிய காமரூப ப்ராதிபாலிகமும், இவை அனுபவபடிம விவகாரிகமும் நிகழ்கின்றது எதன்பாலதோ அந்த அறிவாமென்க. இன்பதுன்பானுபவத்திற்கியைந்த இந்காமரூபங்களைப் பாரமார்திகசதெதென்னுது, கயிற்றரவு கடபடங்களைக்காட்டிக் கற்பனையென்னலாமோவெனின், சன்னிதோடமுய சொப்பனைவதாத்தோடமும் நேரிட்டனுபவிதோற்றங்கள், பாரமார்த்திகசத்துப்பொருள்களாயின், துவிதப்போலிசந்தாகிய இந்காமரூபமினதுமம பாரமார்தகதிகச் சத்தெனப்படும். அவவீரிடதுமதோற்றுமதோற்றங்களைப்போல் இவற்றை எனனலாமோவெனின், அவவீரிடத்துத் தோற்றங்களுமம அனுபவதுக்கியையாதுண்டா? அனுபவதுக்கியைந்ததனால் இந்காமரூபங்கள அவைபோனறதென்னலாமோவெனின், அவவீரிடத்துததோற்றங்களைப் பார்கினும் இவற்றில் என்ன விசேடமிருக்கின்றது? பந்தமுத்திசாதனங்கள் நிகழ்ந்துவருகின்றதே மிக்கவிசேடமெனின், சொப்பனைவதனைதக்கண்ணும் பந்தமுத்தி சாதனங்கள் நிகழ்ந்துவருவதால் அக்காட்சிகள் மெய்ப்பொருளாகுமோ? ஆகாதே! ஆகாததால், அப்பந்தமுத்திகள் அவவவத்தைக்கண்மருண்டகுபோலும் தெளிந்ததுபோலுமே அன்றி, இச்சாக்கிராவத்தனையப்போல் அவைகள் எதார்த்தமல்லவென்பதாயிற்றேயெனின், இவ்வவத்தைக்கண்ணும் மருண்டகுபோலும் மீண்டுந்தெருண்டதுபோலுமேயன்றி இவற்றுல் எதார்த்தமென்பதென்னை? இவற்றுள், நிகழும் பந்தமுத்திசாதனங்களுக்குப்பயன்போலினாயின், இச்சாதனங்களை நிகழ்த்துமாறு

உணாத்துவானேனெனின், தேகமே ஆன்மா போகமே முத்தி கண்டதேகாட்சி கொண்டதேகோல மென்றிருத்தலிலையென்க. இந்த நாத்திகானுபவம் வருவானேனெனின், காமரூப எழுச்சியினலன்றி வேறன்றென்க. காமரூப எழுச்சிவருவானேனெனின், கயிற்றின்கண் அரவுவந்தது உண்மையாயின், இவ்வெழுச்சியும் உண்மையெனப்படுமென்க. பந்தமென்பது கயிற்றரவுபோலெனின், இதுகாரணமாகவரும் முத்தியென்பதும் பொய்யாகுமே! இவ்விரண்டுமிங்ஙனமிருக்கின், நாம் எங்ஙனமிருப்பதெனின், அவத்தாத்திரயங்களுக்கு விலட்சணமுற்றிருக்கின்றவெனன்க. அங்ஙனந்தான் இருப்பானேனெனின், மூன்ஞான்று பந்தம் கற்பிதமென்றதனல் இக்கற்பிதத்தைக்கடந்திருக்கவேண்டுவது அவசியமாமெனக. பந்தமுத்திகற்பிதமென்றதற்கு உதாரணம்,

சொநுபசாரம்.

என்னையே யல்லாமல் யான்பெற்ற தேதுமிலை
யென்னானான பெற்றிருந்த தெப்போது-மென்னையன்றிப்
பந்தமிலை வீடுமிலை பாராக்குனிவை யாராயிற்
சிந்தனையு மில்லாத தே. என்றும்,

வாசிட்டம்.

அந்தமற் றொன்றுய் விகற்பமற் றறிவா
யழிவிலாப் பரம்பொரு ளிருக்கப்
பந்தமுற் றவராரா வீடுபெற் றவராரா
பாவனை விகற்பமே யனைத்துந்
சிந்தனை விரிவே பந்தமா மதனைத்
தீர்ந்திடன் முத்தியா மனக்தின்
றொந்தலீ லையிலை றூரமா மணித்துந்
தூரமு மண்ணிதாய்த் தோன்றும். என்றுங்கூறி

யவ்வாற்றுற்காண்க. காரியபேதங்களில் முடிவாயுள்ள காரியமாகிய மகத்துருவமெனப்படாமலும், காரணபேதங்களில் முடிவாயுள்ள காரணமாகிய பரமாணுக்களெனப்படாமலும் நின்றுள்ள மண்ணென்கிற பெயாக்கினையைந்த குணிப்பொருள்யாதென இதுகாறும் ஆராய்ந்துவந்ததில், ஓரறிவென்பதாயிற்று.

அவவறிவின்பால் எழுமெழுச்சியாகிய சங்கற்பமே சோபாதிக சங்கற்பமென்றும், நிருபாதிக சங்கற்பமென்றும் இருமையின—அவற்றுள், சோபாதிக சங்கற்பமாவது—சதுர்ப்பூத அணுமகத்து முதலிய அனேக பேதங்களாயிருக்கின்றது—நிருபாதிக சங்கற்பமாவது-இம்மகத்தணுப் பேதங்களுக்கு ஆதாரம் நிரந்தரம்போலிருக்கின்றது—நிரந்தரமாவது—இடையின்மை. அதாவது—நிறைவு—ஷ மகத்தணுப்பேதங்களாயிருக்கும் சதுர்ப்பூத சோபாதிக சங்கற்பமானது—ஆராய்ச்சிக்கண் காரணகாரிய பேதங்களாகத் தேயுக்தேய்வே நிருபாதிக சங்கற்ப சூனியமும், ஷ ஆராய்ச்சியின்மைக்கண் இந்நிருபாதிக சூனியமே சோபாதிக சங்கற்ப அணுமகத்துக்களுமாக மாறிமாறிக் காண்பதேயன்றி,சங்கற்பத்தையின்றிச்சோபாதிகமாகிய அணுமகத்துக்களும், நிருபாதிகமாகிய சூனியமும் இல்லவேயில்லை. உண்டெனின், ஓவ்வொருபூதமும் மகத்துமுதல் பரமாணுக்காறும் கலேந்து கலேந்துபோய் முடிவில் கலேதற்கிடமின்றித் தோற்றன்மாத்திரமாகநின்று, பின்ஞான்று கரைந்துபோனதுயாது? சதுர்ப்பூதங்களா? அல்லவே! ஏனெனின், ஆராயாதார்க்கு இச்சதுர்ப்பூதங்களும் தேய்ந்தன்றென முன்ஞான்றே சம்மதித்தாயிற்றே! ஆகலின், ஆராய்பவர்க்குக் காரணகாரியமாய்த்தேய்வதுயாது? தத்தம் சங்கற்பமாகிற பாவமன்றே? எங்கெங்கே ஆராய்ச்சியினுல் தத்தம் சங்கற்பமாகிய பாவமானது கலேதலேயும்கரைதலேயும்எய்துதலுண்டோ அங்கங்கும் சதுர்ப்பூத கற்பனைகளின்றியும், எங்கெங்கே ஆராய்ச்சியினமையினல் தத்தம் சங்கற்பமாகிய பாவமானது கலேதலேயுங் கரைதலேயும் எய்துதலில்லையோ அங்கங்கும் அச்சதுர்ப்பூத கற்பனைகளுண்டாயுமிருக்கின்றன. இவற்றை இனிது நிதானிக்கும் சூக்கும மதிகளுக்குத் தத்தம் பாவம் தேய்வது நன்கு விளங்கும.அங்ஙனம் நிதானித்தற்குக் கிஞ்சித்தும் நேரமில்லாது மூற்றும் கல்வி கேள்வி வருணாச்சிரம மதவாத முதலியவைகளால், நான் இன்ஞன் நான் இன்ஞன் என்றும், நான் இன்ஞள் நான் இன்ஞள் என்றும், நாம் இன்ஞர் நாம் இன்ஞர் என்றும் மூப்பாற் சொருபிகளாகத்தத்தமையும் கொணமாய்க்கொள்ளாது,

சத்தியமாக மயங்கிப் போகத்துக்கே அங்காந்துகொண்டு நி கழும் அலமதிகளுக்குத் தோன்றவேதோன்றுது. கிஞ்சித் தேனும் நிதானிக்க நேரமில்லாமைக்கு ஏதுவென்னையெனி ன், இர்த்தியங்கள்தோறும் நான் நான் என முந்துதற்கினை ந்தபோதமானது ஓர் முதலாயின், அது எப்பொருள் எக்கா லத்தது எவவிடத்தது எக்குணத்தது எச்சினையது எத்தொழி லுற்றது? அசேதனமும் அவயவமுமில்லாத அது எக்கிர்த்தி யங்களையும் தான் எவவாறு கின்றியற்றுதற் கியைந்தனவும், பொருளன்றுயின் குணந்தொழிலாகுமெனவும். அக்குணந்தொ ழிலுக்கு அதிஷ்டானுதார விளக்கமென்பது யாதெனவும், கல க்கும் கலக்கமானது கிஞ்சித்துமின்றி முற்றும் நாமரூபங்களி லேயே திருத்தியுற்றிருத்தலாமென்க.

இவவிபரீத திருத்தியால் மெ ஆராய்ச்சிக்கண் காரணகா ரியங்களாகததேய்வது இத்தன்மைத்தெனத் தோன்றுதிருக் கின், அனை அபரோட்சமாகவேனும் பலஞான்றும் பழகித் தெளிந்து அதுவாதற்கு எஙஙனங்கூடும்? கூடாமையின், படிப் பாலும் குதர்க்க தர்க்கமொழிகளாலும் அஃது எட்டுதற்கியை யுமா? இயையாதாகவின், நிதானிததே தீரவேண்டுமென்க. அங்ஙனம் நிதானித்தஞான்று மட்பூதக்குணிக்குப்பொருள் ஒ ப்பற்ற ஓரறிவையன்றி வேறுகுணிப்பொருள் இல்லையென்று கின்றது. ஏனெனின், சங்கற்பபாவமே அனுமகத்துப் பேதக களாகிற மட்பூதமாயிருக்கின்றதால், இம்மட்பூதமானது பா வத்தையன்றியும் அப்பாவமானது சங்கற்பதத்தையன்றியும் அச் சகற்பமானது அறிவானையன்றியும் இன்றுகவிஞலென்க. இம்மட்பூத குணிக்குப்பொருள் மெ அறிவானையன்றி வேறின் லாததுபோல, ஏனையநீர்முதலிய மூப்பூதகுணிகளுக்கும் பொ ருள் அவவறிவானே அல்லாமல் வேறின்றென்பதாயிற்றென்க. ஏனெனின், அம்மூப்பூதங்களையும் அததன்மகத்துருவில் நின்று காரணநெறித்தாக ஆராய்ந்துசெல்லுழி, அணுவுக்குள் அணுவும் அணுவுக்குள் அணுவுமாய்க்கலையப்பட்டு சற்றில் ஒவ்வொன்று க்கும் பொருள்படாது நிருபாதிக சங்கற்பமாய்முடிந்து, பின்

ஞான்று நிதானித்துழி, ஷை அறிவாளுகவே முடிகின்றது நியமாகவின்,

பிரத்தியட்சாஞுபூதி விளக்கம்.

காலம் பொருளிட மேமய மாமூல கத்தியல்பு
காலம் பொருளிட மன்றி யுலகினைக் காட்டறியோங்
காலம் பொருளிட மெய்ம்மை யுணர்ந்தவர் கண்டறிந்தார்
காலம் பொருளிடத் தன்மை மயக்கறக் காட்டுதுமே. எ
[ன்றமை.

அணுமகத் தன்றி யனைவமூன்று மில்லை யயலுருவா
யணுமகத் தென்றே யறிஞர் கணித்ததற் கையமில்லை
யணுமகத தெங்ங ணகமபாவ மாகு மறிவிலார்க்கே
யணுமகத் தென்றறி யாதத ஞலங்ங ணயதுவே.என்றும்,

உத்தமவாதநூல்.

அணுனைசயோ கதநா லகண்டமாக் கண்டிங
கணுவாக மீணடுமே யாகு—மணுவுந்தா
ணையுகா ணுட்பநூட மாகியடடா தாகுமெனின்
மாயுஞ் செயறகையனல் வந்து. எனறும்,
தனக்கென றொருவுருவஞ் சற்றுமிலை யுண்டா
வெனக்குரீ காட்டுதியே லேற்ப—னனைத்தினுமே
யாக்கப் படுபொருளென் றுரேற்பர் நின்கொள்கை
வாக்கடங்கிக் கேட்டியக வந்து. என்றும்,
இல்லை யெதார்த்தமொன்று மெங்கெங்கு மாய்ந்திடினு
மெல்லாம் விகாரவுரு விவவுருவால்—வல்ல
படைப்பா னுளனென்னிற் பாமாரின் மேலோ
அடைக்குங்கல் லிவ்வுத்தி யாம். என்றும,

சொருபசாரம்.

பூதாதி யைந்தும் பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேதாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித்—தோதரிய
கற்பனையுஞ் சித்தனைத்துங் கான்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பமும்மே றில்லாமை யால். என்றும்,

குறள்.

சுவையொளியூ றோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு. என்றும்,

தத்துவராயர் பாடுதுறை.

உள்ளது போதமென் றூதேடா காள
முலகமோக் காளமென் றூதேடா காளம்
வெள்ள வெளியிதென் றூதேடா காளம்
வேதஞ் சொன்னவண்ணா மூதேடா காளம். என்றும்
உறுத்திக்கூறியிருக்கின்றன.

அன்றியும் உருவாருவமாகிய இப்பூதமைந்தையும் உயிராகிய அறிவையன்றிக் கிஞ்சித்துமின்றென அவ்வறிவிலொடுக்கி, அவ்வறிவாகிய உயிரை அறிவானகிய வெ ஆதாரபோதத்தை அன்றியின்றென அவவாதாரபோததிலொடுக்கி,

அகர முதல வெழுதெலா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு எனக்குறள் மகாவாக்கி
யம பிறந்திருக்கின்றதெனக.

இவவாராய்சியில் சதுர்ப்பூதமாகிய குணங்களுக்குக குணிப்பொருள் சடகற்ப எழுசசியையன்றி இனறெனவும், அச்சடகற்பமும் போதமாகிய என்னையன்றி இன்றெனவுமாயிறதென்க.

ஒன்பதாவது

மண்முதலிய சதுர்ப்பூத குணிப்பொருள்
ஆராய்ச்சி விளக்கம்.
முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இஃது

பத்தாவது.

பிரமசைதன்னிய இலட்சியார்த்த விளக்கம்.

வெண்பா.

இந்தவா ராய்ச்சியினி லிப்பூத மைம்தமே
சந்தமசத் தாதிகளாய்த் தாமிருக்கிற்—சந்தகமுஞ்
சத்தா திகளாகச் சார்ந்தசகு ணத்திறுகமே
யொத்திலகும் பிர்மமக மோர்.

முன்னான்றாராய்ச்சிக்கண் நானென்னும் போதமான து பிரமசொரூபமென்றதெங்ஙனமெனின், ஆங்காங்கும் த னித்தனியாக நின்றிலங்கும் ஆதாரசாட்சி சைதன்னியங்க ளனைத்தும் ஒன்றுபட்டு வியாபித்துவிளகுகும் அனுபூதி சிலை யாமென்க. தனித்தனி ஆதாரசாட்சி சைதன்னியமென்ற தெங்ஙனமெனின், தனித்தனிச் சீவபோதமும் அவவச்சீவ போதங்கட்கும் தனித்தனி அவத்தாத்திரய முதலியனவைகளு ம தங்கியிருத்தற்கு இடமாகிய வியாபக விளக்கமாமென்க. சீ வன் முதலியனவைகளைத் தனித்தனி விடயட்டிகளாகக் கூறுகின் றதென்னையெனின், சீவபோதமென்பது உண்டெனப்பட்டத ன்றோ? அச்சீவபோதம்பலவென்பதா? அன்றியொன்றென்பதா?

ஒன்றென்பதுதானெனின், தேகம் அபிமானம் கன்மம்போ கம் ஆகிய இந்நான்குள் ஒவ்வொன்றும் பலவாக அனுபவப் படாதிருக்கவேண்டுமே! இருக்கின்றதால், எங்ஙனம் சீவபோ தம் ஒன்றெனப்படும்? வே தேகாதிகள் கான்கும் பலவெனப் படுதலால் சீவபோதம் பலவெனப்படுமோவெனின, தேகங்களை னேத்தும் நானென்று அபிமானிக்கப்படினும் அங்ஙனம அபிமா னிக்கும் வினைமுதல் சீவபோதமன்றே? அச்சீவபோதம் ஒன் றுயின், ஓர் தேகத்தை நானென்று அபிமானித்திருத்தலபோ ல் ஆங்காங்குமுள்ள சர்வதேகங்களையும் அவ்வொன்றே கானெ ன்றபிமானிப்பதுண்டா? உண்டெனின், ஓர் தேகங்காணை மாகவது அத்தேகாபிமானியைத் தாக்கும இன்பதுன்பப்போ கமானது ஏனைய தேகாபிமானிகளையும் தாக்குகின்றதுண்டா? இன்பதுன்பங்கள் வாய்ப்பதை ஏற்றற்கு ஏதுவின்றியே முமுண்டாவெனின், சர்வதேகங்களும் இன்பதுனபப்போகம் வாய்த்தற்கு ஏதுக்களாயிருக்கினும் அவ்வப்போகங்களையும ஏற் பது அவ்வதேதேகாபிமானிகளன்றே? அவ்வதேதேகாபிமானிக ள் சீவபோதங்களாகலின் பலவென்பதற்கு மூலனனவே?

அன்றியும் ஓர்தேகம் ஏதுவாக இன்பமவாய்க்கும் ஞான் று மற்றோர்தேகம் ஏதுவாகத் துன்பம் வாய்க்கின்றது. ஓர்தே கம் ஏதுவாகத்துன்பம் வாய்க்கும் ஞான்று மற்றோர்தேகம் ஏ துவாக இன்பம வாய்க்கினறது. ஓர் தேகம் ஏதுவாகவாய்க்கு ம் இன்பத்தை அத்தேகாபிமானி அனுபவிக்கும் ஞான்று மற் றோர் தேகாபிமானி அவ்வின்பத்தை அனுபவித்தலின்று. ஓர் தேகம் ஏதுவாகவாய்க்கும் துன்பத்தை அதேதேகாபிமானி அ னுபவிக்கும் ஞான்று மற்றோர் தேகாபிமானி அத்துன்பத்தை அனுபவித்தலின்று. ஓர் அபிமானியை அடித்திருக்கும தேகம் அவ்வபிமானியை விட்டகலும் ஞான்று மற்றோர் அபிமானி யை அடித்திருக்கும் தேகம் அவ்வபிமானியை விட்டகலுதலி ன்று. ஓர் தேகாபிமானி பின்ஞான்று அதாவது மறுமைக்கண் எவ்வெவற்றை அனுபவித்தற்கு அவற்றிற்கினையந்த ஆகாமியம் ச ஞ்சிதமிரண்டும் அவ்வபிமானிக்குக் கட்டுப்பட்டுவருகின்றன வோ அவ்வாகாமியம் சஞ்சிதமிரண்டும் மற்றோர் தேகாபிமா

னிக்குக் காட்டுப்படுகின்றதின்று. ஓர் தேகாபிமானிக்கு எது எ னதென்று பந்திக்+ப்படுகின்றதோ அது மற்றோர் தேகாபிமா னிகருப் பந்திக்கப்படுகின்றதின்று. ஓர் அபிமானி கர்மகாண் டியாயிருந்து யாகாதிகிருதகியங்களை இயற்றின் மற்றோர் அபி மானி உபாசனைகாண்டியாகவேனும் அன்றி ஞானகாண்டியாக வேனுமிருந்து அதறகியைந்த உழைப்புக்களை எய்துதலும், ஓர் அபிமானி உபாசனைகாண்டியாயிருகின், மற்றோர் அபிமானி மற்றிரண்டிலொன்றுபிருந்தாழுகுதலும். ஓர் அபிமானி ஞானகாண்டியாயிருகின் மற்றோர் அபிமானி மற்றிரண் டிலொன்றுயிருந்தாழுகுதலும். இங்ஙனமிவ்வோ அபி மானியும ஒவ்வோ நிலைமைதாயிருக்கின்றதாயின், அபி மானி யாகிய சீவபோதமு ஒன்றேனபதா? அல்லவே! தேகமு அபி மானமு கன்மமு போகமு ஆகிய இவரானைகும் ஓர் வகுபபாயிரு மல் கணிதற்கரிய பலவகுப்புகளாயிருப்பது கண்கூடாகவின், அ வ்வெவாவவோவா வகுப்புக்கு ஒவ்வோவா அபிமானி இருகினற தென்பதறகுக் கிஞ்சிதமு மூணின்றுமன்க.

இங்ஙனமிருக்கும அபிமானிகளாகிய சீவபோதங்களுள் ஒவ்வொன்றுக்கும தூலமுதலிய சரீரதிரயமும, விசுவன் முதலிய அபிமானதிரயமும, சாகரமுதலிய அவத்தாதிரய மும் உண்டாயிருக்கின்றது அனுபவமன்றே? ஓர் சீவபோதமு ம அதறகியைந்த சரீரதிரயமும அபிமானதிரயமும அவ தாதிரயமும ஆகிய இக்கான்கும ஓர் வகுபபாயிருபபதுபோ ல் ஆங்காங்கும பலவகுப்புகளாயிருகின்றதன்றே? ஓர் வகுப் பாகிய சீவபோதமுதலிய நான்கும் தோ உருளையைப்போல் மாறி மாறி வருகினறதன்றே? இங்ஙனமே ஒவ்வோர் வகுப்பா கிய சீவபோதமுதலிய நான்கும் ஆங்காங்கும ஷ உருளை ப்போல் மாறிமாறி வருகின்றதனறே? இங்ஙனம் இவ்வகுப்பு களுள் மாறிக்கொண்டிவருகின்றது யாதின்பாலெனப்படுமெ? ஓர் வகுப்பாகிய சீவபோதமுதலிய நான்கும் தோன்றுமு ஒன்று ம தோன்றுஒன்றும் இவ்வகுப்போடு கான தோன்றுதலும் தோனறுதிருத்தலுமின்றி இதற்கு விலட்சணமாக நின்றுணர்ந்து வருகின்ற ஓர் மாறுப்போதமுண்டன்றே?

இங்ஙனமே ஆங்காங்கும் அவவவ்வகுப்புகளோடு தோன்றுதலும் தோன்றாதிருத்தலுமினறி அவவவற்றிற்கும் விலட்சணமாக நின்று நின்றுணர்த்த வருகின்ற ஓவ்வோர் போதமுமுண்டன்றே? அவ்வப்போதமும் அவவவவகுப்புகளுக்கும் சாட்சி சைதன்னியமென்பதன்றே? அவவச்சாட்சி சைதனனியமும் கூடி சீவபோதங்களுள் எதற்குண்டெனப்படும்? எதற்கின்றெனப்படும்? பிரமன் முதலாக நிகழும் ஓவ்வோர் உயிராகிய போதத்துக்கும் சாட்சிசைதன்னியம் சதோதயமாக விளங்கிக் கொண்டிருகின்றதன்றே? அவவச்சாட்சிகளனைத்தும் ஒன்றெனப்படுமா? அன்றிப் பலவெனப்படுமா? பலவெனப்படுமெனின், யாதினால் பலவெனப்படும்? அனுபவங்களாலெனின், அவ்வனுபவமும் கூடி சீவபோதமுதலாகிய பலவகுப்புகளாக நிகழ்கின்றனவன்றே? இப்பலவகுப்புகளுள் ஓவ்வொன்றும் விட்டிடி வகுப்பன்றே? இப்பல வியட்டிடி வகுப்புகளால் அவவாதாரசாட்சிசைதன்னியபோதம் பலவாகின்றதனால், வியட்டிகளாகிய இப்பல வகுப்பெனபதின்றி ஓர வகுப்பாகிய சமட்டி மாத்திரமாயிருக்கின, அந்தான்று அதனால அவவாதாரசாட்சி சைதனனியபோதமானது பலவெனப்படுமா? படுமெனின், வியட்டியுபாதி சதிரியமுதலிய பலவகுப்பாகிய இவ்வேதுக்களாலன்றி அவவாதாரசாட்சிபோதம பலவெனப்படடட்டும்.

வியட்டிகளாகிய இப்பலவகுப்புகளின்றி அவவாதாரபோதம பலவெனப்படாதோவெனின, வியட்டிகளாகிய இப்பலவகுப்புகளிருக்கும் தான்றும் அப்போதம் ஒன்றெனப்படாதோ? படாதெனின், பலவென்பதும் படாதென்பமே! அங்ஙனமாயின், பலவகுப்பாகிய உபாதித்திரயமுதலியனவைகள் இல்லாதிருகுகட்டுமேயெனின், இவவியட்டி உபாதித்திரயங்களுள் ஓர் பாகமாகிய ஓவ்வோர் தூலோபாதியும் சமட்டி பஞ்சிகிரத சூலபஞ்சபூதங்களாலன்றிக் குணம் தொழிலெனப்படாது ஓவ்வோர் பொருளெனப்படடட்டும்! இங்ஙனமே, கூடி வியட்டி உபாதித்திரயங்களுள்மற்றோர்பாகமாகிய ஓவ்வோர் சூக்குமோபாதியும் அபஞ்சிகிரத சூக்கும பஞ்சபூதங்களாலன்றிக் குணந்தொழிலெனப்படாமல் ஓவ்வோர் பொருளாயிருக்கட்டும்! இங்ஙனமே,

கை வியட்டி உபாதித்திரயங்களுள் ஓர் பாகமாகிய ஒவ்வோர் காரணோபாதியும், அனையாவன-அவிதனைதயோபாதிகள்—அவ வவிதனைதயோபாதிகளும் சமட்டி காரணோபாதியையன்றி அ தாவது-மாயோபாதியை அன்றிக் குணம்தொழிலெனடபடாமல் ஒவ்வோர் பொருளாயிருக்கட்டும்! அங்ஙனமிலலையே!

அன்றியும், ஆங்காங்கும் அவைவ்வியட்டி தூலோபாதிசகித மின்றி விசுவனென்னும் அபிமானியும் அவைவவ்வியட்டி சூசகு மோபாதிசகிதமின்றிக் தைசதனென்னுமபிமானியும் அவைவ வியட்டி காரணோபாதி சகிதமின்றிப பிராசஞனெனனுமபி மானியுமிருக்கட்டுமே! அனறியுமு, வியட்டி தூலவிசுவாபிமானி யையன்றி வியட்டி சாகதிராவதனையும, வியடடி சூக்குமனை சதாபிமானியையனறி வியடடி கொப்டனைவதனையுமு, வியட் டி காரணப்பிராசஞாபிமானியையனறி வியட்டி சுழுத்தியவத் தையுமிருக்கட்டுமே! அன்றியும், கை வியட்டி தூலமுதலிய உ பாதித்திரயங்களும வியட்டி விசுவனை முதலிய அபிமானதிர யங்களும வியட்டி சாகதிர முதலிய அவதாதாதிரயங்களும ஆ கிய இம்மூபபாகங்களின் சகதமினறி கை வியடடி சிவபோத மெனபது தனித்தனி ஒவ்வோர் முதலாயிருகடடுமே! இன்ற கலின், இவ்வியடடிகளாகிய எணணரிய பேதங்களும சொலமா தரமுமேதாற்றன்மாதரமுமாயிருகினறனவனறே! இங்க னமிருக்கும இக்கறபனைகள் அனுபவப்படுவது யதாரதத அனு பவமா? யதார்த்த அனுபவமெனபது பழுதைதபழுதையாகவும கிளிஞ்சல் கிளிஞ்சலாகவும் கடைகட்டையாகவும சடபாம்பு பிடிவதுபோல் கை உபாதிதிரய முதலியனைகள் பொருளை ளாயிருந்து சடபாதப்படுவனவன்றே?

அங்ஙனமின்றி, அரவமு வெள்ளியுமு கள்ளனும சம்பந்தப்ப டுவதுபோல்-சம்பந்தப்பட்டுவருவது விபரீதானுபவமன்றே? இ ங்ஙனம் சம்பந்தப்படுமனுபவமே விபரீதானுபவமாயின், இவவி பரீதஅவத்தாதிரயமுதலியனைகள் மாறிமாறி வருகின்றதுபோ விருப்பதும் விபரீதமனறே? இவவிபரீதானுபவமெதுவாகஇதற் காதாரசாட்சிசைதன்னியபோதம்பலவெனப்படுவதுன்னவெ னப்படும்? அஃதும் விபரீதமெனப்படுமன்றே? அவ்வாதாரம்

பலவெனபது போற்காணும் விபரீதத்தால்அஂ்து கற்பிதமென ப்படுமே ? கற்பிதமெனக் கொள்வோமேயெனின,அரவு வெள் ளி கள்ளன என்கிற இக்கறபனைகளால் இவற்றிற்கு ஆதாரமா கிய கயிறு கிளிஞ்சல் கட்டை இவைகளும் கற்பனைகளாகட்டு மே! ஆகவில்லையே ! ஆகவின, அவவாதார சைதன்னியபோ தம் ஏகமென்பதற்கு முரணென்னை? பலவாயிருக்கின்ற கடங் களேதாறும நிறைவுற்றிருக்கின்ற ஆகாயமானது அக்கடபேதங் களால் பலவாகுமா ? பலவாகக்கோடல் மயக்கமா ? அன்றித் தெளியா ? மயக்கமாகல்போல், மை எண்ணிய வகுப்புகளா கிய விபட்டியுபாதித்திரய முதலியவைகளுக்கு ஏக ஆதாரமா யிருந்கின்ற சாட்சிசைதனனியபோதம பலவெனகோடல் ம யக்கமென்பதற்கு முரணென்னை ?

சமூத்திர வியாபகத்தில் அலை திவலை நுரை குமிழிகள த னித்தனி அனர்த்த வியட்டி பேதங்களாயெழுவதால அச்சமூத் திரமானது பலவெனபடுமோ ? அஃது படுமாயின,ஆதாரசை தன்னியம்போதமும அனாதமெனப்படும். ஆதாரகாட்டம் வா யிலாகக்காறும அவவாதாரபோதம ஏகமெனபதைப்பற்றிலயம யாகத்தானிருகக்கூட கடபனைகளாகத்தோற்றும் எண்ணிய கடம்பதாயுபாதியும அவற்றிற்கு உடாதானகாரணத்திலொடுக்கி ப்பார்க்கும் ஞானமட்டிபொருள ஒனெறனப்பொருளபடுமன் றே? ஐங்ஙனமே, தனிததனி எனனெணிய வியட்டியுபாதித்திரய முதலியனவகளும் அவவவற்றிற்கும் ஞாதுருவாயிருக்கும் சிவ போதங்களுமாய்நிகழுவன எவவெவ்விருத்திகளோ அவவவ்விரு த்திகளையும அனைவகளுக்கு உபாதானகாரணத்தில் ஒடுக்கிப்பார் க்கும் ஞானமு அம்முதற்காரணமாகிய ஆதாரபோதம் ஒன்றுக விளங்குகற்கு முரணென்னை? அஙஙனம நாடாத தோடமேய ன்றிப் பலவென்பதற்குக் கிஞ்சித்தும் பொருளேது? முனஞான மு ஆராய்ந்த ஆராய்ச்சிக்கண் மட்பொருள் முதலிய சதுர்ப்பூ த கற்பனைதோற்றங்களும் அவைகளுக்கு ஆதாரம்போல் நிரந் தரமாகததோன்றும் சூனியமும் எவவகைப்பொருள்களாய் மூ டிந்தன ? மை சதுர்ப்பூதங்களும் சோபாதிகசங்கற்பமும் சூனி யம்நிருபாதிகசங்கற்பமுமாகவன்றே? இஞ்ஞான்றை அச்சதுர்

ப்பூதங்களையும் ஆராயின் முடிவில் நிருபாதிக சங்கற்பமாயும் அவ்வாராய்ச்சியில் நின்றகன்றுழி வெ சூனியம் சோபாதிக சங்கற்பமாயும் முடிகின்றதே! முடிகினறதால், சோபாதிகத்தில் நிருபாதிகமும் நிருபாதிகத்தில் சோபாதிகமும் அபாவமெய்துகின்றன. இதனையன்றே அறிஞர்கள் அன்னியோன்னியாபாவமென்றனர்!

எங்ஙனமெனின், எவ்வுருவமேனும் காரணகாரியமயமாயில்லாதிருக்கட்டும்! அங்ஙனமின்றெனின, ஒவ்வொரு நாமரூபங்களிடத்தும் அக்காரணகாரிய நெறித்தாக நாம் செல்லவேண்டுமென்றே? செல்லவேண்டுவதின்றெனின், அவ்வவநாமரூபத்தையும் நாம்யாது பொருளெனச்சமமதித்துக்கொண்டிருக்கினறது? மெய்ப்பொருளாகச் சமமதித்துகொண்டிருகின்றதெனின், ஒவ்வொன்றுங்காரணகாரியமயமாயில்லாதிருக்கட்டும்! மேலும்,

ஞானவாசிட்டம்.

உலகெது நாமாரென்ன வுற்றுநின் றுணருமட்டுங்
கலகமார் பிறவிமோகங் கங்குல்போல் மூடிநிற்கு
மலகிலா வுலகும்யாமு மழிவிலசிற் சோதியனறே
சலனமில்கண்ணுற்கண்டோர் தத்துவநிலைமைகண்டோர்.

என்றருளியிருப்பானென்? அனறியும்,

குறள்.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளாணை மாணைப் பிறப்பு. என்றும்,
எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு—என்னது,
எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்றருளியுமிருப்பானென்? ஆகலின், நாம் ஒவ்வொன்றினையும மே காரணகாரிய நெறித்தாகச்சென்றுதானேதெளியவேண்டும். அங்ஙனம் சென்ற முடிவில் ஆராயப்பட்ட நாமரூபங்களுண்டா? இல்லையன்றே? இல்லையாயின், அஞ்ஞான்றிருப்பது யாது? சூனிய

மன்றே ! அதாவது—அருவப்பொருளெனப்படுவது—அவ்வரு வபாவமன்றே நிருபாதிக சங்கற்பமென்பது ? நாம் ஷ ஆரா ய்ச்சிமுடிவில் நிலலாதகன்றுழி, நிருபாதிக சங்கற்பமாகிய அ ருவபாவமென்பதுண்டா ? இல்லையன்றே ? இல்லையாயின், அ ஞ்ஞான்றிருப்பது யாது ? உருவப்பொருளன்றே ? அவ்வுரு பாவமன்றே சோபாதிக சங்கற்பமென்பது ? சோபாதிக சங் கற்பத்தையன்றி உருவபேதங்களென்பதும், நிருபாதிக சங்கற் பத்தையன்றி அருவமென்பதுமுண்டா? இன்றாகவின், இருப்ப தியாதெனப்படும் ? இவ்விருவித சங்கற்பமுமன்றே ! இவ்விரு விதமும் புடைபெயர்ச்சிகளாகவின், இப்புடைபெயர்ச்சிகள் மாறுவது எதனபாலெனப்படும் ? ஓர் அகண்டபரிபூரண வியா பக விளக்கமாகிய உணர்வினன்றே ? அவ்வுணர்வன்றே சர்வா தாரசாட்சி சைதன்னிய போதமெனப்படுவது ? அவ்வகண்ட பரிபூரண போதசொரூபத்தையன்றி அயலென்பதெங்கே ? மூன்ஞான்று வியட்டியுபாதித்திரய முதலியனவகளை ஆராய்ந் துவந்த முடிவில், ஐந்தாவது அதிகியாயத்தில் கோப்பட்டு வி ளங்கிய சொப்பிரகாச சைதனனியமே சீவசாட்சிபோதமென வும், பிரத்தியேகாத்மபோதமெனவும், கூடத்தபோதமெனவும் பொருள்பட்டதுபோல், இஞ்ஞான்றாராய்ச்சியில் சர்வவியட் டிதூல சரீரகற்பனைகளையும் ஓர் சமட்டி தூல சரீரகற்பனையா கவும், சர்வவியட்டிசூக்கும சரீரகற்பனைகளையும் ஓர் சமட்டி சூக் கும சரீரகற்பனையாகவும், சர்வவியட்டி காரணசரீரகற்பனைக ளையும் ஓர் சமட்டி காரணசரீர கற்பனையாகவும் தோர்ந்து, பின் ஞான்று இச்சமட்டி யுபாதித்திரயங்கள் ஷ சோபாதிக நிரு பாதிக சங்கற்பத்தையன்றி இன்றெனவும், இச்சங்கற்பமினி மும் தன்னையன்றி இன்றெனவும் தோப்பட்டு, இஞ்ஞான்று விளங்கிய சொப்பிரகாசமே ஈசுரசாட்சிபோதமெனவும் பரமா த்மபோதமெனவும் பிரமபோதமெனவும் பொருள்படுகின்றத ன்றே ?

தனித்தனி வியட்டி தூல சரீரமும் தனித்தனி வியட்டிசூ க்கும சரீரமும் தனித்தனி வியட்டி காரண சரீரமுமாகிய இம் மூன்றும் தனித்தனிச் சீவபோதத்துக்கும் காரியோபாதி சொரு

பமாயிருப்பதுபோல, இம்மூவிற வியட்டி உபாதிகளனைத்து ம் மூறையே ஒன்றெனப்படுமம். சமட்டி தூல சரீரமும் சமட் டிசூக்குமசரீரமும் சமட்டிகாரணசரீரமும் ஆகிய இம்மூன்றும் ஈசுவரபோதத்துக்குக் காரணைபாதி சொருபமாயிருக்கினறதன் றே? அகண்ட பரிபூரண வியாபக சொபபிரகாசமொன்றே, வே ஐந்தாவது அதிகியாயத்தில வியட்டிகாரியாபாதி சொரு பியாகிய சிவபோதத்துக்குச்சாட்சி சைதனனியமாயும, இவவத் தியாயத்தில் சமட்டி காரணைபாதி சொருபியாகிய ஈசுவரபோத தத்துக்குச்சாட்சி சைதனனியமாயும விளங்குகினறாயின், இவ ற்றால் சாட்சிபோத மிரணடெனப்படுமா? படாதே! சமட்டி உபாதிதிரயக் கற்பனைகளாகிய சர்வதத்துக்கும் ஆதாரமாயிருப் பதால இச்சர்வாதாரப் பொருளொன்றே தனித்தனிச் சமட்டி யுபாதித்திரயக்கற்பனைகளுக்குத் தனிக்தனி ஆகாரம்போலிருக கின்றதாகக்காண்டலால நிதானிகாயல இவ்வாதார போதத்தைப் பலவாகசகோடலால் பலவெனப்படுமோ? வே ஐந்தாவது அத்தியாயதத்தில் கூடத்தனைசனனியபோதமானது பிரபஞ்சமு தலாக நிகழும ஒவ்வோர் உயிரினது சிற்சதவடிவென ஐயந்திரி பினறித தேரப்பட்டிருக்கினறதே!

ஒருவரது சிற்சதவடிவான சிதாகாசம இத்துணைத்தென கணிக்கப்பட்டதா? கணிக்கப்படவில்லையே! ஒருவரது சிற தவடிவம அகண்டபரிபூரண வியாபக விளகமயமாயிருக்கி ன்றதாயின், அவவியாபக விளகசதனை அன்றி வேறொரு ஒவ் வொருவரது சிற்சதவடிவடலவென்பதற்குப்பொருள் எங்ஙன மிருக்கின்றது? அஙஙனமில்லையே! வே பிரமன் முதலிய எ ண்ணரிய உயிர்களுள் எவரெவர் தத்தமது சிற்சதவடிவை எட் டினர்களோ அவரவர்களுமன்றே மக்களெனப்படுவர்? அமமக்க ளன்றேசிவன்முத்தரென்பவர்? அங்ஙனம் தமது இதயாம்பரத் தை எட்டாதவர்கள் பிறவெனப்படுவரன்றே அங்ஙனம் எ ட்டினவரது சிற்சதையும் எட்டாதவரது சிற்சதையும் ஓர் அகண் டபரிபூரண வியாபக விளக்கமாயினும், உள்ளவாறுணரத்த எட்டினவர்க்குச் சுதோதாயமாகப் பிரகாசிக்கின்றதன்றே? அ வர்களுக்கு அங்ஙனம் பிரகாசிக்கின்றதில்லை அயலென்பது

இஞ்சித்தும் உண்டாயிருக்கப் பிரகாசிக்கின்றதா? ஓவ்வோர் ஞான்று உண்டாயிருக்கப் பிரகாசிக்கினும் அவயவலகனத்தும் அவயியாபகத்தின் சங்கற்ப சத்திகளாகலின், அவை கயிற்றரவு மூதலியவைபோல் தோன்றவன்றே பிரகாசிக்கின்றது? அங்ஙனமாகிய அயலனைத்தும் தமது சிந்தை வியாபகத்திலும், தமது சிந்தை வியாபகம் அவ்வயலனைத்திலுமாகவன்றே பிரகாசிக்கின்றது? அங்ஙனம்சதோதயமாகப் பிரகாசிக்கின்றதனலன்றே,

பகவற்கீதை.

யாவ ரெருவ னெனையெல்லா
வுயிர்க ளிடையு ளென்னிடையே
மேவ வெல்லா வுயிர்களையும்
வேறு காணமை மெய்காண்பான்
றேவர் பனகழுன செயிதுதோனே
யவன்யா தோனுஞ் செய்திடினு
மாவ வவனை கின்றேனை
னதினீ யாது மையுறலென். என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

முழுதுசத் தியுமாய்ப் புராணமா யென்று
முழுல றுபிரமமா வதுதானை
பழுதின்றுனா னிகடய மனடலா தில்லைப
பரமமா மிதிலிலா தில்லை
யெழுதருஞ் சத்தி யாவுமா யிலகுஞ
மிலைகளோர் காலமான் றுளதாம்
வழுவிலாப் பிரம முடையசிற் சத்தி
மறிதரு முடல்களிற் றோன்றும். என்றுமருளியிரு
க்கின்றது.

இதனல் ஞானவான்களது தெளிந்தமனமே பிர்மசொரூப மென்றுயிற்று. அஞ்ஞானிகளது உள்ளமும் பிர்மசொரூபமாயிருக்கினும் அவ்வுள்ளம் அறியாமையினல் மூடப்பட்டதுபோலிருக்கின்றமையின், அவர்களுக்கு அப்பிர்மசொரூபம் வேறுபோ

லிருக்கின்றதென்க. இருவரது உள்ளமும் ஒப்பற்ற பிர்மசொ ரூபமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றமையின் இஃது எட்டாதவர்க்குப் பய னற்றதுபோலும், எட்டினவர்க்குப்பயனுற்றதாயுமிருக்கின்றது. இங்ஙனம் பயனுற்றிருக்கினும் அப்பயன் வியட்டியுபாதித்திரய ங்கள் நானன்றென்றகன்ற அகத்தாராய்ச்சிமுடிவில் இதுகா ன் இதுநானென்றெட்டப்பட்டுச் சீவசாட்சியாயிலகும் பயன கியும், சமட்டி உபாதித்திரயங்கள் நானன்றென்றகன்ற புறத் தாராய்ச்சி முடிவில் இதுகான் இதுநானென்றெட்டப்பட்டு ஈ சுரசாட்சியாயிலகும் பயனுகியுமாமென்க. இப்பால், சமாதியெ ன்பதுஇருவலகயின. அவற்றுள் ஒன்றுமருட்சமாதியும் மற்றொ ன்றுதெருட்சமாதியுமாம். மருட்சமாதியென்பதுகிரியாசமாதியு ம் தெருட்சமாதியென்பது ஞானசமாதியுமாம். மருளாகிய கிரி யாசமாதியென்பது மூலாதார முதலியனவாகிய ஆறுதார தரிச னம். பிராணபந்தனம், அதாவது-இடோசகபூரகம் முறையாய்ச் செய்தலும் பின்ஞான்றவற்றைக்குப்பித்தலும் கேசரி பூசரிம த்திம சண்முகி சாமபவி இவை முதலியவற்றுல் மனேவிருத் தியை ஒடுங்கச்செய்தலுமாமென்க.

தெருளாகிய ஞானசமாதியென்பது சொரூபசமாதியென வும் சகசசமாதியெனவுமாம். (க-வது சொரூபசமாதியென்ப து ஷை சிவபோதமுதலிய கற்பனைகளுக்குச் சாட்சிமாத்திரமா ய்ப் பிரகாசிப்பது. அன்றியும் இச்சமாதிவிளக்கம் வத்துநிலை அணுவுக்கு மணுவாயிருக்கின்றதென்னும் சுருதிவாக்கியத்திற் கிணங்க ஷை வியட்டி கற்பனைகளுள் அணுவுக்குள் அணுவாயி ருக்கும் தன்னை, அக்கற்பனைகளை ஒன்றிலொன்றொடுக்கிக்கொ ண்டுபோய்ச் சிற்பிரகாசமாகத் தெரிசித்தலாமென்க. இதனு லன்றே மூன்றான்று தான் தனிச்சாட்சியெனப்பட்டது. உ- லது சகசசமாதியென்பது, ஈசுரபோதமுதலிய கற்பனைகளுக் குச் சாட்சிமாத்திரமாய்ப்பிரகாசிப்பது. அன்றியும், இச்ச மாதிவிளக்கம் வத்துநிலை மகத்துக்கும் மகத்தாயிருக்கின்றதெ ன்னும் ஷை சுருதிவாக்கியத்திற்கிணங்க ஷை சமட்டிகற்பனை ம கத்துக்குமேல் மகத்தாயிருக்கும். அதாவது வியாபகமாயிரு

க்கும் தன்னை, ஷை சமட்டி கற்பனைகளைத் தற்பிரகாசமாகக் கரைத்துத் ததாகாரமாய் விளங்குவதாமென்க.

அன்றியும், அவ்வனுபூதி தொம்பதவாச்சியார்த்தமாகிய விசுவன் முதலியவாக நிகழும் சீவபோதமன்று, அத்தொம்பத இலட்சியார்த்தமாகிய கூடத்தானுபவமும், இவ்வனுபூதி தற்பதவாச்சியார்த்தமாகியவிராட்டிமுதலியவாக நிகழும்சுரபோதமன்று, அத்தற்பதஇலட்சியார்த்தமாகிய பிரமானுபவமுமென்க.

அன்றியும், அக்கூடத்தானுபவம் அயலனைத்தும் கயிற்றரவு முதலியனபோலாகவின், அவைகளுக்குத்தான்விலட்சணமாயும் அறிவேவடிவாயும் அதாவது-உணர்வொளியே சொரூபமாயும் விளங்குவதாமென்க. இப்பிரமானுபவம் ஷை கயிற்றரவுமுதலியவைபோற்றோன்றும் அயலனைத்தையும்தகித்து அன்னியமென்பது சற்றுமின்றி ஆனந்தமே வடிவாய், அதாவது-இன்பமயமாகவே விளங்குவதாமென்க. எனவே, அவவனுபவம் அனைத்தும் தானல்லவாய் விளங்கலும், இவவனுபவம் எல்லாமாய் விளங்கலுமாமென்க. இவைகளுக்குதாரணம்.

ஞானவாசிட்டம்.

விளக்குமிர வியுமலரு மூண்டா லுண்டாம்
வீசொளியும் பகற்பொழுது மவினையும் போலத்
துளக்கமில்சித துண்டாகி லுண்டா ஞாலம்
தோற்றரவு மாத்திரமே சொரூப மாகுங்
களத்தபா மார்த்தத்தா லில்லை யென்னக்
கேட்டலுமே பாற்கடல்போற் கெம்பீ ரத்தா
லளக்கரிதாய்ச் சீதளமா யமல மாகி
யற்புதமா நின்மொழியென் றண்ணல் சொல்வான்.

என்றும்,

உன்னுறு மனத்தினுலே யுலகமா மிந்திரஞாலம் [ன்றி
துன்னுறு பணிகளென்னுஞ் சொற்பொருள் பொன்னையன்னிய
மில்லைபொன்னற் பணியென வறையவேண்டாம்
பன்னிய வுலகாஞ்சொற்குப் பரமன்றிப் பொருள் வேறில்லை.

என்றும்,

கைவல்லியநவநீதம்.

களங்கமற்ற கண்ணுடி தன்முன் வேறோர்
களங்கமற்ற கண்ணுடி காட்டும் போது
விளங்கியதன் மயமாகி யபேத மாகி
விகற்பமினறி நிருவிகற்ப மாறுற் போல
வளர்ந்தறியப் படாவிபுவாய்ச் சததாய்ச் சித்தா
யானந்த மாம்பிரமத் தயிக்க மான
வுளந்தெளிந்த பழியிருந்தா லுலக மெங்கே
யுலவெனகே யென்றுசஞ்கை யொழித்தி டாயே.

என்றும்,

தத்துவராயர்பாடுதுறை.

அனனிய மிலவெயென் றுதேடா காள
மானந்த மானெமென் றுதேடா காளந்
துனனு சுடோயென துதேடா காளந்
சோதியுட சோதியென துதேடா காளம் என்றும்,

சாதி கழிந்ததென் றுதேடா காளநு
சங்கை தவிாந்ததென் றுதேடா காளந்
சோதி சுகமேயென் றுதேடா காளநு
சொல்லெவொண்ணுதென் றுதேடா காளம். என்றும்,

தோற்றா வாகந் துணிந்தவு மெங்களுர்
சோக மோகங்க ளொந்தவு மெங்களுர
ாற்ற லுடையார்க் கடைந்தவு மெங்களுர
ானந்த மாயே யிருக்குமு மெங்களுர். என்றுங் கூறிய
வாற்றுற் காண்க.

இதகாறும் கூறிப்போந்த பிர்மசாட்சி சைதன்னியலிட்சி
யார்த்த விளக்கமென்னும் இவ்வதிகாயத்தில் சோபாதிக நிரு
பாதிகமாகியசகமாதிநிரிபதார்த்தங்களும் அசத்துசடம் துக்கமு
கலிய இலக்கணங்களுக்கிலக்கியங்களென்றும், இக்குணங்களுக்
குஎதிர்மறையாகிய சத்துசித்துஆனந்தம் முதலியவிலக்கணம்

ஞக்கு ஷை சாட்சிபோதம் இலக்கியமென்றுங் கூறியிருப்பதை இன்னும் யூகிக்குதும் எவ்வனமெனின், இச்சகத்து ஏதுவாக சிவேசுரத்துவம் வழங்கப்படுவனவா? அன்றிச்சிவேசுர ஏதுவாகச்சகத்து வழங்கப்படுவதா? சிவேசுரத்துவம் ஏதுவாகச்சகத்து வழங்கப்படுவதெனின், எண்ணலளவையில் அனுமான அளவையாதுங்கிருக்கினறது? அவவிரண்டுமெதாம்பத தத்பத வாச்சியார்த்தப் பொருள்களாகலின், அவறறைநிச்சயித்தற்கு ஓர அளவை வேண்டுமென்றே? ஆகலின், அவற்றிற்கியைந்தாகிய அநுமான அளவை வேண்டுமெனபதாமெனின், அவவிருபொருளும இலட்சியார்த்தமாதறகியைந்தனவாயின, இவ்வளவை வேண்டுவதினறனறே? அவவிலட்சியார்த்தத்திற்கு இணைகாதவற்றை இவவளவையால் நிச்சயிப்பரென்? காமோபாசனை காண்டகட்கு ஆகியய வேண்டுவதாலென்னை, ஞானகாண்டகட்கு வேணடுவது ஷை மதாம்பத தத்பத லட்சியார்த்தப்பொருள்களாகின்றன!

ஆகவே, அவ்விருஞாண்டகட்கும் வாச்சியார்த்தாமிரணமெ வழிபடுதற்கியைதன. இபையிறுமெ, வாச்சியாதத இலட்சியார்த்த இவவிருவகுப்பில எது யதார்த்தமெனப்படுவது? எது கற்பிதமெனப்படுவது? இவவிருவகுப்புமே எதார்த்தமெனப்படுவதாமெனின, இவற்றை வாச்சியார்த்தமெனவும் இலட்சியார்த்தமெனவும் பிரிப்பானேன்? ஞானகாண்டகளெனறும் உபாசனை காமகாண்டகளென்றும் பிரிவுற்றிருப்பதாலெனின், இவவற்றுல் ஞானகாண்டகளுக்கு வாச்சியார்த்தப்பொருள்களும் உபசாசனை கர்மகாண்டகளுக்கு இலட்சியார்த்தப்பொருள்களுமபயனுறுதிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்கினும், இலட்சியார்த்தப்பொருள்கள் யதார்த்தமும் வாச்சியார்த்தப்பொருள்கள் கற்பனைகளுமாகலின் அனுமானஅளவை வேண்டுவது அவசியமாமென்க. அனுமான அளவைக் கியைந்தவையெலலாம் கறடனைகளாயின், நமக்கு எஞ்ஞான்றும் காணப்படாத பிறதேசவத்துக்கள் அனுமானிக்கப்படுவதாலை அவைகள் இன்றெனப்படுமோ? என் இன்றெனப்படாது! அவவத்துக்களுக்குச் சேய்மையுற்றிருக்கும் நமக்குத்தோன்றுது ஷை அளவைக்கியைந்திருக்கினும்,

அவ்வவத்துக்கருக்கு அணிமையுற்றிருப்பவர்க்கேனும் அவை தோன்றுகின்றனவல்லவா? அதனல் அவவத்துக்கள் அனுமான அன்வைப்பொருள்களென்ப தென்னையெனின், எஞ்ஞான்றும் அவத்தாத்திரயங்களுள் எவ்வவத்தைதக்சண்ணும் எத்திறத்தருக்கும் காண்டலளவைக்கியையாதவைகளெவைகளோ. அவைகளன்றே கருதலளவையாகிய அனுமான அளவைக்கியைந்தவைகளெனப்படுமிட்!

அங்ஙனமாயின், மலையின்கணுள்ள அக்கினியானது அம்மலைக்குச் சேய்மையுற்றிருப்பவர்க்குக் கண்கூடின்றியிருக்கினும், அம்மலையின்கணுள்ளார்க்கு அஃது கண்கூடன்றே? அங்ஙனம் கண்கூடாகிய அவக்கினியை அனுமானளவையாலேற்பானேனெனின், இவ்வனுமானமானதுகேதசானுமானமும்சை சீவசுரானுமானம் சம்பந்தானுமானமுமாம். ஆயினும், சீவானுமானம் விபரீதானுமானமும் சுரானுமானம் அங்ஙனமின்றி வெறும்தோற்றானுமானமுமாம். விபரீத அனுபவானுமானமென்பது கற்பனைகளாகிய உபாதித்திரயங்களை நானெனதாக மயங்கியமையாகக மேதுவாகக்கருதுதல். தோற்றானுமானமென்பது சமட்டி வியட்டிகளாகத்தோற்றும் உபாதித்திரய முதலிய கற்பனைகளைக்கொண்டு கருதுதல். இஃது மலையின்கணின்றெழுமு முகில்களைப்புகையெனமயங்கி அம்மலைக்கண் அக்கினியுளதெனக் கருதுதல் போலாமென்க.

மாயாப்பிரதிபிம்பம் சுசுரனெனவும், அவித்யாப்பிரதிபிம்பம் சீவனெனவும் சத்பிரமாணங்கள் கோட்டித்திருக்கின்றனவே! சுசுரபோதம் இன்றுமோவெனின், தனித்தனி மரங்களின் சேர்க்கையன்றிச் சமட்டியென்னும் தோப்பென்பது உளதாயிருக்கின், தனித்தனி அவத்தாதிரயங்களுக்குக் காரணமாகிய தனித்தனி அவித்தைகளின் சேர்க்கையன்றிச் சமட்டியென்னும் மாயையென்பது ஒன்றுளதாயிருக்கலாம். வியட்டி உபாதித்திரயங்களைப்பற்றிச் சமட்டி உபாதித்திரயங்களும் வியட்டி அவித்தையைப்பற்றிச் சமட்டிமாயையும் வியட்டி சீவபோதத்தைப்பற்றிச் சமட்டி சுசுரபோதமும் இருப்பாகக்கொண்டதேயன்றி இவ்வியட்டியாகிய உபாதித்திரய முதலியவை

கனை சீக்குழிச் சமட்டியாகிய உபாதித்திரயமுதலியவகைளை
து? இருக்குமாயின், ாசுரபோதமும் மிருக்கலாமென்க, அங்ங
ணமாயின்,

ஒழுவிலொடுக்கம்.

பெண்ரு ணலியாய்ப் பிறகதுளாந் தேயழியு
மெண்ணை தபேத மியல்பின்றிப்—பண்ணுங்காற்
காரணகர்த் தாவெொருவ னுணடவனைக் காட்டுநூ
லொரணமும் டாகமும் மாம்.

எனதிருவாய் மலர்ந்தருளியிருகின்றதென்னை ? பதி சுபாசம ஆகிய இமமூனறும் அனாதி நித்தியசததாயில்லாமலும் இவற்றிற சீவனெனபது பாசமாகிய மாயைக்கண் அனாதியிலேயே இன்பதுனபமின்றி வாளா மழுஙகியில்லாமலும் இவரு ரூல டதிடம பாருளானது தனது கருணையால் இசசீவாகளைபி ழுசது விளிப்படி கதித தனுவாதிகளைக்கொடுதது வழிப்படுத்த வேதாகட வகளையும காபிதது நிலலாமலுமா அங்ஙனம திருவாய மலர்ந்திருகினறனரெனின, இமமூப்பொருளையும் இருபம பனகனெனபோல டனெனிற அங்ஙனம் அவவறிஞா திருவாய்மலாதருளினர் ? அஙஙனமாயின,

சொருபசாரம்

ஆணபெண் ணலியென றேனக விதமாகக
காண்பனவு மொனறுகக் காண்பனவு—மாண்புடைய
சித்தினிடைத் தோறறமல்லா லுண்டோ விவைதெளியா
ரெத்தனைசா தித்தாலு மென.

எனத்திருவாய்மலர்ந்தருளி யிருப்பானென் ? பாசமாகிய இபபிரபஞ்சப்பொருளகளானவை கற்பனையாயில்லாமலும இவற்றைக்கொண்டு கருதுதற்கியைந்ததும் கற்பனையாயில்லாமலுமா அங்ஙனம் திருவாய் மலாந்திருக்கினறனா ? கருதல அளவை மட்டிலல் நின்றினபுறும் ஷை பட்சமானது ஜயந்திரிபகன்றதா ? அகன்றதெனின.

உத்தமவாததூல.

உலகின் மதநிறுத்து மூததமரே கெண்மி
னுலகமு நாமு மொருங்கே—நிலையின்றி

யெங்கே வெளிப்படுத லெங்கே மறைதனித
மங்கிருந் துணர்தலை யுய்க்கு.

என்றருளியிருக்கின்றனரே? ஆங்காங்கும் நான் நானென
ற்கினையந்த தேகோகமும் எனது எனதெனற்கினையந்த இப்பிரப
ஞ்சமும ஒத்திதோற்றுகின்ற சகலாவத்தையும் ஒத்துமறைகி
னற கேவலாவத்தையும் எவ்வாதாரத்தி லெனப்படும? இவை
திருஷ்டவமென்பதற்கு மூரணினறு! அன்றியும், ஷை யானெ
னதென்பவற்றை ஆராய்வுழி முடிவில் சூனியமாயும் அவியக்
கம விட்டுழி மீண்டும் பழமையாயும் தோன்றுகின்றது எவ்வா
தாரத்திலெனப்படும? அவ்வாதாரம் வெளிப்பட்ட பின்ஞான்
றன்றே சிவேசுரசகத்தென்பதற்குப் பொருள் சித்திக்கும? மூ
னருன்று பெண்ணுணர்வியென் றெடுத்தோதியதைச் சற்றாரா
ய்பம. இப்புறத்தாராய்ச்சி விளக்கத்தில் மூனறுவது அத்தியா
யமளவும், ஷை ஆண் பெண் அலி ஆகிய அறுவகைப் பிறப்பா
யள்ள வடிவங்கள் யாதாய்முடிந்தன? மட்பொருளாய் முடிந்த
னவனறே? அம்மட்பொருள ஒன்றெனப்பட்டதனறே? அ
மமட்பொருளமட்டில் நில்லாது அதனையும் ஆராய்வுழி வெளி
யாகினறதன்றே? அவவெளி ஒனறெனபதன்றே? அவவெ
ளிமட்டில் நில்லாது அதனையும் ஆராயவுழி அவவெளியானது
எதற்குங் காணப்படுதலும் மறைதலும முடிவில் எதுவாதலு
மோ அதுவன்றே எகனைதனனியமெனப்படுவது? திரவறி
வென்பது அனையன்றிச் சிறசடபேதங்களென வழங்குவது அ
னுததுணையுமுன்டோ? உளதாக வழங்குகின்றதெயெனின்,
தோற்றலமாததிரமாகவனறே, அங்ஙனம் வழங்குதற்கினையந்த
ன? இங்ஙனமிருப்பதனலன்றே,

ஆண்பெண் ணலியென் றனேக விதமாகக்
காண்பனவு மொன்றுகக் காண்பனவு—மாண்புடைய
சிததினிடைத் தோற்றமல்லா லுணடோ விவைதெனியா
ரெத்தனைசா தித்தாலு மென்.

என்றருளியிருக்கின்றனா? அன்றியும்,

எதார்த்தவாதத்தீட்டுள.

தேகாதி தோற்றத்தாற் சிவே சுரரென்பாய்
தேகாதி தோற்றமன்றிச் செப்புவையோ—தேகாதி

தோன்று மிடமெங்கே தோன்று விடமெங்கே
யூன்றிப்பார்த் தங்கேதீ யோது.

எனவும் கூறியிருக்கின்றனர். இதனையேனும் நன்குணர வேண்டுமன்றே ? அன்றியும்,

வேதாந்தசூளாமணி.

சிவனெடு சன்கூடத் தன்பிர மென்னச்
சித்துருவான் காங்கடநீர் கதுவுறுவெண் மீன்வான
றூவபனி நீர்விம்ப வணுமிதா காசஞ்
சொற்கடா விச்சின்ன காயமொடு மாவான்.
மேவுமிவை யனைத்தினுகருந் திட்டாந்த மூறையாம்
விடயமொடு பிரமவா சனைமுக்கி யப்பி
னைவுநிச மானமாவோ டத்துவிதம் வித்தை
யெனுமிவற்றின்பெயராலெண்வகைப்படுமானநதம.

எனறருளியதில் கடோபாதியிலும் மேகோபாதியிலும் வெளிபானது நிறைவுறறுத் துவித வெளியாசதேதாறறுதல்போல், அவிதயோபாதியிலுமா மாயோபாதியிலும இந்நூல் முகவுரையில விளக்கிய தற்போதமானது நிறைவுற்று இருவகைச்சமாதிக் கணனும கூடத்தபிரமமாயும, ஷை கடோபாதி மேகோபாதிச லததில் வெளியானது பிரதிபலனக்களாகத் தோற்றுதல் போல்,ஷை அவித்யாநதக்காணத்திலும மாயாந்தச்கரணத்திலும ஷை போதமானது சீவேசுராகப் பிரதிபலித்துத் தோற்றுகின்றமதென்றுகின்றன. ஆகவே, ஷை தொம்பத தத்பத வாச்சியார்த்தமாயும் கருதலளவைக் கியைந்ததாயும் ஆகின்றன. இதுகாறும் கூறிப்போந்த இத்துணைக்கும் ஏது யாதெனின், வியட்டி சமட்டியாகிய இவ்வுலகமன்றே ? இவவுலகை நன்காராய்ந்து மிதனையானுபவம் வாய்த்திருந்தால் சிற்றறிவு பேறறி வென்றபேதம் எங்கிருந்துவரும் ? பொருளல்லவற்றைப்பொருளென மயங்குழியன்றே இவ்விபரீதத்துணைதம் மேற்கொண்டுவிட்டது ? இவ்வுலகம் ஆராய்வுழி இன்மையாயும் அஃதில்லாவுழி உண்மையாயும் ஆகிய இவ்விருவித ஜாலமும் எதனாலாட்டு நடக்கின்றதோ அவவாதாரத்தை,

நோக்கா நோக்கை நோக்க நோக்க
நோக்கா நோக்க நோக்கு மன்றே,

எனச்சிவஞானவள்ளல் அருளியவண்ணம் விடாது திருட்டி துக்கொண்டிருகின், இச்சிவேசுர சகதனபவை முறறும் இலாமறபோகுமன்றே? ஒவ்வோா ஞானறு தோணிறும் கயிற்றாவு முதலியனவேபால இருக்துமனறே? இஙஙனம் இருப்பதனலனறே இவை அசத்து சடம துக்கம் முதலிபுவ றிறகியைதத இலகுயப்பொருளகளாகினறன? இருகசுவ, இவ்வசத்தாதியிலக்கணஙகளுக்கு எதிாமறைலக்கணஙகள இருகசவேண்டுமன்றே? இருக்கவேணடுமெனின, அவவிலக கணமசதது சிதது ஆனந்தம்பூதலியனவாயிருகின்றதனறே? இருகினறதால், இவவிலக்கணங்களுகு இலகுயபடொருளி யாதினப்படுமம?

முன்றான்று மனமானது விடாதுசிற்சாக்குதலுகுயாக திலகும ஆதாரபோதமன்றே? அபபோதம இசசதசாதிகளா கிற சகுணப்பொருளனப்படுமா? அனறி கிறகுணப்பொரு ளனப்படுமா? சகுணப்பொருளனப்படுமெனின, அபபிாம போதத்துக்கு இச்சகுணத்துவம இயற்கையா? அனறிச்செய ற்கையா? இயற்கையேயெனின், அப்போதததுக்கு இசசகுண த்துவம் எதன் ஏதுவாகவந்தது? இயற்கைக்கு ஏது வினவுவது விவர்ததமொழியாமெனின, சகுணமாகிற இச்சத்தாதி குணங கருதுக்கு எதிாமறையாகிய அசத்தாதிகுணங்கள் இருக்கலாமா? இருக்கின்றதால் தோடமெனனெயினின், தனதனுடதிவிளக்க ததில் வை சிவேசுரசகத்து தோன்றுங்காறும் இவை எப்பொ ருள்களனப்படும்? அசத்தாதிகளனப்படுமன்றே? படிந்தோ றும் இவற்றிற் கெதிர்மறையாகிய சதசாதிகள் எவையெனப்ப டும்? இச்சிவேசுர சகத்துக்களுக்கு ஆதாரபோதமெனப்படுமெ ன்றே? அவவாதாரபோதம் அச்சத்தாதி குணங்களையேற்பது யாதினலெனப்படும்? இவவசத்தாதிகளினலெனின், எதுகா றுமேற்கப்படும்? எஞ்ஞான்றுமே எற்கப்படுகினறதெனின், வை தனது சுவானுபவத்தில் இச்சிவேசுரசகத்து எஞ்ஞான

றுமே தோற்றுகின்றனவா? எஞ்ஞான்றுமே தோற்றுகின்ற ரஃவெனின்,

கைவல்லியநவநீதம்.

அசதநி லெம்மட்டுண் டம்மட்டுமை
பராமுக மாகினை யமமடு
நிசதநி லுள்விழிப் பாணைவயா யிப்பழ
நிரந்தரப் பழக்கத் தால்
வசதநி லுனமன நின்றுசின மாதநிர
வழியமா கிழனை மைநாதா
கசதத தேகதநி விருகதினு மானநதக
கடல் வழி வாவாயே. என்றருளிசெய்தபோனன?

அங்ஙனம அருளிய ஞானஞப்பியாசம பலகற்பழைய டழு கிக் கிருதகிருத்தியமானலனறே அகமடபுறக்கற்பனைகளாகிய சீவேசுரசகதசனனமறியாமை முற்றும் பழிந்துவிடுமெ! இங்ஙனமருகசச் சீவேசுரசகத் கற்டனைகள் எஞ்ஞானறும தோற்றி கவெகானையருககுமென்பதன்றன? வடி அப்பியாச முதிர்சசி யிலசீவேசுர சகதக நபரனகளிலலாஞான்று அசத்தாநி இலக கனமனடதது? இவ்வாதுழி வடி பிரமனைசதன்னியம எவ றறிறகுத்தான் சததாநி இலக்கணங்களனடையவெனப்படுமெ? எதுகாறும சீவேசுர சகற்பனைகள தோற்றுகினறனவோ அதுகாறும தான் சத்துமுதலிய சகுணத்துவமேற்குமன்றே? பொய்ம்மையெனப தொனறிருந்தாலன்றே மறறொன்று மெய்ம்மையென்னு நிலை மனையேறகுமெ? என்னின,

கைவல்லியநவநீதம்.

குளிரிளகல் வெண்மையென்ற பதங்களினு னீர்மூன்று
கூறு யிற்றே
வொளிதவனஞ் செம்மையென்ற பதங்களா லக்கினியு
மொருமூன் றுமோ
வெளிமுதலாஞ் சுகமசத்து மூடமிட ரெனப்பிரித்து
விலக்கி வேத
மெளிதறிய மூரண்மொழிந்த சத்தாநி யெனும்பிரம
மேகந் தானே. எனக்கூறியிருக்கின்றதே,

சலமும் அகனியும் இனையதென விளக்குவித்தற்காகக் குளிர் முதலியவறறையும் ஒளிமுதலியவற்றையும் பிரித்துரைக் கவந்த சொல்வேறுபாடென்பதன்றிப பொருள் மும்மூன்றுகப் பிரிந்திருக்கினறதா ? இல்லையன்றே ? அவவாறே சீவேசுரசக தந்துகளும பிரமபோதமும இனையதெனப் பரிபாகிகளுக்கு வி ளசதுவித்தற்காக அசதது முதலியவற்றையும சத்துமுதலியவற றையும பிரிதுரைகக்வந்த சொல்வேறுபாடென்பதன்றிப் பொருள் மும்மூன்றுகட பிரிந்திருக்கினறதன்று. சீவேசுரசக த்து எத்திறதசாக்கும எனறானறிம எனகணும சசகிதானந் தமுதலியவாகுதலதோற்றுகினறனவா ? அன்றி வேறுகத்தோற றுகினறனவா ? சசகிதானநதமுதலியவாகவே தோற்றுகின்ற தெனின், அஙனநதோறறுவானேன் ? அஙனம பாரப்பத ஞலெனின், அங்னம் பார்ப்பனதத தடுக்கவேண்டுமன்றே? தடுதறகு யாது செய்யவேண்டியது ? அசத்துமுதலியவாகக் ந றவேணடுமெனறே ? அஙனம் சொல்லுழி, இவவசத்துமுத லியவற்றிற் கெதிரமறை யாதென நாடுவார்களன்றே ? எதிரம றையாவது சதது முதலியனவைகளாமென்க.

அங்னம் நாடுபவர்கு வே பிரமபோதம் சத்துமுதலிய சகுணப்பொருளென்றுணர்த்தவேணடுமன்றே ? அஙனமுண ராதுவதால் அப்போதம் சகுணப்பொருளெனப்படுமோ ? படு மெனின், வே அசதது தாதியிலகணஙகளை நோக்காதுழி இருக் கட்டும் ? நோக்கிய ஞான்றுகலின், சகுணத்துவம் செயற்கை யென்பதற்கு முரணின்று. இன்றுகலின், வஸ்துவெனபது நிர்க்குணப்பொருளாமென்க. எனவே,

கைவல்லியநவநீதம்.

நிர்க்குணவத் துவின்குணங்க ளுரைப்பதுதாய் மலடியென
னிகரென நுதே
சற்குணனே வத்துநிலை யுரையாம லறியவல்ல
சதுர ருண்டோ
நற்குணமே தங்களிக்கச் சீவன்முத்தி பெறப்பிரம
ஞானந் தோன்றச்

சொறகுணஙகள பிரமத்தின் குணங்களலல பிரமமாஞ் சொருபந் தானே.

நமகருசசூரியன விளஙகுவதியாதினுலெனப்படும்? பிரகாசத்தாலனறே? அசசூரியன் நமகரு வெறுயினும பிரகாசத்திற் குவேறெனபபடுமோ? அல்லவே! பிரகாசவடிவமே சூரியனெனபதற்கு முரணென்னை? இஙஙனமே பிரமபோதமும சதகாதிகளின ஒருமைப்பொருளென்பதறகு முரணினறுமென்க.

ஆகலின, இவவாராயசசியில் தேர்ந்தது சுவகதாதிபெத மிறநதொளிரும் பிரமசைதனணியமாமெனக.

டதாவது

பிரமசைதன்னிய இலட்சியார்த்த விளக்கம்.

முற்றிற்று.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

இது

பதினென்றாவது.

அறிவானந்த ஐக்காணுபவ விளக்கம்.

வேண்டா.

இருதவா ராய்சசியினி லெய்தியதூ ணனைந்தமு
சுகதனைமக காணுபவர் தான்விளங்கிப்—பந்தமுச்தி
டீதிரணடு மின்றெனவே யேறகு முழைப்பினாகட்
கேதமென லுண்டோ வினை.

அறிவானந்த ஐக்காணுபவமென்பது அறிவே ஆனந்தமும் ஆனந்தமே அறிவும் என்றுகின்றன. இவற்றுள், அறிவே ஆனந்தமெனப்படுமாயின், அறிவு அயலின்பத்தைத்தாவவேண்டுவதின்று. தாவுகின்றதால் அங்ஙனம் கூறுவது, இனிப்பாகிய கன்னற்கட்டி மற்றோர் இனிப்பைத்தேடுற்றுற்போலாம். ஆனந்தமே அறிவெனப்படுமாயின், அவ்வானந்தம் அறிவினால் அறியப்படவேண்டுவதின்று. அறியப்படுகின்றதால், அங்ஙனம் கூறுவது-உருவத்தை அறியும் விழி தான் உருவமென்பதுபோலாம். அவற்றால் அறிவானந்தம் சரிடத்தும் ஆபத்தாகின்றது. ஆகவே, எங்ஙனம் ஐக்காணுபவமெய்துமெனின், அறிவானது தான் இயற்கை இன்பவடிவமாயினும், தன்பால் தான் நாமருந

பவிடயாகாரமாய் ஆரோபிதப்பட்டமையால், அவவவவாரோபிதகளும் யானெனதாகக் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனமகாணப்படுபவை இன்பமடோலத் தோற்றுகின்றனவேயனறி வேறனறு. தான் தன்பால் அயலாக விகற்புறுது தாஞக நிறகின்றனையன்றி அயலெனபதும் அபறசுகமெனபதும் ஏது? திணணுபவ சொப்பனத்தில் அறிவாணுக்குச் சுகம் அயற்போல விருக்கின்றதா? அன்றித்தற்சுகமாகவே விளங்குகின்றதா? ஆஙகுக்காணப்படும் அயலனைத்தும் அறிவாணையன்றி இன்றுகவின், அயலென்பதும் அயற்சுகமென்பதும் ஏது? இதனால அறிவே ஆனநதமும் ஆனந்தமே அறிவுமென்பதாயிற்றென்க.

அன்றியும், விழிப்பாகிய சகலாவத்தைதழுழுவதும் அல்லல் மயமா? அன்றி அமைதிமயமா? மயமெனபது வேறுகலப்பின்றித தான்மாதிரமாயிருததல். அது சலமயம் சமுததிரமென்றுற்போலும மண்மயம பூமியென்றுற்டோலுமாம. இச்சாலாவதனைதழுழுவதும சுகககலப்பின்றிய துகமயந்தானேனவினின், துக்கமாகாத சுகமென்பது இருக்கினறதா? இருகின்றமதலின, நாம எவ்வாறிருதல சுகமெனப்படும்? மண்பொன்பொன ஆகிய மிகக இலாபதனைததகருதிஞன் விரைவாகசெல்லுதல், சுகமெனப்படுமா? அன்றி துக்கமெனப்படுமா? சுகமெனப்படுமெனின, அங்ஙனம் செல்லுதல நீடித்துழி அச்செல்லுதலாகிய சுகம் யாதாய் முடிகின்றது? பெருந்துக்கமாய்முடிகினறதன்ரே? மூனஞான்றின்பமாயிருந்த அங்ஙடையானது பின்ஞான்று துக்கமயமாயின், இன்பமென்பது எதுவெனப்படுட? விரைந்து நடப்பதனறே! ஆகலின், பொறுமையாகசெல்லுதல் சுகமெனப்படுமா? அன்றி துக்கமெனப்படுமா? சுகமெனப்படுமெனின், பொறுமையாகச்செல்லும அங்ஙடையானது நீடித்துழி அஃது பின்ஞான்றியாதாய் முடிகின்றது? துகமாய் முடிகின்றதன்ரே? இதனுக்கம் முற்பொழுது இன்பமாயும் பிற்பொழுது இயல்பாயு முடிகின்றது. அதன் பின்னர் உட்கார்ந்திருத்தல் சுகமாயும், அஃதும் நீடித்துழி துக்கமாயும், அதன் பின்னர் சயனித்திருத்தல் சுகமாயும, அச்சயனம் எவவெவவாறிருக்கினும் அவவவ்நிலைமையும் பின்னர் துக்கமாயுமு

ழ்கின்றது. நாம் எவ்வெவ்வாறிருக்கினும் அவ்வவ்விருப்பும் முன் ஞான்று சுகம்போலிருந்து பின்ஞான்று துக்கமாய் முடிகின்ற தாயின், நாம் எவ்வாறுக இருப்பது சுகோதயமெனப்படும் ?

அன்றியும், வீடு மண் பெண் பொன் முதலியவற்றை அ னுபவித்தல் சுகமென்போமெனின், அவ்வவ்வனுபவமும் நீடித் திழித்துக்கமின்றியிருக்கட்டும். சத்தம் பரிசம் முதலியவற் றைத் தனித்தனி அனுபவிப்பதனால் ஈற்றில் துக்கமாகின்றதெ னக்கருதி, இவ்வைந்தையும் தக்க சாதனக்கருவிகளோடு ஒருங் கே அனுபவிக்கினும் அவ்வனுபவமும் நீடித்திழித் துக்கமாகா திருக்கட்டும். தனித்தனுபவிக்கு மனுபவமும் ஒருங்கே அனு பவிக்கு மனுபவமும் மூனஞான்று சுகம்போலும் அவ்வனுபவம் நீடித்த பின்ஞான்று துக்கமாயும் முடிகின்றதாயின், இங்ஙனம் மாறுது எத்துணைஞானறு நீடித்திருக்கினும் அத்துணைஞான் றும் இன்பமுற்றிருத்தலன்றே துக்கக்கலப்பின்றிய சுகமயமெ ன்பதற்குப்பொருள் ? இதுகாறு மாராய்ந்திழியுள்ள அனுபவங் களனைத்தும் இக்கதியாயிருக்கின்றமையின், உறக்கமாகிய கே வலாவத்தையேனும் அமைதியெனப்படுமா ? அன்றி அல்லலெ னப்படுமா ? எனச்சற்றாகிக்குதும்.

அவ்வுறக்கமாகிய கேவலாவத்தையானது அமைதிமயமா ன்றென்போமெனின், எவ்வுயிரும் உறக்கத்தை விரும்புவா னேன் ? இச்சகலாவத்தையின் அல்லல் தணிந்திருத்தற்கன்றே ? உட்புழனம் தணிதற்குச் சீதளம் ஏதுவாயிருத்தல்போல இவ்வல் லல் தணிதற்கு ஏது யாதெனப்படும் ? அமைதியன்றே ? அவ் வமைதி உறக்கமுழுவதுமன்றே ? அவ்வுறக்கத்தையன்றி உயி ர்களுக்குச் சுகமென்பது ஏது ? இன்றுகலின், அவ்வுறக்கமுழு வதும் சுகமயமாமென்க. ஆங்குச்சுகமயமாயிருத்தற் கேது வென்னை ? அறிவு சோபாதிகமாய் நில்லாது அதாவது—உரு பாவமாய் நில்லாது—அருபாதிகமாய் நிற்கின்றதால் அதாவது- அருவபாவமாய்த் தனித்து நிற்பதால் அஃதே சுகப்பேறெனின், அங்ஙனம் தனித்து நில்லாது பிரவிர்த்தியுற்று நிகழுதல் அல்ல லெனப்படினும், இவ்விழிப்பு முழுவதும் இச்சா ஞானக்கிரி

னைகள் அற்றதன்ரூகலின், இஃது அறிவுமயமெனப்படுமா ? அன்றி அறியாமை மயமெனப்படுமா ? அறியாமை மயமெனப் படுமெனின், கூ உறக்கமாகிய கேவலாவத்தை மூழுவதும் அறிவு மயமாயிருக்கவேண்டுமே ! அஃதறிவுமயந்தானெனின், ஆங்கு இச்சா ஞானக்கிரியை இயங்கவேண்டுமே ! அவைகள் இயங்காமையால் அறிவின்ரூவெனின், இருந்தும் மக்கினப்ப ட்டிருக்கின்றதன்ரூ ? மக்கினயாவது பிரவிாத்தியினறியிருத் தலென்க. பிரவிாதத்தியின்றியிருத்தலும் யாது? அறிவன்ரூ? அவவிர்த்தி உற்றிருததலும் அற்றிருத்தலு மறிவின்பாலாயின, அவவறிவாகியபோதம் சகலகேவலமென்னுமீரிடத்தும் உண டென்பதற்கு மூரணனனே? இன்ரூகவின், இச்சகலாவத்தை யைமாத்திரம் அறிவுமயமென்பாரேனெனின், இவ்வவத்தை முழுவதும் விர்த்திமயமாயிருத்தலால் பந்தமுத்தி சாதனங்கள இயங்குகின்றனவாகலின், அறிவுமயமென்பதற்கு மூரணின் ரூமென்க.

மூன்ரூனறு அறிவே ஆனநதமும் ஆனந்தமே அறிவுமெ ன்றதுணையாயின், இவவீரவத்தைக்கணனும அறிவிருக்கி னறதுபோல் ஆனந்தமும அவ்வவத்தைகளிலாதிருககவேண் டுமனரூ ? அஙஙனமின்றி இசசகலாவத்தைக்கண இனபமற் றிருப்பானேனெனின், இவவவதனைதமுழுவதினும்அறிவு எதனைக் கணஞானறும் மாறுது நாடிக்கொண்டிருக்கின்றது ? சுகத்தை யன்ரூ ? அதாவது—நித்தியதிருப்தியை-அந்த நித்திய சுகத் தை விடாது நாடுவானேன் ? இவவவத்தைக்கண் பிரமசாலோ கமுதலிய ஈவரிதப்பதவிப்பேறெய்தினும், திருப்தியுறுது மேலு மேலும் நித்தியதிருப்திக்கே அங்காந்திருப்பானேன் ? மேலாகி ய அப்பதவிசுகங்களே சாலுமானதன்றெனின், இவ்விகசுகை ளாசாலுமானதற்கியைந்தது ? அல்லவே! எவ்வெச்சுகத்தையும் அவவவவீற்றில் அதிருப்தியாகக்கொண்டு, சுதோதயமாகிய நித் தியதிருப்தியைத்தாவிக்கொண்டிருப்பானேன்? சுபாவமெனின், மூடிவின்றிப்போமே! போகவே, ஞானசாதனங்கள் எற்றுக்கு?

அன்றியும், அறிவாகிய நாம் திருப்தியையிடாது நாடுவது போல் அதிருப்தியையும் விடாது நாடவேண்டுமென்ரூ ? இஞ்ஞ

த்துமை நாடவில்லையே! சுகத்தையே நாடுவானேன்? நாம இடையறுது நாடுவது சுகத்தையுமை இடையறுது அனுபவிப்ப து துக்கத்தையுமா? சுகத்தை நாடுவது அகன்றுலனேறு துக்க மென்பனை அந்நான்றை ஒருங்கே அகன்றுவிடும் துக்க மென்பனை அகலவேண்டுமாயின், சுகசாக முனைநான்றை ஒழி ந்துவிடவேண்டுமே! அத்தாகம மாறுகிருத்தறகு ஏதுவெனவே? இதனால். வேண்டுகோளாகிய சுகமெனபது அறிவைவிட்டுக்க ணைநான்றை முனைடனபகற்கைபந்தா? இல்லையனேறு? ஏன் இனறு? அனறியும், இவவின்பம் அறிவைவிடாதது போல் அறிவும் சுகத்தை விடாதிருக்கின்றதன்றே? அறிவெனபதை சுகமும் சுகமென்பதை அறிவும் கணைநான்றும விடாதிருகஞ் னறதே! இஃதென்னவியப்பெனபம்! இச்சகலாவதனைதகணை நினறு நிகழுமறிவு கேவலாவச்தாச்சுகமன்றே? அககேவல வதனைதகணை நினறிலகுமை சுகம இச்சகலாவகனை நு அறியனை றே? இவற்றால் அசசுகதனையனறி இவவறிவுப் இவவறிவை னறி அசசுகமும வேறன்று. எனைநான்றும இவ்விரனை டை ஒன்றுக்கொன்று அபேதமுமற்றிருகக, பாறுகினறதாக அஃதை டபடுகின்றதெனையினை, சகல கேவல அவதனையின் தாடக ளாலனறிவேறன்று.

எங்ஙனமெனின், இவவிரவதனைதகளும ஒனறுள்ளுாான றினறுப் மாறியாறிதேதாமறுகின்றன தோறறமை, ச கலமெனபது பிரவிர்த்தியும் கேவலமென்பது நிவிர்த்தியுமாயி ருக்கின்றதால், சகலாவத்தையில் ஆனந்தம் குன்றியதுபோலு ம கேவலாவத்தையில் அறிவுகுன்றியதுபோலுமன்றி. அவை ரண்டும் குன்றினவனறு. எஙஙனமெனின், நிவிர்தியாகிய கேவலாவத்தையில் அறிவென்பது குன்றினதாயின், அககேவ லதனில் இலட்சியார்த்தம் யாது? ஒன்றும் தோன்றுமையுன் றே? அத்தோன்றுமையில சுகோதயமன்றே? அத்தோன் றுமையும் சுகோதயமும் யாருக்கு? தமக்குத்தாமேயென்பமா? அன்றி வேறொன்றிற்கென்பமா? தமக்குத்தாமே யென்போ மெனின், அவவிரண்டும் தம்மைத்தாமே உணர்ந்ததும் சுகித்த துமாயாகின்றன. ஆகவே, அத்தோன்றுமையும், அச்சுகமு

மாகிய விரண்டும் திருக்குத்திரிசியமாகின்றன. ஆகவே, அக் கேவலாவத்தையிலும் அறிவுண்டென்பதற்குக் கிஞ்சித்தும் ஐய மின்றுமென்க. இன்றுகவின், ஆனந்தமுமறிவும் ஏகமாகின் றன. ஆகவே, இச்சகலாவத்தை அறிவுமயமென மூன்ஞான் றை ஒப்புக்கொண்டதால், இவவவத்தையிலும ஆனந்தம் அறி வைவிட்டிருத்தற்கெங்ஙனமியையும?

அன்றியும், கை கேவலாவத்தையில் நின்று விழித்துழி அக்கேவலத்தில் யாதும் தோன்றவில்லையென்றும், தோன்று விடினும் மிக்க சுகமாயிருந்தேனென்றும கருதிப் பிறர்கருை தசலும எது? அறிவன்றே? அவவறிவு ஆங்குள்ளதோன்று மையையும் சுகப்பேற்றையும் ஆங்கு உணர்ந்தை ஈங்கு வந்து ணர்ந்துகின்றதன்றே? அன்றியும், ஒருவன் உறங்கும ஞான் று அவன் இயலபாக விழித்துக்கொள்ளுதற்கு முன்ஞான்றை மற்றொருவன் அவனுறகுகதனைக் கலைதுழி, உறங்கினவன் சு கமமோற் சீறியெழுந்து மிகவும் வெறுத்துக்கொள்ளுதல் யா துக்கு? ஆங்கனுபவித்ததற்கினையந்திருந்த சுகம் பின்னமாயிற்றெ ன்றன்றே? ஆனந்தம் அறிவைவிட்டதன்றென முன்ஞான் றெப்புக்கொண்டு, இஞ்ஞான்று அவ்வானந்தம் பின்னமாயிற் றெனக்கூறலாமோவெனின், அவவானந்தம் சகலாவத்தையாகி ற பிரவிர்த்தியிறற் குன்றினதுபோலும் அறிவு கேவலாவத் தையாகிற நிவிர்த்தியிறற் குன்றினதுபோலு மிருக்கின்றதென முன்ஞானறை ஒப்புக்கொண்டு, இஞ்ஞான்று அவவானந்தம் அறிவுக்குப் பின்னமாகலாமோ வெனக்கூறலாமா? அறிவுக்கு ஆனந்தமும் ஆனந்தத்திற்கு அறிவும் எஞ்ஞான்றேனும பேதி தததுண்டா? சகலாவதனைக்கண் ஏகதேசமேனும் சுகதாகம் விட்டதுண்டா? கேவலாவத்தைக்கண் ஏகதேசமேனும் சுகவா ழ்ன்வ விட்டதுண்டா? இல்லையே! நீரின்கண் ஒருவன் தனது சிரம் மறைய முழுகியிருந்தும் தனது சலதாகமாறுது உற்றிரு ந்ததால் அக்கீரப்பொருள் சேய்மையுற்றதா? அதுபோல் சக லாவத்தையில் அறிவானது சுகாகாரமாயிருந்தும் தனது பிரவி ர்த்திப்பராக்கிறற் சுகம் சேய்மையுற்றிருக்கின்றதாக மயல்

கியது குறித்துச் சுகமானது தனக்கயலாயிருக்கின்றதென்னலாமா?

அன்றியும், ஆங்காங்கும் பெண்பாற்குழாங்கள் வகுகூணையோடு துக்கிக்கும் ஞான்று அவ்வவ்வாராமைகள எங்கிருந்தெழுகின்றன? அறிவிலிருந்தெழுகின்றனவெனின், அங்ஙனமெழுவானேன்? தம்மால அபிமானிக்கப்பட்டவாகளுக்கு ஜனியுற்றதனுலெனின், அவ்வானியுறுகுகாறும் அம்மாதர்கருகுகியாதிருந்தது? சுகமிருந்ததனேறு? அவ்வச்சுகத்தையும அவ்வவருமை கருதாதுழி, வே அவ்வவ்வாராமையும் ஏது? மூன்ஞான்றிருந்த அவ்வச்சுகத்தையும் உன்ன உனனத துக்கவெழுச்சியாயின, அவ்வுணனல் சுகத்தையன்றியும், அச்சுகம சுகிப்பானுகிய அறிவையன்றியும, அவ்வறிவும சுகதனுபவத்தையன்றியு முண்டெனப்படுமோ? படாதாகவின், எஞ்ஞான்றுமிருப்பது ஞெப்திப்பிரியமென்றுயிற்று. ஆகவே, அறிவானந்த ஐக்காறுபவமென மூன்ஞான்று கூறியதற்கு மூரணென்னை? அஞ்ஞானமாகிய இவ்வசுத்தசகலகேவலங்களமுழுவதிலும அறிவைவிடாத ஆனந்தமும ஆனந்தத்தை விடாத அறிவுமின்றுயின், ஞானமாகிய சுத்த சகல கேவலங்களிலேயா இவ்வறிவானந்தம பேதித்திருக்கும்? அறிவுககு ஆனந்தம வேறெனின், அறிவு எனன அறிவாய்முடியும? இனபங்கெட்டதாய் முடியுமன்றே? இன்பங்கட்டதாயின, துக்கமுற்றதெனப்படுமன்றே! துக்கமுற்றது சடமெனப்படுமன்றே? துக்கசடமென்பது அசதெனப்படுமன்றே? துக்கம சடம் அசத்தெனப்படுவது யாதெனப்படும்? அறியாமையெனப்படுமன்றே? இவற்றுல், அறிவென்பதற்குபொருளெவ்வே! இதுநிற்க.

ஆனந்தத்திற்கு அறிவுவேறெனின், ஆனந்தம் என்னை ஆனந்தமாய்முடியும? அறிவு கெட்டதாய் முடியுமன்றே? அறிவுகெட்டதாயின், சடமெனப்படுமன்றே? சடமெனப்படுவது அசத்தெனப்படுமன்றே? சடம சத்தென்பது துக்கமெனப்படுமன்றே? சடம் அசத்து துக்கம் எனப்படுவது யாதெனப்படும்? அஃதும் அறியாமையெனப்படுமன்றே? அறிவா

னந்தம் தனித்தனிப்பொருளென எங்ஙனம் ஏற்கின்றது? ஞா
னமாகிய சுத்த சகல கேவலமென்பதியாதெனின், வே அஞ்
ஞான சகலாவத்தை அசுத்தத்திரிபுடியாக இருக்குமாறுபோல்,
ஞான சகலாவத்தையென்பது சுத்தத்திரிபுடியாக இருக்கின்ற
தென்க. திரிபுடியாவது-ஞாதிரு ஞானம் ஞேயம் எனப்படுவன
வாம். ஞாதிருவென்பது முதற்பொருளாகியும், ஞானமென்பது
அம்மூதலினது சத்தியாகியும், ஞேயமென்பது அச்சத்தியின்
காரியமாகியுமிருப்பது. அசுத்தத்திரிபுடியாவது-அவித்யாட்பி
திபிம்பனை சிதாபாசாந்தக்கரணேந்திரியோபாதிகளனேத்து
மாமென்க. இத்திரிபுடி மூவிதமாயுள்ளன. அவை பாகியத்
திரிபுடியெனவும், ஆந்தரத்திரிபுடியெனவும் (அதாவது உள்திரி
புடியெனப்படுவது) மத்தியத்திரிபுடியெனவுமாம்.

(க)வது-பாகியத்திரிபுடியெனபது-ள்த்துணைக் கலவிகேள்
விகளிற்சிறந்தும தூலசரீரம வினை முதலாகத் தோனறுகினற
தால், இத்தூலமே ஞாதிருவெனவும, இததூலததிற்கு ஐம்பொ
றிகளில பரிசேதந்திரியம் ஆதாரமாயிருநதும் இததூலத்துள் மற்
றவிநதிரியங்களோடு நின்றுணர்வதுபோலிருததலால் இவனைவந்
திரந்திரியமும ஞானமெனவும், சததமூதலிய ஐநது விடயங்களுந
ம் ஞேயமெனவுமாம்.

(உ)வது-மத்தியதிரிபுடியென்பது-மனமூதலிய அந்தக்க
ரணம் ஞாதிருவெனவும், வே தேகேந்திரியங்கள் ஞானமென
வும, ஏனைய சத்த மூதலியவிடயங்கள் ஞேயமெனவுமாம்.

(ஊ)வது-ஆந்தரத்திரிபுடியென்பது-சிதாபாசன் ஞாதிரு
வெனவும், வே மனமாதிகள் ஞானமெனவும், ஏனைய தேகேந்
திரியாதியனைத்தும் ஞேயமெனவுமாமென்க.

இத்திரிபுடிகள், பொருளல்லாதனைத்தப் பொருளென்றுணர்
தலும, பொருளல்லாதது பொருள்போற்றோற்றுதலுமாகவின்,
இம்மது அசுத்தத்திரிபுடியெனப்பட்டதென்க.

சுத்தத்திரிபுடியென்பது "இருளிற்சுடரென்னவிந்திரவி
ன்ன" என்றறிஞர் அருளியவாறு சொரூபசமாதிக்கண் மி
ன்மினியொளிபோல்தற்பிரகாசம்வெளிப்பட்டதுமூதல்வயோ

திகப்பருவம்போன்ற அந்தச்சொப்பிரகாசானுபவ மூதிர்ச் சிகாமுமுன்ள இலட்சியார்த்தமே ஞேயமெனவும், அந்த ஞேயமாகிய விளக்கக்குறியைக் குறியாகுறித்துணரும் நெறி யாகிய மெய்யுணர்வே ஞானமெனவும்,அம்மெய்யுணர்வுக்கு வி ஷ்ணுமுதலாகிய சிவமே ஞாதுருவெனவுமாமென்க. அவ்விஷ்ணு முதலைச் சிவமென்பானேனெனின், சிவமென்பது காந்திமான் என்பதனுலென்க. காந்திமான் என்பானேனெனின், பிரகாச மென்றும் பிரகாசியென்றுமிருவகையின. அவற்றுள், பிரகா சமென்பது காந்தியெனவும், பிரகாசியென்பது காந்திமானெ னவுமாகின்றதால், சிவப்பிரகாசமெனமுயிற்று. அதாவது— வியாபகவிளக்கமென்க. வியாபகம் ஞாதுருவெனவும், விளக்க ம் ஞேயமெனவும், இந்தஞாதுரு ஞேயமாகிய இவவிரண்டின்ம த்தியில், இவவிரண்டினையும் தழுவி நிகழும் ஸ்புரணவடிவமே ஞானமெனவுமாமென்க. இவ்வனைமிலகும் திரிபுடியானுபவ மானது-தானென்னும் ஓர் உபசாந்த நிலையன்றியினமுயி னும், இவவனுபவமுள்ளஞான்றும் இஃது சித்துத்திரிபுடியென் பதா ? அன்றிச்சடத்திரிபுடியென்பதா ? சித்துதிரிபுடியாக லின் இத்திரிபுடிரகித அகம்பொருளே வேதாந்தமென்னும் சு வானுபவாதீதப் பிர்மோகமென்பதாமென்க. இதற்குதாரணம்,

ஞானவாசிட்டம்.

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யலவன்றி
யியல்பொன் றின்றிப்
பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றிறை
புரண மாகி
யுருவன்றி யருவன்றி யுளதன்றி யுண்டில்லை
யென்று மொன்முய்
வருகின்ற திரிபுடியி னடுத்தோன்று மறவாது
மதித்துக் கொள்வாய்.

எனக்கூறியவாற்முற்காண்க. ஷை சொருபசமாதிக்கணு ள்ள திரிபுடியானுபவம் அறிவெனப்படுமா ? அன்றி ஆனந்தமெ னப்படுமா ? ஆனந்தமெனப்படுமெனின், திரிபுடிரகிதம் யாதெ

னப்படும்? அஃது அறிவுமயமென்பதாக்கும்! ஆகவே, அந்தர கிதம் சகலாவத்தையெனப்படவேண்டுமே! ஷ அஞ்ஞான திசைக்கணுள்ள சுழுத்தியவத்தை சகலாவத்தையென்பதா யின், இத்திரிபுடிரகிதாணுபவமும் சகலாவத்தையெனப்படும். அஃது அங்ஙனமில்லையே! இஃது இங்ஙனமிருக்க அச்சுழு த்தியவத்தை திரிபுடிரகிதமாகலின், அஃது கேவலாவத்தை யெனப்பட்டது. அங்ஙனமே, இஞ்ஞானதிசைக்கண் இத்திரி புடிரகிதமானது கேவலாவத்தையெனப்படாது சகலாவத்தை யெனப்படுமோ? அன்றியும், திரிபுடிசகிதாணுபவம் சகலமென் பதால் இச்சுத்த சகலமே துரியாவத்தையெனவும், இத்திரிபுடி ரகிதாணுபவம் கேவலமென்பதால் இச்சுத்தகேவலமே துரியா தீதாவத்தையெனவுமாமென்க. துரியாவத்தை அறிவுவிளக்க மும், துரியாதீதாவத்தை ஆனந்தோதயமுமாமென்க.

அன்றியும், சங்கற்பமென்பது மூன்றுவகையின. அவை- மனவிகற்பசங்கற்பமெனவும் நிர்விகற்பசங்கறபமெனவும் சவவி கற்பசங்கற்பமெனவுமாம் மனவிகற்பசங்கற்பமென்பது-அஞ் ஞானதிசைக்கண்ஷ பாகியத்திரிபுடிமுதல் மூவிதத்திரிபுடிக ளும், நிர்விகற்பசங்கற்பமென்பது-ஞானதிசைக்கண் தன்னைச் சொப்பிரகாசவடிவமெனக் கண்டுகண்டாணுபவிக்கும் ஷ திரி புடிசகிதாணுபவமும், சவவிகற்பசங்கற்பமென்பது-தன்னை ஆன ந்தவடிவமெனக் கணடுகண்டின்புறும் திரிபுடிரகிதாணுபவமு மாம். அறிவுவடிவாய்விளங்கும் நிர்விகற்பமும் ஆனந்தவடிவாய் நிற்கும் சவவிகற்பமும் சங்கற்பமெனப்படுமோவெனின், தா னென்பது சுசாதிமுதலிய மூன்றுமயக்கமுமின்றி, அறிவேவடி வாய்விளங்கினும் அவவிளக்கம் ஓரூரான்முகலின், (அதாவது சொரூபசமாதிமட்டுமென்பது) அவ்வோர்ஞான்றும் மூடவிரு த்தி கோரவிருத்தியெனப்படாது சாந்தவிருத்தியாயினும் அது விவேகவிருத்தியெனப்படுதலினும், தானென்பது ஷ சுசாதி முதலிய மூன்றுள் சுகதபேதகற்பனை மயக்கங்களுக்காதாரம் போலிருக்குமின்பமே வடிவாய்நிற்கினும் அவ்வின்பநிலை ஓர்ஞா ன்முகலின். (அதாவது சகசசமாதிமட்டுமென்பது) அவ்வோர் ஞான்றும் மூடவிருத்தி கோரவிருத்தியிறந்த சாந்தவிருத்தியா

யினும் அது அகண்டாகாரவிருத்தியெனப்படுதலினாலும், சங்கற்பமென்பதற்கையமின்றென்க. ஷை மனவிருத்தியின் சேட்டையும் அச்சேட்டையினமையுமாகிய அசுதத சகல கேவலாவத்தையிலேயே ஷை அறிவானந்தம் பிரிவற்றிருக்கின்றதாயின், ஷை வியாபகவிளக்க வுணர்வாகிய சுதத்திரிபுடியென்னும் விவேகவிருததியே சுத்தசகலமும்-இத்திரிபுடியாகிய விவேகவிருததியின் அயர்வே சுத்தகேவலமுமாகலின், இச்சகலகேவலதத்திலேயா அவ்வறிவானந்தம் பிரிவுற்றிருக்கின்றது? அக்கினியினது உட்டினமும பிரகாசமும பிரிவுற்றிருகினறதா? இன்றனேறு? அவவபேதமானது விளக்கினகண் ஒளிதிகுதியாயும கடடையின்கண் உட்டினம மிகுதியாயுமிருக்கினும, அவவிளகினகன உட்டினமும கட்டையினகண் ஒளியுமின்றே? இருகினும, அவவவறறில் அததுவும குன்றியிருகினறது. அதுபோல, தானேதானுகிய அறிவானந்த ஒருமை ஷை சுத்தாசுதத சகலாவதனைதகளில் அறிவுமிகுந்திருக்கினும, ஆனகதமினறே? இனறென்ன, அவவிரண்டினும அறிவு ஆனகதானுபவமினறியினு, ஆனந்தாகாரமாகவேனும இருக்கினறதன்றே? அஙனமிருதல ஆனந்தம் குன்றினதுபோலும். ஷை சுத்தாசுத்த கேவலாவதனைதகளில் ஆனந்தம் மிகுந்திருக்கினும் அறிவின்றே? இனறென்ன, அவ்விரண்டினும ஆனந்தம் பிரவிதத்தியானுபவமின்றுபினும, நிவிர்தத்தியாகவேனுமிருக்கின்றதன்றே? அஙனமிருதல அறிவுகுன்றினதுபோலுமாமென்க.

இவற்றால் அறிவானந்தம பிரிவற்றதாயிற்று. ஆகினறதால், ஓவவொருபோதகமும் இருவகைச்சமாதிகளிலும் பலகற்பமும பழகிப்பழகி இவ்வறிவானந்த ஒருமையானுபவம், அதாவது-தானனந்தானுபவம் எய்தவேண்டுமன்றே? இஙனமெய்தியிருக்கவே தானறிவானந்தமாயிற்று. இத்தானனபதையன்றி விடயானந்தம் வேறுகவிருக்குமாயின் ஷை அறிவானந்தமும் வேறுகவிருக்கலாம். இருக்கின்றதேயெனின், ஓவவோர்விடயமும் சோதனையில் தானுக முடியாதிருக்கட்டும். முடிகின்றதால், அவவறிவானந்தமும் தானென்பதையன்றி இன்றென்பதாயிற்று. ஆகலின்,

திருக்கத்திரிசியவிவேசும்.

தானறிவா ணந்தமதாற் முன்விடயா னந்தமதாந்
தானவத்தை யாதியெனல் சாற்றவோ—யானிதனை
யொவவேவார் விடயத்து மொவவேவான்முக் காட்டிடுவன்
செவவிதாக் காண்பவர்க்குச் சென்று என்றருளியிருக்
கின்றதைக்காண்க. அன்றியும் இவவறிவானந்த ஒருமையினை,

தத்துவராயரீபாடுதுறை.

சாதி கழிந்ததென றூதேடா காளஞ
சஙகை தவிர்ந்தசென் றூதேடா காளஞ்
சோதி சுகமேயென றூதேடா காளஞ [றும்
சொல்லவிவாண் ணுதலென்றூதேடா காளம். என்
அதுவேசா ணிதுவென்முன. முரிய னருளசெய்ய
விதுவது வாகுமென் றுந்தீபற
விலக்கணைப் புகுந்தென் றுந்தீபற. எனறும கூ

றியவாறறிந்துகாண்க.

ஒவவேவார் போதமும எத்தகையதாகிய பக்குவமுற்றிருக்க வேண்டியது? பின்ஞான்று எதனிறத்தாபாற்சென்று தஞ்சமென்றடையவேண்டியது? அதன பின்ஞான்று அதனிறத்தாபாற் சென்றுஎவவாறுழைதது எவவாறுதெளிந்திருக்கினறதெனின், அகத்தும் புறத்தும் காணப்படுவனவாகிய,

முதலாவது

* சர்வமும் தமக்கெனச் சதறும பொருளின்றிய ஆரோப மெனக்கண்டு இவற்றின்மீது முற்றும விரக்தியுற்று,

உத்தமவாதநூல்.

அல்லவற்றை நசனெனலி லற்பரினு மென்சிறக்தோ
மல்லவற்றைக் கோனெனினு மங்ஙனமே—சொல்லளவா
வாதிக்கக் கற்றுணர்ந்தீர் வாயடங்கிக் கேட்டுய்மின்
போதிக்கத் தக்கவர்பாற் புக்கு. என்றும,
தன்னைத்தான் காணிற் றலைவன் மறலைவல்ல
தன்னுருவ மல்லவெலாந் தானன்று—தனக்கு

யறியாத் தகையதனு லாய்திறமுன் வல்லீ
றெறியண்மி னென்செசால்லி யீங்கு. என்றும்,
அருளிய இவ்வாக்கியங்களுமன்றி இவைபோன்ற அரிய வாக்கியங்களையும் நன்குன்னிவெ நானென்னும் அப்போதமானது தன்னை எது நான் எது நானெனைப் பலகற்பமும் தேடியும் காணேனென்னுமாராமையும் அதி தீவிரதர மூற்றிருத்தலும்,

இரண்டாவது

குறள்.

இழுக்க லுடையுழி யூன்றுகோ லற்றே
யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

எனக்கூறிய இவ்வரியவாக்கியத்திற் குறிக்கப்பட்ட அகம் புறமென்பதிறந்து தானேதானுகிய ஞானசற்குருவின்பாலடைந்திருத்தலும்.

மூன்றுவது

தாயுமானவர்.

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் கேடிலா மெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறு வற்பவநோய் மாறுமோ—நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றுதான்
பொய்யாம் பிறப்பிறப்புப் போம்.

என்றருளிய இவ்வாக்கியமுமன்றி இதுபோன்ற வாக்கியங்களையும் கன்குன்னிச் சிரவணம் மனனம் நிதித்தியாசனமட்டில் நில்லாது, மேலே பலகற்பம் சமாதிகூடி ஈற்றில் வெ அறிவானந்த ஒருமையாகிய சாட்சாத்காரமாதலாமென்க.

அன்றியும், இப்பரிபாகிகட்கு அப்பரமாசிரியர்கள் நேரிதலையும் அங்ஙனம் நேரிட்ட பின்னான்று அவர்கள் இவர்களைப் பாதுகாத்தலையும் அங்ஙனம் பாதுகாத்தலுக்கு இவர்கள் ஒத்திருத்தலையும் நிருட்டாந்த பூர்வகமாக உணர்த்துதல். இவ்வதி தீவிரதரபரிபாகிகள், கப்பலேச்செலுத்தும் மாலுமிகள் தமக்குக் கிஞ்சித்தும் எல்லை காணுது அவ்வகண்ட சமுத்திரத்தினிடையில் நிலைதப்பித் திசைதிசைத்து அலையும் ஞான்று அவர்களுக்குத் தெய்வகதியாக ஓர் தீவு கண்கூடாஞற்போல்,

இவாகட்குப் பொருளல்லாதவை பொருள்களாக ஆரோபிதமாய்த்தோற்றினும், அவற்றினுக்கும் தற்போதமெட்டாமைக்கும் கிஞ்சித்தும் சகியாமல் திகைத்து அலையும் ஞானமே அவவாசிரியாகள் நேரிட்டு,

கைவல்லியநவநீதம்.

வாராபென் மகனே தன்னை மறந்தவன் பிறந்திறந்து
தீராத சுழல்காற் றுற்ற செத்தைபோற் சுற்றிச் சுற்றிப்
போராத கால நேமிப் பிரமையிற் றிரிவன் போத
மாராயுந் தன்னைத் தானென றறியுமவ்வளவுந் தானே.

என்றும்,

வேதாந்த லக்கணம்.

பூர்வசித் தாந்த வடுககு நெறியால்
வலித்திழுத துப்போய் மாறு வாழங்
தெரிக்கவல் லவனுற் றோர்தன் ஞானம. என்றும்,

அருளியிருகின்றபடி அவவாசிரியாகள் தாம் மாச்சால நியாயம்போல, அதாவது பூனைகள் தாம் செல்லுமிடமெல்லாம் தமது குட்டிகளைக் கவவிக்கொணடுபோய் வைதது வைத்துப் பாதுகாத்து அவற்றை வளர்த்து விடுவதுபோல், இவவாசிரியர்கள் தம்மைவந்தடைத்த பரிபாகிகளைத் தாம் முன்னூன்று அகழுகநெறிக்கண் வாச்சியார்த்த லட்சியார்த்தமாகத் தெளிந்த ஆங்காங்கும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் வைத்துவைத்துத் தானே தாளுக்குவிக்க, அங்ஙனமே இப்பரிபாகிகள் மர்க்கட நியாயம்போல், அதாவது குரங்கின் குட்டிக்குழாங்கள் தத்தம் தாய் செல்லுமிடங்கடோறும் அத்தாயைக் கணமும் விடாது சென்றுசென்று வளர்ந்து நிகழுவதுபோல், ஆசிரியர்களது திருநோக்கின்படியே இப்பரிபாகிகளும் அகழுகநெறிக்கண் கூடவேசென்றுசென்றுஷை வாச்சியாாத்த லட்சியார்த்தமாகத் தெளிந்து தானேதாளுக இருத்தலுமாமென்க.

இஃது இங்ஙனமிருக்க, மூன்னூன்று ஞான சற்குருவென இரண்டாகக்கூறியது எற்றுக்கெனின், ஞானுணுபவமெனவும், தாளுணுபவமெனவுமிரண்டாக விருக்கின்றதனுலென்க.

இவ்விரண்டனுடைபவத்துக்குமியைந்தவர் ஒருவராயிருக்கினும், இவ்வொருவரையே ஞானகுருவெனவும் சற்குருவெனவும் இரண்டாகப்பிரித்துக் கூறியிருக்கின்றது. ஞானகுருவெனப்பிரித்தியாதுக்கெனின், ஞானமென்பது இருவகையின. அவை —போலிஞானமெனவும் உண்மைஞானமெனவுமாம். அவ்விரணடுள் போலிஞானமென்பது இஃதெனதுதெரியாத தம்மைத்தாம் ஞானிகளென நடிப்பது-அவ்வாறு நடிப்பவர்கள் விடயத்தப்பிரத்தியட்சதிறகினையாத சரியை கிரியை யோகம் எனனும இவ்மூன்றின்மாதிரம் நன்கழுந்தி முறைபிறழாதொழுகி, இமமட்டிலே தமைமத்தீர்ந்த ஞானிகளாகமதித்து நாமரூபங்களாகுரைத்தற்கிணங்காது, அவற்றை விணைமுதலாக மயங்கியசரித்திரகுகளையன்றி முழிவென்பது வேறையினறெனதுணிபுற்று, மேல் நிகழும ஞானமான்றுண்டென்பவரைத் துழிந்துக்கொண்டிருப்பவரும, இசசரியையாதிகளில் நன்கழுந்தினவர்போல் தம்மைக்காட்டிகொண்டு வேடதாரியும மயக்குபவருமாமென்க. அங்ஙனம்கூறியது இவர்களைநிக்கரகித்தற்கேனும், அவ்வகையானஞானகுருவினது ஞாருணுபவமென்பதியாதெனின்,

ஞானதருவினிலக்கணம்.

முன்னர் அனைத்தும் சதுர்ஞான்றும் தமக்கெனச் சற்றும் இருப்பென்பதின்றிய மித்தையெனத்தேர்ந்திருக்கினும், மீண்டுமீண்டும் அவைகள் தோற்றிக்கொண்டேதானிருக்கும. ஆயினும், அவ்வதுதோற்றங்கள் முன்ஞான்றுபோலின்றிக் கயிற்றரவுமுதலியனபோல் தோற்றமாகவின், கண்ணாற்கட்டியையூட்டிச் செய்யப்பட்ட பணியாரங்கள் இனிப்புமயமாவதுபோல்,

மெ தோற்றல்மாத்திரமாகிய சீவேசுரசகத்துக்கள் ஓவவொன்றினும் சமாதிக்கண் விளங்கிய தனது ஞானப்பிரகாசத்தைக்கொடுத்துக்கொடுத்துத் திருட்டியழுந்துந்தோறும், அத்தோற்றங்கள் ஓவவொன்றும் கரைந்து கரைந்து பின்ஞான்று அனைத்தும்மை தனது ஞானப்பிரகாசுமாகத தோன்றுமன்றே ? அங்ஙனதிலங்கும் சுயம்பிரகாசத்தையன்றி அன்னியமாக அணுத்துவமெனு முண்டெனப்படுமோ ? இல்லாவுழி, எது அகமெனபதற்குப் பொருள்படும ? வேறின்றாகலின், அச்சுயம்பிரகாசதனையே இது ந ன் இது நானெனப் பலகற்பழும் கணகணமெனபாகாரமாய்ப் பழகிகொண்டிருக்கவேண்டிவருமன்றே ? இங்ஙனம் பழகுவது ஞானுட்டானமாகலின், இதஞானுட்டானிகளெதான் மெ ஞானகுருவென்றுரைததிருக்கின்றதெனக.

இங்ஙனம விடாது அப்பியாசிக்குமனுபவம் ஞானமாயினும், இம்மை ஜந்துவித அனுபவமாயிருக்கினறன. அவை (க)வது- தனக்கெனப் பொருளின்றித் தோற்றல்மாத்திரமாக நிகழும சீவேசுரகற்பனைகள் சின்மாத்திரமாகக் கரையப்பட்டுகெகொண்டிருக்கினும் இவை அநாதிமயகமாகலின், மெ ஞானுட்டானம் நன்கு கிலக்குங்காறும் இடையிடையே கரைந்து கரைநது தோற்றுவது இயல்பாகுமன்றே ? இயல்பாயினும எது இங்ஙனம் தோறறுவது ? தற்பிரகாசத்தையனறியுண்டெனப்படுமோ ? படாமையால், இவையனைத்திற்கும் உபாதானகாரணம் யாதெனப்படும் ? ஞானுகவின் தானே மூதறகாரணமாயும,(உ)-வது அவவாறுயினும், இத்தோற்றங்கள் தானெனப்படுமோ ? படாததால் இவற்றிற்குத் தான் விலட்சணமாயும், (ஊ)-வது இத்தோற்றங்கள் மாறிக்கொண்டேயிருப்பது எதன்பாலெனப்படும் ? தனபாலெனப்படுமன்றே ? ஆகவின் தான் வியாபகமாயும், (எ)-வது இத்தோற்றங்கள் காணப்படுவது எதற்கு ? தனக்காகவின் தான் சாட்சியாயும், (ஏ) வது இத்தோற்றஙகள் விளங்குவது யாதினாலெனப்படுமெ ? தன்னாலாகவின் தான் விளக்கவடிவாயும் ஆகின்றன. எனவே, தானென்பது சர்வோபாதானமெனவும் சர்வவிலட்சணமெனவும் சர்வாதார

மெனவும் சர்வசாட்சியெனவும் சர்வப்பிரகாசமெனவும் ஆயிற்று. ஆகவே, இச்சீவேசுரசகத்தினைத்தும் தனது சாயைகளாகவின், சர்வமும் நானெனவும், இச்சாயைகளுக்கு ஆனி விருத்தி எத்துணை மீக்குறினும் கிஞ்சித்தும் தனக்கின்றுகவின் சர்வாதீதமெனவும்,இச்சாயைகளுக்குத் தான் இடமாயிருத்தலின் சர்வாதாரமெனவும், இவற்றைச் சர்வக்ருத்துவமாக நின்றுணர்தலின் சர்வசாட்சியெனவும, இவையனைத்தையும் விளக்கிக்கொண்டிருத்தலின் சாவப்பிரகாசமெனவுமாயிருத்தலே, மேலுமுக்கியாஜ்ஜியமாமென்க.

அங்ஙனமாயின், ஞானகுருவென்னுது சற்குருவெனப்பிரித்ததியாதுக்கெனின்,

இரண்டுபோலிஞானம்.

சிலர் அஞ்ஞானமென்பது முழுதும் நசித்தற்கியைந்த அபரஞானமெனவும் பரஞானமெனவும் திரஞானமெனவும மூன்றுண்டெனக்கூறி, அவற்றுள் திரஞானத்தைக் கேட்டுமறியாமலும்,மேலும் பரஞானனுபவமின்றியும், அப்பரஞானனுபவத்திற்கு எதிர்மறையான ஓர்விதஞானனுபவத்தையெய்தி (அதாவது கிஞ்சித்தும் அஞ்ஞானமென்பது நசிப்புறுது நீங்கியதுபோலிருக்கும் ஞானம்) இந்த ஞானத்தினால், மோட்சானுபவிகளைப்போல், (அதாவது ஞானஞ்ஞானரகித நிரதிசயானந்தானுபவிகள்போலிருந்து) அடுத்தவரது அஞ்ஞானகினாயகற்றற்கு இவவஞ்ஞானநிகளகலாத வேதபாகிய அந்த ஞானனுபவத்தாலும், அவவனுபவத்திற்கியைந்த வேதபாகிய சுருதிகளாலும், (அச்சுருதிகளாவது சதுர்த்தசவித்தைகளாகிய சத்பிரமாணங்களுக்குமினங்காதனைகள்) அஞ்ஞானநிகளை மறையச்செய்பவர்களும், இங்ஙனமாகிய ஞானனுபவ ஆதாவு சற்றுமின்றி வேதபாகியமான ஷை சுருதிகள் மாத்திரத்தாற் பிறரைமயக்கிவைத்துக்கொண்டிருப்பவர்களுமாகிய இவ்விருபட்சத்தாரும் தீர்ந்தாஜ்ஜபவிகளன்றெனக்கனைதற்கு ஷை சற்குருவெனக்கூறினதேயன்றி வேறன்றென்க.

அஞ்ஞானமென்பது சற்றும் நசிப்புறுது அகன்றதுபோலிருக்கும் ஞானனுபவமென்பதியாதெனின்,

ஒழிவிலொடுக்கம்.

காணு மறிவுங் காட்டறிவு காமவற்றைக்
காணக் கழலுங் கழற்றியிலே—ரணி
கமைத்திருமபிப் பாராதே கான்றுனென் ணேதே
யமிழ்த்துகர கம்போனிற பாய். எனறும,

வதுவைச் சடங்கதனை மைதுனமாக் கொண்ட
புதுமைச் சிவானநதம் போதும—பதையா
விளகுகொளியி லெண்ணெணைய வியாபியா ணற்போற்
கொளக்கொடுதல சதுரியமாக் கொள. எனறும

கூறியிருகக்னறது.

ததுவங்கள ஒவிவானறையும ஆதமாவானது ஞானனறு ஞானனறென நியதிகளாதுகளாதது 'சென்று தனிப்பட்டிருக்கும முடிவில, எஞ்ஞான்றும அறிவுகதிரியாய நின்றிலஙகும திருவருளானது வெளிப்பட்டு, முனனருனறு தனிப்பட்டிருந்த ஆதபாணவ அயதனைத இழுகும காநதமடோல இழுதது, தனகாதார குணியாகிய சிவவியாபகததில கடலின்கண கடமானது அமிழநதுவிடுவதுபோல் அமிழசசெய்து, பினனர் விளக்கொளியில எணணெயைபானது வியாபிதது அவவிளக்கொளிக்குத தான உணவாய்விடுவதுபோல, ஷை சிவததிலழுந்திய இவவாதமா அசிவததிறகு உணவாகுமாறு செய்விகக்ன்றது ஷை திருவருளனைக் கூறுகின்றதன்றே? இவவிருகவிகளும் சித்தாநதபட்சம (க)—வது ஷை முதற்கவியில் சலவியாபகத்துளொடுஙகிய கூடப்பொருளானது அச்சலத்துகுகதான வேறுபொருளாயிருகக்ன்றதுபோல், சிவததுளொடுஙகிய சீவப்பொருளானது அச்சிவததுக்குதான் வேறு பொருளாயிருக்கினறது. இதனால், முதறியென்பது இரண்டறக்கலநத லென்பதெஙஙக? இன்றுகலின, அதுவிதமெனபது விருதமாகின்றதே! சிவமும் ஆன்மாவும் பிரிவறறிருக்கும் ஐக்காணுபவமே ஒன்றெனவும் இரண்டெனவும்படாத அத்துவிதமுதறியென்பதனின், சிவமுமான்மாவும் அறற இரண்டாகலின், முத்தியில் ஒன்றல்லவென்பதுஉண்மையே! அதனறுஇரண்டுமல்லவென

பது எங்ஙனம்கூடும்? பிரிவற்றிருத்தலே இரண்டென்பதல்ல வெனின், கதிரொளியில் விளக்கொளி இரண்டுபடாதிருக்கு மாயின், சிவவொளியில் சீவனுகிற சிற்ஜ்ஞளி இரண்டுபடாதிரு க்கும். கதிரொளிமிகுதியில் விளக்கொளி தோன்றுதிருகில் அவ்விளக்கொளி வேறன்றெனப்படுமோ? இதுபோல, சிவப் பிரகாசத்தில் சீவசிற்ஜ்ஞளியானது தோன்றுதாயின், சீவனை வேறனெனப்படுமோ? சிவமும ஆனமாவும அனாதி இரண் டாகவின் அவ்விரண்டுமை கலந்தருானறும கலக்காதானறும இரண்டென்பதறகு முரணனனவே? இனறுகலின, அதுவி தமன்பது அடாமிதன்பதாயிற்றென க.

ஷை இரண்டாவது கவியில் விளக்கொளியில வியாபித்த ணைணையானது அவ்விளக்கொளிகளுத தான் உணவாகியபின னர், எண்ணெயன்பது அனுவனுப் புகைவடிவாயெழுசசிபு ற்றுச் சூனியமாகப் போகுமனறே? அதுபோல், சிவததிலொ டுஙகிய ஆனமாவானது அசசிவதத்தில் வியாபிதது பினனா அதறகுத தான் உணவாகிய ஞான்று, ஆன்மாவென்பது உனை டெனப்படுமோ? படாதாகையால, இவ்வானமா அனிதியவி லக்கண மேற்பதுமன்றி அனாதிதியமெனக கூறியிருப்பதும பொய்ப்பட்டுப்போகின்றதன்க. அன்றியும, சிவதோடு ஏக மாதற்கிணையந்த ஆனமப்பொருளானது தான் அனாதியாயுள்ள பாசத்தை நோக்குங்கால் சததெனவும, பதியை நோக்குங்கால அசத்தெனவுமாகின்றது. இவ்வானமா பாசநோக்கிற் சததா யிருக்குங்காறும் அசத்தெனப்படாமலும், பதிநோகுகில் அசத் தாயிருக்குங்காறும சத்தெனப்படாமலு மாகினறதாயின, இத ற்கு இவ்விரண்டுள் எதுவாயிருக்குமிருப்பு மாறுத நிலையெனப் படும்? பதியின்கண் அசததாயிருக்குமிருப்பே நிலையெனப்படு மெனின், முன்ஞான்று பாசத்துள் சத்தாயிருந்த இருப்பு நிலை யாயிற்றே? பின்ஞான்று பதியுள் அசத்தாயிருக்கு மிருப்பு நிலை யெனப்பட? அனாதியாயுள்ள பாசவசமே நிலையாவதி, இடை ஞான்று வாய்க்கும் அருள்வசமோ நிலைத்திருக்கும்? அன்றியு ம, ஆன்மா சதசததுப்பொருளாயின், இவ்விரண்டு எதிர்மறை நிலைமையும் எங்ஙனம் அபேதமாயிருக்கும்? சத்துள்ள ஞான்று

அசத்தும் அசத்துள்ள ஞான்று சத்துமின்றி அன்னியோன்னி யாபாவமாகின்றன. ஆகவே, ஆன்மாவென்பதற்குப் பொருளெ ஙகே? ஓர்பொருள சததாயும் அசததாயுமிருப்பதுண்டா? இ ராதே! ஓர்முதல் ஓரவசரத்தில் சத்தைப்போலும் மற்றோர் அவசரததில் அசத்தைப்போலு மிருப்பதுதான் முறையெனப் படும. எஙஙனமெனின, அனுபவத்தை நோகசக்சத்தாயும் ஆராய்ச்சியைநோக்க அசததாயுமிருப்பது. அஙஙனமிருப்பது அநிர்வசனீயமென்பரறிஞர. அஃது யாதெனின், கயிற்றரவு கானல்நீர கனைக்காட்சிபோன்ற, அகத்தும் புறத்தும் விடாது காணப்பட்டுகொண்டிருக்கும் நாமரூபங்களாமென்க.

அவற்றுள், ஒன்றை யூகிக்குதம. ஆடையானது உடுத் தல் முதலிய அனுபவதனை நோக்குழி உளதாயும, அதனையா ராய்ந்து நூறபொருளை நோக்குழி இலதாயும முடிகினறது. இங்ஙனமே சாவமுற ஆகின்றன. ஆன்மாவென்பது இவற றைபோலாயின், அநிரவசனீயமாகும்ம! அன்றியும், ஆன்மா சதசத்துபவபொருளாயின், சத்தும் அசத்தும் சேர்ந்திருக்கும் சோகனையாம் அகசேர்க்கை விகாரமெனப்படும். அவவிகா ரம் மூன்றனகூட்டவிகாரமும திரிபிணைக விகாரமுமன்று, பல வினீட்ட விகாரமாகின்றது. ஆகவே, அது தோற்றல்மாத்தி ரமும சொல்மாத்திரமுமா? அல்லவே! எனினின், ஓர் முத லன்றுகலினெனக. இங்ஙனமிருக்க, மூன்ஞான்று திருவரு ளானது ததுவஙகளையெல்லாம எது எதென அறிவித்தவாறு இவவான்மா அததத்துவஙகளுள் ஒவவொன்றையும் தனதுருவ மன்றெனச்செவலுழி, இஙகே அன்றெனபதற்கு எதிரமறை யென்பது எது வெனப்படும? ஆம் எனபதன்றே? அவவாமெ ன்பதற்கியைந்திருப்பதியாது? மேலிருந்து இவவான்மாவை இழுத்துச்சிவத்தோடு கலக்கச்செய்யும் திருவருட் பிரகாசமெ னின், ஷை தத்துவங்களைக் களைந்து செல்வது எது? ஆன்மா வன்றே? அவவான்மா நானல்ல நானலல வென்றன்றேசெல் வது? நான் அல்லவெனச்செல்லும் ஈற்றில் நான் ஆமெனப்ப தெற்கியையவேண்டுமன்றே? இத்தத்துவங்களை கானல்ல

நானல்லவென்று எகாது திருவருளல்ல திருவருளலலவென்று எகியிருக்கின் ஈற்றில நாமை நாணுமெனபதற்கியையாது திருவருள் ஆம திருவருள் ஆம எனபதற்கியையுமா. அங்ஙனமின்றி, இவறறை நானலல நானலல வெனறெகுவகால, ஈற்றில நாணுமை நாணுமெனப பொருளபடுதறகு முரணனனே?

ஆராய்ச்சியில ததது வகங்கள் நானல்லவென்பதனை அகத்தில விளகிய அசசிற பிரகாசம நானெனபதாகின்றதே! அனறியும், வெ ததது வகளகுமாகளை ரீ அன்று ரீ அனறெனச சொனனாலன்றே ஈறறில ரீ ஆட ரீ ஆமெனபதறகு அது திருவருள இலையும அங்ஙனமிலலையே! கடது வகளகுமாகளை ரானென்று நானனறென நியதிகளவகியாதககு? நானெனபதறகு உளளீடாயிருக்கும் திருவருளை ஆமமாகனணுணர்தறபகனின, ரானெனபதலலாகனக நானா அனறெனகளைந்துபினி ஈறறில நானெனபதற்கு எப்பொருள் இலடசியமாயிறறு? வெறும சொல்மாத்திரமாயிருக்கும பொருளாயாகினறதனறே? சொலமாத்திரப்பொருளன்றெனின், கற்பனைகளாகிய கயிற்றரவு கானலநீர முதலியவைகள் அனாதியாக இருகக வேணடுமாதலின, ஷை திருவருளப்போல நானெனபது இருபபாயிருக்கின்றமையால ஏன வேதானறுமறபோகும? எனகுகானவேதானறுதுழி, அயலாகிய திருவருளிலட்சியததை ஏற்கவேணடுவதென்ன? எனனை நான கணடனறே அங்ஙனம் கண்டு என்னைக்கொண்டு யான் மேலேயிருகினறதைக்காணவேணடும்? முனனொன்று என்னை நான் காணுது மேலேயிருக்கின்றதைக்காணவேண்டுமென்பது மிக்க அறியாமையெனறலென்ன? மேலேயிருக்கும் அயல் இலட்சியம் வேணடுவதினறென்கூறின், இதுகாறும் அயலாகிய நாமரூப இலட்சியத்தை ஏன ஏற்கவேணடுவதனின், அறியாமையிறல் அங்ஙனம ஏற்றலும யிறலன்றே இருந்தொன்று விவேகத்தால் நானன்றெனக் கனைந்து செல்லவேண்டுவதாயிற்று.

ஆகவே, பின்னொன்று அயலை நானெனமயங்கிய நானென்பதியார? கானென்பதியார? எனப்பன்னானகும் பழகிப்

பழகி இலட்சியப்படக் கண்டிணரவேண்டுமென்றே? அங்ஙனம் நானென்பதைக் கண்டுதெளியாது, ஒன்றை நானன்றெனக்கழுந்து மற்றொன்றை நீ ஆமெனக்காண்கிறதற்கா? அல்லவே! நானன்று நானன்றென அவ்வப் பாவத்தைவிட்டுச் செல்வது எத்துணைக்கட்டமெனப்படும்? இத்துணைக்கட்டமுற்றுச்சென்றதனால் ஈற்றில் தன்னை விட்டுவிட்டு அருளென்றும் பரையென்றும் ஆனந்தமென்றும் அதீதமென்றும் மோசமேபோய் விடலாமோ? இம்மோசம் ஒருவன் குளிக்கப்போய்ச் சேற்றைப் பூசிக்கொண்டதுபோலன்றே இருக்கின்றது? தன்னுற்கலையப்படுமத தத்துவக்குழாங்கள் தன்னையன்றி இன்றனத்தெளிந்துசெல்லின, ஈறறில தன்னுற் பற்றப்படுமம அருளென்பது தன்னையன்றியுண்டெனப்படுமோ? முன்னான்று தத்துவக்குழாங்களையும் தன்னையும உண்டென ஏமாந்துவிட்டதனலன்றே, பின்னானறு ஈற்றில விளங்கிய தன்னை அயலென நன்கு ஏமாந்து மோசமேபோய்விட நோந்தது? தன்னை உழைப்பின்றிய மூடதிசைக்கண்ணும அவவுழைப்பு முதிர்ந்த விவேகதிசைக்கணணும் ஏமாந்துவிட்ட கொடுமையினலன்றே இனனும் நன்கு ஏமாறது மோசமேபோய் விடுதறகுக்காரணமாகத் தன்னை வாச்சியாதத்த இலட்சியாததமாய் விளகிவைத்தற்கு மிக்க ஆப்தமாயிருக்கின்ற அருதியாகிய வேதமாதானவ, விசாரியென்றும அவிசாரியெனறும மயக்கியென்றும் மோகியென்றும் பிரேதமென்றும் பசுவென்றும் வறுமையென்றும் இவவாறே அனேகமாக வைதுகொண்டுவருகிறதற்கிடனுமிற்று. அன்றியும், தன்னுல் தானன்றெனக் கழையப்படும் அபலனைத்தையும்,

சொறபசாரம்.

நாமா யிருந்தோழு நாமேநா மல்லவாப்
போமாறு போகும் பொருளுநாம்—யாமத்துத்
தானே யுறங்கிச் சகத்திருவாய்த் தோற்றிவிழித்
தானே யவன்போலத் தான்.

என்றருளியபடி காரணகாரியமுதலிய அபேதவாகம் ஐந்தாலும் ஆராய்வுழிக் காரியப்பொருளாய் முடிகின்றதன்றே?

மூடியவே, இக்காரியங்களுக்கு உபாதானகாரணம் யாதாய்மூடி கின்றது ? ஆராய்ந்து நின்ற நானென்பதன்றே ! அங்ஙனமா யின், ஆராயப்பட்ட அனைத்தும் எதனது காரியமாகின்றன ? ஆராய்ந்து நின்ற தனது காரியங்களன்றே ? தனது காரியங் கள் தன்னைத்தவிர உண்டா ? இன்றெனின், தான்மாதகிரமன் றே இருப்பாயிருக்கின்றது? இருக்கவே, வெ ஆராய்ச்சிமூடிவி ல், பூதவிருளைக்கெடுதலெழுகின்ற அருணனுதயம்போல், இவ வானவாதி அஞ்ஞானவிருளைக் கெடுதலெழும் ஒப்பற்ற சொப் பிரகாசம் யாதெனப்படும் ? தற்பிரகாசமெனப்படுமனறே ? அ தன்றெடு எழுகின்ற ஆனந்தம என்ன ஆனந்தமெனப்படுமே ? தானனந்தமெனப்படுமன்றே ? ஆகு நானென்றிலங்கும் போதமானது என்னபோதமெனப்படும் ? தற்போதமெனப்படு மன்றே ? ஆங்கு இதராகாரமென்பது கிஞ்சித்துமினறியிருக் கின்றமையின் (அதாவது விடயாகாரமெனப்படுவது) அ°து எ ன்ன ஆகாரமெனப்படும? ததாகாரமெனப்படுமென்°றே? (அதா வது தத்பாவமெனப்படுவது) இத்ததாகாரம் ஞானுபவமாக லின், என்ன ஞானமெனப்படும ? ததஞானமெனப்படுமன் றே ? அத்தத்ஞானத்தையன்றி அயலென்பது தோன்றுமோ ? ஒவவோர்ஞான்று தோன்றினும் பொருளுண்டா ? இனறுகலி ன், சர்வமும் என்னமயமெனப்படும் ? தன்மயமெனப் பொரு ள்படுமன்றே ? ஒன்றையொன்றுக உணர்தலும் ஒன்று ஒன்று கத்தோன்றுதலும் உள்ளதை உள்ளதாக உணாதலும உள்ள து உள்ளதாகத்தோன்றுதலுமாகிய பிரமிர்த்தி விபரீ ன்னும் இப்புடைபெயர்ச்சிகள் எதன்பாலது ? தன்பாலதாக வின், தற்செயலெனப்படுமன்றே ? இங்ஙனம் யாவும் தானு யிருக்கின்றதால் வெ தற்காரியமெனவும், தற்பிரகாசமெனவும், தானனந்தமெனவும், தற்போதமெனவும், ததாகாரமெனவும், தத்ஞானமெனவும், தன்மயமெனவும், தற்செயலெனவுமாகிய இங்கிலேகள் விளங்க, வெ வேதமாதா உணர்த்தியிருக்கின்றது. இங்ஙனமிருக்குமிலக்கணங்கள் தன்னுடையதென்றுணர்த் தத்தெனிதற்கியையாததால், பதின்மர்கணைதக்கிணங்க முழுதும் தன்னேவிட்டுவிட்டுத் தற்காரியத்தை மாயாகாரியமெனவும்,

தற்பிரகாசத்தை அருட்பிரகாசமெனவும், தாணுனந்தத்தை அ ருளானந்தமெனவும், தற்போதத்தை அருட்போதமெனவும், ததாகாரத்தை அருளாகாரமெனவும், தத்ஞானதனை அருண் ஞானமெனவும், தன்மயத்தை அருண்மயமெனவும், தற்செயலை அருட்செயலெனவும் முழுதும் முன்னிலை படர்க்கைப் பராக் காயிற்று. இத்துணைப்பராக்கும தன்னைவிட்டு ஏமாந்து விடு தற்காயிற்று. இதனல் அறிஞர்கள்,

சோதபசாரம்.

ஏதுசிவா னந்தமோ வேதுசிவா காரமோ
வேது சிவனசெயலென் றெண்ணுதே—யேதும்
பிறிவாகா வொன்றுகாப் பேதமா காத
வறிவா நிறைவே யது எனக்கூறியிருக்கின்றனர்.

இங்ஙனம் கூறிய வேதமாதானவைக் கிஞ்சித்தும் முகராது, இந்துக்களை முழுதுட அஞ்ஞானிகளென்றும் தாம் முழுதும் ஞானிகளென்றும் மயங்கிய கிறிஸ்தவாகளபோலும், இவவிந்து ககளது ஆசாரங்களுக்கு நேர் எதிர்மறையாக மயங்கியிருக்கும மகமதியாபோலும், காலதேசவஸ்து பரிச்சேதமின்றி விளங்கும அத்வைத பரமஞானிகளை மாயாவாதிகளெனவும, முத்தியிலும் அம்மானையை அனுபவித்துகொண்டிருகினற தாம் அருண் ஞானவாதிகளெனவும். இனனும் பிறவுமாகத தூடித்துவருவது என்னகொடுமையெனப்படுமை? மாயாவாதிகளென்பவர்கள,

சோருபசாரம்.

சிற்சொருபந் தானே செகசொருப மானவெலாந்
தற்சொருப சாரமாய்ச் சாற்றவே—பொற்சொருப
மச்சுருவாம் போல வதுவதுவாத் தோற்றுமொரு
சொற்சொருபந் தானே துணை. எனறும,

பூதாதி யைந்தும் பொறிபுலன்க ளெல்லாஞ்சித்
தேதாதி யந்தமவை யெல்லாஞ்சித்—தோதரிய
கற்பனையுஞ் சித்தனைத்துங் காண்பானுங் காட்சியுஞ்சித்
தற்பரமம்வே றில்லாமை யால். என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

பொருகடலிற் றிரைமுதலாப் பிறந்த வெல்லாம்
புனலாகி விளங்காமற் புழுதி யாமோ
வொருபொருளா பிரமமாத் திரமே யல்லா
லுபயமெனுங் கற்பிதப்பே ரொன்று மில்லை
யெரியிடத்திற் சூடுமாத் திரமே யல்லா
லிரண்டுணேடோ வவவகைபோ லென்று மொன்றுஞ்
சரியைகிரி யாயோக பதசதின் முற்றிச்
சாதனங்க ணிறைந்தவாக்கே சாற்றல் வேண்டும்.

எனதெளிந்தவாகள்தாரை? அல்லவே! அன்றியும், இவ்வனமதெளிந்திலவுரும் தாரைனுபவிகள் மாயாவாதிகளன் றென்று அனந்த உபநிஷத்துக்களும் கீதைகளும் புராணேதிகாசமுதலிய சதுராத்தசவித்தைகளும் கோஷ்டித்திருப்பதைப் பலரும கண்டுபிடித்து உணர்தற்கு மிக்க அரிதாயிருக்கின்றதால, அப்பலரும இழிமுடிவாகிய சித்தாந்தத்தை நுகருகிறதற்கும் சிலா ஷை பமாக்காகிய கள்ளரெறிகளிற்சென்று துடிக்காகப் பேசுகிறதை இனிப்பேசாவண்ணம் அநேகர் தமது மிகசகருணை பிரல் ஷை சதுராத்தசவித்தைகளிற் பூரித்திருக்கின்ற தாரைனுபவரசத்தை நவநீதமாகத் திரட்டி அநேக அனுபந்தமாக அரிய நூற்களை அனேகயுத்தியனுபவங்ஷளோடு விளக்கியிருக்கின்றனர். இவற்றையேனும் உணரவேண்டுமன்றே? இவ்வனமுணராது பிடிவாதமும் அபிமானமு முற்றிருக்கின, ஆரம்பத்தில் சர்வமும தற்காரியமெனப்படுமோ? படாவழி, ஏனைய தற்பிரகாசம தானைனந்த முதலிய அனுபவங்கள் எவ்வனம் வாய்க்கும்? வாய்க்காதாகலின், அறிஞர்கள் வேதபாகியமான நெறிகளனைத்தும் குறுக்குவழிகளெனப் பலரும் நன்குகருதுமாறு,

தத்துவராயர் அடங்கன்முறை.

கூழ்வார்ப்பு.

ஞானம்போலச் சிலசொல்லி
காடந்தரிய மூத்தியினுக்

தானுஞ்சிவமும் பாசமுமாஞ்
சைவப்பேய்க்கும் வாரீரே—என்றும்,

வேதாகமங்கள் சொன்னபொருண்
மெய்யேயறிவார் போன்றிருந்து
பேதாபேதஞ் சாதிக்கும்
பெரும்பேய்தனைக்கும் வாரீரே. என்றும்,

படித்துமறைகள் பொருள்படுத்திப்
பயனினைட்டிப் பாராதே
வடித்தகிளிபோல வருமாயா
வாதப்பேய்க்கும் வாரீரே. என்றும்,

சிவஞானவள்ளலார்.

ஏனுறு யுலகினைத்து மானவென் றட்பமுனி
யொன்று மொழியாற் புகன்றிருக்கக்—குனுறுத
முசுதியினு முபமுதலு முண்டென் றுரைத்தலென்
பிசதமுறுஞ் சைவரீ பேசு. என்றும்,
ஓசை யொலியெல்லா மாயைநீ யெனறறினர்ப்
பேசவிாண்டுன்டோ பேய்ச்சைவா—வாசையெல்லா
மறறவிட முத்தி நிலையோ வஃதெல்லா
முறறவிட முதநிலை யோ என்றும,

நீபுகீதைமகாவாக்கியம்.

அற்பமுமே யறியாத சிலமா மூட
ரத்துவித மேதறியார் வெறும்பொய் யான
கற்பிதமாந் துவிதமதே யுண்மை யென்று
கழறுவரம் மாமூட ருடனே யென்று
மற்பமுமே பேசுவொணு சன்னே ருக்கோ
ரணுவேனு மளிக்கவொணு தவரைக் கண்டாற்
சொற்பமுமே வணங்கவொணு தவரெந் நாளுஞ்
சுத்தமகாமூடரென்றே யுரைத்தல் வேண்டுமே.என்றும்,

இங்ஙனம் அனேகரும் நன்கு உறுதியிருக்கின்றார்
இவற்றுல் மாயாவாதமென்பது யாதெனப்படுகின்றது?

பொருளல்லாததைப் பொருளாக உணரும் அனுபவமன்றே ? அதாவது,

தூறள்.

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு. என்னும் அனுபவத்துக்கு எதிர்மறையாயிருக்கின்றது அவவனுடவம்,

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளப்படி காண்ப தறிவு. என்னும தகையது.

இங்ஙனம் கூறிய அனுபவததையன்றி மாயாவாத மென் பது வேறிருக்கின்றதா ? இலலையே ! அன்றியும்,

உத்தமவாதநூல்.

கிளவழி போகிற் கிடைக்குமுள் கள்ளர்
களைந்து பெருவழி காணி—லுளவுறுமோ
வில்லையுண் டெனனன்மி னெல்லா மவசரமே
யல்லவிது வத்துநிலை யாம்.

என்று கூறியிருப்பது யாதுக்கு ? முன்னிலைபடர்க்கை யாகிற பராக்கிற் செல்லா திருத்தற்கன்றே ? முன்னிலைபடர்க் கையாகச் செல்லவேண்டாவோவெனின், காமோபாசனைகாண் டமிருப்பது யாதுக்கு ? இதுகாறும் கூறிப்போந்த கிளமார்க் கப்போலியானுபவிகள் மீக்கூர்ந்திருக்கின்றமையால், இவர்களை க்களைதற்காக முன்னூன்று சற்குருவெனத் தானுனுபவிகளைப் பிறித்துக்கூறவந்தனென்க. அத்தானுனுபவமாவதியாதெனி ன், சர்வம் என்கிற ஆரோபிதமிருப்பதனல் நானென்கிறபோ தம் சர்வம் சர்வாதாரம் சர்வாதிட்டானம் சர்வசாட்சி என்னும் இவை முதலியவைகளாகத் தன்னையனுபவித்தின்புறுதல். அங் னமின்புறுதல் ஞானுனுபவமென்பதாயிற்று. அவ்வாரோ பிதம் இல்லாவுழி, அஞ்ஞான்று நானென்கிறபோதம் எங்ஙனமி ருக்கின்றது ? நிராதாரமாகியும் நிரந்தரமாகியும் குணுதீதமாகி யும் சுவானுபவாதீதமாகியும் தானே தானுகியுமிருந்திலங்குகின்

றதன்றே? இங்ஙனமிருக்குமிருப்பே ஷை சற்குருவின் அணுட வமாமெனக.

ஞாணுடவம் தாணுடவமிரண்டனையு முள்ள அணு பவிகளையடைந்த சாதகாதிகாரி, இவர்கள் திருச்சந்நிதான தந்திற்கேட்டுக்கொள்ளும் விண்ணப்பமாவதியாதெனின், ஐய னே! முன்ஞானறு கிரியாகாண்டதந்திற் கட்டண்டு, இதமேதக போகங்களை யானனைதென்னும் அகங்காரமமகாரங்கள் கிஞ்சி த்துங்குனறுதாழுதிவந்ததும், பின்ஞானறு உபாசணாகாண் டதந்திற கட்டண்டு ஷை மேதகமேபாக அகங்காரமமகாரங்கள் இ றக்காது, அவை குன்றுமாறு செய்யவேண்டிய கருமமனைத் தும ஈசுராராப்பணமாக முடிதந்துவந்ததும ஞானனைபதாலின், அந்த ஞானனைட்படுவதியாதுபொருளனைக் கண்டுணடுன்பு றுகின்றது? அந்நான் அவதாத்திரயங்களுள சாக்கிராவத் தை நாணை? அனறிச சொப்பனவத்தை நாணை? அம்ந்து மனறிச் சுழுதியவத்தை நாணை? சாக்கிராவதனை ஞானன்பது பஞ் சதூதாம்ச இந்தூலசரீரமும், சொப்பனவத்தை ஞானனைபது மனோமயற்பமாகிற சூக்குமசரீரமும், சுழுதி அவதனை ஞா னனைபது அந்தகாரமாகிய சூனியசரீரமும் ஆகின்றன. ஆக வே, ஞானனைபதற்குப்பொருள் யாதெனத்தெளிவுற்றிருக்கின் றது? நான் கல்வி கேள்விகளில் எத்துணைவல்லவனையிருந்தும, தேவரீர்போல்வார் நீயாரெனவும் இதுகாறும நீ எய்தியது எ தையெனவும் வினவில் அதற்கு நான் என்னவெனறுரைப்பே ன? அகத்தும புறத்தும ஆராய்வுழி அனைத்தும கற்பனைகளா க இருக்கின்றனவே! இதுகாறும், எய்தியது யாதுமில்லையே! என்னை நான் கண்டவிடத்தனறே யான் எய்தியது இஃதென நன்கு விளகும?

உபாதித்திரயங்களையன்றி ஞானன்பதற்குப்பொருள் இ னையதெனப் பரோட்சமாகவேனும் இதுகாறும் கிஞ்சித்தும் மு கர்ந்ததில்லையே! நான் ஞானென்று விடாது குளறிக்கொண்டி ருக்கின்றேனே! இக்குளறல் சற்றும் வெட்கமில்லாமையாயி னும, இதற்குமேல ஒவவொரு கற்பனையிலும் தலையிட்டுக்கொ ண்டு நான் இன்னன் நான் இன்னனெனக் குளறிக்கொண்டி

ருத்தல் எத்துணை வெட்கமில்லாமையென்பன? இத்துணை வெட்கமில்லாமையை உள்ளதிற் சற்றும் கருதாது ஏமாப்புற்றிருத்தல் எனன்வெனப்படுகின்றது? அடியேன்பால் கல்வி கேளிகளிருத்தலில் அடியேன்போல்வாரால் வல்லவனெனவும், கல்லவனெனவும் மதிப்புற்று மதிப்புற்று முற்றுங்கெடுதியுற்றேனேயன்றி, அறிஞர்களால் கிஞ்சித்து மதிப்புற்றேன் அல்லவே! அவர்களுக்கு அடியேன் முறறும் இழிந்தோணே யிருப்பதுபோலும், அடியேனுக்குப் பிறர் இழிந்தோராயிருப்பதுபோலும, அடியேன் முற்றும் இழிந்தோணேபிருக்கினறது அடியேனுக்கே நன்குபட்டாலன்றே அதுமுதல் அழுகுகாறு புறஞகூறல் முதலிய கெடுதிகள் சிறுகச்சிறுகக்குன்றி, விடியக் கைப்புற்தோன்றி, அகமுகவெறிக்கட் செல்லுதற்கியையும்? ஒவ்வொருகற்பனையையும் பொருளாகவே மயங்கிமயங்கி அவ்வவற்றின் கண்ணும் நான் நானெனமுந்தும இவ்வகாதையானது எதிசைக்கண்ணும் தலைகாட்டாவிதாழியுமாறு அடியேனைதிருத்தவேண்டுவது எவ்வாறேனும் அவ்வாறுதிருத்தல்செய்து, மகாவாக்கியமென்பது யாதோ அதனை அறுக்கிரகித்து, அடியேனைதெளிவிக்கவேண்டுமென விணவிப்பணிகின்றதாமென்க. அங்ஙனம் பணிந்துநிற்கும் மாணாகனுக்கு அம்மகாவாகியமேதங்களைக்கூறுதல்,

இஃது மகாவாக்கிய நிரூபணம்.

இம்மகாவாக்கியாணுபவம் யாதெனின், விதிவாக்கியம் நிடேதவாக்கியம் அவாந்தரவாசகியம் ஆப்தவாக்கியம் என நான்காம். இந்நானகும் வாக்கியமாயினும், இறுதியிற்கூறிய ஆப்தவாக்கியமே மகாவாக்கியமெனப்படுவதாம். அஃது ஞானஞ்ஞானரகித அகம்பொருளென்னும் சுத்தசைதன்னியம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோற்றோன்ற விளக்குவதால் மகாவாக்கியமெனப்பட்டது. இஃதே சித்தார்த்தபோதகவாக்கியமெனவும் பொருள்பட்டுநிற்கின்றதென்க. சித்தார்த்தபோதகமென்பானேனெனின், சத்தாசாமானியமென்னும் உறுதிப்பொருளாகவினைக்க. உறுதிப்பொருளென்பது கூடஸ்த பிரமைக்கியமெனற்பாலது. ஞானகாண்டத்தில், இவ்வாக்கியப்பொரு

திராவிடர்களுக்கு தெலுங்கு கன்னடம் மலையாளம் தமிழ் என்ற ஐந்து மொழிகள் இருக்கின்றன. இவைகளில் தமிழ் மொழியானது மற்ற நான்கு மொழிகளுக்கும் தாய் மொழியாக இருக்கின்றது. இதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்த்தவர்கள் எல்லோரும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த நான்கு மொழிகளுக்கும் தாய் மொழியாக இருக்கின்ற தமிழ் மொழியானது தனக்கு தாய் மொழியாக இருக்கின்ற சமஸ்கிருத மொழியை விட்டு பிரிந்து வந்து சுமார் இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு மேலாகின்றன என்பதாக சரித்திர ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். தமிழ் மொழியானது சமஸ்கிருத மொழியை விட்டு பிரிந்து வந்த காலத்தில் அது மிகவும் சிறிய மொழியாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றது. தமிழ் மொழியானது சமஸ்கிருத மொழியை விட்டு பிரிந்து வந்த பிறகு தான் அது மிகவும் விருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றது. தமிழ் மொழியானது சமஸ்கிருத மொழியை விட்டு பிரிந்து வந்த பிறகு தான் அது மிகவும் விருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றது. தமிழ் மொழியானது சமஸ்கிருத மொழியை விட்டு பிரிந்து வந்த பிறகு தான் அது மிகவும் விருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றது.

தமிழ் மொழியானது சமஸ்கிருத மொழியை விட்டு பிரிந்து வந்த பிறகு தான் அது மிகவும் விருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றது. தமிழ் மொழியானது சமஸ்கிருத மொழியை விட்டு பிரிந்து வந்த பிறகு தான் அது மிகவும் விருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றது. தமிழ் மொழியானது சமஸ்கிருத மொழியை விட்டு பிரிந்து வந்த பிறகு தான் அது மிகவும் விருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றது. தமிழ் மொழியானது சமஸ்கிருத மொழியை விட்டு பிரிந்து வந்த பிறகு தான் அது மிகவும் விருத்தியடைந்து வந்திருக்கின்றது.

தல்வாக்கியம் இலட்சணை வாக்கியமும், அகம்பிரமாவ்திரியகன் இரண்டாம் வாக்கியம் அனுபவவாக்கியமும், தற்றொடர்ச்சியஸ்திரம் முன்னும் வாக்கியம் உபசிதசவாக்கியமும், அயமாத்மா நிமன்கிற மூன்காம் வாக்கியம் சூட்சாத்தார வாக்கியமும் இன்றறிதன்க.

மை காளஸ்வற்றைப் பொருளென்றுணரு மருளாற்று பகைபொறித்து, "மப்பொரு ளெற்துன்மைத் தாயிறு மப்பொருள்" மெய்ப்பொருளாற்றுபவம் வாய்க்குமாறு செய்வித்தருளு வருதலாயது லட்சணைவாக்கியமும், இவ்வாற்றுபவம் முன்னிலையுற்றுத் துணைதாயாக இருத்தலே மற்றுத்துன்பையாற்றுபவம் வாய்க்குமாறு செய்வித்தருளுவாக்கியமும், பரிபாகிகள் இயல்பாண்டோய் யாயாற்றுவ அகம்பொருளோடன்றி முதல்வாக்கியமாதலைபோய் பிரகாரனாகவும் இன்றெற்றுபவத்தோடு மாய்த்துன்பையும் கூட்டித்தற்றுவாக்கியமும், முதலாவாக்கியமாதலைபோய் வேம்பொருளாகிய பிரகாரனாவ்திரியமும் அதன்பின் வினையும், பரிசுவாக் இரண்டாவ்திரியமாதலைபோய் வேம்பொருளாகிய அகம்பொன்றோடையன்றி முதல்வாக்கியமாதலைபோய் பிரகாரனாகிய பிரக்குணாவஸ்திர

இரண்டாவது

அனுபவவாக்கியமென்பது—அவவிருவகை நிட்டையிலும் சச்சிதானந்த சொரூபமாக விளங்கியதிபாதி? அகமென்பதன்றே! அதாவது—நானென்றும்பொருளது. எங்ஙனமெனின், பஞ்சகோசங்களும், சிவசுத்ததத்துவமாக விளங்குவது நானென்பதன்றியும், அதற்குக் காரணமாகிய மூலஇருவினைகளிலடங்கியுள்ள சச்சிதானந்த சொரூபமாக விளங்குவது நானென்பதனையுமனப்படுதலின். பிரபஞ்சமாயையாக விளங்குவது நானென்பதாகுமின், தன்யபாவனைபோகவிளங்குவதியாதெனப்படுமின்? அஃதும் நானென்பதன்றே? நானென்பது இருவகையாலும் அங்ஙனமாயும் விளங்குவதாகலின், நானெனைடது பிரமமாயிற்றென்க. இருவகைவினைகளும் நுகர்போதமே அனுக்கமாயிற்று.

ஏகாரம்

உபதேசவாக்கியமென்பது ஒரு இரண்டாயது வாக்கியமாதலால் இரிபுழியிலங்கு அதீதமாகிய அர்த்தாபத்தியாதலின்,

ஞானவாசிட்டம்.

ஆன்மாவை யுறித்தலேவற் நிருந்த வெனவோ
யயன்பார்த்து நாமேன்ன நிலைவ மூற்றி
யூனமாயப் பின்பொழித்தோ முலவெ லாங்கள்
ஜயதேகம் பெற்றுய்ய வுபாயஞ் செய்தோ
மேன்மாயும் வினைநிலைக்க சம்புத் தீவின்
மேவியபா ரதவருடம் வினைவின் மேவித்
தான்மாளாக் கிரியையர்க்குக் கிரியை சாற்றிச்
சாதனமுள் ளோர்க்குணர்வைச் சாற்று கென்றான்.

என்றுகூறியவாறு, ஞானவுணர்வினையும்னதலைதலையெனவும் முயங்கிய கர்மோபாசனை சற்சிருத்தியங்களாகிய பரம்பராசாதனங்களை வழுவியொழுகுபவர்க்கும், வழுவாதொழுகுபவர்க்கு முணர்த்தாமல், சாதன சதுட்டயசம்பத்தற்ற அதிதீவிரதரபக்குவர்க்கே எடுத்துணர்க்கவேண்டுவது அவ

கியப்பாகஸின். வெ அஜ்ஜபதுணைதச் சுத்காசுதத இலட்டியார்த்த வாச்சியார்த்த முதலியபிடதங்களினையெல்லாமுள்ளடக்கி, முடிதபாசுமுடிவ்து களாசுனார்த்துவதாயென்க. இதனால் ஆசிரியன் சுருவென அதுவெயனமும் ஜூக்காஜுடபமுமாயிற்பதனை.

சாற்காவது

சாட்சுத்தார வாசகிபொருடபடையெனபது- முன்ஜூன்று சுயப்பிரகாசமாயும் யினக்கிய ஆகப்பிடாருளாதுபவும் கிலக்கி-ன்மாகுகாலெடிகசயஸ்து பரிச்சேதமின்றித் தானே தாமுக இருத்தலாகுமென்க.

வெஜ (ஏதுவென்னாகதியடதாகிய பிரசுரனாவனும் பிரமமென்பதும் சுருதியென்னோபெயரினும், சடையுடையாகுதிக்கிறு காணப்படுவனவாகிய வெடபங்களாதும், (ரு) யாவிடபங்களுஜூப் பொதுவாயுளாரும் விசேசுருத்குரு ரூபவாசிபதமாகிய பரிசுத்தாதும் இப்பொறிகளினாலும் விடபங்களாயுள (ரு) என்பதனால் ஈட்டியுளாரும் விசேடருத்குரு ரூபவாசிபதமாகிய ஆத்துமாவெயும் ஆத்துமாவினாலும் விடபங்களாயுள ஈஸ்வரனும் விசேடருத்குரு ரூபவாசிபதமாகிய சீவாத்துமாவெயும் சீவாத்துமாவினாலும் விடபங்களாயுள சுத்தவித்தையும் ஆதாரமாகவும் ஒருதேகியுளோர்தற்கினையந்த சாட்சிமாத்திரமாயும் ஆதாரமாயும் அதிட்டானுடனாநானமாயும் விளக்குயெனையுபினலையுவது யாதோர அதுவே பிரக்ஞானமெனப்படுவது காண. இவற்றால், இப்பிரக்ஞானம் போலிருஞானமன்றெனவும், புனைய சீவாத்துக்ரனேஸ்திரியங்களின் உண்மைஞானமன்றெனவுமாயிற்று. ஆகவே, பிரமன் முதல் பிபீலிகமீருக நிகழும் ஒவ்வோர் வருப்பாயுள்ள இச்சுவரந்தக் காணேந்திரியங்களினையும் ஒவ்வோர் பிரக்ஞானமும் சாட்சியாயறிக்துகொண்டிருக்கின்றனையால், அவ்வப் பிரக்ஞானமும் அவவவ்வருப்பாகிய சீவாந்தக் காணேந்திரியத்திற்குத் தனித்தனி சாட்சிதன்னியமாயிருத்தலின், பிரக்ஞானமெனவுதாயிற்றென்க.

வெ அப்பூதல் வாக்கியத்தில் இரண்டாவதுபதம் பிரமமென்பது, அது வெ பிரமன் முதலியனவாகிய உபாதிருணைத்

தொழில்களையும், அவையவற்றின் ஆகாசமாயிருந்து நிகழும் சிவா
ந்தக்கரணேந்திரியங்களையும் ஒருங்கே பிறித்தப்பார்க்கும் ஞா
ன்று, அவைச் சிவாந்தக்கரணேந்திரியப் போலிஞானங்களுக்கு
த் தனித்தனிச் சாட்சியாயிலங்கும் கெ பிரக்ஞானம் பலவெ
ன்பதின்றி ஏகமென்பதற்கிணையத்து, சர்வசாட்சியெனப்படுமன்
றே? இவற்றுல் பிரக்ஞானமென்பது பண்ணப்பொருள்களா
யும், பிரமமென்பது ஒருமைப்பொருளாயு முடிகின்றன. மு
டியவே, இப்பன்மையகன்ற ஒருமையாகிய சுயம்பிரகாசமே
முதல்வாக்கியாநுபவப் பொருளாமென்க.

இரண்டாம் வாக்கியத்தில் முதற்பதம் அகமென்பதற்குப்
பொருள் கெ தனித்தனி யவத்தாத்திரய விலக்ஷணசாட்சியா
யுள்ள சுயம்பிரகாசசொரூப நாமமென்க. அஃதெங்ஙனமெ
னின், வியட்டி தேகேந்திரியாந்தக்கரண சிதாபாசவிருத்திகள்
மநுட்டிஷைசுக்ஷண நான் நானென்று நிகழுமவற்றை ஆராயின்,
ஒவ்வொன்றும் நானன்று நானன்றென அகன்றழி இருப்பது
கெ தனிச்சாட்சியாகிய சுயம்பிரகாசமாகலின், அதுவன்றே
எது நான் எது நானெனத் தேறுதற்குப்பொருள்? இத்திண்ணை
ம் நோக்கி, அற்றே தற்பதம் அகமெனக்கூறியதென்க. இவ்வா
மே மெழி வாக்கியத்தில் இரண்டாம் பதம்பொருள். பிரமமென்
பது எங்ஙனமெனின், சர்வ உபாதிகுணக் தொழிலகளாகிய சு
மட்டிக்கு கெ தனித்தனிச்சாட்சிகளின் ஒருமையுருவிய பொரு
ட்போதமே உபாதானமாயும், ஏகமாயும், உள்ளதும் புறமுமு இ
டையும் பூரணச்சிதானந்த சொரூபமாயு மிலங்குவதேயாமெ
ன்க. கெ இரண்டாம் வாக்கியத்தில் மூன்றும் பதம்பொருள்
அஸ்மியென்பது. எங்ஙனமெனின், மூன்னர் வியட்டி பெத
ங்களாற்பலவாயும், பின்னர்ச் சமட்டியினுல் ஏகமாயும் விளங்கி
யது. அகாரண அத்துவிதாகண்ட அஸ்திபாதிப்பிரிய ஏக
மாகிய தானேதானுகும் பொருளென்பதாமென்க.

மூன்றான்று தத்தாமசிவாக்கியமான து வாச்சியார்த்த
லட்சியார்த்தமுதலிய அனேக கூறுபாடுகள் அடக்கப்பட்டு வ
ழங்கிவருகின்றனவெனக் கூறியதெங்ஙனமெனின், இஃது கான்

குவானமும் மூன்றுபதமும் மூன்றுபதார்த்தமும் மோனலக்க ணையுமாகிய இவ்வரியபேதங்களையெல்லாமுட்கொண்டு நிகழு கின்றது. நான்குவர்ணங்களாவன—சத்தியம் ஞானம் அனந் தம் ஆனந்தமென்பனவாகளாம். இவற்றுள், சத்தியமென்பது பரமெனவும், ஞானமென்பது சிவனெனவும், அனந்தமென்ப தும் சதாசதாபேதங்களெனவும், ஆனந்தமென்பது சகலபுவனே தகங்களெனவுமாமென்க. மூன்றுபதங்களாவன—தத்பதமெ னவும் த்வம்பதமெனவும் அசிபதமெனவுமாமென்க. இவற் றுள், தத்பதமென்பது அதுவெனவும் த்வம்பதமென்பது நீ யெனவும் அசிபதமென்பது ஆமெனவுமாமென்க.

எனவே, அதுவென்பது பரமமெனவும், நீயென்பது சி வனெனவும், ஆமென்பது ஜக்கியாநுபவமெனவுமாமென் க. மூன்றுமலக்கணையாவன—விட்டுவிலக்கணையெனவும் பி ரகாசலக்கணையெனவும் விட்டுவிடாதலக்கணையெனவுமா மென்க. விட்டுவிலக்கணையென்பது—சுத்திரந்தற்கு பிரமாணமாகிய வக்குச்சுவிட்னைவிட்டு அவ்வீட்டிலுள் ளோர் புருடனை யழைத்து சுத்திக்கிரன்மூன் எனப்பிரம்போல், இச்சாஞான மெனுஞ்சத்தி சுவினைபூதத்தும் கூடாதிகளாகிய நிலை யுடைய தூலதேகத்தை யுடையனாகிய புருடனை இரந்துகொ ள்ளென்க. விட்டுவிடாதலக்கணையென்பது—ஓர் புருடன் நிலைநான் றுகுடிப்பியாயுடைய சரீரத்தினை யுடையனாயிருந்தானென்பதி, அக்குடும்பமே யல் லாது அக்காலமும் அத்தேசமும் அதிகிருத்தியமும் இச்சாசக்தியா கிய வேடமும், இக்காலமும் இத்தேசமும் இக்கிருத்தியமும் அவ ஸ்வாபுருடனையன்றி இன்றென்பதாயினும், அவ்வேடமுதலி யனவாகிய நான்குவகுப்பும் இவ்வேடமுதலியனவாகிய நான்கு

வகுப்பும் வன்றிலொன்றில்லாமல், அக்குடும்பப்புருடனே இப்
புருடனையும் இச்சுந்நியாசப்புருடனே அப்புருடனையும் எகத்தவ
ம வைத்துழி, இவ்வேகத்தவ புருடனையன்றி அக்குடும்பியும் அக்
குடும்பினையச் சார்ந்தவர்களுஞ் இச்சந்நியாசியும் இச்சந்நியாச
னையச் சார்ந்தனைகளுஞ் இன்ஞ்ஞசலின், விடாதலக்கனையும்-இ
வையகளுள், வன்றேறனும் அப்புருடன், வல்லஞ்சலின், விட்டவை
க்குனையுமாம். அதுபோல், மெ குணங்கள் காரணமாக லட்
சிக்கப்பட்ட அட்போதமானது—பிரமன்முதலிய சர்வ உபாதி
களைக்கொண்டிருக்களுள் எதற்கினையந்தது? யாதுக்கு ரினையந்த
ன்றெனின், அப்போதத்தையன்றி யாதிருக்கின்றது? வன்றே
றையின்றெனின், யாவும் தான் அன்றென்பதனுல் அனைவகளை
தான் விட்டதாயும், தன்னையன்றி அனைவகளுள் வன்றேறுவ
ன்றபசனுல் அனைவகளை தான் விடாததாயிருக்கின்றது.
இவ்வனைபிருப்படியே விட்டுவிடாதலக்குனையென்க.

மெ தத்வமஸியிற வரும் த்வம்பதார்த்தமொனக்கூறியது வ
ச்சியார்த்தமும், தத்பதமொனக்கூறியது இலட்சியார்த்தமுமாய
இவையிரண்டினார்த்தமும் ஒருவனிடமாகிய, சாமானாதிகரண்
ணியமுள்ளபடியால் அதி... ...பியமான அகண்ட உருவமா... ...
பாயார்த்தசாரனாயிரு... ...மானதிசிம்ப சைதன்ணியமும், மெ லட்
சியார்த்தத்திற்குப்பிரதிசிம்ப சைதன்ணியமும், மெ விசுவன் மு
தலியனவாக நிக
ழும் தூல்லு உருவமான அவஸ்தாபிமான சீவபோதமுதலிய
னைகளுக்கு விலட்சணமாயும், ஜீதாரமாயும், அதிட்டானமாக
ம, சாட்சியாயுமிலங்கும் கூடஸ்தசைதன்ணியமுமாமென்க.

அன்றியும், வெ. இருவகை வாக்கியார்த்தங்களான பிரதி ரூபார்த்தமும் கற்பனைத்துணைவாதமாயும், இருவகை லட்சியார்த்தங்களான கூடல்ல பிரமாணார்த்தமும் சாட்சித்துணைவாதமாயுமிருக்கின்றனவென்க.

அதி எவ்விதமென்றும்பதும் அகத்தெனக்கூறியது வாக்கியார்த்தமும், சத்தமெனக்கூறியது இலட்சியார்த்தமாம். இவ்வாக்கியார்த்தத்திற்குப்பொருள்-கூடல்லாதபிரமமாகிய சாட்சித்துணைதானும் லட்சியார்த்தத்திற்குப்பொருள் இக்சாடசித்துவமுதங்களின் ஏருணையான அத்வைதசாருப சாட்சாத்கார மகம்பொருளாமென்க. இவ்வண்ணம் நிலைத்த நின்றிலயஞ்சூழ்ந்த அகம்பொருளே தீர்க்க அதிட்டானை சொருபமாயும், ஏவ்வதிட்டானத்திற்கு வேத சாட்சித்துணையாதும் அபரோபமாயும், இவ்வபரோபத்திற்கு வேதசாட்சித்துணையாதும் அபரோபமாயுமிருக்கின்றனவென்க.

அவஸ்தியும், வெ. சாமான்யசைதன்யமான சூ---ரும்பதார்த்தமான சூ---ரும்பதார்த்தமும், அவ்விரண்டின் சுத்தசைதன்ய மென்னலாம். அதனையடைவாவது---சமஸ்தூலசரீரமான சப்தபிரபஞ்சமும் தீர்க்கசரீரமான சப்தபிரபஞ்சமும் காரணசரீரமான அஞ்ஞானமும் ஆகிய இம்மூன்றுக்கும் சாட்சியாயிருக்கின்றதும் சுத்தசைதன்யமென்க.

இரண்டாவதுவிதசுடனவிதிசுழுப்தசம்பந்தமென்பது---கூடல்ல பிரமாணமாகிய ஒருவஸ்துவோடு வேறுமுழுதுமற்றும் ஒன்றையே மீக்கூர்ந்திருத்தலும் விதிசுடனமும், அவ்விதிசுடனத்தினது ஒருவகையான ஐக்கியமும் பொருளாய்க்காண்டது விதிசுழுப்தமும், இத்தத்தம் அதி என்கிற பொருள் மூன்றும் ஒன்றாகவே ஒத்திருப்பதனல் சம்பந்தமுமாமென்க.

அன்றாறுவது இலக்கண இயற்பிய சம்பந்தமென்பது—இம்
மூப்பிரோருளாய் நிற்குந்தானென்னபது அறிவானந்த மகபாயிருந்து
தலாம், அபரிமிதமானது இலக்ஷணமும், இயல்பாகமென்பதின்
றிச்சயமாயிருந்தலால் அச்சயமானது இலக்கியமும், வெ ரக
மென்பதாம், சயமென்பதும், பிரிவின்றி நித்திருந்தலால் அப
வொருமையே முடிவாகிய சம்பந்தமுமாமென்க.

எனவே, வெ தந்தாம் அநி என்கிறபதங்களுக்குச் சயா
ருதிகரண சம்பந்தமும் அது நீ ஆறுப் என்னும் பதார்த்தங்க
ருக்கு யிசேடனை யிசேழிய சம்பந்தமும் இப்படதாத்தருமான
வாக்கியார்த்தங்களுக்கு இலக்கண இலக்கிய சம்பந்தமுமா
மென்க.

இவ்வியல அனுபவ ரகஸ்ய ஜோயுடைய இரண்டாமதிகா
யத்தினுடை பிரகடனமாக அதனுக்கிரசித்துக்கொள்ளுதல் பரா
வலனிக்க,

இரண்டாவது கேட்டலென்பது.

தேவர்.

இருக்க வுலகடையுறி யூற்றுக்கோ வற்றே
பொருக்க முடையாரவாய்ச் சொல்.

என முன்னரன்றே வெளித்துக்காட்டியருளினதற்குருதாதன்
பாவலன்க. அவன்போல் எவனாறு கேட்கின்றவெனின், த
னது கனவன் இறந்தானெனக் கேட்ட அக்கணமே, தாழுமிழ்
நீர்ந்த முகநிறமான கற்புடை மகளிர்போல், பரிபாதி தனது
தேகோகமானது வாக்கிய சிந்தை உறைப்பில்லாமலே கண
இற்றுனே இறக்குமாறும்,

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

தலைது கணவனிறந்தா னென்பதைக்கண்டும் அக்கணமே தான் இறவாது சிலகழுனைகடந்து பின்னர் இறந்து அக்கணவ னோடு சிப்புலுந்திபுக்து நிலைபெற்றாலான கற்புடைமகளிர் போல், வை தேதேகாகமானது தனது வாக்கிய சிந்துரை உலைப் படி முடிந்த சிலரானை நுவிசனரே பின்னர இதைக்கூடாறும்.

தனது கணவன் இறந்தாலென்பதைக்கண்டும் அவனோடு தாழுயிரைவாமலும், சிலதூரன்று சென்றேறலுடம் அக்கணமேலோடு திப்புகாமலும் தனது தேகத்தோடுவாயாறும் போகத்தை முற்றும் மறந்து மனம் முருகிநிட்டுடு துவிலெறிக்கன்னேனைவிடாமல் கிற் கும் மூன்றாந்தரமான கற்புகளிர்போல், வை சிதேகாக மாகாது தனது வை வாக்கிய சிந்துரை உலைப்பு முதிர்ந்த தான் மிலைரல்லது பிள்ளாதேறலுதிரைவிழு மாட, அவைபனைப்பு முதிர்ந்த நிலைதிரிலைவிதிரைக்குமாறும், அவைபாக்கிய மாகாது பேடிட்டவர்டு மாகாதாகி

இரண்டு இறைவாடுவது சிந்திக்கலொன்பது.

பாய சம்பந்தமாகதல்லாம் இரண்டாம்பிரிவிலடங்கிய அவை வாகிய வாக்கிய உரிமைகளுக்கு நிலைத்திலும் காட்டப்பட்ட தம்பாக னைதே அளவைமாற்றிருத்த தகுதிபடுகையாலாகிறோம், தனது சிந் தாமணிப்படுத்து இவ்வாக்கியை உபயோகித்த அர்த்தமானது நிலட்சிய ப்பதங்களாலும், விடையப்பாராக்குகளாலும் கூறுகிறதும் பேதியாதிரு தற்கு மனனை உரைமுப்படுத்தவரிரைவும் இறுகச்செய்தலும்,

பாரத்தாராங்கள் பயிர்கலை வினைமையில் ஒன்றாயாதியாகக் கரி த்தாக்கரித்து விழுதாயையற்றை பிள்ளேம் ஒவ்வொன்றாக வியத் தப்பத்தி டென்றமென்று ருசித்து விழுங்குவதுபோல், ஒருவி யாபால் இவ்வாக்கியாபாதுயைரசங்கதிகளப் பல்தானென்றும் கேட்டு உட்கொன்டவற்றையில்லாம், தனித்திருந்து தவலிவாராசத் தையும் தனது ஞானவிற் கொண்டிலைந்துகொண்டவந்து அந்தி ழுமன்டாம் ஐயம்திரிபறமாறு, ஒருவன் தாழுண்ட கள் முத லியனைகள் தயதுபோனைதயாதிற வெறிவசத்திலிழுக்குயாறு போல், பனைனமென்னும் வெறிவசத்திலிழுக்க அவ்வெறியில் விடாதழுந்தியிருத்துலாமென்க.

இந்து பூன்றவது நெனிதலெள்பது.

இப்பரிபாஜி கனாப்தோதும் மாழுது மனனித்துமனனித்
துத் தற்போணதுயாகிற வெறிலசப்பட்டிவருகின்ற நெடுநாள்
ழு முதிர்ச்சியிறனல், ஒருவன் இரவு பொழுதுக்குக் கிருஸ்தீதும்
சுதிக்கப்படாது அருணன் உதயமாதற்கு முன்னர் விழியறகா
லம் வந்துழுதித் தனது மனத்தெளிவும் அம்மனத்திட்பமும் வா
ய்க்குமாறுபோலும்,

ஆற்றின்கண் நீரெபருகிவரும்நாள்ழு ஓர்கழனை அன்றி
ஆனைக்கழனைக்கு முன்நாள்தீரஅ வாற்றின்மணல்சரிக்குள்
சலம் விரையிற்விசுந்துழுதி, அதலால் அம்பேபல்மனல்கள்
தனிக்குமாறுபோலும்,

நானம்படிகாசமான தடுநிக்கலவருதிரதற்குச் சின்முன் மு
னனேபே, இப்பரிபாசியின் மலாமான தன விருநாள்நடவடவை
களையுஞ்சேர்தலும் விளாயகவின்லேபே என்றபடி ஆனைக்கோடை
நாருந்தவிரலை, தனது மெய்முழுதுமும் வாடிவிருந்தலும்,என்பத
னாலென்ன தத்தம் கடுகெனல்லாம் நானவுற்றிருந்தலும், இரு
வி பிரனிலும் மனைப்பிகணிடம்ப சோனைநீர் விளிப்படுமொழு
பேடல்ல தானைதானையாக ஆனைந்தரிர்விடருகுதலும், காந்தற்றிலை
ரலல் திருட்டுனியானை அதசேதுடலினையதற்குச் சேட்டிடக்குமா
றுபோல் இளிவெளிப்படும் தனெநாள்நதவடவில் அலனைந்து
கனாப்பு விருதற்கு மெடி அம்மனைமானை நு மெளிந்துமெளிந்து ப
சோட்டுமாக உணறந்துகொண்டிருந்தலும், இப்பிரபாதத்துவ சந்
யம் அதன்றிடல் மீண்டும் எப்பிறவி வாய்த்துவிடுமோவென்ப
படிகம்பனைபுதலியணைக நற்றிருந்தலும், ஓர் நான்று ஆரவா
ரித்தலும், இடையிடையே தனக்குக்கிருந்தித்தல் சோன்றுத
களிப்புற்றிருந்தலும்அதாவது உன்றுக் களிப்பென்பது தான்இ
துகாறும் மருங்கப்பட்ட தனது எதார்த்தத்தீர்ப்பையன்றி வ
னாய் தீர்ப்பினைத்தும் முடிந்த தீர்ப்பன்றெனக்கனாந்து தன்னை
அத்துயிதானுபவமாகத்தெளிந்து அத்தெளிவின்படியே சிற்ற
ற்கு முன்னர்த் துயிதானுபவமாகவும் பின்னர் விசிட்டாத்து
மைதானுபவமாகவும் தெளியவேண்டுவதும்அவசியமாகலின், இ
துகாறும் பரிடாகப்பட்டிவந்த முதிர்ச்சியிறல் முன்னர்த்தெளி

[illegible]

வை கேட்டல் இருதித்தல் இவ்வைந்திற்கும் மேலாகியதாமென்க.

வழிபடுதற் கியைந்த துவிகம்.

ஆகவிதமென்பது இருவகையுடையன. அவை உயர்கள் வழிபடுதற்கு அருகதையுடையன துவிதமெனவும், அதுக துயர் துவிகமென்னுமாறும், அருகதையுடையன துவிதமென்பது நிருத்தினையும் நிகரில்லாத வீடுபேற்றுமிரண்டிடத்தும் நிருக்கு அறிட்டனை யென்னவும் நிகரில்லாத வீடுபேறென்னவும் வாச்சியமாத்தோன்ற வும் வைப்பியார்த்துமாக்கவும் செய்னிற்றலை புரிந்து, ஞர்வர்த்து அறுமா உள அறிவையுடையும் ஐவகுணவுரு, அவையும் தீவிய முகத் வாசனை சிகரிடத்து ஆகுலமும் விகாரமுமில்லாத சுகத்தையுடையும் பாச மாகிய தளையும் அதனாலாகிய சுகதுக்கமுமில்லாத சுகத்தையும் அதனாலாகிய சுகதுக்கமுமில்லாத சுகத்தையும் உடையனவாகிய இருக்கையை

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பிள்ளை இவ்வுலகு எதனால் தோன்றியிருக்கின்றனையால், இதற்கு மேலே காரணம்பொருள் கேள்வியுள்ளதின்று. இருக்கின்றவுதனின், இவ்வுலகு ஒர் சுத்தப்பொருளாலும் இச்சுதந்திரப்பூரண ஒரே சுத்தப்பொருளாலும் இச்சுதந்திரப்பூரணமாகவிருந்தன்றும் ஒரே சுத்தப்பொருளாலும் இச்சுதந்திரப்பூரணமாகவிருந்தன்றும் இவ்வியல்பு நிகழ்ந்தாலும் உயிர்ச்சுதந்திரம் ஏற்றுமாம். அதனால் சுதந்திரப்பொருள்களாகின்றன. உயிர் பலவென்னும் பிரபஞ்சத்தில் அவைகளுக்கு சுதந்திரப்பொருள்களாகின்றன. இவ்வியல்பு நிகழ்ந்தால

பொருள்? அல்லவே! இப்பெயர் அனர்த்தப்பெயரென்பதற்கு மூலமென்னினை? ஆகவின், இருக்கின்றது மண்முதலிய பஞ்ச பூதங்களும் அண்டபிண்டங்களுமன்றே? இவற்றுள் எது உலகெனப்படுவது? எதுவுமல்லவே! பஞ்சபூதமுதலியனவைகளின் சேர்க்கையாகிய பலவின் சட்டவிகாரமன்றே விருக்கின்றது? இச்சேர்க்கைக்கன்றே உலகனப்பெயர் வழங்குவது? உலகென்கிறபெயரே அனர்த்தமாயின், சேர்க்கையுமிருக்கின்ற பலகாமருபங்களாபெயருளனோடுமே? பிரிமனின், ஆராய்தலில்லாத மூடத்திற்கினறி ஆராய்ச்சியாகிற விலக்கத்திற்கு இலையே அன்னம் இன்னமென்பதற்கில்லையாகுமன்றே! அற்றேல், இத்தூலனென்பது இன்றுலகினில, துலனென்பது என்ன நிலைமையது? சொல்லுமிருத்தூல பரப்புருவுகளினைவைகளின் சடத்துநிலைமையதினால், சமத்துநிலைதாபரிணாமத்தூலனென்பதா? அனைநிற்பொருளுருத்தூலனென்பதா? பொருளுருத்தேதனென்ன, இந்நாளெப்பொருளனையதாயிலது? உருட்சிநீட்சியாயிருத்தலென்ன, அலைவருளனையதாயிற்றே! பொருளென்பதென்ன? யுகமென்ன, இருளனையுடையதுபாலெனப்படுமிப்? கற்பொருளனையதன்றி வேறுளதாகுமோ? பிரமனின், கற்பொருளனைத்தாயினும் அறிவாலுமக்குப் பொருளாகக்காணப்படுகின்றதே! அதனையும் சட்டிப்பானிசிக்கின்ற அதுவும் அவ்வச்சட்டையும் இருந்தித்தும் ஏலாமற்போகின்றதே! போகின்றதால் சுற்றிஸ் இருப்பியாதெனப்படும்? அதனன் உபாதானகாரணமன்றே? இதுபோல், உலகென்கிற அனர்த்தப்பெயரைச்சுற்றி நிகழ்கின்ற பண்புக்கும் தொழிலுக்கும் எது மூலனைப்படும்? மாயையெனப்படுமெனின், அம்மாயை மயக்

அன்றியும், இது தூலனைச் சட்டிப்பானிசிக்கின், இச்சட்டைபோர்ப்பது வேறு கற்பொருளையன்றி வேறாயிருக்கட்டுமே! இவ்வாறே வெவ்வினாக்களும் மேலது அறிபாலுமக்குப் பொருளாகக்காணப்படுகின்றதே! அதனையும் சட்டிப்பானிசிக்கின்ற அதுவும் அவ்வச்சட்டையும் இருந்தித்தும் ஏலாமற்போகின்றதே! போகின்றதால் சுற்றிஸ் இருப்பியாதெனப்படும்? அதனன் உபாதானகாரணமன்றே? இதுபோல், உலகென்கிற அனர்த்தப்பெயரைச்சுற்றி நிகழ்கின்ற பண்புக்கும் தொழிலுக்கும் எது மூலனைப்படும்? மாயையெனப்படுமெனின், அம்மாயை மயக்

சமென்படாதிருக்கட்டும்! எங்ஙனமெனின், அனேத்தும் பண் புந்தொழிலுமாகிய தோற்றல்யாதகிரமாயிருக்கச் சத்தாகத் தோன்றுவானேன்? சத்தாகப் போற்பதனுலெனின், அங்ஙன முணாவது பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றன்றே? அஃ தன்றே மாக்கமெனற்பாலது? இம்மயக்கத்தையன்றி மாயை யென்பது வது? அதனை இத்தனையதென,

குறள்.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளாரு மாணைப் பிறப்பு. என்றும்,

திருவிளையாடல்.

விருப்பு வெறுப்பாரு வாம்வினை யதேச
மருந்தரு ளெய்தக் வென்ற திலாமை
பாம்பிரை யுண்டிடப் பார்த்தி தெமகூந்த
தெனிதரு ளென்ன நுனைர செய்து காத்தனை. என்றும்,

ஞானவாசிட்டம்.

தேசுழு நாடிய நிம்ப மரையா யாருஞ்
பெனிதுவரூந் தியுடற் சினைப் தோகல் வேண்டி
தோ நாடிறை யுண்ணீர நெய்ந்நி மரையைப்
பொருகதியென கனாதே யென்றுப் புகலுந் தோன்றி
தேதமறை யப்படுதோ மிறவா வீட
நிம்மாணையும் நிடமிடமே தென்னல் வேண்டாரு
தேசநமுறைக் வொரு ஸ்வழுரிய தென்று தேர்வாம்
சினைதவுற்று விதனியல்பு தெரியு மன்றே. என்றும்
கூறியிருக்கின்றனை.

இவற்றுள், மாயையென்பது மயக்கமென்பதற்கு மூல மெனன்னை? இங்ஙனமிருக்கும் மாயையை வேறுகக்கொள்ளில் அஃது பொருளனைப்படுமா? படுமெனின், இவ்வுலகம் என்ன வெனைப்படும? இஃதும் பொருளனைப்படுமெனின், காரணமா நிறமாணையும் காரியமாகிற இவ்வுலகமும் ஓர் மூலமென்பதா? காரியமென்பது மூன்றுன்றும் பின்றுன்னையாயும்

காரணமென்பது அப்முன்பின் முறுகு நுண்டாதான் றுமுண்ணை யாயுதிருக்கின்றதுண்டோ? இவ்வுலகம் காரியமுக்குட்பட்டிருளா யிருந்தாலிருக்கட்டும்! மாயையென்பது இவ்வுலகமாகக் காரி யப்பட்டது பரிணாம பட்சமாகவா? அன்றி விவர்த்தபட்சமாகவா? அநித்தமென்றி விவர்த்தபட்சமாகவா?

(க)-வது பரிணாமபட்சமென்பது ஒர்முதல் திரிந்து பிறிதாதல் முதலாக இருப்பது, அது பாலென்பது தயிருக்கு முதலாக இருப்பது,

(உ)-வது விவர்த்த பட்சமென்பது—ஒர்முதல் மற்றோர் தன்மையினால் தோன்றியதாகக் காணப்படுவது, அது பட்டியாதாரினாலுண்டாகிய தோற்றம் போல, அம்பரமை விவர்த்தமாகக் காணப்படுதலின், அம்பரம் பொருளல்ல என்பது

(ங)-வது விபரீதக்கரணி சுவடாதல்—ஒர்முதற்கண் ஒரு பிறிதின் கோலமாகத் தோன்றுவது, அதாவது பொருளின்றிப் போலியாகத் தோன்றுவது, அதுவும் பொருளல்ல என்பது

தோன்றுவது பொருளாயின் அதற்கு முதலுண்டாயிருக்கவேண்டும். முதலுண்டாயின் அம்முதல் நிலைபேறுடையதாயிருக்கவேண்டும். நிலைபேறுடையதாயின் அது பிறிதாகத் திரிந்தாலன்றி அழியாது. அழியாதாயின் அது இன்றும் இருக்கவேண்டும். இன்றும் இருக்குமாயின் அதை இன்றைக்கும் காணலாகவேண்டும். காணலாகவேண்டுமாயின் அது பொருளாகவேண்டும். பொருளாகவேண்டும

போல், அம்மாணை உலகாகக் காரியப்பட்டிருக்கும் எனின், காரியமாகிய உலகு முன்னுறும் பின்னுமின்றித் தோற்றன் பாகுதிமாகவும் சொன்மாத்திரமாகவுமே நிகழுமெ யிவ்வகாரிக சூத்திரம் கற்படுமென வியைப்படுதியே!

இதனால், மாணாவியன்படாது உலகாகக் காரியப்பட்டதன்று. அன்றாகலே, இவ்வுலகுக்குந் தான் தோன்றுமென்போடாகாளாடுபன்று. கயிற்றின்கண் அரவு தோற்றுதல்போல், மாணையின்கண் இவ் வுலகு தோற்றிக்கெடன்றிருந்தனாயினும், மாணையானது வெகுடாமதுவும் குணம்போதப்படாமலும் இருந்தபடியிருக்குஞ் சொல் மாலை இவ்வுலகு பிராதிபாலிக சூத்திரமென்றும் தோற்றாமை னைப்படுமே! இதனால், இவ்வுலகு மாணைபின்னகன்ற ஒர் பூர்வ போதமேற்றிக்கெனன்படாதென்று. -அன்றாகலே, இவ்வுலகு ஆக்கு அம்மாணையை விலாத்தேகாபாரனாறு பென்பெறுமன்க.

இவ்வளவிற்றாக, இவ்வுலகம் அம்மாணையின் காரியத்தை றங்குனமேற்கினாறது? உணைக்கன்றி அரசாரிவென்றியை றாசாபத்து ஒருளியாது, வெறும் ஈச்சோகையாகுற்றத்தாய் மையின் காரியம் என்று மெகனைடேகையாறி வேறன்று. இவ் வுலகம் உத்பத்தி மாத்திரார்தமுமென். இனி, பூர்வபக்ஷமாகக் கூறியவாறு வேயிருக்குமன்றாது. கொடு மாணையினிடாருவனைக் கொன்னனை துவ குணவென்னத்தானென்டாதுபோலும்பையின், குணமென்பது ஒன் றுதலினாது தாம்பையன்பு மாம். அத்தாம்பம் குணமாகவின், ஒன் றுதலினாது குணைய மற்போறா மிடாருவனாகக் காரியப்படுமோ? அங்ஙனம் காரியப்படுவதிலும், உன்னைபடிடாருவனாகவும் காரியப்படுமா? ஒருவன்னையைப்பொருளாக மற்போறுவன்னை யைப்பொருளாகக் காரியப்படாதுபோ, ஒன் றுதலின்குணமாக மாகவின், ஒன் றுதலினாது குணைய மற்போறா மிடாருவனாகக் காரியப்படுவதாயின், மண்ணினைபாலுள்ள சுத்திரேய கடமாகக் காரியப்படுவதாயின், அம்மண்ணானது கடமாதிகட்கு மாகாதானை காரணமெனப்படாதிருக்கட்டும்! கடமாதிகளாகக்

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

காரியப்படுதற்கு அச்சத்தி சகாயகாரணமா யிருக்கின்றதே யன்றி முதற்காரணமாக நின்று தான் காரியப்பட்டதன்று.

அன்றியும், அயமானது அக்னியின் சகாயத்தால் வினை தல் குவிதல் முதலியனவாகக் குணமேபதமாய்க் காரியப்படுகின் றதேயன்றி, வேறு அக்னியானது வினைதல் குவிதல் முதலியன வாகக் குணமேபதமாய்க் காரியப்பட்டவின்று. இவைகளைப்போல் யானையானது சகாயமாய் நிற்க, இப்பஞ்சபூதபவுதிக முதலி யனவாகக் குணமாய் ஏதோ ஓர் முதலிருந்து காரியப்பட்டிருக்க வேண்டுமே ! இந்நூல், உலகுக்கு யானையுற்பத்திகாரண மன்றென் பதாநின்றது. இதறவகன்செய்தும் ! இந்நூல் மாணையை தல் பொருளெனவேனும் குணமெனவேனும் இனை யாமல் இவைரிரண்டிற்கும் மிக்க ஆபத்தாயிருக்கின்றதே ! இவ்வா பத்தை இந்நூலைக்கொள்ளினல்லது அகற்படட்ட வறுப்புநீர்போயிருக் கின்றதே ! இதனினை ஆபத்தில் நின்று நிரபராதத்தை நீக்கியம் காதிப்பது வானவியற்பென்கின்றது ! இம்மருட்சிக்குக் காரணம் யாதெனின்,

நூல்

அரசமுதலை வெருட்டுவித்தல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு. என்றும்,

கணவியானரி யூர்முதலை காற்றல்லமன வைந்தின்
வகைதெரிவானல சுடரே யுலகு; என்றும்,

பிறந்திருந்தின்ற மகாவாக்கியத்தை தேவதாபியர்களி னும், அவதேவதாமுதலிய சகுனத்துசகுனங்களாகிய சத்தியமாணங் களையும் அதீனபயத்திரளாலும் இயட்சியார்த்த அனுபவங்களா லும் பலமுறையுமெடுத்தெதித்து உணர்ந்திருக்கின்றவருமி அ றிஞர்களாகிய ஆப்தர்கள்பால், வன்கு உன்னியுன்னித் தேறாத தையாமென்க.

அன்றியும், பொருளெனவும் குணமெனவும் இயையாத வேறு அநாதி சுத்தாசுத்தமாயையும் அதன் அபேதகாரியமாகிற பரமார்த்திக சுத்தப்பொருளாகிய இவ்வுலகும் இவற்றோடு

அநாதிசக்துப்பொருளாகிய உயிரும பரமும ஆகிய இச்சதர்ப் பொருளும கூறுபாடுடைததாகலின, எனறுளளவிடத்திலு மற் றெருனறு உண்டாயிருககுமா? இராதுனறே? இஙஙனமிருகுமி இகாறபொருள்கருமம எனகிருகுகினறன? ஒர ஆதாரகதிலிருக் கினறனவா? நானகாதாரதகதிலிருகுகினறனவா? நானகாதாரத திலிருகுகினறனவெனின, அகாரமும நானகு எனகிற கூறபாடுறறிருகுகினறனவாகலின, அகாரமும வருத-ஆதா ரதகதிலிருகுகினறமெனவருமே! ஆகலின, அஙஙனமனறு வேறு ாரறிபாருளும ஒர ஆதாரகதிறறேன இருசுகுமவணமுடிய நவசி யமாகினறது அவவாதாரதகதில ஆகயஙகளாகிய இரசதா விகடபி ாருளகளுளள ஆகாயமுதலிய பஞசபூதமயமாகிய இ ருபபாகியுறளள இவவுலகுகளு, எலலேமியனபது இரதுனேக கணேறறபட டிருகுகினறதா? ஆலலேயனறோ? அகஙனமனறெனின், ஒர பாலபினரிய இவவுலகமெயி பாபகமாகியமாயையடிய உயிரும பரமும ஆகிய ஏவனறிய எவருமே சாகஷமாகக கூறுபாடுறறிருபபதாய யிருக்கினறமே? அவரும வலலேபல குலயிட (கொள்ளுவாரே னே? ஒர பட்சதனகக சாதிககப்போகதால மறறோர படசதனகத தெளடுகெகொளளுவாமா? தனைவதம சாதிககபபோகதால, அப் படசத்திறபொருளகள எதனுகனபாயிருக்கிறும அவைகள வெவவேறு கண்டதுவமாயிருககவண்டு சாதிக்கவேணடும.

அவைதுமென்பதறகு விபாபக வியாப்பியம் சொல்லு ம பட்சதிலு சிவாகள் மாயை உலகு ஆகிய இவறறும அபப ாதனில கறபனைகளாக வியாப்பியமா? அன்றிப் பொருள்களா கவியாப்பியமா? பொருளகளாகவே வியாப்பியமெனின், இத

அகம்பாவ ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

ஞால பரமென்பது புலையுலகமேயாயிற்றே! எங்ஙனமெ
னின், சீவர்கள் ஏந்திய ஒவ்வொரு பொருளின் பரிமாணம் எத்
தனை எத்தனையோ அத்தனை அத்தனைக்கும் அப்பாலுமெ
ன்றே கொள்க.

இதனைப் பகுத்தறிவுள்ள மாந்தர் சிந்தித்தறிதல் அப்பா
லாகாது புலையமாகிவிடுமே! அதாவது-தூனியல்பு எனப்படுவது.
அஃறிணையினை நிலையில் இருக்கின்ற சீவர்கள் முதலிய மூன்றும்
என்ன பொருள்களெனப்படும்? தூனியல்பொருள்களெல்லாம்
என்ன? இதற்கென் செய்தல்! இச்சீவர்கள் முதலிய மூப்பொரு
ள்களையும் அப்படியதற்கியல்பாக்கியிருக்கின்றனம் அதற்குத
தானியல்பு? என் இன்று? இடமாயிருப்பதே தான இம்மூன்
றுக்குமென்றும் இடையூறு வியாபித்திருக்கின்றதாகலினென்.
ஒரு பொருளுக்குத் தீங்குறும் பற்பலவாகிய பொருள் நிலைமையுமறி
யக்கடவை, அங்ஙனமாயினும் அவ்வஞ்சனைக்குள் அகப்படாது
பொருள் தன்மையினை யறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும்
இன்றேல்! இவைகள், தீங்கெதுவாயிருக்குமோ? தடுப்பதெ
ப்படியோ! அவ்வாறன்று, அப்படியாகிவிடுமென்பதே! அவைகள் பே
தித்திருக்கின்றனவென்பதை, தீங்கெதுமை கூறுவாம். அவ்வனை
யும் பொருள் மாயப்பேய! இயற்றுள், மூப்பொருள்களுள் சகமென்கிற ஒர்
பொருள் விபரீதப் பிரத்தியட்சமாயும், சீவர்களென்கிற ஒர்
வகுப்புப்பொருள்கள் விபரீத ஐயமாயுமாயும், மாயை
யினையறிவுபொருளும் விபரீதத்தோற்ற அஞ்ஞானங்களாயு நி
ருத்தின்றனவே! இதனால், எவ்வனம் தீங்கெதுவெனப்படுமெ?
தீங்கிலது, தீங்கெதுமென்பது இதன்றென்க. அறிவுகளால்
புறதனையாகியற்கப்பட்டு யருளென்றதேயெனின், இத்தீங்கெதும்

ரா்த்தாசாஜபவத்ஸ்க மறுத்து வழிப்படுத்தற்குக் கற்பிக்கப்பட்
டேயன்றி, மனமானது அயல்போகாமின்றித் கற்போதமாகற்
காக ழுள்ளானேறு தெளிந்திருத்தற்கையந்தானவைதம் வேறே
யிருக்கின்றது. அப்ரன்டீஸ் இணக்கமாகியது? இதுகாறுங்
கூறிய இத்துணைதம இணக்காமன்பதற்கு உதாரணம்,

பிரபுலிங்கலீலை.

ஞாய்தா ஜியொருஞ் சாடையாற்க் குத்
தாதே கியாமர் தேதான்று மால
ஈதா ஜியாலொருந் சுவாடையாக சூத்
தெளிய வரிபேத ரிக வினாரி
வேதா கமாங்கள் விளம் பியுணும்
வினாகா தெனவுமை தேவிறன் தூ ர
வாதா வரிவை சவர் மாலை
படிக்க யாங்கு படுவர் நூர். என் றும்,

அந்தியேஷ்டிலெவ்வா.

ச சுன்தேவரி யாளை சீவ னென்ற் செவ்வ டிஞ்சின்ற : ச சுக ம
சீ சரிர் மனை து சிவ லையென்று—தெரிக தபாதி ர
சொ கு டுயிலைநீக்க சேயதிபரினக் கூடிடென்றுரன்
பெ நரிசே யெய்வரம் பிரிவிடென்றுரன். என் றும்.

வைராக்கியசதகம்.

புகலரும் பாப் பிரயாளய் கட றனிற்
புனைர்ணை நிலை யீசன்
சுகமொ டுருவி யெனுதுணை யாதிக
டுக்துயாற் றிடுவென் றே
பகருங் கான்மனை யெல்லிலுறி லெனைதுயெனைதட்
பற்றுவாம் விடுத்தும் பாரு
சுகமொரு பேமு யினைத்துமென் றகற்றுறி
துவிதடா வினைகருஞ் சே. என் றும் கூறியிருட்
படனுற்கான்க,

இந்த

வழிபடுதற்கியைந்த விசிட்டாத்துவைதமும்.

இவ்விசிட்டாத் துவைதமானது ஹே மகாவாக்கிய சதுட்டயத்தில் எந்த வாக்கியத்துக்கினையுந்தினின், தத்துவமசி வாக்கியத்துக்கினையுந்தது. அது தத் என்பது அதுவெனவும் துவம் என்பது நீயெனவும் அசியென்பது ஆகுயெனவும் பிரிக்கப் பட்டு வழங்குகின்றது. அவற்றுள், அது எனபது பரமெனவும அதாவது பரமாதமாவினதுவெனவும, நீயென்பது தர்மியெனவும் அதாவது பரத்தினது தன்மையாகவெனவு, அசி என்பது ஆகுயெனவும அதாவது நீ அவளாறிருக்கினறுயென வுமாம். அங்ஙனமிருத்தல், பரத்தினது தாமமாக நிருக்கின றுயெனக் கொள்ளப்பட்டது. அவாக்கியம் தனது றுப்பதத் தள் இனடைப்பதாகிய துவமென்பதற்குத் தலைதிசள்போல் நீ யெனவும் பொருள் கொள்ளாது, சர்வமெனப் பொருள்கொளறுந் துதுறு றனைடாயிருக்கலாகவெனில். தன்மாபாவ சதுயம் எனறுரைக்கலென. அவை தஸ்சியா எனபது பரமாத்மாவின் பாவ என, இது தாமமாக இருக்கினறுயென ஆகின்றனா. வெடு துவைதுபட சதுதிலமதிறுமகம் பலனவாகியலை புழி இவ்விருபதங் களினை இனடையில் போலவெனகிற உயோைப உருபு குனறியிருக்கு மாறுபோல், இங்கு சதுதுவம் என்கிறபதத்தில் ந் எனகிற எழுவாபகுனறி துவமென்கிறது தர்மியெனப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கினறதனை. அவ்வெதங்வனமெனின், பிராமணத்துவம சாங்யாசதுதுவமென்புழி, துவமென்பது தாமமென்றுய துபோலெனை. ஆகவே, சேதனசேதனமாண்டும் பரமாத்மாவினது தர்மியெனப்பொருள்பட்டன. இதனை நன்கு விசாரித்துனர் பவர்க்கே வெளியாகுமென்க.

எவ்வனமெனின், விசிட்டாத் துவைதமென்பதற்குப் பொருள் கூடியிருக்கிற அத்துவைதமா? வுன்றி மேன்மையுரன அத்துவைதமா? மேன்மையாகிய அத்துவைதமெனின். தாழ்மையாகிய அத்துவைதமென்றிருக்கவேண்டுமே! இவற்றுல் அத்துவைத

தியென்பது இரண்டாகின்றான இரண்டு அத்துவைதமிருக்கக்கூடாது, இரண்டு துவைதமிருக்கவேண்டுமே! அவை என்ன துவைதங்களென்படுமே? ஒன்று கூடாத் துவைதமும் மற்றொன்று கூடுந்துவைதமாகுமென்றோ? ஆகவே, மௌனையாகிய அத்துவிதமென்பதற்கு வெபொருளென்னை? அத்துவிதம் அத்துவிதமெனினை, அஃது இரண்டுமற்றிருப்பினும்தனபொருள படுகின்றது! இரண்டுமற்றது என்பதில் இரண்டென்பது எவை? பரமாகாயாவும் மீசதுரசதனப பிரபஞ்சமென்னை, இவ்விரண்டுமற்றே அத்துவிதமென்ப பொருளாகின்றது. இந்நூல் பாடாசமாவாகிய குருவினிடம் பிரபஞ்சமாகிய குருவிடத்தும் ஞானிகளிலும் பாதகர அத்துவிதமென்றபடுமோ? இது மேலானது அத்துவிதமோ? அல்லவே! அங்ஙனமன்று, குருவாகிய டரமாத்மாவிடத்தில குருவிற்கும் சீடனுக்கும் பிரபஞ்சமாகிய அதத்துவிதமென்றாலோ, இதிலும், குருசீடனென்னும் அத்துவிதமென்றாலோ? இவ்விரண்டுமற்றே அத்துவிதமென்பது கருத்தாகாதென்பதை அறிவாயாக. இவ்வாறு அத்துவிதமென்பது கருத்தாகாதென்பதை பிரபஞ்சமென்னை, குருசீடன

இங்ஙனமே (உ)-வது குணங்களாகிய உற்பவப்பொருள் சக்தியிற் பொருந்தும் குணங்களாகிய தேகநிலைகளையும் கருதி வைப்பது,

(ஊ) வது பிரபஞ்சகளாகிய சூரிய பொருந்தும் முகமாகிய பொருளையும் சலசூரியப் பொருளின்னையும் ஆராய்ப் பொருளென வையும்,

(ஈ)-வது அப்சமாகிய நீர்ப்பொருள் அபிதேகங்களாகிய அலைபாதி பொருளென்னையும், ஆலயங்களிற்பூப் பிரபஞ்சமென வைப் பக்தர் ? படாதகன் சென்ற ? (ஐ)இங்ஙனமிராஜ்ய தானம், காரணமாகிய பூதகணிய இந்தாயை சுவருப்படங்களுருகள் ஏவல் கியர் என் நாயை தூலைகளை னைப்படியா ? அனைநி அந்தத்துவித்தியைமனைப்படியா ? நயர்தை மாற்பெருள் தொடர்ப்படுதா , இருங்கினை மந்தாய், கூடுங்கலைகளுக்கு கியர் பாதாக்கு பெரை வேண்டியா ? அதுவிற், இந்தத்தலைகளுக்கு கியர் சுருங்கிய பிரபஞ்சம் கா ரணமாய் குருநி பிரம்படம் அபரிமிதம் அபரிவிதம் , இந்தாயை குரு பிரதிபிம்பம் அபரிவிதம் , இந்தாயை குருநி பிரதிபிம்பம் அபரிமிதம் ? இவ்வாறு சுயம்பு பிரபஞ்சம் அபரிமிதம் ? இவ்வாறு சுயம்பு பிரபஞ்சம் அபரிவிதம் ? இவ்வாறு சுயம்பு பிரபஞ்சம் அபரிமிதமும் அபரிவிதமும் ? இவ்வாறு சுயம்பு பிரபஞ்சம் அபரிமிதமுமல்ல அபரிவிதமுமல்ல

கணடப்படதும் அத்துவிதமென்றுங்கின்றதால், எங்ஙனம் முதற் பரந் கூடியிருகக்ள்ளாவிதனப்படுமெனின், அக்கணடப்படதும துயிதமாயிருப்பனை அத் தூவிதமாகக் திகாண்டதுலைன்றே, கூடியிருக்கின்றமதனாலுழுதற்படதற் மேன்னமனையக் கரற்பால தெனைக்திகாண்டு மேன்னமையாகிய அத்துவிதமென வமறங்கப்படுகின்றது? இதறகு, விஷ்டத் துவி தமெனப்படாது விசிடாத் துவி தமெனப்படுதற்கும்! அங்ஙனமாயின், பரமாதமாவை விபாபதப்பொருளென்பதனாலே? ஓர் பொருள் விபாபதமாயிருக்கின்றதாயினை, அவயவிபாபகம் எதற்கென வினவியருமன்றே? அற்றாலை, பரமாதமாவை எதற்கு விபாபகமெனப்படுகிம்? சிற்சடபாபாவை விபாபகர்த்தாவெனின், ஜிதறல் பிரபஞ்சம் விபாபமாகின்றமையை. அகலை, பிரபஞ்சம் பரமாதமாவைப்பொருளன்மே! கூடாதெனின், பரமாத்மாவுக்கு இரபபஞ்சம் சேஷபூதமாகுமன்றே! அங்ஙனமும் கூடாதெனின், ஏனை கூடாது? இவை பரமாதமாவின் கண்மைகளாகினறன, அனைய வென்ன குணங்களுமாகுமாகுக்கல. இவை முன்னர் கருதப்படும் குணிப்பொருள் பரமாத்மாவென்றே? பரமாதமாவுக்கினியதாகிய சிறசடபிரபஞ்சம் குணங்களாகாவென்றனவா! அனைதிக் கூடாதெனின் ஏனையா? அதாவது—பரமாத்மாவையிட்டு அந் நூலைவிட்டு நீங்காவென்றனவைகளாகியென்பது. பரமாதமாவிற் கூடியிருக்கின்றனவென்பதனாலே, அதாவது—பரமாத்மாவைவிட்டு நீங்காவென்பதனாலே, அன்றி அத்துவிதமென்றபாலதா? அத்துவிதமென்றபாலதாயினை, வேறு காரணகாரியமுதலிய இத்துவிதங்களில் இஃதென்னை அத்துவிதமெனப்படும்? மேல் அத்தியாயத்தில் சுசாதிகம் விசாதிகமுமுள்ள துவிதமும், இவ்வத்தியாயத்தில இஃது அச்சசாதிக விசாதிகமின்றிய சுகதமேதமென்னும் கூடியிருக்கும்துவிதமுமாகின்றன.

அங்ஙனமன்று, இஃது அத்துவிதமேயெனின், பரமாத்மாவேறு சிற்சடஙகள் பிரிவற்றிருக்கலால் அத்துவிதமாகின்றது. இவைகள், வியாப்பிய முற்றிருக்கலால் என்னெனவெனப்படும்? வியாபக வியாப்பியம் ஏற்குங்காறும் கூடுந்துவி

தலைவன், அங்ஙனமின்றி தலைவொன்றும் தனித்தனி வெவ்வேறி டத்தது என்றேற்குங்காலும் கூடாத்துவி தலுமாகுமன்றே?

அன்றியும், விடாபக வியாப்பியமென்பது இருவகைத்தா யது-அவை ஓர பொருளின்கண் நின்று நிகழும் சினை குணம் தொழில இடுமென்றும் வியாப்பியமும், அவற்றால் அப்பொருள வியாபகமுமாகின்றனவே. அவை சாதனத்து உறைப்பும் நிறமும் தொழிலுமாம். ஒரு பொருளின்கண்ணே நின்று நிகழுமற்றொரு பொருள இடம் காலம் இல்லதன்றும வியாப்பிய மும் அதனால அப்பொருள வியாபகமுமாகின்றது அவை சாதனத்தின் குணமும் செயலும் அப்பொருளாம். முன் னதை நடுவிய சினை குணம் தொழில எனப்பிரிக்கும் பாகுபாடு பாக்கிய வியாப்பியமுமாம், பினனதனை ஏவுகூறிய பொருள இடம் காலம் எனும் பிரிவாகி, மேலையவாய வியாப்பியமும் ஏக தேச விருத்தி வியாப்பியமுமாம். இவற்றுள் சாதனத்து வியாபகமாய வியாப்பியம் எது? சாதனத்தின் வியாப்பியமாய வியாபகம் எது? சாதனத்தின் வியாப்பியமாய வியாபகமும் சாதனத்தின் வியாபகமாய வியாப்பியமும் இரண்டும் ஒன்றாயிருக்கின்றனவா? இரண்டும் வேறாயிருக்கின்றனவா? இரண்டும் வேறாயிருக்கின்றனவெனில், இவற்றுள் எது எதனோடு தொடர்புற்றது? எது எதனை நீக்கி நிற்பது? இவற்றை ஆராய்ந்து தெளிவிக்க வல்லார் யாரோ?

இனி, சாதனத்தின் வியாபகமும் சாதனத்தின் வியாப்பியமும் ஒன்றாயிருக்கின்றனவெனில், இவ்வுரைகளுள் எவ்வுரை பொருந்தும? அவ்வுரைகளுள் ஒன்றேனும் ஒன்றோடொன்று முரணாமல் ஒத்திருக்கின்றனவா? இல்லையே! இருக்கின்றன, காரணகாரியப் பாடத்தையிருக்கட்டுமே! ஒவ்வொன்றும் காரியமாயினும் ஒவ்வொன்றும் காரணமாகவேனும் நிற்கின்றதன்றே? அவைகள்

சுயம்பென்பதற்கு முரணென்னையெனின், எதை நோக்கி
கின்றதோ அதைவும் மேலொன்றுக்குக் காரியமென்டாகி
ருக்கும்! அங்ஙனமில்லையே! முற்றும் காரியமயமாயிரு
க்கின்றதே! எங்ஙனமெனின், பிருதிவிக்கு வித்து காரியமாயும்,
அவ்வித்துக்கு அங்குரம் காரியமாயும், அவ்வங்குரத்திற்கு இத
ழ் காரியமாயும் அவ்விதழுக்குச் சாணை காரியமாயும், அச்சாணைக்
குக் கனி காரியமாயும், அக்கனிக்கு அரும்பு காரியமாயும்,
அவ்வரும்புக்குப் பிஞ்சு காரியமாயும், அப்பிஞ்சுக்குக் காய் காரி
யமாயும், அக்காய்க்குக் கனி காரியமாயும், அக்கனிக்குப் பல
யமும், அப்பழுக்குக்கு நாஸ் காரியமாயும், அந்நாஸுக்கு அழை
காரியமும், அவ் அழைக்கு அலம்காரம் காரியமாயும், அவை
யெங்ஙனமதிற்குக் கிருட்டி காரியமாயிருக்கின்றனவோ? இங்ஙன
மே ஒன்றை யொன்றை யும அடுத்தடுத்தை மேற்பொருண்டு நிற்
தலு மாயிரமாய் முதலாகத் தீருமன் றுகின்றனவன்ற. இவற்றுள், சர்
வமும காரிய மயமேயன்றிக் காரணமொருபது எதுதானுன்றும்
காணப்படும் இது மயமேயிருக்கின்ற! இங்ஙனமிருக்க, யாம்பலபல
பதை துறந்து? இனிமேலெனின், சர்வமும் விகாரமே. மற்றதற்கு மூல
மென்றொன்று.

அன்றியும, இவ்விகாரங்களெல்லாம் நம் அனுபவத்துக்குமெனப்படு
மா? அனுபவிப்பதுமனப்படுமா. அநுபவமென்பதற்குத் தோ
ன்றுமென்ற பொருளன்றே, காரியமாகிய விகாரமென்பது அநுபவத்
துக்குவராதலால் காரணமாகிய நிர்விகாரமென்பது அநுபவத்துக்கு
மாகும்! அங்ஙனமும் தொழிலற்ற பண்டுமாயுள்ள அனுபவத்துப்
விகாரமாடும், அநுபவமாயிருப்பதன்றே? இங்ஙனமிருக்கு மை
லையிட்டு, மார்றுத்தனையதன்றே? ஆகவின், அவித்தியமென்ட
தறுகு மூலமென்னல்? மாறுத்தனையனவு கண்டறுதப்பொருள்
களா? அன்றே? கண்டறுதப்பொருள்களாகின்றனவே! கண்டறுதமா
கிய இவ்விகாரங்களனைத்தும் அதிருப்தியைத் தரம்பாலனவா!
அன்றி திருப்தியைத் தரம்பாலனவா! திருப்தியைத் தரம்பா
லனவெனினீன், இதுகாறும் பிரமன் முதலிய சர்வ உயிர்களின்
எவையிர் திருப்தியடைந்தது? இற்றின்பமென்னும் திருப்தியை
யடையும் பெற்றிருக்கின்றதெனினீன், அஃது நிலையற்றதா

வின் போலியின்படாகின்றன ஆகின்றதால், அவைவஸ்தூ
மும் ஈற்றில் தக்கமாய்முடிகின்றது முடிவதால், வெ தொ
ழிலிய பணபுமாகிய குணதோதங்கள் விகாரம் அசுத்தம் அநி
தியம் கண்டடம் துக்கம் ஆகிய இவைவாதுவித விபரீதமும் உற்
றிருக்கின்றன, உற்றிருக்கு மினைவன் எந்த முச்சில உடைய
னை? பரமாத்மாவாகிய முதலியுனை யாவனை? நீலோற்பலம்
சுகந்தாரனை யென்புழி, நீலநிறமும் செம்மைநிறமும் எதுமுத
லியுடையன? எந்தமுதலியும் உடையனவனென்றனலாமோ?
அவைவற்றிற்கு முதல் பூடையாரை? அனைதோல, வெ குண
தோதங்களாகிய விகாரமுதலியனைவன் பரமாத்மாவை உடை
யனவாயின, இயற்றையுடைய பரமாத்மா எவ்வனைப்படும்?
கற்பனையுடைய மனப்பிரமன்றே? அப்பரமாத்மா நித்தியமா
யது, சுதந்தரமாயது, சுத்தியமாயது, அனைத்தறிவாயது, இவை
அனைத்து இலக்கணங்களையுடையதாயிருத்தலால் விகாரமு
மியல்பை யுடைய புறத்தினிலை, இயல்விகாரமுதலிய அகத்தி
னிலைக்கு ஏற்குமோதல் எது? பிறிதொரு வினைத்தொகையாய
அம் மாயையானது பரமாத்மாவுக்கு மேற்பாருளாகுமே! அ
தோல, கூடாத்துவித்தொகையன்று இருக்கின்றதாகும்!

அவாதியும், மாயை யனைய ஏனைப்பொருளை தரிசி டறிவற்
றிற்கு அடைமம வியாபகமாகும்! இரு முறைய அவைப்பாக்
கு, துவி ருபம் அவைப்பாகப் கூடாத துவித்துருமாகுமை ஈ! வெ
தோதுவு தோதுண வினாவிய முதலியகுணங்களாகி அடையிற்றொ
யும குலைப்படுதியனமிறு? யாவது தமபிழமைக் குணதோதங்க
ளாகுவின, அப்பரம் சாவ்வியமாபக மெனப்படுகின்றது. இசுசுர்
கமாகிய விகாரம் அசுத்தமுதலியனைவனையுடையது பரமாத்
மா வுகுவின, அப்பரம் விகார முதலியனை யிவன்புறத்து முர
னென்பதனை பரமாத்மாவுக்கு மேற்பாருளாகுமே!

திருமுனைப்பாடியாரிபிரபந்தம்.

தன்னுறேன இரைத்தெழுந் தரங்கவென்ன டைந்தட்டல்
தன்னுறேன இரைத்தெழுந் தடுத்தென்ன தன்னைபோல்

நின்னுளே பிறந்திறந்து நிற்பவுஞ் சாய்ப்பவு
நின்னுளே யடங்குகின்ற நீ ணமேனின்க ணின்றதே
னைக்கூறியிருங்கினமதால் அப்பரத்திற்கு வென்னதோடை
மிருக்கின்றது? சலவியாபகத்தில் நின்றொழுகின்ற ஆலயா தி
களால் அச்சலம் விகாரமுதரி பனவகளாயிற்று? அதுபோல்,
பரமாத்மா இருக்கின்றதாமெனின், ஆலயாதி விகாரங்களாற்
சலப்பொருள் விகாரமென்பதற்கினையந்ததன்று? எனைனின்,
அவவாலயாதிகள் ஓர முதலன்றுகெடினென்க. எங்ஙனமெனின,
பிராதிபாலிக சத்தெனவுமவிவகாரிக சதெனவுமிரண்டாம.
அவற்றுள், பிராதிபாலிக சத்தென்பது நனக்கெனக் கிருந்தித்
தும் பொருளின்றிக வெறுமாத்திரமாயும், தோற்றமாத்திரமா
மாயிருக்கினறது. அது கயிறுநாவுபோல்வது விவகாரிக சத
தென்பது ஜலபுலனை, யும அறிவு மிதுதன் கிலையத்தபோயிருக்
கின்றது அது சமாரியிகாரம் சுவாலின் விகாரமுதலி பனபோல
வது அவ்வாலயாதிகள் தம்பொருளாயன்றி ஓர் முதலினமாகப்படுமோ?
பதிலெனினை, சலத்தை யன்றி வேறுற்றிருக்கவேண்டும்! வேறு
ற்றிராவிடினும், அச்சலத்தினன்மேனை நின்று நிகழ்கின்றனை
வெனினின், ஒருவன் அலையால் தாக்கப்பட்டுழி, சலப்பரப்பின்றி
அவ்வாலயாதி மாத்திரமாகவின்றுகாக்கும! அவை யேமாகுட
ாதனை, சலமெனபதுபோயிற்று? இருப்பது சலமிருப்பின்றித்
தோற்றன்மாத்திரமாயுமாகின்றதே! வே. இருமதினைப்பி
ரானை இருவாக்கு அத்துவிதிகருக்கு இணக்கமாயிருக்கின்றதே!
அவை காமம் என் எதிர்த்தாளவேண்டும்? காம் ஆளவேண்டியது
பரமாத்மாவைச் சர்வவியாபகமெனவும், அவவியாபகத்தில் வி
யாப்பியமாய் நிகழும் பிரபஞ்சாதிகளை சேதனாசேதனை மனைத்
தும் ஆணைபேதங்களெனவும், அன்றியும் அவை எதார்த்தமென

யுமன்றே? இங்ஙனமிருக்க, ஆசிரியர் நிட்டோசத்தும் வருவித்த தென்னை? பரமாத்மா கொருபஞ் சுற்றுனுக்கு மியாபகமெ னக்கொன்றுனும், அவ்வியாபகம் இச்சித்தே யுயிர் நிழற்குயாம? எதார்த்தங்களுக்கு வியாபகமென்பதொன்றுனும் அவ்வியாபகம் புலையுடையையாய் முடியுமே! ஆனுற்போதுங்களுக்கு வியாபக மென்கொன்றுனும், அவ்வியாபகம் ஆங்காலத்துக்கு மும் இன்பதுன்பம் இறக்கல் பிறத்தல் முதலியனவா அப்படி மாத்மாவுக்கே வரய்க்குமே! என்னுகரின், ஆன்மாக்கள் மூன்றே துலாகாண்பாயிறலென்க.

குறள்

எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொரு
ளம்மைத்தா மாறன் படுத்து.

என்பதற்கு யிருத்தியாக உரைசிரியர், அதாவது—"எப்பொரு ளென்னுமிடத்தினின்று எப்பொருளாயினும் அவற்றை அவற்றை யாக்கிய பரமாத்மாவை நிருத்துதலாகிய உள்ளதாகத்தை யுடைத்தென்பதோரியல்பினையுடைய உள்ளதாகத்தை யுடைத்தென்பதோரியல்பினையுடைய துலாகாண்பாயிறலென்க. அன்றியும்,

நாலடியார்.

தொழிலிலார் மட்டில் பணைகாரற் றுய ராதல்
வினியா வருந்தோயி னனைந்து—லெளிய
விகழ்ந்துயிற் சோற வினிதுண்ட மற்றில்ல
புகழ்ந்துயிற் வைகறில கன்று.

எனவுரைசிரியர்கள் கூறியிருக்கின்றனர். என்னை! சகாதுக்கம் விசாரிக்கும் சுகதுக்கமெனவும் வல்லது பரிக்கோதரிஞ்சிய சயம்பிரகாச வஸ்துவுக்கு, அரிஞர்கள் மூன்றுவகச்சாதிகளும் விசாரிக்கும் இருப்பகாசக் கற்பித்தற்குத் துணிதபட்சம் சாதிப்ப தேபோல், நாம் வெ சகாதிகம் விசாரிகமிரண்டும் அவ்வஸ்து வினது குணதோதங்களைச் சுவகதுக்கதோதம் சாதிக்கின்றதுப் அவ்வஸ்துவுக்கு இழுக்கென்பதற்கு மூலனென்னை? வல்ல வென்பது எய்துவனிருக்கவேண்டுமென்னின், முயற்ச உயர்வு தாழ்வு என்றுமிப்பூன்றுமின்றியதாயிருக்கவேண்டுமென்க.

அங்ஙனந்தெளிதற்கண்ணே கூர்ணகாரியமுதலிய அ
நேகவாதங ளிருக்கின்றனவே? அக்காரணகாரிய முதலியனவைகள்
இறந்து தானே தானுப்தத் தெளிந்திருக்கவேண்டுமே! அங்ஙனம்
தெளிதற்கு முன்னுள்ள துவித்தானுபவ சோபானமும் விகிட்
டாத்துவித்தானுபவசோபானமும் வந்திருக்கின்றனவே! இதுகாறும்
கூறிப்போந்த இந்துவித விகிட்டாத்துவித பிரண்டும் உயிர்
கள் வழிப்படுதற்கியைந்த சோபானங்களேயன்றி, இவைகள்
சித்தாந்தமன்று. சோபானகளாகவேனின், தானேதா
னுகதெளிவிதற்கியைந்த துவிதம விகிட்டாத்துவித பிரண்
டுமே நீர்த்துவைடவும் அன்றென்பதாயின், பரதந்திற்குப் டரிதா
னதேதடமும் விகாரமுதலிய தோடங்களுமெய்விக்கும் இத்
துவித விகிட்டாத்துவித பிரண்டுமா கிதுதாந்து சொல்லப்படும்
பரமென்பது எவ்வண்ணமிருக்கச் சம்பந்திகின்றவென்னை. சாதி
விசாதி பதார்த்தமென்றும் தோன்றுமிய குயிற்றினைகளை அரவு
போயிருக்கச் சம்மதிப்பதாயின்க. தானேதானுகத் தெளி
விதற்கியைந்த வை துவித விகிட்டாத்துவித மென்பதெ
வனே மனிக்,

அபிவினீடலீ (இந்து எதார்த்தவியம்).

பதி பசு பாசம் என்றுரைக் முன்னறிஸ், பதியும் பசுவும் சித்தப்
பொருமை பாசம் சடப்பொருளுமாயினும், இவை அறியப்படும்
பொருள்களா? அன்றி அறியப்படாப்பொருள்களா? பாசம் சட
மாகலின், அறியப்படும் பொருளாகும். பதியும் பசுவும் அறிவுப்
பொருளாகலின் எங்ஙனம் இவை அறியப்படுகின்றதெனின், பதி
ஞானவானதனை எங்ஙனம் ஏற்கப்படுகின்றது? பாசமாகிய
பிரபஞ்சத்தாலெனின், அங்ஙனமே ஏற்பது அனுமானமெ
னப்படும். பசுஞானம், அவ்வளவையால் அறிந்து ஏற்பது எது?
உயிரெனின், அவயுயிரால் அறியப்படுகின்றதன்றே? பாசமா
கிய பிரபஞ்சம் இந்திரியப்பிரத்தியட்சமும் பரமாகிய வஸ்து
மானதப் பிரத்தியட்சமுமாகின்றன. ஆகவே, இவ்விரண்டும்
இந்திரியப்பொருள்களென்பதற்கு முரணில்லையே! இல்லையாயி
னும், உயிரோனும் அறியப்படாத பொருளன்றேயெனின், உயி

ராகியபொருள் அறிவாயிலும் பரமாகிய அறிவு அறியப்படுதற
கினையாதிருப்பதுபோல, இவ்வுயிரும் அறியப்படுதற்கண்ணையத்
ருசகினை நண்ணேரு யாவும் உயிருகருக்காணப்படுகினறுமையின,
உயிர் எதற்குக்காணப்படும் தன்மையதென்ன, உயிரென்பது அ
றிவாயினும் இந்து அவதகாதிரியகளிலுள்ள காடகிகளை உ
ணருகினறதனாலோ? அவறையுணரு மிவ்வுயிர் காணனைறறி
கினறதா? அவனைபினறி அறிகின்றதா? காணனைறறிகினற
தெனினை, எசதுக்கின்ற நாணனை நினறு அறிகினறது? உடறு
ணையாகவெனினை, ஆவவவவதா உடற்றுணையாகவா? அனறி
இசசாகனிறவத்னைதயுடறறுகினற மாதிரமாகவா? அவ்வவ
வதா உடறறுகினறபாகவெனின், அவவதறுணையாக நினறு
னாசறுகனறே உயிரைவ வழநடதுகினறது? அவவனைம உயி
ரொனைடதுகபபடுமிடம அ எசதறகு வழங்கபடுகினறது?

மறை அவதுரநதிய அகமபொருளைசசனைற? அசதன்
றி எதனை குறனறினை? அவனைனை பொறுகபடறிவது எனறுகம்
எனனனிறபடம எனை அருதறகனைம வனை இவறறை இ தைமகளாக
வழஙகபடறெனபோல், எனைடயிர வனை உயிரென்னவும் நிறனை
கை தங்கபடறினை ஆதானைய எனறறிர எனை வழங்கபபடு
வதால, உயிர அறியபபடுகிர பொருளாய பிரமபோரிர,
னைம அபபாடபெறாருனை? அபபாடபெறாருனைசனை, விடாகிட்
னைடகூடிய தது யாதுகுரு? காணனை இனைற அகமபெறாருள யெனிப
படுத்துகனைறே? காண்ட வாளகுரு யெனிபபடடபடடுறி காணை ஓதபா
வனை வழஙகபபடுகினறதனைறே? அருரோனை நு காண உயிரென்
றோனைடபரி மனறே? அவத்தாதிரிய இனைசக்கனை காணென்ப
தறகு உயிரைவும, சடபா இனைசக்கன்ற ஆதபா எனைவுயாயினை,
இசசதாசக்க இரண்டுதாமழும் காணென்பாதற்குக் இழனைம
னன்றே? இக்இழனைமகளில எது தறஇழனைம எது பிறிதின்இழ
னைம யெனப்படும்? ஆதமா தத்இழனைமயும் உயிர்பிறிதின்இழனை
டமன்றே? இதனால், இவ்வுயிர் அறியபபடும பொருளென்ப
தறகு மூனறினைனை? இவ்வுயிரென்பதே அறியப்படும் பொரு
ளாயினை எனையிரனைமே இவ்வுயிராகு எனைகூடாகவும் அனுமா

ணமாகவும் அறியப்படும் பொருள்களென்பதற்கு மூலமென்ன வென ? இங்ஙனம் ஆராய்ந்ததால் சேர்ந்தது பதிபசு பாசமென்னும் மூன்றும் திரிகியங்களாயும், காலென்கிறமோதம் திருக்காயும் முடிந்தன. முடியமேல், உயிரென்பது அணுபவ மூலமான அளவைப்பொருளாயிதும், தூலக்கினைக் இந்திதகும் பொருளுண்டோ ? எனனின், அறிபாமையாய் மூடுவதாலென்க.

எங்ஙனமெனின், இத்தூலமுதலிய உபாதித்திரயங்கள் காலக்கினைப்பொருளின்றித் தோற்றல்மாத்திரமாக இருப்பதைட்பொருளாகக்கொண்டோடது மெய்க்குமா ? அன்றித்தெளிவா ? மெய்க்குந்தாவெனினின், இவ்வியக்கத் தால் அவ்வவ்வாதிக்துபோன காலனமருவியதுபற்றென்பதிர் ? அதுதும் மெய்தான்றே ? இங்ஙனம் இரட்டித்த இம்மயக்கம் யாதெனவிடின் அறியாணைமையாலென்றே ? இவ்வறியாணைம மூடுவாயிருந்தின்றதென்றே சீவனெனப்படுகிறது ? இரட்டித்த அறியாணைமையாயுள்ள சீவன்தனது உபாதியான அந்திட்டானத்தைத் தானென்றுணர்ந்தும் இருந்திதுங் காரியநடக்கின்றதோ ? அங்ஙனமும் காடனைடயாலும் அறியாணைமையன்றுதற்று காரணனிகாரு. நின்றதுவே, சொல்லமாத்திரமாக மயக்கவுதுங்கப்படுகின்றதன்றே ? இச்சொல்லாத்திரமாக உபாதித்திரயவிபரீதாறுபாவ அதுவபாவத்ரய, மூன்சீவர்பொருளென்ற தாம், கற்பனையென்ற பாவனைத் தோற்றமாகின்றது. மூவபாரம் உன்னிடனை வதைகுவதும் சீவப்பொருளுதலம்மிடனபனைத்தப் பற்றியன்றே ? சீயன் என்பது இக்கதியாயிருக்கின், மேலை ஓர்பாரம் உன்னோடன்பதும் எக்கதியெனப்படும் ? அந்தும் பாவனைத்தழப்படன்றே ? ஆகலின், இவ்விரண்டும் பாவனைத்திரிகிய வென்பதாயிற்று. ஆகவே, பிரபஞ்சம் தூலதிரிகியலென்பதையுமாயிற்றென்க.

இம்மூன்றும் திரிகியமாயின், இவற்றிற்குத்திருக்கென்பது யாது ? அதிட்டானமாகிய ஆகம்பொருளன்றே ? இவ்வுரக்கத்தென்பது மூப்பொருளாயினும், திரிகியமென்பதில் ஒன்றன்றே ? இதனால், திரிகியம் ஒன்றும திருக்கென்பதை ஒன்றும் ஆகுமாண்டாயிற்று. இவற்றையன்றிக் தனிதமென்பது ஏது ?

இங்ஙனமிருக்க, பிறி பல பாகம் இம்மூன்றும் வெவ்வேறு கருவிடமாகுமெனவும், இவற்றுள் ஒன் கூறுகிய மாயையினது காரியம் பிரபஞ்சமெனவும், இப்பிரபஞ்சம் அம்மூலனைப்போல எதார்த்த சத்துவினாலும், இன்மாண்டு கூறுபாடின் பரமாண்டதுவினாலும் சிறந்திருக்கின்றதெனவும், அதனில் ஆகாசம் தன்மாத்திரையென்றுமிதனவும், அதனினும் வாயுத்தன்மாத்திரை என்றுமிதனவும், அதனினும் நிறைவற்றிருத்தல் என்றுதக்குள் என்னையும் பூரித்திருக்கின்றதுபோலிருக்கின்றதெனவும், முதற்கில் பிறிப்பொருளும் பரப்பொருளுமே இயைபுறுதற்கு முன்னர் அத்துவிதமெனவும் கூறுவதுதானே மற்ற இயல்பாகத்தானே ? ஆண்டான் எனவும் அடிமை எனவும் இரு பிரிவு தோன்றுதல் இயல்பென்பதையும் நீ மேற்கொண்டிருக்கின்றாயல்லை ? அப்படியிருக்க, இவ்விரண்டுபட்சமும் ஒருங்கு பொருந்துமாறு எவ்வாறு ? அதனை நீ விளக்கவேண்டுமன்றோ ? அதனை விளக்கி, இவ்விரண்டுபட்சமும் அடிமைகொள்ளுதற்கு யாதொரு தடையுமில்லையென்பதை நீ நிலைநாட்டவேண்டுமன்றோ ?

ஆகவே, இவ்விரண்டுபட்சமும் ஒரு நிலைபடுதற்கு முரணாயிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்க, இவைகளிரண்டையும் ஒருங்கு அமர்த்தி ஆராய்ந்து ஒரு முடிவு காண்பதெவ்வாறு ? ஒருபக்கம் பற்று, அபேதவாதமென்னும் நிலை உயிர்களின் தத்துவத்தை ஆராய்ச்சிக்கிடமாகவும் நில உயிர்களின் தத்துவத்தை ஆராய்ச்சிக்கிடமாகவும் இல்லாமற்செய்கின்றது. இதனை நீயும் அடிமைகொள்ளுதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனை. அடிமைகொள்ளுதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனை. அடிமைகொள்ளுதலும் ஆராய்ச்சிக்கிடமாகவும் இல்லாமற்செய்கின்றது. இவ்விரண்டுபட்சமும் ஒருங்கு நிலைபடுதற்கு முரணாயிருக்கின்றன. இவ்விரண்டுபட்சமும் ஒருங்கு நிலைபடுதற்கு முரணாயிருக்கின்றனவன்றோ ?

ஆகவே, இவ்விரண்டுபட்சமும் நிலைபடுதற்கு முரணாயிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்க, இவைகளிரண்டையும் அடிமைகொள்ளுதற்கு ஒப்புக்கொண்டிருக்கின்றனை. இவ்விரண்டுபட்சமும் அடிமைகொள்ளுதலும் ஆராய்ச்சிக்கிடமாகவும் இல்லாமற்செய்கின்றது. இவ்விரண்டுபட்சமும் ஒருங்கு நிலைபடுதற்கு முரணாயிருக்கின்றனவன்றோ ? அவ்வாறாயினும் அதனை நிலைநாட்டுதற்கு நீ முயன்றனை ;

சுதந்தில் நின்றும் மாறி ஏனைய வெவ்வெப்பட்சத்தை வெவ்வெவ்வு யிர அடிமானிக்கின்றதோ ? அவ்வப்பட்சநிலையதாய் அவ் வவ்வுயிரு மிருக்கின்றதாக்குமே ! அன்றியும், மாறு பாக்கை பிலபழமை ஏனைய யாக்கைகளோப்பெற்றுள்ள உயிர்கள் அடவி னைவளுக்குச் சேர்ணம்சங்களாயிருக்கின்றனவா ? அன்றி வே றே அறைதிய ஈருப்பொருளாகயாதிருக்கின்றனவா ? வேறு அறை திசத்துப்பொருள் களாகவே யிருக்கின்றனவெனின், பாலைக ளின்னவென்று சேதாருடைமையாயிருக்கின்றன வென்பதை வெவ்வே றுயிர்களின் அனுகூலத்துக்குரியனவாயிருக்கின்றன வென்பதை யுயிர்கள் அனுபவத்தாலறிகின்றன வென்பதை யாரறியார் ?

உந்நமவாதநூல்

உலகினை முதற்றுதற் றுதற்றாகி, நீங்கண்பின்
உலகமும் உயிரும் வெவ்வே றுயிர்க்கு—நீ பயினலின்
எவ்வகை வினைப்பயத்த வெவ்வகை மெய்யுதனிற்கும
அவ்வகை யுயிர்க்குமவ் வகைவகை முறைப்பற்று.

என்று கூறிபடி, உலகையுட் இவ்வுலகையுறியும் கடவுள் கறைபறியாப்பரிபரகப் பெற்றியுமுடைய அதிட்டான அரசர் பொருள்பற் பலதேவதையாகிகளைக் கற்பித்து அபிமானமிழுகுத முர்த்தி ருப்பதனால், இவையகள் எதார்த்தவுயிருமை எதார்த்த விசிட் டாத்துவிதமாகுமோ ?

இவற்றுள், எதார்த்தவுயிதமென்பது முன்னான்று அதி ட்டான அரம்பொருள் திருக்காயும், சேகாதிப்பிரபஞ்சங்கள் நிரியமாயிருப்பதில், சேகமுதலிய நிரியம் பஞ்சேந்திரி யாதியவமாயிருமும் இவை தோற்றல்மாத்திரத்திரியமா? அவ் றி இருப்புள்ளதிரியமா ? தொழிற்குணம் தோற்றக்குணமய மாகிய மூலவுயிகாரதிரியமே யன்றிப்பொருளின்று. இவ்

அகமடிர் ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

தொழனன கற்பனைகளில் ஒன்றேறுமே நானென்னுமே அகமதி ரு ஒரு கதினையாக துணர்கவின்ன, நானென்னுமே அகம்தி பாருள் வே றொன்டதுமலரோ? அ ஆ வெளிப்படாக்காமும் ரான நான் என வடியகுவ ஆ-வெகாலமாதிரமன்றே? சொல்மாதிரமாக வழங்குவது ஒன்றும் கமபனைபேயும் கன்கூடாகுதோறும் பிரபஞ்சமொன்றுமாக இங்கனம வழங்குவதாரேரு துவித மென்றாலது? அலவே! அனையதாகிய தேகாதிகள நமகரு வினவுகுவ தேபோல நமதும் மடக்து வினாவுகோ' அஃது வினாவாக்காறுய வை திரிபதாதுக கீசபமே சாதிக்குமே சொல்லாற்றல துவித்து போலவரே முடியுமே! அங்ஙனமுடியின வினாடடாத்துவித மென்னதுட கூடிபிருகுமே துவிதமே வகவலரியபடாதே! அஃது ஜக துபுர் மறில அதறுவித்துவென படும் ஜாகாறுபயமே வினாவு காம்ப? ஆகவின, இருகுமே திரிசிய முமே கனகூடிய அந்நபவமு மே வை எதாரதமயமென்ன

இஃது எதாரந்த விசிட்டாத்துவிதம்

உருவமே அருவமே உருவாருவமாகிய இறைடபேத சாவமுடி அவதந்தாதந்திரயத்வைத யிடடதின்ன ஆகவின, அவதகாதந்தி யதனைதபிழகின்ன அனைத்துமேவரனறு. இவனைபிருக்க, இவவையதாத்திரயம் கயிற்றாவு கானலநீர் கனைக்கற்பிதமடோ லாகவின், இகற்பிதங்கள் மாறிமாறிதோற்றுகின்றனவா? அனறி நிலையாயிருதின்றனவா? மாறிமாறிதோற்றுகின்றனவெனின, எதனைபாம் மாறுகின்றன? ஓர பரதினைபாவெனின், அவத்தாத்திரயம் மாறுகின்றமைத உனரருகின்றது எது? அப்படி ரக்தாவெனனின், அனனம் மாறிமாறிதோற்றுதலா ஒண்டாரம்

இன்பதுன்பாளுபவம் யாருக்கு? நமக்கெனின், இவ்வுலகத்தை நோக்கு மிடமாயிருந்து உணர்தலுக்கு ஏர்பாடும், இன்பதுன்பம் அனுபவிக்கற்குகாதுமா? அங்ஙனமாயின், நாம் உணருகின்றது எதை? அப்பாலத்தை உணருகின்றதாகாதும்! நாம் சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கின்றோமென்பது பாலத்தை உணருகின்றதும் அப்பாலம் அவத்தாத்திரயங்களுக்கு மிடமாயிருந்து அவற்றை உணருகின்றதுமா? இரண்டுவிக்கதுயிணும் மிக்கயினை! நாம நிட்டைகூடுவதை யாருக்கு? பாலத்தை உணருகிறதற்கெனின், அதற்கு நிட்டைகூடுகையாதுபயம் நாம் எதை உணருகினறனம்? அவத்தாத்திரயங்களை அன்றி வேறல்லவே! அங்ஙனமா அவத்தாத்திரயங்களை உணர்ந்துகொண்டிருக்கும் நமக்கு அனைவரிடந்தும் காமக்ரோதாதிகளின்றன? வேறொன்றுமிலெனின், நாம் வடிவற்றும் உணருகின்றனமா வெனவருமே?

அன்றியிடம், அவத்தாத்திரயங்கள் யாவை? அவை நிற்பதெனினா? மயக்கமென்பதுளதா, இவ்வவத்தாத்திரயங்களிலை பொருளல்லாதது பொருளாகத்தோன்றுதல் பொருள்பொருளாகத்தோன்றாமை! இதுதான், இவையுள் மயக்கமென்பதற்கு யாதுகாரணமென்பீர்? இன்றுகளென், இம்மூவித மயக்கமும் யாருடையது? பாதுதோன்றியதா? அல்லவே! சுத்தமுடையதாகலின், இம்மயக்கங்கள் பிறிதிற்கிழமை யென்பதாயிற்று. ஆயினும், இம்மயக்கத்திற்கு ஆதாரம் யாது? பரமென்பதா? அலவே! அதும் சாதென்பதன்றே? இதற்கு, எனை ஆயிற்றெனின், அவத்தாத்திரயங்களுக்கும் நானென்னும் பாதாபாணதுவிபரீதாபகமாயும் சாட்சிதானுமாயுமுழுதுங்கண.

இவற்றிற்கு ஐயமிருக்கின், அவரவரும் நிட்டைகூடுவதற்கு நன்குவினவுக. அந்நிட்டைகூடுதற்கு ஏதுவென்னவெனின், வை. அவத்தாத்திரயம் முதலிய சர்வசாதாரமும் கயிற்றரவு கானல் நீர் முதலியனைகள்போலெனத் தக்கவாறாராய்ந்து தெளிவுற்றிருத்தலாதென்க. இங்ஙனந்தெளியாமலும் பின்னுரான்று அவலவத்தாத்திரயம் முதலியனைகள் தத்தமது சிஷ்டதபிற்படாதிருக்கின்ற நிட்டைகூடி நிலைக்காரமலும், அதன் பின்னுரான்று நாலுக்கும் விபாபகவிரக்கத்தைதம் கண்டுகண்டுபுரு

ஐம, அவ்வியாபக வினக்கத்தோடு வேத கற்பனைகளாகிய நாம ரூப வியாப்பியங்களையும் ஒருங்கே கணிணாமலுமலனாம்போ வதென்னை ?

ஞானவாகீட்டம்.

நானெனுமை பொருளன்கா ளதுதேதான்
றுனையுவ யபரங்கு தானுறா
நானெனுமை பொருநீக கணைடோர்
ருணையுவ கூய மாவா
நானெனு மதங்கா டகுகா
ருனைவினை பந்தென்ன ழுடி
னுவினைபுப் பரம வாமய

வானமலர வியா தனென்று மென்றுமை,

வைவஸ்லியநவநீதம்

பாரஜோய பூளாரகுரு வொழிதபடி யிவணுளை
பலவ மிடரபட
பலபலவினை மத்துடம்பாலச் சதிநர நாதிமானைருட
பரமாக தசுனைதப
டலவாழுதிய சனைழுதிழ சடாதிரு நானைவிழிதபுப்
பார்த்த போது
பரமழுவ நாசரதித் திரங்களெலாம தோனறுமொரு
பாடமா குனே. எனறய கூறிய இவ்வுறுபயநசங
கதோ இனிமேயதுவுமேகள்வியுற்று உன் சோகமறவிகன்று கிலம
திருக்கலாமே ! இதற்கிழுமபென்னை ? அனறியும், வ்சிட்டமத
துவிதனெனபது நானோ சாரவகதெளிகற்கு முன்னுனனெறு நா
னெனபது யாது யாதெனனை ஆராய்சியிற்செலலும இடைகளை
வினகிய ஆதார ஆதேய மிரண்டையும் ஒருங்கே கண்டறுட
விக்ருதியுமய ? அனறி வாதிட்டுக்கிகண்டிருத்தற்குக் கற்பித்
தகா ? கற்பிதமதனறெனினை, சுர்வமும மிதனையாமலுபவம
டுனைருனன்று வரவேண்டுமே ! அவவனுபவம் வாராபுறி, பின்
னுன்று வியாபக வியாப்பியாலுபவம் வாய்ப்பது எவ்வனம்
கூடும் ? அம்மிதனையாலுபவமும இவ்வியாபக வியாப்பியாலுப

யுமும் வாசாவுறி, சற்றில் அகம்பொருள் எகமேவாதனைதாண
பவயாதற் கெங்ஙன்கூடும்? கை துவித்தாணுபவம் மூதலிய இம்
மூவகித அணுடவமும் வாய்ப்பதற்கே சர்வம் மிக்ஞையெனை உப
திவதத் கோவ்கழுக்கின்றனை உள்ளவாறே எற்கற்பாலதென்க.
இதுகாறுமை கூறிபமீபோந்த எதார்த்த ஜீவிதாணுபவத்திற்கு
காரணம்.

ஞானவாசீட்டம்.

சொற்கெல்வா வினுந்சற்முதற் செயற்சனுக
கயலா யெனறு
மன்னுது மினைக் கொள்போத மற்றையாக்
காரமாகும். என்று,

தத்துவாயபோதவுறை.

சோற்றர வாகத் தணிச்சது நெற்கலைநர்
சோகுகர்யா கற்கு நந்தது மொக்கலைநர
நான்ற னுணை யாசக் கலைடக் சுது மெகலைநர
ரனைக்க ரைசெய யிருந்தா ரெலையகலைநர். எனறுற், கூ
நியாயா நுழுக்கென்க யிசிட்டாத துவித்துவாயன்படுத்துகாரணம்.

டாகவுத்தீனத

யாவுகெருருவ னெசோ யெயல்லா வுபிர்களினிடையு மொன்னினை.யே
சேயுவெல்லா யுபிராகசோயுமேவெறுகாணை மெய்தானைபாரை
சேயாபகை மூன் செப்த்தோனேணயவன்யாதேதனுருந்செய்திடனு
மாவையவறு கின்சேறுரு வரதின்யாதேதனு மெயபூமேறல்.

எனறும்,

ஞானவாசீட்டம்

தானுகு பிகுநொய்தா மாகாயத்திற்
சகத்திரனாத் தித்திரத்தைத் தானேசோட்டு
மாறுத வுலகமெலாந் தனதுசோதி
யாதலினு லதற்குமீய றயலொன்றில்லை
நீநாருருந் சுபோத வழுவந்தாறு
நிலைநிற்க லுதன்பொருளாய் நீக்கதென்று

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

காலவாம் பொருட்புணர்வை யடைந்தகாலை
சடக்கவிட் டிலவாயையிரை னடவாதாகும். என் றாய்,
எழுதுவோனை மெழுதிடமு மெதிர்கான்ற பொருளை
யிலைதாகி
வழுவிலாத் விண்ணினடையே யவ்துதோன் றி
மோவியந்தான்
பழுதின்மேவுந் தனைதந்தாம்ன பாராகிறகும்
பலடொரிய
தவுதுயிலி றெயின்றி தனவான்மேவும்
தனவொக்கும். என் றாய், கூறியவாற்றாறுதானை க.

இரண்டு அந்துரிதம்.

இவ்வந்துரிதம் வெ பகாவாக்கியங்களில் எந்த வாக்கியத்
தக்கிலைபந்தரிதனின்ற, சாமலேவுதற்குவேறி வாக்கியத்தை
னையந்துவிருள்க. அந்தந்தாவாகி வாக்கியமாக தூவிடப் விடட்.
டதற்குவேறு கம் என் றுறுபிடன்றிச்சு பிலைபந்திருத்த, இவ்வந்துரி
தம் தூய்சு வாக்கியமாகியபொருள், வெ ஏயிதுபுள்ளியிட்ட சுவ
றடட் சுவகிலையும் விளக்குவ் அந்தச் சுவாகி யென்கிற பெயர்
தந்தன், அதி என்கிற கைடட்டதற்கு ஆறாம் வேற்றுமை
ருள் றி ஏந்த வாக்கியத்தி வேறாயிருத்தலை தோற்றிருக்கின்றது.
வெ கூவாகினின், தூவிடட்டத்தில் பிரிநிலைவாகம் பலவாய்
தோன்றாம் என் ஏவியையிருவாறிசுருன்ளை தோலை யென்கிற
உவமையுருபுருந்தி பிரிநிலைவாகம் பலவாகாய் என வழங்கப்பட்டு
வருகவாதோன்றி, அதிவாதுவர் தந்துவமென வேறுகுகின்றது.
அவற்றுள், தந்வாவது பரம் இரா என்பது தோலை என்னும்
உருபுருன் றியதற்குக் குன்றித் தந்துவம் என்றாய், அதனா
டன்ற அதி என்பது கூறி வழங்குகின்றது. இதற்குப்பொருள்
ருள் றி ஏந்த வாக்கியத்தி வேறாயிருத்தலை தோற்றிருக்கின்றது.
வெ கூவாகினின், தூவிடட்டத்தில் பிரிநிலைவாகம் பலவாய்
தோன்றாம் என் ஏவியையிருவாறிசுருன்ளை தோலை யென்கிற
உவமையுருபுருந்தி பிரிநிலைவாகம் பலவாகாய் என வழங்கப்பட்டு
வருகவாதோன்றி, அதிவாதுவர் தந்துவமென வேறுகுகின்றது.
அவற்றுள், தந்வாவது பரம் இரா என்பது தோலை என்னும்
உருபுருன் றியதற்குக் குன்றித் தந்துவம் என்றாய், அதனா
டன்ற அதி என்பது கூறி வழங்குகின்றது. இதற்குப்பொருள்
ருள் றி ஏந்த வாக்கியத்தி வேறாயிருத்தலை தோற்றிருக்கின்றது.
வெ கூவாகினின், தூவிடட்டத்தில் பிரிநிலைவாகம் பலவாய்
தோன்றாம் என் ஏவியையிருவாறிசுருன்ளை தோலை யென்கிற
உவமையுருபுருந்தி பிரிநிலைவாகம் பலவாகாய் என வழங்கப்பட்டு
வருகவாதோன்றி, அதிவாதுவர் தந்துவமென வேறுகுகின்றது.
அவற்றுள், தந்வாவது பரம் இரா என்பது தோலை என்னும்
உருபுருன் றியதற்குக் குன்றித் தந்துவம் என்றாய், அதனா
டன்ற அதி என்பது கூறி வழங்குகின்றது. இதற்குப்பொருள்
ருள் றி ஏந்த வாக்கியத்தி வேறாயிருத்தலை தோற்றிருக்கின்றது.
வெ கூவாகினின், தூவிடட்டத்தில் பிரிநிலைவாகம் பலவாய்
தோன்றாம் என் ஏவியையிருவாறிசுருன்ளை தோலை யென்கிற
உவமையுருபுருந்தி பிரிநிலைவாகம் பலவாகாய் என வழங்கப்பட்டு
வருகவாதோன்றி, அதிவாதுவர் தந்துவமென வேறுகுகின்றது.
அவற்றுள், தந்வாவது பரம் இரா என்பது தோலை என்னும்
உருபுருன் றியதற்குக் குன்றித் தந்துவம் என்றாய், அதனா
டன்ற அதி என்பது கூறி வழங்குகின்றது. இதற்குப்பொருள்

இவ்வாக்கியத்தின், சாரில் வாய் என இறந்த ஏன்ற
தாக இருபடதில் பெறுமிருத்தின்றதாய் முன்னர்க் கூறியதைப்

[illegible]

வும் அதாவது உயிரெனவும் அதி னன்பாது ஜூரெனவும் அதா வது ஐங்கியமெனவும் சோதகமே பொருள் கொண்டு, வெ ற்ப தற் அர்த்தத்துக்கும் அவாபத அர்த்தத்துக்கு மிடைக்கண் தோற்றோதாம் குன்றியிருக்கும். அவ்வேகாரத்தை வருவித்து த் தெனிற பதப்பொருளாகிய டாயே துவம் என்கிற பதப்பொ ருளாகிய உயிரெனவும், இத்துவம் என்கிற பதப்பொருளாகிய உயிரே அத்தத் தென்கிறபதப்பொருளாகிய பரமெனவும், அரி எனகிற வுக்கியத்தைச் சொடுத்துயுத்தி ஆறாவதற்தோடு வழாஞ் குகின்றபடியாலே என்னை, சோ அயம் சோயசத்தெனவும், சோ என்பது அரசனை அயம் என்பது இவனெனவும், அயம சோ சேவதத்ரனென்பதுபோ, அயம எனபது இவனை சோ என் பது அவனெனவுமாம். அல்லது, சேவதத்ரனென்பதுபோ ஏர் புரு டன் கதம் கொய்த புண்ணரிப பாரிபாகத்தாலே காகிபில் அரசனை வும் பிள்ளை அவனிரா ஈபாகத்தில் பிரதிதி சான்றுபோ கிறதும் பாத்திம் சக்கியாரியாகவுபோ லெனவும், அரிய அவனரசனை யுங் சேவதத்தினை சகரு இச்சாயபோகியாயிருந்த சேவதத்த னெனவும், சகரு இசசாகீபாகையாயிருந்த சேவதத்தனை அவ னரசனை வும்

"மாத்மாக்கியமெனவும் ஜக்கியபதம் விரிந்து வழங்குகின்றதாம். நிவ்னைவங்கியத்துவம் இடைக்கண் வரும்போது தேற்றகாரமாகவும் சுற்றில் வருமபோது ஆதலெனவும் வழங்கிவருகின்றன. மேலும். இவ்வகியென்கிறபதம் தேற்றகாரமாகவும் எதிர்றான்மைக் இந்தித்துக் குழுவாமல் இறந்த றான்மையதழுவி ஆதலெனவும் வழங்குகின்றதென்க. இவ்வாரிய வாக்கியப்பொருள்கள் வாச்சியார்த்தமட்டுமிராமல் இலட்சியார்த்த அனுபந்திப்பொருள்களாகலின், இயற்றுள் முதற்பதம் இடைப்பதமின்னுள் முதற்கண் தொம் எனவுடை இடைக்கண் தத் எனவும், அனைத்துந் தொக்கசியென்ற தத் தொம் அசி யென்பானேன? இவ்விருவனைகயில் முதலியமானது தத் தொம் அசி யென்பதா? அன்றித் தொகைத் தத் யென்பதாவெனின், இரண்டும் முக்கியமேயாயினுமு, தொம் தத் நசி யென்பதே முக்கியமாகவென்க. எங்ஙனமெனின். தத் தொம் அசி எனத் தெளிந்திலங்குஞ் தெளிவினுலை அவிதனையும் தொம தத அசி எனத்தெளிந்திலங்குஞ் தெளிவிலுல மாயையும் நசித்தறிவையுந் திருத்தலாலென்க

இப்பாலை அவித்தை யிம்மண்டலம் மூன்றுறான்று கெடவே ண்டியது யாதெனப்பிரம? அவித்தையன்றே? அபாவெவித்தை எத்தெளிவிலுற் கெடவேண்டியது? தத் தொம் அசி எனத்தெளிந்திலங்குஞ் தெளிவிலுல மாயையும் நசித்தறிவையுந் திருத்தலாலென்க

இப்பாலை அவித்தை யிம்மண்டலம் மூன்றுறான்று கெடவே ண்டியது யாதெனப்பிரம? அவித்தையன்றே? அபாவெவித்தை எத்தெளிவிலுற் கெடவேண்டியது? தத் தொம் அசி எனத்தெளிந்திலங்குஞ் தெளிவிலுல மாயையும் நசித்தறிவையுந் திருத்தலாலென்க

இப்பாலை அவித்தை யிம்மண்டலம் மூன்றுறான்று கெடவே ண்டியது யாதெனப்பிரம? அவித்தையன்றே? அபாவெவித்தை எத்தெளிவிலுற் கெடவேண்டியது? தத் தொம் அசி எனத்தெளிந்திலங்குஞ் தெளிவிலுல மாயையும் நசித்தறிவையுந் திருத்தலாலென்க

இப்பாலை அவித்தை யிம்மண்டலம் மூன்றுறான்று கெடவே ண்டியது யாதெனப்பிரம? அவித்தையன்றே? அபாவெவித்தை எத்தெளிவிலுற் கெடவேண்டியது? தத் தொம் அசி எனத்தெளிந்திலங்குஞ் தெளிவிலுல மாயையும் நசித்தறிவையுந் திருத்தலாலென்க

இப்பாலை அவித்தை யிம்மண்டலம் மூன்றுறான்று கெடவே ண்டியது யாதெனப்பிரம? அவித்தையன்றே? அபாவெவித்தை எத்தெளிவிலுற் கெடவேண்டியது? தத் தொம் அசி எனத்தெளிந்திலங்குஞ் தெளிவிலுல மாயையும் நசித்தறிவையுந் திருத்தலாலென்க

வது (நானே அது வெளத்தெனிதல்). இவற்றுள், அது நா னென்பது பிரமமெனவும், நான் அதுவென்பது அகம்பிர மமெனவுமாமென்க.

அங்ஙனமாயின், பிரமமென்பது நானெனப்படுமா? அன் றியும், நானெனவு நிகழுமா? பிரம்மென்பது தேகேந்திரியா தி கள் இறந்தகாலத்தே! அது எங்ஙனம் நான்நானென நிகழும்? அப்பிரமம் நானென்பதற்கே இயையாதிருக்க, அதுநானென நிகழுமெனல்லாம்? நானென்பதோவெனின், தேகேந்திரிய பி நிகளைச் சூழ்ந்துநின்று இன்பதுன்பங்களில் மொந்துன்பு மெய்த்துன்று நினைவுறுமிற்பே! ஆகலின், இந்த நானென்பது னையனைய அகப்பிரமமெனப்படும்? அந்தப்பிரமம் நானெனவு ம்படாது, நானெனவும் நினைக்கப்படாது, இந்த நான் பிரமமெ னவுமாடாது, பின்னைநான் தானேதானாகவுமிராது. இவ்விரண்டும் இயைவேயிருந்தாலு, உயிர் நானெனவும் நான் தானெனவுங்கொள்ளுதலே தொல்லுயிர்மயக்கமென்றும், இவ்விரண்டும் வேறுவேறாயிருக்க வேண்டுமென்று, இவ்விரண்டையும் பிரித்துப்பார்த்தலே நானாகாத நானை நானாகக்கொள்ளுதலென்றும் இவ்விரண்டையுமறிந்து நானல்லாத நானை நானல்லவென்று நீக்கிவிடுதலே நானாகிய நானை நானாகவறிதலென்றும் கொள்ளுதலே நானாகிய நானை நானாகவறிந்து நானாகவே நிற்றலென்றும் பிரமமெனவும் அகம்பிரமமெனவும் நிற்கு நானை

பிள்ளைமே பழுகியதாற் பேதஞ் தீர்ந்து
பின்னமிலா வகண்ட—பரப் பிரம மாவாய்.என்றும்,

அகம்பிரமம் பிரமமக மகமில் லாமென்
றகவாத மறிதிடமாய்ப் நிச்ச யித்து
மிகும்பிரம பாவனையே தொடர்ப்பாய்ச் செய்து
சேவியவித் துவிதமெலா மிக மறக்கே
யகம்பிரம ஞானமது நிருவி கற்ப
மானவுட னசஞ்சலமாய்ச் சிலையே போலத்
தகும்பிரம வடிவான்ம் நளர்வு தீர்ந்து

நடையற்ற வாகந்த மறுட விப்பாய். என்றும்
பரியவாற்றற்காரன்க.

அதை நானென்னவும் நான தை வென்னவாரிய பிரணவமென்ன சாதகருடைய ஆன்மாவென்ன, அச்சாதக ரிம்மாறுதான்றின், அவ்வியாகிருதமாயை இம்மலேயமாறுபடின், அதை சுத்தமாயை வாக்கியபடம் மாறுபடின் எதிர்காலமென்றச் சுத்தவித்தியாதத்து இறந்த காலம்மாறுக் குடுமி நிகழ்காலமாகின் சாதகருடைய ஆன்மாவென்னை, அவ்வியாகிருதமென்பது சாதகருடைய ஆன்மாவென்று

வெறும். விடலே, பிரமமென்பது பரிபூரணத்துவ மில்லாமற் போம். போகலே, பிரமமென்பது ஓரிடத்ததும், இதரஞல் கா ணென்பது பலவென்று நிற்பதாலின், ஒவ்வோர் காலும் ஒவ்வோ ரிடத்ததுமாய் முழுமை முழுமையே, அவ்வளவேயோரிடமும் வேறே ஓரிடத்ததாகவேண்டுமெனவரும். வரலே, அவ்வோரி டமான து யாதெனவருமே ! இதற்கென்செய்தும் ! காணென்ப தும் எண்ணரியதாயினும், ஒவ்வொரு காலுக்கும் உள்ளும் புற மும இடையும் நீக்கமின்றி விரிந்திருக்கின்றதால், எங்ஙனம் அப்பிரமம அபரிபூரணமெனப் படுமெனின், பரமாணுவுக்கும் பரமாணுவும் நீக்கமினறிய அப்பரப்பாகிய நிறைவில் மற்றோர் பொருள் அடுத்தடுத்தேயிருக்காதாயின், எண்ணரிய கா லெனும்படலைகளும் பாய்ந்தடரும் அவற்றாலாகிய அண்டங்களின் கள் பலகோடிகளும அவ்வவற்றுக்கிடையும் நிகழும் எண்ணரிய பரிதிகளும்எங்ஙனமிருந்து நிகழும் ? அனைத்து மிருந்தும் தானென நிகழுமின்றெனினை, இதனால் அப்பரவுக்கு ரிவடிவமென்படாதெனவும் பரிசுத்தமாயிருக்குமெனவும் அதனை றவிய தங்கி நிகழுகின்றனவும் பொருளல்லனவும் பிரமமோ ? பிரமமென்னின், பரிசுத்தமாயுள்ள இப்பிர படுத்தினை அப்பரவதனது இல்லையெனப்படாதேகா ? படாதெ னின், அதனிலுமிருக்குமப் பதார்த்தங்களிப் இப்பிரபஞ்சமென்ப தில்லையெனப்படாதேகா ? படாதென

றதே! ஒவ்வோருயிருக்கும் ஒவ்வோர்நானென்றே இருக்கவே
ணடியது? அவ்வவ்வுபாதிக்கிரயம் புணர்ந்துள்ள நான்று ஒன்
றில்லாமற்போகின்றன. போகவே, ஒவ்வோருயிரும் நானென்
ஹத நோமுழுணடா? இல்லையனறே! இல்லாவுறி, இம்மூன்
றில் எது நானென்பதற்கிணையந்தது? ஒன்றுமில்லவே! அல்லா
வுறி, பின்னர் எது நானெனப்படுவது? ஆகாகாகுரம் அவ்வவ்வு
யிரெனின், அவ்வவ்வுபிரம் அறிவு வடிவன்றி வேறனறு.
அறிவென்பது என்னிலைமைத்தாயது? நிலைமையாலது இரு வ கை
யின. அவை-அவத்தாசதுரயமாகிய அஞ்ஞானதிசையென்வும்
இரு நயிதசுமாதியாகிய ஞானாதிசையென்வுமாகின்றன. ஆகவே,
இவ்விரண்டுதிசைக்கணை றவும் வெடி அறிவு இருக்கின்றது. இ
நக்குமவை றிவுகளு இவ்வைப்பாநான நிசைகளை இவவுபாதித்திர
யம் நானுகத் தோறறுகின்றதால இநத நான அகனுசிறதற்
கன்றோ,

யானென்னை தானறிந்து பெருங்கலப்பானை வானேக்
குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

னைக்குறன் மகாவாக்கியம் பிறந்திருக்கின்றது. இந்த
உபாதித்திரய நானைக்கனையுமென்வுமாயின், மேலை எந்தநானை
நானெனைகைக்கு டிடுகின்றது? இந்த நான் ஆரோபித நானை
யின், அந்த நான அதிட்டானநானன்றே? அவ்வதிட்டான
ான வெடி இருவனைகச்சுமாதியில் வெளிப்படுகின்றதன்றே?
இந்த உபாதித்திரய நான் விகாரமெனப்படுமாயின், அந்த நான்
சுயமபெனப்படுமென்றே? அச்சுயம்பாகிய வியாபக வினைகத்
தைக் கன்டுபிடிக்க வேண்டுமென்பதற்கே,

ஞானவாசிட்டம்.

நானைலும் பொருள்கா ணைதோர்
ஞானவா காயுங் காமுறர்
நானைலும பொருளாக் கண்டோர்
ஞானவா காயு மாலார்
நானைலு மகங்கா ரக்காரர்
ஞானவின்ன மதினைய ழோடி

ஞெலிறுப் பறாக வாம்ப
சான்மலர் விரியா தன்றே.

எனச் கூறியிருகிறது. இதிறுல் இயலியாபக விளக்க உணர்வையன்றிப் பிரமமென்பது வேறெனப்படுகிறதோ? உபாதிக் கிரய வியாகாதனையனை அறியாமையென்பது வேறெனப்படு தோ? பாகாதனால் அப்பிராமம காரணமாகிறதோ? இவ்வறியா மையே காரணமாகிறதென்றால், இந்தகல்வதற்கு யாரென்ன தென்றுறுத்தற்கு ஆகாயமென்றிடைனபாதீனன்? அச்சொருக்கு காரணம் யாதுமுறை உண்மையென்றுதல் வேண்டுமென்னும் வழக்கு மாகாகும

படிமனின், ஒன்றை மற்றொன்றாக உணர்வதை அறிவாயினும், அவ்வகைசார்ந் அங்ஙனியமை யெனப்படுமா? அன்றி அறிவெனப் படுமா? அறிவெனப்படுமெனின், உள்ளதையுள்ளதாக உணர் வதை அறியாமையாகவேண்டுமே! இஃது விந்தையெனப்படு மன்றே? உபாதித்திரயம் அவத்தாத்திரயமூலவினைகள் கற் பனைகளாகவின், இவற்றின்வேறு எதார்த்தமாக மையுகினை மயக்கங் காரணமாய் வெறு தின்பதுன்பங்களை அனுபவிப்பது யாது? அம் மயகந்தையன்றி வேறொன யாதிருக்கின்றது? அறிவாகிய நாம அனுபவிங்கென்றேமெயலின், அவ்வறிவாகிய நாம இரட்சியப் பொருளா? அஃதல்லாட்டியாருளா? அஃதல்லாப்பொருளெனின், நிட்டைகூடுதல் யாதுக்கு? நானென்பது யொளிப்பிரிதல் வேண்டுமே? அங்ஙனமாயின் வெளிப்படுதல் யாதுபொருளாகின்றது? மேலும் விபரீத விளக்க உணர்வுப் பொருளாகுமென்றதனை? அபரீத விளக்க உணர்வுமாயினும் நானெனப்படுவது எது? அபரீத விளக்க உணர்வுமாயின் பிரமமே நானாயின், மேலும் இவ்வுபதேசனை பழுதுபடுவதையன்றோ? அறிவு பயிற்சிருப்பது யாது? துன்பமற்ற உணர்வுமயக்கமன்றோ? அம்மயக்கமும் சீவனெனவும் தியாகாரமெனவும், அறிவாரையெனவுமாகின்றது. ஆகலின், நிட்டையுள்ள நானென்றும் பிரமமாகிய நானென்பதும் மெய் மன்னவும், திருவாகனெனவுமாகின்றது. எதுபோலவெனின், கயிறையுள்ள நானென்றும் நான்கினாலுமாகிய நானென்பதும் மெய் புடையுருவாகக் காண்டலும்போல் கற்பனையாகிய சிதாபாசனை எது இச்சாரூபனைக் கினையாது புடைபெயர்ச்சியுடையதாகக்காண்கின்றதென்க. இதனால் என்ன ஆயிற்றெனின், பழு தையானது யாதோர்செய்கையும் அற்றிருத்தல்போல், பரமாத் மசொரூபமாகிய நானென்பது யாதோர் செய்கையுமற்றிருக்க

வென்றுகின்றது. ஆகவே, இவ்வப்பியாச அளவிலும் பிரமம் என்பதாயிற்று. அப் பிரமமாக மென்பதற்குதாரணம்.

தந்தியாராயர்பாடியது.

அற்றானை காரிய மானைத்து மறிவிட்டு
வித்தானை மானேமென் றுக்தியற
வெளியாகி நின்றேறுவென் றுக்தியுரு. என்றும்.

அதுவேயாகா னிதுவிவ்வுலகென் றுரிய னருள்செய்ய
இதுவாது வாகுமென் றுக்தியற
இலக்கமிலாட் புருடகுகென் றுக்தியுரு. என்றாட,

நிறைநெறி யுரியோர்.

தாழுங் நினைற தனிக்க பயம்பொரு
வுழுவுய் நிவ்வேறுவினைன்ன் றுக்தியற
உரிஞ்யெயா னென நிவ்வெயரியென் றுக்தியுரு. என்றாட.

சுகபதீனது.

இந்த வுரைனதுனை மெய்யதிய வினைபத்த
ரந்த பிவ்வியை மதுதுரு வாய்ப்பிரு
மாந்தமெவிடாள மன்றுயினை றுயிமனேறு
யெய்வுத யிறிவி யிச னியமபிரு னென். என்றும், வடு
மனைவற்றுற்கூகன்க

(ஈ)-வது அகப்பிரமமென்பது

இவ்வுபாதிக்கிரயம் கயிற்றரவு மூதலியவைபோல் வொன் பாரதிரமும் பிதாற்றன் மாத்திரமு மாய்நூட்பதால், நானென்ற னை நியதிகனையப்பட்டனை. படவே, எது நானெனறென நியதிக னைபடாதது ? நியதிகனையப்பட்ட இவ்வுபாதித்திரயம் ஆவத தாதிரயம் ஆயிமான திரய மூதலியவைகளுக்கு ஆதாரமா யுமு, சாட்சியாயுமிலைக்கும் வியாபக வினக்கமானேறு ? அவவியா பக வினக்கமே நானெனனத்தெளிர்கின்புற்றுறற்போல் நான் அக வினை தெளிர்கின்புறவேண்டாமா ? அன்றி வேண்டாமா ?

இங்ஙனந்தெளிந்தின்புற்ற வுளவாகந்தமே நிரதிசயாகந்தமா சலின், நான் அதுவெனத் தெளியவேண்டுவது எற்றுக்கு? அ து நானென்பதற்குப் பொருதகமிருகின்ற து, நானதுவெனு தற்குப் பொருதகமில்லையே! அது நானென்பதனால் அதுவே நானெனப்படுகின்றது. இ தனாலன்றே தத்துவபரிவாக்கியம பிறந்திருக்கின்றது? நானெனபது, ஞா முதலாஞல் அவவாகங் யம் அங்ஙனம் பிறக்குமா? ஆகலால், நான் அதுவெனதுதெளி தின்புறவேண்டுவதின்றெனின், அவயாக்கியம ஞக்ஞியாஞுபவ தை விளக்கவந்ததேன்? அ ந்து நந்துவமசியென்பது மாதந் ரயா? தொத் தத் துஞ்சியென்பதுமன்றே? அனறெனின், வி யாபக வினகதத்தை நானென்னத் தெளிந்தினபுறமேவன்றிவே ன்னை? இவவுபாதிதரியத்தை நானன்றெனல் கூடாதலா லன்றே? எனை நானெனப்படுசாட்சாறறு இவ்வுபாதிதரி யதனைதக்கூடுன்றது? வி யாபக வினகதத்தையாகவின, ஆ யபரபகவினக்கதை ப்ரத்யகசைதன்யமெனறு, அவவிநாகுதத னை அபரோக்ஷமாக விது பரிசாரது. இவ்வாறு தெளிவது நான துவெனனை தெளிதறகா கி ன, பரபக பீவ தத்துவெனனைடதுபோல, அபபரோக்ஷ தத்துவெனனாயும வபதேசிக்கப்பட்டது. இத்தொகுதத தனி யெ னபதே அகண்டாகாரமெனப்பட்டது.

அகண்டாகாரமெனபதற்குப் பொருதாண்டோவெனின், முன் ஞான்று கூறியப்பட்டனவ உபாதிதரியமுதலியனவகள ன்றே? இவையநைத்தும உண்மைப் பொருள்களாகத் தோற் றுகின்றனவா? அன்றிக் கயிற்றரவு முதலியனபோற் றோற்று கின்றனவா? உண்மையாகவே தோற்றுகின்றனவெனின், இ ருப்பாயிருந்து உண்மையாய்த் தோற்றுகின்றனவா? அன்றித தோற்றன்மாத்திரமாக இருந்து உண்மைபோலத் தோற்றுகின் றனவா? இருப்பாயிருந்தே உண்மையாய்த் தோற்றுகின்றன வெனின், இவ்வநைத்தும் ஆராய்ச்சிக் கியையாதிருக்கட்டும்! இனைடுதாற் றோடமென்னவெனின், அன்மையெனவும் இன மையெனவு முடியாதிருக்கட்டும்! அங்ஙனமுடிவதாற் பொரு

னின்றேறுவெனினை, ஆம் எனவும் உண்டு எனவுமாயிருப்பதுபொ
ருள் இல்லாததாக்குமே! பொருளென்பதும் பொருளில்லவென்
பதும் இங்ஙனந்தான் யாருக இருகின்றதே? இங்கு விக்
னைகளிலும் பிசகுவிங்ணுகயாகின்றதே! காணப்பட நாமருபம
னைத்தும் அன்மை இன்மையென்பதனுல் இருக்கென்னையெ
னின், தோற்றன்மாத்திரமென்பையற்றிற்கியைபுத்தன்றே? அன்
றியும்றித்தோற்றமினுத்தும் உன்மையாகத் தோற்றுவானேன்?
அங்ஙனந்தோற்றுதல் சுபாவமெனினின், கயிற்றரவு முதலியவை
களும்போலவற்றி உண்மையாகத் தோற்றுவினைவகள் தெளிந்த
நாள்ளே? அன்றித்தெளியாதாரன்றே? தெளியாதாரென்பே
னின், அதுபோல் இவ்வுலோத்தரையும் ஆராய்ந்து தெளிந்த
ஞானன்று உண்மைபோற் தோற்றுகின்றனவா? தோற்றுவது
ஙின், உண்மையாய்த் தோற்றுதல் சுபாவமென்பானேன்? சு
பாவமென்பது என்றும் ஒருபடித்தாயிருப்பதன்றே? இவையெ
னைத்தையும் அங்ஙனமின்மையே! தெளியாதுழி உண்மைபோலும்,
தெளிந்துழி இன்மையாயுணர்கின்றதே! தெளிவமை லூடை
பாரினை அவ்வேலைகளும் தெளிவு அப்லூடபின்றிய யிசேவகளுமென்
தோ? அவ்விசேவகத்தால அனைத்தும் உண்மைபோற் தோற்றுவ
தேனன்? உலையமையாகப் பாய்கின்றதலன்றே? தெளியா
துழி உண்மையாகப் பாய்க்கிறும், தெளிந்துழிக் கற்பனைகளா
கப்பாய்க்கியைய, அனைதலும் சகதுசுவிக்கும் கயிற்றரவு கானல்
நீர் கருவுலகம் ஆகிய இக்காண்கினைப்போற்றுதென்படதற்கு
மூலமென்ன? இன்றுகவின்,

இத்தோற்றமினைத்தும் எதற்குக்காணப்படுகின்றன? ஆங்
காங்கு மாயனன்படுதற்கன்றே? காணென்படதற்குக் காணப்பட
திம் இடமினைத்தும் எவ்வியுத்தது! வெ பிரமமாகிய ஆகாசத்
தினின், எது இவற்றுனி தோற்றங்களாகத் தோற்றுகின்ற
து? வெ பிரமமெசாருபத்தானினின், இத்தோற்றங்களனைத்
தும் உண்மைபோற் தோற்றுதற்கு உண்மையாகப் பாய்ப்படதும்,
கற்பனையாகத் தோற்றுதற்குக் கற்பனையாகப்பாய்ப்படதும் எது?
வெ பிரமன்றே? அல்லவே! அல்லாவுழி, காணென்ப

தன்றே? அங்ஙனென்பது மயங்கியதன்று. அவனுக்குமென்பது விவகாரிகசுத்தாயும், அங்ஙனம் மயங்காதன்று அவாவிவகாரிக சுத்தனைத்தும் பிராதிபாலிக சுத்தாயுமிருக்கின்றதன்றே? அங்ஙனம் இருவிக சுத்தாயுமிருப்பது யாது? வேடபிரமமோ? படாதே! படாதாகவின், காவனென்பதே?

அன்றியும், இத்தேகமுதலிய ஒவ்வொரு காமரூபத்தையும் காரணகாரிய முதலியதெறிந்தாக ஆராய்ந்து செல்லுழி, அந்தக்கில் எது இருக்கின்றது? வேடபிரமந்தான் இருக்கின்றதெனின், அங்ஙனம் ஆராய்ந்து சென்ற காவனென்பது எங்கே போயிற்று? அவ்வகக்கில் கரைத்து விட்டதாகுமே! அங்ஙனங் கரைத்து விட்டதாயின், அவ்வகக்கில் யாதுபிரமென்னவும் இருப்பது பாதிமனவும் அறிகின்றது வது? காவனென்பதென்றே? இதனால், காவனென்பது ஆராய்தலுத்து முறையோடு ஆராய்ந்து முடிந்த பிற்பாடாதலும், ஆராயுமிடைபிபோதுதும் இருந்து ஆங்காங்குமுள்ள நிலைமைகளையுணர்வதன்றே? அம்முப்பொழுதுமுள்ள காவனென்பது எப்பொழுது இனைறனைப்படும்? எப்பொழுதும் உண்டென்பதால் ஆராயப்பட்ட காமரூபங்களனைத்தும் எப்பொழுதுள்ளது? இருபோது இனையும் ஆகாது-முன்னுப்பின்னுடன்படவு இனைடிபோது சேதாற்றன்மாத்திரமாயையால், எப்பொழுதும் இன்றெனப்படாற்று முரணின்றுமென்க. இதனால், காவனென்ற தூர்போதத்தையன்றிச் சிற்சடமேபதார்த்தங்களாய்த்தோற்றுவனவாகியசேவசாசகத்தென்பலவையுள், பரமாணுவுக்கும் பரமாணுவேயுறுமின்றுகவின், காவனென்ற போதமானது அயலிறந்ததாகின்றது. ஆகவே, அயலுளதாகத் தோற்றுவதும் எதுவெனப்படும்? காவனைப்படுமென்பதற்கு முரணென்னை?

இன்றுகவே, ஆசைத்திற்கும் காவனென்னும்போதமே உபாதானமும் அதிட்டானமுமின்றது. ஆகவே, அதிட்டானமும் ஐப்போதானமுமாகிய காவனென்பதன்காரியங்களான ஆறோபங்களுக்கு ஆதாரம் யாதெனப்படும்? வேறுண்டெனப்படு

மெனின், ஒன்றினது காரியத்துக்கு மற்றொன்று ஆதாரமாயிருப்பதுமுண்டோ? எந்தக்காரியத்திற்கு எது உபாதானகாரணமோ? அக்காரணமன்றோ அந்தக்காரியத்திற்கு ஆதாரமெனப்படுவது? சிவஞான சுகத்தினது காரியங்களட்கு காரணன்றிபோதம் உபாதானகாரணமாயிருக்கின்றனையால், இக்காரியங்களட்கு ஆதாரம் காரணன்றியும்போதத்தையன்றி வேறென்பது எங்ஙனமுண்டெனப்படுமிடத்? இக்காரியங்களனைத்தும் காரணபோதத்தினை உபாதானகாரணமாயும், ஆதாரமாயும் பெற்றுவிளங்கினவும், எவ்விளக்கத்தால் விளங்குகின்றன? வேறொரு விளக்கம் உண்டெடன்பதோ? அங்ஙனமுண்டெடன்பதற்குப் போதவியாபகத்தையன்றித் இற்றிருத்தலையும் எல்லையென்பதுண்டாயின், அவ்வெல்லையில் நின்று வேறோர் விளக்கம் விளக்க இக்காரியங்கள் விளங்குதலினாலாக வேண்டும். இப்போதவியாபகத்தையன்றி வேறெல்லையென்பதுண்டா? இல்லேயே! ஆகலின், இச்சர்வகாரணங்களையும் விளக்கிக்கொண்டிருப்பது யாதெனப்படுமெனின்? காரணபோதவியாபகமென்றி வேறின்றென்க.

இனிச்சில ஞாபகங்களைத் திரட்டவிரும்பி அவைகளுக்காட்சிகள் விளங்க விளக்கத்தைக்கொண்டிருந்தலை என்றிறந்தகாலமென்போம். இனி, காலமென்னும் போதமே ஆதாரமாகிய உபாதானகாரணமாயும், ஆதாரமாயுமிருந்தது. மூவிடமேயும், இச்சேவகச சுகத்தினையும் ஆதாரமாகியும், காரியமாயுமிருந்தனை. மூவிடமேயும், காலனென்னும் போதத்தினையன்றி, ஆதாரமாய் விளங்கும் சர்வமென்பதுண்டோ? இன்றெனின், அதிட்டானமாய் விளங்கும் வியாபகவிளக்கமென்பதும் இன்றென்றுசின்றது. ஆகின்றதால், காலனென்றிறந்தபோதமே ஆதாரமாகிய இச்சேவகசுகத்தும் வியாபகவிளக்கமாகிய அப்பிரமமுமாமென்க. இதுகாறும் கூறிப்போந்ததில் என்ன ஆயிற்றெனின், மூன்றாவதாராய்ச்சியில் அதுகாலனையும் அதாவது பிரமமே அதுவெனவும், பின்னாராய்ச்சியில் கான் அதுவெனவும், அதாவது அகம்பிரமமெனவுமாயிற்றென்க. இதற்குகாரணம்.

சிவுகீர்த்தனமகாவாக்கியம்.

அகம்பிரம மெனக்கையலாய்ச் சித்து மில்லை
யகம்பிரம மெனச்கையலாய்ச் சடமு மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கையலாய்ச் சுதது யில்லை
யகமபிரம மெனக்கையலாய் மித்தை யில்லை
பகம்பிரம மெனக்கையலா யிருளை யில்லை
யகமபிரம மெனக்கையலா யொருளை யிலவே
யகமபிரமம் பிரமமக பகமெல் லா மென்
றயலறவே யகவரத மறிவாய் வைமந்தா னென்றிடை,

அகமபிரம மெனச்கையலாய் மாயை யிலவே
யகமபிரம மெனக்கையலா பீச னிலவே
யகமபிரம மெனக்கையலா யவித்தை பலவே
யகமபிரம மெனக்கையலாய்ச் சீவ னிலவே
யகமபிரம மெனச்சையலாயச் சகந்து மிலவே
யசமபிரம மெனக்கையலா யொளறு மிலவே
யகமபிரமம் பிரமமக பகமெல லாமென்
றயலறவே யகவரத மறிவாய வைமந்தா. என்றிடை,

அகமபிரம மெனக்கையலாய்த் தோற்ற மில்லை
யகம்பிரம மெனக்கையலாய்த் தெய்வ மில்லை
யகமபிரம மெனக்கையலாய்ப் பூசை யிலவே
யகம்பிரம மெனக்கையலாய்ச் செயலு மில்லை
யகமபிரம மெனக்கையலாய்ப் பயனு மிலவே
அகம்பிரமம் பிரமமக மகமெல் லாமென
றயலறவே யகவரத மறிவாய் வைமந்தா. என்றிடை,

சிவுக்குத்திரிசியவி வேகம்

அதுவாகிய வானதுவா வாதற்குட் சென்ம
மிதுபோயி னென்செய்வ னெந்தா—யதுகேட்டிற்
சிற்பொருளி லுட்டங்கு சினையாணம நின்கடனை
யற்பமகத் தானென்ன வாம். என்றிடை.

சொருபசாரம்.

என்னைத் தனிமையிற் கேதுமில்லை யென்னினை
பொன்னைத் தனிவிலாப் பூடணம்போற்-பொன்னையுரு
வேறுக்கிப் பேருரைத்த வேற்றுமைபோ னம்மையுமவ
வாறுப் பகுத்துரைத்தோ மால். என்றும் கூறியவாற்
றாம்சான்க.

இதனாறும கூறி'போந்ததால் தனது ஆரோபமாகிய கூடாதிதயங்களை மூன்றாறன்று நானன்னென நியதிகளைத் பின்னாறன்று தனது அதிட்டானமாகிய பிரமமே நானென்னு அனுபூதிமுற்றிற்கு, அதனை பின்னாறன்று வெடி ஆரோபமாகிய சிலைகாடகத்தினையுடைய தனதினத்துயிர் எந்நாறன்றும் இல்லையிலையென முழுகினையுமையால், வெடி அதிட்டானமாகிய பிரமவிடையும் தன்னினத்துயிர் இன்றென்பதாகின்றது. ஆகவே, ஈதேனு ஆரோதனமாயும ஆனமுயுமிருகின்றவிதன்க எனவீன ?

சொருபசாரம்.

பெட்பிலல்லா நாமாய்வினைக்கியாரின் றெயோய
பொய்யிலல்லா வெமதேசுறுய போயகீவா—மெய்ப்போய்
நிருவனைகளு நாமே யிடையாமேனுந் தெளிநிந்
திருவனைகளு மிபட்டாய மேல. எனடதனுர்காண்க.

வெல்லப்பாகானது இரத சஜ துரகபதாதிகளென்னும் வடிவம்பேதங்களாயிருக்கும் நான்று, அவையொவ்வொரு வடிவமும் மதுரமயமாயிருக்குமன்றே ? அதுபோல், நானென்னும் போதமானது சர்வவிடையப் பதார்த்தங்களாயிருக்கின்றனையால், இப்பதார்த்தங்கள் மூவிலொன்றும் போதத்தினது அவிதம் விசிட்டாத்துவிதம் அத்துவிதம் ஆகிய இம்மூன்று இலக்கணங்களையும் ஏற்றிருக்கவேண்டுமன்றே ? அங்ஙனம் ஏற்றிருக்கின்றதாயின், இவற்றுள் ஓர் விடயம் ஏற்றிருக்கட்டுமெயனின், மட்கடம் பொற்பணி ஆற்படமுதலியவற்றுள் மூன்னர் மட்கடத்துள் மூ இலக்கணங்கள் இருக்கக்காட்டுதும்.

இரண்டாவது துவிதம்.

எங்ஙனமெனின், மட்கடமென்பதனி இலை இருமையதை சுட்படுமா? அன்றி ஒருமையதினைப்படுமா? சொல் இருமையதாயினும் பொருள் ஒருமையதாயினன், மட்பொருளானது தன்பால் பலவழிவாதற்கிணையந்த விசயல் அமைதற்குத் தானே முதன்மைபாருளாயிருக்கின்றதால், அம்மட்பொருள் காரணமும் அச்செயலால் தான் ஓர்வழிவாக விகற்புறுதலால், அவ்விகற்பு ரூபமே கடமென்னும் காரியமுமாயிருக்கின்றன. இங்ஙனமிருக்கூமிவற்றுள், மட்பொருள் கடபொருளெனப்படுமா? அன்றி கடப்பொருள் மட்பொருளெனப்படுமா? இவை முன் றுமறலிற்றெனப்படுதியெனின், காரணம் காரியமென்னவும் காரியம் காரணமெனவும் பாடேவண்டுமே! இரண்டற்கொன்செய்தும! இயைபட்கடமாகிய காரணகாரியமும் வெவ்வேறிடத்தனாயிருக்காலன்றே? வேண்டி மற்பிறன்றெனப்படாதெதிர்ப்பாடு. அங்ஙனமிலையெனின், வெவ்வேறிடத்தாயிருக்கு நிகழ்ச்சியை பேதகாரண காரியமும், அங்ஙனமன்றெனிடத்தினாயிருக்கு நிகழ்ச்சியை அபேதகாரண காரியமுமாகின்றனை.

அபேத இரு அபேதகாரணகாரியமாகின்றதால், எங்ஙனம் இருகாரணகாரியம் வேறிடத்தாகும்? இக்காரணகாரியம் வேறிடத்தினாயிற்று, பின்னர் மற்பிறன்றெனப் படாதே காரணிச் காரணகாரியபேதமும் அந்தற்கிணையந்த சொரூபமே தமும் இன்றியிருக்கட்டுமே! அங்ஙனமிருக்கின்றதால், வெவ் வேறெனப்படுமோவெனின், மட்பொருள் கடப்பொருளெனப் படுமா? படுமெனின், மட்பொருளின்பால் கூட செயல் அமைய வேண்டுவதுகியமின்று. ஏனெனின், அச்செயல் அமைவதற் யாதுக்கு? அழகுவிந்து இடபருந்து மேல்விழுந்திராகின்ற னர் வழமைமாதலின்றே? அங்ஙனம் விகற்புற்ற நான்றன்றே கடப்பொருளெனப்படுவது? அங்ஙனம் கடவழிவாக விகற்புற் நான்றன்று, அக்கடவழிவு மட்பொருளெனப்படுமா? படுமெனின், மட்பொருளுக்குச் சொரூபம் கடமாகிறவிகற்புவழிவமாகத தானே இருக்கின்றது? மட்சொரூபத்திற்குக் கடப்பொருளெ

னவும் கடைச்சொருபத்திற்கு மட்பொருளெனவும் பெயர் வழங்
கப்படுவதுமுண்டோ? அன்றியும், மட்பொருளுருக்கினையுத்த நிலம
தனை முதலியனவாக வழங்கும் பரியாய நாமங்களோடு, கட
மென்கிற நாமமும் அதற்கினையுத்தாய் வழங்குவதுண்டோ? இவ்
வியன்றேறு? அங்ஙனமேம, கடப்பொருளுருக்கினையுத்த குடம பான்
டமுதலியனவாக வழங்கும் பரியாய நாமங்களோடு மட்பொரு
ளெனகிற நாமமும் அதற்கினையுத்தாய் வழங்குவதுண்டோ?
அங்ஙனமுமிலவேயே! இங்ஙனமிருக்க, எங்ஙனம் ஒளறு மற்
றொனறெனப்படுமெ? படாதையாக, இம்மடகடமென்னுங நா
மனை சாரியம் பேதமெனப்படுமெனறே? ஆகவின, இட்பேதமே
காரணகார்ய துவிதமாமென்க.

இரண்டாவது விசிட்டாத்துவிதம்.

இபடி கடம் துவிதமென்பதூம் இயைந்திருப்பது உண்மை
யாயிருக்க, விசிட்டாத்துவிதமாயிருப்பதென்னெனில, கட
மெனனுமோர் காரனகாரியத துவித பிரனைபோல, கடமென
னுங காரியப்பொருள தோனறி நிகழுகின்றது எதனாலெனி
னில? தனனுடைய கபாலமுதலிய அவயவிகளின்றி வெளிப்படுவ
னின்ற, மட்பொருளினிருந்ததாக! அன்றிக் கீழ்ப்புறமதில் நின்
றுதோற்றுகின்றதா? அங்ஙனமுமின்றி, அட்டபுறத்துள் எந்
தப்புறதிலெனைப்படும்? இவ்வனங்கூறிய எந்தப்புறத்து மென
றெனின, உட்புறம் இடைப்புறமென்பவற்றுள், உட்புறத்ததா?
அன்றி இடைப்புறத்ததா? அவையுமன்றெனின், அம்மட்பொ
ருளாவிடாது எவ்வனந்தோற்றுகின்றது? அம்மட்பொருளோடு
தோற்றுகின்றதே சுமக்குச்சாதுமான அவயவியெனின், அது

எங்ஙனமிருந்து தோற்றினும் தோற்றட்டும், பொருளாகத் தோற்றுகின்றதா? மற்றியாதாகத்தோற்றுகின்றது? பொருளாகவேதோற்றுகின்றதெனின், அப்பொருள் தனித்தாகவேனும் அனறி வேறு மட்பொருளின்ட உட்புறம் வெளிப்புறம் இடைப்பு றமென்பவற்றுள் ஓர் புறத்திலேனுமிருத்து, ஓர் முகலாகத் தோற்றவேண்டுமே! இதற்கு எனசெய்தும்! இருந்து தானேனு தோற்றுகின்றதெனினை, இலலாயற்றோற்றுகினறதாக ஏகுக் கூறவில்லையே! இருந்தே தோற்றுமென்றதால, எாஙிருந் து வந ரதாயத் தோற்றுகின்ற தென்பதன்றோ ஈங்குக கடாஷியது? இவனமிருக்க, தியிலகப்பட்டமாசுனைபோலப் புறண்டுபுரண டி வினவில் ஓயமென்பது எஙஙனமதலும்? இக்கடமாகிய யாப்பொருள் ஓர முகலாகநின்று தோற்றுவதாயது, ஒவ்வித வ டிவப்பொருளாகநின்றே தோறறுகினறெனின், வடிவமி ரு பொளன்பது முனனுரானன்று அழிதலினறி இடைபருதக மீ ளவியிருந்தின்றாதாக ஒப்படகொண்டதாகினறது. ஆயிதறம அப வடிவமானது நிருந்து தோறறுமென்றசனை நனறு, எபதி நாது தோற்றுகின்றதெனவருமே! இதறகு யாது செய்வ தி அபுஙனம்தோற்றதல துனிடசுதகனறு, அபமட பொருளினை தச டறமுமியலபினை, அடமட்பொருளேபோல் முழ் பொருளா ஆன்றிறன்பதாகின்றது.

ஆகலின், பல்வகை வடிவங்களுள் ஓர் வடிவமாகினறதை இவ வடிவம் குணமெனப்படுவதா' அன்றி யேனறனப்படுவதா குணமெனப்படுவதுநானெனினை, இதற்குக்குணியென்பதுய மெனப்படுமா? மட்பொருளெனப்படுமெனின், இஃது மட்பொ ருளின் குணமென்றாகின்றது. ஆகலின, மட்பொருளாகிய ம னியென்பதில் கடவடிவாகிய குணமெனபது விளஙகுகின், தா? அன்றிக் கடவடிவாகிய குணமென்பதில் மட்பொருளாகி குனியென்பது விளங்குகின்றதா? மட்பொருளாகிய குணியின கன்னை கடவடிவாகிய குணம் வியங்குகின்றதெனின், இவ, ரால் குணிப்பொருள் வியாபகமும் குணவடிவம் வியாப்பியமா கின்றன. ஆகலின, கடமாகிய குணவடிவம் மட்பொருள இய குணிவியாபகத்தில் கடபிருக்கின்ற வியாப்பியமாகின்றது

ஆகவே, இவ்வியாப்பியம் அக்குணியெனப்படாமலும் அவ்வியாபகம் இக்குணமெனப் படாமலுமிருக்கின்றன.

ஆகவின், இவைகள் இங்ஙனமிருக்கு மிவ்வியாப்பு என்ன துவித மெனப்படும்? கூடியிருக்குந் துவிதமா? அன்றிக் கூடாதிருக்குந் துவிதமா? கூடாதிருக்குந் துவிதமென்பது இதற்கு முன் கணிசகப்பட்டின்ன காரணத்தாலியலாதெனலாம். இங்ஙனமு மேயானுமுரையின், அத்துவிதமெனப்படுமா? பரிவமனீர், குணிப்பியாருள் ஆனையழுவிமனையும், ஆனையழுவியும் குணிப்பியாருள் னையுப், படாமேயனையும்! அங்ஙனம் படாமையால், வெவ்வேறன்பா ருளனென்பீரி! யெனின், இடமட்கடம் வெவ்வேயிடத்தி காரணத்தாலா! அங்ஙனமாமின்றாகுமின், இவைகள் துவிதமெய்யை யென. அத்துவிதமுமாகுமே. அன்றுமதே, குணிகளைப் பார்த்தால் இடமட்கடமென்பதும் இன்னதென்பது காரியமாயும், குணிகளைப் பார்த்தால் கூடியிருத்தலும், இன்னது இன்னதனைப்படுமா? அன்றி யுன்னதனைப்படுமா? இன்னதனைப்படுமெனின், பிரதிசன்னை எதிர்த்தல் சமையத்தல் முதலிய அனுபவங்களில்லாதிருக்கட்டும்! உன்னதனைப்படுமெனின், அநுமானவறிவு இருப்பதுமட்டுமா னதன்றுமிருக்கட்டும்! உன்னுடனிருக்கின்றமையால் கூடாதுபவின்மேற்றுமென்னின், அக்கூடாதுபவத்தில் மட்டுமாருளில்லாமற் போயிற்றே? அம்மட்டுமாருள் உன்னுடனிருப்பதால் சமையத்தல் முதலிய அனுபவம் மட்டுமாருள் ஏற்கட்டுமே! அச்சமையத்தல் முதலிய அனுபவங்களாற் கூடப்படுமாருளனென்பதினாலென்ன? முன்றுமன்றே? அன்றிப் பின்றானன்றே? அநுமானாதி இந்

அதனால் இவ்வியாப்பியம் அத்துவிதமும்.

மேற் துவிதத்தையும், இயல்பிட்டதத்துவிதத்தையும், எதிரிலந்தாய் இப்பாட்டுபாளது, அத்துவிதத்தையும் என்னையாற்றான் குறுமனீர், மட்கடமென்றுமியாப்பியம், கூடாமென்பதுவே காரியமாயும், குணிகளையாகுவும் கூடியிருத்தலென்றும் இங்ஙனமாயிருப்பதால், இன்னது இன்னதனைப்படுமா? அன்றி உன்னதனைப்படுமா? இன்னதனைப்படுமெனின், பிரதிசன்னை எதிர்த்தல் சமையத்தல் முதலிய அனுபவங்களில்லாதிருக்கட்டும்! உன்னதனைப்படுமெனின், அநுமானவறிவு இருப்பது மட்டுமா னதன்றுமிருக்கட்டும்! உன்னுடனிருக்கின்றமையால் கூடாதுபவின்மேற்றுமென்னின், அக்கூடாதுபவத்தில் மட்டுமாருளில்லாமற் போயிற்றே? அம்மட்டுமாருள் உன்னுடனிருப்பதால் சமையத்தல் முதலிய அனுபவம் மட்டுமாருள் ஏற்கட்டுமே! அச்சமையத்தல் முதலிய அனுபவங்களாற் கூடப்படுமாருளனென்பதினாலென்ன? முன்றுமன்றே? அன்றிப் பின்றானன்றே? அநுமானாதி இந்

ருநான்ரு? மூப்பொழுதுக்குளெனினின், குவலைனகு திரிகை சுழு
துதற்கு முன்னரோன்று அத்திரிகையில் நின்றிலங்குவது எதுவெ
னப்படும்? மட்பொருளெனப்படுமெனின், அப்பொழுது கடப்
பொருளின்படதுண்டோ? றுன்றெனின், அக்கடப்பொருள் எப்
பொழுதுமன்படனைப்படும்? வெ திரிகையின் சுழலில் நின்று
வெளிப்படட்டு நுழுதல் அம்மடமாறுமெனினின், மாறியபின்
ருநான்று இலவெனின்றுரைனறது. ஆகவே, இடைருநான்று மாத்
திரமுன்படன்படதாகின்றது. அப்பொழுதுன்படதிலுதோற்ற
றுமாகுமா? அன்றி நிலைபெருளாகுமா? முன்றுமாகுமன்று
வேறுபொருளாகுமென்றெனின், பின்னைப் யாதாக வெனப்படும்?
வேறுபொருளாகுமெனினின், வழு அப்பொருள் மூதலிய அனுப
தித்திரமாக மாறுமெனப்படுமோ? அன்றி, அப்பொருள் முதலிய
வற்றின் பயனாகுமெனினின், இதனால் அம்மடப்பொரு
ளின் தான்மை யிழந்து வேறாகுமெனினின், இதனால் அப்பட்டதெனினின்,
அப்பொழுது எது அகப்பட்டதது? கடப்பொருள் தான் அகப்
பட்டதெனினின், சுவையது முடமும் குற்றமென்பது பாவியல்லையா
ருகும்! ஆகவின், மட்பொருள் அகப்பட்டதெனின், கடப்பொரு
ளுனைப்பிடிக்க மட்பொருள் அகப்படினனாமென்ன? இருப்பது மட்
பதுருவெனப்படதுண்டோ? கற்றல் கணமதுதல் மூதலிய அனுப
வங்களுக்கு மிலையாதது அம்மடப்பொருளையன்றி வேறையாது
ருக்கின்றது? வழு அனுபவங்களுக்கு இக்கடப்பொருளையன்றி
மட்பொருள் இலையாதிருக்கட்டுமெனினின், மட்பொருளின்றி
இக்கடப்பொருள் இலையாதிருக்கட்டுமே! அன்றியும், கடப்

பொருள் எதுவாகவேனும் மட்பொருள் அனுபவப்படுகின்றன்றே? இதனால் கடப்பொருள் மட்பொருளனுபவப் பிரகிருதிக்கு அபேதகாரணியாகின்றது. அதனே, கடப்பொருள் முதலியனவாகுமோ? பரிவர்தாகவேகாண்டால், மட்பொருள் வெடிதிரிகையில் அகப்பட்டாற்போன்று, சமைத்தல் முதலிய அனுபவங்களுக்கிலக்கின்றதா?

ஆன்றியும், சுவர்முதலிய கட்டடங்களாதற்கு அனுபவப் படுகின்றன்று, இக்கடப்பொருளை மட்பொருளுக்குப் போலவும் யாகவேனும் அபேதகாரணியாகவேனுமிருக்கின்றதா? ஐயோ! வரனின்று? தான் ஒர் முதலாக இல்லாமையாலென. இதனால, என்ன அயிராபத்தினின், மட்பொன்றினாலன்றே காரணகார்யபாவமும், குணிகுணபாவமாகின்றது அயிதுமாய், இக்காரணகார்யபாவமும் குணிகுணபாவமும், மட்பொருளுக்குச் செயற்கையாவினையாகவிருக்கின்றனவா? அன்றி இயற்கையாய்வையத்திருக்கின்றனவா? இயற்கையாயிருக்கின்றனவெனின், மட்பொருள் வேறு கடப்பொருள் விகற்பமற்றதாகுமன்றே, அற்றது யாரியருன்று மட்பொருள் என்னவேனோபெயரிட்டு? காரணம்பொருளும், குணிபொருளுமேற்குமா? எவ்வாறன்றே? அன்றியும், கடவிகற்பம் மட்பொருளன்றி இன்றாயினும், அம்மட்பொருள் காரியமெனவும் குணமெனவும் படுமோ? படாதெனின், இவ்விரண்டுமுலனென்றே தான் காரணமெனவும் குணியெனவுமாகின்றது? கடவிகற்பம் எதனால் தோன்றியதென்றே? கடவென்னுமோசையற்குமும் விகற்பம் நிலையற்றதாகுமன், அற்றது யாரியருன்று மட்பொருள் என்னவேனோபெயரிட்டு? காரணம்பொருளும், குணிபொருளுமேற்குமோ? எவ்வாறன்றே? அன்றியும், கடவிகற்பம் மட்பொருளன்றி இன்றாயினும், அம்மட்பொருள் காரியமெனவும் குணமெனவும் படுமோ? கடவென்னுமோசை மட்பொருளை யன்றி நில்லாதாயின், அதற்குவமித்த காரியமென்பதும் குணமென்பதும் எவ்வாறமையும்? அவ்விகற்பம் தோற்றன்மாத்திரமாகலின், அதற்குவமித்த காரியமென்பதும் குணமென்பதும் வெறுஞ்சொன்மாத்திரமாகின்றன.

"ஐயனே, கடவுட்கற்பம் மட்டொரு தினையன்றி யின்றுகவின், வெட காரியமென்பதும் காரணமென்பதுமம் அம்மட்டொரு தினையன்றி ஏது நீ இதகாரியமும் தன்னிய் கற்பனையினால் வைத்த காரணமென்பதும் காரணமென்பதும் கற்பனைகளெனப்படுமென்றே? இங்ஙனமிருக்கின்ற றனையால், மட்டொருள் காரண காரியமேதுமும் தினைருளைபேதுமேதுமேயிறந்தவென்றுகின்றது. ஐயனே, மட்டொருளினைபது தெவிக்கப்பொருளினைபடுமோ? அனறி விஷிட்டாத்துவிதப் பொருளினைப்படுமோ? அத்துடன்றி அத்துவித மெனப்படுமோ? அத்துவிதமெனப்படுமாகலினை, இவ்வத்துவித மேமெத்தாந்தமாயிற்றென்க.

மூன்றாவன்று தெவிதமுதலிய மூப்பேதத காட்டாத்தங்களினிவாக வெடுத்துகாட்டியதை. இரண்டாவன்று காட்டிய இத்திட்டாத்தத்தைப்பற்றி இன்னுமும் அத்தாட்டாத்தத்தை யற்பு றுத்துவானை மேலன்யுச் சற்றுதரிதாகுத்து யுகிக்குதும.

இரண்டு (க)-வது தினைத்தம்.

"சுவனைவோனின், வெட சிலையாச சகதனின்பவை காணைப் படுத்துக்காரணம் யாதெனைப்படுமிப்? இதற்கு மேலேறு காரணமும் மேலனைவிலைதிலில்லேயெயையனின, இனையகள் வரற்றுக்காரணப்படுவினை ஈரு முதன்றுகாலைப்படுகின்றதனிம மற்றேறார் தொனறுகாணைப்படுதத்தாபம்முடிவில் புகுந்தன? (அவையிரண்டாவது) சகலமும் கேவலமுமாமென்க. இனையகள் இருதத்தபடியிருந்து தோற்றிக்மாகின்றுடையிருக்கின்றனை அறிவுசுவொவத்னை யாயிருந்து உணரப்படும், கேவலாவத்னையாயிருந்து உணரரனையுமேமயன்றி ஏனையன்றியனின், நாம் யாங்ஙனம் கொல்லிறுமா அறிவு உனர்ந்தறுதாண்றுகாலைப்படுகின்றதும், இதனைல் உணர்ந்தறுதும் உணராத அறி இனையகளிடன்றேறெனின், இருக்கிறும் அறியை முன்னிட்டுத்தானே நாம் தோற்றுகின்றன. இதனைல், அறிவு காரணமும் இம்முப்பொருள் காரியமுமாகின்றன. இனையகள் இருக்கின்றனைநப்பற்றியன்றே? அறிவு உணரவந்தெதனின், அறிவு உனர்வனைநப்பற்றியன்றே? இனையகள் வினங்குகின்றது?

அன்றியும், அறிதல் முன்னிட்டதா? அன்றி விளக்குதல் முன்னிட்டதா? விளங்குதல் பின்னிட்டதாயினும், இரண்டு காரியமொருங்கனுபவிக்குமோவெனின், முன்னிட்டதாகிய அறிதல் காரியமெனப்படுமோ? அன்றியும், விளங்குதின் றதற்குங் காரியதானுபவம் சொல்லவந்தசெயன்றீப் பொருள்களுக்குங் காரியதானுபவம் சொல்லவந்ததுபோலவே! அங்ஙனமாயின், அறிதற் காரணமும் விளங்குதல் காரியமுமெனப்படுமெனின், இங்ஙனம் மாற்சக்கூடிய இலக்கணம், காரணகாரியச் தொனித லென்பதற் குறுமாலெனவாமே? இனியுரையுமேல், இலக்கண காரணகாரிய தானுபவமெனவாமோ? அன்றியும், காரணகாரியதானுபவமென்பதற் கென்னோ? இருதிங்களெனில், அறியினால் விளங்குதின் றதற்குங் காரியதானுபவம் சொல்லவந்தனர்? அன்றியும் பொருள்களுக்கு மாறாக? என இங்ஙனமுங் கூடாவாலெனின், இரண்டுபொருள் களுக்கு, ஆகாயம் வான்றானம், நிலமிவைகளுக்கு, நிலமிவைகளுக்கு மாறாகச் சொல்லுதல் என்ன, ஏற்றிய நிலத்திற்கு நிலமாறாகச் சொல்லுதல் என்ன, இக்கருத்தினை கொண்டு வான்றானத்தினை அறியாமை

குணம் காரணமாகிற அறிவெனப்படுமா? இரண்டுபட்சமும் மா
காதலென்க. இவ்விரண்டும் எவ்வண்ணமெனப் பி
தகாரணனாகாரிபக் தவிதமெனப்படுமாகலின், இ
ரூபாதிகளெனவாரிபக் தவிதமெனவுமாம்.

இந்து (உ)-வது விசிட்டாத்துவிதம்.

எங்ஙனமெனின், சேதநரூபாதியாகிய சரீரத்தை ஏற்றுக்
காதலனது எனப்படுகிற ஏகை அறிவெனவும் ஒரு எனப்படுகின்ற,
சேதநரூபனான ஒன்றாகிய கூட்டவுருவினிடமாகவின்,
சரீரனான பதியெனவும் பதிக்கு வுடலெனவும் ஏற்ற
கள் ஒரு பொருளென்பதற்கு வுடலெனவும் ஏற்ற
யாதாகாது. இவ்வாறிருவகைப்பட்ட விசாரணை
அலைவு எனவே விசாரணையெனப்படுமென்க, விசாரண
இருக்குமாறு எப்படியெனின், அவ்விருவிதவுருவினரு
இருவிதாரம்பனான சித்தாந்தத்தை இருதியிற் கூறுதலின்
கனின் பிரகரணசமானயுக்தமும், பிரமசூத்திரத்தை ஒரு
கருதலென்க. அங்ஙனமும் விசாரணை— இருவுருவுக்கும் வே
வைப் பிரகரணிகளென்பதற

ஒருவனுடைய கை முதலியவற்றை வெட்டுவதும், இங்ஙனம் வெட்டியிருக்கும் இம்முறைபோன்ற தண்டனைகளும் அவனுடைய குற்றங்களை அவனுக்கு விளக்கி அவனைத் திருத்தியாளுதற்பொருட்டன்றோ? ஆகவே, இந்திலைமைக்கு மாறாக விசாரணையின்றி உடனே தண்டனை விதிப்பது பெருங்கொடுமையாகும். இங்ஙனமின்றி நாளைவரும் தீர்ப்புக்குறுப்பாகவோ வேறு பொருளினாலாவது அப்போதைய வியாபகத்தில் நிகழும் உயிருக்கு மூலகாரணமாக அவனை அப்போதைக்கு விடுவதும், அவ்வாறிருப்பதிலும் நினைவுகளின் சார்புக்குப் பிறழ்வுகளை வேறாகத் தண்டிப்பதும் இருவருக்கும் ஒரு தண்டனை விதிப்பதும் பாகுபாடாகா. பிறழ்வுற்ற உயிர்களின் விளைவுகளை ஒத்திருக்கும் இரண்டு வினைகளை ஒரே தண்டனையால் ஒறுப்பதும், அவ்வினைகளைச் செய்தவர்களுள் ஒருவர் பிறழ்வுற்றவராகவும் மற்றவர் பிறழ்வுறாதவராகவும் இருக்கும்போது அவ்விருவரையும் ஒரே தண்டனையால் ஒறுப்பதும் பிறழ்வுற்றவரைப் பிறழ்வுறாதவர்க்கு ஒப்பாக்கி விடுவதாகும். பிறழ்வுற்ற உயிர்களின் விளைவுகளை ஒத்திருக்கும் இரண்டு வினைகளை ஒரே தண்டனையால் ஒறுப்பதும், அவ்வினைகளைச் செய்தவர்களுள் ஒருவர் பிறழ்வுற்றவராகவும் மற்றவர் பிறழ்வுறாதவராகவும் இருக்கும்போது அவ்விருவரையும் ஒரே தண்டனையால் ஒறுப்பதும் பிறழ்வுற்றவரைப் பிறழ்வுறாதவர்க்கு ஒப்பாக்கி விடுவதாகும்.

(இரண்டாம் பகுதி.)—வகுப்பு அறிவுரைகள்.

காலனென்கிற அறிவாகிய வியாபகத்தில், கடலிலே மிதக்கும் பெரிய குளிர்ச்சியுள்ள மலையிலே தோற்றி இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு அவ்விடத்தில் இருக்கும் ஆண்டவனே! தாங்கள் இவ்விரண்டு கண்களையும் திறந்து பார்த்தருளுவதும் இயற்கையாகுமா? அன்றிச் செயற்கையாகுமா? இயற்கையாகுமென்றால், இவ்வியற்கையையே எல்லாச் சமயத்தாரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்களா? அன்றி ஒருசாரார் மறுப்பார்களா? மறுப்பார்களென்றால் அவர்களுக்கு என்ன காரணம் சொல்லுவார்கள்? அவர்களுடைய மறுப்பு இயற்கையாகுமா? செயற்கையாகுமா? இயற்கையாகுமென்றால், அவர்களுடைய மறுப்பையும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்களா? அன்றி மறுப்பார்களா? மறுப்பார்களென்றால் அவர்களுக்கு என்ன காரணம் சொல்லுவார்கள்? அவர்களுடைய மறுப்பு இயற்கையாகுமா? செயற்கையாகுமா? இயற்கையாகுமென்றால், இவ்வியற்கையையே எல்லாச் சமயத்தார

வெழுத்தினையன்றி வேறு பூர்வபாரதமென்னும் பேதங்களுண்டோ? உளதெனின், வியாசர் அதனை யவாதுவானால் அளவையாதும் நேதாற் றானே அளவையாதும் கருதுதலினாறகருதுதலாகியபயன் றியு னவதனைப்பிரிகின்றதா? இன்மையென்றோ? ஆகலின், வேறு நினை வெழுத்தினிலே நேவைசாரத்துவபாரமென்க.

அங்ஙனம் கருதுதற்கேதுவாகிய இரண்டிரண்டுக்குமிடைப்பட்ட நினைவெழுத்தியா? அன்றோ? அன்றெனின், ஒவ்வொரு காரத்தாலும் ஆராய்வுறி, அன் னையினையும் இனமாவினமாகி, முடியில ஆராய்ச்சியுறும் அறிவாய் முடிவரோவென? தொகுதி நினை வேசகுபாதிகளாகத் தோற்றுவதின்று முன் நிலையென்றது. இதுதெரிவு, தன்னினமென்றி நினைவெனல்பாலதும். அது நினைவெல்லாவற்றையுமறிந் தகமாதிகளென்பதனும் நிலையுடைத்தென்பதனும் எவ்வாறு? அறியாதகுணமுடையதென்றோ? எந் தக்காரியத்திற்குச் சூனமுடைத்தென்பதனும் நிலைத்தன்மை சுபாவமென்றோ? காரியதத்துவமுதலைந்தும் குணமுடைத்தென்பதனும் எவ் வகையிற்றாகுமென்பதனும் நிலைத்தன்மை யாதென? மற்று சுகமாதிகளென்பதனும் நிலைத்தன்மை யாதென? அவை சுகமாதிகளென்பதனும் நிலைத்தன்மை யாதென? அவையாதிகளாகிய குணமுடைத்தென்பதனும் நிலைத்தன்மை யாதென? சுகமாதிகளாகிய குணமுடைத்தென்பதனும் நிலைத்தன்மை யாதென? சுகமாதிகளென்பதனும் நிலைத்தன்மை யாதென? சுகமாதிகளாகிய குணமுடைத்த

ஆகலே, தான் காரணகுணியென்பவற்றை எற்றிருத்தல் இயற்கையெனப்படுமா? படாததன்றே? படாதாகலே, செயற்கையாக வந்தவென்பதாயிற்று. செயற்கையாகவந்த சுபாவப்பொய்களிற்றியாகயின், பொய்களிற்றிவந்த காரணப்பொருளென்பதும், குணிப்பொருளென்பதும், என்னவெனப்படும்? இவையும் பொய்யெனப்படுமன்றே? படலே, காரணகுணியாபாக விளக்கம் என்னவெனப்படும்? காரணகாரியபாவமும் குணிகுணபாவமும் மாறுகொள்ளுமன்றே? அதுக காவனைபடுத்து அத்தலிதப்பொருளென்பதற்கு ரூபமெனல்வேண்டும்? இவ்வுபத்தலிதம் என்னை அத்தலிதமெனப்படும்? விசேட்டணத்தலிதமும் விசேஷணத்தலிதமுமென்றிவ்விரண்டாயிற்றுணப்படுமா? படாதாகலே, இவ்விரண்டுள்ளும் விசேஷணத்தலிதமே விசேஷ்யத்தலிதமாகயின் விசேஷ்யத்தலிதமே விசேஷணத்தலிதமாகயின

சித்தபறி யாதபழு சித்தத்தி னின்றிலகு
திவியமித மேஜாம யந்தைச்
சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம தானபர
தேவனையு யர்ச்சவி செய்வாம். என்றும்,

இந்நூ டாடர்க்கை யெனப்படுவதாம்.

ஞானவாசிட்டம்.

அயனெறுமால் சங்கரனுந் சதாசிவனு மீச்சிரனு
மருக்கன் முதலும்
வியனெரி யுட சாந்தாகம் வேலைவினை யுடாதியெலாம்
விட்டு நீங்கியே,
பயனிலதக ம்பாயனென்ற டற்றுகன றறு சின்மயமாம
பரம ஸ்ரீ
முயல்விகற்ப மிலாவொழுவா வியற்கைநிலை நிலையாகி
யொளிரு நாளில்,
என்றும்,

இந்நூ சுக்ஷ்மம யெனப்படுவதாம்.

நீடுதீவளியகாயாகாயம்.

சுடுதியமுர முதலாகுபி தாவ தனகீன
முருசாவ சங்கடியமாபி தாவ தனகீன
நிடுதியங்கி. னையாவ தனகீன
தீவன்றுத் தாவ மானபமப் பிரம தாகீன
நீகன்ற நிலத்தி னைவாய்த் தனிக்தபமப் பிரம தாகீன
தீரு காலம் முதலாய் நின்றபமப் பிரம தாகீன
நீடுத்துயித மானபமப் பிரம தாகீன
யகண்டபரி பூரணமாம் பிரம தாகீன என்றும்,

நீர்தியவாற்றற்காலக்க.

இந்நூ லாறும் தூலி சூழுதலியனவாகக் கூறிப்போந்தனுல் மன்ன ஆயிற்றனின் அபுத்தி பூர்வகமாகத் தோற்றுய் நீவை சரீசகத்தாரோபிதங்கள் ஒருங்கேயொழிதற்கு, இவற்றைக் நி ரமலை நிகளுரைப்பென்னும் புத்திபூர்வகத்தால், மூன்றுன்று அதேபதகாரியக் கற்பனைத்தோற்றங்களாகவும், பின்னதான்று அத் தோற்றங்களைக் குணதேபதங்களாகவும், அதன் பின்னதான்று மூ லிவ் அக்குணதேபதங்களைத் தன்மயமாகவுமர்ஞமான (க)-வது

அகவுரை ஆராய்ச்சி விளக்கம்.

குவிதமாகவும், (உ)-வது விரிட்டாத குவிகமாகவும், (ஊ)-வது அகுகுவிதமாகவும், மிகுனிர்க்கு அகமபொருளாகாத இருபயனை ஈதாம். இவ்வகைபிலாருள கேடு குவிதமுதலிய மூனறுமாயுட, அற்றுளன்றும் அல்லவாயிருகினின் பிரித இயல்பாவனன்க எனல் வேண்டும்.

நீடுகினைதுமகுறாவாக்கியம்.

எனக்குயாகயத சதிசான பொருளுமில்லை
யெனகுயலாயத சிந்தான பொருளுமிலலை
யெனகுபாயத சுகமான பொருளுமிலலை
யெனகுபயாயத சுத்தபுதம பொருளுமிலலை
யெனகுயலாய்த குய தனிமனறும பொருளுமிலலை
யெனகுகடலாய பதகுவிதப் பொருளுமிலலை
யொனகுகபலாய பெலைய புமிலை யெலலா மனனென
றிதறிற பாயுறுதிரறும் சிதகும வெலவாய். எனக்கூறியவாய் முற்காணக

இவ்வாறு நூலாசிரியர் முன்னுரை வாயிலாகத் தாம் இயற்றப் போகின்ற நினைய கினையை நிறைவேறறுவதற்கு முன்றுறுதி நூறகினைவனைக் கூறியவாறாயிற்று. இவ்வாசிரியர் நினைய கினையை நிறைவேறறுவதற்கு வேண்டிய சதுர்த்தனை (உபாயம்) யாது? அதனை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய துணைவர் யாவர்? அவர்பால் எவ்வாறு உபாயத்தை மேறகொள்ளுவர்? அவர் ஒவ்வொருவரும் காணல்வாத காரணம் இருபபின்றதா? அன்றி காரணகாரணக இருபபினறிடா? காணல்லாத ஏதோ ஓர் காரணத்தாலே இருக்கவேண்டியது.

அங்ஙனம் காணல்லாத காரணக நிற்கும் நூன்றும பொருளாப்பொருளோ காடுவேண்டியதுதானே! அங்ஙனம் நாம் காரணம், வெய்யதேனல் வெகுளி யென்ன வெறியுடனன் சிறியனென்

வினையிரேனன் என்னும் இவை முதலிய இழிச்சொற்களை யிரு கடவேண்டும்! இங்ஙனமிருக்கு மிழிச்சொற்கள் என்ன இலக்கத்தை அறுபவிக்கத்துக் கென்ன்டிருக்கின்றது" இவ்விகத்தி லுள்ள இன்பதுன்பமும் சற்றுமேனுதிருக்கின்றது யாரே! நிரதிசயானந்தவாழ்வெல்லாமே? அப்படியானால் சாஸ்திரங்கள் தான்ம் போதின்பவிலக்கப்பட்டதே. அப்போதின்பம் எங்ஙனம் முதலான அடைய வகிக்கினறது? அதை அவிப்படான ஸாமாந்யமாக நிற்கின் றதால் இந்த உலகப் பாயப் பிருடனுரைத்து இவரபை உலக கொண்டு மோக்ஷத்தானே விருக்கின்றது? தான்ம அநுபவமாக நிற்பதை யினை, அருவ இலக்ஷியமாக்ரமும் அநுப இன்பமுமாக வைக்கும். அதுவுமன்றி அதை யடைவதற்கு முயலவேண்டுமென்பதற்கு முயலினை, தனக்கு விடயமுப பிரத்தியட்ச அனுமதி அயலின்டமும் விடயமாக் பிரதத்தியட்ச மொரு மானுகமின் நிர்க்கபறுகினையும் சாணைபோல திரும்னறும் யாதெனவிடில்," மேற்கூறியவாறு விடயத்தி பத்தியட்ச சதிற் கினையும் நுகரலாகுமன்க. ரூரனாகத் பிறந்து பிட் சுகத்திற்கினையாத சாணைபோல மோகம் என்னுமிம் லூன்றினையும் அறுதலாகுமது.

அம்முன்றுள் (இ) து (க) வது சாணையொப்பதுவது.

முழுமையாகக் கூறினமெனின், "தற்சுகமென்பதிருதது நினைவு இவைத் தியடைசதிற் றுமெனவும, புறமென்னவும், வதிருக்கின்றனர். அகமே! அதம் உள்ளிடமும் புறமென்பது வெளியிடமுமாகின்றன. சுழற்சியும், அகத்துள்ள ஜீவாதக்கரணேந்திரியமும் புறத்துள சகமுமாகின்றன. பரமென்பதைப் புறத்தது என்பாரேனென்னின், அறிவுமான அளவையால் கணிக்கின்றதாகவினைக்க அகத்துச்சேட்டைடக்கினையாத பாரும் சகமும் என்னுமிவினையனைத்தும் தீர்மானிப்பொருள்களா? அன்றி எதார்த்தப்பொருள்களா? எதார்த்தபொருள்களெனின், இவைகள் 'எதார்த்தமென்பதிவது சுத்தாகத் தோற்றுவதனாலன்றே? நாம் சுத்தாகப்பார்ப்பதனால் அங்ஙனம் தோற்றுகின்றனவா? அன்றி அவை

கனின் இயல்பே அங்ஙனமோ? அவற்றின் இயல்பே அங்ஙனந் தானெனின், அவற்றின் இயல்பே அங்ஙனந்தானென யாதிறை வேற்கின்றது? தெய்த்தல் குற்றல் முதலிய அறுவகைவங்கள் விடாதிருக்கின்றதாலெனின், வதைத்தலாறுவகையெனவும், விபரீதவுணர்வுபெனவு மிரண்டியுருப்பின்றதால். இவை எனன அறுவகுத்தலையுடையன? வதைத்தலாறுவகையெனின், விபரீதவுணர்வுக்கு வேறாய்த்தலை யென்பதியா! கூடாதெனின், இரண்டுங்கூடாதென்றே! இதற்பின் என்செய்குவம்! இம்மூன்று மாயதென்? இவையெல்லாம் என்னாற்பெற்றது? தெய்த்தற் றொழிலென்பது? இவைகளோ தாமாயிருந்தனவா யாதாயிற்றுமுடி வின்றது? காயிற்றுமாதரிடைபோல் பிரானிடை பிரதானாயுக முருக் கடைதிகள்போல வியைபாயிரு சுபாவத்தினாலும் இவைகள் தாமாயிருந்தனவோ? தாமாயிருந்தனவாயின், தெய்த்தற்றொழிலை யுடைத்தாகிய காலம் முதலாயின முதலாயிருந்தன சுபாவத்தினாலும் பிரானிடை பிரதானாயுக முருக்கடைதிகள்போல வியைப

ஆங்காரம்சூனிருப்பதுகாவெனன்டகாகனின் அங்காரனென்பதற்கன்
றோ? அங்காரனென்பதற்குப் பரிபாகம்வய்துநீ இருமாதிக்கையதை
பலம்மீவன்றிவதுன்றோ? அவன்முரியோ, மேவன்றிவதுதாவெனப்
படும்? சத்தாதுபவமென்றோ? அச்சத்தாதுபவம் பாதெனபட
தும்? நானெனகிறம்புரிப்பலபயன்றி அயலென்பது அதுறுத்
கவழுமில்லையே? இல்லாதுபோ, நானென்னும் போபாசமன்றோ
சுகுத்தனைப்பிடிப்பது? அச்சத்தாதுபவம்பன்றோ சுகாதுபவமெனப்
படுது? நானென்பதற்குச் சுகாதுபவம் வேண்டுதலின் முனக்கு
த்தா னெட்டவேண்டுமனறோ? அங்ஙனமெட்டுதற்குத்தான்
வனனசெய்யவேண்டுமோ? நானென்பதல்லாதனைகள நாமு
கந்தற்பனைகளாகவேண்டுதற்றுத்தானும் நானென்று நானெ
ன்றிறன்ன நிபந்திகளோக்துகொண்டுருக்கவேண்டுமன்றோ! இவ
வுரைப்பதுபோலவன்றிவ திண்டிறமோன், நானல்லாத இபாதித்திரயம்
அவத்தைகளோடாலும் நான் நானெனனத் தோனறாதிருக்கட்டும்!

அன்றியும், அயர்ன்றை நானெனனயிருவாதிருக்கட்டும்! மே
லும் • நானெனற்படுது வினனன நிதேனைமதாயிருக்கின்றனிசனை
வாக்கிருதிபங்களிலும் நான நானெனனக் திடமின்சொனனழுக்க
என்றனமோ? அர்த்தபரதானன்றோமன் நான் நானெனனக்ரூனாறு குலைவ
னாலும் வெட்டாமில்லையனபடாக்தும்! இனிவெட்டாமிலையாகனபடா
அருள் முரூறு பேரின்வகாண்முருக்கலுறும், தனனக்குச் சுகவாழ்வு
முழுமையகக்கடினனாகலின், நானென்னும் பேதாப்பிடிபாருன சமாதி
தியட்சத்திற் சியானத்தாதுபவமாகுங்காறும.

வே! அதறுநோகதான நோகனை நோக்க நோக்க
சுழுந்திநோக்குன நோக்க நோக்கு மன்றோ.

எனனறிருள் தருவாயப்பலர்ந்தருளியவாறு. நாம் வெகு கம்
பலனதனைக் கனைந்து சுனைந்து, எது நான் எது நானெனன இனட
யறுது நோக்கும் நோக்கமாகிய இவ்வரிய உணர்ப்பே ஞானக
கப்பயிரத்தியட்சமாதற் கையைந்ததாகலின், இந்து கிரியையென்
பதற்குக் இந்ரித்து முபணிம்புரிமென்க.

(இந்து நடவது யோகமெனப்படுவது).

எங்ஙனமெனின், தனனதுதாரத்தவழுனவ இது நான் இது
நானெனனக்கண்டு சுவிந்தற்கு எது நான் எது நானெனன பிக்வெ

றிவதன்றி நோக்கினாற், அந்நிலை வினாவில் எய்துவதோ? அந்
நாணம் பன்னாளன்றிப் பழகினோனெய்துமோ? சின்னாளன்று நேடாது
மா? அதி தீவிரதாரோனெய்தி நுக்கின்றதால், நிகு காலமுழை
க்குப் பெளரிப்படவில்லையென்னாற் அதாலைபோலெயி நிவ
ருமன்றே? அன்றி யேயிட்டாற் பெரு நோக்கால் அயர்வுறுமன
றே? அவையிரண்டால் தனது நாட்டமே பதிர்முகப்படுமென்றே?
பேரிகாற், பூண்ணாளன்று நிகு காலனை நீதுநானென் றெனக்கழி
க்கப்பட்ட உருவாதிவை பூதலிய சுரபிகள் பூன்போற்றுமா
மன்றே? நோற்றிலம் அவைப் படவுகளாதற்கிலையையுநோ?
இலையாதலிற், பீன்னிலை எதிர் நான் எதிர் நானென எட்டோவன்ன
நவரு மன்றே? அருளனை நோகிலுமெய்காற் பழக்கமுறுதி
ர்ச்சியிலனாகையினை, அப்போதுபாகியநிலை வினைவில் வெளிப்
படாதன்றே? அஞ்சுமை வெளிப்படாயலும், பதிர்முகத்தகா
கிய வெடி காயரூபமாகாதற்குங்கூடாமலும், இராதலெக்கா
ன்னிலைகப்பட்ட எறும்பு போன்ற மிருதியான இருக்க
நூறாவென்னமுவரையனே? அவ்விருக்கமுரைய நான மீழத்தயர்
வுறுமிடை, நீயல நோகுக்கு இடையினைபோலும் அயாவுற
வேன்மு வரு மன்றே? அயர்வு பாக்கிலெனைப்பாமா? சுரு
த்திலனைப்படுமா? சுழுதுதியனைப்படுமெனினை, சுலியபாகிய
மக்கமுரைத்தியனைப்படுமை. சாகதிரையரைப்படுமிய எனிற்றுமுதற்
ரூட பாலையெனைப்படுமை. இந்நிலை மனவெழுகு நினைப்பு சுரி
தனை, நோதலுடை நுரியாயத்தைதயாகிய சதுபாவழுறி
அவத்தாந்திய முதலியனவாகிய அசுத்தாவழுமை, இ
ன்றிக நுப்பிரத்தியட்சானுமானும் வாய்தலுற்குச் சமீப
னைறதாகலின், இ "நினைவென்ன நிலையெனைப்படுமை? நனவிற்கு
நிலையெனைப்படுமென்றே?

அன்றியும் இவ்"நினைவு மத்தியகதநிலைமையுமாகலின், வை ரா
னாகதப் பிரத்தியட்சத்திற்கினையாக யோகமென்பதற்குக் கிரு
கித்து மாரணின்றுமென்க. உடோசரை காண்டமுதிர்ச்சியாகிய
யோகமானது, காணைந்திரிய விடையப்படுதிகளாகிய நினைத்துமாகிய
கியவிடத்து உதயமான சுகமயமாகிய பிரமானுபவந்தானென்

திரும் உளாகிலன் நு சாபிராகங்க, அது வகாரிய நிலை (நி) சுகிலையோனெனிட் ரு (ரே சுவ வகாரிய ரெனாஞ்சி ரை, -ஆச் சுரிவாகு வரும் சுற் வகாரமாகு ஆகாரை நு ரா எனாஞ்சி ரை ? அஃசு ரி வகாரத் நுக்குமா ? எகாரச் சுக்காரெனாரிவர். அ ரதும் பூரக்கும் கானைப் ரெனாவாயிர ரே வாகுசுக்க சுக்கிர சாலாற்ரை, மற்ற ரேபாதுரிஞ்ன் பாவமென்ரி ரிருக்கவா, ஆர்சு வினாசுரு ரிராமசுவ ஞாடிவைரும் ரேவாரு ரிருக்கவாட. சுகரு சுரிடரேவா ரவாகிற சாவ சுவ்வ சுயர் ரோவிச்சு சுவ்சனை சு ரெனிபா ரு, வ ரா சுரு சுரி சுரெகவ ரபாங்கிய மாசுக்கயா னை சு. அற்சுரே ரவா சுரெரி சுக சுரி சுரிவே ஞாறை அக்சுரி ரே ஞாறும் ரி ரை சுக்கனை ரேவா ஞாறை ரெனி ரா ? ரூசன்ரி சுக்கும் விட் டசுன் ரே ற ! ரி ரா சுரி சுக்கன்ன விவாசுரு சுவ சொ. அ ஞாறை ரவாம் கா ஞாறை ரவாரே ! அவ்சு அர்சுனை ரே ரெனாஞ்சுவ சுரும் சுரெனன் பசு சுவ சுரே ! சுரு சுவ சாவ சுவ ரபாசுக்க ரெனாவ சுரும் சுரெனன ரை சுவ ! ரி ரா சுரி சுக்கன்ன விவாசுரு சுவ சொ. அ ஞாறை ரவாம் கா ஞாறை ரவாரே ! அவ்சு அர்சுனை ரே ரெனாஞ்சுவ சுரும் சுரெனன் பசு சுவ சுரே ! சுரு சுவ சாவ சுவ ரபாசுக்க ரெனாவ சுரும் சுரெனன ரை சுவ ! ரி ரா சுரி சுக்கன்ன விவாசுரு சுவ சொ. அ ஞாறை ரவாம் கா ஞாறை ரவாரே ! அவ்சு அர்சுனை ரே ரெனாஞ்சுவ சுரும் சுரெனன் பசு சுவ சுரே ! சுரு சுவ சாவ சுவ ரபாசுக்க ரெனாவ சுரும் சுரெனன ரை சுவ ! ரி ரா சுரி சுக்கன்ன விவாசுரு சுவ சொ. அ ஞாறை ரவாம் கா ஞாறை ரவாரே ! அவ்சு அர்சுனை ரே ரெனாஞ்சுவ சுரும் சுரெனன் பசு சுவ சுரே ! சுரு சுவ சாவ சுவ ரபாசுக்க ரெனாவ சுரும் சுரெனன ரை சுவ !

சிவர்னமோதலீ.

வினயிற் படத்தை யறி யுறுசுற் கவாதனைதடலென
வினையாறி ரிய
கனவிற் சுழற்றிலை வாரிலாப் பொருட்டுகழற்
கலரைகசீ.

எனக்கூறியிருக்கின்றதறிக. உடாசுனைகாண்ட சுசரினைய இ ரினையுமீயா சுழலன் றுடம் ரோனத் துக்கினையைக் சாதனைங்களாயிருக் க. இவற்றைறப்பிரிதனை மீவறு சரினையா இகளிராக்கின்றனவா

(க)-யாகு சமயென்பது இறைமை மறுணையக்கன்ன எல்லையவி யிட்பதற்கு பிறக்க வாசீனயாய ஏகதேசமாக ஓலையில் குறிப்பன் றாம் அல்லது குறித்தாக மனை விசம்பவாத்திருக்கக் கூடாது.

(உ)-யகு தாயிலையபது பிறக்கும் மாற்கன் பிறக்க வேண்டி வரிசை யிருக்கக்கூடாது.

(ங)-யகு இரண்டைக்கையாய் மாறி வரிசையும் பொருளும் மாறுபடாது.

(ச)-யகு உபய இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளையுடைய இரண்டு சொல்லாய் வரின் முன்னது பின்னதைக் கொண்டு முடியும் பின்னது முன்னதைக் கொண்டு முடியும் என்னும் இரண்டு வகைப்பட்ட பொருளையுடைத்தாய் வரும்.

(ஞ)-யகு சொல்லளவிலன்றிப் பொருளளவிலும் நிற்கும்.

(ட)-யகு பிறிதொன்றாற் சொல்லப்படாது தானே தன்னைச் சொல்லுதல் அதன் பண்பாதல் அதனையுடைமையாதல் அன்றி வேறு பொருளாதல் இல்லாதது, ஒருபொருள் தனை தான் சார்ந்திருக்கும் பொருளை யுணர்த்தாது தன்னை யுணர்த்தி நிற்றல் போல் தான் சார்ந்திருக்கும் பொருளை யுணர்த்தாது தன்னை யுணர்த்தி நிற்கும் என்பதாம். ஒருபொருள் தனை தான் சார்ந்திருக்கும் பொருளை யுணர்த்தி நிற்றல் போல் தான் சார்ந்திருக்கும் பொருள

ஆன்றும் கிடக்குமா? அவை காண்பவர்களைக் காணவும் என
நம்மைத் தனித்து எவையுமே விளங்கிக் கொள்ளாது. சரியையாகிய
ஆலயம் நிர்மாணமும் செய்கிறவர்களை வேண்டும். ஆதலால்
அந்தப் பணியை யார் செய்வது? பாரத்தை
விளக்கவேண்டியவர்களை வேண்டும். இந்தப் பிரபஞ்சமானது சரியையினாலே
பதிவை அடைந்து பிரம்மாண்ட ஆலயமாக விளங்கவேண்டும்
என்பதே பிரம்மனின் ஆசை. பிரம்மனுக்கு உதவி செய்வதற்கு யார்
தகுதி உள்ளவர்கள்? பிரம்மனுக்கு உதவி செய்வதற்கு
யாரை வேண்டும், அதற்கு என்ன தகுதி வேண்டும், அதில்
ஏற்படும், அதில் யின் பங்கு என்ன அதனால் ஏற்படும்
கொள்ளை! அப்பாவுக்கு உதவி செய்பவர்கள் யார்? இந்த
யாத்திரையில் ஆராய்ச்சி செய்பவர்கள் யார்? இந்த
கொள்கைக்கு ஆதாரம் என்ன? இந்த ஆராய்ச்சியினால்
ஏற்படும் பயன் என்ன? இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுபவர்கள்
யார்? இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய
தகுதிகள் என்ன? இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு
ஏற்படும் இடையூறுகள் என்ன? இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு
ஏற்படும் இடையூறுகளை நீக்கி அவர்களுக்கு உதவி செய்பவர்கள்
யார்? இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு ஏற்படும்
இடையூறுகளை நீக்கி அவர்களுக்கு உதவி செய்பவர்களுக்கு
ஏற்படும் பயன் என்ன? இந்த ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு
ஏற்படும் இடையூறுகளை நீக்கி அவர்களுக்கு உதவி செய்பவர்களுக்கு
ஏற்படும் பயனை அடைவதற்கு என்ன வழி? இந்த ஆராய்ச்சியில்
ஈடுபடுபவர்களுக்கு ஏற்படும் இடையூறுகளை நீக்கி அவர்களுக்கு
உதவி செய்பவர்களுக்கு ஏற்படும் பயனை அடைவதற்கு
என்ன வழி என்பதை விளக்கவேண்டியது? இவை
ஆராய்ச்சி என்ன

கதின சாதனமென்வும், சாதன சதுட்டயம் ஞானத்துக்கே இனயத்த சாதனமென்வுமாயிற்றென்க. இதுநிற்க.

சர்வமும் மித்ணையாச்ஞான மூலவிபயற்றைச் சாரினையு ஹர யேயாகவென்னைக் கூறிப்பிக்கூடாயாரிடமென்னின், அங்ஙனம் மித்ணையாக்கு ரண் ரூபாகவிபரீத பாவனை யாரிடமென்னினும், மித்ணையாக்கு ரோகன் ரூபாவ ரூபாசரிப்பு ஸ்தூலவஸ்து பாயமும், அவரூபாவ கூத்தன்னென (ஜ)வடமாரூபாவ சொலக்கமுற்றிருத சுல் ஞாக்கு பவிரு சித்தி யுளரிப்பாரூபாவ, ரூபாவிரு விரூபாத்தியுமின்னதி மனவி ரூபாவ ரூபாத திடமுற்றிருந்து ரூபாவ மித்ணையாக்கு ரூபாவ (ஜ)வரிபாவ அவ்வாவனங்கு ரூபாக்கு ரண்பாவ இனை னத்துபோலினின்ன, ஸ்வரூபாயமும் அவ்வாவ ரூபாக்குபாவ சா. அ னைத்தன்னிடமே மித்ணையாக்கு ரூபாவ சாரினையாலும் ஸ்வரூபாக்கு ரண் வினாகுமே. சாரினையாக்கு ரண் ரூபாவ ரூபாவ ரூபாவ ரூபாவ வழுவுக்குவனை யாகிய நீர்த்துமம் ஸ்வரூபாவ ரூபாவ ரூபாவ ரூபாவ ரூபாவ னவுகினைனக் கூறியதுபோலாகிலென்க. என்போன் ?

நிடுகீலதுயகாவாக்கியம்.

அகம்பிரம நிசசயமே சனைபற்று
மகம்பிரம நிசசயமே பரந்தாகாச
மகம்பிரம நிச்சயமே பரந்தாகாச
னைகபிரம நிச்சயமே தருப்னைம்மற்
றகம்பிரம நிச்சயமே யோபலைபகாச
மகம்பிரம நிச்சயமே பற்றாழுளன
வறங்கனெஸ்ர மாரயிருள் ரூலேச்சுவாசனை
றகம்பிரம நிச்சயமே யிருடனிடாய
லரகரற்ற பரந்தாவாய்ப்பு பரிதல்லேவென்னிம். என்றும்,

இவ்வுதிமே பரமெனை னிணைச்சுவன்னென
மீனமிலாத் தானமுறுத லேமமிழப்
செவ்விய நாம மொருனெயலாற்ற சுட்டினேனென்
செப்பியநி லேயமில்ல சதுரியந்தான
நிவ்வியமாய் நினறாந்தகுரு தின்மயீசன்
நிருப்பாதந் தன்ருனை யுளாத்தனிண்ணம

யவனிதமா மிபொருளை யொருக்காலேனு
மனபுடனே கேடுணர்வோனை பிரமமாவன் எனை
யுட கூறியவாறறிகாணை க

இதுகாறுமு கூறிபோருதகால காமோபாசனையினைம உள்ளபடி யே வறிபதுமுடியாதெனவும், அவைவையாயகாது நி ஞானசனையையரிக்க, அவை நிலைத்துழி சொருபதிட னை யும, அது நிலைசுழிசவசகிட மைடயும, அது முந்நாருதுழிச தா மேன தாமுயிய ஏகமேயெதலை, பிரம்மாகமாமெனக

வேத வேதாந்த விசாரம்.

எனவுரை மனினை, வேதாகமிண்டு நி அ° து வே தாணை அகமினை பொருளபடியாது அ மெனபதினதானிருகக்ம் னை றதாலை, அவ்வே தாநி ன ஆதிமியனபதானிருகக்ம் னை நுமே! ஆகவின, அரவத மெனபதுமு ஆதிமியனபடிம யாமெ னைபபடுமெனின. அருதமெனபது பொருளெனபது பொருளாக விளகுவது, ஆதிமியனபது பொருளலலனை பொருளாபலி னை குவதுமாமெனக பொருளெனபது சதசித்தாநதமயமா யுளள அகமபொருளை, பொருளலலனையென்பது அசதது சட துகமயமாயுளள சீவசார சகதுக்கனுபமம. இவறறாலை, அவைகமபொருள அதி டானமும இசசீவசார சகதுகளு ஜீராபிதமுமாம. இவிரணயுறகும வேதமாதா மதகியகத மாயிருகினறதாகினறது இஙனமிருக்கும அமமாதா சரு ணைபுடையாளாகவின, அகருணை அபகருவர்கள வழிபபட வேணடுமெனபதா? அனறித தெளிவிலைக்கவேண்டுமெனப தா? தெளிவதிலைகமவேணடுமெனபதினின, பாரிபாகிகள அவ னைம விளகுகவேணடுமென்பது கூடாதாகுமு! அவனைம னைறு, வை அபகருவிகள வழிபடுதறகே அகருணையுற்றிருக் கினறதினின, வழிப்படுதலாவது அவருபிராகள போகதாகம இபநிலையாகவேயுறறி நக்கின்றனவாயிலும, இராகாதி தோ குணமுகவிய இராசசாரவொழுக்கங்கள்குனற அறகறியிற கட்டுப்படுதலும, அக்கடடு நிலைதத பினனரான்று ஆடபோகங்க ளில் மிதப்புற்று, யான எனதென்னும் அகமமதைதகள் குனறிக் சுதந்தர சனதனுவமவாய்க்க, அழுமையாக தினவெழுதுதல

மயம். ஆகவின் இவ்விரு கூற்றுகளையும் அவ்வுபநிடங்களிற்றோற்றுதற்குக் காரணமாகிய வன்மையுடையதாய் அவ்வேகபரதாவை மூட்டவல்லது. மூதற்கண்ணனென்னை? அன்றி இறுதிக்கண்ணனெப்படியெனின், மூதற்கண்ணனென்பது, இறுதிக்கண்ணன் அவவேகபரதாவை செய்யப்பெற்றதென்பதை? மூன்றாவன்று காமோபாசனைகளால் வழிப்படட்ட உயிர்கள், சாதன சதுட்டயப்பரிபாகம் வந்துழி, பின்னாவன்று யாரைர் என்னுயிர்களாமோ வென்றாராய்ந்து ஆராய்ந்து தனை அறிட்டானென்போதத்தை ஐயந்திரிபறவிட்டு மேவண்டியது அவரிடமாகவின் அதற்கு நான்காவதனை உரிட்டமென்றியன்றே? இங்ஙனமுரைசெய்தபடியாலுமே நான்காண்டமும், அம்மேவுதற்கின் அந்தமிலாவதா? அன்றி ஆதியென்பதா? அந்தமென்பதாகவின், ஆதியென்பது எவ்வெனப்படும்? மெய் காமோபாசனைகளாலெரு? இதனால் இயல்பிருகாண்டமும் ஆதியெனபதற்கு முடிவினாரைமென்க.

அன்றியும், இவ்வேகமாதா மூதற்கண் சர்மகாண்டத்தையும் இடைக்கண் உபாசனை காண்டத்தையும் இறுதிக்கண் ஞானகாண்டத்தையும் பயனுக உணர்த்தியிருத்தின்றதென்க. அவ்வாண்டப்பயனும் எதுதுழுதல் எதுதுகாறு நிகழ்கின்மெனின், சர்மகாண்டப்பயன் மேவதமாதாவினை காபித்தானத்திறகுக் கீழுற்றிலகும் சொர்க்கலோக பரியந்தமும், உபாசனை காண்டப்பயன் அங்காபித்தானத்திற்குமேலும் கண்டத்தானத்திற்குக கீழுமுற்றிலங்கும் பிரமலோகபரியந்தமும், ஞானகாண்டப்பயன் அக்ண்டத்தானத்திற்குமேல் சிரத்தானபரியந்தமுமாமென்க. இம்முக்காண்டங்களுள் உபாசனைகாண்டம் ஞானகாண்டத்தோடுசேர்ந்த உத்தராமீமாம்சையெனப்பட்டதா? அன்றிக்கர்மகாண்டத்தோடுசேர்ந்த பூர்வமீமாம்சையெனப்பட்டதாவெனின், அவ்விரண்டு காண்டங்களில் ஒன்றிலேனும் சேராது மத்தியகாண்டமாயிருக்கின்றதாடென்க.

எங்ஙனமெனின், கர்மகாண்டம் இராகாதி தூர்க்குணமூதலிய துராச்சாரங்கள் சூன்றியதாயினும், கான் எனதல்லாதனை

க்கர்த்தரு மிவ்வம் போரத்துவமாக மயங்கியொழுகின்றது போல் நிற்கு இன்முகவின வூர்வ மீமாம்சையும், நானகாண்டம் சாயாபரிமுனைந சுவய பிரமம சர்வம் நான எனத்தெளிந்து வருகுகின்ற நற்போல நிற்கு முகவின் உத்தரமீமாம்சையுடைனப் படாது ? நானென்பது யலவற்றை நானெனாமயங்கி அடிமையினை வும், நீயென்பதுயலவற்றை நீயெனாமயங்கி ஆண்டானெனை வுற்நிழுகின்றபடால், உபாசருகாண்டம் இவ்விரண்டு பட்சமு மன்றனை நிகாரிடன்க. இந்வண்ணமிருக்கிறும், இவ்வுபாசனைகா ண்டம் நானைத்துக்குச் மீபமன்றேறுவெனின், இவ்விரண்டுக்கு மினடுகண்முறுள்ள சாதனைசதுட்டயமின்றி இருக்கின்சமீ டமென்பதற்கு நேரனின்றது. ஆகலின், அச்சாதனைசதுட்டயம் வாய்த்தற்குச் சமீபமேயன்றி வேறனென்க. இவ்வுபாசனை காண்டம் உத்தரமீமாம்சையென வழங்குவானேனனின், கர்ம காண்டத்தில் யான் எனதென்னுமகொண்ட கற்மனைகளை மிக்ஞையாகவிப் பின்னர்ச்சிவமாக்கி அதன் பின்னர்த் தானுக்கித் தெளியாது, அக்கற்பனைகளைப் பொருளாகக்கொண்டு மயங்கியி ருக்கினறும். அவைகள் தன்னறு நிகழுகட்டும் உபாசனைமூர்த்திய தென்னச்சிடமுற்று, அச்சிடத்தால் சுதந்தரானந்தமுவமும் அத னால் சீபாகத்திருப்பி குன்றுதலுமூர்த்திருந்தலினாலென்க. இவ் வானமிருப்பதால் முழுவதும் உத்தரமீமாம்சை யெனப்படாதே தானெனின்,

நிறள் மகாவாக்கியம்.

பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு
மருளானு மாணைப் பிறப்பு.

என்னதிருக்கட்டுமே ! ஆசவின், உத்தரமீமாம்சைக்கு மு ற்றும் ஒத்ததன்றென்க. இந்நிதர்சனமும் ஒத்திருக்கின்றதால், இங்கு வேதாந்தமெனப்படாதேதானெனின், இவ்வுபாசனைகாண் டம் அல்லவற்றை ஆண்டான் அடிமையென்னது தானேதா னுமிய உபசாந்த நிலையை எதிர்ணர்த்தவேண்டுமே ! அங்ண னமுணர்த்துவது நானைகாண்டம் ஒன்றேயன்றி வேனைய இரு காண்டங்களுமன்னென்க. வேதவேதாந்தத்தீர்ப்பென்பது தான்

அரிவானந்த ஜூக்காதலுவா எனக்கப்பட்ட

ஆர்திதனின், முதனைகாண்டமும் வேதாதிகின் அந்தமும் மற்றிரண்
டு காண்டங்களுந்தம் அவமேலுதத்தின் முடிவுமாமென்க. கடோ
பாசனை முதனைபின்னுமை இதகாண்டதுதியமை முனாறுக்கொண்
டூர்வபட்சமும் விந்தாந்தபட்சமுமாயிருத்தலால், வேதத்தில்
முந்தற்கன்ன கூறப்பட்ட இரண்டுகாண்டமும் வழிபடுமார்க்கமும்
அவமேலுதத்தின் இறுதிசகண்ண கூறப்பட்ட முதனைகாண்டம் வீடு
ளிம்திருந்தற்கு மார்க்கமுமாயிருத்தின்றமையால், ன்னுட

வேதவல்லியாதலீதம்

சிவ பேதங்களனவிலை மைத்தினை
செய்கையு டளவில்லை
யாவ வாமவ ரவரதி காரங்க
ளறிந் துபகக் குவதோக் கிப்
பூவ லாந்தினின் பலன்கள்காட் டுவனேபோற்
பூருவர்க் சித்தாந் தங்
காயல் வேதங்க ளிரண்டையும் வசனிக்குங்
காண்டமூ வகையா லே. எனக்கூறியிருப்பதை

யுணர்க.

இவை அறம்பொருளின்பம் வீடெனப்படுவது.

தூற யினனவழங்கும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடு
என்னு நான்கும் காண்டத்தியத்துள் எதற்கையாதனின்
அயலான் றுக்குமே இயைதன அனைவு முதலாவது கர்மகா
ண்டத்துள,

(க)—வது அறமென்பது குடும்பத்தில் நின்று விரத்தி
புற்று அகனறு தூரிப்பட்டொழுகும் துறந்தாராக்கும் அங்ங
னய தனிப்படாது வறுமையுற்றொழுகும் துறவாதலாக்கும் இவ
ரிருவருள் காலவரையறைப்படின் றிறந்தார்களும் இருந்தித்தும
ரின்னிடாது அவரவர்க்கும் தக்கவாறு ஈன்றமட்டும் உபசரித்
தலும்,

(உ)-வது பொருளென்பது இங்ஙனமாகிய நெறிக்கணின்று
கிருந்தித்தும் அகலாது இம்மைக்கண் புகழும் மறுமைக்கு
பர்க்கப்பேற்றையும் குறைவறச் சம்பாதித்தலும்,

அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம். முருகின்றது

ரன்

(கூ)-வது இன்பமென்பது இவ்விருதவமும் வாழ்வதற்கு
மாறு நன்னெஞ்சுக்கண் கூடாதொழுகும் பிணவிடையோடு இ
விழிகளும் ஒருபொருளை ஏத்துணை வேறுபோல் இருவரது மன
மாழிபெய்களுமொத்து வாழ்வற ஒழுகுதலும்,

(சு)-வது வீடென்பது நாம் புரியும் இத்தவமனைத்தும
கதபோகங்கள் விரத்தித்தற்கேயன்றி இவற்றை நமக்கு விரை
ாக்குக் கொடுப்பித்துப் புசிப்பிதத்துக்கு தூண்டுவித்துக் கொண்
ஸ்நும் ஒப்பற்ற இன்பவடனை வேண்டியல்லவே என உள்ளவா
ப் அவவினைவடனை நாடி இவ்வுறழுதலிய மூன்றினும் மிதந்தி
ருதலுயாமென்க.

இரண்டாவது உபாதனாகாண்டத்துள்.

(க)-வது அறமென்பது நமக்குத் தொன்றுதொட்டுவந்து
ருந்தலைப்படுவனவாகிய மாயாகாரியதனுவாதிகள் இவைறவற்
கொடுப்பிக்கப்படுவதால் அவைகள நானெனது அன்றென்றும,
நற்றும் அவனுடையதென்றும் உள்ளவாறு நாத்திகாறுபவத்
நாக் கிருதித்தும சருவாது நின்கொண்டு அத்தனுவாதிகளை
அவனுக்கே ஒப்பித்து முற்றும் சுகுதர னெனையிருத்தலும்.

(உ) வது பொருளென்பது அத்தனுவாதிகளைத் தந்
விசய்துவிட்ட மிகுதிட தனிவுல நாம் சார்பாகப்பற்றிபிருத்தற்
து இவைறவனையன்றி வேறிலவேயென அவனையே விடாது பற்
றுதலும்.

(கூ)-வது இன்பமென்பது அவனது திருநாமங்களைக் கண
ேபனும் விடாது உன்னியுன்னிக் களிப்புற்றிருத்தலும்,

(சு)-வது வீடென்பது தான் எஞ்ஞான்றும் தனித்திரு
து வை அறமுதலிய மூன்றுகின்ற அத்தக்காரணமானது சிற்
சித்தஞ்சலியாது அவனுகாரமாகவே எய்த்திருத்தலாமென்க.

மூன்றாவது ஞானகாண்டத்துள்.

(க) வது அறமென்பது அறிவானுக்கு அகம்புறமாகச்
சுக்கடபேதங்களாகிய சர்வமும் பிரசுக்கபாவம் பிர

நிராம்சாபாவம் அன்யோன்யாபாவம் அத்தியந்தாபாவமென்
றும் இந்நான்கினையுமெய்திச் சொன்மாத்திரமாயும் சோற்றன்
மாத்திரமாயுமிருப்பதனால், அங்ஙனமின்றி அச்சதுரான்றுறிட
மாறுதிருப்பது யாதெனப்படுமெம்? அறிவாலுகலின், அவ்வறிவன்
னுகிய தனக்குத் தான் எதை அளிக்கின்றது? தனக்கு வென்றை
அளிப்பானேனெனின், தான் பற்றியிருத்தற்கு வென்றுவேண்
டே? பற்றுதல்தான் எற்றுக்கெனின், தான் எந்நான்றுமே ப
றியிருப்பது எதனை? அயலையெனின், அயலென்பதற்குக்
கித்தும் பொருளில்லையே! இருப்பது தான்மாத்திரந்தா
தனக்கு எதைக்கொடுக்கின்றது? தன்னையனேறே? தன்
எவ்வாறுகொடுக்கின்றது? வியாபகசாட்சியினக்காமாகவன்றே
அங்ஙனமாகிய தன்னை அங்ஙனமாகவே தனக்களித்தலும்,

(உ)-வது பொருளென்பது, தன்னை அபரோட்சாந்மாறு
பவமாகத் தன்னுல் தன்னில் தனக்களித்தலான்று தான் எ
தைப் பொருளாகப் பற்றவேண்டியது? தானன்றி வேறென்
றுமில்லாத பூரணச்சச்சிதானந்தசிவம் தானுகலின், தன்னை
யே பற்றவேண்டியதன்றே! அதாவது தனது இலட்சியார்த்
தானுபூதியைக் கணமேனும் விடாது பற்றியிருத்தலும்,

(ஊ)-வது இன்பமென்பது அங்ஙனம தனைப் பொருளா
கப்பற்றியதான்று தனுகயலாகக் கபிறாரவு முதலியனபோ
றறேற்றிக்கொண்டிருக்கும் நிசவாசாதத்தற்பசனசனாகிய ஏவ
லொன்றிலும் மாலவலற்றினும் வெல்லப்பாகை யூட்டல் தனது
இன்பமயமாக்கி விடுவதுபோல், தனது சொப்பிரகாச திருட்
டியைக் கொடுத்துக்கொடுத்துக் காணில் சர்வமும் யாதாய்முடி
யும் " சொப்பிரகாசமாய் முடியுமன்றே? முடியவே, துக்கமெ
ன்பது இருந்திருந்தேதலுமுண்டெனப்படுமோ? இல்லாவழி, தன்னை
நிதான் இன்புருவாக நாடவேண்டுமன்றே? அங்ஙனம் நாடுவ
தற்குத் தான் யாதெனப்படுமெம்? இன்பமெனப்படுமன்றே? ஆ
கலின், தன்னைத்தானே சுகித்தலும்,

(ஃ) வது வீடென்பது மெய் முதலாவது தன்னைத்தனக்க
ளித்தலாகிய அறமும், இரண்டாவது அங்ஙனம் அளிக்கப்படும்

கன்னைத் தான் இருப்டாகப் பற்றுதலாகியபொருளும், அங்வ
ணம் பொருளாகப்பற்றிய தன்னைச்சுகித்தலாகிய இன்பமூமெ
-ஹும் இம்மூவித சுத்தக்காணங்களும் ஆகாயமே காறறென்
வுற்போலாகலின், இக்காணமே மனேவிருத்தி அகண்டாகா
ரவிருத்தியென்னு மிரண்டிற்குந் தலைமையாகிய விவேகவிருத்
-தியெனப்பட்டது. இவ்விவேகவிருத்தியானது அபர்ந்துதானே
டுணர்வுதலேயாமென்க.

எடு

எபன் இவற்றுள் மனேவிருத்தியென்பது, சிவேசுாசுகத்தாகச்
ாய்தியம்போற்றயுத்து, இவற்றுள் சுகத்தாகிற காமரூபங்களில
ன்னை நானெனவும அதைச்சார்ந்த சார்புகள எனதெனவு
மாய்நிழ்தல்,

அகண்டாகார விருத்தியென்பது,

இச்சிவேசுாசுத்துக்கானத் தக்கவாறு ஆராய்வுழி தமக்
கெனச் சொருபமின்றி ஈற்றில் சோபாதிகமென்பதினறி நிரு
பாதிகமாய்க் கிருந்தும காமரூபதாதாகின்றி அருவபாவழுறை
றிருத்தலாமென்க.

விவேகவிருதியென்பது,

அவ்வருவபாவதிலை நின்று மின்மினியொளிபோலுமெ,
சுடரொளிபோலும், பகல்வத்தியொளிபோலும், சுட்சத்திரகா
ளிம்ருளிபோலும், ஞாயிறும பிறையொளிபோலும், வளாபி
லையங்குகளின ஒளிபோலும், பூரணச்சந்திரவெளிபோலும்,
சூரியப்பிரகாசமபோலும், அக்கூ சூரியப்பிரகாசம்போலும் கா
ணுக்குறான் முதிர்ந்து சற்றில் அகண்டபரிபூரண வியாபகசாட்
சினைக்கமையமாய நிற்றலேயாமென்க. அன்றியும் இவவியாபக
சாட்சி விளகுமே, பகமேலுாத்லுவதுமெனவும், சுத்தத்திரிபுடி
யெனவும், சுவாநுபவமெனவுமாம். இச்சுவாநுபவ விவேகவி
ருத்தியே, சற்றில் திரிபுடிரகிதமெனவும், பாவாபாவாதீதமென
வும், சுவானுபவாதீதமெனவும் தானேதானுகிய தெனவுமாமெ
ன்க. இத்தானேதானுகியபோதமே வீடெனப்பட்டதென்க
கை அறமுதலிய நானகிலுக்கும் உதாரணம்,

சொரூபசமாயம்.

எண்ணேயல்லாமல் யாண்டுமறாத தெதுவிலை [நிப்
பென்னேகாயன் பெற்றிருந்த தெதுவாது— மென்னேயன
பந்தமிலை வீடுமிலை பார்க்கினைவ யாமாயினை
சித்தனையு மிலையாது தேர். எனறும,

தீருகிருத்திரிசிய விவேகம்.

அறம்பொரு ளின்பமீ டாயதேவார் தான்என்
றிறம்திகரிக்கின வென்றுரக்கிச் சின்ன— கறங்கிகன்ன
வாடாது நிறறற் கருவெறிலையல லாழுறையிற்
கோடா தளிப்போன குரு. எனறும கூறியவாறும்
காண்க.

சீவன்முத்தர்களது பேதங்களினையவென்பது.

இவ்விதமாகிய சுகானுபவிகளின் பேதங்களைகனைபெளி
ர்ந்தேகாகானுபவமான தெ உருக்கொணடுவெளிப்பட்டுவளரும்
வளர்ச்சியில் சிசுத்துவம் குமாரத்துவம் எவ்வனத்துவம் வயோ
தீகத்துவமாகிய இச்சதுரவிதப்பருவபேதங்களாக முதிர்ந்து ச
ருகில சாககாடுகட்டை ஞெகினைறதுபோல, சமாதிக்கண் உதய
மென இச்சிரேஷ்காநுபவமும இது காலனைவிளங்கியதுமுதல்
சதுர்விதப்பருவபேதங்களையு முற்றிருந்தலாமென்க. வங்ஙன
மெனின், பிரமவித்தெனவும, பிரமவரனெனவும், பிரமவரியர
னெனவும், பிரமவரிட்டனெனவும் சதுரவித முநாநு பியாசிக
ளாமென்க. இயவப்பியாசிகளது தற்பிரகாச ஜிலட்சியார்த்த
காநுபவமானது (க) வது பிரமவித்துகருக்கு முதலன. அநு
வமும, (உ)-யது பிரமவரர்களுக்குச் சற்று கீழ்நத்த அநுபவ
முய, (ங) வது பிரமவரியர்களுக்கு முனஜனயதிலும் சற்று
கீழ்நத அநுவமுய, (ஞ)-வது பிரமவரிட்டர்களுக்குப பலஜனன
ரப்பழக்காநுபவமுமாமென்க.

இவ்வநுபவ வளர்ச்சியின் பேதங்களாவன-வெ பிரமவித்
துக்களது முதாநுபவம, வெ தேகாகாநுபவத்திலுள்ள
சுதந்தனமைபோனறது. வெ பிரமவரர்களது சற்று கீழ்நத்த

அறுபவம், கை தேதகோகாறுபவத்திலுள்ள குமாரத்தன்மை
பான்றது. கை பிரவெரிபர்களது மிக்க மீடத்த அறுபவம்
கை தேதகாகாறுபவத்திலுள்ள எவனைத்தன்மைபோன்றது.
கை பிரபவிட்டாளது பலஞனனைப் பழக்க அறுபவம், கை
தகோகாகாறுபவத்திலுள்ளவையாதிகதனைமைபோன்றதென்க.
அந்தாலவாது அரிய சற்பிரகாசாறுபவத்தில் சுசத்தன்மை மு
ரியாண வாகிய இயதேதகோக பிரபஞ்சாறுபவம் எங்ஙனமிருக்
ன்றவதனின்,

(க)-வது தானதுறுறுபவத்தில் நனவு நினைவு கனவு சுழுத்தி
யென்றுறு நான்காயுள் நனவாகிய சாகநிராவத்தைதபாகவுட,

(உ)-வது சற்று சீடத்த அறுபவத்தில்லை நனவாகிய சாக்
நிராவதனைதனையவிடாது அகத்துள் நிகழும் நினைவாவத்தை
பாகவுப,

(ங)-வது மிக்க மீடத்த அறுபவத்தில் தேசந்திரியங்களுந்
தன்றி நிசழும செசாப்பறைவதனைதயாகவும,

(ச) வது பலஞனறுறுபவத்தில் கை நனவு நினைவு கன
வு எனறும்மூன்றுங்குன்றிய சுழுத்தியவதனைதயாகவுமிருக்கி
ன்றதாபமன்க. இங்ஙனமிருக்கும காலவர்களுங்கும தமடி
காச சாகாறுபவமின் மனறுபெறும பிரமவித்துகளுக்குப் பி
னிருந்த மி சாக்கிறாறுபவமாபாருப்பதாம் இதேதகோகாறுபவத
காக்கருக்கிறுய இம்மை தாக்குந்தாறும தயதனுடதினைய கா
காடி இதகாக்குதம்மை தனினாதுகொண்டு வருகின்றது அவ
தறுதகியலபெனப்படும். எனைய வயன வரிபாளனைபவர்கள்வ
ாவறுறுதியுடையவராகவின இதேதகோகத்தாக்கானது நினை
யாவதனைதபோறும் கனவாவதனைதடோறும ஜாலமாகஇரு
பதால் அவர்கள இத்தாகின கரணமாக தமது நிலையை க
டாது இயல்பாக நாமமாட்டத்திலேயிருந்து தேதகோகப்பிர
ாதனிலைத்தை அறுபவித்துக் கழித்துக்கொண்டுவருவது அவ
களுக்கு இயல்பெனப்படும். எனைய வரிட்ட நிலையுடையவர்கள்
தேதகோகப்பிராரத்துவத்தை மேபிரமவித்துக்களாப்போல் பு
வ்வுலோகவும், வரன் வரியாளென்பவர்களாப்போல் அபுத்

ஆகமாகவுமதனுடையித்துக் கழிக்காடலே கழித்துவருகின்றதாகளுக்கிபலவெனப்படுவியமன்க.

இவ்வனபரிருக்க, வரிட்டாச்சினப்போல் பிரமவித்துக்கள் தலிய மூவர்களுந் தேதேகாகத்திலை வெடி சுழுதுதியாளுடையவடையவில்லையெனதெரம்ணிச் சாமாளரிபாகவொன்று அவமதித்தல் என்னகொதுலையையெனப்படியே? அதுபின்,

கைவல்லியநவநீதம்.

பொறுமையாற் பிராரத் துவுடலைப்
புசிக்குநாட் செயுத கனாம
நீறுமையிட லொழிடார்தி டாயென
மாயன்றிபோட யபூர்ப்ய லதன்னிற்
றியவெ ரிகழ்ந்தது ஞானி
செய்நடா வதனைத்தெ வொள்ய
ரறிபவ ரறிந்து பூர்த்த
தறவெயலாம பறிந்துன்ன பாதே. எனகாடுகியி
ருக்கின்றது.

இவ்வனமாகிய சீவன்முத்தி முதிர்ச்சியே விதேகமுத்தி யாகவின, இப்பிவிதேக முத்தியென்னும் வீட்டின்பத்தைத வினக்குவாரென்யென்றடி சேவுமாதாகாண்டத்திரயமாகிகழுகின்றது.

இது நிட்டையெனப்படுவது.

இந்நூலிற் கூறப்பட்டிருக்கும் அகம்பொருளின எட்டவே ன்டிதன் கல்விகேள்வியினனுமை பயிற்பாராய்ச்சியில் முற்றும செல்லாது அகமுக டனுப்பாராய்ச்சியில் முற்றும் செல்லவே ன்டியதாயென்க. அவ்வகமுக உணர்ப்பாராய்ச்சியாவது-முன்ன ஆதனங்கட்டி இருகூரத்திலுட சினமுத்திரைகொண்டு தே கதனைத் தறிபோல் நிறுதி, பின்னாஜும்பொறிகளாற்காணப்ப டுவனவாகிய விடயங்களைக் காரணகாரியங்களால் திருத்தமா பொருள்படாது ருகிப்புறுமாறுசெய்து, அதன்பின்னர் அவவி டயக்காட்சிகளால் முன்ஞானன்றியிருந்தவாசனைவிடயங்கள னைத்தையும் மேலெழும் வாதத்தமுக திருட்டியிறகெடுத தது, இவ்வாசனைறுத்த முடிவிற்றோன்றும் மறைப்பாகிய அத்த காரத்தையுங்கெடுத்து, அலையற்ற சமுத்திரத்தைப்போல் நிற்ற

லாமென்க. இங்ஙனமாகிய உரைமுப்பையும் இவ்வுரைமுப்பை விளக்கும் ஷை கல்விகேள்வியென்னும் படிப்பாராய்ச்சியையு மேலாது, ஆதனங்கட்டிச்சின்மூத்திரையுங்கையிற்கொண்டி மூத்திரை தெரிக்களிற் சிந்தையூன்றியிருக்கின் தனதுசதாசத் பாவமின்றிக்கற்பிதபாவமும் உணைமபோற்றோன்றி நீடித்திருக் கினும் அந்து பின்னர் மறைந்து முன்போலவேதேகமென் பது பலப்பட்டுவிடும். ஆகவின், இந்நூலை நன்கு அழுந்திப் பாராப்பவரே சீவன்முத்தராவாரென்பதற்குக் கிருசிதுமை விருத்தமின்றென்க.

தமதாரியர் தமக்கீந்த கைம்மாறுக்கொத்த
கைப்மாறளித்தற்கு வேறின்றென வியத்துதுதிதல்.

வெண்டா.

இந்நானன் காய்ந்துணரு மேய்ந்தபரி பாகுகடா
மன்னியமென் றொன்றின்றி யார்தெளிர்த்தற்-கிந்தெறியி
னாள்ளையமற் கன்றளித்த தங்குரவற் கில்லனி
லென்னைகைம்மா றீவ னியான்.

துதுவுமது.

கைம்மா றளித்தற்குக் காணாதா மொப்பெங்கு
மையமாவி தென்ன வதிசயமோ—வெம்மா
வினையுக்தியா லுன்னினேனு வெங்குரா மாகத
தியலுகுதலம் மேறிற்பேர் தோர்ந்து.

வாழ்த்து.

எங்கைதச்சி தாகத்த னேய்ந்தசர'ணர்வாழி
வந்தனனை காதியருஞ் வள்ளலைருந்—சிந்தையின்றி
யொன்றுஞ் சடகோப ரோர்ந்தாள்வர் சுற்றமரு
மென்றுமற்றே ரும்வாழி யே.

அகப்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ - வாகீஸ்வர ஸ்தோத்ரம், டாக்டர் ச்ரீ சுப்ரமண்ய ஐயர் -